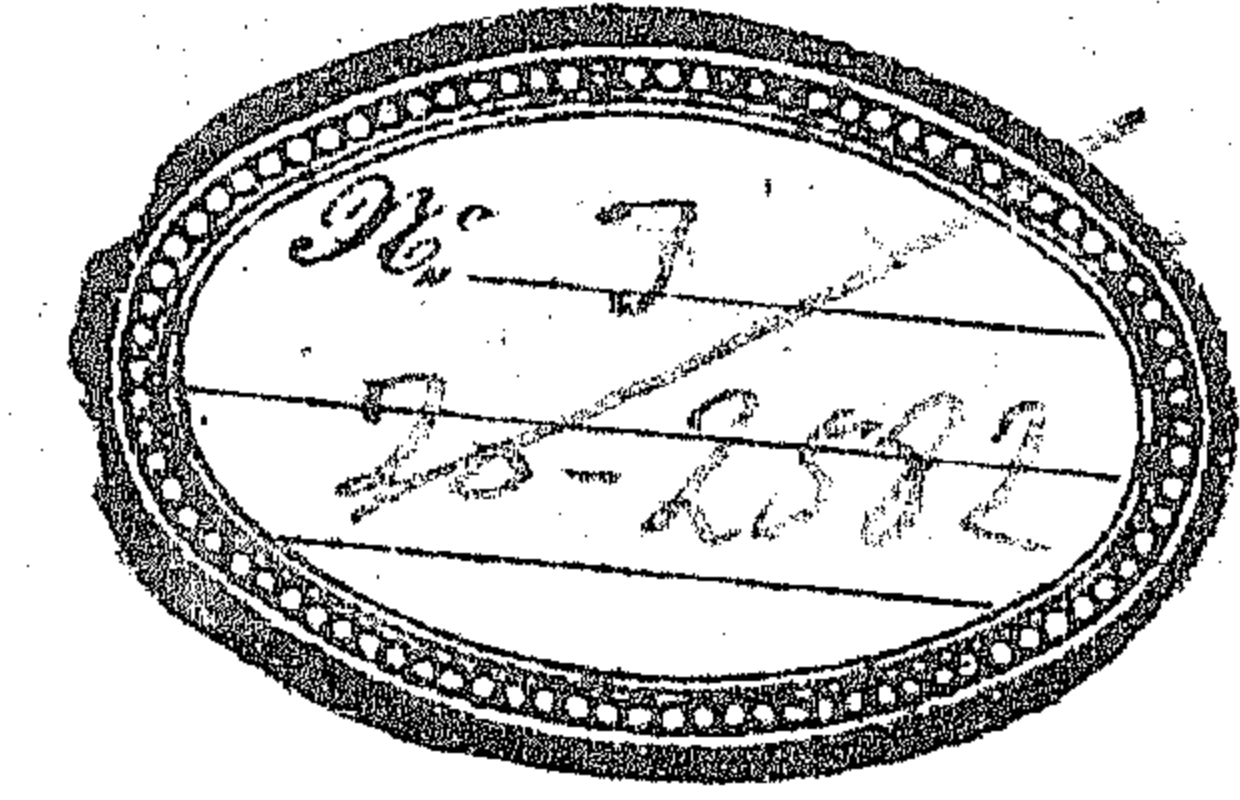
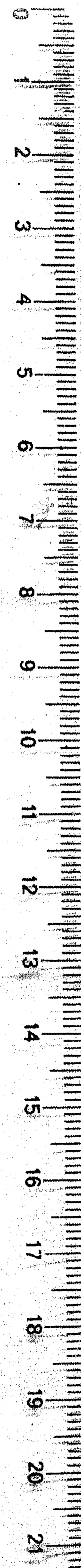

~~124~~

~~US~~

27. a. S. 10.

21

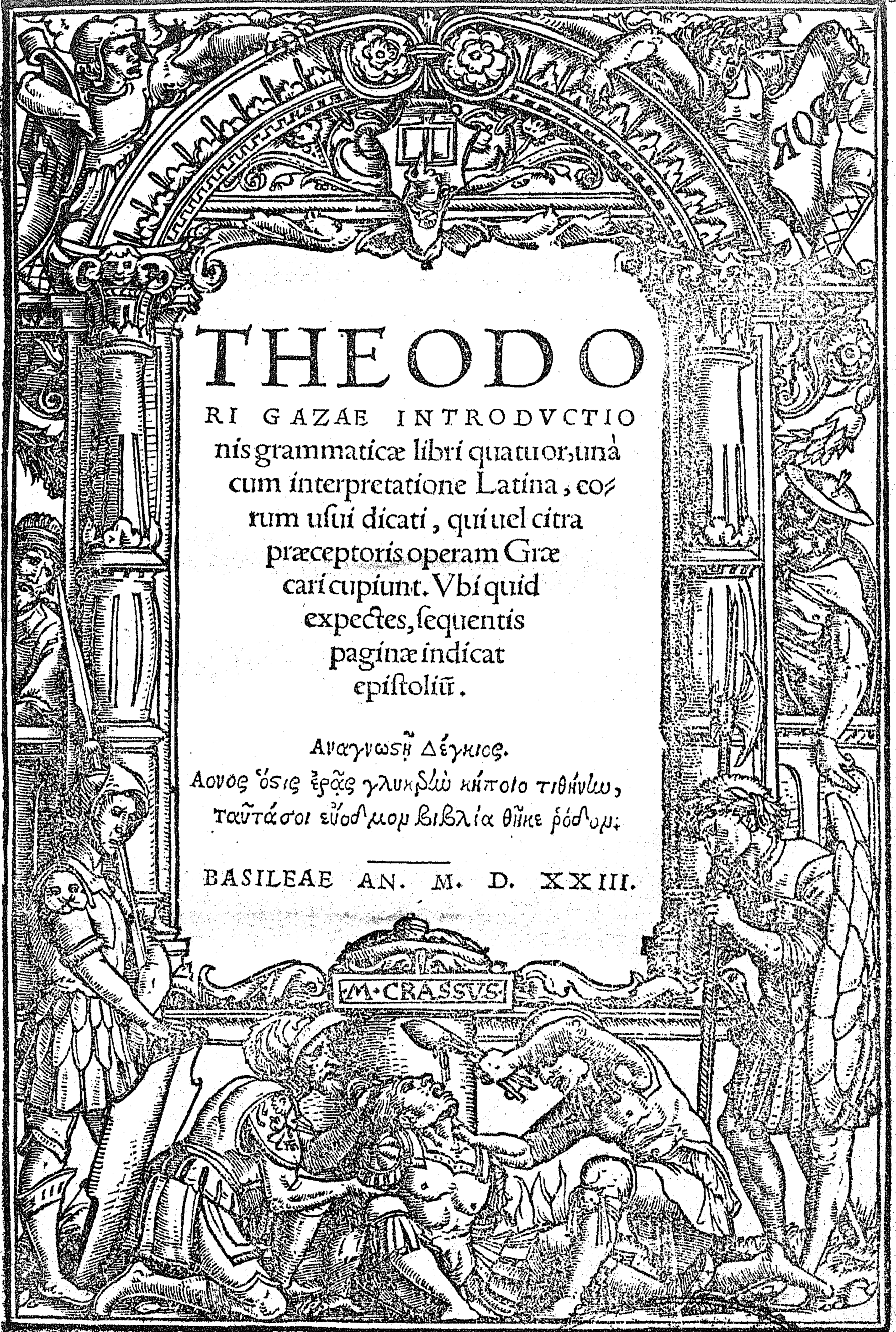

Biblioteca Nacional	
GRANADA	
Fecha	18
Volume	5
Tabla	
Numero	3.626

311
24-38

2 400 40 Italia MADE IN ITALY

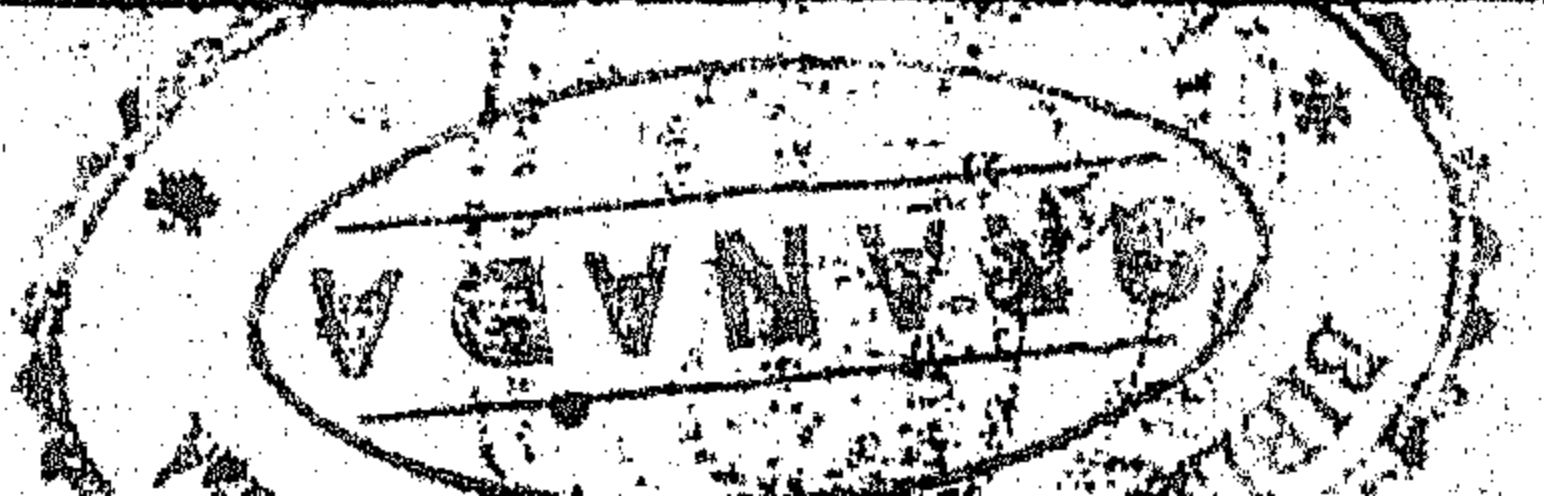
THEODO

RI GAZAE INTRODVCTIO
nis grammaticæ libri quatuor, unâ
cum interpretatione Latina, eo-
rum usui dicati, qui uel citra
præceptoris operam Græ-
cari cupiunt. Vbi quid
expectes, sequentis
paginae indicat
epistolium.

Αναγνωσῆ Δέγκιος.
Ανοσος ὄσις ἔρως γλυκερῶ κήποιο τιθάνω,
ταῦτά σοι εὔσμομ βιβλία θῆκε βόσμομ.

BASILEAE AN. M. D. XXIII.

M. CRASSVS

VALENTINVS CVRIO GRAECARVM
LITERARVM TYRONIBVS S. D.

Theodorus Gaza uir in utraq; literatura eruditus, inter alia sua monumenta, libros quatuor de institutione grāmatica posteritati reliquit, quibus uir ille rem grāmaticam in uniuersum miro ordinis compendio complexus est, atqui sic arcta breuitate, ut non rudibus, sed eruditis prorsus scripsisse haec uideatur. Nam cum ubiq; ferè obscuriusculus sit, tum locos quosdam habet, praesertim in posterioribus libris, uix dum ab eruditissimis intellectos, & qui iuxta prouerbiū Oedipum aliquando requirant coniectorem. Nos quandoquidē ubiq; studiosorū compendiu spectamus, potius q̄ priuatum quaestum, hosce quatuor libros premendos suscepimus, cōsarcinata è regione Latina ad uerbum interpretatione, nimirū quo rudiores harum literarum tyrones ipsos se, si sic cōtingat, citra praceptoris operā iuuare queant, atq; ut dicitur citra corticem natate. Caeterum ne quenq; hac in re sua spoliemus laude, in prioribus libris, quantum ad uerbum licuit, religiose secuti sumus D. Erasmi interpretationem. In tertio uero & quarto interim Conradi Heresbachij, uti ille auditoribus suis forte ad uerbum enarrabat, interim Iacobi Tufani atque Croci hominum eruditorū interpretationem, ueluti centones nectentes consarcinauimus. Postremo exempla quae
obscu

obscuritatem plurimam huic libro afferebant, omnia & locis suis apud authores indicata, & interpretata debemus Heresbachio, qui de mensibus quoq; eiusdem Theodori libros interpretandos suscepisse fertur, & alia pleraq; quae dijs bene fauentibus propediem studiosis impetrebimus, si modo in hisce minutioribus equos se & cādidos p̄beant lectores. Valete.

Ex officina nostra, quinto calendas Septembreis. Ann.

M. D. XXIII.

GRAECARVM LITERARVM STV
diosi Iohannes Denglius.

*Heus puer, heus iuuenis, heus tu quoq; cana senectus,
Quae cupis in Graio mare renare sinu.
Brachia cuius adhuc fluctus indocta marinos
Pellere, sublimem ferre per alta negant.
Ecce tibi cortex, qui te, dum libera possint
Brachia, per Syrteis, per uada tuta uehet.*

A ij

Literarum
summa diuisio.

Compositio
uocalium.

Consonantium
diuisio.
Mutarum
ordo.

π. β. φ.

κ. γ. χ.

τ. δ. θ.

Partes orationis.

Accidentia
articulo.

Articuli masculini & neutri
flectuntur
secundum
tertiam
nominis
declensionem.
in
secunda.

Vatuor & uiginti literarum, uocales quidē septē α, ε, η, ι, ο, ω, υ, consonantes uero reliquae septēdecim. Vocaliū autē longae quaedam η, ω. Breues uero ε, ο. Ancipites autē α, ι, υ. Ex quibus diphthōgi proprie quidē αι, αυ, ει, ου, οι, ου. Improperie uero αη, ωη. Sed conso. aliae quidē ses-

mi, ut ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ. Quarū duplices quaedam ζ, ξ, ψ. Immutabiles autē & ligatae λ, μ, ν, ρ. Aliae uero mutae β, γ, δ, κ, π, τ, θ, φ, χ. Quarū tenues quaedam κ, π, τ. Aspiratae uero θ, φ, χ. Mediae autē β, γ, δ. Ex dictis autē hisce literis syllabae fiūt, uñ dictiones, ex quibus oratio. Oratiōis autē partes quaedam nomē, uerbū, participiū, articulus, pronomē, p̄positio, aduerbiū, cōiunctio.

De accentibus.

Accētus autē acutus ´, grauis ` , circūflexus ˘, aspiratus ˆ, tenuis ˊ, apostrophus ˆ, hyphen ˆ, diaστοle, ˆ.

De articulo.

Articulus autē, alius quidē p̄positiu⁹, ut δ. i. hic. alius uero postpositiu⁹, ut δε. í. q̄. Alius rursus masculi. ut hic. alius uero foem. ut hac. alius itē neuter, ut hoc. Habet autē & numerū, & casum, accidētia. Numerū quidē, singularē, dualē, pluralē. Casum uero, rectū, genitiuū, datiuū, actiū. Declinatio autē p̄positiui quidē talis. S. Rectus δ. genitiu⁹ τού, datiu⁹ τού. accusatiuus τόν, D. Rectus & actiūs τώ, genitiu⁹ & datiu⁹ τού, P. Rectus οί, genitiu⁹ τῶν, datiu⁹ τού. actiūs τούς, S. foem. Rectus η. genitiu⁹ τῆς, datiu⁹ τῆ. accusatiuus τήν, D. Rectus, & actiūs τὰ, genitiuus, & datiuus ταῖν, P. Rectus αἱ, genitiuus τῶν.

ὧν πασῶν τῶν εἰκοσὶ γραμματέων, φωνήεντα μὲν ἑπτὰ, α, ε, η, ι, ο, ω, υ. Σύμφωνα δὲ τὰ λοιπὰ, ἑπτακάδεκα. τῶν δὲ φωνήεντων, μακρὰ μὲν η, ω. βραχέα δὲ ε, ο. δίφθογα δὲ α, ι, υ. Ἐξ ὧν δίφθογοι κυρίως μὲν, αι, αυ, ει, ου, οι, ου. κατὰ χριστικῶς δὲ α, η, ω, η. τῶν δὲ συμφώνων, τὰ μὲν ἡμίφωνα. οἶον ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ. ὧν διπλᾶ μὲν ζ, ξ, ψ. ἀμετάβολα δὲ η, υ, γρά. λ, μ, ν, ρ. τὰ δὲ ἄφωνα. οἶον β, γ, δ, κ, π, τ, θ, φ, χ. ὧν ψιλὰ μὲν κ, π, τ. Δασεία δὲ θ, φ, χ. μέσσα δὲ β, γ, δ. ἐκ δὲ τῶν εἰρημέων τῶν δὲ γραμματέων αἱ συλλαβαί, ὅθεν αἱ λέξεις, εἰς ὧν ὁ λόγος. τῶν δὲ λόγων μέρη μὲν ὄνομα, ῥῆμα, μετὰ χη, ἄρθρον, ἀντωνυμία, πρόθεσις, ἐπίρρημα, σάυδεσμος.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΔΙΩΝ.

προσώδια δὲ ἔξῃ α' βαρεῖα', πρῶτα μὲν δασεία', ψιλῆ', ἀπόστροφος', ὑφὲν', διαστολή'.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΟΥ.

ἄρθρον δὲ τὸ μὲν τοι προτακτικόν, οἶον δ. τὸ δὲ ὑποτακτικόν, οἶον δε. καὶ τὸ μὲν ἀρσενικόν, οἶον δ. τὸ δὲ θηλυκόν, οἶον η. τὸ δὲ αὐδέτερον, οἶον τὸ. ἔχει δὲ καὶ ἀριθμὸν, καὶ πῶσιμ ἐπόμυα. ἀριθμὸν μὲν ἐνικόν, δυνικόν, πληθυντικόν. πῶσιμ δὲ εὐδῆα, γενικῶν, δοτικῶν, αἰτιατικῶν. κλίσις δὲ τῶν μὲν προτακτικῶν τοιαύτη. ε. η εὐδῆα δ. ἢ γυνικῆ τῆ. ἢ δοτικῆ τῶν. ἢ αἰτιατικῆ τῶν. Δ. η εὐδῆα καὶ αἰτιατικῆ τῶν. ἢ γενικῆ ἢ δοτικῆ τῶν. π. η εὐδῆα οἱ. ἢ γυνικῆ τῆν. ἢ δοτικῆ τῶν. ἢ αἰτιατικῆ τῶν. ε. νικῶν. θηλυκῶν. η εὐδῆα ἢ γυνικῆ φη. ἢ δοτικῆ τῆ. ἢ αἰτιατικῆ τῶν. Δ. η εὐδῆα, καὶ αἰτιατικῆ τῶν. ἢ γενικῆ, καὶ δοτικῆ τῶν. π. η εὐδῆα αἱ. ἢ γυνικῆ τῶν. ἢ

α. ιί. τῶν. ἢ

De loco uocatiui. τῶν. datiuus ταῖς. actūs τὰς. Neutra. S. Rectus τὸ. gtūs τῶ. datiuus τῶ. accusatiuus τῶ. D. Rectus & actūs τῶ. genitiuus & datiuus τοῖν. P. Rectus τὰ. genitiuus τῶν. datiuus τοῖς. actūs τὰ. Caterū uocatiuū nullū habet, siquī dem ᾧ, nō articulo, sed aduerbiū uocādi est. Postpositiuū aut̄ inflexio hmōi. M. S. quis, cui⁹, i, em. D. q, rū. P. q, rum, bus, quos. F. S. q̄, cuius, i, am. D. q̄rum. P. q̄, rū, bus, q̄. bus. q̄s. N. S. qd̄, ius, cui, qd̄. D. q̄, rū. P. q̄, rū, bus, q̄. Denomine.

Nominis partitio. **N**omen aut̄ aliud qd̄ p̄riū ut Socrates. aliud uero appel. ut homo. Ali. rursū adiectiuū, ut bon⁹, ali. relatiuū, ut q̄lis. Aliḍ itē interrogatiuū, ut q̄lis ali. nume-
Genera nominiū. rale ut unus, duo, tres. Accidētia aut̄ habet gen⁹, spēm, numerū, casū, p̄sonā. Genus qd̄ mascul. ut sermo. foem. ut sciētia. neutrū ut bonū. Spēm uero, primitiuā ut oīs. deriuatiuā ut Theon. Figurā aut̄, simplicē ut equus, compositā ut Philippus. Numerū uero, singularē ut deus, dualem ut d. dij. plura. ut dij. Casū aut̄, rectū, gt̄m, datiuū, actm̄, & uocatiuū. Personā uero, tertiā ut Socrates. secundā ut o Socrates. De declinatione.

Declinationū diuisio. Declinat̄ aut̄, aut equaliter. aeneas aeneas. aut inaequaliter. aiax aiacis. Et equaliter quidē quadrifariā, inaequaliter uero unice. Vnde & declinatio noīs alia quidem prima uocetur, alia secūda, alia tertiā, alia quarta, alia quinta, inaequaliter. Prima igitur est noīm in ας, uel in ης definitiūm mascul. quorū gtūs in υ. datiuus in α, uel in η. accusatiu⁹ in υ cū uocali nominatiuū definit. Nominatiuus hic aeneas. gtūs huius aeneas. datiuus huius aeneas. actūs hunc aenean. uctūs o aenea, & o aeneas. Ntūs & actūs eneas, & as. gtūs & datiuus arū, & is. uctūs o eneas. Ntūs hi eneas. gtūs horū arum. dtūs his eneas. actūs hos aeneas. uocatiuus o aeneas. Singularia.

Exemplū noīm in ης. Hic Chryses. huius sa. huius sa. hunc sen. o se, & o ses. D. hi

τῶν. ἢ δοτικὴ ταῖς. ἢ αἰατικὴ τὰς. οὐδέτερα. E. ἢ εὐθεῖα τὸ. ἢ γενική τῶ. ἢ δοτικὴ τῶ. ἢ αἰατικὴ τὸ. Δ. ἢ εὐθεῖα, ἢ αἰατικὴ τῶ. ἢ γενική καὶ δοτικὴ, τοῖν. Π. ἢ εὐθεῖα τὰ. ἢ γενική τῶν. ἢ δοτικὴ τῶ. ἢ αἰατικὴ τὰ. κλητικῶν δὲ εὐθεῖα, οὐδέ μίαν ἔχει. τὸ γὰρ ᾧ οὐκ ἄρθρον, ἀλλ' ἐπίρρημα κλητικόν. τῶ δὲ ὑποτακτικῶ κλίσεις τοιαύτη. Ἀρσενικὰ ἐνικά. Oς, οὔ. ᾧ. ὀ. Δ. ᾧ. οἶν. Π. οἶ. ᾧ. οἶς. οὔς. Θηλυκά. E. ἢ. ἢς. ἢ. ἢν. Δ. ᾧ. αἶν. Πλ. αἶ. ᾧ. αἶς. ᾧ. οὐδέτερα. ENI. ὀ. οὔ. ᾧ. ὀ. Δ. ᾧ. οἶν. Πλ. ᾧ. ᾧ. οἶς. ᾧ.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

Ονομα δὲ τὸ μὲν κύριον. οἶον Σωκράτης. τὰ δὲ, προσχηρικόν οἶον ἀνθρώπων. τὸ δὲ ἐπίθετον, οἶον ἀγαθός. τὸ δὲ ἀναφορικόν, οἶον οἶος. τὸ δὲ ἐρωτηματικόν, οἶον ποῖος. τὸ δὲ ἀριθμητικόν, οἶον ομείξ, δύο, τρεῖς. παρεπόμυθα δὲ ἔχει, γένος, εἶδος, σχῆμα, ἀριθμὸν, πῶσις, πρόσωπον. γένος μὲν ἀρσενικόν, οἶον λόγος. θηλυκόν, οἶον ὤδισιμη. οὐδέτερον. οἶον ἀγαθόν. εἶδος δὲ πρωτότυπον, οἶον πᾶς. παράγωγον, οἶον θέωρ. σχῆμα δὲ ἀπλῶν, οἶον ἵππος, σῶν δετον, οἶον φίλιππος. ἀριθμὸν δὲ, ἐνικόν οἶον θεός. δυνικόν. οἶον θεῶ. πληθυν. οἶον θεοί. πῶσις δὲ εὐθεῖαν, γενικῶν, δοτικῶν, αἰατικῶν, ἢ κλητικῶν. πρόσωπα δὲ, τρίτον, οἶον Σωκράτης. δευτέρον, οἶον ᾧ Σώκρατες. ΠΕΡΙ ΚΛΙΣΕΩΣ.

κλίνεται δὲ, ἢτοι ἰσοσυλλάβως. ἀνείας ἀνείς. ἢ πρῆπρῶ συλλάβως. αἶας αἶαντες. καὶ ἰσοσυλλάβως μὲν, τετραχῶς. πρῆπρῶ συλλάβως δὲ, μοναχῶς. διὸ καὶ κλίσεις τῶ ὀνόματος ἢ μὲν πρῶτη καλεῖσθαι. ἢ δὲ δευτέρα. ἢ δὲ τρίτη. ἢ δὲ τετάρτη. ἢ δὲ πέμπτη. πρῆπρῶ συλλάβως. πρῶτη μὲν οἶον ἢ τῶν εἰς ας, ἢ εἰς ης ληγόντων ἀρσενικῶν. ᾧ ἢ γενική εἰς υ. ἢ δοτικὴ εἰς α, ἢ εἰς η. ἢ αἰατικὴ εἰς ν, μετὰ τῶ φωνήεντος ὅτι εὐθείας λήγει. ἢ εὐθεῖα ὀ ἀνείας. ἢ γενική τῶ ἀνείς. ἢ δοτικὴ τῶ ἀνείς. ἢ αἰατικὴ τῶ ἀνείς. ἢ κλητικὴ ᾧ ἀνείς. ἢ εὐθεῖα τῶ ἀνείς. ἢ γενική ἢ δοτικὴ τοῖν ἀνείαιν. ἢ κλητικὴ ᾧ ἀνείς. ἢ εὐθεῖα οἶ ἀνείαι. ἢ γενική τῶ ἀνείω. ἢ δοτικὴ τοῖς ἀνείαις. ἢ αἰατικὴ τῶν ἀνείαις. ἢ κλητικὴ ᾧ ἀνείαι.

ENIKA.

ο χρῖσης, τ χρῖς. τῶ χρῖση. τὸν χρῖσιν. ᾧ χρῖση, ἢ ᾧ χρῖσης. Δ. τῶ.

D. hi & hos chry. norum & his. chry. o fae. P. hi fae, horum farum. his chrysis. hos chryfas. o chryfae.

Secunda declinatio.

Secunda uero in alpha, uel in eta, desinentiu foae: quoru gtu in as, uel in eta. datiuus in alpha, uel in eta. accusatiuus in u cum uocali recti desinit. S. Hae maia. huius maia. huic maia. hanc iam. o ia. D. hae & has ma. haru & his ma. o ia. Hae ia. haru iaru. his maia, has maia. o maia.

Exemplum in alpha puru.

Exemplum in alpha non purum.

Exemplum in eta.

Annotatiuncula.

Exemplum in omega masculinum.

Exemplum in omega foemina.

Exemplum neutri in omega.

Attica in omega masculinum.

In omega foemina.

Singularia.

Hae musa. huius musae. huic musae. hanc sam. o sa. D. hae & has fas. haru & his mu. o fae. P. hae musae. haru ru. his sis. has fas. o fae. S. hic honor; huius ris. huic ri. hunc rem. o nor. D. hi & hos res, horu & his rum. bus. o res. P. hi res. horu rum. his ribus. hos res. o res. Sciendu q sola noia in alpha puru, uel in eta, ul' in delta, uci in theta desinentia, finale idem alpha seruado, declinat. Maia, maia. dies, diei. Laeda, dae. capella, lae.

Tertia declinatio.

Tertia uero q est in omega desinentiu ta masculinoru, q foae. & in om neutroru. exceptis coparatiuis. quoru gtu in s, datiuus in omega, actiuus in u cu uocali nominatiui desinit. Hic deus. huius dei. huic deo. hunc deum. o deus, & o dee. Hi & hos. horu & his. o dij. Hi dij. horu ru. his dijs, hos deos. o dij. Hae uia. huius uia. huic uia. hanc uia. o uia. & o uia. Hae & has. haru & his. o uia. Hae uia. haru ru. his uia, has uia. o uia. Hoc bonu. huius boni. huic no. hoc nu. o nu. Hae & hac na. ru & his. o na. Hae bona horu ru. his bonis, hac na. o bona.

Quarta declinatio.

Quarta declinatio est in omega desinentiu masculinoru & foemininoru. & in omega neu. quoru gtu in omega, datiuus in omega, accusatiuus in u cu uocali recti desinit. Hic menelaus. huius lai. huic lao. hunc menela. o menelae. Hi & hos. mene. horu & his mene. o menelai. Hi menelai. horum oru. his menelais, hos menelaos. o lai. Hae carea. huius areae.

Α. τῶ χρύσα. τοῖμ χρύσαμ. ὦ χρύσα. Π. οἱ χρύσα. τῶμ χρυσῶμ. τοῖς χρύσαις. τοῦς χρύσας. ὦ χρύσαι.

ΔΕΥΤΕΡΑ.

Δευτέρα δὲ ἢ τῶμ εἰς α, ἢ εἰς η, ληγόντων θηλυκῶμ, ὧμ ἢ γενικῆ εἰς ας ἢ εἰς ης, ἢ δοτικῆ εἰς α ἢ εἰς η, ἢ αἰτιατικῆ εἰς ν μετὰ το φωνήεντος φθι εὐθείας λήγει. Ε. ἡ μαῖα. φθι μαίας. τῆ μαία. τῶμ μαίῶμ. ὦ μαῖα. Δ. τὰ μαία. ταῖμ μαίῶμ. ὦ μαία. Π. αἱ μαίαι. τῶμ μαίῶμ. ταῖς μαίαις. τὰς μαίας. ὦ μαῖαι.

ΕΝΙΚΑ.

Ἡ μῦσα. τῆ μύσης. τῆ μύση. τῶμ μύσαμ. ὦ μύσα. Δ. τὰ μύσα. ταῖμ μύσαμ. ὦ μύσα. Π. αἱ μύσαι. τῆ μύσῃ. ταῖς μύσαις. ὦ μύσαι. Ε. ἡ τιμή. φθι τιμῆς. τῆ τιμῆ. τῶμ τιμῶμ. ὦ τιμή. Δ. τὰ τιμά. ταῖμ τιμάμ. ὦ τιμά. Π. αἱ τιμαί. τῶμ τιμῶμ. ταῖς τιμαῖς. τὰς τιμάς. ὦ τιμαί. Ἰσέομ ὅτι μόνα τὰ εἰς α καθαρόμ. ἢ εἰς ρα. ἢ εἰς δα. ἢ εἰς θα λήγοντα, τὸ ληκόμεν αὐτὸ α φυλάσσοντα κλίνεται. μαῖα, μαίαις. ἡμέρα, ἡμέραις. λήδα, λήδαις. κισαίθα, κισαίθαις.

ΤΡΙΤΗ.

Τρίτη δὲ ἢ τῶμ εἰς ος ληγόντων ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶμ, καὶ εἰς ον οὐδέτερωμ, πλὴν τῶμ συγκριτικῶμ. ὧμ ἢ γενικῆ εἰς ο. ἢ δοτικῆ εἰς ω. ἢ αἰτιατικῆ εἰς ν μετὰ το φωνήεντος φθι εὐθείας λήγει. Ο θεός. το θεῶ. τῶ θεῶ. ὦ θεός καὶ ὦ θεέ. τῶ θεῶ. τοῖμ θεῶμ. ὦ θεῶ. οἱ θεοί. τῶμ θεῶμ. τοῖς θεοῖς. τοῦς θεοῖς. ὦ θεοί. ἢ ὁ δός. φθι ὁδού. τῆ ὁδῶ. τῶμ ὁδῶμ. ὦ ὁδός. ὦ ὁδέ. τὰ ὁδῶ. ταῖμ ὁδοῖμ. ὦ ὁδῶ. αἱ ὁδοί. τῶμ ὁδῶμ. ταῖς ὁδοῖς. τὰς ὁδοῖς. ὦ ὁδοί. τὸ καλόν. το καλῶ. τῶ καλῶ. τὸ καλόν. ὦ καλόν. τῶ καλῶ. τοῖμ καλοῖμ. ὦ καλῶ. τὰ καλῶ. τῶμ καλῶμ. τοῖς καλοῖς. τὰ καλῶ. ὦ καλῶ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

Τετάρτη κλίσις ἢ τῶμ εἰς ως ληγόντων ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶμ, καὶ εἰς ωμ οὐδέτερωμ. ὧμ ἢ γενικῆ εἰς ω. ἢ δοτικῆ εἰς ω. ἢ αἰτιατικῆ εἰς ν μετὰ το φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει. Ο μενέλεω. το μενέλεω. τῶ μενέλεω. ὦ μενέλεω. τῶ μενέλεω. τοῖμ μενέλεωμ. ὦ μενέλεω. οἱ μενέλεω. τῶ μενέλεω. τοῖς μενέλεω, τοῦς μενέλεω, ὦ μενέλεω. ἢ ἄλω. φθι ἄλω.

Β ἄλω

In ōe fœ. areæ. huic reæ. ream. o rea. Hæ & has are. harū & his are: o reæ. Hæ reæ. harū rū. his reïs. has reas. o reæ. Hoc ferti le. huius fertilis. huic tili. hoc tile. o tile. Hæc & hæc ferti. horū & his ferti. o tilia. Hæc fertilia. horum liū. his libus. hæc lia. o lia.

QVINTA DECLINATIO.

Quinta declinatio est tā masculinorū, & fœ. q̄ neutrorū, quorū genitiuus in oē. datiuus in i. accusatiuus in α. exceptis neutris. Hic Ajax. huius iacis. huic ci. hūc cem. o aiax. & o aiax. Hi & hos aia. horum & his aia. o ces. Hi aiaces. horū cum. his aiacibus. hos aiaces. o aiaces. Hic turtur. huius turis. huic turturi. hunc turem. o turtur. Hi & hos tur. horum & his tur. o tures. Hi tures. horum turum. his ribus. hos tures. o res. Hoc tribunal. huius bunalis. huic nali. hoc nal. o nal. Hæc & hæc tri. horū & his tri. o nalia. Hæc nalia. horum lium. his libus. hæc lia. o nalia.

Exemplum maf.

Exemplum fœm.

Exemplum neu.

De contra

ctis noibus.

Multipassi-

orū formæ

tres.

Paucipaf-

siorum for

mæ quinq;

Regulæ.

Quintæ aut̄ huiusce inflexionis sunt ea, quæ cōtrahuntur, alia quidē magis, alia minus. Ideo & quædā multipassia, quædā uero paucipassia uocētur. Sint aut̄ & multipassi orū alia qdē α. ε. ο. appellata, cui⁹ mōi hæc. demosthenes uerū. murus. Alia uero i. serpēs sinapi. alia α. caro. Paucipassiorū alia quidem θν. rex, alia ς. bos, alia ω. Latona, pudor, alia primū υ. iucūdus, ciuitas. alia sc̄m υ. botr⁹. Quō aut̄ & ubi singla rāsmutent̄, cōsideret̄ in his, si acceperis mus id prius, oīm neutrorū, & omniū dua iū eundē esse nominatiuū & accusatiuū & uocatiuū. Identidē & oīm pluraliū eundem esse rectū & uocatiuū.

Contractiones α. ε. ο.

Prima for-

ma.

Εο in ς. ει in ε. εα in κη' Ϛ. εε in κη' Ϛ. εοι in οι. εω in ω. h⁹ demosthenis. huic demostheni. hūc nem. hi demosthenes. horū demosthenū & bus. hi demosthenes. horū demosthenum. hos demosthenes. Hi muri.

Contractiones ι.

u in

ἄλω. τῆ ἄλω. πλὴν ἄλωμ. ὦ ἄλωε. τὰ ἄλω. ταῦν ἄλων. ὦ ἄλω. Αἱ ἄλω. τῶν ἄλωμ. ταῖς ἄλωε. τὰς ἄλωε. ὦ ἄλω. τὸ εὐγεωμ. τοῦ εὐγεω. τοῦ εὐγεω. τὸ εὐγεωμ. ὦ εὐγεωμ. τὸ εὐγεω. τοῦ εὐγεωμ. ὦ εὐγεω. τὰ εὐγεω. τῶν εὐγεωμ. τοῖς εὐγεωε. τὰ εὐγεω. ὦ εὐγεω.

ΠΕΜΠΤΗ.

Πέμπτη κλίσις ἢ τῶν ἀρσενικῶν τε, καὶ θηλυκῶν, καὶ οὐδετέρων. ὦ ἢ γενική εἰς ος. ἢ δότικῃ εἰς ι. ἢ αἰτιατικῇ εἰς α. πλὴν τῶν οὐδετέρων. Οἶαε. τοῦ αἰαντος. τοῦ αἰαντι. τὸν αἰαντα. ὦ αἰαε. καὶ ὦ αἰαν. τὸν αἰαντε. τοῦ αἰαντοῖμ. ὦ αἰαντε. οἱ αἰαντες. τῶν αἰαντῶν τοῖς αἰασί. τοὺς αἰαντας. ὦ αἰαντες. Ἡ τρυγών. οἱ τρυγόνος. τῆ τρυγόνι. πλὴν τρυγόνα. ὦ τρυγώνμ. τὰ τρυγόνε. ταῦν τρυγόνοιμ. ὦ τρυγόνε. αἱ τρυγόνες. τῶν τρυγόνων. ταῖς τρυγόνε. τὰς τρυγόνε. ὦ τρυγόνε. τὸ βήμα. τοῦ βήματος. τοῦ βήματι. τὸ βήμα. ὦ βήμα. τὸν βήματε. τοῦ βηματοῖμ. ὦ βήματε. τὰ βήματα. τῶν βηματῶν. τοῖς βήμασι. τὰ βήματα. ὦ βήματα.

τῆς δὲ πέμπτης ταυτησί κλίσεως, ἐς ἡμᾶς καὶ σωμαίρεσιμ πάχα, τὰ μὲν μάλλομ, τὰ δὲ ἡπτομ. διὸ καὶ τὰ μὲν πολυπαθῆ, τὰ δὲ ὀλιγοπαθῆ καλεῖσθω. Ἐσω δὲ καὶ τῶν μὲν πολυπαθῶν, τὰ μὲν κ. ε. ο. καλούμενα. οἷον τὰ τοιαῦτα. Δημοσθένεε. ἀληθέε. τέχοε. τὰ δὲ ι. ὄριε σίνηπι. τὰ δὲ α. κρέεε. τῶν ὀλιγοπαθῶν, τὰ μὲν, θν. βασιλευε. τὰ δὲ ς. βῶε. τὰ δὲ ω. λητώ. αἰδῶε. τὰ δὲ πρῶτομ υ ἢ δῦε. ἄσω. τὰ δὲ δέντρομ υ, βότρυε. πῶε δὲ καὶ πῆ τούτωμ ἕκασα μεταβάλλε θεωρεῖσθω ἢ τούτοιε, λαβόντι πρῶτομ πάντων τῶν οὐδετέρων, καὶ πάντων δυνικῶν πλὴν αὐτῶν εἰς να εὐθεῖα καὶ ἀττικῶν καὶ κλητικῶν, καὶ πάντων τῶν πλεθωτικῶν πλὴν αὐτῶν εἶναι εὐθεῖαν καὶ κλητικῆν.

Πάθη τῶν κ. ε. ο.

Εο, ς. ει, ε. εα, κ. εε, κ. εοι, οι. εω, ω. τοῦ Δημοσθένεε ςε. τοῦ δημοσθένεε ε. τὸν δημοσθένεα κ. τὸν δημοσθένεε κ. τοῦ δημοσθένεοιμ οἶμ. οἱ δημοσθένεεε εε. τῶν δημοσθένεων ὦμ. τοὺς δημοσθένεεε εε. τὰ τείχεα κ.

Πάθη τῶν ι.

B ij uolo

Secūda forma. II, in i. iε, in i. ια, in i. serpentī. hī serpentes. hos serpētes. Hęc sinapia. Horū autē & o gti in ω transmutatur, & i in ε. h⁹ serpentis. horū serpentīū. Et gñaliter penultimās i in ε mutatur. Vnde rursūm cōtractiones fiunt η. ε. ο similes. Annotatiuncula. serpeni, serpentes. serpentes. Sinapia.

Contractiones α.

Tertia forma. Aο in ω. αι in α. αε in α. αοιμ in ωμ. αα in α. αω in ω. hu ius carnis. huic carni. hęc carnes. harū. ium. hęc. es. harū carnium. Contractiones β.

Prima forma pauciorum. Eī in ε. εε in ε. εα in ε. huic regi. hī reges. hos reges. In his autem & o genitiui in ω mutatur, attice. Regis regis. Et rursūm ε in η uertitur in singulis casibus, ionice. Regis. regi.

Contractiones γ.

Secūda forma. οε in γ. οα in γ. boues. Contractiones ω. Tertia forma. οο in γ. οι in οι. οα in ω. Latonæ. huic Latonæ. hanc nam. Horum dualia & pluralia tertiæ sunt declinationis. hęc Latonæ. harum arum. hęc næ. harum arum.

Contractiones prioris υ.

Quarta forma. Eī in ε. εε in ε. εα in ε. huic iucundo. hī di. hos dos. Contractiones secundi υ.

Quinta forma. re in υ. υα in υ. hī botri. hos botros. Fiat autē & singularis accusatiuus & habentiū γ, & utrunq; υ, a nominatiuo, mutatione σ in υ. bouis bouē. botrus botrū. iucūndus dum. Et habentiū i sili, dēptis uidelicet neutris. serpēs tē. Noialiter quidē declinet, ut dictū est, quintupli. Sed gñi ce sica genere in genus fit formatio, iustus, iusta, iustum. iucundus, iucunda, iucundum.

De numeralibus. Numeralia uero noia, q̄ unū quidē significant, singuli sp̄ declināt. q̄ uero duo, duali. q̄ autē plura, plurali sic. Vnus, ius. unī, unū. Vna, unius unī unā. Vnū ius unī unū. Duo duo. Tres triū tribus tres. Tria trium tribus tria. Quatuor or quatuor quatuor quatuor, Quatuor quatuor quatuor quatuor

II, I. Iε, I. Iα, I. τῶ ὄρει, I. οἱ ὄρειες, τοὺς ὄρειας, τὰ σινίπια. τούτων δὲ καὶ τὸ ο φηι γυνικῆς εἰς ω μεταβάλλα, καὶ τὸ ι εἰς ε. ὄρειος εως. ὄρειοιμ εωμ, καὶ ὄλωε πρῶτα ληγομ ι εἰς ε μεταβάλλα. ὡς τε καὶ πάλιν σωαυρέσης γίνεσθαι τοῖς τῶμ η. ε. ο. ὁμοῦ ες. ὄφει ε. ὄφεις ες. ὄφεις ες. σινίπια η.

Πάθη τῶμ α.

Aο, ω. αι, ε. εε, ε. αοιμ, ωμ. αα, α. αω, ω. τῶ κρέας, ωε. τῶ κρέαι α. τῶ κρέα ε. τῶμ κρέαοιμ ωμ. τὰ κρέα α. τῶμ κρέα ωμ.

Πάθη τῶμ β.

Eī, ε. εε, ε. εα, ε. τῶ βασιλεί, ε. οἱ βασιλῆες, ες. τοὺς βασιλέας, ες. τῶτων δὲ καὶ τὸ ο φηι γυνικῆς εἰς ω μεταβάλλα ἀθηκῶς. βασιλέος, ωε. καὶ πάλιν. τὸ ε εἰς η τρέπεται ἐφ' ἑκάστης τῶμ πρῶτωρ ἰωνικῶς. βασιλέος ἦος. βασιλεί, ἦι.

Πάθη τῶμ γ.

Oε, γ. οα, γ. οἱ βόες, γε. τοὺς βόας, ες. Πάθη ζ ω. Oο, ου. οἱ, οἱ. οα, ω. φηι λητό, ες. τῆ λητόι, οἱ. πλὴν λητόα, ε. τούτων τὰ δυνικὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ φηι τρίτης γίνεσθαι κλίσεως. τὰ λητῶ, τῶμ λητοῖμ. εἰ λητῶι. τῶμ λητῶμ.

Πάθη τῶμ πρότερον υ.

Eī, ε. εε, ε. εα, ε. τῶ ἡδέι, ε. οἱ ἡδέες, ες. τοὺς ἡδέας, ες. Πάθη τῶμ δεύτερον υ.

Ye, υ. υα, υ. οἱ βότρυες, υε. τοὺς βότρυας, υε. γινέσθω δὲ εἴη ἢ τῶν ἰωνικῶν ἀττικῆ τῶμ τε γ καὶ ἀμφοτέρων τῶμ υ, ἀπὸ φηι εὐθιθείας ἕσοπῆ τοι σ εἰς υ. βουε, βουμ. βότρυε, βότρυω. ἡδύε, ἡδύμ, καὶ ἢ ζ ι, ὡσαύτως. πλὴν διλονότι τῶμ οὐδετέρων. ὄρειε, ὄρειμ. Ονοματικῶς μὲν δ' ἢ κλινέσθω ὡς εἴρηται, πανταχῶς. γυνικῶς δὲ ὡς ἀπὸ γένεε εἰς γένος μετασχηματισμὸς. ὁ δίκαιος, ἢ δικάια, τὸ δίκαιον. ὁ ἡδύε, ἢ ἡδέια, τὸ ἡδύ.

τῶμ δ' ἀριθμητικῶν ὀνομάτων, τὰ μὲν ἐμ σημαίνοντα, ἐνικῶς εἰ κλινέσθω. τὰ δὲ δύο, δυνικῶς. τὰ δὲ πλείω, πληθυντικῶς ὡδε. εἰς. ἐνός. ἐνι. ἐνα. μία. μιᾶς. μιᾶ. μίαμ. εμ. ἐνός. ἐνι ἐμ. Δύο δυοῖμ. τρεῖς. τριῶμ. τρισί. τρεῖς. τρία. τριῶμ, τρισί. τρία. τέσσαρ ες. τεσσάρων. τέσσαρσι. τέσσαρας. τέσσαρά. τεσσάρων. τέσσαρσι.

quatuor. A quatuor autem usq; ad centum numerus nullus declinatur.

Divisio nominis iuxta accidentia. Patronymicorum terminations. Inter ea quæ accidunt nomini, derivatiuorum aliud quidē patronymicum, aliud cōparatiuū, aliud superlatiuū, aliud diminutiū, aliud possessiuū, aliud denominatiuū, aliud uerbale. Est aut masculinum quidē patronymicū, siue in δης, ut Priamus, priamides. Helius, heliades. Pelops pelopis, pelopides. Atreus atrei atrides. Aut in ω, Atreus atrei, atridō. Fœmininū aut, aut in ις, ut priamides, priamis. Aut in ας, ut heliades, helias.

Terminationes comparatiuorum. Cōparatiuū uero aliud quidē in τeros, ut diues, hic ditior, hæc ditior, hoc ditius. Aliud uero in ω, ut pulcher, pulchrior, pulchrius. Superlatiuū aut, aliud quidē in τατος, ditissimus, ditissima, ditissimū. Aliud uero in σος, ut pulcherrimus, rima rimum.

Diminutiones terminations. Diminutiū uero, aliud quidē in κος, ut homunculus, adolescētulus. Aliud in τος, ut homūcio. Aliud in αδιον, ut carūcula. Aliud in υδριον, ut ratiūcula. Aliud in υλλιον, ut iu uēculus. Aliud in υλιον, ut aiāculū. Aliud in αριον, ut herbulā. Aliud in αξι, ut lapillus. Aliud in ις, gñe fœ, ut insulula.

Possessionum terminations. Possessiuū uero aliud quidē in κος, ut atticus, daricus a. um. Aliud uero in ειος, ut aiaceius aiaceia aiaceiū. Denominatiuū aut, θεώμ a θεός, i. deus. Verbale υος, amicus ab amatus sui.

DE VERBO.

Verbū autē aliud quidē actiuū, ut uerbero. Aliud uero passiuū ut uerberor. Aliud mediū siue cōe, ut cōpello aut lor. Aliud neutrū, ut sanus sum. Aliud per se actiuū, ut pugno. Aliud per se passiuum, ut patior. Præterea aliud in ω penacutum, ut delecto, aliud in ω circumflexum ex contractionē, ut facio, aliud in μι, ut pono.

Terminationes uerborum. Accidentia uerbo. Accidētia autē habet, speciē, figurā, numerū, psonā, tēpus, modū, speciē quidē, primitiuā, ut rigo, derivatiuā ut irrigo. Figurā autem, simplicem, ut sapio, cōpositam ut despicio

τεσσαρα. Απο δὲ τῶν πασάρων μέχρι τῶν ἑκατῶν ἀριθμῶς οὐδὲ εἰς κλίνεται.

τῶν δὲ πρῆπομλύων θεῶν ὀνόματι πρῶτων τὸ μὲν πατρωνυμικόν. τὸ δὲ συγκριτικόν. τὸ ὑπερθετικόν. τὸ δὲ ὑποκοριστικόν. τὸ δὲ κλητικόν. τὸ δὲ πρῶνυμον. τὸ δὲ ῥηματικόν. εἰσι δὲ τὸ μὲν ἀρσενικόν πατρωνυμικόν, ἢτοι εἰς δης, οἶον πρίαμος, πριαμίδης. ἢλιος, ἢλιάδης. πέλοψ, πέλοπος, πελοπίδης. ἀτρεὺς ἀτρεως, ἀτρείδης. ἢ εἰς ω, ἀτρεὺς ἀτρεως, ἀτρεῖω. τὸ δὲ θελυὸν ἢτοι εἰς ις. οἶον, πριαμίδης, πριαμῖς. ἢ εἰς ας. οἶον ἢλιάδης, ἢλιάς.

συγκριτικόν δὲ τὸ μὲν εἰς πρως, οἶον πλάσιος, πλάσιώτερος, πλάσιωτέρα, πλάσιώτερον. τὸ δὲ εἰς ω, οἶον καλός, καλλίω, κάλλιον. ὑπερθετικόν δὲ, τὸ μὲν εἰς τὰ τῶ, πλάσιώτατος, πλάσιωτάτη, πλάσιώτατον. τὸ δὲ εἰς σος, οἶον κάλλισος, καλλίσση, κάλλισον.

ὑποκοριστικόν δὲ, τὸ μὲν εἰς κος, οἶον ἀνθρωπίσκος, νεανίσκος. τὸ δὲ εἰς ιον, οἶον ἀνθρώπιον. τὸ δὲ εἰς αδιον, οἶον κρέαδιον. τὸ δὲ εἰς υδριον, οἶον λογύδριον. τὸ δὲ εἰς υλλιον, οἶον μερακύνδιον. τὸ δὲ εἰς υλιον, οἶον ζωύλιον. τὸ δὲ εἰς αριον, οἶον ποάριον. τὸ δὲ εἰς αξι, οἶον λίθαξι. τὸ δὲ εἰς ις ὑπὸ θελικῶν. οἶον νησίς.

κλητικόν δὲ τὸ μὲν εἰς κος, ἀτηικός, δαρικός, δαρική, δαρικόν. τὸ δὲ εἰς εος, οἶον αἰάντης, αἰαντεία, αἰάντησον. παρῶνυμον δὲ θεώμ ἀπο τῶ θεός. ῥηματικόν δὲ, ἐπιλήμων ἀπο τῶ περὶ ἐπιλήμων.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

ῥήμα δὲ τὸ μὲν ἐνεργητικόν, οἶον τύπηω. τὸ δὲ παθητικόν, οἶον τύπηομαι. τὸ δὲ μέσον, εἰτὸ αὐτὸ κοινόν, οἶον βιάζομαι. τὸ δὲ οὐδέτερον οἶον ὑγιαίνω. τὸ δὲ αὐτοενεργητικόν, οἶον μάχομαι. τὸ δὲ αὐτοπαθητικόν, οἶον πάσχω. ἔτι τὸ μὲν εἰς ω βαρύνω, οἶον τέρπω. τὸ δὲ εἰς ω περιωσόμενον ἐκ σωμαρέσεως, οἶον ποιῶ. τὸ δὲ εἰς μι, οἶον τίθημι.

παρεπόμυνα δ' ἔχει εἰδος, σχῆμα, ἀριθμὸν, πρόσωπον, χρόνον, ἔγκλισιν. εἰδος μὲν πρῶτον τυποῦ, οἶον ἀρδῶ, πρῶτον γοῦ, οἶον ἀρδύω. σχῆμα δὲ ἀπολούω, οἶον φρονῶ, σύνθετον, οἶον καταφρονῶ

despicio. Numerũ singularẽ, ut dico. dualem, ut dicitis. pluralẽ, ut dicunt. Personam autẽ primã, ut scribo. secundã, ut scribis. tertĩã, ut scribit. Tempus uero siue casum, præsens, imperfectum, futurũ, indefinitum, perfectum, plusq̃ perfectũ. Modũ autẽ indicatiuũ, imperatiuũ, optatiuum, subiunctiuũ, infinitiuũ. Cæterũ declinationes uerbi siue coniugationes sint quinque, quatuor quidẽ in ω desinentiũ, una uero in μι.

Coniugationes quot.

Declinatio temporalis.

Cõsonantes coniugationis.

Prima eorũ, quæ per β, uel π, uel φ, uel π̃, ut libro, deletio, scribo, uerbero. Quorũ fut. quidẽ per ψ, ptm̃ uero perfectũ per φ. Præsens uerbero, imperfectum uerberabam, fut. uerberabo, indefinitũ uerberauĩ, ptm̃ perfectũ uerberauĩ, ptm̃ plusq̃ per. uerberauerã, indefinitũ secundũ uerberauĩ, futurum secundum uerberabo.

Media.

Præsens uerbero, præteditũ imperfe. uerberabã, futurũ uerberabo, indefinitũ primũ uerberauĩ, ptm̃ perfe. uerberauĩ, ptm̃ plusq̃ perf. uerberauerã, indefinitũ secundũ uerberauĩ, futurũ secundum uerberabo.

Passiua.

Præsens uerberor, ptm̃ imperfe. uerberabar, ptm̃ perfectum uapulauĩ, ptm̃ plusq̃ per. uapulauerã, indefi. prius uapulauĩ, fut. prius uapulabo, secundũ indefin. uapulauĩ, secundũ futu. uapulabo, post paulo futurum uapulabo. Secũda uero quæ est uerborũ per γ, uel κ, uel χ, uel κτ, uel ω, uel η, uel ζ, ut dico, plico, habeo, pario, fodio, ludo, quorum fut. per ξ, ptm̃ autem perfectum per χ.

Secunda coniugatio.

Actiua.

Præsens plico, præteditũ imperfe. plicabam. futurũ plicabo, indefinitum plicauĩ, ptm̃ perfectũ plicauĩ, præteditũ plusq̃ per. plicauerã, secundũ indefi. plicauĩ, secundum futurum plicabo.

Media

Præsens

ταφρονῶ. Αριθμὸν ἐνικόμ, οἶον λέγω. διυικόμ, οἶον λέγετόμ. πλεθωζικόμ, οἶον λέγασιμ. Πρόσωπον δὲ πρῶτον, οἶον γράφω. δευτερόν, οἶον γράφεις. τρίτον, οἶον γράφει. Χρόνον δὲ εἴτ' οὐ πῶσιμ, ἕνεσῶτα, πῶταζικόμ, μέλλοντα, ἀόρισον, παρακείμενον ὑπερωτέλικον. Εγκλισιμ δὲ ὀρισικήμ, προσακτικήμ, ἐνκτικήμ, ὑποτακτικήμ, ἀπὸ ἐμφατον. κλίσις δὲ ῥήματος εἴτ' οὐ συζυγία ἕσοσαμ πέντε. τέσσαρες μὲν τῶν εἰς ω ληγόντων. μία δὲ τῶν εἰς μι.

ΚΛΙΣΙΣ ΧΡΟΝΙΚΗ.

ΠΡΩΤΗ μὲν οὐ, ἢ τῶν διὰ το β. ἢ π. ἢ φ. ἢ π̃. οἶον λείβω. τέρω. γράφω. τύπῶ. ὦρ δὲ μὲν μέλλωμ διὰ τ̃ ψ. ὁ δὲ παρακείμενος διὰ το φ. ὁ ἕνεσῶς τύπῶ. ὁ παρατακτικός ἐτυπῶμ. ὁ μέλλον τύπῶ. ὁ ἀόρισος ἐτυφα. ὁ παρακείμενος, τέτυφα. ὁ ὑπερωτέλικος, ἐτετύφαμ. ὁ ἀόρισος β, ἐτυπομ. ὁ μέλλωμ β, τυπῶ.

ΜΕΣΑ.

Ὁ ἕνεσῶς, τύπηομαι. ὁ παρατακτικός, ἐτυπήομω. ὁ μέλλωμ, τύφομαι. ὁ ἀόρισος ἄ, ἐτυφάμω. ὁ παρακείμενος, τέτυπα. ὁ ὑπερωτέλικος, ἐπέτυπεν. ὁ ἀόρισος β, ἐτυπόμω. ὁ μέλλωμ β, τυπούμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἕνεσῶς, τύπηομαι. ὁ παρατακτικός, ἐτυπήομω. ὁ παρακείμενος, τέτυμμα. ὁ ὑπερωτέλικος, ἐπέτυμμα. ὁ ἀόρισος ἄ, ἐτίφθῶ. ὁ μέλλον ἄ, τυφθήσομαι. ὁ β ἀόρισος, ἐτύπω. ὁ β μέλλωμ, τυπήσομαι. ὁ μετ' ὀλίγον μέλλωμ, πετύφομαι.

ΔΕΥΤΕΡΑ δὲ ἢ τῶν διὰ το γ. ἢ κ. ἢ χ. ἢ κτ. ἢ σ. ἢ η. ἢ ζ. οἶον λέγω. πλέκω. ἔχω. τίκτω. ὀρύττω. παίζω, ὦρ δὲ μὲν μέλλωμ διὰ το ξ. ὁ δὲ παρακείμενος διὰ το χ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἕνεσῶς, πλέκω. ὁ παρατακτικός, ἐπλεκομ. ὁ μέλλωμ, πλέξω. ὁ ἀόρισος, ἐπλεξα. ὁ παρακείμενος, πέπλεχα. ὁ ὑπερωτέλικος, ἐπεπλέξαμ. ὁ β ἀόρισος, ἐπλακομ. ὁ β μέλλωμ, πλοκῶ.

ΜΕΣΑ.

Ο ἕνε

Præfens plico uel plicor. ptm̄ imperf. plicabā uel bar. futurum plicabo uel bor. Indefinitū plicauī uel tus sum. ptm̄ perfe. plicauī uel tus sum. ptm̄ plusq̄perf. plicaueram uel tus eram. 2. indefi. plicauī. 2. fut. plicabo uel bor.

Passiua.

Præfens plicor. ptm̄ imperfect. plicabar. ptm̄ perfect. plicatus sum. ptm̄ plusq̄perfectū plicatus erā. indefinitū plicatus sum. futurum plicabor. 2. indef. atus sum. 2. fut. bor. post paulo futurum mox plicabor.

Tertia coniugatio.

Tertia uero quæ est uerborū p̄ δ, aut θ, aut τ, aut ζ, aut η, aut ω purū, ut cano, impleo, perficio, cōfūlo, fingo, audio. quorū futurū quidē per σ, præ. uero perfe. per κ.

Actiua.

Præfens audio. ptm̄ imperfectū audiebā. futurū audīā. indefinitū audiui. præ. perfe. audiui. ptm̄ plus. audiuerā. 2. indefi. audiui. 2. futurū audiam.

Media.

Præfens audio & or. ptm̄ imperfe. bam uel bar. futurū audiam uel ar. indefi. audiui uel tus sum. ptm̄ perfe. audiui uel tus sum. ptm̄ plusq̄per. audiueram uel tus eram. 2. indefinitum audiui uel tus sum. fut. 2. audīā uel ar.

Passiua.

Præfens audior. ptm̄ imperf. audiebar. ptm̄ perfectum auditus sum. præ. plusq̄per. auditus erā. indefi. auditus sum. fut. audiar. 2. indefi. auditus sum. secundū fut. audiar. mox fut. mox audiar.

Quarta coniugatio.

Quarta uero est habentiū quatuor immutabiles λ μ ρ ς. ut canto, tribuo, iudico, semino. Quorū fut. quidē per eandem immutabilē circūflexum, simul correpta penultima. ptm̄ uero perfe. per κ.

Actiua.

Præfens semino. præ. imperf. seminabā. fut. seminabo. indef. seminaui. ptm̄ perfectū aui. ptm̄ plusq̄perfe. semina

Ο ὕνεως, πλέκομαι. ὁ πῶτατικός, ἐπλεκόμεν. ὁ μέλλον, πλέξομαι. ὁ ἀόριστος, ἐπλεξάμην. ὁ πῶτακείμηνος, πέπλοκα. ὁ ὑπερωτέλικος, ἐπεπλόκαμ. ὁ β ἀόριστος, ἐπλακόμην. ὁ β μέλλον, πλακῶμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ο ὕνεως, πλέκομαι. ὁ πῶτατικός, ἐπλεκόμεν. ὁ πῶτακείμηνος, πέπλεγμαι. ὁ ὑπερωτέλικος, ἐπεπλέγμην. ὁ ἀόριστος, ἐπλέχθην. ὁ μέλλον, πλεχθήσομαι. ὁ β ἀόριστος, ἐπλάκην. ὁ β μέλλον, πλακῆσομαι. ὁ μετ' ὀλίγον μέλλον, πεπλέξομαι.

ΤΡΙΤΗ ἢ τῶν δὲ τῶν δ. ἢ θ. ἢ τ. ἢ ζ. ἢ η. ἢ ω καθάρου. οἶον ἄδω, πλήθω, ἀνύτω, φράζω, πλάττω, ἀκῶ. ὡς ὁ μὲν μέλλον δὲ τῶν σ. ὁ δὲ πῶτακείμηνος δὲ τῶν κ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ο ὕνεως, ἀκῶ. ὁ πῶτατικός, ἤκω. ὁ μέλλον, ἀκῶ. ὁ ἀόριστος, ἤκωσα. ὁ πῶτακείμηνος, ἤκωκα. ὁ ὑπερωτέλικος, ἤκουκαμ. ὁ β ἀόριστος, ἤκου. ὁ β μέλλον, ἀκοῶ.

ΜΕΣΑ.

Ο ὕνεως, ἀκῶμαι. ὁ πῶτατικός, ἤκόμεν. ὁ μέλλον, ἀκῶσομαι. ὁ ἀόριστος ἤκωσάμην. ὁ πῶτακείμηνος, ἤκωκα. ὁ ὑπερωτέλικος, ἤκωκαμ. ὁ β ἀόριστος, ἤκούμην. ὁ β μέλλον, ἀκοῶμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ο ὕνεως, ἀκῶμαι. ὁ πῶτατικός, ἤκόμεν. ὁ πῶτακείμηνος, ἤκωσμαι. ὁ ὑπερωτέλικος, ἤκωσμην. ὁ ἀόρι. ἤκωσθην. ὁ μέλλον, ἀκωσθήσομαι. ὁ β ἀόρι. ἤκόμην. ὁ β μέλλον, ἀκοήσομαι. ὁ μετ' ὀλίγον μέλλον, ἤκωσομαι.

ΤΕΤΑΡΤΗ δὲ ἢ δὲ τῶν πεισάρων ἀμεταβόλων. λ. μ. ν. ς. οἶον φάλλω, νέμω, κρίνω, σπείρω. ὡς ὁ μὲν μέλλον δὲ τῶν αὐτῶν ἀμεταβόλων πῶτακείμηνος μετὰ συστολῆς ἢ πῶτακείμηνος. ὁ δὲ πῶτακείμηνος δὲ τῶν κ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ο ὕνεως, σπείρω. ὁ παρατατικός, ἐσπείρω. ὁ μέλλον, σπείρω. ὁ ἀόριστος, ἐσπείρα. ὁ πῶτακείμηνος, ἐσπείρακα. ὁ ὑπερωτέλικος, ἐσπείρακαμ. C ἢ ἐσπείρακαμ.

feminaueram .2. indefi. seminavi. 2. futurū seminabo.

Media.

Præfens semino uel or. ptm̄ imperfe. bam uel bar. fut: seminabo uel bor. indefi. auī uel atus sum. ptm̄ perfe. auī uel atus sum. ptm̄ plusq̄per. auerā uel atus erā .2. indefi. auī uel atus sum. 2. fut. abo uel bor: Passiua.

Præfens semino. ptm̄ imperfe. seminabar. præteritū perfe. seminatus sum. ptm̄ plusq̄perfect. atus eram. indefinitum seminatus sum. fut. seminabor. 2. inde. minatus sum. 2. futurum seminabor. mox futurum seminabor.

Quinta cō iugatio.

Quinta aut, quæ est in μι definentiū omniū, ut sto, pono, do, copulo, quæ sanè cū a uerbis in ω purū definentibus deducantur, partim ab habentibus αω fiunt ut sto, sto, partim ab habentibus εω, ut pono, pono, partim ab habentibus οω ut do, do, partim ab habentibus υω ut iungo, copulo.

Regula de uerbis in μι.

Et in passiuo, ac medio, tum in duali, ac plurali, horum unumquodq̄ penultimā habet correptam in uerbi originalis penultimam, unde deducitur. sto, sto. pono, ponor. dono, donor. iungo, iungor.

Alia regula.

Atq̄ in totum & auctus & diminutiones in singulis tū ab eadē propria originali uocali, tū in eandē fiunt analogice. stabā, stans, stantis, starem. Fut. aut his proprium nullū, neq̄ itē ptm̄ perfectū est. Imperf. aut & indefinitū .2. in η definit, addita uocali præsentis penultima.

Actiua.

Exemplum ad εω.

Præfens pono. ptm̄ imperf. ponebā. 2. indefin. posui.

Media.

Præfens pono uel or. ptm̄ imperf. ponebam uel bar. 2. indefinitū posui uel positus sum. Passiua.

Præfens ponor. ptm̄ imperfect. ponebar. præter. perfe. positus sum. præter. plusq̄per. positus eram. Indefinitū positus sum. Futurum ponar.

Actiua.

ἔπαρκεν. ὁ β ἀόριστος, ἔπαρον. ὁ β μέλλων, παρῶ.

Μ Ε Σ Α.

Ὁ ἕνεώς, παείρομαι. ὁ πρῶτατικός, ἐπαρόμην. ὁ μέλλων, παρῶμαι. ὁ ἀόριστος, ἐπαράμην. ὁ πρῶτατικός, ἐπαρόμην. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπαρόμην. ὁ β ἀόριστος, ἐπαρόμην. ὁ β μέλλων, παρῶμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἕνεώς, παείρομαι. ὁ πρῶτατικός, ἐπαρόμην. ὁ παρακείμενος, ἐπαρμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπαρμαι. ὁ ἀόριστος, ἐπαρθημι. ὁ μέλλων, παρθήσομαι. ὁ β ἀόριστος, ἐπαρθημι. ὁ β μέλλων, παρθήσομαι. ὁ μετ' ὀλίγου μέλλων, ἐπαρθησομαι.

ΠΕΜΠΤΗ δὲ ἢ ἴσμι ληγόντων ἀπάντων. οἶον ἴσκημι, τίθημι. δίδωμι. ζεύγνυμι. ὡς δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ω καθαρῶν ληγόντων πρῶτα γινώσκω, τὸ μὲν ἀπὸ τῶν δὲ τῶν αὐτῶν γίνεται. οἶον ἴσχω, ἴσκημι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν δὲ τῶν εὐ. τίθειω, τίθημι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν δὲ τῶν οὐ. οἶον δίδωμι, δίδωμι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν δὲ τῶν υἱ. ζεύγνυμι, ζεύγνυμι.

καὶ ὡς τὸ παθητικὸν καὶ μέσων καὶ δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν, πλὴν πρῶτα γινώσκω ἕκαστον ἔχει συσειλλομνίαν εἰς τὸ φθί ἀρχῆς πρῶτα γινώσκω, ὅθεν πρῶτα γινώσκω. ἴσκημι, ἴσκαμαι. τίθημι, τίθεμαι. δίδωμι, δίδομαι. ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

καὶ ὅπως αἱ ἀντιθέσεις τε καὶ μετώσεις ἕκαστοι ἀπὸ τε τοῦ οἶον καὶ ἀπὸ ἀρχικῶν φωνήεντων καὶ εἰς αὐτὸ γίνονται ἀναλόγως. ἴσχω, ἴσκαζ, ἴσκαζτες, ἴσκαζω. μέλλων δὲ τούτων ἴσχος οὐ δὲ εἰς, οὔτε μὲν πρῶτα γινώσκω ὅστις. ὁ πρῶτατικός δὲ, ἢ ἀόριστος β εἰς ν, μετὰ τὸ πρῶτα γινώσκω ἕνεώς φωνήεντος.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἕνεώς, τίθημι. ὁ πρῶτατικός, ἐτίθειμι. ὁ β ἀόριστος, ἐτίθειμι.

Μ Ε Σ Α.

Ὁ ἕνεώς, τίθειμαι. ὁ πρῶτατικός, ἐτιθέμην. ὁ β ἀόριστος, ἐτιθέμην.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἕνεώς, τίθειμαι. ὁ πρῶτατικός, ἐτιθέμην. ὁ πρῶτατικός, ἐτιθέμην. ὁ ἀόριστος, ἐτίθειμι. ὁ μέλλων, ἐτιθήσομαι. ὁ β ἀόριστος, ἐτιθήσομαι. ὁ μέλλων, ἐτιθήσομαι.

C iij ENER

Exemplum ab αω.

Actiua.

Præfens sto. ptm̄ imperfectū bam. indefi. steti.

Media.

Præfens sto uel or. ptm̄ imp. bam. 2. indefinitū steti.

Passiua.

Præfens firmor. ptm̄ imperfectū firmabar. præf. perfectum firmatus sum. ptm̄ plusq̄per. atus eram. indef. firmatus sum, fut. firmabor.

Actiua.

Exemplum ab οω.

Præfens do. præteritū imperfe. dabam. 2. indefinitum dedi.

Media

Præfens do uel donor. ptm̄ imperf. dabā uel bar. 2. indefinitū dedi uel tus sum.

Passiua.

Præfens donor. ptm̄ imperfe. dabar. ptm̄ perfectū datus sum. ptm̄ plusq̄perfe. datus eram. indefi. datus sum, futurum dabor.

Actiua.

Exemplū ab υω.

Præfens iungo. præteritū imperfectum iungebam.

Media & Passiua.

Præfens iungo & or. ptm̄ impfe. iungebam & bar.

Annotatio= nes aliquot De augmētis.

Consonantes fut. ψ ξ σ. itē immutabiles. Sciendū quod quoties ab α ε ο uerbū incipit siue solis siue in diphthōgo positis tēperaliter in singulis præf. sit augmētū sic. α in η. α in η. αυ in ηυ. ε in η uel φ. ευ in ηυ. ο in ω. οi in ω.

Inflexio secundū genera.

Inflexio igitur temporalis hæc uerborū. Sit autē & gñis ca inflexio figurata uariato gñe sic. uerbero uerberor. uerberabā bar. uerberabo bor. auī atus sum. Et reliqua similiter à primarijs suis uidelicet actiuis singulis eiusdē noīs, excepto præf. plusq̄perfe. & indefi. primo, & futuris passiuī. Sanè totū hoc sil' uerbalis inflexio uocetur. Sit autē & inflexio modalis, & alia rursus personalis, hoc pacto.

Actiua Præfens.

Inflexio iuxta modos et personas

Indicati. .f. uerbero ras rat. d. uerberatis duo rāt duo. pl. ramus ratis rant. ptm̄ imperfectū bam bas bat. d. bas tis uerberabant. pl. uerberabamus uerberabatis rabant. Impera

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ο ὕνεως, ἴσημι. ὁ πρῶτατικός, ἴσω. ὁ β' ἀόριστος, ἴσω.

ΜΕΣΑ.

Ο ὕνεως, ἴσαμεα. ὁ πρῶτατικός, ἴσάμην. ὁ β' ἀόριστος, ἴσάμην.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ο ὕνεως, ἴσαμεα. ὁ πρῶτατικός, ἴσάμην. ὁ πρῶτακείμηνος, ἴσάμην. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἴσάμην. ὁ ἀόριστος, ἴσάμην. ὁ μέλλων, σαθήσομαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ο ὕνεως, ἴδωμι. ὁ πρῶτατικός, ἴδωμι. ὁ β' ἀόριστος, ἴδωμι.

ΜΕΣΑ.

Ο ὕνεως, ἴδωμαι. ὁ πρῶτατικός, ἴδωμαι. ὁ β' ἀόριστος, ἴδωμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ο ὕνεως, ἴδωμαι. ὁ πρῶτατικός, ἴδωμαι. ὁ πρῶτακείμηνος, ἴδωμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἴδωμαι. ὁ ἀόριστος, ἴδωμαι. ὁ μέλλων, σαθήσομαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ο ὕνεως, ζεύγνυμαι. ὁ πρῶτατικός, ζεύγνυμι.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ο ὕνεως, ζεύγνυμαι. ὁ πρῶτατικός, ζεύγνυμι.

Σύμφωνά τοι μέλλοντος ψ, ξ, σ. ἀμετάβολα. ἴσῳ ὅτι τὸ α ε, ο. ἀρκτικὰ ῥημάτων ὄντα, εἴτε καθ' αὐτὰ, εἴτε ὑπὸ διφθόγων, ῥητικῶς ἐφ' ἑκάστῳ τῶν πρῶτων κλημάτων ἀύξεται ὡδε. α, η, αυ, ηυ, ε, η ε, εὔ, ηυ, ο, ω. οi, ω.

κλίσις μετ' αὐτῆς ῥημάτων. ἔσω δὲ καὶ διαθετικῆς κλίσις ἀκμαζομένη διαθετικῶς ὡδε. τύπῳ τυπόμεαι. ἔτυπῳ τυπόμεαι. τύπῳ τυπόμεαι. ἔτυπα ἔτυπάμην. καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. ἀπ' ἀρχῆς δὲ δὴλον ὅτι τῶν ἐνεργητικῶν ἀφ' ἑκάστῳ τῶν ὁμωνύμων πλὴν τοῦ ὑπερσυντέλικου, καὶ τοῦ ἀόριστου, καὶ τῶν μέλλοντων τοῦ παθητικῶς, τὸ γενικὸν σύνολον ῥηματικῆς προσαγορεύεται ὡδε. ἔσω δὲ καὶ κλίσις ἐγκλιτικῆς καὶ ἑτέρα τίς προσωπικῆς ὡδε.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὀριστικόν, τύπῳ τύπῃς τύπῃς. τύπῃς τυπόμεαι. τύπῃς τυπόμεαι. πρῶτατικός, ἔτυπῳ ἔτυπῃς ἔτυπῃς. ἔτυπῃς τυπόμεαι. ἔτυπῃς τυπόμεαι. ἔτυπῃς τυπόμεαι.

τὸ

Imperatiuū ſ. uerbera uerberet. d. uerberate uerberent. pl. uerberate rent. Optatiuū ſ. uerberarem uerberares beraret. d. uerberaretis uerberarent. pl. uerberaremus uerberaretis rent. Subiunctiuū ſ. ſi uerbeberē uerberes ret. d. beretis berent. pl. uerberemus beretis rent. Infinitum uerberare. Futurū indicatiuū. uerberabo bis bit. d. bitis bunt. pl. uerberabimus bitis bunt. Optatiuū ſ. berem res ret. d. uerberetis uerberent. plu. uerberemus beretis berent. Infinitiuū ratū eſſe. Indefi. i. indica. ſ. uerberaui uifſi uit. d. uifſis uerunt. pl. uerberauimus uifſis uerunt. Imperatiuum uerberato tu. rato ille. d. uerberate rent. pl. ate rent. Optatiuū uerberauifſem ſes ſet. d. ſetis ſent. pl. berauifſemus ſetis ſent. Subiunctiuum ſi uerberauero raueris rit. d. ritis rint. pl. uerimus ritis rint. Infinitum uerberaſſe. Præter perfectum. indicatiuū ſ. uerberaui rauriſti uerberauit. d. uifſis uerunt. pl. uimus uifſis uerunt. Impe. uerberato tu to ille. d. ratote ranto. pl. ratoteranto. Optatiuū ſ. uifſem uifſes uifſet. d. uerberauifſetis ſent. pl. uerberauifſemus uifſetis ſent. Subiunctiuum ſ. ſi uerberauerim raueris rit. d. ueritis rint. pl. uerberauerimus ueritis uerint. Infinitum uerberauifſe. Præteritum pluſq̄ perfect. Indicat. uerbera ueram ras rat. d. uerberaueratis uerant. plu. beraueramus ueratis uerant. Indefinitum ſecund. indicatiuū uerberaui uifſi uit. d. uerberauifſis runt. pl. uimus uifſis uerunt. Imperatiuus. uerberato tu to ille. d. uerberatote ranto. pl. ratoteranto. Optatiuum uerberauifſem raurifſes uifſet. d. ſetis ſent. pl. uerberauifſemus uifſetis uifſent. Subiunctiuū ſ. ſi uerberauero ueris uerit. d. ritis rint. pl. uerberauerimus ritis rint. Infinitū uerberaſſe. Futurū ſecund. Indica. uerberabo rabis rabit. d. rabitis rabunt. plu. rabimus rabitis rabunt. Optatiuus berem beres beret. d. retis rent. pl. remus retis rent. Infinitum uerberatū ire.

Media Præſens.

Indicati

τὸ προσακτικὸν τύπῃ τυπῆτω. τύπτετορ τυπῆτωρ. τύπτετε τυπῆτωσαρ. τὸ ἐνκτικὸν, τύπτοιμι τύπτοις τύπτοι. τύπτοιτορ τυπτοίτω. τύπτοιμερ τύπτοιτε τύπτοιερ. τὸ ὑποακτικὸν, ἔαρ τύπω τύπῃς τύπῃ. τύπῃτορ τύπῃτορ. τύπωμερ τύπωῃτε τύπωσίμ. τὸ ἀπαρέμφατορ, τύπτεμ. μέλλωρ. τὸ ὀριστικὸν, τύπω τύπῃς τύπῃ. τύπτετορ τύπτετορ. τύπτοιμερ τύπτετετύπτοι. τὸ ἐνκτικὸν, τύπτοιμι τύπτοις τύπτοι. τύπτοιτορ τυπτοίτω. τύπτοιμερ τύπτοιτε τύπτοιερ. τὸ ἀπαρέμφατορ, τύπτεμ. ἀόριστος α. τὸ ὀριστικὸν, ἐτύφα ἐτύφῃς ἐτύφε. ἐτύφατορ ἐτύφάτω. ἐτύφαμερ ἐτύφατε ἐτύφαμ. τὸ προσακτικὸν, τύφορ τυφῆτω. τύφατορ τυφάτωρ. τύφατε τυφάτωσαρ. τὸ ἐνκτικὸν, τύφοιμι τυφῃς τύφῃ. τύφατορ φαίτω. τύφοιμερ τύφατε τύφοιμερ. τὸ ὑποακτικὸν, ἔαρ τύφω τύφῃς τύφῃ. τύφῃτορ τύφῃτορ. τύφωμερ τύφῃτε τύφωσίμ. τὸ ἀπαρέμφατορ, τύφῃ. Πρακτικὸν, τὸ ὀριστικὸν. τέτυφα τέτυφῃς τέτυφε. τέτυφατορ τετύφατορ. τετύφαμερ τετύφατε τετύφασίμ. τὸ προσακτικὸν, τέτυφε φέτω. φετορ φέτωρ. τετύφετε τετυφέτωσαρ. τὸ ἐνκτικὸν, τετύφοιμι τετύφοις φοι. τετύφοιτορ τετυφοίτω. τετύφοιμερ τετύφοιτε τετύφοιερ. τὸ ὑποακτικὸν, ἔαρ τετύφω τετύφῃς τετύφῃ. τετύφῃτορ τετύφῃτορ. τετύφωμερ τετύφῃτε τετύφωσίμ. τὸ ἀπαρέμφατορ, τετυφέναι. ἰπρωτέλικος. τὸ ὀριστικὸν, ἐτετύφῃς ἐτετύφῃς ἐτετύφῃ. ἐτετύφῃτορ ἐτετυφείτω. ἐτετύφῃμερ ἐτετύφῃτε ἐτετύφῃσαρ. ἀόριστος β. τὸ ὀριστικὸν, ἐτυπορ ἐτυπῃς ἐτυπε. ἐτύπετορ ἐτυπέτω. ἐτύπομερ ἐτύπετε ἐτυπορ. τὸ προσακτικὸν, τύπε τυπέτω, τύπετορ τυπέτωρ, τύπετε τυπέτωσαρ. τὸ ἐνκτικὸν, τύποιμι τύποις τύποι. τύποιτορ τυποίτω. τύποιμερ τύποιτε τύποιερ. τὸ ὑποακτικὸν, ἔαρ τύπω τύπῃς τύπῃ. τύπῃτορ τύπῃτορ. τύπωμερ τύπῃτε τύπωσίμ. τὸ ἀπαρέμφατορ, τυπῆμ. μέλλωρ β. τὸ ὀριστικὸν, τυπῶ τυπῆς τυπῆ. τυπῆτορ τυπῆτορ. τυπῶμερ τυπῆτε τυπῶσίμ. τὸ ἐνκτικὸν, τυποῖμι ποῖς ποῖ. τυποῖτορ τυποίτω. τυποῖμερ τυποῖτε τυποῖερ. τὸ ἀπαρέμφατορ, τυπῆμ.

M E S A E N E S T O S.

D

τὸ ὀριστι

Indica. uerbero uel roras rat. d. uerberamus atis ant. pl. uerberamus uerberatis uerberant. ptm̄ imperf. uerberabam uel barbaras bat. d. uerberabamus uerberabatis uerberabant. pl. uerberabamus batis uerberabant. Imperatiuū uerbera uel uerberato uerberet. d. uerberate uerberēt. pl. uerberate rent. Optatiuū uerberarem res ret. d. uerberarem retis rent. pl. uerberarem retis rent. Subiunctiuum si uerberem uel rer uerberes ret. d. uerberem retis rent. plu. uerberemus uerberetis uerberent. Infinitiuum uerberare.

Futurum primum.

Indicatiuū uerberabo uel uerberabis rabit. d. uerberabimus bitis bunt. pl. uerberabimus bitis bunt. Optatiuū uerberem rer uerberes ret. d. uerberemus uerberetis rent. pl. uerberemus retis rent. Infinitiuū uerberatum ire. Indefin. 1. Indicatiuū uerberaui rauisti rauit. d. uerberaui mus uistis uerunt. pl. uerberaui mus uerberaui stis uerberauerunt. Imperatiuū uerbera beret. d. uerberate uerberent. pl. uerberate berent. Optatiuū uerberaui sem uisses set. d. uerberaui sem uissetis uissent. plu. uerberaui sem uissetis uissent. Subiunctiuū si uerberaui ueris uerberauerit. d. uerberauerimus ritis rint. pl. uerberauerimus ritis rint. Infinitiuū uerberasse. Præt. pfe. Indicatiuū uerberaui uisti uit. d. uerberaui stis uerūt. pl. uerberaui mus uerberaui stis uerunt. Imperatiuū uerberato tu rato ille. d. uerberatote ranto. pl. uerberatote beranto. Optatiuū uerberaui sem ses set. du. rauissetis sent. pl. rauissemus setis sent. Subiunctiuū si uerberauerim ueris uerberauerit. d. uerberauerimus beraueritis uerint. Infinitiuū uerberaui se. Præt. plusq̄. Indicatiuū uerberaui ueras rat. d. uerberatis rant. pl. uerberaueramus ratis rāt. Indefinitum. 2. uerberaui uerberaui sti uerberaui t. d. uerberaui mus uistis uerunt. pl. uerberaui mus uistis uerunt. Imperatiuū uerberato tu to ille. d. ratote ranto. pl. tote ranto.

Optatiuū

τὸ ὀριστικόν, τύπιομαι τύπη τύπηται. τυπόμεθον τυπέδορ τυπέδορ. τυπόμεθα τυπέθε τυπόνται. Πρατατικὸς, ἐτυπόμεθον ἐτύπηθε ἐτύπηθη. ἐτυπόμεθα ἐτύπηθε ἐτύπηθη. τὸ προσκλιτικόν, τύπη τυπέθω. τυπέδορ τυπέθω. τυπέθε τυπέθωσα. τὸ ἐγκλιτικόν, τυπείμω τυπείω τυπείτω. τυπείμεθον τυπείδορ τυπείδω. τυπείμεθα τυπείθε τυπείθη. τὸ ὑποτακτικόν, ἐάμ τύπωμαι τύπη τύπηται. τυπώμεθον τυπήδορ τυπήδορ. τυπώμεθα τυπήθε τυπήνται. τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτεθαι. Μέλλων ἄ.

τὸ ὀριστικόν, τύφομαι τύφη τύφεται. τυφόμεθον τυφέδορ τυφέδορ. τυφόμεθα τυφέθε τυφόνται. τὸ ἐγκλιτικόν, τυφείμω τυφείω τυφείτω. τυφείμεθον τυφείδορ τυφείδω. τυφείμεθα τυφείθε τυφείθη. τὸ ἀπαρέμφατον, τύφθεθαι. Ἀόριστος ἄ. τὸ ὀριστικόν, ἐτυφάμω ἐτύφω ἐτύφατο. ἐτυφάμεθον ἐτύφαθον ἐτυφάθω. ἐτυφάμεθα ἐτύφαθε ἐτύφαντο. τὸ προσκλιτικόν, τύφα τυφάθω. τυφάδορ τυφάθω. τυφάθε τυφάθωσα. τὸ ἐγκλιτικόν, τυφάμω τυφάω τυφάτω. τυφάμεθον τυφάδορ τυφάθω. τυφάμεθα τυφάθε τυφάντο. τὸ ὑποτακτικόν, ἐάμ τύφωμαι τύφη τύφηται. τυφώμεθον τυφήδορ τυφήδορ. τυφώμεθα τυφήθε τυφήνται. ἀπαρέμφατον, τύφαθαι.

Παρακείμενος, τὸ ὀριστικόν, τέτυπα τέτυπας τέτυπε. τετύπατον τετύπατον. τετύπαμεν τετύπατε τετύπασιν. τὸ προσκλιτικόν, τέτυπε τετυπέτω. τετύπεθον τετυπέτω. τετύπετε τετυπέτωσα. τὸ ἐγκλιτικόν, τετύποιμι τετύποις τετύποι. τετύποιτον τετυποίτω. τετύποιμεν τετύποιτε τετύποιεμ. τὸ ὑποτακτικόν, ἐάμ τετύπω τετύπη τετύπη. τετύπητον τετύπητον. τετύπωμεν τετύπητε τετύπωσιν. τὸ ἀπαρέμφατον, τετύπηναι.

Πηξωτέλικος. τὸ ὀριστικόν, ἐτετύπεμ ἐτετύπηθε ἐτετύπηθη. ἐτετύπηθον ἐτετυπέτω. ἐτετύπημεν ἐτετύπηθε ἐτετύπησαν. Ἀόριστος β. ἐτυπόμω ἐτύπη ἐτύπετο. ἐτυπόμεθον ἐτύπεθον πέδω. ἐτυπόμεθα πέθε ποντο. τὸ προσκλιτικόν, τυπέθω. πέδορ τυπέθω. τυπέθε τυπέθωσα.

D ή τὸ ἐγκλι

bimur bimini buntur. plu. uerberabimur uerberabimini uerberabuntur. Optatiuum. singul. uerberer uerbereris retur. d. uerberemur uerberemini rentur. pl. uerberemur uerberemini rentur. Infinitiuum uerberatum iri. Indef. 2. Indicatiuum. sing. uapulauit uapulauisti lauit. d. uapula uistis lauerunt. pl. uapulauimus uistis lauerunt. Imper. f. uerberator tu tor ille. d. uerberamini antor. pl. ramini antor. Optatiuum. f. uapulauissem uapulauisset uisset. d. uissetis uapulauissent. pl. uapulauissemus uapulauissetis sent & uissent. Subiunctiuum sing. si uapulauero ris rit. d. si uapulaueritis rint. pl. si uapulauerimus ritis rint. Infi. uapulauisse. Fut. 2. indica. sin. uerberabor beris bitur. d. bimur bimini buntur. pl. bimur bimini buntur. Optatiuum. f. uerberer bereris beretur. d. uerberemur beremini rentur. pl. remur remini rentur. Infinitiuum uapulauisse. post paulo fut. indica. sin. mox uerberabor ris tur. du. bimur bimini buntur. pl. uerberabimur uerberabimini uerberabuntur. Optatiuum. sin. mox uerberer uerbereris retur. d. uerberemur uerberemini uerberentur. plu. uerberemur beremini berentur. Infinitiuum uerberatum iri.

Actiua Praesens.

Coniugatio uerborum in mi.

Indicatiuum. f. pono ponis ponit. du. ponitis ponunt. pl. nimus nitis ponunt. Praeteritum imperfectum ponebam ponebas ponebat. d. ponebatis ponebant. pl. nebam ponebatis ponebant. Imperatiuum. f. pone ponat. d. ponite ponant. pl. ponite ponant. Optatiuum. f. ponerem poneres poneret. d. poneretis rent. pl. poneremus neretis nerent. Subiunctiuum. f. si ponam ponas ponat. d. si ponatis ponant. pl. si ponamus ponatis ponant. Infinitiuum ponere. Indef. 2. indica. posui isti fuit. d. istis runt. pl. mus stis runt. Impa. ponito tu to ille. d. tote nuto. pl. tote nuto. Opta. f. posuissem ses fet. d. fetis sent. pl. posuissemus fetis sent. Subiunctiuum si posueror ris rit. d. si ritis rint plu. si posueri

σόμεθορ τυφθήσεδορ τυφθήσεδορ. Π. τυφθησόμεθα τυφθήσεθε τυφθήσονται. τὸ εὐκτικὸν. Ἐνικὰ, τυφθησοίμην τυφθήσοιο τυφθήσοιτο. Δ. τυφθησοίμεθορ τυφθήσοιοδορ τυφθησοίδη. Π. τυφθησοίμεθα τυφθήσοιοθε τυφθήσονται. τὸ ἀπαρέμφα. Τυφθήσεσθε. Ἀόριστος β. τὸ ὀριστικὸν. Ἐνικὰ, ἐτύπην ἐτύπης ἐτύπη. Δ. ἐτύπητορ ἐτυπήτω. Π. ἐτύπημερ ἐτύπητε ἐτύπησαρ. τὸ προσακτικὸν. Ἐνικὰ, τύπηθι τυπήτω. Δ. Τύπητορ τυπήτωρ. Π. τύπητε τυπήτωρ. τὸ εὐκτικὸν. Ἐνικὰ, τυπείην τυπέης τυπέην. Δ. τυπέητορ τυπέητω. Πληθωρικὰ, τυπείημερ τυπέητε τυπέησαρ καὶ τυπέησθε. τὸ ὑποτακτικὸν. Ἐνικὰ, ἐὰρ τυπέω τυπέης τυπέη. Δ. ἐὰρ τυπέητορ τυπέητορ. Π. ἐὰρ τυπέωμερ τυπέητε τυπέησιρ. τὸ ἀπρέμφατορ τυπέηναι. μέλλωρ β. τὸ ὀριστικὸν. Ἐ. τυπήσομαι τυπήσῃ τυπήσετ. Δ. τυπησόμεθορ σεδορ σεδορ. Π. τυπησόμεθα σεθεσονται. τὸ εὐκτικὸν. Ἐ. τυπησοίμην τυπήσοιο τυπήσοιτο. Δ. Τυπησοίμεθορ σοιδορ σοίδη. Πληθωρικὰ, τυπησοίμεθα σοιοθε τυπήσονται. τὸ ἀπρέμφατορ, τυπήσεσθε. μετ' ἐλίγωρ μέλλωρ. τὸ ὀριστικὸν. Ἐνικὰ, τεύφομαι τεύφη τεύφετ. Δ. τευφόμεθορ τεύφεδορ φεδορ. Π. τευφόμεθα τεύφεθε τεύφοντ. τὸ εὐκτικὸν. Ἐνικὰ, τευφοίμην τεύφοιο φοιτο. Δ. τευφοίμεθορ τεύφοιοδορ τευφοίδη. Π. τευφοίμεθα τεύφοιοθε τεύφοντο. τὸ ἀπρέμφατορ τεύφεσθε.

ENEPHHTIKA ENESTΩS.

τὸ ὀριστικὸν, τίθημι τίθης τίθησι. τίθετορ τίθετορ. τίθεμερ τίθετε τιθέασιρ. Παρατακτικὸς, ἐτίθω ἐτίθης ἐτίθη. ἐτίθετορ ἐτίθετω. ἐτίθεμερ ἐτίθετε ἐτίθεσαρ. τὸ προσακτικὸν, τίθει τιθέτω. τίθετορ τιθέτωρ. τίθετε τιθέτωσαρ. τὸ εὐκτικὸν, τιθείω τιθείης τιθείη. τιθείητορ τιθείητω. τιθείημερ τιθείητε τιθείησαρ. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰρ τιθῶ ἐὰρ τιθῆς ἐὰρ τιθῆ. ἐὰρ τιθῆτορ ἐὰρ τιθῆτορ. ἐὰρ τιθῶμεν ἐὰρ τιθῆτε ἐὰρ τιθῶσιρ. τὸ ἀπρέμφατορ, τιθέναι. Ἀόριστος β. τὸ ὀριστικὸν, ἔθηρ ἔθης ἔθη. ἔθετορ ἔθέτω. ἔθεμερ ἔθετε σαρ. τὸ προσ. δέτι καὶ δές δέτω. δέτορ θέτωρ. δέτε δέτωσαρ. τὸ εὐκτικὸν, δείω δείης δείη. δείητορ δείητω. δείημερ δείητε δείησαρ. τὸ ὑποτ. ἐὰρ δῶ δῆς δῆ. ἐὰρ δῆτορ ἐὰρ δῆτορ. ἐὰρ δῶμεν

si posuerimus ritis rint. Infinitiuum posuisse.

Media Præfens.

Indicatiuum pono uel or ponis ponit. d. ponimus nitis ponūt. pl. ponimus nitis nunt. Pt̄m imperfe. ponebam ponebas ponebat. d. ponebamus batis bant. pl. ponebamus batis bant. Imper, pone & pone ponat. d. nite ponant. pl. ponite ponant. Optatiuū ponerem poneres poneret. d. poneremus retis rent. pl. poneremus retis rent. Subiunctiuū si ponam ponas ponat. d. si ponamus ponatis ponant. pl. si ponamus ponatis ponant. Infinitiuū ponere. Indefinitū .2. indicatiuū posui posuisti & isti posuit. & reliqua sicut ponebam.

Passiua Præfens.

Indicatiuum ponor poneris ponitur. d. ponimur mini ponūtur. pl. ponimur mini nuntur. pt̄m imp. ponebar baris batur. d. ponebamur bamini bantur. pl. ponebamur bamini bantur. Imper. ponere & ponere natur. du. ponimini ponantur. pl. ponimini nantur. Optatiuū ponerer reris retur. d. remur remini rētur. pl. poneremur remini rentur. Subiunctiuū si ponar ponaris ponatur. du. si ponamur ponamini ponantur. pl. si ponamur ponamini ponantur. Infinitiuum poni. Pt̄m perfectum indica. positus sum tus es tus est. d. positi sumus ti estis ti sunt. p. positi sumus ti estis ti sunt. Opta. positus essem essetis essent. d. positi essemus essetis essent. pl. positi essemus essetis essent. Subiunctiuū si positus sim sis sit. d. si positi simus positi sitis sint. pl. si positi simus sitis sint. Infinitiuū positum esse. Pt̄m plusq̄p. indica. positus eram eras erat. d. positi eramus eratis erāt. pl. positi eramus eratis erant. Impera. s. ponitor tu tor ille. d. inorantor. pl. inorantor. Indefi. prim. indicatiuū. s. positus sum es est. d. positi estis sunt. pl. positi sumus estis sunt. Imperatiuum ponitor tu tor ille. d. inorantor. pl. inorantor. Opta. s. positus essem essetis essent.

ἐὰν θῶμεν ἐὰν θῆτε ἐὰν θῶσι. τὸ ἀπαρέμφατον, θῆναι.

ΜΕΣΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

τὸ ὀριστικόν, τίθεμαι τίθεσαι τίθεται. τιθέμεθον τίθεσθον τίθεσθον. τιθέμεθα τίθεσθε τίθενται. παρατακτικὸς, ἐπιθέμην ἐτίθεισο ἢ ἐτίθω ἐτίθετο. ἐπιθέμεθον ἐπιθεσθον ἐπιθέσθω. ἐπιθέμεθα ἐτίθεσθε ἐτίθεντο. τὸ προσακτικόν, τίθεισο ἢ τίθω τίθεισθε. τίθεισθον τίθεισθω. τίθεισθε τίθεισθεσθα. τὸ ἐνκλικόν, τιθείμην τίθεισθε τίθεισθεσθα. τιθείμεθον τίθεισθον τιθείσθω. τιθείμεθα τίθεισθε τίθεντο. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τιθῶμαι ἐὰν τιθῆτε ἐὰν τιθῆται. ἐὰν τιθῶμεθον ἐὰν τιθῆσθον ἐὰν τιθῆσθω. ἐὰν τιθῶμεθα ἐὰν τιθῆσθε ἐὰν τιθῶνται. τὸ ἀπῶρεμα, τίθεισθεσθα. ἀόριστος β. τὸ ὀριστικόν, ἐθέμην ἐθέσθω ἢ ἐθέτω. τὸ ἀπῶρεμα, τίθεισθεσθα. ἀόριστος β. τὸ ὀριστικόν, ἐθέμην ἐθέσθω ἢ ἐθέτω. τὸ ἀπῶρεμα, τίθεισθεσθα.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

τὸ ὀριστικόν, τίθεμαι τίθεσαι τίθειται. τιθέμεθον τίθεσθον τίθεισθον. τιθέμεθα τίθεισθε τίθενται. παρατακτικὸς, ἐπιθέμην ἐτίθεισο ἢ ἐτίθω ἐτίθετο. ἐπιθέμεθον ἐπιθεσθον ἐπιθέσθω. ἐπιθέμεθα ἐτίθεσθε ἐτίθεντο. τὸ προσακτικόν, τίθεισο ἢ τίθω τίθεισθε. τίθεισθον τίθεισθω. τίθεισθε τίθεισθεσθα. τὸ ἐνκλικόν, τιθείμην τίθεισθε τίθεισθεσθα. τιθείμεθον τίθεισθον τιθείσθω. τιθείμεθα τίθεισθε τίθεντο. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τιθῶμαι ἐὰν τιθῆτε ἐὰν τιθῆται. ἐὰν τιθῶμεθον ἐὰν τιθῆσθον ἐὰν τιθῆσθω. ἐὰν τιθῶμεθα ἐὰν τιθῆσθε ἐὰν τιθῶνται. τὸ ἀπῶρεμα, τίθεισθεσθα. ἀπῶρεμα. τὸ ὀριστικόν, τέθειμαι τέθεισαι τέθειται. τεθείμεθον τέθεισθον τέθεισθω. τεθείμεθα τέθεισθε τέθενται. τὸ ἐνκλικόν, τεθείμην τέθεισθε τέθεισθεσθα. τεθείμεθον τέθεισθον τεθείσθω. τεθείμεθα τέθεισθε τέθενται. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τεθῶμαι ἐὰν τεθῆτε ἐὰν τεθῆται. ἐὰν τεθῶμεθον ἐὰν τεθῆσθον ἐὰν τεθῆσθω. ἐὰν τεθῶμεθα ἐὰν τεθῆσθε ἐὰν τεθῶνται. τὸ ἀπῶρεμα, τεθεισθεσθα. ἀπῶρεμα. τὸ ὀριστικόν, ἐτεθείμην ἐτέθεισο ἐτέθεισθε. ἐτεθείμεθον ἐτέθεισθον ἐτεθείσθω. ἐτεθείμεθα ἐτέθεισθε ἐτέθενται. τὸ προσακτικόν, τέθεισο τέθεισθε. τεθεισθον τεθεισθω. τέθεισθε τέθεισθεσθα. ἀόριστος α. τὸ ὀριστικόν, ἐτέθειμαι ἐτέθεισαι ἐτέθειται. ἐτέθειμεθον ἐτέθεισθον ἐτέθεισθω. ἐτέθειμεθα ἐτέθεισθε ἐτέθενται. τὸ ἐνκλικόν, ἐτεθείμην ἐτέθεισθε ἐτέθεισθεσθα. ἐτεθείμεθον ἐτέθεισθον ἐτεθείσθω. ἐτεθείμεθα ἐτέθεισθε ἐτέθενται. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν ἐτέθειμαι ἐὰν ἐτέθεισαι ἐὰν ἐτέθειται. ἐὰν ἐτέθειμεθον ἐὰν ἐτέθεισθον ἐὰν ἐτέθεισθω. ἐὰν ἐτέθειμεθα ἐὰν ἐτέθεισθε ἐὰν ἐτέθεινται. τὸ ἀπῶρεμα, ἐτέθεισθεσθα.

esset. d. essetis essent. pl. ti semus setis sent. Subiunctiuū si positus sim sis sit. du. si positi sitis sint. pl. si positi simus sitis positi sint. Infinitiuum positū esse. Futu. i. Indicati. ponar poneris ponetur. d. ponemur ponemini ponentur. pl. ponemur ponemini nentur. Optatiuū ponar ponaris ponatur. d. ponamur ponamini nantur. pl. ponamur ponamini ponantur. Infinitiuū positum iri.

Actiua Præsens.

Indicatiuū sto. Prtm imperf. stabam. Imper. sta. Optatiuū starem. Subiunctiuū si stem. Infinitiuū stare. Inde. 2. Indicatiuū steti. Impera. stato. Optatiuū stetissem. Subiunctiuū si stetero. Infinitiuum stetisse.

Media & Passiua. Præsens.

Indicatiuū statuo & or. Præ. imp. statuebā & bar. Impe. statue & re. Opta. statuerē & rer. Subiun. si erē & rer. Infinitiuum statuere & i. Præt. perfe. indicat. statui & tus sum. Optat. ssem & tus essem. Subiū. si rim & tus sim. Infinitiuum esse. Præ. plusq̄p. indi. statuerā & tus eram. Imper. statuito & or. Indef. i. Indica. tui & tus sum. Imperatiuū statuito & or. Optatiuū ssem & tus essem. Subiunct. si ro & tus fuero. Infiniti. se & tū esse. Fut. i. Indica. statuā & ar. Opta. statuā & ar. Infinitiuum ire & tum iri.

Actiua Præsens.

Exemplum ab ow. Indicatiuum do. Præteritū imperf. dabam. Imperatiuum da & re. Optatiuum darem. Subiunctiuum si dem. Infinitiuum dare. Indefinitum. 2. Indicatiuum dedi. Imperatiuum dato. Optatiuum dedissem. Subiuncti. si dederō. Infinitiuum dedisse.

Media & Passiua præsens.

Indicatiuum do & or. ptm imperf. bam & bar. Imperatiuū da & re. Optatiuū rem & rer. Subiunctiuū si dem & er. Infi. dare & ri. Præt. perfectum. Indicatiuū dedi & tus sum. Opta. ssem & tus essem. Subiūcti. si rim & tus sim. Infinitiuum

τεθείη. κτορ ήπλω. είνηλω είντε είνσαμ. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τεθείῃ. ἐὰν τεθείῃς. ἐὰν τεθείῃ. ἐὰν τεθείῃτο. ἐὰν τεθείῃτορ. ἐὰν τεθείῃμερ. ἐὰν τεθείῃτε. ἐὰν τεθείῃσι. τὸ ἀπαρέμφατον, τεθείῃναι. μέλλωρ ἄ. τὸ ὀριστικὸν, τεθείσομαι τεθείσῃ τεθείσεται. τεθείσομεθ. τεθείσοσθε. τεθείσονται. τὸ εὐκτικὸν, τεθείσοίμην τεθείσοιο τεθείσοιτο. τεθείσοίμεθ. τεθείσοισθε. τεθείσοιτο. τὸ ἀπαρέμφατον, τεθείσασθαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

τὸ ὀριστικὸν, ἴσημι. Παρατατικὸς, ἴσω. τὸ προσακτικὸν, ἴσασθαι. τὸ εὐκτικὸν, ἴσάμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἴσῶ. τὸ ἀπαρέμφα. ἴσῶναι. Αὐρί. β. τὸ ὀριστικὸν, ἴσω. τὸ προσακ. ἴσασθαι. τὸ εὐκτικὸν, ἴσάμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἴσῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, ἴσῶναι.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

τὸ ὀριστικὸν, ἴσασμαι. Παρατατικὸς, ἴσάμην. τὸ προσακτικὸν, ἴσασσο. τὸ εὐκτικὸν, ἴσάμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἴσῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, ἴσασθαι. Πρακτικὸς, ἴσασμαι. τὸ εὐκτικὸν, ἴσάμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἴσῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, ἴσασθαι. ὑπερτωτέλικος. τὸ ὀριστικὸν, ἴσάμην. τὸ προσακτικὸν, ἴσασσο. Αὐρί. β. τὸ ὀριστικὸν, ἴσασθαι. τὸ προσακτικὸν, ἴσασθαι. τὸ εὐκτικὸν, ἴσάμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἴσῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, ἴσασθαι. μέλλωρ ἄ. τὸ ὀριστικὸν, ἴσασσομαι. τὸ εὐκτικὸν, ἴσασσοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, ἴσασσασθαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

τὸ ὀριστικὸν, δίδωμι. Παρατατικὸς, δίδωρ. τὸ προσακτικὸν, δίδωθαι. τὸ εὐκτικὸν, δίδωμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δίδῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, δίδωναι. Αὐρί. β. τὸ ὀριστικὸν, δίδωμ. τὸ προσ. δίδω. τὸ εὐκτικὸν, δίδωμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δίδῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, δίδωναι.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

τὸ ὀριστικὸν, δίδομαι. Παρατατικὸς, δίδομην. τὸ προσακτικὸν, δίδωσο. Αὐρί. β. τὸ εὐκτικὸν, δίδοίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δίδωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, δίδωσθαι. Πρακτικὸς, δίδωμαι. τὸ εὐκτικὸν, δίδοίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δίδωμαι.

Ε ἢ τὸ ἀπαρέμφατον

Infin. ſe & tum eſſe. Ptm pluſq̄, indica. ram & tus erā. Imper. dato & or. Inde .i. indicatiuū dedi & tus ſum. Impera. dato & or. Optat. ſſem & tus eſſem. Subiūm. ſi rim & tus ſim. Infin. ſe & tum eſſe. Fut. indicatiuū dabo & or. Optat. dem & er. Infin. datū ire & ri. Mediū indef. 2. indica. dedi & tus ſum. Impe. dato & or. Opta. ſſem & tus eſſem. Subiūm. ſi rim & tus ſim. Infi. ſe & tum eſſe.

Actiua Præſens.

Exemplum ab ω.

Indica. iungo. præteritū imperf. iungebā. Imperatiuū iunge. Infinitiuum iungere.

Media & Paſſiua.

Indica. iungo & or. ptm imp. iungebam & bar. Imperatiuum iunge & re. Infin. iungere & gi. Itaq̄ per modos & ſeorſim ſic. Indicatiuū uerbero. ptm imper. uerberabā Imp. uerbera. Optat. uerberarē. Subiunctiuum ſi uerberem. Infinitiuū uerberare. & alia ſimiliter.

Annotatio. Sciendū aut̄ q̄ ex in mi finitis q̄ per ω faciūt penul. per eandē ω habent præſentis & indefiniti ſubiūctiua, ſi dem

Alia anno= des det. ſi dederō riſ rit. Etiam ex in mi, q̄ per u penul. tiuncula. faciunt, nec modū optatiuū, nec ſubiūm. propriū habent.

De uerbis contractis. Præterea tertiæ cōiugationis in ω definētia purū, & α uel ε uel o penul. habentia, ut clamo, facio, deauro, pducta tēporaliter penultima futurū ut plurimū faciunt ſic. faciā,

Tres cōtra clamabo, deaurabo. patiunt̄ & cōtractiones, cum in pñti ſtorū uer= tum in præter. imperf. tot & tales. Vocentur alia quidem borum ſor= α, alia ε, alia o.

ma. Contractiones habentiū &.

Prima for= αω in ω, αε in ᾗ, αε in α, αα in ω, αδ in ω, αη in η, αοι in ου. ma. clamo as, matis tis, mam⁹ mus, mātanē, clamet, clamarē.

Contractiones habentiū ε.

Secūda for= εω in ῶ, εε in ε, εε in ε, εο in ῶ, εε in ῶ, εη in ῆ, εοι in οῖ. ma. facio cis cis. citis tis, facimus mus. faciūt unt. faciat. rem.

Contractiones habentiū ο.

οω in ῶ

τὸ ἀπαρέμφατον δὲ δόθαι. ὑπερτωτέλικος. τὸ ὀριτικὸν, ἐδεδόθην. τὸ προσακτικὸν, δέδοσο. ἀόριστος ᾠ. τὸ ὀριτικὸν, ἐδόθην. τὸ προσακτικὸν δόθη. τὸ εὐκτικὸν, δοθείω. τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν δοθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, δοθήναι. μέλλω. τὸ ὀριτικὸν, δοθήσομαι. τὸ εὐκτικὸν δοθήσοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον δοθήσεσθαι. μέσος ἀόριστος β. τὸ ὀριτικὸν, ἐδόμην. τὸ προσακτικὸν, δόσο κἢ δοῦ. τὸ εὐκτικὸν, δοίμην. ὑποτακτικὸν, ἐὰν δώμα. τὸ ἀπαρέμφατον, δόθαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

τὸ ὀριτικὸν, ζεύγνυμι. Παρατακτικὸς, ἐζεύγνυ. τὸ προσακτικὸν, ζεύγνυθι. τὸ ἀπαρέμφατον, ζδύγνυαι.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

τὸ ὀριτικὸν, ζεύγνυμαι. Παρατακτικὸς, ἐζδύγνυμαι. τὸ προσακτικὸν ζεύγνυσσο. τὸ ἀπαρέμφατον ζεύγνυσθαι. οὐκ ἔρ ἐγκλιτικῶς, κἢ χωρὶς ᾧδε. τὸ ὀριτικὸν, τύπηω. Παρατακτικὸς, ἐτύπησθε. τὸ προσ. τύπηε. τὸ εὐκτικὸν, τύποιμι. ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπηω. τὸ ἀπαρέμφατον, τύπησθε. κἢ τὰ ἄλλα ὁμοίως.

Ἰστέον δὲ ὅτι τῶν εἰς μι τὰ ῥεῖ ω πρῶτα λήγοντα διὰ τοῦ αὐτοῦ ω ἔχει τὰ τοῦ ἑνεστώτος, κἢ ἀόριστος ὑποτακτικῶς, ἐὰν διδῶ διδῶς διδῶ, ἐὰν δῶ δῶς δῶ. ἐτι τῶν εἰς μι τὰ ῥεῖ υ πρῶτα λήγοντα ἔγκλισιμ οὔτε εὐκτικῶς, οὔτε ὑποτακτικῶς οἰκῆσθαι ἑαυτοῖς ἔχει. ἐτι τὰ ῥη τρίτης κλίσεως εἰς ω λήγοντα καθαρόν, κἢ δ α, ἢ τὸ ε, ἢ τὸ ο πρῶτα λήγοντα ἔχοντα, οἷον βοάω, ποιέω, χυσάω, αὐξανομύ-ε χρονικῶς ῥη πρῶτα λήγουσθαι, τὸν μέλλοντα ὡς ἰπὶ τὸ πλῆθος ποιῆ ᾧδε, ποιήσω, βοήσω, χυσάσω. πάρα δὲ κἢ συναίρεσθαι, ἐπί τε ἑνεστώτος κἢ πρῶτα λήγοντα ποιῆσθε δέ τε ᾠ τούτων δέ. καλείσθαι δὲ κἢ τὸ μὲν α, τὸ δὲ ε, τὸ δὲ ο.

Πᾶσι τῶν α.

Αω, ᾠ. αε, ᾗ. αε, α. αο, ᾠ. αδ, ᾧ. αη, α. αοι, ᾧ. βοάω, ᾧ. βοάεσθε, ᾧ. βοάετο, ᾧ. βοάομαι, ᾧ. βοάσθε, ᾧ. βοάσθε, ᾧ. βοάομαι, ᾧ. βοάομαι, ᾧ.

Πᾶσι τῶν ε.

Εω, ᾧ. εε, ε. εε, ε. εο, ᾧ. εε, ᾧ. εη, ᾧ. εοι, οἷ. ποιέω, ᾧ. ποιέεσθε, ᾧ. ποιέετο, ᾧ. ποιέομαι, ᾧ. ποιέομαι, ᾧ. ποιέομαι, ᾧ.

Πᾶσι τῶν ο.

Ε ἰῆ οω, ᾧ

ὄω in ὄ, οε in ε, οο in ε, οε in ε, οη in ὦ uel ε, οἶ in οἶ, in di
phthongo quacunq̄, excepto in fin. de auro deauras de
aurat deauratis, deauramus deauratis deaurāt deaurarem
deaureret deaureremus deaureretis uel deaureretis deaurare.

Annotati-
uncula.

Horum aut̄ omnium & contracti optatiui actiui p̄ntis
temporis finali μι in λω uerso, proferuntur, facerem facerē,
unde fit ut pluralium tertias personas non solum in ερ de
sinentes habeant, sed etiā in αρ facerent. Proprium aut̄ est
ε habentibus contractionē in nullis primis personis pati,
dissyllabis existentibus, Declinatur autē in futuro u assu
mendo in plerisq̄, ut nauigo nauigabo.

Alia anno=
tatiuncula.

Sciendum q̄ in passiuorum præ. perfectis nō est coiter
facere tertiam personā pluralium, cum habet tertia singu
larium ultimā per consonantes duas, ut uapulauit, plexus
est. Proinde aut Ionico utimur uapulauit dicentes, & ple
xus est, aut in participium & uerbum substantiuum resol
uimus, uerberati sunt dicentes, & plexi sunt, uerbū autem
substantiuū hoc modo declinatur, ac scribitur.

Actiua Præsens.

Coniugatio
uerbi sub=
stantiui.

Indi. s. sum es est. d. estis sunt. pl. sumus estis sunt, Præ
teritū imp. s. eram eras erat. d. eratis erant. pl. eramus era
tis erant. Imp. s. sis uel es esto. d. sitis sint. pl. este sint. Op
ratiuū, s. essem esses esset. d. essetis essent. p. essemus essetis
essent. Subiun. s. si sim sis sit. d. sitis sint. p. u. si simus sitis
sint. Infinitiuum esse. Futurū Indicatiuum ero eris erit &
erit. d. erimus eritis erunt. pl. erimus eritis erunt. Optati
uum. s. sim sis sit. du. simus sitis sint. plu. simus sitis sint.
Infinitiuum fore.

DE PARTICIPIO.

Participiū diuidendū q̄dem ut uerbū, flectendū uero
ut nomē. atq̄ illud accipiendū totū, q̄ partim noīs,
partū uerbi sit p̄ticeps. Eadē enim accidētia hēt & cū noīe
& cum uerbo. Id autem cōsideretur in his.

Actiua

ὄω, ὦ. οε, ε. οο, ε. οε, ε. οη, ὦ. οἶ, οἶ, ἔν̄ διφθόγγῳ ἢ ἰνιοῦ, πλῶ
το ἀπ̄εμφάτ. χρυσόω, ὦ. χρυσόε, οἶε. χρυσόετορ, ἔτορ. χρυσόο
μερ οὔμερ. χρυσόοσι, ἔσι. χρυσόοιμι, οἶμι. χρυσόη, οἶ. χρυσόωμερ,
ὦμερ. χρυσόητε, ὦτε, ἢ ἔτε. χρυσόοιμῶ.

Τῶν δὲ πάντων καὶ οἱ ἐκ σωαιρέσεως εὐκτικοὶ ἑνεργητικοὶ
ἑνεσῶτες, τοῖς ληκτικῶσι εἰς λω τρεπομένῃ προφέρονται, ποιοῖμι
ποιοῖμι. Οθεν δὴ καὶ τῶν πληθυντικῶν τρίτα πρόσωπα οὐ
μόνον εἰς ερ λήγοντα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς αρ, ποιοῖσιν. Ἰδίᾳ
δὲ τὰ ε καὶ σωαίρεσιν τῶν πρώτων προσώπων οὐδὲν ἄλλο
δισυλλαβα ὄντα. κλίνετῃ δὲ καὶ εἰς τὸν μέλλοντα τοῦ προσλαμ
βάνοντα ὡς ὠπλοπλῆστον, πλέω πλεύσω.

Ἐπι ὠπλοπλῆστον παθητικῶν πρᾶκτικῶν κύκλῳ ἀκολουθῶς ποιεῖν
τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν, ἔχορτος τοῖς τρίται τῶν ἐνι
κῶν πλῶ λήγοντα διὰ συμφώνων δυοῖν. οἶον τέτυπται, πέπλε
κται. Διὸ καὶ ἦτοι ἔθ' ἰωνικῶν χρώμεθα, τετύφατῃ λέγοντες, καὶ
πεπλέχεται, ἢ εἰς μετοχλῶν καὶ ῥήμα ὑπεκτικὸν ἀναλύομεν, τε
τυμμένοι εἰσι λέγοντες, καὶ πεπλεγμένοι εἰσιν. τὸ δὲ ὑπεκτικῶν
κῶν ὡδὲ τυγαχέναι κλινόμηνον ἢ γραφόμηνον.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

τὸ ἑριστικόν, εἰμι εἶ ὄσι. ἐσὸν ἐσὸν. ἐσμεν ἐσέ εἰσι. παρατα
τικὸς, ἦρ ἦς ἦρ. ἦτορ ἦτλω. ἦμερ ἦτε ἦσαν. τὸ προσκτικόν, ἴσθ
καὶ ἔσο ἔσω. ἔσορ ἔσωρ. ἐσέ ἔσωσαν. τὸ εὐκτικόν, εἶλω εἶης εἶη.
εἶητορ εἶητλω. εἶημερ εἶητε εἶησαν καὶ εἶεμ. τὸ ὑποτα. ἐὰρ ὦ
ἐὰρ ἦς ἐὰρ ἦ. ἐὰρ ἦτορ ἐὰρ ἦτορ. ἐὰρ ὦμερ ἐὰρ ἦτε ἐὰρ ὦσιμ.
τὸ ἀπαρέμφατον, εἶναι. μέλλω. τὸ ἑριστικόν, ἔσομαι ἔση ἔσει
ται καὶ ἔσαι. ἐσόμεθον ἔσεσθον ἔσεσθον. ἐσόμεθα ἔσεσθε ἔσον
ται. τὸ εὐκτικόν, ἐσοίμην ἐσοιο ἔσοιτο. ἐσοίμεθον ἔσοισθον ἐσοί
σθην. ἐσοίμεθα ἔσοισθε ἔσονται. τὸ ἀπ̄εμφάτον, ἔσεσθ.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ.

Μετοχλῶν δὲ διαμετέον μὲν ὡς τὸ ῥήμα. κλιτέον δὲ ὡς
τὸ ὄνομα, καὶ ὅλως τῆ μὲν τῶ ὀνόματος, τῆ δὲ τῶ ῥή
ματος μετέον διετέον. ταῦτα γὰρ πρὸ ἐπόμηνον ἔχει ἔθ' ὄνο
ματι ἔθ' ῥήματι. διεφείδω δ' ἔν̄ τούτοις.

ΕΝΕΡ

Actiua Præsens.

Verbero, ptm̄ imp. abam, masculinum hic uerberans: foem. hac berans, neu. hoc berās. Fut. 1. uerberabo, uerberaturus, tura, turū. Indef. 1. uerberauī, q̄ uerberauit, q̄ uerberauit, qd̄ uerberauit, ptm̄ pfe. & plusq̄. uerberauī, q̄ auit, q̄ auit, qd̄ auit. Indef. 2. berauī, q̄ auit, q̄ auit, qd̄ auit. Fut. 2. uerberabo, uerberaturus uerberatura raturum.

Media Præsens:

Verbero, hic uerberans, ul' q̄ rat, hac berans, hoc berās. Futu. 1. uerberabo, aturus tura rum: Indef. 1. uerberauī, qui uerberauit, q̄ uerberauit, qd̄ uerberauit. Præt. perfe. uerberauī, q̄ rauit, q̄ rauit, qd̄ rauit. Indef. 2. uerberauī, q̄ uerberauit, q̄ rauit, qd̄ rauit. Fut. 2. uerberabo, uerberaturus uerberatura uerberaturum.

Passiua Præsens.

Vapulō, hic uapulans, hac uapulans, hoc uapulans. Præt. perfe. uapulauī, uerberatus uerberata uerberatum. Indef. 1. uapulauī, uerberatus uerberata raturum. Fut. pri. uerberabor, uerberandus uerberanda uerberandum. Indef. 2. uapulauī, uerberatus, rata, raturum. Fut. 2. uerberabor, uerberandus uerberāda andum. Post paulo futu. uerberabor, uerberandus, randa, randum.

Actiua Præsens:

Pono ponebā, hic ponens, hac nens, hoc nens. Inde. 2. posui, positus ta tum. Præsens sto stabā, hic stans, hac stās, hoc stās. Indef. 2. steti, q̄ stetit, q̄ stetit, qd̄ stetit. Præsens do dabam, hic dans, hac dans, hoc dans. Indef. 2. dedi, qui dedit, q̄ dedit, qd̄ dedit. Præsens iungo iungebā, hic iungens, hac ens, hoc ens. Pns sum erā, hic ens, hac ens, hoc ens. Fut. ero, futurus, ra, rum. Declinātur autē foeminina quidē iuxta secundā noīs inflexionē, masculina uero & neutra actiua qdem secundū quintā, passiua uero iuxta tertīā, exceptis indefinitis, & ipsis quintae exiſtentibus

Participia à uerbis in mi.

De generibus & declinatione participiorum.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

τύπῳ, ὁ πῶτα ἀκόρ, ἐτύπῳ. τὸ ἀρσενικόν, ὁ τύπῳ. τὸ θηλυκόν, ἢ τύπῳσα. τὸ οὐδέτερον, τὸ τύπῳ. μέλλω α. τύψω, ὁ τύψω, ἢ τύψωσα, τὸ τύψω. Αόρ. α, ἐτύψα, ὁ τύψα, ἢ τύψασα, τὸ τύψα. παρακείμενος καὶ ὑπόσω. τέτυφα, ὁ τετυφῶς, ἢ τετυφῶσα, τὸ τετυφῶς. Αόρ. β, ἐτυπόμ, ὁ τυπῶμ, ἢ τυπῶσα. τὸ τυπῶμ. μέλλω β, τυπῶ, ὁ τυπῶμ, ἢ τυπῶσα, τὸ τυπῶμ.

ΜΕΣΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

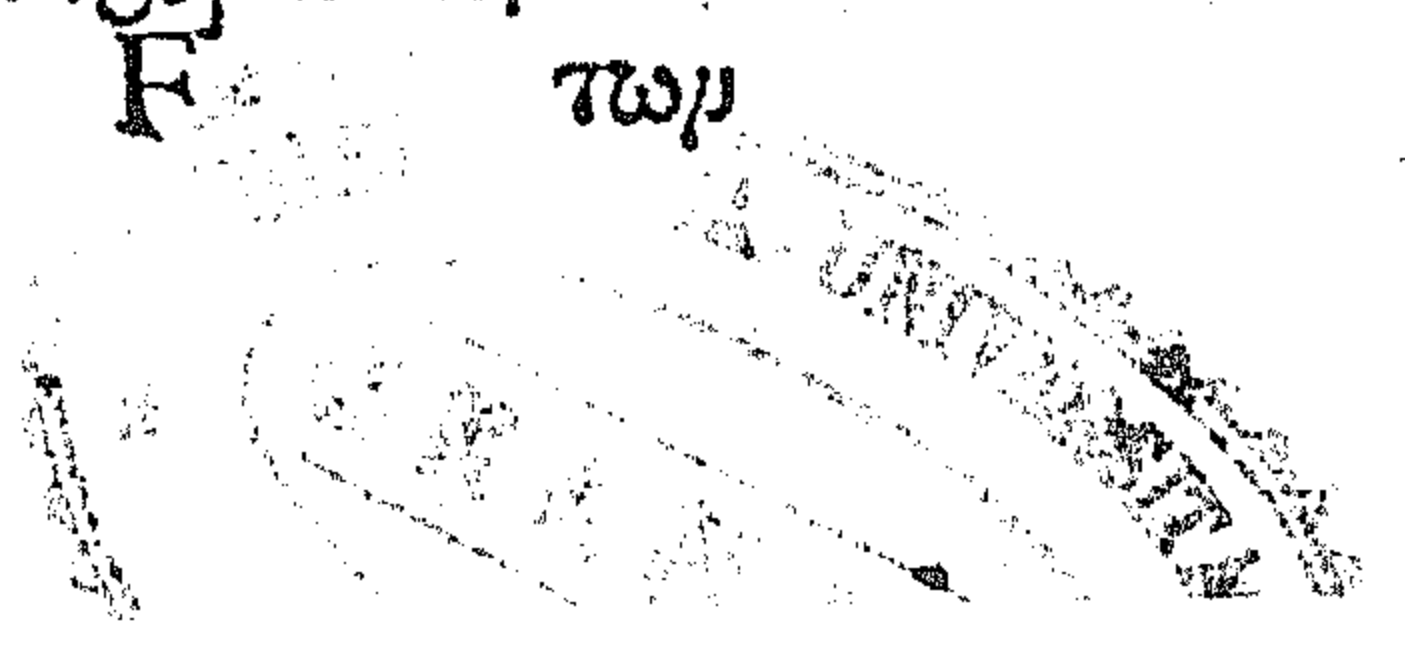
τύπῳμαι, ὁ τυπῳμένος, ἢ τυπῳμένη. τὸ τυπῳμένον. μέλλω α. τύψομαι, ὁ τυψόμενος, ἢ τυψομένη. τὸ τυψόμενον. Αόρ. α. ἐτυψάμην, ὁ τυψάμενος, ἢ τυψάμένη. τὸ τυψάμενον. πῶτα κείμενος, τέτυπα. ὁ τετυπῶς, ἢ τετυπῶσα. τὸ τετυπῶς. Αόρις β, ἐτυπόμην, ὁ τυπόμενος, ἢ τυπομένη. τὸ τυπόμενον. μέλλω β, τυπῶμαι, ὁ τυπῶμενος, ἢ τυπῶμένη, τὸ τυπῶμενον.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

τύπῳμαι, ὁ τυπῳόμενος, ἢ τυπῳομένη. τὸ τυπῳόμενον. πῶτα κείμενος, τέτυμμα. ὁ τετυμμένος, ἢ τετυμμένη. τὸ τετυμμένον. Αόρις θ α. ἐτύφθην, ὁ τυφθείς, ἢ τυφθῆσα. τὸ τυφθέρ. μέλλω α, τυφθήσομαι, ὁ τυφθησόμενος, ἢ τυφθησομένη. τὸ τυφθησόμενον. Αόρ. β, ἐτύπην, ὁ τυπείς, ἢ τυπῆσα. τὸ τυπέρ. μέλλω β, τυπήσομαι, ὁ τυπησόμενος, ἢ τυπησομένη. τὸ τυπησόμενον. μετ' ὀλίγου μέλλω β, τετύφομαι, ὁ τετυφόμενος, ἢ τετυφομένη. τὸ τετυφόμενον.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

τίθημι ἐτίθην, ὁ τιθείς, ἢ τιθεῖσα. τὸ τιθέμ. Αόρις θ β, ἔθην, ὁ θείς, ἢ θεῖσα. τὸ θέμ. ενεσῶς, ἴσημι ἴσην, ὁ ἴσας, ἢ ἴσῃσα. τὸ ἴσάμ. Αόρ. β, ἔσην, ὁ σάς, ἢ σῃσα. τὸ σάμ. ενεσῶς, δίδωμι ἐδίδωμ, ὁ δίδας, ἢ δίδῃσα. τὸ δίδόμ. Αόρ. β, ἔδωμ, ὁ δῶς, ἢ δῶσα. τὸ δόμ. ενεσ. ζεύγνυμι ἐζεύγνυν, ὁ ζεύγνυς, ἢ γνῦσα. τὸ ζεύγνυμ. ενεσ. εἰμί ἢμ, ὁ ὦμ, ἢ εῶσα. τὸ ὦμ. μέλλω β, ἔσομαι, ὁ ἐσόμενος, ἢ ἐσομένη. τὸ ἐσόμενον. κλίνετη δὲ τὰ μὲν θηλυκὰ πάντα κατὰ πλὴν δ' οὐτέρωμ τὸ ὄνοματος κλίσει. τῶν δὲ ἀρσενικῶν τε καὶ οὐδέτερωμ τὰ μὲν ἐνεργητικὰ ὡς ἢ πέμπτη, τὰ δὲ παθητικὰ ὡς ἢ τρίτη. πλὴν τῶν ἀορίσων οὐδὲ πέμπτης δὴ καὶ αὐτῶν ὄντων.

stentibus, media uero ad tertiam & ipsa referuntur, de p'tis quæ sunt præ. per. nempe & hæc ad quintam pertinent.

DE PRONOMINE.

Pronomē aut aliud primitiuū, ali. possessiuū, ali. demonstratiuū, ali. relatiuū, ali. cōpositū. Habet autē & gñā & numeros, casus & personas, accidentia. Primitiua igitur tria, ego tu sui uel ille. Declinatiōes aut horum positiue sunt hæc. S. Rectus ego, gtūs mei, dtūs mihi, accusatiuus me. Du. Rectus & actūs nos, gtūs & datiuus nostrū & nobis, Pl. Rectus nos, gtūs nostrū, dtūs nobis, actūs nos; S. tu tui tibi te, D. uos uestrū, P. uos uestrū uobis uos, S. suus sui sibi se, D. se sui, Pl. sui sui sibi se.

De possessiuis.

Possessiuua uero à primitiuis deducta octo, meus tuus suus noster uester noster uester suus. Quorū sanè singula per tria genera uariantur, meus mea meū, noster nostra nostrū, hæc uero quomodo declināda sint, liquet.

Demonstratiua.

Demonstratiua aut duo triplici genere & ipsa dicta, ipse ipsa ipsum, ille illa illud, & declinantur ad hunc modū. S. hic huius huic hunc o tu, D. hi hos hoīū his o uos, Pl. hi horū his hos o uos, Singularia, hæc huius huic hanc o tu, D. hæc & has horū & his o uos, P. hæc harū his has o uos, Singularia, hoc huius huic hoc o tu, Du. hæc horū & his o uos, P. hæc horū his hæc o uos, Ille illius, illa illius, illud illius, quemadmodū & nominum declinationes.

Relatiua.

Relatiuū aut unū in triplici genere & ipsum dictū, ipse ipsa ipsum. Proprium uero huius triū psonarum significatio. Siquidem ipse pro ego, aut tu, aut ille accipitur.

Composita.

Composita tria ntō carentia, meīpsius tuīpsius & sui ipsius, quæ tribus gñibus dicuntur. Quæ primæ & secundæ psonæ hæcenus declinātur, meīpsius mihiipsi meipsum, tuīpsius

τῶν. τὰ δὲ μέγα ἐξ πλὴν τρίτῳ καὶ αὐτὰ ἀνάγεται, πλὴν τῶν τοῦ πρῶτου ἐκείνου ἐπὶ πέμπτῃ δὲ καὶ αὐτῶν ὄντων.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΟΝΥΜΙΑΣ.

Aντωνυμία δὲ, ἢ μὲν προτότυπος, ἢ δὲ κλητική. ἢ δὲ δεκτική. ἢ δὲ ἀναφορική. ἢ δὲ σύνθετος. ἔχει δὲ καὶ γένος, καὶ ἀριθμὸν, καὶ πῶς, καὶ πρόσωπα πρὸς ἄλλο. Πρωτότυποι μὲν οὖν τρεῖς ἔγω. σύ. ὅς. κλίσεις δὲ τούτων θετικῶς αὐταί. Ενικά. ἢ εὐθεῖα, ἔγω. ἢ ἡλικία, ἐμὲ. ἢ δότικη, ἐμοί. ἢ ἀτιατική, ἐμέ. Δ. ἢ εὐθεῖα, καὶ ἀτιατική νό. ἢ γενική καὶ δότικη νόμ. Πληθυντικά. ἢ εὐθεῖα ἢ μῆς. ἢ γενική ἢ μῶν. ἢ δότικη ἢ μῖν. ἢ ἀτιατική ἢ μᾶς. Ε. σύ. σὺ. σοί. σε. Δ. σφῶ. σφῶν. Π. ὑμεῖς. ὑμῶν. ὑμῖν. ὑμᾶς. Ε. ὅς. οἷ. τι. ἐ. Δ. σφέ. σφῖν. Π. σφεῖς. σφῶν. σφίσι. σφᾶς.

Κλητικαὶ δὲ ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων πρᾶγόμενα οὕτως, ἐμὸς, σὸς, ἐός, νωίτερος, σφωίτερος, ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος, ὧν δὲ ἑκάστη τριγενῶς λέγεται. ἐμὸς, ἐμή, ἐμόν. νωίτερος, νωίτερα, νωίτερον. ἢ δὲ κλιθίσεται δὴ ἄλλο.

Δ Ε Ι Κ Τ Ι Κ Α Ι.

Δεκτικὰ δὲ δύο τριγενῶς καὶ αὐταί λεγόμενα. οὗτος αὐτῆ τῶτο. ἐκεῖνος ἐκείνη ἐκεῖνο. καὶ κλιθόμενα ὧς δὲ. Ενικά. οὗτος, τῶτος. τῶτῳ. τῶτομ. ὧ οὗτος. Δ. τῶτω. τῶτομ. ὧ τῶτω. Π. οὗτοι. τῶτων. τῶτοις. τῶτις. ὧ οὔτοι. Ενικά. αὐτῆ. ταύτης. ταύτῃ. ταύτῃ. ὧ αὐτῆ. Δ. ταῦτα. ταύταιμ. ὧ ταῦτα. Π. αὐταί. τῶτων. ταύταις. ταύτας. ὧ αὐταί. Ε. τῶτο. τῶτις. τῶτῳ. τῶτο. ὧ τῶτο. Δ. τῶτω. τῶτομ. ὧ τῶτω. Π. ταῦτα. τούτων. τῶτοις. ταῦτα. ὧ ταῦτα. ἐκεῖνος ἐκείνης, ἐκείνη ἐκείνης, ἐκεῖνο ἐκείνης. ὧς αὐτῶν ὀνομάτων κλίσεις. ΑΝΑΦΟΡΙΚΑΙ.

Αναφορική δὲ τοῖς μίαν, τριγενῶς καὶ αὐτῆ λεγομένη. αὐτός. αὐτή. αὐτό. Ἰδίον δὲ ταύτης, ἢ τριπρόσωπος σημασία. αὐτός, ὅς ἀντὶ τοῦ ἐγὼ, ἢ σύ, ἢ ἐκεῖνος.

Σ Υ Ν Θ Ε Τ Ο Ι.

Σύνθετοι δὲ τρεῖς εὐθείας οὐκ ἔχουσαι. ἐμαυτὸς σαυτοῦ, ἐαυτὸς λεγόμενα τριγενῶς. καὶ αἰμὴν τοῦ πρώτου καὶ δεύτερου προσώπου ἐπὶ τῶτον κλιθόμενα. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῶν, ἐμαυτόν.

Ε ἢ σαυτοῦ

tuīpsius tibiīpsi teīpsum. Quæ uero tertiæ, p oēs casus in-
flectuntur. Atq; hæc sanè non solū composite sed & disīū-
ctim declinantur in pluralibus. ut suimet & suiīpsorū, sibi
met & sibiīpsis, semet & se ipsos.

DE P R A E P O S I T I O N E.

PRæpositio alia quædē monosyllaba, alia dissyllaba. Ac-
cidentia aut̄ habet ultimā acui si recipit tonū, & tes-
nuari exceptis ab u incipientibus, & penulti. corripit dem-
ptis duabus. Consideretur in his. in, in, ex, cum, ad, ante,
per, iuxta, per, cum, apud, cōtra, in, de, circū, ab, sub, super.

DE A D V E R B I O.

ADuerbium aliud quidē tēporis, ut nunc tunc aliqñ
iam, nup, rursus, eousq; donec, cū, postea, deinde,
hodie, cras, heri, olim, semp. Aliud uero loci, ut sursum de-
orsum foras intro procul p̄p̄ cōtra humi ubi unde ultra
longe. Aliud qualitatis, ut bñ pulchre libenter sapienter. q̄
& mediocritatis esse dicuntur. canine de se gregatim. Aliud
quantitatis, ut semel bis ter sæpenumero rarer. Aliud
cōgregandi, ut simul pariter collectim uniuersim. Aliud
separationis, ut seorsim sepatim semotim. Ali. exceptiōis
ut præter. Aliud ordinis, ut deinde deinceps, ptinus mox
repēte cōtinuo illico. Aliud similitudinis, ut ut ueluti quæ
admodū sicut. Aliud digressionis, ut itaq;. Aliud cōpara-
tionis ut magis minus. Ali. uehemētix ut nimis nimium
maxime admodū ualde. Ali. remissionis, ut sensim pau-
latim uix. Ali. cōfirmandi, ut uidelicet profecto omnino
reuera certe. Aliud adiurandi, ut per per. Aliud affirmandi
ut næ. Aliud abiurandi ut per. Aliud negandi, ut non ne
quaq; minime. Aliud prohibendi, ut nullatenus ne. Ali.
ud cōiecturæ, ut forsan forsitan forte. Ali. interrogandi, ut
unde quo ubi quādo quomō. Ali. demōstrandi, ut ecce en
hic illic hic. Aliud uocandi, ut o. Aliud explicandi, ut uidelicet
cet uelut, hoc est, siue. Aliud positiuum, ut legendum est
scriben

σαυτο σαυτοῦ σαυτόμ. αἱ δὲ τῶν τρίτων ἐφ' ὅλομ. αἱ δὲ καὶ οὐ μόνον
σωθέτως, ἀλλὰ καὶ διηρημένως κλίνονται ὑπὸ τῶν πλη-
θυντικῶν. οἷον ἐαυτῶν, καὶ σφῶν αὐτῶν. ἐαυτοῖς, καὶ σφίσι
αὐτοῖς. ἐαυτοῦς, ἐσφᾶς αὐτῶν.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΗΣΕΩΣ.

Πρόθεσις δὲ ἢ καὶ μονοσύλλαβος, ἢ δὲ δισύλλαβος. πρὸ
πρόμενα δὲ ἔχει τὸ ὀξύνησις, εἰ ἐπισδέχεται τὸν ὄνομα. τὸ ψιλὸν
δαί, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ἀρχομύου. δὲ βραχυκατάληκτον
πλὴν διοῖμ. θεωρεῖσθαι δὲ ἐν τούτοις. ἐν. εἰς. ἐξ. σύμ. πρὸς. πρὸ.
ἐνά. κατά. διά. μετά. πρὸς. ἀντί. ἐπί. πρὶ. ἀμ. ἐ. ἀπό. ὑπό. ὑπέρ.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ.

Επίρρημα δὲ τὸ μὲν χρονικόν. οἷον νῦν. τότε. ποτὲ. ἡδὴ. ἄρ-
τι. αὐθις. τέως. ἕως. ἕνθα. ἔπειτα. μετέπειτα. σήμερον.
αὔριον. χθές. πάλαι. αἰ. τὸ δὲ τόπος. οἷον ἄνω. κάτω. ἔ-
ξω. ἔσω. πῶρῳ. ἐγγύς. ἑναντίως. χαμαί. ἐνθα. ὅθεν. ἐπὶ ἐκεῖνα.
μακρὰ. τὸ δὲ ποιότητος. οἷον εὖ. καλῶς. ἡδέως. σοφῶς. ἢ δὲ καὶ
μεσότητος εἶναι λέγεται, κωμῶδον. βοτρυδῶν. ἀγελιδῶν.
τὸ δὲ ποσότητος. οἷον ἅπασι. δις. τρίς. πολλάκις. ὀλιγάκις.
τὸ δὲ ἀδρῶσεως. οἷον ἅμα. ὁμοῦ. συλλήβδην. ἀθρόως. τὸ δὲ
διαίρεσεως. οἷον ἄνθ. χωρὶς. διχῆ. τὸ δὲ ἐξαιρέσεως. οἷον
πλήρ. τὸ δὲ τάξεως. οἷον ἐξῆς, ἐφεξῆς. εὐθύς. εὐθέως. ἐξαι-
ρητικῶς. αὐτίκα. πρᾶγμα. τὸ δὲ ὁμοιώσεως. οἷον ὡς. ὡςπρὸς. κα-
τὰ. κατὰπερ. τὸ δὲ ἀποσάσεως, οἷον ὡσε. τὸ δὲ συγκρί-
σεως, οἷον μάλλον. ἢπρῶν. τὸ δὲ ὑπὸτάσεως, οἷον λίαν. ἄγαρ.
μάλις. πάνυ. σφόδρα. τὸ δὲ ἀνέσεως. οἷον ἠρέμα. ἡσυχῆ.
μόγις. τὸ δὲ βεβαιώσεως. οἷον δικαδίη. δὴπρῶν. πάντως.
όντως. ἢ. τὸ δὲ καταμύσεως. οἷον νή. ναί. τὸ δὲ καταφάσε-
ως. οἷον ναί. τὸ δὲ ἀπωμόσεως. οἷον μά. τὸ δὲ ἀρνήσεως. οἷον
οὐ. οὐδ' αὐμῶς. ἢκίσα. τὸ δὲ ἀπαγορεύσεως. οἷον μηδ' αὐμῶς, μή.
τὸ δὲ εἰκατμῶς. οἷον ἴσως. τάχα. τυχόν. τὸ δὲ ἐρωτήσεως. οἷον
πόθεν. ποῦ. πῶ. πνίκα. πῶς. τὸ δὲ δειξέσεως. οἷον ἰδού. ἡνί.
ῶδε. ἐκεῖ. ἐνθάδε. τὸ δὲ κλίσεως, οἷον ὦ. τὸ δὲ διασαφήσεως. οἷον
ἦγουν. οἷον. τῶνδε. εἴτην. τὸ δὲ θέσεως. οἷον ἐναγνώσειον.

scribendum est. Aliud optādi, ut utinā o si. Ali. exclamādi, ut ha iu hei heu. Aliud admirādi, ut o heu. Aliud stuporis, ut o hercules. Aliud diuinitatis, ueluti euoe euan. Habet accidentia, speciē & figuram. Nam aliud est primitiuum, ut nunc. aliud deriuatiuū, ut aliunde. & aliud simplex, ut olim. aliud compositū, ut iam olim.

DE CONIUNCTIONE.

Coniuñctio uero alia copulatiua, ut quidem autē q̄ & sed ceterū ast. Alia disiunctiua, ut aut siue. Alia cōtinuatiua, ut si siquidem siquidē. Alia subcōtinuatiua, ut quando quandoquidē. Alia causalis, ut quoniam enim quia quapropter. Alia dubitādi, ut an deinde utrū num. Ali. ratiocinādi, ut atqui certe uerū itaq; proinde ergo igitur. Alia expletīua, quemadmodū iam licet sanē certe quidem igitur quidē. Alia potētialis, ut si. Alia discernendi, siue adijciendi, ut aut. Alia diminutiua, uelut quidē sanē. Alia contrarietatis, ut attamen tamen licet. Habet autē figurā, nam alia est simplex, ut quando. alia composita, quandoquidē. De octo igitur oratiōis partibus hic finiat̄ tur liber primus.

THEODO

FINIS PRIMI

γραπτόν. τὸ δὲ εὐχῆς. οἶον εἴθε. ὠφελον. τὸ δὲ χετλιασμῶ. οἶον, ἄ. ὦ. ἰοῦ. οἶμοι. φεύ. τὸ δὲ θανιασμῶ. οἶον, ὦ. φεύ. τὸ δὲ ἐκπλήξεως. οἶον, ἄ. ἠράκλεις. τὸ δὲ θιασμῶ. οἶον εὐσὶ, εὐάμ. ἔχει δὲ πρῆπομένα, εἶδος ἢ χῆμα. τὸ μὲν γὰρ πρωτότυπον οἶον ναῦ. τὸ δὲ πρῶγωγον. οἶον ἐτέρωθεν. καὶ τὸ μὲν ἀπλουῦ. οἶον πάλα. τὸ δὲ σύνθετον. οἶον πρόπαλα.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ.

Συνδεσμος δὲ, ὁ μὲν συμπλεκτικός. οἶον μὲν. δέ. τέ. καί. ἀλλά. ἀτάρ. ἀντάρ. ο δὲ διαζώνικός. οἶον ἢ. ἦτοι. ἢέ. ο δὲ, σωαπτικός. οἶον, εἰ. εἴπερ. εἰδῆ. εἰδῆπερ. ο δὲ, πρῶσυνναπτικός. οἶον, ἐπεὶ. ἐπεσῆ. ο δὲ, ἀλολογικός. οἶον, ἴνα. γέ. ὅπως. γάρ. ὅτι. διότι. ο δὲ, ἀπορηματικός. οἶον, ἄρα. εἴτα. μῶν. μή. ο δὲ, συλλογιστικός. οἶον, ἀλλά. ἀλλὰ μὲν. οὐαῦ. τοίνυν. τοιγάρ. τοι. τοιγαυαῦ. ο δὲ, πρῶαπληρωματικός. οἶον, δῆ. πῶ. τοί. δῆ. τα. πέρ. πῶ. μή. οὐαῦ. γέ. ο δὲ, Δωηκικός. οἶον ἄμ. ο δὲ, διακρικτικός, εἴτ' οὐαῦ ἐπιλεκτικός. οἶον, ἢ. ο δὲ, ἐλατῶτικός. οἶον, πέρ. γῶ. γέ. ο δὲ, ἐναντιωματικός. οἶον, ὅμως, καίτοι. καίπερ. ἔχει δὲ πρῆπομένα, χῆμα. ὁ μὲν γὰρ ἀπλῶς. οἶον, ἐπεὶ. ὁ δὲ σύνθετος. οἶον ἐσφῆ. περὶ μὲν οὐαῦ πῶν ὀκτώ τῶν λόγων μερῶν ταύτη διωρήσθω τὸ πρῶτον.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

ΘΕΟΔ

LIBER SECVNDVS.
THEODORI GRAMMATICAE
INSTITVTIONIS LIBER
SECVNDVS.

Ost hæc autē rursūm à primordiis exorſi, dicamus de iſdem, ceu quosdā locos dictōrū ponētes, ac nōnulla singulis quibusq; adiſciētes p̄ter ea, q̄ dicta sunt. Vocaliū igitur, aliæ quidē ut α η ε ο ω, præpositiua, aliæ ut ι υ, subiūctiua. Sicnāque inter se connexæ, constituuunt diphthongos, quanq; & υ præpositiua est, ut in filiis harpyiā musca. Siquidē diphthongi hæc quocq; η ω ηυ α υ improprie. Cæterum ω ionica. Deinde inter uocales, α ε ο sunt mutabiles. Mutantur enim in præteritis, α quidē & ε in η, infirmior infirmabar. uolo uolebam. ο uero in ω debeo debebā. uerum η ι υ ω immutabiles, quippe q̄ non mutātur. Nam dux sum facit dux erā. aucupor aucupabar, uiolo uiolabā. iuuio iuuabam. Vertitur itaq; ε in η uis bicq; exceptis uerbis quatuordecim, in quibus ι assumit. Consonantiū autem ζ ξ ψ duplices, è consonantibus duabus constant, ζ ex σ & ς, ξ uero ex κ & σ. ψ ex ω & σ. Cæterum λ μ ρ ς immutabiles, neque enim in uerborum formationibus mutātur, necq; in nominū inflexionibus: cano canā. tribuo buā. iudico cabo. semino nabo. nestor nestoris. græcus græci. Porro tenues, aspiratæ & mediæ hoc habēt modo, ut β media inter ω & φ esse in sono uideatur. γ autē media inter κ & χ. δ uero media inter τ & θ.

De syllaba.

Syllaba uero, aliā quidē lōga, aliā breuis, aliā cōmunis. longarū aliā quidē natura, heros, aliā pōne, simplex. Cōstituit sanē dictiōnē syllaba, cum cōplexio aliqua literarū & ipsa

BIBΛIŌN Β.
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ
ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΟ Β.

Ετά δὲ ταῦτα πάλιν ἀπὸ τῶν πρώτων ἀρξάμενοι, λέγωμεν περὶ τῶν αὐτῶν, ὧν περὶ τινος τόπου τῶν εἰρημένων τίδεντες, καὶ πλείω ἄλλα τῶν καθ' ἕκαστον ἀνάγοντες εἰς αὐτά. τῶν τοίνυν φωνκέντων τὰ μὲν, α. η. ε. ο. ω. προτακτικά. τὰ δὲ ι. υ. ὑποτακτικά. οὕτω γάρτοι ὑπὸ πλερόμενα συνίσι: σι τὰς διφθόγγας. γίνιστε δὲ καὶ τὸ υ προτακτικόν, ὡς γὰρ τῶν ἡέ. ἄρπη. μή. διφθόγγοι γάρ, καὶ αἱ η. φ. ηυ. α. η. καὶ ταχρηστικῶς. ἢ δὲ ω ἰώνω. ἐτι τῶν φωνκέντων, τὰ μὲν, α. ε. ο. μεταβολικά. μεταβάλλει γὰρ ἐπὶ τῶν προσηκλυῶν τὸ μὲν α καὶ ε εἰς η. ἀθενῶ, ἠθενου. ἐδέλω, ἠδελου. τὸ δὲ ο εἰς ω. ὀφείλω, ὠφελου. τὰ δὲ η. ι. υ. ω. ἀμετάβολα, ὡς μὴ μεταβάλλοντα. ἠγεμονεύω γὰρ, ἠγεμόνου. ἰξεύω, ἰξνου. ὑβρίζω, ὑβριξου. ὠφελῶ, ὠφελου. μεταβάλλει τοιγαροῦν εἰς η τὸ ε παρὶ ταχῆ. πλὴν τῶν πασάρων καὶ δέκα τινῶν, ἐφ' ὧν τὸ ι προσλαμβάνεται. τῶν δὲ συμφώνων τὰ μὲν ζ. ξ. ψ. διπλᾶ ἐκ συμφώνων δυοῖν σύγκεται. τὸ μὲν ζ, ἐκ τῶ σ καὶ ς. τὸ δὲ ξ, ἐκ τῶ κ καὶ σ. τὸ δὲ ψ, ἐκ τῶ π καὶ σ. τὰ δὲ λ μ ν ρ. ἀμετάβολα. οὔτε γὰρ ἐπὶ τῶν ῥηματικῶν ὀκνηματισμῶν μεταβάλλει. οὔτ' αὖ ἐπὶ τῶν ὀνοματικῶν κλίσεων. φάλλω, φαλώ. νέμω, νέμω. κρίνω, κρίνω. αείρω, αερώ. νέσω, νέσους. ἔλλω, ἔλλω. τὰ δὲ ψιλὰ, καὶ δασέα, ἢ μέσα, οὕτω πως ἔχει. ὡς τὸ μὲν β, μέσον τῶ π καὶ φ εἶναι πρὸς φωνήν. τὸ δὲ γ μέσον τῶ κ καὶ χ. τὸ δὲ δ, μέσον τῶ θ, καὶ τ.

ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

συλλαβῆς δὲ τὸ μῆντοι μακρόν. τὸ δὲ βραχύ. τὸ δὲ κοινόν. τὸ μακρὸν τὸ μὲν φύσει, ἢ ῥως. τὸ δὲ θέσει, ἀπλῶς. σωίσκσι δὲ τῶν μὲν λέξι, ἢ συλλαβῆ. ἐπιπλοκὴ δὲ ἢ τις αὐτῆ γραμμᾶς ὑπάρχει

& ipsa sit, orationē aut dicitio. Oratio uero nunc intensa est, nunc remissa, idēq; ijs qui uocantur accentus, affeitur.

De accentu.

Loci acuti. Cæterū inter accentus, acutus quidem & grauis & circūflexus, toni sunt. Asper uero ac tenuis, spiritus. Apostrophus, & hyphen, & diastole, passiōes. Loci acuti sunt ultima, uñ acuta dicitio appellatur, ut bonus. penultima, uñ penacuta aut grauis, ut sermo. antepenul. uñ antepenacuta, ut iustus. Grauis autē sedes, syllabæ oēs, quæ unisone proferuntur, quamobrē & syllabicus nominatur accētus. Ponitur autē solū in his quæ ultimā acuiūt, cū cōsequētia uocis pronunciamus æquabili, ut qui principi affāt. Circūflexi uero locus, ultima, uñ anflexa uox dicitur, ut facio. & penultima, uñ & penanflexa, ut fio. Porro asperi, & tenuis initiales uocales, ut homo, Homerus, & inter consonātes ρ, uerbū. Apostrophū uero, ubi quid eliditur ut uidelicet hic. Hyphen autē, infra ea quæ ex duobus aut plurib⁹ cōponūt, ut q̄ oībus curæ est. Diastoles uero sub cōpositis, in qb⁹ dirimēdis aliq̄ oportet inducere, ut qd̄.

DE ORATIONIS PARTIBVS.

De nomine.

De pprijs. Cæterū inter ordīs partes nomē quidē p̄ter ea q̄ prius dicta sunt, & gētile aliqd̄ est, ut phryx. & indefinitū, qualis. & cōprehensiuū, ut pplus. & distributiuum, ut alter uterq; unusquisq; alius. & contentiuū, ut uinetum. & factitium, ut fluctus. & ordinale, ut primus, secundus. & ad aliquid, pater. & tanq̄ ad aliqd̄, nox, mors.

De appellationibus. Iam & ppria semp unius sunt gen. nēpe aut masculini, aut fœ. ut Homerus, Calliope. Appellatiuorū autē q̄cunq; significāt aīalia, cōmunis gen. plerunq; sunt, nonnulla etiā epicœna. Quæ uero pprie adiectiua, triḡna oīa, hic, hæc, hoc sapiens. Cæterum ancipitia, & modo pro adiectiuis usurpata, modo pro appellatiuis, ut beneficus, & ciuis, & rex

ὑπάρχουσα. τὸ μ δὲ λόγος, ἢ λέξις. λόγος δὲ τῆ μὲν ὑπερφωνόμενος, τῆ δὲ ἀνιέμενος, ταῖς καθεμύαις προσωδίαις τυγχάνη.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΔΙΑΣ.

τῶν δὲ προσωδιῶν, ἢ μὲν ὀξεῖα, ἢ ἡ βαρεῖα ἢ ἡ περιπωμένη, τόνοι. ἢ δὲ διασειαχὴ ψιλῆ, πνεύματα. ἢ δὲ ἀποστροφος νχὴ ἢ ὑφέν, καὶ ἡ διασολῆ, πάθη. τόποι οὖν μὲν ὀξεῖας ἢ λήγασα, ὅθεν τὸ ὀξύτονον, ἀγαθός. ἢ παραλήγασα, ὅθεν τὸ περιξύτονον ἢ βαρύτονον, λόγος. ἢ προσπάλήγασα, ὅθεν τὸ προσπξύτονον, δίκαιος. τῆς δὲ βαρείας τόπος, πᾶσαι αἱ ὁμαλῶς ἀναγινώσκόμεναι συλλαβαί. διὸ καὶ συλλαβικός ὀνομάζεται τόνος. τίθεται δὲ ἐπὶ μόνων τῶν ὀξυτεμεμύων, ὅταν κατὰ σωπέτα ἀναγινώσκωμεν ὁμαλῆ. οἶον τοὺς πρὶ τὸν ἄρχοντα. τῆς δὲ περιπωμένης τόπος, ἢ λήγασα. ὅθεν τὸ περιπωμόνον, ποιῶ. ἢ πάλήγασα, ὅθεν τὸ προσπρωμόνον ποιῶμαι. τῆς δὲ διασειας τε καὶ ψιλῆς, τὰ ἀρκητικὰ φωνήεντα. ἄνθρωπος. ὄμηρος. καὶ τὸ συμφώνων τὸ ρ. ῥήμα. τῆς δὲ ἀποστροφος, ἐνθάτι ἐκθλίβεται. ἄρα οὗτος ἄρ οὗτος. τῆς δὲ ὑφέν, ὑπὸ τοῖς ἐκ δυοῖν τινῶν ἢ καὶ πλεόνων σωθέτοις. οἶον πασιμέλσασα. τῆς δὲ διασολῆς, ὑφ' ἧς τῶν σωπιθεμύων διακρίσιμ τινα δ' ἔμποιεῖν, ὅ, τι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΕΡΩΝ.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

Τῶν δὲ τοῦ λόγου μερῶν τοῦνομα δὴ πρὸς τὰ πρότερον εἶρημένα, καὶ ἐθνικόν τι ἐσίμ. οἶον φρύξ. καὶ ἀόριστον ὁποῖός τις. καὶ περιληπτικόν δὴ ἦμος. καὶ ὑπὸ μερίζόμενον. ἕτερον, ἕκαστος, ἕκαστος, ἄλλος. καὶ περιεκτικόν, ἀμπελώρ. καὶ πεσοικημόριον, φλοῖσθος. καὶ τακτικόν, πρῶτος, δεύτερος. καὶ πρόστι, πατήρ. καὶ ὡς πρόστι, νύξ, θανατός. τὰ μὲν δὲ κύρια ἀεὶ μονογενῆ ὄντι. καὶ ἢτοι ἀρσενικόν μόνον, ἢ θηλυκόν. οἶον ὄμηρος, καλλιόπη. τῶν δὲ προσηγορικῶν, ὅσα σημαντικὰ καὶ ζώων, κοινὰ ἑστὶ γένεα ὡς ἐπιτοπλῆσον ἐσίμ. ἕνια μέρτοι ἐπίκοινα. τὰ δὲ κυρίως ἐπίθεται τριγενῆ πάντα. σοφός, σοφῆ, σοφόν. τὰ δὲ ἐπαμφοτερίζοντα καὶ νῦν μὲν ὡς ἐπίθεται λαμβανόμενα, νῦν δὲ ὡς προσηγορικά. οἶον τὸ εὐεργέτης καὶ πολίτης.

Γ ἢ καὶ βασι

Inflexio ad
iectiuorum

Interroga-
tiua

Indefinita.

Relatiua.

Collectiua.
Distributi-
ua.

Ordinalia
& materia-
lia.

Epilogus.

& rex, & id genus alia, duorum sunt ge. Huiusmodi aut & columba, & lepus: Desinentia igitur in os purum simplicia trium generum, in alpha foemininum formant, iustus, iusta. Consimiliter uero & ca quae in syllaba habent ultima, floridus florida. Caeterum felix & his similia Ionica. In os uero non purum desinentia in eta foem. habent figuratum, ut desertus, deserta. hic prudens. haec prui. Porro interrogatiua siue percontatiua trium generum & ipsa sunt. quis, quid, quibus, quibus, nec uictum habent. Sumuntur autem aut iuxta substantiam, ut quis, aut iuxta qualitatem, ut qualis, aut iuxta quantitatem, ut quantum & quantum, & quotum & utrum. aut secundum locum, ut cuius. Similiter autem & indefinita trium generum sunt, & singula a singulis interrogatiuorum formantur appositione o, quibus, qualis, uter, uter. Trium generum, & relatiua, & aut secundum qualitatem, aut secundum quantitatem sumpta, talis, qualis, tantum, quantum, tantum, quantum. Caeterum comprehensiuua siue collectiua unius sunt ge. populus, multitudo. Sane distributiua trium sunt ge. altera alterum, alius alia aliquid. Quadrifaria autem primum. Aut enim unum est duobus, ut alterum. aut duo singularem, ut utrumque, aut unum est pluribus, ut aliud, aut multa singularem, ut unum quodque. Trium generum sunt & ordinalia, primus prima primum, sicut & materialia, lapideus lapidea lapideum. Haec autem & ab his quae similia sunt partium, figurantur. Nam lignum & os & caro similia sunt partium, unde & ligneum, & osseum, & carneum. Ad eundem modum in caeteris. In duos autem potissimum fines diuiduntur. Aut enim in uolum luteum, aut in uolum, luteum, terreum. Quamquam eorum quae a metallis, propria terminatio est in eum & oum per syneresin, aureum, ferreum, aereum, argenteum, quibus & fictile respondet. In genere uero nomini accidunt (ut prius dictum est) quinque, e quibus genus impropriae & coe quoddam, & epicoenum erit. Nam masculino tantum subditum articulo, masculinum est. foeminino tantum, foemininum. neutrum autem neutrum, utriusque neutrum masculino & foemino, coe. Porro

καὶ βασιλεύς. καὶ τὰ τοιαῦτα, διγενῆ ὄσιμ. τοιοῦτό δὲ καὶ τὸ τρήρων καὶ πῶξ. τὰ μὲν οὖν εἰς ος καθάρου, ἀπλᾶ τριγενῆ, εἰς α τὸ θηλυκὸν πᾶσα χηματίσα. δίκαιος, δικάια. ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς ῥ συλλαβίζουμένη ἔχει πλὴν λήγουσσαν. ἀνδρῶς, ἀνδρᾶ. τὸ δὲ, ὀλβίη καὶ τὰ τοιαῦτα, ἰωνικά. τὰ δὲ εἰς μη καθάρου λήγοντά, εἰς η τὸ θηλυκὸν ἔχει χηματίσα ῥομενον. οἶον ἔρημος, ἐρήμη. φρόνιμος φρονίμη. τὰ δὲ ἐρωτηματικά εἰς ὄσιμ πᾶσι καὶ τριγενῆ καὶ αὐτὰ ὄσιμ. τίς. τί. ποῖος. πῶς. ποῖον. κλητικῆν τε οὐκ ἔχει. λαμβάνεται δὲ ἢ κατ' οὐσίαν. οἶον, τὸ τίς, ἢ κατὰ ποιόν. οἶον ποῖος, ἢ κατὰ ποσόν. οἶον τὸ πόσον ἢ πληκόν, ἢ πόσον, ἢ κατὰ τόπον ποσᾶπος. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀόριστα τριγενῆ ὄσιμ. Ἐκάστα ἀφ' ἐκάστων τῶν πᾶσι καὶ χηματίσεται, προθέσει τοῦ ο. ποῖος ὁποῖος. πότερος ὁπότερος. τριγενῆ δὲ καὶ τὰ ἀναφορικά, καὶ ἢ κατὰ τὸ ποῖον, ἢ κατὰ τὸ ποσόν λαμβανόμενα. τοῖστος οἶος. ηλικῆστον. ηλικόν. τόσον. ὅσον. τὰ δὲ περιληπτικά εἰς ὄσιμ συσηματικά, μονογενῆ. δὴ μὲν πλῆθος. τὰ γεμῶν ἐπεμεριζόμενα τριγενῆ. ἕτερος ἕτερα ἕτερον. ἄλλος ἄλλη ἄλλο. τετραχῶς δὲ τὰ ἐπιμεριζόμενα ἢ γὰρ ἕν ἐκ δύο, οἶον τὸ ἕτερον. ἢ δύο καθ' ἕν, οἶον τὸ ἑκάτερον. ἢ ἕν ἐκ πολλῶν, οἶον τὸ ἄλλο. ἢ πολλὰ καθ' ἕν, οἶον τὸ ἕκαστον. τριγενῆ δὲ καὶ τὰ τακτικά. πρῶτον, πρῶτη, πρῶτον, καὶ τὰ μετασυστασιακά. λίθινος, λιθίνη, λίθινον. ταῦτα δὲ καὶ ἀπὸ μόνων τῶν ὁμοιομερῶν χηματίσεται. ξύλον γὰρ καὶ ὄσιμ ἢ σᾶρξ τῶν ὁμοιομερῶν ὅθεν τὸ ξύλινον καὶ ὄσεινον καὶ σᾶρκινον. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. εἰς δύο δὲ μάλα καταλήξαι ἀναμερίζεται. ἢτοι γὰρ εἰς ἴσον, πῆλινον, ἢ εἰς ὡς, πηλῶδες γεῶδες. τῶν γεμῶν ἐκ μετάλλων ἰσῆα κατάληξις εἰς ἕν καὶ ὡς κατὰ συναίρεσιν. χρύσειον σιδήρειον χάλκειον ἀργύρειον. οἷον καὶ τὸ κεραιμεῖον ἢ κολλῆθσην. καθόλου δὲ ῥ ὀνόματι ἔσεται τὰ πρότερον εἰρημῶν πέντε. ὡς τὸ γένος καταχρηστικῶς ῥ κοινόντι καὶ ἐπίκοινον ἔσαι. τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικῶ μόνως ὑποτασσόμενον ἀρθρῶ, ἀρσενικόν. τὸ δὲ θηλυκῶ μόνως, θηλυκόν. τὸ ὅσον ἔσεται ῥ, οὐδέτερον. τὸ δὲ ἀμφοῖν, ἀρσενικῶ τε καὶ θηλυκῶ, κοινόν. τὸ

runque comparatiua & superlatiua formant. sobrius sobrius, temperatior temperatissimus, uenustus uenusti, uenustior uenustissimus. & absq; beneuolus beneuolentior uolētissimus. Non solum autem à nominibus comparatiuis fiunt, sed à participijs quoq;, ualentior. & insup à prapositionibus prior, & superior, & ab aduerbijs, uicini or, longinquior, sublimior.

Formationes patronymicorum.

Patronymici aut formationes huiusmodi. quicumq; nomina in os purū desinunt, in αδες transformata, masculinum patro. faciūt. sol, solis fi. quæcūq; uero in os nō purum, in ιδης. saturnus, saturni fi. quæcūq; q̄ infle. sunt quinta, à genitiuis formantur in ιδης, atq; in his sanè synæresis fit, in quibus ε penultima est sylla. & formatio alia in ω more Ionico. pelops pis pelopides. peleus pelei. peleidēs per synæresin, & pelion. Primæ autem in αδες faciunt, æneas æneades. Iphites Iphitades.

De foemininorum patronymicorum formationibus.

Foemina uero patronymica à proprijs fiunt mascul. abiectiōe δε, heliades helias, nestorides nestoris, & sunt masculina qdē declinationis primæ, foemi. uero quintæ. Priamides priamidæ. priamis priamidis. Est aut aliud patronymici genus improprie. masculinū quidē in διος ut hyrrhadius. foemininū uero in νη ut adraštine, Eetione. Atq; ita trifariā fuerit, tum masculinū, tum foemininum.

Formationes diminutiuorum.

Diminutiua uero partim à proprijs, partim ab appellatiuis formantur, ueluti zenodorus zenodorus. ab homo autem homūcio. At species qdē masculinorum, sex. In ω dissyllabice, Baccho, Bacchonaster. In ω penulti. morio, stultus. In εξ ut rhodiolus rhodius. In ας zenodorus. metrodorus. In κος, homūciolus. In λος nautulus, nauta.

Foemini

πολλῆσον εἰς συγκριτικά μεταχρηματίζεται, ὡδῆ, σῶφρων σῶφρονος. σωφρονέστερος, σωφρονέστατος. χαρίεις, χαρίεντος, χαριέστερος, χαριέστατος. καὶ χωρὶς δὲ τοῦ ε, εὐνοῦς, εὐνούστερος, εὐνούστατος. οὐ μόνον δ' ἀπὸ ὀνομάτων συγκριτικά, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ μετοχῶν, ἐρρώμην έστερος, καὶ ἔτι ἀπὸ προθέσεων, πρότερος, καὶ ὑπέρτερος. καὶ ἀπὸ ἐπιρρήμάτων, ἐγύτερος. πορρώτερος. ἀνώτερος.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΠΑΤΡΩΝΥΜΙΚΩΝ.

Πατρωνυμικῶν δὲ σχηματισμοὶ τοῖστοι. ὅσα μὲν τῶν ὀνομάτων εἰς os καθαρὸν λήγει, εἰς αδες μεταχρηματίζομενα, τὸ ἀρσενικὸν πατρωνυμικὸν ποιεῖ. ἥλιος ἠλιάδης. ὅσα δὲ μὴ εἰς καθαρὸν, εἰς ιδης. κρόνος, κρονίδης. τοῖς γὰρ μὲν κλίσεως εἰσι πῆξ ἀπὸ τῶν γενικῶν ἢ σχηματισμὸς εἰς ιδης. ἔνθα δ' ἢ καὶ συναίρεσις γίνεται. ἐφ' ὧν τὸ ε πρῶτα λήγει. καὶ σχηματισμὸς ἕτερος εἰς ωμίωνων. πέλοψ πέλοπος, πελοπίδης, πηλεύς, πηλέως, πηλείδης, πηλείδης κατὰ συναίρεσιν, καὶ πηλείων. τῆς δὲ πρώτης εἰς αδες. ἀνείας ἀνειάδης. ἰεΐτης ἰεΐτάδης.

ΠΕΡΙ ΘΗΛΙΚΩΝ ΠΑΤΡΩΝΥΜΙΚΩΝ

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ.

τὰ δὲ θηλυκὰ πατρωνυμικὰ ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν, ἐκθοῦν τὸν δὲ, ἠλιάδης ἠλιάς. νεσορίδης νεσορίς. καὶ ἔστι τὰ μὲν ἀρσενικὰ κλίσεως πρώτης. τὰ δὲ θηλυκὰ πέμπτης. πριαμίδης, πριαμίδης. πριαμῖς, πριαμίδος. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος πατρωνυμικὸς εἰς δος καταχρηστικῶς, ἐπὶ μὲν ἀρσενικῶν εἰς διος. οἶον ὑρράδιος. ἐπὶ δὲ θηλυκῶν εἰς νη. οἶον ἀδραστίνη καὶ ἠετιώνη. ὡς, θούτω τριχῶς ἄν εἴη, τότε ἀρσενικὸν, καὶ τὸ θηλυκόν.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΥΠΟΚΟΡΙΣΤΙΚΩΝ.

τὰ δὲ ὑποκοριστικὰ ἀπὸ κυρίων τε καὶ προσχηρικῶν σχηματίζεται. οἶον ἀπὸ μὲν τοῦ ξηνόδωρος, ξηνάς. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀνθρώπου, ἀνθρωπίσκος. εἶδη δὲ τῶν μὲν ἀρσενικῶν, ἔξ. εἰς ωμ δισυλλάβως, βακχῶν ὁ βακχυλίδης. εἰς ωμ παραλήγουσιν, μωρίων ὁ μωρός. εἰς ἄ. ῥόδας ὁ ῥόδιος. εἰς ας ξηνάς, μητράς. εἰς κος, ἀνδρωπίσκος. εἰς λος, ναυτίλ, ὁ ναύτης.

H

τῶν

Fœm. uero tres, in ωμ. hypsipylula hypsipyla. in ις famula la famula. in σκη. puellula puella. Neutorū autem una in ομ. adolescentulus.

Formationes possessiuorū.

Possessiuā itē & à proprijs & ab appellatiuis deducuntur. Et in εομ qdē à terminatis in ους, neleus nelei neleum, sed non solū, nam ab homo humanum deducitur. In κος autē & in ως à finitis in ος ratio, rationalis, sed nō solū. Nam & à rex regale, & ab imago imaginarium. Grammatici fanē est, nihil obstante, quod inusitata sint, tradere, ambas has species à singulis dictorum nominum deriuari, ut enim ab homo deducitur humanum & humanū, ita & ab homerus homericum & homericum, & ab aiax aiacis aiacinum & aiaceium, & à Plato platoniceū & platoniceum. Nonnulli uero & denominatiue à loco dicta possessiuā, domesticatiua uocant, ut caelestis & marinus, & horum similia. Itaq; sumentur sic possessiuā tripliciter, aut domestice, caeleste. aut consignificatiue, grammaticum. aut materialiter, lapideum.

Formationes denominatiui.

Denominatiui autē tot loci formatiui, quot & spēs sunt nominis. At licuerit à singulis noībus deducere. Masculinum qdē in ωμ unius gñis, amicus philo. Fœ. uero in ης unius gñis, amicitia. Neu. deniq; in ιομ & gñaliter in ομ trium gñm, amicitiale. c̄uius nō eodē mō sint triū gñm, sed pruarijs formis syll. ultimæ ac penultimæ. humanū igitur & humanū & humanū, et luteū & floridū, & generaliter secundum traditam formationem specierum nominis; Vidēdū autē est, an capax triū gñm sit species, neq; enim oīa in ομ neutra triū sunt gñm. aīalculū nanq; & adolescētulus & lebetulus, atq; in totū diminutiua unius gñis. Considerādū autē & reliqs denominatiuorū formatiōes secundū differētiā specierū, ut in diminutiuo qdē lapillus. homunculus

τῶν δὲ δηλυκῶν τρία, εἰς ωμ. ὑψωρ ἢ ἡψιπύλη. εἰς ις θεραπαίνις ἢ θεράπαινα. εἰς κη, παιδίσκη, ἢ παῖς. τῶν δὲ εὐδετέρωμ ἕμ εἰς ομ, μερακύλλιον.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΚΤΗΤΙΚΩΝ.

καὶ τὰ κτητικά δὲ ἀπὸ κυρίωμ καὶ προσχηρικῶμ παράγεται. καὶ εἰς εομ μὲν ἀπὸ τῶν εἰς ους, νηλεὺς νηλέως, νήλωμ, ἀλλ' οὐ μόνον. ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου γὰρ τὸ ἀνθρώπεον. τὰ εἰς κος δὲ καὶ εἰς ωδες, ἀπὸ τῶν εἰς ος. λόγος, λογικός. ἀλλ' οὐ μόνον, βασιλεὺς γὰρ βασιλικόν. καὶ δεκέλευς, δεκελικόν. γραμματικῶν δὲ καὶ κτητικῶν, μὴ δὲ οὐ τὸ ἀρχήσθαι πρῶτον κωλυόμενον διὰ τὸ ἀρχήσθαι τὰ εἶδη ἀφ' ἑκάστου τῶν εἰρημύων παράγεται ἅμ' ὀνομάτωμ. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἀνθρωπικόν καὶ ἀνθ' ὥπεον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ὀμήρου ὀμηρικόν ὀμήρεον, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰάντου αἰαντικόν καὶ αἰάντεον, καὶ ἀπὸ πλάτωνος πλατωνικόν καὶ πλάτωνεον. ἐνίοι δὲ καὶ τὰ πρῶτον μὲν ἀπὸ τῶν λεγόμενα κτητικά, οἰκειοματικά ἐνομάζουσι. οἷον τὸ οὐράνιος, καὶ θαλάσσιος, καὶ τὰ ὅμοια. ὡς τε καὶ εἶη ἅμ' οὕτω τὰ κτητικά τριχῶν. ἢ γὰρ οἰκειοματικῶν, οὐράνιον. ἢ σωματικῶν, γραμματικόν. ἢ μετασυστατικῶν, λιθῶδες.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΠΑΡΩΝΥΜΟΥ.

παρωνύμιον δὲ τόποι σχηματιστικοί, ὅσα καὶ εἶδη ὀνομάτων, καὶ εἶη ἅμ' ἀφ' ἑκάστου τῶν ὀνομάτων παράγεται. ἀρσενικόν μὲν εἰς ωμ μονογενές. εἰλῶ εἰλωμ. δηλυκόν δὲ εἰς οης μονογενές. εἰλιόη. οὐδετέρωμ δὲ εἰς ιομ. καὶ ὄλω εἰς ομ τριγενές. εἰλιον, εἰλικόν. οὐχ ἀπλοῦν μέρτοι τριγενές, ἀλλ' ὡς τὰ εἰλωμ ληκτικά τε καὶ πρῶτα ληκτικά. ἀνθρώπεον γὰρ καὶ ἀνθρώπεον καὶ ἀνθρωπῶδες. καὶ πῆλινον, καὶ ἀνθηρόν, καὶ ὄλω κατά τὸν ἀποδόθεντα σχηματισμὸν τῶν εἰλωμ τοῦ ὀνοματῶ. σ οπῆμ δὲ καὶ εἰ δεικτικόν τριγενές τὸ εἶδος. οὐ γὰρ καθόλου τὰ εἰς ομ οὐδέτερα, τριγενῆ. ζωῆτιον γὰρ καὶ μερακύλλιον, καὶ λεβήτιον, καὶ ὄλω τὰ ὑποκοριστικά, μονογενῆ. θεωρητέον δὲ καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν πρῶτον μὲν σχηματισμοὺς κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν εἰλωμ, οἷον ἐπὶ μὲν τοῦ ὑποκοριστικῶ λίθωξ.

ἢ ἢ ἀνδρω

homunculus metrodorus. in patronymico in δης.

Formationes uerbalium.

Verbalia uero ut in gñel οἴῃ, deducuntur à passiuo p̄to perfectō, uel à prima persona uel secūda uel tertia. Ac multa quidem uerbalium à prima, ut factus sum, opus, consideratus sum, consideratio, Foeminina uero in ις à secūda solutus es, solutio. Quæ uero in σος triū gen. à tertia, audit⁹ est, audibilis. Insup & in ηριον appellatiua, potat⁹ est, poculū. Iam uero & figura præter prius dicta, aliqua de cōposita erit, ut quæ à cōposita deducatur, philippus philippides.

Ad quas declinationes nomina quæq; referantur. Cum nomen in quinque diuidatur inflexiones, ut dictū est, quō referatur ad unāquāq; & coīter, et peculiariter uidebit sic.

Quæ ad primam pertineant.

Igitur q̄ in ας desinunt purū, supra duas syl. simplicia, barytona, referuntur ad primā, æneas. Præterea in ης barytona simp. unius ge. spondaica, hoc est quæcūq; penultima hñt longā. Chryses. ἄβῃ & nō sim. eod̄ pertinent, nisi à neu. in ος cōpo. sint. exactor tribut. uictor in olympijs. Præterea q̄ in δης formata sunt, siue patronymica, siue ppria. priamides priamidæ. palamides lamidæ. Præterea q̄ à neu. in σος cōponuntur. Cæterū hyperides, & Aristides & alia nōnulla, patronymicorū formā sequunt. Præterea in της p̄ iambū desinētia, hoc est qb⁹ penultima est breuis, ut dominus dñi, excepto Crates, nā Cratetis facit.

Quæ secundæ.

Porro in αul̄ in η desinētia, maia, honor, ad scd̄ā p̄tinēt.

Quæ tertiæ.

In ος masculina & foeminina, & in οη neutra, ad tertiā pertinent. deus, uia, bonum.

Quæ quartæ.

Quæ uero in ως desinūt maf. & fœ. attico more, & in ωη neut.

ἀνθρωπίσκος. μηδᾶς. ἐπὶ δὲ τοῦ πατρωνυμικοῦ, εἰς δης.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΡΗΜΑΤΙΚΟΙ.

τὰ δὲ ῥηματικά, ὡς καθόλου εἶπεν, ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακεκλυῖς ἢ τοῦ πρώτου προσώπου, ἢ δευτέρου, ἢ τρίτου. τὰ μὲν δὲ πολλὰ τῶν ῥηματικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου. πεποίημα ποίημα. λελόγισμαι λόγισμος. τὰ δὲ εἰς ις θηλυκὰ ἀπὸ τοῦ δευτέρου. λέλυσαι, λύσις. τὰ δὲ εἰς σος τριγῶν ἀπὸ τοῦ τρίτου. ἤκυσαι, ἄκυσός. καὶ πρὸς τούτοις τὰ εἰς ηριον προσσηγορικά. πέποται, ποτήριον. χῆμα δ' ἄρ παρα τὰ πρότερον εἰρημύα, καί τι παρασύνθετον εἶν, οἶον ἀπὸ τοῦ σωθέως παραγόμενον. φίλιπος, φιλιππίδης.

Ἐφ' αὖς τῶν κλισίωμ ἕκασον τῶν ὀνομάτων ἀνάγεται. εἰς πέντε δὲ ῥύνομα ὑπὸ μερικῶ μινον κλίσεως ὡς εἴρηται, ὅπως ἀνάγοιτ' ἄρ ἐφ' ἑκάστης, ἢ κοινῆτε ἢ ἰδίᾳ θεωροῖτο ἄρ ὡςδε.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ.

τὰ μὲν οὖν εἰς ας καθ' ἑαυτὴν ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς, ἀπλὰ, βαρύτονα ὀνόματα, ἀνάγεται ἐπὶ τῶν πρώτων. ἀνείας. ἐπὶ τὰ εἰς ης βαρύτονα ἀπλὰ μονογῶν σπονδειακά. τούτοις ὅσα δὴ καὶ τῶν πρῶτων ἀπλὰ ἔχει μακρά. χύσις. καὶ μὴ ἀπλὰ δὲ, ἢ μὴ ἐξ οὐδέτερος εἰς ος λήγοντες συγκέηται. τελώνης. ὀλυμπιονίκης. ἐπὶ τὰ εἰς δης ἑχνηματισμύα, εἴτε πατρωνυμικά, εἴτε κύρια, πριαμίδης πριαμίδης. παλαμίδης παλαμίδης. πλῶν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς σος οὐδέτερος σωθέτων. τὸ δὲ ὑπερίδης, καὶ ἀριστίδης, καὶ ἑτέρ' ἄτῃα τοῖς πατρωνυμικοῖς ἀκολουθῶντα τυχάνει. εἰ τὰ εἰς τῆς ἰαμβοκατάληκτα, τούτοις τὰ βραχεία πρῶτων ἀπλὰ, οἶον δεσπότης, δεσπότης. πλῆρ τῶν κράτης, κρατητος γὰρ.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ.

τὰ δὲ εἰς α, ἢ εἰς η θηλυκὰ, μαῖα, τιμή, ἐπὶ τῶν δευτέρων.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ.

τὰ δὲ εἰς ος ἀρσενικά καὶ θηλυκὰ καὶ τὰ εἰς οη οὐδέτερα, ἐπὶ τῶν τρίτων. θεός, ὁδός, ἀγαθόν.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ.

τὰ δὲ εἰς ως ἀρσενικά καὶ θηλυκὰ ὑπερίδης, καὶ τὰ εἰς ωη οὐδέτερα

neut. ad quartam pertinent. Ablatione enim finali con-
sonantis declinantur, menelaus menelai. ferax feracis.
Referri etiam ad hanc possunt, & quæ declinantur dorice
ablatione σ. lapis lapidis, podex podis, Thomas thomæ.

Quæ sint quintæ.

Quæcūq; uero aliã ab his q̄ dicta sunt formã hñt masc,
& foeminina & neutra, ad quintã pertinent. Nam geni-
tiuum oĩa hñt in oēs, differēter tamē, quatenus desinūt alia
in oēs purum, alia non, sed addita cōsonãte, siue tenui, siue
aspirata, siue immutabili, siue media. Vocales igit̄, in q̄s
desinūt hmōi noĩa, sunt α ι υ ω; Consonātes uero σ ν ς λ ς
ξ ψ μ ρ. Ergo q̄ in α desinūt, nō contracta, p τ declinātur,
gradus gradus, nisi siquid à masculino deformatū est, hoc
nāq; sic masculini inflexionē habet, unde oritur, magnū
magni, quia magnus magni. Exceptis itē literarū noibus
alpha, beta, indeclinabilia etenim. Quæ uero in ι græca,
p τ, mel mellis. preterea & q̄ à masculino deformatur, nã
& hæc masculini inflexionē seruāt, à quo deducuntur, & d
cuius, quia quis cuius dicimus. gratū grati, quia g: at⁹ gra-
ti. Porro barbara p̄ oēs purū. sinapi sinapis. Quæ uero in υ
p̄ oēs purū. genu genu. At q̄ longã penultimã habent, aut
quæ triū sunt ge, cōuerso υ in ε. grex gis, suaue suauis. acu-
tum ti. Cæterū in ω p̄ oēs purū. latona næ. Rursum in σ de-
sinētia partim p̄ oēs purū declinātur, partī p τ tenue ul p̄ θ
aspiratū, partim p̄ δ mediū. Desinētia ergo in ε, p̄ oēs purū.
uerū ueri. Ad hæc & q̄ in ε υς aut in αυς, abiecta subiūctis
ua ipsa uocali, rex regis, nauis nauis. Item & q̄ in ο υς simi-
liter, bos bouis, exceptis pes pedis, & dens dētis. Quæ ex
contractione tamē sunt, ad tertiã referuntur, mens tis ti.
Est tamē incōtracte declinare & hæc, mens mētis. Ad iū-
gatur aut̄ his & in ο ις desinētia p̄ synæresin. ouis .n. ouis
facit, & tabes tabis. p̄ terea in ες neu. robur oris. lumē inis,
& q̄cūq; ab his cōposita sunt in ης, demosthenes sthenis.
ac gñā

α τος.

ι τος.

υ υος.

υ εος.

ω οος.

De in σ de-
sinentibus.

ες εος.

δυσ εος, αυς
αος.

ους οος.

Exceptiōes

ος εος.

οὐδέτερα, ἐπὶ πλὴν τετάρτῳ. Αφαίρει γὰρ τὸ ληκτικὸν συμφ-
φώνου κλίνεται. μενέλεως μενέλεω. εὐγεωμ εὐγεω. ἀνάγοιτο δὲ
ἄρπυζ ἐπὶ ταύτῳ καὶ τὰ κλινόμενα δωρικῶς, ἀφαίρει τὸ
σ. λάαζ, λάα. ποδῆς, ποδῆ. θαμάς, θαμά.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ.

τὰ δὲ πρὸς τὰ εἰρημύχθῃ πάντα σχηματιζόμενα ἀρσενικῶ
τε καὶ θηλυκῶ καὶ οὐδέτερα, ἐπὶ πλὴν πέμπτῳ. πλὴν γὰρ γενί-
κλὴν πάντα ταῦτα ἔχει εἰς ος, διαφόρως μέρτοι. ἢ τὰ μὲν εἰς
καθαρόν. τὰ δὲ μὴ, ἀλλὰ σωόντος συμφώνου, ἢ ψιλῶ, ἢ δασ-
σέος, ἢ ἀμεταβόλου, ἢ μέσσω. τῶν μὲν οὖν φωνέντων τελικὰ τῶν
ποιδῶν ὀνομάτων α. ι. υ. ω. τῶν δὲ συμφώνων. σ. νς. λς. ξ.
ψ. ν. ρ. καὶ δὴ τὰ μὲν εἰς α λήγοντα ἀπαθῆ, ἔθελ τ κλίνεται, ἔθ
μα βήματος. πλὴν εἴτι ἀπὸ ἀρσενικοῦ πρὸς σχηματισμῶν ἐσι-
τὸ γὰρ ποιδῶ πλὴν τὸ ἀρσενικῶ κλίσιμ ἔχει, ὅθεν πρῆκται. μέ-
γα, μέγας, ὅτι μέγας μέγας. καὶ πλὴν τῶν ἐπὶ γραμμα-
τῶν ἄλφα. βῆτα. ἀκλιτα γάρ. τὰ δὲ εἰς ι ἐλληνικὰ μὲν ὄντα ἔθελ
τ. μέλι μέλιτος. πλὴν τῶν ἀπὸ ἀρσενικῶ πρὸς σχηματισμῶν
ταῦτα γὰρ πλὴν τὸ ἀρσενικῶ κλίσιμ φυλάττει, ὅθεν πρῆκται.
τί τινός, ὅτι τις τινος. εὐχαρι εὐχάρητος, ὅτι εὐχαρις εὐχάρητος.
βάρβαρος δὲ, ἔθελ ος καθαρόν, σίνῃπι σινήπιος. τὰ δὲ εἰς υ, ἔθελ κα-
θαρόν. γόνυ γόνυθ. καὶ μακρὰν πλὴν πρὸς ἀλήγησιν ἔχοντα, ἢ
τριγλῶν ὄντα, τροπῆ τὸ υ εἰς ε. πῶν πώεος. ἢ ἡσῶ ἡσέος. ὄξυ ὄξέ-
ος. τὰ δὲ εἰς ω ἔθελ καθαρόν. λητώ, λητόθ. πάλιν δὲ τὰ εἰς σ
λήγοντα, τῆ μὲν ἔθελ καθαρόν κλίνεται, τῆ δὲ ἔθελ τ ψιλῶ, ἢ ἔθελ θ
δασῆ, ἢ ἔθελ δ μέσσω. τὰ μὲν γὰρ εἰς ες, ἔθελ καθαρόν. ἀληθές
ἀληθέος. ἐπὶ τὰ εἰς ο υς, ἢ εἰς αυς ἀποβάλλοντα τὸ ὑποτακτικόν
αὐτῶν φωνῆν. βασιλεύς, βασιλέως. ναύς, ναός. ἐπὶ τὰ εἰς ςς
ὁμοίως. ἔθελ, ἔθελ. πλὴν τὰ πούς, ποδός. καὶ ὀσούς, ὀσόντος.
ἐκ συναίρεσώς γε μὴν ὄντα, ἐπὶ πλὴν τρίτῳ ἀνάγετ. νούς, νός.
νῶ. ἐσι μέρτοι ἢ ὡς ἀπαθῆ κλίνετ τὰ ποιαῦτα. νός νοός. συντετά-
χθω δὲ πῆς ποιδοίς ἢ τὰ εἰς ο ις ἢ τὸ συναίρεσιμ, οἷς γὰρ οἷός ἢ
φθοῖς, φθειός. ἐπὶ τὰ εἰς ος οὐδέτερα. δένος δένεθ. φάος φάεος.
καὶ ὅσα ἐκ τῶν συνήκαται εἰς ης. δημοθένης. δημοθένης.
ἢ ὅλως

ac gñaliter q̄ in ης definūt, hñtia neutrū formatū in ες, ue
rus ueri. horū aut̄ formam sequitur mars.

ως ωος.

Præterea in ως masculi, longā penul. hñtia. Minos mi
nois. heros herois, cōmuniter uidelicet. nā attice quarta
fiunt inflexionis, minos minois. Monosyllaba itē in ως

ως ωτος.

non contracta, lupus pi, famulus li. Nā q̄ ex cōtractione
sunt p̄ τ declināt, lumē nis. ad q̄ sanè referri p̄t auris, hui⁹
auris. Ac iursum & in ως monosyllaba, quæ hñt ὀ ul' θ ul'

ις ιος.

τ per ος purū declināt, ut famul⁹, lupus, tros, aliā uero ali
quā hñtia consonā, p̄ τ. color. uir. Adiungat̄ his q̄ dicta
sunt, & lapis monosyllabū, nēpe lapidis. Præterea in ως

ις ιτος.

foe. oxytona. pudor doris. aurora auroræ. Nā q̄ barytona
sunt, ad quartā referūt. Cos coi, aurora ræ. Rursum in ις

υς υος.

appellatiua barytona, q̄ natura longā penul. nō hñt, ser
pens serpentis. iniuriā riæ. p̄ter grā, puer. nā gratiæ dicit̄

υς υθος.

& pueri. Ad hæc in υς penultimā acutā hñtia, botrus ui,
p̄ter galea galeæ. Quāq̄ horū nōnulla mutata u in ε dedi
nantur. cubitus cubiti. securis curis. Consiliter & oxytona,
quæ unius sunt ge. & longā u hñtia. multitudo nis. ca
ligo ginis. calamitas tis. familiaris ris. Cæterū quæ trium
sunt ge. conuersa u in ε declinantur. iucundus iucundi.

ας ατος.

Rursum in ας neutra per τ inflectūtur. caro carnis. auris
auris. Item desinentia in ας masculina barytona longam
hñtia ultimā, quæ sanè & u ante τ assumunt. Aiax aiacis
calchas calchantis. præter ea quæ fœmtnina in αυνα ex se
habēt formata. siquidem niger nigri, quia nigra. Item q̄
plures duab⁹ hñt syll. si à dissyllabo huiusmodi fuerint cō
posita, sic declinantur. polydamas polydamantis. Con
gruunt uero his nomina in ας desinentia acuta, & nō pu
ra, masculina, ut lorum lori, omnis circumflexum similis
ter. omnis enim facit, & ueniēs ab hoc neu. totū. Itē q̄ in

ας ανος.

ες purū definūt, abiecta posteriore ipsa uocali. uenust⁹ ue
nustū. Contingit sanè & quæ ab his formantur, desinen
tibus

ες εντος.

ac gñaliter q̄ in ης definūt, hñtia neutrū formatū in ες, ue
rus ueri. horū aut̄ formam sequitur mars.

καὶ ὅλως τὰ εἰς ης λιγύοντα, ὡς οὐδέπερον. πρῶτον ματῆς μεύον
εἰς ες. ἀλκιδῆς ἀλκιδῆος. τύποις δὴ κολῶθου καὶ τὸ ἄρκος.

ΕΤΙ ΤΑ Εἰς ως ἀρσενικὰ μακρᾶ παραλήγοντα. μίνως μίνως.
ἦρωες ἦρωες, κοινῶς δὴ κλονότι. ἀπικῶς γὰρ τετάρτης γίνεται κλί
σεως. μίνως μίνω. ΕΤΙ ΤΑ Εἰς ως μονοσύλλαβα ἀπαθῆ. δῶς
δῶος. δμῶς δμῶος. τὰ γὰρ ἐκ σωμαφέσεως τῶ τ κλίνε
ται. φῶς φωτός. ἐφ' ἃ δὴ ἀναφέροισ' ἄρ καὶ τὸ αἶς ὠτός.

καὶ ἄλλως τὰ εἰς ας μονοσύλλαβα, ἔχοντα μετὰ τὸ δ, ἢ θ, ἢ τ,
τῶ καθαρωῶ κλίνεται. δμῶς. θῶς. τῶς. ἄλλο δ' ἐτι ἔχοντα σύμ
φωνον, τῶ τ. χῶς. φῶς. σωματέχῳ δὲ τοῖς εἰρημύοις, καὶ
τὸ λᾶς μονοσύλλαβον. λαός γάρ. ΕΤΙ ΤΑ Εἰς ως δηλυκὰ ὀξύ
τονα ὄρτα. αἰδῶς, αἰδῶος. ἠῶς, ἠῶος. βαρύτονα δ' ὄντα ἐπι
πλῶ τετάρτῳ ἀνάγεται. κέως κέω. ἔως ἔω. ΕΤΙ ΤΑ Εἰς ις προσκ
ηρικὰ βαρύτινα μὴ φύσει ὄντα μακροκατάληκτα. ὄεις, ὄειος.

ὑβρις, ὑβριος, πλῶ τ' ὄ χέρις, πᾶϊς. χάρις τ' ὄ γάρ ται καὶ πᾶϊ
δος. ΕΤΙ ΤΑ Εἰς υς βαρύτονα. βότρυς, βότρυος. πλῶ τ' ὄ κόρυς
κόρυθος. τ' ὄ τ' ὄ ἔνια ἢ μετὰ βολῆ τ' ὄ υ εἰς ε κλίνεται. πῆχυς,
πῆχεος. πέλεκυς, πελέκεος. ὡσαύτως δὲ ὀξύτονα ὄντα μονογέ
νη, ἢ μακροῦ ἔχει τὸ υ. πληθύς, πληθύος. ἀχλύς, ἀχλύος. οἷ
ζύς, οἷζύος. ὄαρις υς, ὄαρις υος. τριγενῆ δὲ ὄντα καὶ τ' ὄ τ' ὄ
εἰς ε κλίνεται. ἠδύς ἠδέος.

τὰ δὲ εἰς ας οὐδέπερα, τῶ τ κλίνεται. κρέας, κρέατος. οὔας,
οὔατος. ΕΤΙ ΤΑ Εἰς ας ἀρσενικὰ δισσύλλαβα βαρύτονα, μακ
ροκατάληκτα, ἃ δὴ καὶ τὸ ν πρὸ τ' ὄ τ' προσλαμβάνει. αἶας,
αἶατος. κάλλας, κάλλαντος. πλῶ τ' ὄ ἔχοντων δηλυκὰ εἰς
αἶνα μετασχηματιζόμενα. μέλας γὰρ μέλανος, ὅτι μέλαινα.

καὶ ὑπὲρ δύο δὲ συλλαβὰς ὄντα, εἰ ἀπὸ δισσύλλαβ' ὄ τ' ὄ τ' ὄ
χᾶνε συγκείμενα, οὔτω κλίνεται. πολυδάμας, πολυδάμαντος.
παρχπλοσίως δὲ τοῦτοις, καὶ τὰ εἰς ας ὀξύτονα, καὶ μὴ καθαρὰ
ἀρσενικὰ. οἶορ ἰμάς, ἰμάντος. ἢ τὸ πᾶς δὲ πρῶτον ὄμοιο
ως. πᾶτος γὰρ. ὅ τ' ὄ ἀπ' αὐτοῦ οὐδέπερον, πᾶμ. ΕΤΙ ΤΑ Εἰς ες κα
θαρόν, ἀποβάλλοντα τὸ ὑπῆκτικὸν αὐτῶν φωνῆν. χάρις χα
ρίεντος. συμβαίνει δ' ἄρα, ὅ τ' ὄ τ' ὄ ἀπὸ τ' ὄ τ' ὄ πρῶτον ὄμοιο
ως.

ΕΤΙ ΤΑ Εἰς ες ἀρσενικὰ μακρᾶ παραλήγοντα. μίνως μίνως.
ἦρωες ἦρωες, κοινῶς δὴ κλονότι. ἀπικῶς γὰρ τετάρτης γίνεται κλί
σεως. μίνως μίνω. ΕΤΙ ΤΑ Εἰς ως μονοσύλλαβα ἀπαθῆ. δῶς
δῶος. δμῶς δμῶος. τὰ γὰρ ἐκ σωμαφέσεως τῶ τ κλίνε
ται. φῶς φωτός. ἐφ' ἃ δὴ ἀναφέροισ' ἄρ καὶ τὸ αἶς ὠτός.
καὶ ἄλλως τὰ εἰς ας μονοσύλλαβα, ἔχοντα μετὰ τὸ δ, ἢ θ, ἢ τ,
τῶ καθαρωῶ κλίνεται. δμῶς. θῶς. τῶς. ἄλλο δ' ἐτι ἔχοντα σύμ
φωνον, τῶ τ. χῶς. φῶς. σωματέχῳ δὲ τοῖς εἰρημύοις, καὶ
τὸ λᾶς μονοσύλλαβον. λαός γάρ. ΕΤΙ ΤΑ Εἰς ως δηλυκὰ ὀξύ
τονα ὄρτα. αἰδῶς, αἰδῶος. ἠῶς, ἠῶος. βαρύτονα δ' ὄντα ἐπι
πλῶ τετάρτῳ ἀνάγεται. κέως κέω. ἔως ἔω. ΕΤΙ ΤΑ Εἰς ις προσκ
ηρικὰ βαρύτινα μὴ φύσει ὄντα μακροκατάληκτα. ὄεις, ὄειος.
ὑβρις, ὑβριος, πλῶ τ' ὄ χέρις, πᾶϊς. χάρις τ' ὄ γάρ ται καὶ πᾶϊ
δος. ΕΤΙ ΤΑ Εἰς υς βαρύτονα. βότρυς, βότρυος. πλῶ τ' ὄ κόρυς
κόρυθος. τ' ὄ τ' ὄ ἔνια ἢ μετὰ βολῆ τ' ὄ υ εἰς ε κλίνεται. πῆχυς,
πῆχεος. πέλεκυς, πελέκεος. ὡσαύτως δὲ ὀξύτονα ὄντα μονογέ
νη, ἢ μακροῦ ἔχει τὸ υ. πληθύς, πληθύος. ἀχλύς, ἀχλύος. οἷ
ζύς, οἷζύος. ὄαρις υς, ὄαρις υος. τριγενῆ δὲ ὄντα καὶ τ' ὄ τ' ὄ
εἰς ε κλίνεται. ἠδύς ἠδέος.
τὰ δὲ εἰς ας οὐδέπερα, τῶ τ κλίνεται. κρέας, κρέατος. οὔας,
οὔατος. ΕΤΙ ΤΑ Εἰς ας ἀρσενικὰ δισσύλλαβα βαρύτονα, μακ
ροκατάληκτα, ἃ δὴ καὶ τὸ ν πρὸ τ' ὄ τ' προσλαμβάνει. αἶας,
αἶατος. κάλλας, κάλλαντος. πλῶ τ' ὄ ἔχοντων δηλυκὰ εἰς
αἶνα μετασχηματιζόμενα. μέλας γὰρ μέλανος, ὅτι μέλαινα.
καὶ ὑπὲρ δύο δὲ συλλαβὰς ὄντα, εἰ ἀπὸ δισσύλλαβ' ὄ τ' ὄ τ' ὄ
χᾶνε συγκείμενα, οὔτω κλίνεται. πολυδάμας, πολυδάμαντος.
παρχπλοσίως δὲ τοῦτοις, καὶ τὰ εἰς ας ὀξύτονα, καὶ μὴ καθαρὰ
ἀρσενικὰ. οἶορ ἰμάς, ἰμάντος. ἢ τὸ πᾶς δὲ πρῶτον ὄμοιο
ως. πᾶτος γὰρ. ὅ τ' ὄ ἀπ' αὐτοῦ οὐδέπερον, πᾶμ. ΕΤΙ ΤΑ Εἰς ες κα
θαρόν, ἀποβάλλοντα τὸ ὑπῆκτικὸν αὐτῶν φωνῆν. χάρις χα
ρίεντος. συμβαίνει δ' ἄρα, ὅ τ' ὄ τ' ὄ ἀπὸ τ' ὄ τ' ὄ πρῶτον ὄμοιο
ως.

εις ηνος.
ως οντος.
ως ητος.

ως ωτος.

ως αιτος.
ως αιδτος.
ως αδτος.
ως ιδτος.

ως εδτος.
ως υδτος.

ως ιθτος.

ως ινθτος.
ως λος.

ως ακτος.

ως αγτος.

ως ιγωτος.

ως εγτος.

ως ακτος.

ως ηγτος.

ως ηχτος.

ως ωκος.

ως ηκος.

tibus in εμ neutris declinari similiter. Nam μ immutabilis est, uenustus uenustū uenustī. Excipiatur mensis εολίς cum, qd' mensis facit. Itē in ους, contracta incōtractorum hñt declinationē. placenta placētæ. placēta placētε. Item in ης barytona iambica, hoc est qbus correpta est penultima, nec in ultima syll. hñt τ. Laches lachetis. Præterea in ης foem. iambica. amicitia amicitia. Rursum in ως oxytona, si plures una syllabas hñt. sudor ris. Dein in ως masculina bary. penult. hñtia breuē. risus risus. Præterea in αις nō cōtracta, ut conuiuiū, uij. pasta pastæ. Nam puer pueri ex cōtractione est. Item in ας oxytona. Pallas palla dis. ternio onis. Arcas arcadis. pter caput, nēpe capitis. Ceterū ppria in ις p^d declināt, cōiter. paris idis. Similiter in ις foem. longā hñtia penul. ira iræ. adolescētula læ. Ad hæc in ις oxytona una terminatiōe. priamis midis. Item definentia in ες non purū. clauis clauis. lignū obtentū. Præterea in υς foem. oxytona, in breuē definentia. chlamys myadis. Et q̄ acuum penul. aduena. nēpe aduene. Porro q̄ desinunt in ις appella. barytona p longā finita, inflectūt per θ. gallina gallinæ. Similiter δ̄ q̄ in υς. elmins elminthos. At quæ in λς, abiectione σ quæ est imutabilis, declinatur falsalis. Quæ uero in ξ, partim p κ tenuē declinatur, partim p χ aspiratū, partim p γ mediū. Etenim barytona, ut in gñe dicam, declinant p κ. thorax cis. Præterea q̄ hñt uerbum in ζω uel in γω, nēpe hæc p γ. rapax rapacis, qm̄ rapio. cicada cicadæ, quod frido. tuba tubæ, qm̄ originale habet tuba cano. lex legis, quia dico. Excepto rex, q̄ regis facit, ne conueniret cum noie castor. Ceterum oxytona per γ declinantur. stimulus. i. capra æ. rupes is. Exceptis etiam tussis isis. lepus oris. Exceptis δ̄ quæ ante ξ consonantē habēt diuersam à γ, ut caro. nam carnis facit. Accuratius, quæ in αξ sunt, p κ declinatur. carbo nis. thrax thracis, præter rapax & rex. Et q̄ in ηξ siquidem simplicia fuerint,

νοις, εις εμ ουδετεροις κλινεσθι ομοιωσ, το γαρ ν αμεταβολοι. χαριεις, χαριερ, χαριεντος. εξαρεισθω το μεις αιολικον. μη νος γαρ. και τα εις ες δε σωρηημλια, τωμ εντελωμ εχει πλω κλισιμ. πλακοεις πλακοερτος, πλακεις πλακουτος. Ετι τα εις ης βαρυτονα, ιαμβικα, τρεσι τα βραχεια παραληγοντα, μη ερατοσυλλαβουτα θετ, λαχης λαχης. Ετι τα εις ης θηλυκα ιαμβοκατάληκτα, ειλοτης, ειλοτης. Ετι τα εις ως οξύτονα. υπερ μιαρ συλλαβημ. ιδρωσ ιδρωτος. Ετι τα εις ως αρσενικα βαρυτονα βραχεια παραληγοντα. γελωσ, γελωτος. Ετι τα εις αις απαθη. οισμ δαις, δαιτος. σαις σαιτος. το γρ παισ παιδωσ, εκ σωαρεσεωσ. Ετι τα εις ας οξύτονα. παλλαξ, παλλάδωσ. τριαξ, τριάδωσ. ερηκωσ, ερηκωτος. πλω τω κραξ, κρατος γαρ. Τα δε εις ις κυρια θετ δ κλινεται κοινωσ. παρις, παριδωσ. Ετι τα εις ις, διλυκα μακροκατάληκτα. μηνις μηνιδωσ. νεανις, νεανιδωσ. Ετι τα εις ις οξύτονα μονοκατάληκτα. πριαμις πριαμιδωσ. Ετι τα εις ες μη καθαρά. κλεις, κλειδωσ. αντηρις, αντηριδωσ. Ετι τα εις υς διλυκα οξύτονα βραχυκατάληκτα. χλαμυς, χλαμυδωσ. και προπαροξύτονα, το επηλυς, επηλυδωσ γαρ. τα δε εις ις, προσηγορικα βαρυτονα μακροκατάληκτα, τω θ ορνις ορνιθωσ. ομοιωσ δε και τα εις υς ελμινς, ελμινδωσ. τα γεμημ εις λς ενβολη τω σ θετ υπαρχοντι αμεταβολω κλινεται. αλς αλωσ. τα δε εις ξ, τη μη θετ κ φιλω κλινεται, τη δε θετ χ δασει, η θετ γ μεσω. βαρυτονα μεν γρ οντα ωσ τυπω επιθη, θετ κ. θωραξ, θωρακωσ. πλημ τωμ εχοντων το ρημα εις ζω, η εις γω. ταυτα γι θετ γ. αρπαξ, αρπαγωσ. οτι αρπαζω. τεπηξ, τεπηγωσ. οτι τεπιζω. σάλπιγξ, σάλπιγγωσ, οτι σαλπίζω. λελεξ λελεγωσ, οτι λέγω. και πλημ τω αναξ. αννακωσ γαρ, ινα μη σωεμπεση θετ ανακωσ. οξύτονα δε οντα, θετ γ, βουωληξ, βουωληγωσ. αυξ, αυγωσ. ρωξ ρωγωσ. και πλημ τω βηξ βηχοσ. πηωξ, πηωκοσ. και πλημ τωμ προ τω ξ συμφωνομ εχοντων ετερομ τι τω γ. οισμ σαξξ. σαρκωσ γρ. ακριβεσερομ δε, τα εις αξ, θετ κ. ανθραξ ανθρακοσ. θραξ, θρακοσ. πλημ τω αρπαξ, και αναξ, και τα εις ηξ. απλα μη οντα

fuerint, per κ declinatur. formica æ. Contra q̄ cōppōita, per γ stimulus stimuli. Cæterū in ις, per κ. p̄ter cicada cicadæ & pilus, nā p̄lī facit. Præterea in υς natura longā pen. hñtia, & q̄cunq; duabus cōsonis efferunt, q̄rū altera ad primā coniu. p̄tineat, per κ decli. huius cochlearis bebrycis cur. Quæ uero h̄mōi nō sunt, inflectuntur per γ. canth̄ thi. Itē in ως simplicia, p̄ter rupes. In ωψ uero per π inflectuntur pleraq; cyclops clopis; arabs tñ arabis facit. chalybs chalybis. libs libis. uena næ. cinyps cinyp̄his. Porro in ημ aut in ρ p̄ eandē inflectunt̄ immu. græcus grēci. nestor oris. Vertitur aut̄ in desinētib; in ημ barytonis idē κ in ε iuxta formā neutrorū, ut tener teneri. tenerū nanq; neu. Itē in penacutis quæ per μ inflectuntur, pastor pastoris. præter mensis sis. Quin quædā etiam quæ nō habent μ, ceruix & mens, eodē modo declinant̄, ceruicis mentis. Consistit & q̄ in ης nōnulla mutāt κ in ε, ut quæcūq; barytona quæ longā habent penultimā. pier pieris. Item quæ in τηρ. astrum. pater. mater. filia. Et quæ in θηρ. æther. Cæterum quæ in ιμ mutata μ in σ rectum terminant, unde biterminis na nominantur, quanq̄ inflexionis manēt eiisdē, nēpe uel delphin inis dicimus, sic & delphis delphinis, sic & littus littoris, & salamis salaminis. Atq; id identidē in cæteris. His uero & aliq; unius terminatiōis respōdet. nā alicui. Porro pecten biforme est, nam uelut in εις desinēs, cōicat cum biterminis, ut uero per ε declinatur, cū finit̄is ημ. nimirum pectinis. In ωμ uero terminata, q̄dam etiam τ affumunt, ut circūflexa. xenophon xenophōtis. p̄ter Neptunus, nā neptuni facit. Et quæ fœminina in ανα hñt deformata, leo enim facit leonis, quia læna dicit̄. draconis, q̄a draconæna. tametsi generale illud non est. Siquidē lacō lacōnis, q̄uis fœmininum sit lacæna.

Numeralia.

Iam uero referri possunt & numeralia ad quintā. unus unius.

υξ υκος.
ωψ ωπος.
αψ αβος.
υψ βος.
ωμ κνος.
ηρ ερος.
ην ινος.
ις ινος.
ωμ οντος.

οντα, ωβ κ. μύρμηξ μύρμηκθ. σύνδετα δε ωβ γ. βαπλιξ βαπλιγος. και τα εις ις δε, ωβ κ, πλω τω τέπηξ τέτιγος, και το θρίξ. τριχός γάρ. επί τα εις υς φύσει μακρά παραλήγοντα. ηυλ όσα διάδουοιν συμφώνοιμ προφέρεται, ωμ δάπερομ φθ πρώτης συζυγίας, ωβ κ. δοιδυκος. βέβρυκθ. άμπυκος. τα δε μη ούτως έχοντα, ωβ γ. άντυξ άντυγος. επί τα εις ωξ άπλα. πλω τω ρώξ. τα δε εις ψ, ωβ π κλίνεται ως ωπλοπλεσσομ. κύκλωψ, κύκλωπος. άραψ μέρτσι, άραβθ. χάλυψ, χάλυβθ. λίψ, λιθός. φλέψ, φλεβός. κίνυψ, κίνυφος. τα δε εις υ, η ρ, ωβ αυς τω κλίνεται άμεταβόλω, έλλω έλλωος. νέσωρ, νέσορος. τρέσπετα δε ηυλ τω εις ημ βαρύτονομ το η αυτο εις ε, π̄ραχηματισμομ ουδέτερος έχόντωμ. τέρω. τέρενθ. τέρεμ γαρ. ε τωμ δευτονομλωμ, οίς το μ κλιτομ, ποιμήμ, ποιμνωος, πλω τω μήμ, μνωός. ηυλ τωμ μη έχόντωμ δε το μ κλιτομ, αυχημ ηυλ φρημ, ούτω κλίνεται, αυχένος, φρενός. ομοίως δε ηυλ τωμ εις ης ενια μεταβάλλει το η, οίον όσα βαρύτονα όντα μακράμ έχει τλω π̄ραλήγσσαμ. πήρ, πίερος, ηυλ τωμ εις της. άσήρ. πατήρ. μήτηρ. θυγάτηρ. ηυλ τωμ εις θηρ. αυδής. τα δε εις ιμ και τροπή έτι τοι υ εις σ εύδυσκλεϊται, ουδεν ηυλ δε κατάληκτα ωνόμασαι. τηγε μλω κλίσει έμμεινι τη αυτη. ως γρ̄ δελφίμ, δελφίνος. ούτω ηυλ δελφίς, δελφίνθ. ως τε και δίς, δινός. ηυλ σαλαμίς, σαλαμίνος, ε επί τωμ άλλωμ ομοίως. τούτοις δε ηυλ το τις μονοκατάληκτομ π̄ρακολεθε. τινός γάρ. το δε κ̄εις επαμφοτερίζει. ως μιν γαρ εις εις ληγόμ, κοινωνεί τοις δικαταλήτοις. ως δε ωβ ε κλινομλωσομ, κοινωσνεί τοις εις λω. κ̄ενός γάρ. τωμ δε εις ωμ ενια κ̄ το τ προσλαμβάνει, οίον τα π̄ρασώμλωα. ξενοφώμ, ξενοφώντθ, πλω τω ποσειδωμ. ποσειδώνος γρ̄. ηυλ τα έχοντα δηλυκα εις ανα μεταχηματιζόμενα. λέωμ γρ̄ λέοντος, ότι λέαυα. ηυλ δράκωμ δράκοντος, ότι δράκαυα. καθόλα δε ουδέ τοιτο. λάκωμ γρ̄ λάκωνος. ε ται το δηλυκόν υπάρχειμ το λάκαυα.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ.

Ανάγοιτο δ' άρπυως και τα αριθμητικά επί τημ πέμπτω. εις I iij ενός.

inius. tres trium tribus. quatuor horum his. præter duo duorū. Nam tertiæ huiusmodi figura est, ut & ambo am borum. Cæterū duo non solum in accusatiuo dicitur, sed & in genitiuo & datiuo.

Cōmunia declinationum omniū.

Commune autē est omniū declinationū, q̄ genitiuum pluralē hñt desinentē in ωρ. & q̄ eundē habēt rectū & uo catiuum in omni numero, nisi qđ in sing, sit tm̄ attice, in duali uero & plurali, generaliter.

Communia parisyllaborum.

Parisyllaborum uero cōe est, q̄ dtm̄ habent in i non ex pressum desinentem, unā cum uocali nominatiui, aut cū maiore illi respōdente. æneas æneæ. sermo ni. Item quod accusatiuū habēt in μ desinentē cum uocali recti, ænean; sermonē. Notentur inter noīa quartæ. Athonē, con, te on, leporem, quæ accusatiui sunt absq̄ μ, more attico.

Communia primæ & secundæ.

Primæ uero & secundæ cōe est, quod datiuus singularis desinens quidem in α, conuenit in uoce cum recto & ac cusatiuo duali. huic æneæ, hi. d. æ uel as. huic maīæ, hæ. d. æ uel as. Item q̄ quando in η datiuus sit, mutata η in α, & ablata nō expressa, faciunt rectū & accusatiuū dualiū. huic Chryfæ, hi. d. æ uel as. huic musæ, hæ. d. æ uel as.

Communia primæ, secundæ & quartæ.

Primæ uero & secundæ & quartæ cōmune est, quod ex recto & accusatiuo duali, assumptione i & μ, faciunt ge nitiuū & datiuū dualiū. duo æneæ, rum uel is. dua musæ, arū uel is. duo menelai, orum uel is. Porro q̄ assumpto i tantum, sit rectus pluraliū. duo æneæ. p. æneæ. d. musæ. p. musæ. d. menelai. p. menelai. Præterea q̄ ex nomina tiuo plurali assumptione σ, datiuus formetur pluraliū. hi æneæ, his æneis. hæ musæ, his sis. hi menelai, his menela is. Abiecta autē i, & assumpta σ actiō faciūt. hi æneæ, hos æneas

ἐνόε. τρεῖς τριῶν τρισί. τέσσαρες τεσσάρων τεσσαρσί. πλῶν τοῦ δύο Δυοῖν. τρίτης γὰρ τὸ τοῖστο χῆμα. οἶον καὶ τὸ ἀμφω ἀμφοῖν. δύο δὲ οὐ μόνον ἐπὶ ἀττιατικῆς λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ γενικῆς καὶ δοτικῆς.

ΚΟΙΝΑ ΤΩΝ ΚΛΙΣΕΩΝ ΑΠΑΣΩΝ.

κοινὸν δ' ἀπασῶν τῶν κλίσεων, τὸ πλὴν γενικῆν τῶν πληθυντικῶν ἔχον λήγασαμ εἰς ωρ. καὶ τὸ πλὴν αὐτῶν ἔχον εὐδέϊαμ καὶ κλητικῆν ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ. πλήρ' ὅσον ἐπὶ μὲν ἐνικῶν ἀττικῶν, ἐπὶ δὲ δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν ὅλως.

ΚΟΙΝΑ ΤΩΝ ΙΣΟΣΥΛΛΑΒΩΝ.

τῶν δὲ ἰσοσυλλάβων κοινὸν, τὸ πλὴν δοτικῆν ἔχον εἰς ἰ ἀνεκφῶν κτορ λήγασαμ, μετὰ τοῦ φωνήεντος ρη εὐδείας, ἢ καὶ μετὰ μείζονα ἀντισοίχου. ἀνεΐας, ἀνεΐα. λόγῳ, λόγω. καὶ τὸ πλὴν ἀττιατικῆν εἰς ν. λήγασαμ μετὰ τοῦ φωνήεντος ρη εὐδείας. ἀνεΐαμ. λόγῳ. σεσημεῶσθω ἐπὶ τῶν τετάρτοκλίτων. ἀδῶ. κῶ. τέω. λαγῶ. ἀττιατικολογῶ μὲν ἀνδρῶν ἄττικῶν.

κοινὰ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας.

τῆς δὲ πρώτης καὶ δευτέρας κοινὸν, τὸ πλὴν δοτικῆν τῶν ἐνικῶν λήγασαμ μὲν εἰς α, ὁμόφωνον ἑαυτῆ ἔχον πλὴν εὐδέϊαμ καὶ ἀττιατικῆν τῶν δυϊκῶν. τῶν ἀνεΐα τῶ ἀνεΐα. τῆ μαΐα. τὰ μαΐα. λήγασαμ δὲ εἰς η μεταβολῆ τοῦ κ εἰς α, Ἐφαυρέσει τοῦ ἀνεκφω νήτα ἰ γίνεσθαι τῆν εὐδέϊαμ καὶ ἀττιατικῆν τῶν δυϊκῶν. τῶν ῥεύσῃ τῶ ῥεύσα. τῆ μῶσῃ, τὰ μῶσα.

ΚΟΙΝΑ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΙ Β ΚΑΙ Δ.

τῆς δὲ πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τετάρτης κοινὸν, τὸ πλὴν εὐθείαμ καὶ ἀττιατικῆν τῶν δυϊκῶν προσλήψει μετὰ τοῦ ι καὶ ν, γίνεσθαι γενικῆν καὶ δοτικῆν τῶν δυϊκῶν. τῶ ἀνεΐα, τοῖν ἀνεΐαμ. τὰ μῶσα, τὰ μῶσαμ. τῶ μενέλεω, τοῖν μενέλεωμ. προσλήψει δὲ τοῦ ι μόνον γίνεσθαι εὐθείαμ ἢ πληθυντικῶν. τῶ ἀνεΐα, οἱ ἀνεΐαι. τὰ μῶσα, αἱ μῶσαι. τῶ μενέλεω, οἱ μενέλεω. ἐπὶ τῶν εὐθείαμ ἢ πληθυντικῶν, προσλήψει μὲν τοῦ σ δοτικῆν γίνεσθαι ἢ πληθυντικῶν. οἱ ἀνεΐαι, τοῖς ἀνεΐαις. αἱ μῶσαι, ταῖς μῶσαις. οἱ μενέλεω, τοῖς μενέλεω. ἐκβολῆ δὲ τοῦ ι, καὶ προσλήψει τοῦ σ, ἀττιατικῆν. οἱ ἀνεΐαι, τοὺς

LIBER SECVNDVS.

æneas, hæ musæ has musas. hi menelai, hos menelaos.

Communia primæ & tertix.

Primæ uero ac tertix cõc est, quod uersa ultima in o declinantur. Aeneas æneæ. sermo sermonis.

Communia primæ & quintæ.

Cæterum primæ & quintæ cõmune est, quod à recto uocatiuũ faciunt ablatione σ. ut hic æneas, o ænea, hic uenustus, o uenuste.

Communia secundæ & quintæ.

Porro secundæ & quintæ cõc est, quod eandẽ uocẽ omnino hēt uctũs cũ recto. hæc maia, o ia, hic Laches, o es.

Communia tertix & quartæ.

Tertix uero & quartæ cõmune est, q̄ datiuus singularis eandẽ habet uocem cum recto & accusatiuo duali. sermoni, hi hos nes. menelao, lai, laos. Preterea q̄ a nominatiuo pluraliũ assumptiõc σ formetur datiuus pluralis. sermone, sermonibus. menelai menelais.

Communia tertix & quintæ.

Tertix uero & quintæ cõmune est, q̄ a recto & accusatiuo dualiũ fiat in oim genitiuus & datiuus dualiũ. sermone, num & nibus. aiaces, cum & cibus.

Proprium primæ.

Rursum primæ est, propriũ, uocatiuũ fieri in his, quæ habent τ, aut sunt gẽtilia, non solum ablatione σ, sed & mutatione κ in α. hic propheta, o propheta. hic persa, o persa. Huius autẽ eiusdẽ est, q̄ g̃tm singularẽ habet in εω more ionico. famuli, famuli. pelidæ, pelidæ. unde interiectione α fit. pelidæ.

Proprium secundæ.

Secundæ autẽ, q̄ assumptione σ declinatur. maia maia. honor, honoris. Item quod manet α in genitiuo, si purum sit, aut cum δ, aut θ, aut ρ. Sin secus habet, uertitur in κ. musa, musæ.

Proprium

BIBLION B.

αινείας. αἱ μῦσαι, τὰς μῦσας. οἱ μενέλεω, τοὺς μενέλεωσ.

κοινὰ πρῶτης καὶ τρίτης.

τῆς δὲ πρῶτης καὶ τρίτης κοινὸν, τὸ τροπῆ φθι ἐχάτης εἰς κ κλίνεσθαι. αἰνεῖας αἰνεῖσ. λόγος λόγσ.

κοινὰ πρῶτης καὶ πέμπτης.

τῆς δὲ πρῶτης ἢ μέγρι τω φθι πέμπτης κοινὸν, τὸ ἀπὸ φθι εἰς δείας πλὴν κλητικῆν γίνεσθαι ἀφαιρέσει τω σ. ὁ αἰνεῖας, ὦ αἰνεῖα. ὁ χαρίεις, ὦ χαρίεα.

κοινὰ δευτέρας καὶ πέμπτης.

τῆς δὲ δευτέρας ἢ μέγρι τω φθι πέμπτης κοινὸν, τὸ ὁμόφω νομόλωσ ἔχασ τῆν κλητικῆν τῆ εὐδεία. ἢ μαῖα, ὦ μαῖα. ὁ λάχης, ὦ λάχης.

κοινὰ τρίτης καὶ τετάρτης.

τῆς δὲ τρίτης καὶ τετάρτης κοινὸν, τὸ πλὴν δοτικῆν πῶν ἐνικῶν, ὁμοφωνεῖν τῆ εὐδεία καὶ ἀτιατικῆ πῶν δυνικῶν. τῶ λόγω, τῶ λόγω. τῶ μενέλεω, τῶ μενέλεω. ἔτι πλὴν εὐδεία πῶν πληθυντικῶν προσλήψει τω σ γίνεσθαι δοτικῶν πῶν πληθυντικῶν. οἱ λόγοι, τοῖς λόγοις. οἱ μενέλεω, τοῖς μενέλεωσ.

κοινὰ τρίτης καὶ πέμπτης.

τῆς δὲ τρίτης καὶ πέμπτης, τὸ ἀπὸ φθι εὐδείας καὶ ἀτιατικῆ πῶν δυνικῶν, γίνεσθαι εἰς οἰμ πλὴν γενικῶν καὶ δοτικῶν πῶν δυνικῶν. τῶ λόγω, τοῖμ λόγοιμ, τῶ αἰάντε, τοῖμ αἰάντοιμ.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ.

Ἰδιον δὲ φθι μὲν πρῶτης τὸ πλὴν κλητικῶν γίνεσθαι ἐπὶ πῶν ἐχόντων τὸ τ, ἢ ἐδνικῶν ὄντων, οὐ μόνον ἀφαιρέσει τω σ, ἀλλὰ καὶ τροπῆ τω κ εἰς α. ὁ προσφήτης, ὦ προσφήτα. ὁ πέρσης, ὦ πέρσα. τῆς αὐφθι δὲ καὶ τὸ πλὴν γενικῶν τω ἐνικῶν λήγειν εἰς εω, ἔδει ἰώνων. οἰκέτσ οἰκέτω. πηλείδσ πηλείδεω. ὁδερ πῶεν δέσει τω α πλησιάζειω.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ.

τῆς δὲ δευτέρας, τὸ προσλήψει τω σ κλίνεσθαι. μαῖα, μαῖα. τιμή, τίμησ. καὶ σῶζεσθαι δὴ τὸ α καὶ ἐπὶ γλυκῆσ καδαρὸν ὄμ, ἢ μετὰ τω δ, ἢ τω δ, ἢ τω ρ. μὴ οὕτω δ' ἔχομ τρέπεισθαι εἰς κ. μῦσαι, μῦσῆσ.

K ΙΔΙΟΝ

Proprium tertiæ.

Tertiæ uero propriū, q̄ datiuū singularē à ḡtō format, in ω, sermonis nī, rursūm q̄ uctūm in ε finit. o sermo. Item quod ex recto eodem q̄ accusatiuo duali, fit in oi diphthō gum rectus pluraliū, duo sermones, plēs sermones. Dein q̄ ex recto plurali assumptione quidē σ, datiuus fit pluralis, sermones sermonibus. porrō quod in ε accusatiuus.

Proprium quartæ.

Quartæ autē propriū est abiecto σ declinari, menela⁹ menelai. Item q̄ rectus pluralis in uoce conuenit cū datiuo singulari, & nominatiuo duali.

Proprium quintæ.

Quintæ uero propriū est, q̄ ḡtūm singularē in ος habet. aiax aiacis. Præterea q̄ datiuū singu. à ḡtō facit in ι, aiacis aiaci. Rursūm q̄ accusatiuū à datiuo in α, aiacē. Siquidē Neptunū, & misturā & sudorē ex apocope, ut & Apollinē. Præterea q̄ utūs in his q̄ p̄ uī declīnātur incōtracta, ablatione genitiui ultimæ syllabæ formēt. aiacis o aiāx. uenustī o uenuste. q̄q̄ in placēta & simois & his sibi⁹ auferendū est & penultimæ syll. μ, simoentīs o simois. Excipiatur tñ dens, nam huius idem est uctūs & rectus. In his uero q̄ p̄ εος declīnant, & cōtrahuntur in ους, uctūs à recto fit mulato κ in ε. Demosthenes o enes. Rursūm in desinētib⁹ in ω ul' in ως foemininis, à ntō mutato finali ω in oi, heclatona o na, & ablatiōe σ si fuerit. hic pudor o dor. Porrō q̄ in ημ uel εις desinunt, quorū neutrū deformat in εμ uctūs à genitiuo formatur, ablatione ultimæ syll. tener teneri, o tener. uenustus uenustī, o uenuste. Ceterum in ηρ barytonis fit uctūs in ερ. hec mater o mater. excepto p̄ter. q̄bus sanè respōdet & inter oxytona, pater, uir, leuir, seruator. Eteim dicimus o pater, uir, leuir, seruator. p̄terea q̄ in q̄busdā cōsonet uctūs cū recto oīno, in q̄busdā etiā sine σ proferatur. Nam in ους, aut ες, desinentiū & absq̄ σ cum

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ.

τῆς δὲ τρίτης, τὸ πλὴν δοτικῶν ἢ ἐνικῶν, ἀπὸ ὅσων γενικῆς γίνεσθαι εἰς ὦ. λόγος λόγῳ. ἐπὶ τὸ πλὴν κλητικῶν εἰς ἐλήγῃ. ὦ λόγε. ἐπὶ τὸ ἐκ τῆς εὐθείας ἢ αἰτιατικῆς ἢ δυνάμει γίνεσθαι εἰς οἱ δίφθογγον πλὴν εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, τῶν λόγῳ, οἱ λόγοι. ἐπὶ τὸ ἐκ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, προσλήψεται μὲν τὸ σ, πλὴν δοτικῶν γίνεσθαι τῶν πληθυντικῶν. λόγοι, λόγοις. εἰς ες δὲ πλὴν αἰτιατικῆς.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

τῆς δὲ τετάρτης ἴδιον, ἐξαιρέσει τὸ σ, κλίνεσθαι. μελέεω. μελέεω. καὶ τὸ πλὴν εὐθείας τῶν πληθυντικῶν ὁμοφωνεῖ τῇ δοτικῇ τῶν ἐνικῶν, καὶ τῇ εὐθείᾳ τῶν δυνάμει.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

τῆς δὲ πέμπτης ἴδιον, τὸ πλὴν γενικῶν τῶν ἐνικῶν εἰς ος ἔχῃ. αἴας, αἴαντος. ἐπὶ τὸ πλὴν δοτικῆς ἀπὸ ὅσων γενικῆς γίνεσθαι εἰς ι. αἴαντες αἴαντι. ἐπὶ τὸ τῆς αἰτιατικῆς ἀπὸ ὅσων δοτικῆς εἰς α. αἴαντι αἴαντα. τὸ δὲ ποσειδῶν καὶ κυκῶ καὶ ἰδρῶ ἐξ ἀποκοπῆς, οἶον ἢ τὸ ἀπόλλω. ἐπὶ τὸ τῆς κλητικῆς ἐπὶ μὲν ἢ διὰ τὸν κλινομύων ἀπαθῶν, ἀφαίρειται ὅσων τῆς γενικῆς ἐχάτης συλλαβῆς γίνεσθαι. αἴαντες, ὦ αἴαν. χαρίεντος, ὦ χάρειν. τὸ γεμῆν πλάκους, ἢ σιμῆς ἢ τῶν ὁμοίων ἀφαίρειται ἢ τὸ ὅσων πρὸς πληγῆς ν. σιμουῶντες, ὦ σιμῶ. ἐξαιρέσει δὲ καὶ τὸ ὄσους. μία γὰρ τῶν γε κλητικῆς ἢ αὐτῆς τῆς εὐθείας. ἐπὶ δὲ τῶν ὅσων κλινομύων ὁμοφωνεῖται εἰς ες, ἀπὸ ὅσων εὐθείας, τροπῆς τὸ η εἰς ε. δημόθενες, ὦ δημόθενες. ἐπὶ δὲ ἢ εἰς ω ἢ εἰς ως δηλυκῶν, ἀπὸ ὅσων εὐθείας τροπῆς τὸ ληκτικῆς ω εἰς οἱ. ἢ λητῶν, ὦ λητοῖ. ἢ ἀφαίρειται τὸ σ ἀπὸ ἢ. ἢ αἰδῶν, ὦ αἰδοῖ. ἐπὶ δὲ ἢ εἰς ημ ἢ εἰς ες ληγόντων, ὦν οὐδέτερον πρὸς ἄλλου μύων εἰς ερ, τῆς κλητικῆς ἀπὸ ὅσων γενικῆς γίνεσθαι, ἀποκοπῆς ἢ ἐχάτης. τέρων, τέρωνος, ὦ τέρων. χάρειντος, ὦ χάρειν. ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ης βαρυτόνων, εἰς ερ. ἢ μήτηρ, ὦ μήτηρ. πλὴν τὸ πίηρ. οἷος δὲ συμφέρεται ἢ ὄξυτόνων, πατήρ ἀπὸ νῆρ, ἀπὸ σωτήρ. ἢ γὰρ ὦ πάτερ, ἀνερ, δάερ, σῶτερ. ἐπὶ τὸ ἐπὶ μὲν τῶν ὁμοφωνεῖται τῆς κλητικῆς τῆς εὐθείας ὄλων. ἐπὶ δὲ τῶν, καὶ χωρὶς τὸ σ προσφέρεσθαι. τῶν μὲν γὰρ εἰς ους, ἢ εἰς ες καὶ χωρὶς τὸ σ

Κ ἢ εἰς τὸ

e cum diphthōgo pfertur, nisi qd uetet. Quippe o pes, & o dens tantū, ne sit eadē uox cum ubi & uia. Item in appellatiuis in *is* barytonis longā natura nō hñtib⁹ ultimā, atq; adeo in oib⁹ in *is* barytōis, hic serpēs o pens. Atq; in *us* penacutis; hic botr⁹ o tre. p̄terea in acutis, si triū sint gene. hic iucūdus, o cunde. Ceterū in masc. in *us* longā definitib⁹ utūs nō est filis nec aliter, atq; id in oib⁹ in *us* definitib⁹. Rursum in declinatīs aut p̄ *os* purū, aut p̄ *τ*, exceptis foz. oxyt. hic heros, o heros. & in *us* barytonorū iābi corū, atq; in totū oīm q̄ in *us* definit & declinant p̄ *τ*. hic Laches o laches. Itē in as oxytonorū. hęc pallas, o pallas. Rursum in *is* oxytonorū. hęc priamis o priamis. Itē in *us* oxytonorū. hęc chlamys o mys. Itē in *us*. hic fal, o fal. Preterea in duplicē. hic rex, o rex. Deīn in imutabilē. hic grecus, o grece, p̄ter sup̄ius dicta. Quin & illud est p̄priū, q̄ n̄tūm & actū dualiū à datiuo singulariū faciūt, mutata in *ε*. aiaci aiaces. Preterea q̄ ex recto & accusatiuo dualiū assumpta *ε* format n̄tis pluraliū, aiaces duo uel duos, aiaces plures. Item q̄ datiuus pluraliū à datiuo singularium formatur in *σι* uel actiu uel potētia. aiacibus. phoenicibus. Itaq; si purū fuerit singularis *ι*, tum *ε* assumitur, demosthenist. enibus. in nōnullis & *υ* additur, ut quorum n̄tis in *us* incontractū uel in *ουε*. boui bobus. peleo peleis. Sin in *ι* non purū, siquidē *τ*, uel *θ*, uel *δ*, uel *μ* adiunctū fuerit, uertitur in *ε*, & *υ* eliditur, si *τ* p̄cedat. aiaciibus. In nōnullis uero & in huius locū *υ* assumit, ut quorū rectus in *ωμ* definit leoni ib⁹. Quod si alia q̄piam cōsona aut imū, aut tenuis, aut aspirata, aut media p̄ter dictas fuerit, *ε* rursum assumitur, sali salib⁹. p̄diciibus. tussi sibus. flagello lis, nisi qd aspirata & media in sibi respōdentē mutā ul tenuē uertit, & recipitur duplex. Preterea qd ex accusatiuo singulariū assumptiōe *ε* fit actūs plalis. Porro quinta declinationis etiam secundū cōtractionē affectiōes noīm sunt fere oēs.

De cōtractis

ρις τοι σ ληγόντων μετὰ διφθόγῃς, εἰ μὴ τι κωλύοι. καὶ γὰρ ὡς πούε καὶ ὡς ὀδούε μόνως. ἵνα μὴ σωμεμῶσῃ ἄρ' ποῦ ὀδῶ. καὶ τῶν εἰς *is* προσηγορικῶν βαρυτόνων μὴ φύσει μακροκατάληκτων καὶ ὅλως τῶν εἰς *is* βαρυτόνων. ὁ ὄρει, ὄρι. καὶ τῶν εἰς *us* βαρυτόνων. ὁ βότρυς, ὡς βότρυ. καὶ τῶν ὀξύτόνων δὲ τριγενῶν ὄντων. ὁ ἡλύς, ὡς ἡλύ. τῶν δὲ εἰς *us* ἀρσενικῶν μακροκατάληκτων, ὁμόφωνος τῆ εὐθείᾳ μόνως. καὶ ὅλως τῶν εἰς *us* μὲν ληγόντων, κλινομλύων δὲ ἢ ἄρ' καθαρώ, ἢ ἄρ' τ, πλὴν ἢ θηλυῶν ὀξύτόνων. ὁ ἥρως, ὡς ἥρως. καὶ τῶν εἰς *us* βαρυτόνων, ἰαμισί, καὶ ὅλως τῶν εἰς *us* μὲν ληγόντων, κλινομλύων δὲ ἄρ' τ. ὁ λάχης, ὡς λάχης. καὶ ἢ εἰς *us* ὀξύτόνων. ἢ παλλὰς, ὡς πάλλας. καὶ τῶν εἰς *is* ὀξύτόνων. ἢ πριαμῖς, ὡς πριαμῖς. καὶ τῶν εἰς *us* ὀξύτόνων. ἢ χλαμύς, ὡς χλαμύς. καὶ τῶν εἰς *us* ὄλως, ὡς ὄλως. καὶ τῶν εἰς διπλῶν. ὁ ἀναξ, ὡς ἀναξ. καὶ ἢ εἰς ἀμετάβολον, ὁ ἔλλω, ὡς ἔλλω. πλὴν τῶν ἀνωτέρω εἰρημλύων. ἐτι ἴδιον τὸ πλὴν εὐθεῖα, ἄρ' αἰτιατικῆν τῶν δυνικῶν ἀπὸ ὀδῆς ὀστικῆς τῶν ἐνικῶν γίνεσθαι ἄρ' ἢ τοι εἰς *ε*. αἰαντι, αἰαντε. ἐτι τὸ πλὴν εὐθεῖα καὶ αἰτιατικῆν τῶν δυνικῶν προσλήψαι τοι σ γίνεσθαι εὐθεῖα τῶν πλὴν θωτικῶν, αἰαντε αἰαντες. ἐτι τὸ πλὴν ὀστικῶν ἢ πλὴν τικῶν ἀπὸ ὀδῆς ὀστικῆς τῶν ἐνικῶν γίνεσθαι εἰς *σι*, ἢ τοι γνεσθαι ἢ δωξί. αἰασί. φοίνισι. διὸ καὶ εἰ μὲν καθαρήν τὸ τοι ἐνικῶν *ι*, τὸ σ δὲ προσλαμβάνεται, δημοσθένει, δημοσθένησι. ἐσι δ' οὐ καὶ τὸ *υ* ὡς ἐφ' ὧν ἢ εὐθεῖα εἰς *us* ἀπαθές, ἢ εἰς *ουε*. βοῖ, βοσί, πηλυῖ, πηλυῖσι. εἰ δὲ μὴ καθαρόν, εἰ μὲν τὸ τ, ἢ τὸ θ, ἢ τὸ δ, ἢ τὸ ν συνεχέσθαι καὶ, τρέπεται εἰς *σ* ἢ τὸ μ ἐβάλλεται, εἰ πρὸ τοι τ κέται. αἰαντι αἰασί. ἐσι δ' οὐ καὶ τὸ *υ* ἀντιλαμβάνεται, ὡς ἐφ' ὧν ἢ εὐθεῖα εἰς *ωμ*. λέοντι λέονσι. εἰ δ' ἐτι ἕτερον, ἢ ἀμετάβολον, ἢ ψιλόν, ἢ δασύ, ἢ μέσον πρὸ τὰ εἰρημλύα, τὸ σ πάλιν προσλαμβάνεται. ἀλί, ἀλσί. πέρισι πέρισι. βηχί βησί. μάσιγι, μάσιξι. πλὴν ὅσοι τὸ δασύ καὶ μέσον εἰς τὸ ἀντιστοιχῶν ψιλόν τρέπεται καὶ μεταλαμβάνεται τὸ διπλοῦν. ἐτι τὸ πλὴν αἰτιατικῆν ἢ ἐνικῶν προσλήψαι τοι σ γίνεσθαι αἰτιατικῆν τῶν πλὴν θωτικῶν. ἴδια δὲ ὀδῆς πῆμης, καὶ τὰ κατὰ σωαίρεσιν πᾶσιν τῶν ὀνομάτων, σχεδόντι ἀπαντα.

Κ ἰί ΠΕΡΙ

De contractis:

In octo potissimum formas diuisorum contractionē recipiētū nominū, cōe idem oīm nihil quidē est. Verū, & δν & primī u cōe est, q̄ quatuor tantū cōtrahunt casus in e. nempe dtūs singularis, item nominatiuus & actūs & uctūs pluraliū, exceptis neutris. cōe his & illud & o breue genitiui in ω longū uertere attice, nisi quæ sunt primī u. Nam in uniuersum attici casus in oς purū desinētes tum obliquos, tū rectos mutato o breui in ω longū, & penult. uocali α siue η uersa in ε, p̄ferre consueuerūt. menelaus laus. serpentis tis. Spectantiū uero ad η ε ο & α cōe est, q̄ in oīb⁹ cōtrahunt, nisi sicubi neutrū genus uetat, & q̄ genitiui pluraliū cōtrahunt in ω. Differunt autē q̄ ad η ε ο spectāt cōtrahunt in ε. εἰ. η. οἱ. Quæ uero ad α, in ω. α. Propriū autē ω sing. tm̄ contrahi, dualia uero & pluralia incōtracta declinari secundū tertīā decli. Eiusdē autē sunt contractiōes, & q̄ sing. actūs cōparatiuorū cōtrahitur in ω more attico. meliorem, meliorē, eliso uidelicet μ, & cōflatis ο & α in ω. Præterea q̄ rectus & actūs pluralis in ους cōtrahitur. hi meliores, res. hos meliores res, Et q̄ aliqua in ις p̄⁹ declinata, tum in recto, tū in actō plurali cōtrahuntur. hæ tabes, has tabes. hæ oues, has oues. Atticū nempe & hoc, & item illud, q̄ a nominibus in ης & δνς purū uenientes acti, contrahunt in α. sanū sanū. piraum piraum. Ionicū uero, q̄ in hmōi nominibus eliditur δ. paridis. thetidis. Præterea q̄ in p̄τ declinatis, & τ abijcīt. carnis carnis. Item q̄ q̄ habent ι & δν declinant p̄ ε & η ciuitatis. regis. Præterea q̄ horū nominū etiam singularis accusatiuus ablata etiā ultima & recepto μ forme tur. πατρίδα παρίν. iram iram. Idem fit in his, q̄ hñt ι. serpentē tē. & in utroq̄ υ. iucundum um. botrū botrum.

De syncopen patientibus.

Patūtur autē desinētia in ης aliq̄ syncopen, ut uir, pater, mater

ΠΕΡΙ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΩΝ.

Εἰς ὁπῶ δὲ μάλιστα διηρημύωμ, τῶν σωμαίρεσιν ὑπὸ δέχου μένωμ ὀνομάτωμ κοινὸμ μὲν ἀπάντων ἔμ, οὐ δὲ ἔμ ὄσι. τῶν δὲ κη δν κη πρώτῃ κοινὸμ, τὸ τέσσαρας μόνως σωμαίρεσθαι πῶσαις εἰς ε. οἶομ πλὴν διοτικῶν τῶν ἐνικῶν, κη πλὴν εὐθεῖαμ, κη αἰτιατικῆμ, κη κλητικῆμ τῶν πληθυντικῶν. πλήρ τῶν οὐδέτερωμ. κοινὸμ δὲ τῶν κη τὸ εἰς μακρὸμ τὸ φθι γενικῆς βραχὺ ο μεταβάλλεμ ἀπικῶς. πλήρ τῶν πρώτῃ υ, καδὸλα γρ̄ οἱ ἀπικῶι τὰς εἰς ος καθαρόμ ληγῶσαι πλαγίως τε καὶ ὀρθῶς, τροπῆ τῶν βραχέως ο εἰς τὸ μακρὸμ κη τῶν ἀλήγοντος φωνήεντος α, η̄ ι, εἰς ε, προσφέρεμ εἰσῶσαιμ. μενέλαμ μενέλεω. ὄλιος, ὄφειω. τῶν δὲ κ. ε. ι. κη α. κοινὸμ μὲν τὸ τε δὲ ὄλα σωμαίρεσθαι. πλὴν εἰπὸ τὸ ὑδέτερομ κωλύοι. κη τὸ τὰς γενικὰς ἢ πληθυντικῶν σωμαίρεσθαι εἰς ω. Διαφέρει δὲ ἢ τὰ μὲν κ. ε. ο. σωμαίρεται εἰς ε. ε. η. οἱ. τὰ δὲ α, εἰς ω, α. ἰδίομ δὲ τῶν τὰ ἐνικὰ μόνομ σωμαίρεσθαι. τὰ δὲ δνικὰ κη πληθυντικὰ ἀσωμαίρετα κλίνετα κη πλὴν τριπλῶ. τῆς αὐφθι δὲ πάθη, κη τὸ πλὴν ἐνικῆμ αἰτιατικῆμ ἢ συγκριτικῶν σωμαίρεσθαι εἰς ω ἀπικῶς. ἀμείνονα, ἀμείνω. ξεαίρεσε δηλονότι τῶν υ, κη κρέασε τῶν ο κη α εἰς ω. κη ἔτι πλὴν εὐθεῖαμ κη αἰτιατικῆμ τῶν πληθυντικῶν, ες ε. ἀμείνονε, ἀμείνε. ἀμείνονα, ἀμείνε, καὶ τὸ ἐνικὰ τῶν εἰς ις τῶν δ κλινομύωμ, ἐπίτε εὐθειασ κη αἰτιατικῆς ἢ πληθυντικῶν σωμαίρεσθαι. φθόιδε, φθοῖς. φθόιδε, φθοῖς. οἶδε, οἶς. οἶδα, οἶς. ἀπικὸμ δὲ κη τῶν κη ἔτι τὸ τὰς ἀπὸ ἢ εἰς ης, καὶ εἰς δνς καθαῶν αἰτιατικῶν, σωμαίρεμ εἰς α. ὑγία, ὑγιᾶ. περαῖα περαῖα. ἰώνωμ δὲ ἢ πρὶ τὰ τοιαῦτα ἢ ὀνομάτων ξεαίρεσις τῶν δ, πάριος, θέλιος. κη ἢ πρὶ τὰ τῶν κλινομένων ξεαίρεσις τῶν τ. κρέατος, κρέατος. καὶ τὸ τὰ ι κη δν, κλίνεσθαι τῶν ε κη η. πόλεος. βασιλῆος. ἢ αὐτῶν δὲ τῶν ὀνομάτων κη τὸ πλὴν ἐνικῶν αἰτιατικῶν, ἀφαίρεσε φθι ἑκάτης, καὶ μεταλήψει τῶν γίνεσθαι. πάριδα πάριμ, μῆνιδα, μῆνιμ. κη ἔτι ἢ κλητικῶν ι. ὄλιος ὄλιμ. κη τῶν υ ἑκατέρωμ. ἠδέα, ἠδύμ. βότρυα βότρυω.

περὶ τῶν συγκροτῶν παχόντων.

πάχη δὲ καὶ τῶν εἰς ηρ ἐνικὰ συγκροτῶν. οἶομ τὸ ἀνήρ, πατήρ, μήτηρ

mater. nam faciunt uiri & uiri, patris & patris. matris & matris, atq; item in caeteris casibus, nisi quid uetet. Et sane pluralis datiuus horū formatur quidē à singulari quē admodum in alijs, sed aut à syncopē iam passo, interposito α, ut patri patribus, aut à nondum passo etiam, translatō & uerso ε in α. patri patribus, & uiro uiris. At dictū est apud poëtam & uiris. Iam nauigatio & mēs, aliaq; id genus, nō sunt cōtractionis quintæ, sed tertiae, ueniūt enim à nauigatio & mens, ideo p̄stiterit declinare per tertiam.

De heteroclitis.

Sunt autē & nomina, quæ nō propriā & equabilē seruant inflexionē, sed uarie declinantur, unde & heteroclitata uocantur, ut Iuppiter, nec enim Iuppitris, sed Iouis accōmodatū in aliā uocē facit. Item magnus nō magni facit, sed magni. Rursum multus. necq; enim multi facit in soluta oratione, sed mlti. Item ab his ueniētia neutra. magnū gni. mltū ti. Etiā pute⁹ & hepar, & esca, & aqua, nō putei hepatis, esce, aquæ, sed putei, hepatis, esce, aque. formā uero in his ac regulā certā non est repire, sed solū usus obseruādus. Rursum qdā alia apocopē uel aliud qd passa, indeclīnab. sunt, ut dom⁹ ordeū & pinguedo & caro. Nō passa uero indeclī. decus, utilitas, somnū. corp⁹. atq; in sūma, desin. in αs neu. nō purū hñtia αs, iubar, poculum, statua.

DE VERBO.

Verbum autē diuisum est quidem prius, & quæ accidētia habet, declaratum.

Cōmunia quatuor coniugationū.

Cum uero inflexiones uerbi quinque sint, quas cōiugationes uocamus, quatuor quidē in ω desinentiū uerborū, una uero terminatorum in μι.

Formationes actiuorū temporum.

Cōmune quatuor primarū est, q̄ in indicatiuo actiuo præteritum imperfectum fit à p̄senti, mutatione quidem ultimæ

αἰήτης. ἀνέρος γρ̄ η̄ ἀνδρός. πατέρος η̄ πατρὸς. μητέρος η̄ μητρὸς. καὶ πῶν ἄλλων ὡσαύτως πῶσεων, εἰμήτι κωλύσι. καὶ ἢ τοι πληθυντικῶς δὲ δοτικῆ τῶν γίνεται μὲν ἀπὸ φθι τῶν ἐνικῶν καθάπερ νεῖ η̄ τῶν ἄλλων, ἢ τοι δὲ ἀπὸ πεπονθυίας ἢ δὴ παρυνδέσει τῶ α, οἷον πατρὶ πατράσιμ. ἢ ἀπὸ ἀπαθῆς ἔτι, μεταθέσει Ἐ τροπή τῶ ε. πατέρι, πατράσιμ. καὶ ἀνέρι, ἀνδράσιμ, εἴρηται δὲ ἄλλοι ποιητῆ η̄ ἀνδρασι. τόγχε μὲν πλῆς η̄ νεῖ η̄ τὰ τοιαῦτα, οὐ πάθη τ̄ πέμπτης, ἀλλὰ φθι τρίτης. ἀπὸ γρ̄ τοι πλόος η̄ πόος. διὸ η̄ βέλτιον κλίνειν κατὰ τὴν τρίτην. νεῖ, νεῖ.

ΠΕΡΙ ΕΤΕΡΟΚΛΙΤΩΝ.

Εἰσι δὲ καὶ ἅ τῶν ὀνομάτων οὐ τὸ οἰκῆον η̄ ὀμαλὸν φυλάσσει τῆς κλίσεως, ἀλλ' ἑτέρως πως κλίνεται. ὁ δὲ καὶ ἑτερόκλιτα καλεῖται. οἷον τὸ ζεύς, οὐ γρ̄ ζέος, ἀλλὰ διὸς, μεθαρμοζόμενον κλίνεται. καὶ τὸ μέγας, οὐ γρ̄ μέγαντος, ἀλλὰ μεγάλου. καὶ τὸ πολὺς, οὐ γρ̄ πολέος ἢ πλεῖ πλεῖον λόγῳ, ἀλλὰ πολλῶν. καὶ τὰ ἀπὸ τῶν οὐδ' ἑτέρα. μέγα, μεγάλη, πολὺ, πολλῶν. Εἰσι τὸ φρέαρ, καὶ ἕπρ, καὶ δέλεαρ, καὶ ὕδωρ. οὐ γρ̄ φρέαρος, ἢ πῆρος, δελέαρος, ἢ ὕδαρος. ἀλλὰ φρέατος, ἢ πατος, δελέατος, ὕδατος. τόσων δ' ἐπὶ τῶν καὶ οἷον κανόνα οὐδ' ἕνα ὅστι λαβῆμ. ἀλλὰ μόνον τὴν ῥῆσιν πρῶτα κληῖον. ἑτέρα δ' αὖ ἀποκοπήμ, ἢ ἑτερόν τι πεπονθότα πάθος, ἀκλιτά ὄσιμ. οἷον τὸ δῶ, καὶ κρι, καὶ λίπα, καὶ κρηῖ. ἀπαθῆ δὲ ἀκλιτα, τὸ σέβας. ὄφελος. ὄναρ. δέμας, καὶ ὄλωρ τὰ εἰς ας οὐδ' ἑτέρα μὴ καθαρὸν ἔχοντα τὸ ας. σέλας, δέπας, βρέτας.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Τὸ δὲ ῥῆμα, διήρηται μὲν πρότερον, καὶ ἅτῃα πρῶτόμενα ἔχει, διώρισται.

Κοινὰ τῶν τεσσάρων συζυγιῶν.

κλίσεων δὲ πέντε καὶ τοῦδε οὐσῶν, ἅς δὴ καὶ συζυγίας καλεῖμεν, τεσσάρων μὲν τῶν εἰς ω ληγόντων ῥημάτων, μιᾶς δὲ τῶν εἰς μι.

Σχηματισμοὶ ἐνεργητικῶν ῥημάτων.

κοινὸν τῶν τεσσάρων πρῶτων ὅστι, τὸ ἐπὶ τοῖς ὀριστικῶς ἐνεργητικῶν τὸν πρῶτον ἀκλιτὸν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἑνεσῶτος, μεταποιεῖται φθι

L ἑχάτης

ultima in om, & augmēto addito uel syllabæ uel tpis. Gñā
liter si à cōsonante quidē uerbū incipit, augmentū fit syl
labicum assumptione ε in initio. ut uerbero uerberabam.
Si uero à uocali, temporale erit, mutata uidelicet breui pri
maria uocali in longam, ut diligo diligebam. nisi fanè fre
gi, syllabico figuratū est augmēto, & fractus eram, & cap
tus erā, atq; hmōi. Nā in his ne hoc qdē fuerit ppetuū.

Futurum primum.

Præterea, q̄ primū futurū in ω definit, & idē principii
habet cū præsentis, atq; añ ω retinet σ siue acti, audio au
diā. siue potētia, uerbero bo. dempta quarta, id q̄ ex usu
quādo qdē quo ad naturā & hæc σ recipit, uñ moueo bo,
σω Doricū. & traho traham dores dicunt. Itidē & manco ebo, dicens
cum. dum, & iudico bo, sed ob absurdū sonū nō sunt in usu, nā
βασιῶ Atticū. ibo atticū est. Siquidē in ρω sup̄ duas syllabas futura, elis
ticum. so ε proferunt Athenienses. uadam uadam. sperabo spe
rabo. uerū augesco, & coquo, & auxiliō ex contractiōe.

Indefinitum primum.

Ad hæc q̄ primū indefinitum à futuro formetur, muta
to ultimo ω in α, augmēto accedēte tēporis uel syllabæ, au
diam ui. uerberabo auī. uerū uerbi p̄ conduplicationem.
Itē q̄ ptm̄ perfe. à futuro formetur in α, atq; initialē ean
dem habeat cum ptō imperfe. tēporaliter aucto. cōmen
tabor tatus sum. Porro syllabice, etiam præsentis initialē
perfectum. consonā assumit, uerberabo uerberauī. In his tñ in qb̄ in
initio est cōsonans duplex, uel ρ, nūq̄ assumit cōsonantē
hmōi p̄teritū p̄fe. ne sonus uocis absurdus sit. cecini. se
minauī. ieci. Item in qb̄ aspirata est, nō eandē assumit,
sed sibi respondentē tenuē ob dictā mō causam, dico xi.
separo auī. uenor natus sum. In qb̄ aut̄ est α ε uel o ini
tialis, in his p̄p̄riū atticū ptm̄ p̄fe. faciūt, initiales p̄sentis li
teras cōi p̄terito apponētes, ac tertiā corripientes syllabā,
Atticū præ
teritum. quēadmodū uenio ueni ni, audio diui diui. fodio fodi fo
di, Sum

ἐχάπης εἰς ορ, καὶ αὐξήσῃ ἢ τοὶ συλλαβικῆ, ἢ χρονικῆ. καθόλου γὰρ
εἰ μὴ ἀπὸ συμφώνου τὸ ῥήμα ἀρχεται, αὐξήσις γίνεται συλλαβικ
κῆ, προσλήψῃ τοι ε κτλ τὴν ἀρχήν. οἷον τύπῳ, ἔτυπῳ. εἰ δὲ ἀπὸ
φωνήεντος, χρονικῆ, μεταβολῆ τοι βραχέος ἀρκτικῆς φωνήεντος εἰς
μακρόν, ἀγαπῶ ἢ γάπῳ. εἰ μὴ ἄρα τὸ κατέεξα συλλαβικῆ ἐχά
μάτισαι αὐξήσῃ, Ἐάγλω, καὶ ἔάλω, καὶ τὰ τοιαῦτα, ταύτη δὲ
οὐδὲ ἄρ τοιο εἶη καθόλου.

ΜΕΛΛΟΝ ΠΡΩΤΟΣ.

Εἰ τὸν πρῶτον μέλλοντα εἰς ω λήγῃ, καὶ σωάρχεσθαι τῶν
ἐνεσῶτι, καὶ πρὸ τοι ἔχῃ τὸ σ ἢ τοὶ ἐνεργεία. ἀκῶ ἀκῶσω, ἢ
δωάμει. τύπῳ τύψῳ. πλὴν οὐκ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐκ χήσεως. ἐπεὶ τὸ γε
πεφυκός καὶ αὐτὴ τὸ σ ἀνδ' ἐχοίτο. ὅθεν καὶ ὄρω, ὄρσω. καὶ ἔλω,
ἔλσω, οἱ δωριεῖς λέγουσι. οὐκοῦν καὶ μένω, μένσω. καὶ κρῖνω, κρῖ
νω. ἀλλὰ διὰ τὸ δύσφθεγκτον, οὐκ ἐν χήσει. τὸ δὲ βασιῶ, ἀπ̄
κόμ. τῶν γὰρ εἰς ἰω ὑπερσυσυλλάβῳ, τοὺς μέλλοντας ἐξαιρέ
σαι τῶ σ προφέρουσι ἀθηναῖοι. βασιῶ βασιῶ, ἐλπῖσω ἐλπῖ
ω. τὸ δὲ αὐξῶ, καὶ ἔψω, καὶ ἀλέξω, ἐκ πάσης.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ Α.

Εἰ τὸν πρῶτον ἀόριστον ἀπὸ τοι μέλλοντος γίνεσθαι, ἀμοιβῆ τ' ἐχά
πης εἰς α, καὶ αὐξήσῃ χρονικῆ ἢ συλλαβικῆ. ἀκῶσω, ἢ κῶσα. τύψῳ
ἔτυψα, τὸ δὲ ἐλέλιξα κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. Εἰ τὸ τ' πρῶται
μυομ ἀπὸ τοι μέλλοντος γίνεσθαι εἰς α, καὶ ἀρχῶσα μὴ αὐτῶν ἐ
χῆσθαι τῶν πρῶται χρονικῶς ἢ ὑπερσυσυλλάβῳ. ὀμιλήσω, ὀμίληκα. σύλ
λαβικῶς δὲ καὶ τὸ τοι ἐνεσῶτος ἀρκτικὸν σύμφωνον προσλαμβά
νῃ. τύψῳ, ἔτυψα. ἐφ' ὧν γεμῶν ἀρκτικὸν σύμφωνον διπλοῦν, ἢ
τὸ ρ, οὐδέποτε προσλαμβάνει τὸ τοιοῦτο ὁ πρῶται μωμος. ἵνα μὴ
δύσφωνος ἢ. ἔφαλκα. ἔπαρκα. ἔρριφα. καὶ ἐφ' ὧν δὲ δασυ, οὐ τὸ
αὐτὸ προσλαμβάνει, ἀλλὰ τὸ ἀντιστοιχοῦν ψιλόν, διὰ τὴν αὐτῶν
πλὴν αἰτίαν. φράξω, πέφρακα. χωρίζω. κηχώρικα. θηρεύω, πεθήρη
κα. ἐφ' ὧν δὲ τὸ α, ἢ τὸ ε, ἢ τὸ ο ἀρκτικόν, ἴδιον ἀρκτικοὶ πρῶται μωμο
ποιῶσι, τὰ ἀρκτικὰ τοι ἐνεσῶτος γράμματα, τῶν κοινῶν προστι
θέντες καὶ πλὴν τρίτῳ συσέλλοντες συλλαβῆν, οἷον ἐλεύθω, ἢ
λθουκα, ἐλίλυκα. ἀκῶ, ἢ κῶκα ἀκῆκα. ὀρύσσω, ὄρυχα, ὄρυξ
L ἢ χα. ἐσι

di. Sunt tamen & in quibus, cum ab o incipient, initiales non apponunt, sed e solum, sicuti in praeterito imperf. & in definitis impulsus sum, sus sum. emptus sum, tus sum. uidi uidi. aperui, aperui. Quorum sane & pte. pf. simile aliquid habet. emebam. uidebam. Ad hanc formam & uideor eor. Ceterum intellexit & affatus est poetica iuxta similitudinem sunt efficta. Comune ite est qd a pte. pf. pt. plus. format in ei etiam cum augmento syllabico si a consonante pte. pf. incipiat. uerberaui uerberaueram. Item qd a primo indefinito secundum sit in om sicut breuis sit penultima, & ante om habeat in praesenti indicatiua coniugationis consonantem. Quod si in omega purum desinat praesens, pure & hoc profertur. uerberaui uerberaui. audiui iui, breui penultima. Et si per utcumque penultimam praesens dissyllabum habuerit, immutabili uidelicet uel precedente, uel subsequente, tum plerumque transmutatur in alpha. excindo cidi, uideo uidi. semino auui. corrumpo corrumpti. Caeterum duxi & percellui per conduplicationem dicta sunt, atque habui interposito sigma peculiari forma. Item qd a secundo indefinito secundum futurum formatur in omega circumflexum, abiecto augmento, uerberaui uerberabo.

Præteritū plusq̄ perfectum. Indefinitū secundum.

Futurū secundum.

Formationes mediorum temporum.

In medio uero indicatiua coe est, qd singula tempora a singulis eiusdem nominis actiuis formantur hoc pacto. A praesenti praesens mutato omega in o, & assumpta syllaba mai. compello o uel or. A praeterito imperf. praeteritum imperf. interiecto mu. compellebam lebar. A primo futuro primum futurum mutatione omega in o, & adiectione mai. uerberabo uerberabor. Peculiariter tamen in quarta coniu. & u assumitur. canam cantabor. A primo indefinito primum indefinitum, & a secundo secundum, assumptione mu. uerberaui, uapulauui. uerberaui uapulauui. A praeterito perfecto praeteritum perfectum, hinc ante alpha coniugationis indicem consonantem, aut nullam etiam consonantem habens, si in omega purum uerbum desinat. Vocetur autem

χα. εστιγε μω εφωμωμω απο το ο αρχομωμω, ου. τα αρκτικα προστιθεασιμ, αλλα ε μονομ ομοιωσ τοις πρτατικοις τε η αορισοις. ωσμαι, εωσμαι. ωνημαι, εωνημαι. ωρακα εωρακα. ανωγα, ανεωγα. ωμδηε ο πρτατικοδ το τοιετο εχε. εωνδμω. εωρων. ομοιωσ δε τδτοις η το οικα, εοικα. το δε ξυνεκη, η προσεπε ποιητικα καθομιοτητα. ετι το απο το πρκαμωμω το υπρωτωτελικωμ γινεσθαι εις εμ, ηη μετ αυξησησ δη συλλαβικησ, ημ απο το συμφωνδ ο πρκαμειμενοσ αρχηται. τετυφα, ετετυφωμ. ετι το απο το πρτωσ αορισσ τομ δευτερωμ γινεσθαι εις ομ βραχεια παρληγοντα, ηη προ το ομ εχοντα το επι το ενεσωτοσ δηλωτικωμ ρη συζυγιασ συμφωνομ. εαμ δε εις ω καθαρομ ληγη ο ενεσωσ, καθαρωσ και το αυτο προφερομωμω. ετυφα, ετυπομ. ηκασα, ηκοσ ομ βραχυπρκαληκτωσ. και ει εω ε οπωσοωμ πρκαληγωμ ο ενεσωσ δισυλλαβοσ τυγαχαι, αμεταβολησ δηλονοτι, η προηγμενησ η ωμ φερομωμω, ωσ ωμωτοπλησσομ μεταβολησ το ε εις α. περτωσ, επρωδομ. δερκω, εδερκωμ. παειρω, επαρομ. φθειρω, εφθαρωμ. το δε ηγαγομ η επεπληγομ, κατα αναδιπλασιασμομ. ηη το εχομ, παρθεσι το σ ιδιοσηματισωσ. ετι το απο το δευτερωσ αορισσ, τομ δευτερωμ μελλοντα γινεσθαι εις ω περισωμενομ, εκβολησ ρη αυξησησ, ετυπομ, τυπω.

Σχηματισμοι των μεσωμ χρονωμ.

ετι δε το ορισικω μεσσ κοινωμ, το εκασεσ τ χρονωμ αφ εκασεσ των ομωνωμωμ ενεργητικωμ γινεσθαι ωδε. απο το ενεσωτοσ τομ ενεσωτα μεταβολησ το ω εις ο, ηη προσληψη ρημαι. βιαζω, βιαζομαι. απο το πρτατικω τομ πρτατικωμ ενδεσθαι ρημη. εβιαζομ, εβιαζομωμ. απο το πρτωσ μελλοντοσ, τομ α μελλοντα μεταβολησ το ω εις ο, και προσληψη ρημαι. τυφω τυφομαι. ιδιαγε μημ επι τισ τεταρτησ ηη το u προσλαμβανετ. φαλω, φαλωμαι. απο το πρτωσ αορισοσ τομ πρτωσ αορισομ, ηη απο δευτερωσ τομ δευτερωμ, προσληψη τισ μω, ετυφα ετυφαμωμ, ετυπομ ετυπομωμ. απο το πρκαμεινησ τομ πρκαμειμωμ, εχοντα προ το α το τ συζυγιασ χαρακτηριστικωμ συμφωνομ, η η μηδερτ συμφωνωμ εχοντα, εαμ εις ω καθαρομ το ρημα. καλειστω

aut hoc totū characteristico. uerberaui ui. cecini ni. audi
 ui ui. Et si duæ consonæ fuerint siue acti, siue potētia pro
 pter duplicem, præte. me. magis indicem cōiugationis so
 let accipere. uerbero auī. dico dixi. percello percellui. Et
 si futurum in penultima habet ε, siue solum, siue cū ι, mu
 tato huiusmodi ε in ο præte. medij penultima fit. pareboui,
 corrupā corrupti, sperabo ui. Huiusmodi & cōsueui &
 uideor. A præte. uero plusq; pfe. præte. plusq; perfectum
 assumpra litera characteristica. uerberauerā, raueram. au
 dieram ram. cecineram cecinerā. A secundo uero futuro
 secundū futurum formatur, mutato ω in ε, & assumpto
 μαι, uerberabo uerberabo.

Formationes passiuorū temporum.

In indicatio autē passiuo cōe est, q; præsens & præter
 ritum imperfectum ab eisdē nominis fiunt actiuis, eo mo
 do quo mediā. scribo scribor. scribebā scribebar. Item q;
 præte. perfectum formatur à ptō perfe. mutata ultima in
 μαι. uerberaui, uapulauī, feci factus sum. Præterea q; inde
 finitū. 2. ab eodē act. fit mutata ultima in κη, uerberaui ua
 pulauī. Præte. aut plus, à similis cōsonantis præterito pf. mu
 tata ultima in μω, & addito augmēto syllabico, si uerbū
 à cōsonāte forsitā incipiat. uapulauī, uapulauerā. & oīno
 si augmentū recipiat. Quod si à uocali incipiat præte. me
 diā augere, si possit, oportet. uisus sum uisus erā. speraui
 rauerā. Primū autem indefinitū fit ab eodē ptō perfecto,
 mutata ultima tertiæ psonæ in κη, & abiecto syllabico au
 gmento in his uidelicet, in gb^o est. Semp aut cū augmē
 to uel syllabæ, uel tēporis. uapulauit laui. definitū est defi
 nitus sum. Fieri aut possit & à .i. indefinito actiuorū ge
 neraliter, cū ε sit in omni futuro, mutata σα in θκη, & que
 adest, tenui uerfa in suā aspiratā, uerberaui. ratus sum. ce
 cini cātatus sum. Præterea mox fut. à scd^a psona præte. pfe.
 interposito ομ. uapulauisti, uerberabor, plicat^o sum. bor.

Primum

futuri in o

Augmentū
in medio di
stionis.

Δε τὸ σύμφωνον χαρακτηριστικόν. τέτυφα, τέτυπα. ἐφαλκα, ἐφαλα,
 ἠκκα, ἠκκα. καὶ δύο σύμφωνα ἢ ἦτοι ἑνεργεῖα, ἢ δυνάμει, διὰ
 τὸ διπλοῦν, τὸ μᾶλλον χαρακτηριστικόν φθι συζυγία λαμβάνει
 θαι. τύπῃω, τέτυπα. φράζω, πῶφραθα. πλήτῃω, πέπληγα. ἐὰν
 πὸ μέλλων πῶαλήγη φθι εἴ ἢ μόνῳ, ἢ σὺν φθι ι, μεταβολῆ φθι
 τριῖτα εἰς ο πλὴν πῶαλήγησσαν γίνεσθι. πείσω, πέποιθα. φθερῶ,
 ἐφθορα. ἐλπω, ἐολπα. τῶσθι δὲ κη τὸ εἶωθα, καὶ οἶκα, κη ἐοικα.
 Ἀπὸ δὲ τῶ ὑπὸσωτελικῆς ἢ ὑπὸσωτέλικου μεταλαμβάνοντα τὸ
 χαρακτηριστικόν. ἐτετύφημ, ἐτετύπημ. ἠκῆκμ, ἠκῆμ. ἐφάλκημ,
 ἐφάλημ. Ἀπὸ δὲ τῶ δυντέρας μέλλοντος τὸν δεύτερον μέλλοντα,
 μεταβολῆ τῶ εἰς ε, κη προσλήφει φθι μαι. τυπῶ τυ
 πούμαι.

Σχηματισμοὶ τῶν παθητικῶν χρόνων.

Επί δὲ τῶ ὀριστικῶ παθητικῶ κοινόν, τὸν μὲν ἑνεσῶτά κη πα
 ραταλικόν ἀπὸ τῶ ὁμωνύμων γίνεσθι ἑνεργητικῶν, ὁμοίως τοῖς
 μέσοις. γράφω γράφομαι, ἔγραφομ ἔγραφόμην. καὶ τὸν πα
 ρακείμενον ἀπὸ τῶ πῶακμῶν τροπῆ φθι ἐχάτης εἰς μαι. τέ
 τυφα, τέτυμμα. πεποίκα, πεποίημαι. καὶ ἔτι ἦε. ἄρισον ἀπὸ
 τῶ τριῖτα, μεταβολῆ φθι ἐχάτης εἰς κη. ἐτυπομ, ἐτύπω. τὸν
 δὲ ὑπὸσωτέλικον ἀπὸ τῶ συσοίχθ πῶακμῶν, μεταβολῆ φθι
 ἐχάτης εἰς μω, κη σὺν αὐξήσει συλλαβικῆ, ἄμ ἀπὸ συμφῶ
 να τυγχάνη ἀρχόμενος. τέτυμμα ἐτετύμην. ὅπως τε αὐξή
 σεως ὅτι δεικνύει. καὶ ἀπὸ φωνήεντος οὐδὲ παρακείμενος, πλὴν
 μέσων αὐξάνεσθαι, εἰ δυνάτω, κη. ἐοικα, ἐόκημ. ἐολπα ἐώλ
 παμ. καὶ τὸν πρῶτον δὲ ἄρισον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πῶακμῶν,
 μεταβολῆ φθι ἐχάτης εἰς θω, κη ἀποβολῆ φθι συλλαβικῆς αὐ
 ξήσεως, ἑνοῖς δηλονότι ὑπάρχει. αἰ δὲ σὺν αὐξήσει ἦτοι συλ
 λαβικῆ, ἢ χροικῆ. τέτυπῃαι ἐτύφθην. ὠρισαι, ὠρίσθην. γίγνοι
 το δὲ ἄμ κη ἀπὸ τῶ πρῶτα τῶν ἑνεργητικῶν καθόλου, εἰ τὸ σ
 ἑν παντὶ μέλλοντι. μεταβολῆ γθ φθι σα εἰς θω, καὶ τῶ ὑπάρ
 χοντος φιλῶ εἰς θ οἶκθον διασύν. ἐτυφα ἐτύφθην. ἐφαλσα, ἐφάλθην
 καὶ ἔτι τὸν μετ' ὀλίγου μέλλοντα ἀπὸ τῶ δυντέρας προσώπων, ἐ
 πηνδέσθαι τῶ ομ. τέτυφα, τετύφομαι. πέπληξαι, πεπλήξομαι.

τὸν

Primū autē & secundū futurū à similibus consonantiis indefinitis assumptione *μαι*, & sublatione augmenti. uerberatus es, uerberabor. uerberatus es, uerberabor.

Commune primæ & secundæ.

Primæ uero & secundæ cōe est, q̄ in actiua futuro uirtute habent *σ* in duplici conso. & q̄ in p̄terito perf. finale *α* habent coniunctū cum aspirata, q̄ respondeat futuri finali duplici, ut quæ uim obtineat tenuis. uerberabo uerberaui. dicam dixi. Et q̄ in passiuo p̄terito p̄fecto ante finalem *μαι* mutant actiui illam aspiratā in propriā mediā uerberaui tus sum. etiā si p̄pter sequēs *μ* p̄feratur *τέτυμμαι*. dixi dictus sum. Quod q̄ inde rursus mediā uersat in suā aspir. uerberatus sum, dictus sum. ctus sum. Differūt autē, q̄ primæ sunt *η. ψ. β. φ.* uerberabo aui, tus sum tus sum. Secundæ uero *η. ξ. χ. γ.* dicā dictus sum, dictus sum.

Communia tertiæ & quartæ.

Tertiæ autē & quartæ cōe est, quod actiuum p̄teritū perfectum cum finali *α* habet *κ* coniunctum, regnaui, cecini. Differunt tamen, q̄ tertia idem *κ* habet uersum ex *σ* fut. regnabo regnaui. quarta uero adiectū. canam cecini. Vertitur autē in quarta coniugatione ante assumptū *κ* incidens *μ* in *γ*, propter sequens *κ*. aspergam aspersi, & passiuum aspersus sum propter sequens *μ*. Tamen si indefinitum rursus *μ* habet. aspersus sum.

Tertiæ proprium.

Proprium tertiæ coniugationis & illud est, q̄ in actiua futuro actu habet *σ*, ubi priores uirtute eandē hñt. audia. faciam. Atq̄ in totū in prioribus his, in quibus fit duplicis mutatio in aspiratas uel medias, aut eadem *σ* ipsa manet, aut in *κ* uertitur, aut omnino deest. Vertitur enim in actiua p̄terito perf. in *κ* semper. audiui. deest autem & seruat in passiuo p̄terito perf. factus sum, auditus sum. Etenim si finale *ω* proprij p̄sentis purum fuerit, plerumq̄

τὸν δὲ πρῶτον καὶ δευτερον μέλλοντά ἀπὸ τῶν συστοιχῶν ἀορίσων προσλήψε τοιοῦται, ὅτι πρῶτα ῥέσει ὄν ἀνέστησε. ἐτύφθη, τυφθήσομαι. ἐτύπηε, τυπήσομαι.

κοινὸν πρῶτης καὶ δευτέρας.

τῆς δὲ πρῶτης ἢ δευτέρας κοινὸν, τὸ ἐπὶ τοῖς ἐνεργητικῶν μέλλοντος δυνάμει ἔχον τὸ *σ* ὡς τῶν διπλῶν. καὶ ἐπὶ τοῖς πρῶτα κεκλιμένους τὸ ληκτικὸν ἔχον συλλαβιζόμενον (ὅθεν δασεὶ ὅθεν ἀντιστοιχῶν ὅθεν τῶν μέλλοντος ληκτικῶν διπλῶν, ὡς δυνάμει τὸ φιλόμ ἔχοντι. τύψω τέτυφα. λέξω, λέλεχα. καὶ ἐπὶ τοῖς παθητικῶν πρῶτα κεκλιμένους πρὸ τοῦ ληκτικῶν μεταβάλλει τὸ ἐνεργητικῶν ἐκείνο δασύ, εἰς τὸ οἰκῶν μέσον. τέτυφα, τέτυβμαι. διὰ δὲ τὸ ἐπαγόμωρον *μ*, τέτυμμαι. λέλεχα λέλεγμαι. καὶ ἐπὶ τοῖς ἀορίσιν πάλιν τὸ μέσον εἰς τὸ οἰκῶν δασύ. τέτυβμαι, ἐτύφθην. λέλεγμαι, ἐλέχθην. Διαφέρει δὲ ἢ ἢ ἢ πρῶτης τὰ *ψ. β. φ.* τύψω, τέτυφα, τέτυβμαι, ἐτύφθην. ἢ δὲ δευτέρας τὰ *ξ. χ. γ.* λέξω, λέλεχα, λέλεγμαι, ἐλέχθην.

κοινὸν τρίτης καὶ τετάρτης.

τῆς δὲ τρίτης ἢ τετάρτης κοινὸν, τὸ τὸν ἐνεργητικὸν παρακείμενον πρὸ τοῦ ληκτικῶν ἔχον τὸ *κ* συλλαβιζόμενον. βεβασίλευκα, ἔβαλα. Διαφέρει δὲ, ἢ ἢ ἢ μὲν τρίτη αὐτὸ ἔχει τροπῆ τοῦ *σ*, βασιλεύσω, βεβασίλευκα. ἢ δὲ τετάρτη, προσέσει. ψαλῶ, ἔψαλα. Τρέπεται δὲ ἐπὶ ὄν τετάρτης καὶ τὸ πρὸ τοῦ ληκτικῶν *κ*, συμβαῖνον *ν* εἰς *γ*, διὰ τὸ ἐπαγόμωρον *κ*. βανῶ, ἔβραγα. ἢ τὸ παθητικὸν ἔβραμμαι διὰ τὸ ἐπαγόμωρον *μ*. ὁ μὲν τοῖς ἀορίσιν πάλιν τὸν ἔχει. ἔβρανθην.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ.

Ἰδιὸν δὲ ἢ τρίτης ἢ τὸ ἐπὶ τοῖς ἐνεργητικῶν μέλλοντος ἐνεργεία ἔχον τὸ *σ*, ἔνθα αἱ πρότεροι δυνάμει τὸ αὐτὸ ἔχουσιν. ἀκῶσω, ποιήσω. καὶ ὅλως ἐφ' ὧν ταῖς προτέροις ἢ τοῖς διπλῶν μεταβολῆ εἰς τὰ δασέα καὶ μέσσα, ὡς αὐτῶν τὸ *σ* ἢ τὸ αὐτὸ ὅμ φυλάττεται, ἢ εἰς *κ* μεταβάλλει, ἢ παντελῶς ἐκλείπει. μεταβάλλει μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν ἐνεργητικῶν παρακειμένων εἰς *κ* αἰ. ἦκκα. ἐκλείπει δὲ καὶ φυλάττεται ἐπὶ τοῖς παθητικῶν πρῶτα κεκλιμένους, πεποίημαι. ἦκκα σμαι. εἰ μὲν γὰρ τὸ τελικὸν *ω* τῶν ἰδίῶν ἐνεσῶτος καθαρὸν ἢ,

M ὡς ἐπὶ

plerūq; deest, clamo clamatus sum, iaculor iaculatus sum. In nōnullis tñ seruiatur, traho tractus sum, audio auditus sum. Item in his q̄ hñt α uel ε ante ω, λ p̄cedente, ideo ius sum, perficio perfectus sum, Considerandū uero melius, q̄ si p̄uñ hmōi ω nō fuerit, semper σ manet, cano canatus sum, persuadeo p̄suasus sum, fingo fictus sum, dico dictus sum, Necessē sanē est & in his indefinitū habere σ, in qb⁹ & ptm̄ p̄fe. hēt, auditus sum, ditus sum, cōtra nō habere, ubi nec ptm̄ p̄fe. habet, fact⁹ sum tus sum, Propriū est hui⁹ cōiū. & q̄ futura habentiū α ε ο uerborū uer-

α ε ο praesentis ma-
nent in qui-
bus lam fu-
turis.

sa ε & α in η, & ο in ω p̄ferant̄. facio am. clamo abo, deau-
rorabo. Præter uoco, perficio, laudo, gesto, polio, medeor,
or, & ideo, ago, amo, trañcio, molesto, sano, frango, uolo
miscuo, uello, aro, iuro, ingno, moueo, pasco. Licet lauda-
bo gestabo trañciā & sanabo apd̄ poētā dicta sint Ionice,

Propria quartæ.

Quartæ uero propriū est, q̄ actiuū futurum ante finale ω consonantē habet præsentis, & corripit penultimā. se-
mino nabo. Quanq̄ pinso pinfam, & moueo bo, & corrū-
po corrupā dictū reperiatur dorice. Propriū insup̄ & il-
lud, q̄ indefinitū ε in penul. habet, si ε futurū habuerit,
kursum κ, si illud α, manebo mansi, canam cecini. Itē q̄ in
actiuo ptō p̄fe. & secūdo indefi. mutatur in α uocalis ε fu-
turi penul. seminabo nauī. corrupā corrupī. occidā oc-
cidi. Item q̄ mediū ptm̄ p̄fe. uertit α penul. in κ, hio hia-
ui. ostendo ostēdi. Item q̄ in desinentib⁹ q̄dē in νω, ceter-
rum penul. hñtib⁹ / ul' ε diphthō. nō uertitur ν, sed abij-
citur. iudico caui. tendo tetēdi. Verū in his passiuū ptm̄
p̄fe. eodē modo nō hēt idē μ uersum, iudicatus sum, nec
indefi. inuertibile. iudicatus sum, p̄pter absurditatē soni.

α penulti.
in κ.

Propria quintæ.

Quinta uero, quod in μι uerborū sit, à uerbis tertiae α
ε ο u haben. deductorum, & q̄ non omnia habēt tēpora
dictum

ως ἐπί τῳ πλεῖστον ἐκλείπει. βοάω, βεβόημαι. τῳ ξένω, τῳ ξένωμαι.
ἐπ' ἐνίω μὲν τοι ἢ σώζεται. ἐλκύνω, εἰλκυσμαί, ἀκύνω, ἠκυσμαί.
καὶ τῳ α καὶ ε, ἐφ' ὧν τὸ λ πλὴν πρῶτα λήγουσα συλλαβίσει. γε-
λάω γεγέλασμαι. τελέω τελέεσμαι. Σκεπήεω δὲ βέλτιον. εἰ-
δὲ μὴ καθαρόν τὸ τοῖστο ω, ἀεὶ τὸ σ φυλάττει. ἄλω, ἦσμαι. περ-
ιδω, πέπυσμαι. πλάττω, πέπλασμαι. φράζω, πέφρασμαι, ἀνάγκη
δ' ἄρα καὶ τὸν ἀόριστον ἔχου μὲν τὸ σ, ἐφ' ὧν καὶ ὁ πρῶτος ἀκεί-
μος ἔχει. ἠκυσμαί ἠκύνω. μὴ ἔχου δὲ, ἐφ' ὧν οὐ δ' ὁ πρῶτος ἀκεί-
μος. πεποῖημαι, ἐποῖηδω. ἰδίον δὲ ὅτι ταύτης καὶ τὸ τὸν μέ-
λοντας τῳ α. ε. ο. ῥημάτων, τροπή τοι ε καὶ εἰς η, καὶ τοι ο εἰς
ω προσφύρασι. ποιέω, ποιήσω. βοάω, βοήσω. χρυσόω χρυσώτω.
πλὴν τ' καλέω. τελέω. ἐπαίνέω. φορέω. ξέω. ἀκέομαι. καὶ γελάω.
ἐλάω. ἐράω. πρῶω. ἐνιάω. ἰάομαι. κλάω. πελάω. κεράω. σπάω.
ἄρώ. ὁμώ. ὀνόω. ἐνώω. βόω. καὶ ἐπαυήσω μὲν τοι, καὶ φορήσω,
καὶ πρῆσω, καὶ ἴσομαι ἑστ' ποιητῆ εἰρηταίῳ νικῶς.

ΙΔΙΑ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Τῆς δὲ τετάρτης ἰδίον, τὸ τὸν ὑνεργητικὸν μέλλοντα πρὸ τ' λη-
κτικῶ τὸ σύμφωνον ἔχου τοι ὑνεσῶτος, καὶ βραχυπρῶτα ληκτικῶ.
σπείρω, σπερῶ. καὶ φύρω γέ μὲν, φύρω. καὶ ὄρω, ὄσω. καὶ φθει-
ρω φθέρω λεγόμενον εὐρηται δωρικῶς. ἰδίον δὲ ἔτι καὶ τὸ, τ'
α ἀόριστον τῆ ε μὲν πρῶτα λήγουσα, εἰ ἑστ' εὐ δὲ μέλλω. ἑστ' ἢ δὲ, εἰ ἑστ'
α. μενῶ, ἐμενα. ψαλῶ, ἐψηλα. καὶ τὸ ἐπὶ τοι ὑνεργητικῶ πρῶτα
καρμύς, καὶ δὲ δὲ ἀορίστ' μεταβάλλου εἰς α τὸ τοι μέλλοντος
πρῶτα ληκτικῶ ε. σπερῶ, ἐσπερκα. φθερῶ, ἐφθερκα. κτενῶ, ἐκτα-
νω. καὶ τὸ, τὸν μέσον πρῶτα ἀκείμενον τρέψω πλὴν αὐ πρῶτα λήγουσα
εἰς η, χαίνω, κέχνη. φαίνω. πέφνη. καὶ τὸ ἐπὶ τῳ ληγόντων μὲν
εἰς νω, πρῶτα ληγόντων δὲ ἑστ' ἢ τῆ ε διφθόγῳ, μὴ τρέψω τὸ ν,
ἀλλ' ἀποβάλλω. κρίνω. κέκρικα. τείνω τέτακα. ἐφ' ὧν δ' ἢ καὶ ὁ πα-
θητικὸς πρῶτα ἀκείμενος ἀκολούθως οὐκ ἔχει αὐτὸ τετραμμένον. κέκρι-
μαι, οὐ δ' ὁ ἀόριστος ἄξισπῶν, ἐκρίδω. διὰ τὸ δύσφθεγκτον.

ΙΔΙΑ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Ἡ δὲ πέμπτη, ὅτι μὲν τ' εἰς μι ῥημάτων ὄσιν, ἀπὸ τῳ φθι τρι-
της α. ε. ο. ὕ. πρῶτα γομύω. καὶ ὅτι οὐ πάντας ἔχει τῶς ῥόντες,
Μ ἢ εἰρηταί

ἐκἀρχῆς
μαι. δὲ ἴκη
μαι ποῦτι-
σα.

dicitum est prius. Propriū autē id habet, q̄ ab actiuo p̄nti
ptm̄ imperfe. fit, adempto ι, & cōuerso μ in ρ. pono πο
nebā. statuo statuebā. do dabā. iungo bam. Præterea q̄
primū indef. ante finale α, κ̄ habet eiusdem syllabæ, at nō
in omnibus, sed in his, quæ ab ε & ο habēribus deformāz
tur. pono pono posui. do do dedi. Dicitū autē & illud pri
us, q̄ uerba in μι in passiuīs & medijs, item in dualib⁹ ac
pluralibus penultimā corripit, tametsi ḡnale ne hoc quī
dem. Nam ponor, & crucior, & q̄ror. Home. dicta sunt,
item inuenimus & ibant. d. stabant. d. occurrebant. d.
quare præter dualia & pluralia quæ à prima fiunt, secun
dorum indefinī. dicitū oportuit. Nēpe stabamus stabatis.
d. itē ibamus ibatis d. Cōmune tñ ferē omnibus aliqd est
hmōi, sanè correptio ip̄a rōe ḡbili. Etenim ut in ῥbis in
ω, ω cōtrahit in ο, aut ε in ε. ita in uerbis in μι, κ̄ corripit
in ε, aut κ̄ in α, aut ω in ο, aut υ lōgū in υ breue. Itaq; & cor
reptio fit horū singlis, nēpe in uocalē p̄priē uerbi, uñ est q̄
p̄ducit, pono no or. statuo tuo tuor. do do dor. iūgo o or.

Passiuorū & mediorum præsens.

Fit autē in horum passiuīs ac medijs præsens à præsen
ti actiuo interiectione α literæ ante finale ι, & correpta pe
nultima. pono, ponor. Præteritū autē imperfectū à ptō im
perfecto, sicut & in cæteris cōiugationibus, ponebā bar.
Consimiliter uero & mediorū primū & secundū indefin.
à cognatis. posui posui uel positus sum. Passiuū autē p̄te.
perfectum ab eiusdē generis p̄senti fit, uersa cōduplicatī
tia litera ι in ε, uelut ponor positus sum, donor datus sum.
statuor statutus sum. Cæterum indefinitū à ptō perfe. ut
in tertia. datus sum tus sum. positus sum tus sum. ἐτέθλω
tamen sonatur, propter absurditatē uocis.

Inflexio personalis in ω
actiuorum.

Iam uero personalis inflexionis modus idem in quatuor,
or, q̄

εἴρηται πρότερον. Ἰδίον δ' ἔχει, τὸ ἀπὸ τῶ ὑνεργητικῶ ὑνερωτός
τὸν πῶτατικὸν γίνεσθαι, ἐξαιρέσει τοι ι, ἢ τροπῆ τοι μ εἰς ν. τίθη
μι, ἐτίθλω. ἴσημι, ἴσω, δίδωμι, ἐδίδωμι. ζεύγνυμι, ἐζεύγνυμι. ἔξ
τὸ, τὸν πρῶτον ἀόριστον πρὸ τοι ληκτικῶ α τὸ κ' ἔχει συλλαβισθῶ
μνον. πλὴν οὐκ ἐπὶ πάντων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοι ε καὶ ο πα
ρεχηματισμῶν. τίθειω τίθημι, ἔθηκα. δίδόω, δίδωμι, ἐδώκα.
εἴρηται δὲ πρότερον ἢ ὅτι τὰ εἰς μι ῥήματα ἐπὶ τῶν παθητικῶν τε,
ἢ μέσων ἢ δυνικῶν ἢ πληθυντικῶν συσέλλεται, καὶ τοῖ μὴ καθό
λα ὅρ μὴ δὲ τοῖτο. τίθημαι γὰρ καὶ ἀνάχημαι, καὶ δίδωμαι ἔξ
ποικτῆ εἴρηται, ἢ ἐκίχημαι, καὶ βήτιω, σήτιω, σωαντήτιω. ὡς τε
πλὴν τῶ δυνικῶν ἢ πληθυντικῶν, τῶν ἀπὸ τοι πρῶτος δυντέρων
ἀόριστων λεκτέων. ἔσημι γὰρ, καὶ ἔσητον, καὶ ἔβημι, ἔβητον.
κοινὸν γε μὴν σχεδόν τι ἀπέκτων ὅτι τὸ τοῖτο. ἢ συσολῆ δ' ἢ αὐτῆ
ἀναλόγως. ὅ γ' τοῖς εἰς ω, ο. ἢ εἰς ε, ε. τοῖς τοῖς εἰς μι. κ, ε. ἢ κ,
α. ἢ ω ο. ἢ υ υ. Διὸ εἰς ἕκαστα τῶν βραχέων τῶν ἢ συσολῆ
ἕκαστοις, δηλονότι εἰς τὸ βραχὺ φθὶ ἰδίως ἀρχῆς φωνῆς, ὅθεν πα
ρήκται μῆκυνόμην. τίθειω τίθημι, τίθεμαι, ἴσω, ἴσημι, ἴσασμαι.
δίδόω, δίδωμι, δίδομαι. ζεύγνυω. ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΣΩΝ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Γίνεται μὲν οὖν ἐπὶ τῶν παθητικῶν τε ἢ μέσων ὑνε
ρωτός, ἀπὸ τῶ ὑνεργητικῶ πῶτατικῶν τοι α, ἔξ ληκτικῶ ι, καὶ
συσέλλομνης φθὶ πῶτατικῶν. τίθημι τίθεμαι. Ο δὲ πῶτατικῶ
κός ἀπὸ τοι πῶτατικῶ, ὁμοίως ἢ ἐπὶ τῶν ἄλλων συζυγιῶν. ἐτί
θη, ἐτίθεμαι. Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ τῶν μέσων πρῶτος, ἢ δυν
τερος ἀόριστος, ἀπὸ τῶν συζυγιῶν. ἔθηκα, ἔθηκάμι, ἐθλω, ἐθέμι.
Ο δὲ τῶν παθητικῶν πῶτατικῶν, ἀπὸ τοι συσολῆ ὑνερω
τός, τροπῆ τοι πῶτατικῶ ἀναδιπλασιασμῶν ι εἰς ε. τίθεμαι τέθε
μαι. δίδομαι, ἐδίδομαι. ἴσασμαι, ἔσασμαι. Ο δ' ἀόριστος, ἀπὸ τῶ
πῶτατικῶ ὡς ἐπὶ φθὶ τρίτης. ἐδίδομαι, ἐδέθλω. τέθεμαι, ἐθέ
θλω. ἐτέθλω δὲ διὰ τὸ δύσφθεγκτον.

ΚΑΙΣΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΤΩΝ
ΕΙΣ Ω ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ.

τῆς δὲ προσωπικῆς κλίσεως, τρόπος μὲν ὁ αὐτὸς πῶτατικῶ τὰς τέσ
Μ ιῆ σαρας

or, q̄ in ω, uerborū cōiugationib. differentia aut̄ in tēporibus. Alia nanq̄ sili modo p̄sonas inflectunt, alia diuerso. Verū unde formētur, cōe omnib⁹ p̄ singulos modos. Cōe est igitur praesentis & futuri primi indicatiui eorum, quae actiui sunt generis, q̄ secunda singulariū persona fit à prima, mutatione syllabæ ultimæ in ε, ut uerbero uerberas. uerberabo bis. Item q̄ tertia à secūda, abiectione σ uerberat rabit. In dualibus aut̄ secūda fit à secunda singularium, mutatione syllabæ ultimæ in ετομ. uerberas ratis d. berabis bitis d. Nam prima dualis in nullo actiuo fit. Porrò tertia in uoce cōuenit cum secunda. Pluralium aut̄ prima persona à prima fit singulariū, mutata ω in ο, & ad dita μεμ. uerbero uerberamus. Secunda rursus à secunda fit dualium, mutatione ultimæ in τε. uerberatis d. uerberatis p. Tertia item à tertia dualiū cōmutata ultima in σοι uerberant d. uerberant p. Additur semper & μ. uerberāt. Siquidē ḡnaliter in ι aut in ε desinētes tertiæ personæ addunt μ attice, siue uocalis, siue consonans sequatur. Contra Iones sine μ proferūt. exēplo sunt, iniuria affecit sacerdotē, & nōnunq̄. Communia aut̄ hæc & cum futuro secundo, præterq̄ q̄ in illo ablatio ι nō fit secūda singularium, uerū tertiæ dualiū, siue elisio siue trāspōsitio. Etenim uerberabis bitis d. uerberabunt dicimus.

Præteritū imperfectum & secūdū indefinitū.

Præteriti aut̄ imperfecti & secūdi indefiniti secūda quæ singulariū à prima fit persona, mutato ομ in ε, uerberabā rabas. Tertia uero à secunda, ut dictum est. Porrò dualiū secunda, à secunda quidem singularium mutata ultima in ετομ. Rursus tertia à tertia, addito τω. Pluralium autem prima à prima quidem singularium interposita syllaba με uerberabam berabamus. Secunda rursus à secunda dualium eodem modo, quo & in præsentī. Porrò tertia consonat primæ singulari. Nam ueniebant, & discebāt iuxta

Chalcidi

υ'εφελκτις
κομ tertijs
perso. in ι
ε ε.

σαρὰς ἦεις ω ῥημάτων συζυγιῶν. Διαφορὰ δὲ ἢ τῶν χρόνων. οἱ μὲν γὰρ ὁμοίως προσωποκλιτοῦνται, οἱ δὲ διαφόρως. τὸ μὲν τοι ὅδεμ, ἅπασιν τὸ αὐτὸ καθ' ἑκάστῳ διάθεσιμ. κοινὸν μὲν ὁῦν ἐνεῶντ (ὁ) καὶ μέλλοντες πρώτῃ φη' ὀριστικῆς τῶν ἐνεργητικῶν ἐγκλίσεως, τὸ, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἐνικῶν πρόσωπον γίνεσθαι ἀπὸ τῆς πρώτης, μεταποιήσῃ φη' ἐσχάτης εἰς ες. τύπῳ τύπεις. τύψω τύψεις. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τῆς δευτέρας, ἐξαίρεσα τῷ σ. τύπῃ. τύψα. τῶν δὲ δυνικῶν τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τῆς δευτέρας τῶν ἐνικῶν, μεταποιήσῃ φη' ἐσχάτης εἰς ετομ. τύπῃεις, τύπῃετομ. τύψῃεις, τύψῃετομ. τὸ γὰρ πρῶτον ἀπ' οὐδενὸς τῶν ἐνεργητικῶν γίνεται. τὸ δὲ τρίτον ὁμοφώνως τῷ δευτέρῳ. τῶν πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν ἐνικῶν, τροπῇ τῷ ω εἰς ο, καὶ προσέσα φη' μεμ. τύπῃω τύπῃομ. τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τῆς δευτέρας τῶν δυνικῶν, μεταποιήσῃ φη' ἐσχάτης εἰς τε. τύπῃετομ, τύπῃετε. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τῆς τρίτης τῶν δυνικῶν, μεταποιήσῃ φη' ἐσχάτης εἰς σοι, τύπῃετομ τύπῃεσι. ἐφέλκεται δὲ ἀεὶ καὶ τὸ ν. τύπῃεσιν. καθόλου γὰρ τὰ εἰς ι, ἢ εἰς ε λήγοντα τρίτα πρόσωπα, ἐφέλκεται τὸ ν ἀπικῶς, καὶ φωνήεντος καὶ συμφώνως ὑψηλοφωμῶν. ἴωνες δὲ ἀνδ' τῆς ν προφέρουσι. σημεῖον δὲ τὸ, ἢ τίμησ' ἀρητήρα. καὶ ἐδ' ὅτε. κοινὰ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸ μ δεύτερον μέλλοντα. πλὴν ὅσοι ἐπ' ἐκείναις ἐξαίρεσις τοῦ ι οὐ γίνεται τῷ δευτέρῳ τῶν ἐνικῶν, ἀλλὰ τοῦ τρίτου τῶν δυνικῶν ἢ τοι ἐξαίρεσις, ἢ μετὰθεσις. τυπῃεις γὰρ τυπῃετομ, τυπῃεσιν.

Παρατακτικὸς καὶ δευτερος ὀριστος.

τῆς δὲ παρατακτικῆς καὶ δευτέρας ὀρίσεως, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἐνικῶν, ἀπὸ τῆς πρώτης προσώπου, τροπῇ τοῦ ομ εἰς ες. ἐτυπῃομ ἐτυπῃεις. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τῆς δευτέρας ὡς εἴρηται. τῶν δὲ δυνικῶν, τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἐνικῶν, μεταποιήσῃ φη' ἐσχάτης εἰς ετομ. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τῆς τρίτης πρόσθεσθ' ἢ τῷ. ἢ δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν ἐνικῶν, πρὸς δεῖσα φη' με. ἐτυπῃομ ἐτύπῃομ. τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τῆς δευτέρας τῶν δυνικῶν ὁμοίως, ὡς καὶ ἐπὶ τῷ ἐνεῶντος. τὸ δὲ τρίτον ὁμοφώνως τῷ πρώτῳ τῶν ἐνικῶν. τὸ ἤλθεσιν, καὶ ἐμάθοσιν

χαλκί.

Chalcidicam proprietatē sunt formata ad formā dabant.
Cōmunia primī indefinīti & p̄teritī perfectī.

Primī aut̄ indefī. & p̄teritī perfe. cōmune est, q̄ secūda singulariū persona à prima fit, addito σ, uerberaui uīsti. uerberaui uīsti. Tertia aut̄ abiecta σ, & uersa α in ε. uerberaui ait. Dualium uero secūda à secunda singulariū fit, mutatione ultimæ in ατομ. uerberaui sti uīstis duo. uerberaui sti uīstis d. Porrò in tertia non cōuenit, sed tertia p̄te. qdē per eandē habet uocē cum secunda. Indefinīti aut̄ à sua secunda fit, mutata ultima in πημ. uerberastis d. uerūt d. Ceterum pluralis prima fit utriusq̄ à prima singula, addito μεν. uerberaui uimus, uerberaui uimus. Secunda uero à secunda dualiū itidem fit uti in p̄sentī. Verū tertia iam non cōuenit, sed in ptō perfectō fit à tertia dualiū uersa ultima in σιμ. uerberarūt d. uerberarunt p. Rursum in indefinito à prima singulariū, adiectione μ. uerberaui rarunt. Porrò p̄ter. plusq̄, secunda qdē à prima, conuersa v in σ. uerberauerā ueras. Alia item oēs eo modo quo in secundo indefinito, nisi q̄ nulla hic quidē mutatur uocalis, ceterum tertia pluraliū fit à tertia singulariū, adiectione σαμ uerberuaerat rauerant. Liquet igitur, q̄ p̄sentis & amborum futurorum, & p̄teritī perfectī actiui peculiare est p̄ cæteris temporibus, quod secunda & tertia dualiū inter se cōueniunt uoce. Quare etiā dicitur, q̄ si in σi desinant tertia pluraliū, conueniunt itidem & tertia dualiūm. Accidit aut̄ quod & in syllabis & in uoce cōueniunt tertia pluralium cum primis singulariū p̄teritī imperfectī, & amborū indefinitorū. Nam generale est in actiuis p̄teritis, quorum participium in σ ultima acuta nō desinit, quod tertia personæ plurales finalem habent, participialis genitiui penultimam syllabam. uerberās uerberantis uerberabam. qui uerberauit, eius qui uerberauit uerberauerunt.

Secūda & tertia dualiūm similes.

Mediorū

χαλκιδικῆς διαλέκτος ὅστι, π̄τραχημαλισμῶν πρὸς τὸ ἔδωσαμ.
κοινὰ πρῶτα ἀορίστα καὶ π̄τραχημῶν.

τῶ δὲ πρῶτα ἀορίστα καὶ π̄τραχημῶν κοινὸν, τὸ, τὸ μὲν δὲυτέρου τῶν ἐνικῶν, ἀπὸ τοῦ πρῶτου γίνεσθαι, προσδέσθαι τοῦ σ. ἔτυφα, ἔτυφας. τέτυφα, τέτυφας. τὸ δὲ τρίτον, ἐξαιρέσθαι τοῦ σ, καὶ τροπή τοῦ α εἰς ε, ἔτυφε, τέτυφε. τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ μὲν δὲυτέρου ἀπὸ τῶ δὲυτέρου τῶν ἐνικῶν, μεταποιήσθαι ὅτι ἐσχάτης εἰς ατομ. ἔτυφας, ἔτύφατομ. τέτυφας, τετύφατομ. τὸ δὲ τρίτον οὐκ ἔτι κοινὸν, ἀλλὰ τὸ μὲν π̄τραχημῶν ὁμόφωνον ὅτι ἰδίῳ δὲυτέρῳ. τὸ δὲ ἀορίστα ἀπὸ τοῦ ἰδίου δὲυτέρου, μεταποιήσθαι ὅτι ἐσχάτης εἰς τῶν. ἔτύφατομ, ἐτύφατομ. τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον κοινὸν ἀπὸ τοῦ πρῶτου τῶν ἐνικῶν, προσδέσθαι ὅτι μὲν. ἔτυφα, ἔτύφαμεν. τέτυφα, τετύφαμεν. τὸ δὲ δὲυτέρου, ἀπὸ τοῦ δὲυτέρου τῶν δυϊκῶν, ὁμοίως ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἔνεσῶτος. τὸ δὲ τρίτον, οὐκ ἔτι κοινὸν, ἀλλὰ τὸ μὲν π̄τραχημῶν ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, μεταβολῆ ὅτι ἐσχάτης εἰς σιμ. τετύφατομ, τετύφασιμ. τὸ δὲ ἀορίστα ἀπὸ τοῦ πρῶτου τῶν ἐνικῶν, προσδέσθαι τοῦ ν. ἔτυφα, ἔτυφαμ. τῶ δὲ ὑπερσωτελικῶν, τὸ μὲν δὲυτέρου ἀπὸ τοῦ πρῶτου, τροπή τοῦ ν εἰς σ, ἐπετύφαιμ, ἐπετύφαιμ. τὰ δὲ ἄλλα πάντα ὁμοίως τοῖς τοῦ δὲυτέρου ἀορίστα, πλὴν τοῦ μηδὲν ἔνταυθα μεταβάλλει τῶν φωνκέντων, καὶ τῶν ὁμοίων τῶν δυϊκῶν τὸ τρίτον γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν, προσδέσθαι ὅτι σαμ. ἐπετύφαιμ, ἐπετύφασαμ. Δῆλον οὖν ὅτι τοῦ ἔνεσῶτος, καὶ ἀμφοῖν τοῖν μελλόντοιμ, καὶ τοῦ π̄τραχημῶν τῶν ἔνεργητικῶν, ἴδιον πρὸς τοὺς ἄλλους χρόνους, τὸ τὰ β καὶ τρίτα τῶν δυϊκῶν ἀλλήλοισι ὁμοφωνεῖν. Διὸ καὶ λέγεται, ὡς ἐὰν εἰς σι λήγῃ τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν, ὁμοφωνεῖν τὰ δὲυτέρα καὶ τρίτα τῶν δυϊκῶν. συμβαίνει δὲ καὶ ἰσοσύλλαβα καὶ ὁμόφωνα εἶναι τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν τοῖς πρῶτοις τῶν ἐνικῶν τῶ π̄τραχιατικοῦ, καὶ ἀμφοτέρων τῶν ἀορίστων. καθόλου γὰρ ἦν ἔνεργητικῶν παρρηχημῶν, οἷον ἢ μετοχή οὐκ εἰς σ ὀξυτονόμωσιν λήγῃ, τῶτοις τὰ τρίτα ἦν πληθυντικῶν ληκτικῶν ἔχει τῶν ὅτι μετοχῆς γενικῆς π̄τραχιατικῶν συλλαβῆν. οἷον ὁ τύπων τῶ τύπωντος, ἔτυπτομ. ὁ τύφας τῶ τύφαντος, ἔτυφαμ.

N TΩN

Mediorum formationes.

Ceterū mediorū indicatiuorū pte. perfe. & pte. plusq̄ perfectū respondent actiuis eiusdem nominis.

Præfens & futurum.

Præfentis autē & futuri cōe est, q̄ secunda singularis figuratur à prima abiectio μ, & mutato o in ε, ac rursū cōtracto ε & α in η. uerberor raris. p̄ter puto. uolo. uidebo. horum nanq̄ fit secūda, eliso α & cōtractis ε (quod erat ex cōuersione) & ι in ε. putas. uis. uidebis. Tertia uero à secunda, dissoluendo cōtracta & interponēpo τ. uerbe raris uerberatur. Dualiū autē prima fit à prima singulariū, mutata ultima in μεθoμ. uerberor uerberamur d. Porro secunda & tertia cōueniunt, atq̄ à tertia for mātur, cōmutata syll. ultima in oμ. uerberatur uerberamini d. Pluralium autē prima qdē à prima dualiū formāt, cōmutatione ultimæ in θα. uerberamur d. uerberamur p. Secūda item à secunda mutata ultima in oε. uerberamini d. uerbera mini p. Tertia uero, à tertia singulariū, conuersa ε penul. in o, & assumpta u. uerberatur uerberantur. Cōmunia tamen hæc, & cum secundo futuro, præter quā quod in eo persona secunda singulariū etiā eliso u fit. uerberabor uer beraberis eris. pugnabo pugnabis bis. Et tertia fit assumpto ι in diphthongū. uerberaberis bitur. Præterea tertia pluralium fit uersa ε diphth. in υ. uerberabuntur. Porro præteriti imp. & secundi indefi. cōe est, q̄ secunda singu lariū fit à prima, abiectioe μ & μ, & cōuersione η in ε, & cōflatjs o & ε in diph. υ. uerberabar baris baris. Rursū tertia à secunda fit dissoluta diph. υ in εo. & interposita τ. uerberabar baratur. Ceteræ uero formātur eodē modo ut in p̄fenti, nisi q̄ dualiū secunda & tertia nō conueniūt in uoce, sed tertia fit à secunda singulariū mutatione syllaba ult. in oλω, uel à sua ipsius secūda. uerberabat baminī d. bantur d. Primi autem indefiniti secunda singularis fit à prima,

Eiusmodi incōtracta Homero sunt famili aria.

ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ.

τῶν μέσων δὲ ὀριστικῶν, ὃ μὲν πρῶτα κείμενος καὶ ὑπερσωτὴρ λικὸς συμφέρονται τοῖς ὑνεργητικοῖς ὁμωνύμοις.

ΕΝΕΣΤΩΣ ΚΑΙ ΜΕΛΛΩΝ.

Ενεσῶτες δὲ καὶ μέλλοντες κοινόν, τὸ δεύτερον ἢ ἐνικῶν γίνεσθαι ἅπλ. τῶν πρώτων, ἐξαίρεσις τῶι μ, καὶ τροπῆ τῶ ο εἰς ε, καὶ κράσις τῶ ε καὶ α εἰς η. τύπτομαι, τύπη. πλὴν τῶ οἶομαι. βόλομαι. ὄλομαι. τῶτων γὰρ τοῖς τὸ δεύτερον, ἐξαίρεσις τῶι α, καὶ σωαιρέσις τῶι εκ μεταβολῆς ε καὶ τῶι ι εἰς ς. οἶα. βόλη. ὄψι. τὸ δὲ τρίτον ἅπλ. τῶι δούτερος, ἀναλύσει τῶν κεκραμμένων καὶ πρηνθέσις τῶ τ. τύπεται, τύπηται. τῶν δούτικῶν τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου ἢ ἐνικῶν, μεταποιήσις ς δι ληγάσης εἰς μεθoμ. τύπτομαι, τυπόμεθoμ. τὸ δὲ δεύτερον καὶ τρίτον ὁμοφωνεῖτομ, καὶ ἀπὸ τοῦ τρίτου γίνεσθoμ, μεταποιήσις ς δι ἑκάτης εἰς oμ. τύπεται, τυπείoμ. τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν δούτικῶν, μεταποιήσις ς δι ληγάσης εἰς θα. τυπόμεθoμ, τυπόμεθα. τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τῶ δούτερος, μεταποιήσις τῆς ἑκάτης εἰς oε. τύπείoμ, τυπείoε. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν, τροπῆ τοῦ πρῶτου ε εἰς ο, καὶ προσλήψις τῶι υ. τύπεται, τύπονται. κοινὰ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν δεύτερον μέλλοντα. πλὴν ὅσοι ἐπὶ τῶτων τὸ δεύτερον τῶν ἐνικῶν καὶ ἐξαίρεσις τῶι υ γίνεσθαι. τυπῶμαι, τυπέαι, τυπή. μαχῶμαι, μαχέαι, μάχη. καὶ τὸ τρίτον, προσλήψις τῶι ι εἰς δίφθογγoμ. τυπέαι, τυπέται. καὶ ἔτι τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν τροπῆ ς δι ε δίφθογγος εἰς υ. τυποῦνται. τῶ δὲ πρῶτα τικῶν δούτερος ἄοριστος κοινόν, τὸ, τὸ δεύτερον ἢ ἐνικῶν γίνεσθαι ἀπὸ τῶ πρώτου, ἐξαίρεσις τῶ μ καὶ υ, καὶ τροπῆ τοῦ η εἰς ε, καὶ δίφθογγώσις τῶι ο καὶ ε εἰς υ. ἐτυπόμελω, ἐτύπηoε, ἐτύπησ. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τῶ δούτερος, διαλύσει ς δι υ εἰς ε ο, καὶ πρηνθέσις τῶ τ. ἐτύπηo ἐτύπητο. τὰ δ' ἄλλα ὁμοίως καπὶ τῶνε σῶτες. πλὴν ὅσοι τῶν δούτικῶν τὸ δεύτερον καὶ τρίτον οὐχ ὁμοφωνεῖτομ. ἀλλὰ τὸ τρίτον ἅπλ. τῶι τρίτου ἢ ἐνικῶν, μεταποιήσις ς δι ληγάσης εἰς oλω, ἢ ἅπλ. τῶι δούτερος. ἐτύπητο ἐτύπείoμ ἐτυπείoλω. τῶ δὲ πρώτου ἄοριστος, τὸ μὲν δεύτερον ἢ ἐνικῶν ἀπὸ τῶ

N η πρώτος

prima, abiecta μ & μ, & mutata η in ε, & hæc rursum in ο, & conflatis α & ο in ω. uerberaui uerberauiſti uerberauiſti. Tertia uero à ſecunda formatur reſoluendo contracta, & interponendo τ, uerberauiſti rauit. Ceteræ eodem modo, ut in ſecūdo indefinito, niſi quod illuc ο penultima conuertitur in ε, & ε rursum in ο. hic uero α immutabile ubiq; manet.

Paſſiuorum formationes.

Præteritū perfectum.

Paſſiuorum autē præſens quidē & futura ambo cū præſenti mediōrū cōueniunt. ptm̄ impfe. cū ptō impfe. indefinita etiā cū ptō pluſq̄pfe. atq; una & pte. per. & pte. pluſq; propria fortita ſunt deciſionē. Nam pte. pfecti ſecūda pſona fit à prima, mutata finali μ in σ, ſiue actū, ſiue potentia. Etenim quorū futurū eſt p ψ, uel ξ, eorū formatio per eandē duplicē fit. plexus ſum plexus eſ. uerberatus ſum tus eſ. Tertia à ſecunda fit, uerſa σ in τ. quomodocunq; habeat, ſiue actū, ſiue potētia. Adſunt autē actū, & q̄ ante potētia adēſſe illi uidebātur in duplici, ut π uel κ. uerberatus eſ tus eſt. plex⁹ eſ xus eſt. ſeminat⁹ eſ tus eſt. Quin & σ aſſumitur rōne exigētis, ſi pri. pſonæ ultima σμ in eadem ſyllaba habet. auditus ſum tus eſ tus eſt. Dualiū autē prima pſona à prima ſingulariū, uti in præſenti fit. Item ſecunda & tertia eadem uoce à ſecunda, mutata ultima in ομ, in hiſ, in quibus σ actū eſt. auditus eſ auditū eſtis. In quibus uero potētia, non σ, ſed aut φ ante θ ponendū ſi ψ fuerit. uerberatus eſ tī eſtis. aut χ, ſi ξ. plexus eſ plexi eſtis. Pluralium autē prima perſona à prima dualium fit mutata ultima in θα, uti in præſenti. uerberati ſumus d. ti ſumus. p. Secūda itē à ſecūda, abiecta μ & uerſo ο in ε. uerberati eſtis d. ti eſtis p. Tertia cōiter qdē fieri non poteſt, ubi tertia ſingu. in ſyllabā finit p duas conſonantes. Ceterū Ionice à tertia fit ſingulari, uerſa tenui in qb⁹ fuerit, in aſpiratā, & interpoſito α. uerberat⁹ eſt, tī ſunt. plex⁹ eſt plexi ſunt.

πρώτῃ, ἐξαιρέσει τὸ μ Θν, ἢ μεταβολῇ τὸ η εἰς ε, Θ τδτθ πᾶσι λιμ εἰς ο, καὶ σωμαρέσει τὸ α καὶ ο εἰς ω. ἐτυψάμην ἐτύψαθ ἐτύψω. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τῶν δευτέρων ἀναλύσει τῶν σωρημενῶν, καὶ πῶενθέσει τὸ τ. ἐτύψαθ, ἐτύψατο. τὰ δ' ἄλλα ὁμοίως τῶν δευτέρων ἀορίσων. πλὴν ὅσοι ἐκθ' μὴν τὸ παραλήγοι ο μεταβάλλει εἰς ε, καὶ τὸ ε πάλιν εἰς ο. ἔνταυθα δὲ τὸ α ἀμετάβλητον περὶ πάντα.

ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

τῶν δὲ παθητικῶν ὁ μὴν ἕνεώς, καὶ οἱ μέλλοντες ἀμφω τῶν ἕνεώτι τῶν μέσων συμφέρονται. ὁ δὲ πῶτατικός τῶν πῶτατικῶν, οἱ δὲ ἀορίστοι τῶν ὑπερσωτελικῶν, ὁ δὲ παρακείμενος καὶ ὑπερσωτελικός ἰδίᾳ εἰλήχασιν κατατομήν. τὸ μὲν γὰρ παρακείμενον τὸ δευτερον ἀπὸ τῶν πρώτων, τροπῇ τῶν ληκτικῶν μ εἰς σ, ἢτοι ἕνεργείας, ἢ δωάμεν. ὡς γὰρ ὁ μέλλων διὰ τῶν ψ ἢ ξ, τῶν ὀχνηματισμῶν τῶν αὐτῶν διπλῶν γίνεται. πέπλεγμαι, πέπλεξαί. τέτυμμαί, τέτυψαί. τὸ τρίτον ἀπὸ τῶν δευτέρων τροπῇ τῶν σ εἰς τ. ὅπως ἂν ἐχθ' εἴτ' ἕνεργείας, εἴτε δωάμεν. σύνεσι δὲ ἕνεργείας, Θ τὰ πρότερον δωάμεν σαὺ αὐτῶν θεωρεῖσθαι ἔν τῶν διπλῶν. οἶον τὸ π ἢ κ. τέτυψαι, τέτυπθαι. πέπλεξαι, πέπλεκθαι. ἔπαρσαι, ἔπαρθαι. καὶ τὸ σ δὲ προσλαμβάνεται εὐλόγως, ἢ τῶν πρώτων ἢ λήχασα τῶν σμ συλλαβίζηται. ἦκασμαι, ἦκασθαι, ἦκασθαι. τῶν δ' οὐκ ἔχοντων τὸ πρῶτον, ἀπὸ τῶν πρώτων τῶν ἐνικῶν, ὁμοίως τῶν ἕνεώτι, καὶ τὸ δευτερον καὶ τρίτον ὁμοφώνως ἄνω τῶν δευτέρων μεταποιήσθαι ὅτι ληχέσης εἰς ομ, ἔν οἷς δηλονότι τὸ σ ἕνεργείας. ἦκασθαι, ἦκασθον. ἔν οἷς δὲ δωάμεν, οὐ τὸ σ, ἀλλ' ἢ τὸ φ πρὸ τοῦ θ συλλαβισέον, ἔαν τὸ ψ ἢ ξ. τέτυψαι, τέτυφθον. ἢ τὸ χ, ἔαν τὸ ξ. πέπλεξαι, πέπλεχθον. ἢ πληθυντικῶν τὸ πρῶτον ἀπὸ τῶν πρώτων ἢ δ' οὐκ ἔχοντων μεταποιήσθαι τῆς ἐχάτης εἰς θα, ὁμοίως τῶν ἕνεώτι. τετυμμεθον τετύμμεθα. τὸ δὲ δευτερον ἄνω τοῦ δευτέρων, ἐκβολῇ τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε. τέτυφθον, τέτυφθε. τὸ τρίτον κοινῶς μὴ γενέσθαι οὐχ οἶον τε, ἔνθα τὸ τρίτον ἢ ἐνικῶν συλλαβῆ λήγη δις συμφώνως. Ἰωνικῶς δὲ ἀπὸ τῶν ἕντεσ ἢ ἐνικῶν τροπῇ τοῦ ψιλῶ, ἔν οἷς ἔμ ἢ εἰς δασύ, ἢ πῶενθέσει τ' α. τέτυπθαι, τετύφαται. πέπλεκται,

plexifunt. Sed personæ p̄te. plusq̄perf. eo modo, quo & præteriti perfecti, fiunt. nisi q̄ hic est uocalis finalis o, ubi illic α. figurare itaq; oportet & tertiã dualiũ in θλω, à sua secunda, siquidem perpetuo illic duntaxat secunda ac tertia persona dualiũ inter se cõsentiunt uoce, ubi tertia pluralium in ι aut in α definit.

Proprium quintæ. Actiuorũ præsens.

Propriũ aut̄ quintæ est, q̄ in indicatiuis actiuis secunda quidẽ persona præsentis fit à prima ablatiõne ι, & conuersione μ in σ. pono ponis. Tertia rursus à secunda, addito ι, ponis ponit. Dualiũ uero secunda persona, ac tertia à secunda singulari, uerso σ in τ, & addita om, & mutatione penultimæ uocalis in penultimã uocalẽ uerbi, uñ & ipsum formatũ est uerbum in μι. pono no ponis itis uel nunt d. statuo statuo statuis itis uel unt d. do do das tis uel ant d. Pluraliũ uero p̄sona prima formatur à prima singulariũ, cõuersione ultimæ in μεμ, & mutatione penultimæ ut dictũ est. pono ponimus. Secunda rursus persona à secunda dualiũ, eliso ν, & cõuerso o in ε. ponitis d. ponitis plures. Tertia item à tertia fit dualiũ, ademptione ν, & mutatione το in σι, ac interiectu α. ponitis d. ponũt plures. datis duo, dant p. Ceterũ statuunt & mittunt & similia, sunt ex cõtractione. Personæ uero p̄te. impfe. ac secundĩ indefi. sic fiunt ut in ptõ impfe. & secundĩ indef. uerborũ in ω. ponebã ponebas. posui posuisti, nisi q̄ hic singul. penultima corripitur in dualibus ac pluralibus, ut dictum est. At horũ quæ in μι, formatio (ut in gñe loqr) iuxta conduplicationẽ fit, & ex initiali cõsonante, & ι, nisi uocis incõmoditas obstiterit, do do. pono pono. statuo tamen facit statuo, ob uocis absurditatem.

Media & passiuæ.

In medijs autẽ & passiuis indicatiuis, præsentis quidẽ & præteriti perfe. secunda per. fit à prima, mutata μ α in σ α.

πεπλήχεται. καὶ τὰ τοῦ ὑπὸσωπελίκου δὲ ὁμοίως τοῖς τῶν παρακεμλίς γίνεται, πλὴν ὅσοι φωνῆεν ἐνταῦθα ληκλικὸν τὸ ο, ἐνθα ἐπέκεινται τὸ α. σχηματισέον δ' ἄρα καὶ τὸ τρίτον τῶν δυνάμει τῶν τῶν εἰς θλω, ἀπὸ τοῦ δυντέρου. καθόλου γὰρ πνίκαῦτα μόνον τὸ δεύτερον καὶ τρίτον τῶν δυνάμει ἀλλήλοις ὁμοφωνεῖτον, ἡνίκα τὸ τρίτον τῶν πλθωτικῶν εἰς ι, ἢ εἰς αὐ λήγει.

Ἰδιον τῆς πέμπτης. Ἑνεργητικῶν ἐνεσῶν.

Ἰδιον δὲ τῆς πέμπτης, τὸ ἐπὶ τῶν ὀριστικῶν Ἑνεργητικῶν τὸ μὲν δεύτερον πρόσωπον τῶν ἐνεσῶν γίνεσθαι ἀπὸ τῶν πρώτων, ἀφαιρέσει τῶν ι, καὶ τροπῆ τοι μ εἰς σ. τίθημι, τίθης. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δυντέρου, προσδέσει τῶν ι, τίθης, τίθηςσι. τῶν δὲ δυνάμει τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἀπὸ τῶν δυντέρου τῶν ἐνικῶν, τροπῆ τῶν σ εἰς τ, καὶ προσδέσει τῶν ομ, καὶ μεταβολῆ τῶν παραληγῶν εἰς τὸ πρῶτον φωνῆεν τοῦ ῥήματος, ὅθεν αὐτὸ πρῶτον σχηματίζεται τὸ εἰς μι. τίθεις, τίθημι, τίθης, τίθησι. ἰσῶ, ἰσημι, ἰσης, ἰσατομ. διδῶ, διδῶμι, διδῶς, διδῶτομ. τῶν δὲ πλθωτικῶν τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τῶν πρώτων τῶν ἐνικῶν, μεταποιήσει τῶν ληγῶν εἰς μεμ, καὶ μεταβολῆ τῶν παραληγῶν, ὡς εἴρηται. τίθημι, τίθει μεμ. τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δυντέρου τῶν δυνάμει, ἔξαιρέσει τοι ν, καὶ τροπῆ τοι ο εἰς ε. τίθητεμ, τίθητε. τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυνάμει, ἔξαιρέσει τῶν ν, καὶ μεταποιήσει τῶν εἰς σι, ὅθεν εἴρηται τοι α, τίθητεμ, τίθησι. διδῶτομ, διδῶσι. τὸ δὲ ἰσῶσι, καὶ ἰσῶσι, καὶ τὰ ὁμοία, ἐκ σωμαίρεσως. τῶν δὲ παρατατικῶν ἢ δυντέρου ἀορίστων, ὁμοίως τοῖς τῶν παρατατικοῖς ἢ β. ἀορίστων ἢ εἰς ω ῥημάτων. ἐτίθω, ἐτίθης. ἐθλω, ἐθης. πλὴν ὅσοι ἐνταῦθα ἢ τῶν ἐνικῶν πρῶτον σχηματίζονται ἐπὶ τῶν δυνάμει ἢ πλθωτικῶν, ὡς εἴρηται. αὐτῶν δὲ τῶν εἰς μι ὁ σχηματισμὸς ὡς ἀπὸ πλῶς ἐπέμ, κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἐκ τῶν ἀρχαίων συμφῶν, καὶ τοι ι, εἰ μὴ τὸ τῶν προσφορῶν δύσφθεγτομ κωλύει. διῶ, διδῶμι. διῶ, τίθημι, σῶ. μὲν τοι γε ἰσημι, διὰ τὸ δύσφθεγτομ.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐπὶ δὲ τῶν μέσων ἢ παθητικῶν ὀριστικῶν, τὸ μὲν τῶν ἐνεσῶν πρῶτον ἀφαιρέσει τὸν πρώτον, μεταβολῆ τῶν αὐ εἰς σ α.

† Alij τῶν α. καὶ β. ἀορίστων ἢ παθητικῶν.

σα. ponor poneris, positus sum tus es. Præte. aũt impfe-
cti, & secundí indefinití, mutata ultima in σα. ponebã po-
nebas. positus sum tus es. Cetera omnia cõmunia habet
cũ tertiã. Licet tñ & in η proferre secundã pñtis uerborũ,
q̄ ab habentibus ε & α fiunt. ponor eris. statuo tueris.

Inflexio per modos actiuorum.

Cæterum modalis inflexionis caput est indicatiu⁹ mo-
dus. Alij em̄ omnes ab hoc sunt hoc pacto. Indicat. uer-
bero. pñm̄ impfe. uerberabã. Impera. uerbera. Optatiu⁹
uerberarẽ. Subiun. si uerberem. Infini. uerberare. Futurũ
primũ indi. uerberabo. Opta. turus essem. Infiniti.
uerberaturũ esse. Indefi. primũ indica. uerberaui. Imper.
uerberato. Opta. uerberaui. Subiun. si uerberaui. In-
finiti. uerberaui. Pñm̄ pfe. indica. uerberaui. Pñm̄ plus-
q̄perfe. uerberauerã. Impera. uerberato. Optat. uerbera-
uissẽ. Subiuncti. si uerberaui. Infiniti. uerberaui. Indefi.
secundũ indi. uerberaui. Impera. uerberato. Opta-
tiuũ uerberaui. Subiun. si uerberaui. Infini. uerbe-
raui. Futurũ secundũ indi. rabo. Optati. turus essem.
Infini. turum esse.

Præfens mediõrum.

vtrinq; si-
gnificatio=
nem habet.

Indica. uerberor. Præte. impf. uerberabar. Impera. uer-
berare. Opta. uerberarer. Subiun. si uerberer. Infini. uer-
berari. Futurum primũ indica. uerberabor. Opta. uerbe-
rer. Infini. tum iri. Indefi. primũ indica. uerberatus sum.
Imperatiuum tus esto. Optatiuũ tus essem. Subiunctiuũ
si uerberatus ero. Infinitiuum uerberatum esse. Pñm̄ pfe.
indicatiuũ tus sum. Pñm̄ plusq̄perfe. tus fueram. Impa-
tus esto. Opta. uerberatus essem. Subiunctiuũ si uerbe-
ratus ero. Infinitiuũ tum esse. Indefi. secundũ indi. raturus
sum. Imperatiuũ uerberator. Opta. tus essem. Subiun. si
turus fuero. Infini. tum fuisse. Futurum secundum Indicat.
uerberabor. Optatiuũ uerberer. Infinitiuum tum iri.

Præfens

σα. τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεμαι, τίθεσαι. τὸ δὲ τῶν πρῶτατικῶν ἢ
δυνάτερος ἀορίστου, μεταποιήσεται ὁληγῶσθαι εἰς σο. ἐπιθέμι, ἐπι-
θεσο. ἐθέμι, ἐθεσο. τὰ δ' ἄλλα πάντα κοινὰ πρὸς τὴν τρίτην.
ἐσι δὲ ἠχῶν εἰς ἢ προσφέρω τὸ δ' εὐπεροῦ τῶν ἑνεσῶν, τῶν ἀπὸ ἢ
εἰς ἠχῶν α. τίθεμαι, τίθη. ἴσαμαι, ἴση.

ΚΛΙΣΙΣ ΒΗΚΛΙΤΙΚῆ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚῶΝ.

τῆς δ' ἐγκλιτικῆς κλίσεως ἀρχὴ μὲν ἢ ὀριστικῆ ἐγκλισις αἰ γρ
ἄλλα πάσαι ἀπ' αὐτῆς ὡδε. τὸ ὀριστικόν, τύπτω. παρατακτικόν, ἐπι-
τυπτοῦ. τὸ προσακτικόν, τύπτει. τὸ εὐκτικόν, τύπτοιμι. τὸ ὑποτακ-
τικόν, ἐὰν τύπτω. τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτειμι. μέλλω α. τὸ ὀρισ-
τικόν, τύψω. τὸ εὐκτικόν, τύψοιμι. τὸ ἀπαρέμφατον, τύψημι. ἀορί-
στος α. τὸ ὀριστικόν, ἐτύψα. τὸ προσακτικόν, τύψοιμι. τὸ εὐκτικόν, τύ-
ψαμι. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τύψω. τὸ ἀπαρέμφατον, τύψαι. παρακεί-
μενος. τὸ ὀριστικόν, τέτυπα. ὑπερσωτέλικος, ἐτετύφαμι. τὸ προσακ-
τικόν, τέτυπε. τὸ εὐκτικόν, τετύποιμι. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τετύπω.
τὸ ἀπαρέμφατον, τετυφέναι. ἀορίστος β. τὸ ὀριστικόν, ἐτυποῦμαι. τὸ
προσακτικόν, τύπε. τὸ εὐκτικόν, τύποιμι. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τύ-
πω. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπέμι. μέλλω β. τὸ ὀριστικόν, τυπῶ. τὸ εὐ-
κτικόν, τυπῶμι. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπέμι.

ΕΝΕΤΤΩΣ ΜΕΣΩΝ.

τὸ ὀριστικόν, τύπτομαι. παρατακτικόν, ἐτυπτόμαι. τὸ προσακ-
τικόν, τύπτει. τὸ εὐκτικόν, τυπτοίμαι. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τύπτω-
μαι. τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτεσθαι. μέλλω α. τὸ ὀριστικόν, τύψο-
μαι. τὸ εὐκτικόν, τυψοίμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, τύψεσθαι. ἀορίστος
α. τὸ ὀριστικόν, ἐτύψαμι. τὸ προσακτικόν, τύψαι. τὸ εὐκτικόν, τυ-
ψάμαι. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τύψωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, τύψαι-
σθαι. παρακείμενος. τὸ ὀριστικόν, τέτυπα. ὑπερσωτέλικος, ἐτετύ-
πημι. τὸ προσακτικόν, τέτυπε, τὸ εὐκτικόν, τετύποιμι. τὸ ὑποτακ-
τικόν, ἐὰν τετύπω. τὸ ἀπαρέμφατον, τετυφέναι. ἀορίστος β. τὸ ὀρι-
στικόν, ἐτυπόμαι. τὸ προσακτικόν, τυπέ. τὸ εὐκτικόν, τυποίμαι.
τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τύπωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπέσθαι. μέλ-
λω δ' εὐπερος. τὸ ὀριστικόν, τυποῦμαι. τὸ εὐκτικόν, τυποίμαι. τὸ
ἀπαρέμφατον, τυπέσθαι.

Ο

ΕΝΕ=

Præfens passiuorum.

Indicatiuum uerberor, & reliqua ut dictum est. Præ:
perfe. Indicatiuū tus sum. Præte. plusq̄p. tus fueram. Im
perati. tus esto. Infinitiuū tum fuisse. Indefini. 1. Indicat.
tus sum. Impera. tus esto. Optati. tus essem. Subiuncti.
si tus fuero. Infinitiuum tum esse. Indefinitum secundū.
Indica. uerberatus sum. Imperatiuum tus esto. Optatiuū
tus fuisssem. Subiuncti. si tus fuero. Infinitiuum atū esse.
Futurum primū. Indicatiuū uerberabor. Optatiuū ran
dus sim. Infini. randum esse. Futurū secun. Indica. uer
berabor. Opta. uerberandus sim. Infinitiuū randū esse.
Paulo post futu. Indica. uerberabor. Optatiuū uerberer.
Infinitiuum uerberandum esse.

Actiua præfens.

Indicatiuum pono. Prīm imperfe. ponebam. Imperas
tiuum pone. Optatiuum ponerem. Subiunctiuū si po
nam. Infinit. ponere. Indefinitū primū. Indica. posui, &
alia ut in uerberaui. Indef. secundū. Indica. posui. Impa.
pone & pone. Optatiuū posuisssem. Subiunctiuū si po
suero. Infinitiuum posuisse.

Media & passiua: præfens.

Indicatiuū ponor. Præte. imperf. ponebar. Imperati.
ponere & ponere. Optatiuū ponerer. Subiunctiuū si po
nar. Infinitiuū poni. Indefinitū secundū. Indicatiuū po
situs sum. Imperati. positus esto. Optat. positus essem.
Subiunctiuū si positus ero. Indefi. positum esse. Præte.
pfe. Indicat. positus sum. Præte. plusq̄pfe. tus eram. Im
pera. positus esto. Opta. positus fuisssem. Subiun. si posi
tus fuero. Infiniti. positum esse. Indefi. pri. Indica. posi
tus sum. Impera. tus esto. Opta. positus essem. Subiun.
si positus ero. Infiniti. tum esse. Futurū pri. Indicat. po
nar. Optati. ponendus sim. Infinitiuum ponēdum esse.
Mox futurū. Indica. ponar, & reliqua ut in uerberabor.

Cōmunia

ΕΝΕΣΤΩΣ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

τὸ ὀριστικὸν, τύπτομαι. καὶ τὰλλα ὡς εἴρηται. παρακείμενος.
τὸ ὀριστικὸν, τέτυμμαι. ὑπερσωτέλικος, ἐπέτυμμι. τὸ προσακτι
κὸν, τέτυφο. τὸ ἀπαρέμφατον, τετύφθαι. ἀόριστος α. τὸ ὀριστικὸν,
ἐτύφθω. τὸ προσακτικὸν, τύφθητι. τὸ ἐνκτικὸν, τυφθείω. τὸ ὑπο
τακτικὸν, ἐὰν τυφθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, τυφθῆναι. ἀόριστος β. τὸ
ὀριστικὸν, ἐτύπλω. τὸ προσακτικὸν, τύπηθι. τὸ ἐνκτικὸν, τυπέλω.
τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τυπῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπήναι. μέλλω α.
τὸ ὀριστικὸν, τυφθήσομαι. τὸ ἐνκτικὸν τυφθῆσοίμην. τὸ ἀπαρέμ
φατον, τυφθήσεται. μέλλω β. τὸ ὀριστικὸν, τυπήσομαι. τὸ ἐνκ
τικὸν, τυπήσοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπήσεται. μετ' ὀλίγου μέ
λων. τὸ ὀριστικὸν, τετύφομαι. τὸ ἐνκτικὸν, τετυφοίμην. τὸ ἀπαρέμ
φατον, τετύφεται.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

τὸ ὀριστικὸν, τίθημι. παρατακτικὸς, ἐτίθω. τὸ προσακτικὸν, τίθε
τι. τὸ ἐνκτικὸν, τιθείω. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τιθῶ. τὸ ἀπαρέμ
φατον, τιθέναι. ἀόριστος α. τὸ ὀριστικὸν, ἐδέηκα. καὶ τὰλλα ὡς ἐπι
παι ἐτύφα. ἀόριστος β. τὸ ὀριστικὸν, ἐδίω. τὸ προσακτικὸν, δέτι
καὶ δέξ. τὸ ἐνκτικὸν, δείλω. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δῶ. τὸ ἀπα
ρέμφατον, δέξαι.

Μέσα καὶ παθητικὰ ἐνεσῶς.

τὸ ὀριστικὸν, τίθεμαι. παρατακτικὸς, ἐτιθέμην. τὸ προσακτικὸν,
τίθεσο καὶ τίθεσθαι. τὸ ἐνκτικὸν, τιθείμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τι
θῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, τιθέσθαι. ἀόριστος δεύτερος. τὸ ὀριστικὸν,
ἐδέμην. τὸ προσακτικὸν θέσο καὶ θῆθαι. τὸ ἐνκτικὸν, δείμην. τὸ ὑ
ποτακτικὸν, ἐὰν θῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, θέσθαι. παρακείμενος.
τὸ ὀριστικὸν, τέθηκα. ὑπερσωτέλικος, ἐτεθέμη. τὸ προσακτι
κὸν τέθεσο. τὸ ἐνκτικὸν, τεθείμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν πεθῶμαι.
τὸ ἀπαρέμφατον, πεθέσθαι. ἀόριστος α. τὸ ὀριστικὸν, ἐπέθω. τὸ προ
σακτικὸν, τέθητι. τὸ ἐνκτικὸν, πεθείω. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν πεθῶ. τὸ
ἀπαρέμφατον, πεθῆναι. μέλλω α. τὸ ὀριστικὸν, πεθήσομαι. τὸ ἐν
κτικὸν, πεθήσοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, πεθήσεται. μετ' ὀλίγου μέ
λων. τὸ ὀριστικὸν, πεθήσομαι, καὶ τὰλλα ὡς ἐπιπαι τετύφομαι.

Ο ἢ

κοινὰ

futuri, nēpe mutatiōe ultimæ in εῖμ. uerberabo, turū esse, Mediorum formationes.

Mediā aut Imperatiua, præteriti qdē imperfe. & secun di indefi. à secūda sui thematis. uerberabarīs, rare. rat⁹ es, rare. Ceterū primi indefi. à prima, elisione μλω, & addi to, uerberaui rato, aut si quo alio mō hinc fieri possit ac cōmodatius. Præteri. pfe. ita ut in indicatiuo imperatiua formantur. Optatiuorum.

Porro optatiua à prima p̄sona originis, uersa ultima in μλω, & ante μλω, ad formationē diphthongi assumpta, uerberor uerberarer. uerberaui uerberassem, excepto ptō perfe. nam hoc itidem ut in actiūo fit.

Subiunctiuorum.

Subiunctiua uero fiunt à prima in μαι, sed penultima originalium, in quibus est μ inflexiua, mutata in ω. uer beror, si uerberer. uerberaui, si uerberauiero.

Infinitiuorum.

Infinitiua autē à tertia persona originis, mutata ultima in θαι. uerberatur, uerberari. raut, rasse. dempto præ, perfecto, quod sanè cōgruit cum actiūo.

Passiuotum imperatiuorum.

Passiua imperati. p̄ntis quidē itidē fiunt, uti in medijs. indefinitorū uero amborū à tertia, assumptione θι. ratus est rare. In qbus tñ eadē aspirata p̄cedit, nō θ, sed τ assu mere cōtingit. uerberatus sum, tus esto, ob incōmoditas tem uocis. Præ. aut plusq̄, à secūda. tus fueras, tus esto.

Optatiuorum.

Ceterū optatiua p̄ntis qdem & futuri similiter fiunt, ut in medijs. uerū in ptō pfe. nō itē, si consonās fuerit añ μ. sin minus fuerit, nec ulla diphthōgus impediāt, assumpto, in diphthongū cū penultimæ syllabæ uocali, optatiuū fit. factus essem. memor essem. Indefinitū autē à partici piali gtō, mutatione ultimæ in λω, & elisione inflexiuae μ atq̄

μέλλοντος, μεταποιήσα ἢ ἐχάτης εἰς εἶμ. τυωῶ τυπεῖμ.

ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ.

τὰ δὲ μέσα προσωπικὰ, το μὲν παρατακτικῶ καὶ δυνάτερος ἀο ρίς, ἀπὸ το δυνάτερος φθι ἀρχῆς. ἐτύπησ, τύπησ, ἐτύπασ τυωῶ. τὸ δὲ πρῶτον ἀορίσ, ἀπὸ το πρῶτον, ἐξαίρεσι φθι μλω, καὶ προσδι σσει το ι. ἐτυψάμλω, τυψάμ. ἢ ὅπως ἀμ ἄλλως ἔντετυδερ γίνοιτο οικειότερον. το δὲ πρῶτον κεμλῶς, ὁμοίως φθι ἔνεργητικῶ.

ΕΥΚΤΙΚΩΝ.

τὰ δὲ εὐκτικὰ, ἀπὸ το α φθι ἀρχῆς, τροπῆ ἢ ἐχάτης εἰς μλω, καὶ πρὸ φθι μλω το ι εἰς δίφθογγον προσλαμβανομλῶς. τύπησ μα, τυπήσ μλω. ἐτυψάμλω, τυψάμλω. πλὴν το παρακειμένον, ὅδε γὰρ ὁμοίως φθι ἔνεργητικῶ.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

τὰ δὲ ὑποτακτικὰ, ἀπὸ το πρῶτον εἰς μαι, φθι παραληγῶσος τῶν ἀρχῶν, ἐφ ὧν τὸ μ κλιτικῶν, μεταβαλλῶσος εἰς ω. τύπησ μα, ἐὰν τύπησ μα. ἐτυψάμλω, ἐὰν τυψάμλω.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

τὰ δὲ ἀπαρέμματα, ἀπὸ το γ φθι ἀρχῆς, μεταποιήσα ἢ ἐχά της εἰς θαι. τύπησται, τύπησθαι. ἐτύψατο, τυψάσθαι. πλὴν το παρακειμένον. ὅδε γὰρ ὁμοίως φθι ἔνεργητικῶ.

Παθητικῶν προσωπικῶν.

τὰ δὲ παθητικὰ, το μὲν ἔνεσῶτος ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν μέσων. τῶν δὲ ἀορίσων ἀμφοτέρων, ἀπὸ το τρίτον, προσλήψα ἢ δι, ἐ= πύπη, τύπησθαι. ἐφ ὧν γεμλῶν τὸ αὐτὸ διασὺ ἠγῆται, οὐ τὸ θ, ἀλλὰ τὸ τ προσλαμβάνουσι συμβαίνε. ἐτύφθλω, τυφθησθαι. διὰ τὸ δύσφωνον. το δὲ ὑπερσωτελικῶ ἀπὸ το β. ἐτέτυφο, τέτυφο.

ΕΥΚΤΙΚΩΝ.

τὰ δὲ εὐκτικὰ ἔνεσῶτ μαι, καὶ μέλλοντος ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν μέσων. πρῶτον κεμλῶς δὲ οὐκ ἔτι, ἐὰν σύμφωνον ἢ πρὸ τ μ. μὴ ὄντ δὲ καὶ δίφθογγα κενδεμλῶς κωλυῶσος, προσλήψα το ι εἰς ἀποδιφθόγγωσιν το πρῶτον ἀλλήγοντος φωνήεντος, τὸ εὐκτικῶν γίνεσται. πεποιήμλω. μεμνήμλω. ἀορίσ δὲ ἀπὸ τ μετοχικῆς γενε κῆς, μεταποιήσα πῆς ληγῶσος εἰς λω, καὶ ἐξαίρεσι τ κλιτικῶ ν, καὶ

atq; assumptione i in diphth. uerberati, beratus essem.

Subiunctiuorum.

At subiunctiua pntis modo ut in medijs fiut cōsimili; Indefinitorum uero a tertia uerbi originalis, mutata finalis uocali in ω. uerberatus est, si ratus fuero. Prete. uero pf. subiunctiuū fieri possit, si μ purū habeat, ut dictū est, & diphthogus uō uetet, cōuersa penult. uocali in ω. factus sum si factus sim, memini, si memor fuerim.

Infinitiuorum.

Infinitiuua aut praesentis & futuri tēporis itidē fiunt ut in medijs. Quin & pteriti pfe. cōsimilis est formatio, nisi φσ nō assumitur. Nam a uerberatus est, uenit ratū fuisse, uersa scilicet priore tenui in aspiratā. gnale siqdē est q; tenues pcedāt tenues, atq; aspira. aspiratas. Indefi. aut fiūt a prima pfo. originis, addito α finalī. uerberat⁹ sum tū esse.

In μι actiuorum. Imperatiuorum.

Posterius e duobus, θ. cedit in τ. Porro uerborū in μι actiua quidē imperatiua a participi ali fiunt genitiuo, eliso inflexiūo ν, & mutata syll. ultima in θι. ponētis pone. statuentis statue. dantis da. siue a secunda indefinitorū, cōuersione ultimæ uocalis in penultimam originis, pono posuisti pone. do dedisti da.

Subiunctiuorum.

Subiunctiua fiunt itidem ut in passiuis indefinitis uerborum in ω. ponebat si ponam. Ceterum det in tertia, & det poëtica sunt ad exēplar tertiæ singu. huiusmodi autē & hæc. ponam statuam dem. Nam q̄ monosyllaba sunt, ac circumflexa. ponā. statuam. dem. dissyllaba & baryt. poëtæ faciunt, interponētes apte hmōi syllabas. Singulis enim propriā uoca. originalem producendo addunt.

Optatiuorum.

Optatiua item eodē modo ut in passiuorū optatiuis.

Infinitiuorum.

Infinitiuua quoq; p̄sentis tēporis a participiali genitiuo formantur,

καὶ μεταλήψει τοι εἰς δίφθογγον. τυφθέντος, τυφθείω.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

τὰ δὲ ὑποτακτικά ἐνεσῶτος μὲν, τοῖς μέσοις ὁμοίως. ἀορίστῳ δὲ, ἀπὸ τοῦ τρίτου ἢ ἀρχῆς, μεταποιήσεται τοῦ ληκτικῶ φωνήεντος εἰς ω. ἐτύφθη, ἐὰν τυφθῶ. καὶ πᾶσα κεκλιμένη δὲ ὑποτακτικῶ γίνονται ἔαμ, ἐὰν τὸ μ καθαροῦ ἔχη, ὡς εἴρηται, ἢ δίφθογγος εὐ κωλύει, τροπῇ τοῦ παραλήγοντος φωνήεντος εἰς ω. πεποιήμαι, πεποιῶμαι. μέμνημαι μεμνῶμαι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

τὰ δὲ ἀπαρέμφατα ἐνεσῶτος καὶ μέλλοντος, ὁμοίως καὶ τῶν μέσων. καὶ παρακεκλιμένη δὲ ὁμοίως ὁ σχηματισμὸς. πλὴν ὅσον τὸ σ εὐ προσλαμβάνεται. τέτυπται γὰρ, τετύφθαι. μεταβολῇ δὲ λονότι καὶ τοῦ ἠγεκλιμένης ψιλῶς εἰς δασύ. καθόλου γὰρ τὰ μὲν ψιλὰ ἠγεκται ψιλῶν, τὰ δὲ δασέα δασέων. ἀορίστων δὲ, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἢ ἀρχῆς, προοδέσθεται αἰ τελικῶ. ἐτύφθημ τυφθῆναι.

τῶν εἰς μι ἐνεργητικῶν προσακτικῶν.

τῶν δὲ εἰς μι, τὰ μὲν ἐνεργητικὰ προσακτικά, ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, ἐξαίρεται ἢ κλιτικῶ ν, ἢ μεταποιήσεται τῆς ἐσχάτης εἰς δι. τιδέντος, τίδεδι. ἰσαντος, ἰσαδι. διδόντος, δίδοδι. ἢ ἔστω δὲ ἢ δούτερος ἢ ὀριστικῶν, τροπῇ τὸ ἢ ληκτικῶ φωνήεντος εἰς τὸ πᾶσα ληκτικῶ ἢ ἀρχῆς. τιδέω, ἔθης, δέες. διδόω, ἔδωες, δός.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

τὰ δὲ ὑποτακτικά, ὁμοίως τοῖς τῶν παθητικῶν ἀορίστοις τῶν εἰς ω. ἐτίθη, ἐὰν τιθῶ. τὸ δὲ δῶσιμ ἐπὶ τοῦ τρίτου, καὶ δῶσι, ποιηκῶ, πρὸς πᾶσα λέξιμα τῶ τρίτου τῶν ἐνικῶν. τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ δέω. σῆω. δῶω. μονοσύλλαβα γὰρ ὄντα καὶ πρὸς ὁμοίως τὰ δῶ. σῶ. δῶ, δισύλλαβα καὶ βαρύτερα ποικίλονται ποιεῖσι, παρεντιθέντες οἰκειῶς τὰς τοιαύτας ἢ συλλαβῶν. ἐκάστω γὰρ ἰδίωμ ἀρχικῶ ἀνῆκοντες προστιθέασιν.

ΕΥΚΤΙΚΩΝ.

καὶ τὰ εὐκτικά δὲ ὁμοίως, τοῖς τῶν αὐτῶν εὐκτικοῖς.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

τὰ δὲ ἀπαρέμφατα, ἐνεσῶτος μὲν ἀπὸ τοῦ μετοχικῆς γενικῆς, καὶ

formantur, eliso inflexiuo μ, & mutata syllaba ultima in uai. ponentis ponere. dantis dare. Ceterum dare p poëtis cam licentiam dictum est.

Impera. actiuorum formationes.

Media uero & passiuia similiter ut in uerbis in ω. Formae igitur figurandi inflexionē personarū iuxta modos, sunt huiusmodi. Imperatiuorū acti. tertia psona singularis à propria fit secūda, addito τω. uerberarato. pter desinentia in θι. Siquidē ea nō additione, sed mutatione ultimae ad eundē formanī modū. pone ponat. uerberat⁹ esto tus sit. At primi indefiniti, etiā mutatione ultimae subiunctiui in α ubiq;. berato tu, to ille. Dualiū uero secunda à secūda fit singulari assumptiōe τμ. uerberate d. Tertia rursum à tertia addito ν. uerberet rent d. Pluraliū uero secunda à secunda quidē singulariū, assumpto τε. uerberate. uerberato tote. & mutato ομ in α, ut dictū est. Porro tertia, addito σαμ. ut uerberet rent. Ceterum uerberēt pro uerberent per syncopen uidetur factum esse, & p conuersionem ultimae in longam, quod tertiae pluralium in ultima τ habentes, longam utcunq; penul. habent. Exci piatur antē ionicū, uerberati sunt. Similis & uerberentur illi pro uerberentur illi, formatio fuerit.

τυπτόντων
pro τυπτέ
τωσαμ.

Mediorū & passiuorū for.

Mediorū aut & passiuorum tertia psona singularium fit, elisa & diphthōgi posteriore uocali, & mutato ο in ε, si fuerit, atq; assumpto δω. ut uerberare uerberetur. Exceptis indefinitis in θι. haec enim cōgruunt cū in θι actiuis. Identidē dualium secunda formatur à tertia singularium, mutatione ultimae in δομ. uerberetur ramini duo. Tertia uero ab eadē addita μ. uerberetur rentur d. Pluralium aut secunda quidē à secunda dualiū, mutatione ultimae in δε. uerberamini d. ramini plures. Item tertia, interposito σα. uerberentur d. rentur p. Ceterū uerberētur pro uerbe

ηχη ταύτα, εξαίρεται το κλιμαξ ν, ηχη μεταποιήσαι ηχη έχάτης εις ναυ. τιθέντες, τιθέναι. διδόντες, διδόναι. το δε διδόντων κατὰ ποιητικῶν ἔλεαμ.

Προσακτικῶν ἑνεργητικῶν.

τὰ δε μέσα τε καὶ παθητικά, ὁμοίως ηχη ἐπὶ τῶν εἰς ω. τόση δε ἁημαξισμοὶ κλίσεως προσωπικῆς ἢ ἐγκλίσεως τῶν ποιητικῶν. τῶν προσακτικῶν ἑνεργητικῶν, τὸ τρίτον ἢ ἐνικῶν ἀπὸ τοῦ ἰσίου δὲντέρας, προσδέσει ηχη τω. τύπτε, τυπτέτω. πλὴν τῶν εἰς θι. ταυτί γὰρ οὐ προσδέσει, ἀλλὰ μεταποιήσαι ηχη έχάτης, τὸ αὐτὸν ἔχει προσηματισμόν. τίθει, τιδέτω. τυφθῆτι τυφθήτω. το δε πρώτῃ ἀορίστῃ ηχη μεταποιήσαι τῶν ἢ ληγδης ὑποτακτικῶν εἰς ἀπώταχ. τυφομ, τυφάτω. τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ δεύτερον ἀπὸ ἢ δὲντέρας ἢ ἐνικῶν, προσλήψαι ἢ τμ. τύπτε, τύπτετομ. τὸ δε τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου προσλήψαι το ν. τυπτέτω, τυπτέτωμ. τῶν πληθυντικῶν τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ δὲντέρας ἢ ἐνικῶν, προσλήψαι ἢ τε. τύπτε, τυπτέτε. τυφομ, τυφατε. ηχη μεταποιήσαι ὡς εἴρηται. τὸ δε τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου, προσδέσει ηχη σαμ, τυπτέτω, τυπτέτωσαμ. τὸ δε τῶν ὀντων ἀντὶ τοῦ τυπτέτωσαμ, ἢ συγκοπῶν ἔοικε γεγονέναι, ἢ μεταβολῶν ἢ πρὸ ληγδης εἰς μακράν. ὅτι τὰ τρίτα ἢ πληθυντικῶν ἑξατοσυλλαβοῦντα ἔθι τ, μακρῶ ὀπωσοῦν πρὸ ἀλήθι. ἔξατρείδω τὸ ἰωνικόν, τετύφαται. ὡσαύτως δε ηχη το τυπτέδωμ ἀντὶ τοῦ τυπτέδωσαμ ὁ ἁηματισμός ἔμειν.

μέσων ηχη παθητικῶν.

τῶν δε μέσων τε καὶ παθητικῶν, τὸ μὲν τρίτον ἢ ἐνικῶν, εξαίρεται το διφθογγεῶν ὑποτακτικῶν φωνήεντων, ηχη τρωπῆ το ο εἰς ε, ἔαμ ὑπάρχῃ, ἢ προσλήψαι ηχη δω. τύπτε, τυπτέδω. πλὴν τῶν εἰς δι ἀορίστων. ταῦτα γὰρ διόλα τοῖς εἰς δι ἑνεργητικοῖς, ὁμοίως ἢ δυϊκῶν τὸ δεύτερον ἀπὸ τρίτου το τῶν ἐνικῶν μεταποιήσαι ηχη έχάτης εἰς δομ. τυπτέδω, τυπτέδομ. τὸ τρίτον δε ἀπὸ ἢ αὐτῶν, προσδέσει το ν. τυπτέδω τυπτέδωμ. τῶν δε πληθυντικῶν, τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τοῦ δὲντέρας ἢ δυϊκῶν, μεταποιήσαι ηχη έχάτης εἰς δε. τυπτέδομ τυπτέδε. τὸ δε τρίτον ἀπὸ ἢ τρίτου, προσλήψαι ηχη σαμ. τυπτέδωμ, τυπτέδωσαμ. τὸ τυπτέδωμ

P ἢ ἀντὶ

pro uerberentur, sicut de uerberent modo indicauimus.

Optatiuorum in μι.

Optatiuorum aut desinentiū in μι, secunda singulariū à prima formatur, eliso ι, & uerso μ in σ, uerberarem uerberares. Rursum tertia à secūda, ablato σ, uerberares ret. Dualiū uero secunda qdem à secūda singulariū, mutato σ in τ, & assumpto ορ. uerberares, retis d. Item tertia à sua secunda, mutatione ultimæ in τλω, uerberaretis d, rarent d. Pluraliū aut prima quidē fit à prima singulariū, mutatione ultimæ in μλν. uerberarem remus. Rursum secunda à secunda dualiū, mutatione ultimæ in τε, uerberaretis d, uerberaretis p. Tertia item à sua prima, elisione inflexi uæ μ. uerberaremus, rarent. Desinentiū aut in ημ, secunda qdē singulariū à prima fit, uersa finali η in σ, tus effem tus effes. Sed aliæ oēs ut in optatiuis in μι, nisi qd tertia pluraliū etiam in σαμ formatur. uerberati sint. In εμ uero cum abiiciūt penul. η. rati sunt. Ceterū desinentiū in μλω secunda qdē singulariū à prima formatur, mutatione ultimæ in ο. uerberarer rareris. Tertia uero à secunda, interposito τ. uerberareris uerberaretur. Dualium prima fit à prima singulariū, mutatione ultimæ in μεθορ. uerberarer uerbereremur d. Item secunda à secunda, mutatione ultimæ in δορ. uerberareris raremini d. Ceterū tertia à propria secūda, mutatione ultimæ in δλω, uerberaremini d, uerberarentur d. Pluraliū autem prima persona fit à prima dualium, mutatione ultimæ in θα. uerberaremur duo, raremur p. Rursum secunda à secūda, mutatione ultimæ in δε. uerberaremini d. remini p. Tertia uero à tertia singulari, interiecto μ uerberaretur uerberarentur.

Subiunctiuorum.

Subiunctiuorū oēs psonæ similiter fiunt, ut in actiuorū p̄senti, nisi q̄ ubi illa ε inflexiū habēt, hic habetur η. uerberas, si beres, uerberatur, si retur. Vbi uero illic est ο, hic ω, uerbe

Optatiua in λω.

In μλω.

εντι το τυπιδωσαμ, ως πρι το τυποντωρ ειρηκαμερ. ευκλιωρ εις μι.

τωρ δε ευκλιωρ ληγοντωρ μεν εις μι, το δευτερον τωρ ενικωρ απο το πρωτα, εξαρεσει το ι, και τροπη η μ εις σ. τυπιοι μι τυπιοις. το δε τρίτομ απο το δυτερσ, εκβολη η σ. τυπιοις, τυπιοι. τωρ δε δυικωρ το μλν δευτερον απ η δυτερσ τωρ ενικωρ, μεταβολη το σ εις τ, ε προσληψα η ορ. τυπιοις, τυπιοιτομ. το τρίτομ απο το ιδις δυτερσ μεταποισα η εχατης εις τλω. τυπιοιτομ, τυπιοιτλω. τωρ δε πληθωτικωρ, το μλν πρωτομ απο η πρωτα η ενικωρ, μεταποισα η εχατης εις μλν. τυπιοιμι τυπιοιμεν. το δευτερον απο η δυτερσ τωρ δυικωρ, μεταποισα η εχατης εις τε. τυπιοιτομ, τυπιοιτε. το τρίτομ απο το ιδις πρωτα, εξαρεσει το κλιτικη μ. τυπιοιμερ τυπιοιερ. ληγοντωρ η εις λω, το μλν δευτερον τωρ ενικωρ απο το πρωτα, τροπη το ληκλικη ν εις σ. τυφθειλω τυφθεινε. τα δ άλλα παντα, ομοιωσ τοις τωρ εις μι. πλω οσομ τα τρίτα η πληθωτικωρ η εις σαμ οκματιζεται. τυφθεισαμ. η εις εμ δε, αποβαλλοντα το πρσληγομ η τυφθειερ. ληγοντωρ δε εις μλω, το μλν δευτερον η ενικωρ απο το πρωτα, μεταποισα η εχατης εις ο. τυποιμλω, τυπιοιο. το δε τρίτομ απο το δυτερσ, πρενδισα το τ. τυπιοιο, τυπιοιτο. τωρ δυικωρ, το μλν πρωτομ απο το πρωτα τωρ ενικωρ, μεταποισα η εχατης εις μεθομ. τυπιοιμλω, τυπιοιμεθομ. το δε δευτερον απο το δυτερσ, μεταποισα η εχατης εις δομ. τυπιοιο τυπιοιοδομ. το δε τρίτομ απο το ιδις δυτερσ, μεταποισα η εχατης εις δλω. τυπιοιοδομ τυπιοιοδημ. τωρ δε πληθωτικωρ, το μλν πρωτομ απο το πρωτα τωρ δυικωρ, μεταποισα η εχατης εις θα. τυπιοιμεθομ, τυπιοιμεθα. το δε δευτερον απο η δυτερσ, μεταποισα η εχατης εις δε. τυπιοιοδομ, τυπιοιοδε. το τρίτομ απο το τρίτα η ενικωρ, παρενδισα το ν. τυπιοιτο, τυπιοιτο.

σποτακλιωρ.

τωρ δε σποτακλιωρ παντα ομοιωσ τοις τωρ οριστικωρ ενισωσι, πλω οσομ ενθα η εκθνα το ε κλιτικομ εχα, ενταυθα το η. τυπιας, εαρ τυπιας. τυπιαται, εαρ τυπιαται. ενθα δε εκθ το ο, ενταυθα

P ij το ω.

• uerberor, si uerberer: exceptis uerbis, q̄ sunt quinta, in penultima habentibus ω. do. Nam in his semper idē seruatur, si dem des det. Refertur autem ad coniu. quinz tam & sum, substantiuū uerbum. Atq; omnino nullum erit, quod nō alicuius dictarū sit. Quæ uero sunt quinta in penul. hñtia u, ut iūgo, p̄te. imp̄fe. dūtaxat cōperiuntur habere. & indefi. z. natū est. subj̄t. Præte. aut̄ p̄fecti. & reliqua tēpora nō habēt, ut cetera eiusdē cōiū. at neq; modū optati. hñt, neq; subiūn. nisi q̄s iungerē dicat, & iungerer, diphthōgo η in penul. usus, ut & meminissem, factus essem igitur, & positus essem, dicere sic licebit.

De contractis.

Quæ uero tertiæ desinētia in ω purū, p̄ α, aut ε, aut o penul. faciunt, q̄ cōtrahantur, dictū est prius. Id uero in p̄nti & præte. imp̄fecto solum accidit. Cōc hñt igitur, q̄ p̄cedente una quis harū α, ε, o, & sequēte ω, semp cōtractio in ω fit. Propriū aut̄ est, q̄ p̄cedēte α, & sequēte o siue per se, siue in diphthōgo, semp cōtractio sit in ω. ut clamamus mus. clamare tu. clamare rem. sequēte uero ε, aut o siue in diphth. siue p̄ se, fit semp in α. clamas mas. clama: met. Vnde sanē & subiunctiua hec, & alia oīno cōtracta cōtingit nō subiacere his, q̄ dicta sunt de incōtractis. P̄cedente uero ε, & sequēte o, siue p̄ se, siue in diphthōgo, fit semp cōtractio in ou. facim⁹ mus. fac fac. Sequēte uero ε, siue p̄ se, siue in diphthōgo, fit semp cōtractio in e. facis cis. facitis tis. Rursum sequēte η, siue p̄ se, siue in diphth. fit cōtractio in η. si facias, si fiat fiat. Ceterū cum sequit̄ o, ut in diphthongo oi, cōtractio in oi fit. facerē rem. Tam etsi q̄ dissyllaba sunt, primā nō cōtrahunt p̄sonā. nauigo nato, fluo. sed nauigas, & gat, & reliqua similiter. Itē cū p̄cedit o, & sequitur o, siue per se, siue in diphthōgo, p̄teiq; in oi, fit tum cōtractio in ou. inauramus mus. inaurare re. Similiter & cū sequit̄ ε. inauratur ratur. Vbi aut̄ sequit̄ η,

in ω fit

Verba in
uui defecti
na.

τὸ ω. τύπτομαι, ἐὰν τύπωμαι. πλὴν τῶν ἑπέμπτῃς πρῶτον πτωρ ἄρ ω. δίδωμι. ἐν τέτοις γὰρ ἀεὶ τὸ αὐτὸ φυλάττειται, ἐὰν δὲ δῶ, δίδῶς, δίδῶ. Ἀνάγεται δὲ εἰς πλὴν πέμπτῃς συζυγίαν, ἢ τὸ εἰμι ὑπεκτικὸν ῥήμα, καὶ ὅλως οὐδὲν ἄρ εἰν ἔξω τῶν εἰρημῆ νωμ. τὰ δὲ ἐν πέμπτῃς πρῶτον πτωρ ἄρ u. οἶον ζεύγνυμι, πρῶτον πτωρ μόνον εὐρίσκειται ἔχοντα, ἢ ἀόριστον δεύτερον. ἔφυ. ἔδω. πρῶτον πτωρ δὲ καὶ τὰλλα τὰ πρὸ τούτων οὐκ ἔχει τις συζυγίαις ὁμοίως. οὔτε μὲν ἔγκλισιμ ἐκτικῶν ἔχει, οὔ δὲ ὑποτακτικῶν, εἰ μὴ τις ζευγνύω λέγοι, καὶ ζευγνύμι, διφθόγῳ πρῶτον πτωρ γόση ῥώμιν τῆ η. οἶον καὶ τὸ μεμνήμι, καὶ πεποιήμεν ὄω, καὶ πεδήμι λέγειν ἄρ ταύτην ἐξείη.

περὶ τῶν συνηρημῶν.

Ὅσα δὲ ἑ τρίτης λήγοντα εἰς ω καθαρόν, ἄρ α, ἢ ἄρ ε, ἢ ἄρ ο πρῶτον πτωρ, ὅτι μὴ συναίρεται ταῦτα, εἴρηται πρότερον. τὰ τὶ δὲ πρὸ τῶν ἑνεῶν καὶ πρῶτον πτωρ μόνον συμβαίνει. κοινόν μὲν ὄω τὸ, ἢ γμῶν οὐνοσού τ α. ε. ο. ἐπομῶν δὲ ἢ τ ω, ἀεὶ πλὴν συναίρεσιμ εἰς ω γίνεσθαι. Ἰδίον δὲ τὸ, ἢ γμῶν τ α, ἐπομῶν δὲ τ ο, εἴτε καθ' αὐτὸ, εἴτε ἐν διφθόγῳ, ἀεὶ πλὴν συναίρεσιμ γίνεσθαι εἰς ω. οἶον βοάομι, ὦμεν. βοάσ, ὦ. βοάοιμι, ὦμι. ἐπομῶν δὲ τ ε, ἢ τ ο η, εἴτε ἐν διφθόγῳ, εἴτε καθ' αὐτὸ, ἀεὶ εἰς α. βοάε, ἄρ. βοάε, α. βοάη, ἄ. ὅθεν δὲ ἢ ἢ τὰ ὑποτακτικὰ ταῦτα, ὅλως τὰ ἐκ συναίρεσεως συμβαίνει μὴ ὑπεκτικῶν τοῖς λεχθεῖσι πρὸ τ α παθῶν. ἐπὶ ἢ γμῶν τ ε, ἐπμῶν μὲν τ ο, εἴτε καθ' αὐτὸ, εἴτε ὡς ἐν διφθόγῳ τῆ ε, ἀεὶ ἢ συναίρεσιμ εἰς ε. ποιέομι, ἔμεν. ποιέσ, ε. ἐπομῶν δὲ τ ο ε, εἴτε καθ' αὐτὸ, εἴτε ἐν διφθόγῳ, ἀεὶ ἢ συναίρεσιμ εἰς ε. ποιέε, εἴε. ποιέετε, εἴτε. ἐπομῶν δὲ η, εἴτε καθ' αὐτὸ, εἴτε ἐν διφθόγῳ, ἢ συναίρεσιμ εἰς η. ἐὰν ποιέη, ἢ ε. ἐὰν ποιέηται, ἢται. ἐπμῶν δὲ τ ο, ὡς ἐν διφθόγῳ τῆ οι, ἢ συναίρεσιμ εἰς οι. ποιέοιμι, οἴμι. τὰ γὰρ μὴ δισύλλαβα ὄντα, τὸ πρῶτον οὐ συναίρεται πρόσωπον. πλέω. νέω. ῥέω. πλῆε, ἢ ἢ πλῆ, ἢ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. ἐπὶ ἢ γμῶν τ ο, ἐπμῶν μὲν τ ο, εἴτε καθ' αὐτὸ, εἴτε ἐν διφθόγῳ, πλῆν τ οι, ἢ συναίρεσιμ εἰς ε. χρυσόομι, ἔμεν. χρυσός, ε. ὡσαύτως δὲ, καὶ ἐπομῶν τ ο ε. χρυσόεται, οὔται. ἐπομῶν δὲ τ ο η, εἰς ω,

in ω fit, aut in ou. si in auretur, si retur, aut in auretur. Ceterum sequēte i, nēpe ut in diphthōgo, fit cōtractio in oi. in auras in auras, in aures res, si in aures res. excepto in finituo, in aurare eīm in aurare facit. Cōe autē his omnibus, q̄ optatiua p̄ferūtur etiā mutata ultima in ημ more æolico. facerem facerē, clamarem clamarē. Atq; ita in desinentiū in lw optatiuorū inflexionē, transeunt omnino.

Optatiuū æolicū.

De uerbis heteroclitis.

Quemadmodū noīa alia sunt heteroclitā, alia indeclīnabilia, ul' p̄pter cōtractionē, uel alia de causa. sic & ὄβα heteroclitā dici possunt. coquo coquā, pario pariam, cado am, capio am, uenio am. Complura sunt autē hmōi, atq; usum obseruare oportebit & in his. Vt in gñe tamen dicā q̄ in duas conso. diuersas ex deriuatione desinūt, inflex. nullā hñt p̄priam, uerū formātur hæc p̄ τ, aut p̄ huic cognatā σ. Exceptis uerbis quartæ. iacio iacio, pario rio, habeo beo, dico co, cado do, steti sto, pasci pascō, p̄fecti p̄ficio. Volunt autē assumere ex formatione cōsonantē, uel secundæ, uel tertiæ p̄sonæ passiui p̄te. p̄fecti. Quare & in uerbis quartæ cōiū. à maneo formatū est maneo, p̄pter rea q̄ σ nō quadret, ac ne v cōueniat quidē in ea iunctura, sed suo more uerti soleat in μ. Nihil tñ abre erit, si q̄s non ex mutatione esse μ existimet, sed à prima persona p̄te. assumi. māsi maneo. Porro hæc uocent̄ redūdantia.

Contracta.

Indeclīnabilia autē sunt oīa, facio, clamo, quaten⁹ passa.

Desideratiua.

Iam & si contracta, indeclīnabilia tñ sunt desiderā. oīa. disciturio, secturio, regnaturio, bellaturio, uisurio. His autē puto adiūgenda apte, q̄cunq; uerba speciē hñt tertiæ p̄sonæ, cū sint nullius, uñ & ipsa impersonalia nominātur. ut oportet. oportet. uidetur. cōiūgit. curæ est. licet. Atq; in summa, q̄ nullā indicāt p̄sonā. In his autē, q̄ actiui uocē habeant

Impersonalia

εἰς ω, ἢ εἰς υ. ἐὰν χυσοῦνται, ἐὰν χυσοῦνται, ἢ χυσοῦνται. Επομέως δὲ τοι ὡς ἔν διφθόγγῳ δὴλονότι, ἢ σιωαίρεσις εἰς οἱ. χυσοῦσ, οἷς. χυσοῦσ, οἷς. ἐὰν χυσοῦσ, οἷς. πλήρ ὅτι τοι ἀπὸ ἐμφάστ, χυσοῦσ γὰρ τοι χυσοῦσ. κοινὸν δὲ τῶν ἀπάντων, τὸ τὰ εὐκτικὰ προσφέρεσθαι δὴ, καὶ μεταποιήσασθαι ἐσχάτης εἰς ημ, ἔδει ἀιολέωμ. ποιῶμι, ποιούημ. βοῶμι, βοώημ. καὶ οὕτως εἰς πλὴν ἢ ὡς λω ληγόντων εὐκτικῶν κλίσιμ μεταβαίνεμ διόλου.

Περὶ ῥημάτων ἑτεροκλίτων.

Ὡς πρὸς δὴ ὀνόματα τὰ μὴ ἑτεροκλίτα, τὰ δὲ ἄκλιτα διὰ τὰς δύο τε ἑτέρας, οὕτω καὶ ῥήματα ἑτεροκλίτα ἀμ λέγοιτο. πέτω, πέψω. τίκτω, τέξω. πίπτω, πεσοῦμαι. ἀλίσκω, ἀλώσω. ἔρχομαι, ἐλεύσομαι. πολλὰ δὲ τὰ τοιαῦτα, καὶ πλὴν χησιμ δὲ πρὸς τὴν ῥήσιν γε ἔν ταῦτα. Ὡς καθόλου μέρ τοι εἶπῃ, τὰ εἰς δύο σύμφωνά διάφορα ἐκ πρῶτης γῆς λήγοντα, κλίσιμ οὐδεμίαν ἴσχεσθαι οἰκῆσθαι. σχηματισμὸς δὲ τῶν τῶν τ, ἢ τῶν συγγενῶν. πλήρ τῶν πεταρξύνωμ. ῥέπω, ῥίπτω. τέκω, τίκτω. ἔχω, ἴχω. ἔπω, ἔσω. πέτω, πίπτω. ἔσακα, ἔσασκω. βέβοκα, βόσκω. τετέλεκα, τελέσκω. βδύεται δὲ προσλαμβάνεμ ἐκ σχηματισμοῦ σύμφωνον ἢ τοι δὴ ἄλλο ἢ τοι τρίτῳ προσώπῳ τῶν παθητικῶν πρῶτης μέως. διὸ καὶ ἔν πεταρξύνωσ ἐκ τῶν μένων ἐχημάτισσαι μίμνω, ὡς τῶν μὴ σιωαίρεσθαι ὄντος. τῶν ἢ ν, ἀσυμβάντων, μὴ καὶ αὐτῶν ἔχοντος, οἰκείως δὲ μεταβάλλοντες εἰς τὸ μ. διαφερέτω δὲ γε μηδὲμ, καὶ εἴτις μὴ ἐκ μεταβολῆς εἶναι τὸ μ ἀξιοῖ, ἀλλ' ἀπὸ τῶν πρώτων μεταλαμβάνει. μέμμεμαι, μίμνω, καλεῖσθαι ἢ πλεοναστικά.

ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΑ.

Ἄκλιτα δὲ τὰ συνηρημῶν πάντα. ποιῶ. βῶ. ὡς πεπονθότα.

ΕΦΕΤΙΚΑ.

καὶ μὴ δὴ καὶ ἀπαθῆ, ἄκλιτα τὰ ἐφετικά πάντα. μαθητιῶ, τομῶ, βασιλῶ, πλεμκείω, ὀφείω. τῶν δὲ οἰμασιωτάτησ οἰκῆσθαι καὶ ὅσα τῶν ῥημάτων τύπων μὴ ἔχει τρίτῳ προσώπῳ, ἐστὶ δὲ οὐδὲ ἄλλο, ὅθεν δὴ καὶ ἀπὸ προσώπων ὀνομάζεται. οἶον τὸ δέ, καὶ ῥῆσ, καὶ δὲ οἰκῆσθαι καὶ συμβαίνει, καὶ μέλει, καὶ ἔξει. καὶ ὅλως τὰ μηδὲμ ἐμφαίνοντα προσώπων. τῶν δὲ τὰ μὴ ἐνεργητικῶν προσφάσθαι ἔχοντα

Q

habeant, nō multa, qdē numero. Verum q̄ passiuī, pluri-
ma, nimirū omnia personalia passiuorū. Etenim singlari-
um tertia in singulis tēporibus ad impfō. transumit nos-
tam, neq; primā, neq; scd'am habet psonā. Id in his liques-
bit, ut dicitur. dictū est. scriptū est. dictū esto. factū esto.

DE PARTICIPIIS.

Porrò participiorū formationes à singulis fiunt tēpo-
ribus, præterq; à præterito imperfe. & ptō plus q̄pf.
quæ cum adiunctitia (ut dictū est) sint, alterū pntis, alterū
ptō perfectō, cōmunia sanè habent & ab iisdē participia.
Ceterū cōe & his, q̄ in præteritis pfectis omnib⁹ augmē-
tum abijcitur, pterq; in præterito pfecto.

Actiua. Præsens. Futurum.

Fita aut in uerbis in ω actiuis à prima quidē singulariū
præsens & futuri utriusq; participiū, assumptione μ. uer-
bero, hic uerberās. rabo raturus. Fœmininū rursus à mas-
culini recto, mutatione qdē finalis ω in ς, & μ in σ, atq;
assumptione α finalis. hic uerberans, hæc uerberans. uer-
beraturus, ra. uerberaturus ra. Neutrū uero à gtō, abla-
tione ultimæ. uerberantis, hoc uerberās. uerberaturi, tur-
rum. uerberaturi, turum. Affinia aut his & participia se-
cundi indefiniti, nam masculinū qdem fit mutato o ul-
timæ in ω. uerberaui, qui rauit, fœmininū uero & neutrū,
ut dictū est. Porro à primo indefin. masculinū fit assum-
pto σ. uerberaui, qui rauit, fœmininū uero & neutrū ut
dictū est, nisi q̄ hic penult. pducit, nulla aliunde assum-
pta uocali. q̄ uerberaui, q̄ uerberaui, quod rauit. A præ-
terito uero perfectō masculinū, mutato finali α in ω, atq;
assumpto σ. uerberaui, q̄ uerberaui. fœmininū rursus
à gtō fit mascu. ablatione ultimæ, & assumptione α, atq;
elisione penultimā faciētis o, sed assumptione diphthōgi
υ. eius q̄ uerberaui, q̄ rauit. Ceterū neutrū ab eodē, abla-
to τō. Porro q̄ fuit, quæ iuit, & stetit, atq; alia hmōi, sunt

Indefini-
tum.

Præteritū
perfectum.

poëtica

ἔχοντα, οὐ πολλὰ ἄλλα τὸν ἀριθμὸν. τὰ δὲ παθητικὰ πλεῖστα, ὅποσα
σὰ δὴ καὶ τὰ προσωπικὰ τῶν παθητικῶν. τὸ γὰρ ἐνικῶν ἐκάστῃ
τρίτῳ τῶν χρόνων, εἰς ἀπρόσωπον μεταλαμβάνομενον σημα-
σίαν, οὔτε πρῶτον, οὔτε δεύτερον ἔχει πρόσωπον. ταύτην ἂν θεω-
ροῖτο. οἶον λέγεται. εἴρηται. γέγραπται. εἰρήδω. πεποιήδω.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ.

Tὼν δὲ μετοχῶν οἱ σχηματισμοὶ ἀφ' ἐκάστων γίνονται χρό-
νων, πλὴν τοῦ πρῶτου καὶ κατὰ τὴν ἑνικὴν. οὗτοι δὲ σω-
ζόμενοι ὡς εἴρηται ὄντες, ὁ μὲν ἑστὶ ἐνεῶντι, ὁ δὲ ἑστὶ πρῶτον
μὲν, κοινὰς δὴ ἔχουσι καὶ τὰς πρὸς αὐτῶν μετοχάς. κοινὸν δὲ
καὶ ταῦτα τῶν πρῶτων καὶ ἀπάντων, ἢ ὅτι ἀξίως ἀποβού-
λη, πλὴν τοῦ πρῶτου καὶ κατὰ τὴν ἑνικὴν.

Ενεργητικαὶ. Ενεῶντι. μέλλω.

Γίνεται δὲ ἐπὶ τῷ εἰς ω ἐνεργητικῶν ἀπὸ μὲν τῷ πρῶτον τῶν ἐνε-
κῶν ἐνεῶντος ἢ μέλλοντος ἐκατέρῃ μετοχῇ, προσλήψαι τῷ ν. τύ-
πῳ, ὁ τύπῳ. τύψω, ὁ τύψω. τυπῶ, ὁ τυπῶ. Θηλυκὸν δὲ ἀπὸ
ὅτι τῷ ἀρσενικῷ εὐθείας, τροπῇ τῷ λήγοντος ω, εἰς ς. καὶ τῷ ν,
εἰς σ, ὁ προσλήψαι τῷ α ληκτικῷ. ὁ τύπῳ, ἢ τύψωσα. ὁ τύψω,
ἢ τύψωσα. ὁ τυπῶ, ἢ τυπῶσα. τὸ δὲ οὐδέτερον ἀπὸ τῷ γενικῷ ἀ-
ποκοπῇ ὅτι ἐχάτης. τοῦ τύποντος, τὸ τύπον. τοῦ τύποντος, τὸ
τύπον. τοῦ τυπῶντος, τὸ τυπῶν. Εγγυὲς δὲ τῷ τῶν καὶ τὰ τῷ δὲ
ἑστὶ ἀορίστῳ. τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικῷ, μεταβολῇ τῷ ὅτι ἐχάτης ο
εἰς
ω. ἐτυπον, ὁ τυπῶν. τὸ δὲ θηλυκῷ, καὶ οὐδέτερον, ὡς εἴρηται.
ἀπὸ δὲ τῷ πρῶτον ἀορίστῳ, τὸ μὲν ἀρσενικῷ προσλήψαι τοῦ σ. ἐ-
τυπα, ὁ τυπα. τὸ δὲ θηλυκῷ, ὁ οὐδέτερον, ὡς εἴρηται. πλήν
ὅσον ἐνταῦθα ἢ πρῶτον καὶ μὴ κύνετη, μηδενὸς ἐξωθεν προσλα-
βανόμενος φωνήεντος. ὁ τυπα, ἢ τυπασα, τὸ τυπα. ἀπὸ δὲ τῷ πᾶ-
ρακείμενος τὸ μὲν ἀρσενικῷ, μεταβολῇ τῷ τελικῷ α εἰς ω. ἢ προσ-
λήψαι τοῦ σ. τέτυπα, ὁ τετυπῶν. τὸ δὲ θηλυκῷ, ἀπὸ ὅτι γενικῷ
τοῦ ἀρσενικῷ, ἀποκοπῇ ὅτι ἐχάτης, καὶ μεταλήψαι τοῦ α. καὶ ἐξ
αἰρέσει μὲν τοῦ πρῶτον λήγοντος ο, μεταλήψαι δὲ ὅτι διφθόγγῳ υ; τοῦ
τετυπῶντος, ἢ τετυπῶσα. καὶ τὸ οὐδέτερον δὲ αὐτόθεν, ἐξ αἰρέσει
ὅτι το. τὸ δὲ γεγῶσα καὶ βεβῶσα, καὶ ἐσῶσα καὶ τὰ τοιαῦτα,

Q ἢ ποιητῶν.

poëtica. Syncopen enim faciētes poëtæ, transfigurāt foeminiū iuxta cōtractionē. Nā a fui unde fit, q̄ fui, uenit q̄ fuit, uñ q̄ fuit, atq; in alijs similiter. q̄bus sanè respōdet & mortua, tamen si a mortuus sum, quod non passum est.

Media & passiuā.

In medijs autem & passiuīs uniuersaliter, habentibus quidē μ inflexiū, mutatione ultimæ in μνος, masculinum participiū fit. uerberor, qui uerberatur. rauri, qui uerberauit. Ceterū nō habentibus, sed in ω terminatis, mutata ultima in εε formatio est. uerberatus sum, ratur. foeminiū & neutriū, ubi μ quidē inflexiū est, a masculino fit, mutata ultima in υη, & νομ. qui uerberatur, q̄ uerberatur, qd̄ uerberatur. Vbi uero nō, itidē fiunt ut in actiuīs, nisi q̄ manet finalis eadem uocalis, ut est illud, uerberatus uerberata uerberatum. Quāq; a medio p̄terito perfe. sic fiunt p̄ omnia, uti in actiuo. uerberaui, q̄ uerberauit, eius qui uerberauit, quæ uerberauit, quod uerberauit.

Media & passiuā uerborum in μι.

Verborum autē in μι passiuā qdē & mediā ut dictū est. pōnor qui ponitur. positus sum, q̄ tus est. tus sum positus. Ceterū actiuā, ut indefinita qdē prima uerborū in ω desinentiū, formāda sunt. secundis autē ac p̄te. imp̄fectis in σ acuta ultima, oibus formatio est, at nō in syllabā eandē, sed iuxta rationē uocis. ppria enim in singlis initialis uocalis resumit. Porro ea siue anceps, siue breuis est. cū anceps est, in longā finalē uertit, cū uero breuis, cōflatur in diph. assumpto ι, aut υ. statuebā, q̄ ebat. iungebā q̄ ebat. dabā, q̄ bat. ponebā, q̄ bat. foeminiū autē & neu. ita fiūt, ut q̄ a passiuīs in ω. hic ponēs, hęc ponēs nentis, hoc ponens. hic statuens, hęc ens entis hoc statuens. hic dās, hęc dans tis, hoc dans. hic iungēs, hęc iungēs tis, hoc iūgens.

Impersonalia participia.

Sūt autē & impersonaliū uerborū participia imperson. atq; hęc sanè

ποίητων. συγκοπήν γὰρ ποιούυτες μεταχηματίζουσι καὶ τὸ θηλυκὸν πρὸς τὸ πάθος. ἀπὸ μὲν γὰρ τῆς γέγραα, ὅθεν τὸ γεγραῖα, τὸ γεγῶς, ὅθεν τὸ γεγῶσα, καὶ πρὸς τῶν ἄλλων ὁμοίως. οἷς δὲ ἠκολούθησεν καὶ τὸ πεδνεῶσα, καὶ τοὶ ἀπὸ τοῦ τέδνεα ἀπαθῶς ὄμ.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Επὶ δὲ τῶν μέσων καὶ παθητικῶν καθόλου τοῖς μὲν ἔχουσι τὸ μ κλιτικόν, μεταποιήσεται ὡς ἑκάτης εἰς μένος, ἢ τοῦ ἀρσενικοῦ μετοχῆ γίνεται. τύπτομαι, ὁ τυπτόμενος. τυψάμην, ὁ τυψάμενος. τοῖς δὲ μὴ ἔχουσι, ἀλλὰ εἰς ω λήγουσι, μεταβολῆ ὡς ἑκάτης εἰς εἰς ὀχηματισμός. ἐτύπην, ὁ τυπείας. τὸ θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον, ἔνθα μὲν τὸ μ κλιτικόν, ἀπὸ τοῦ ἀρσενικοῦ, μεταποιήσεται ὡς ἑκάτης εἰς υη καὶ νομ. ὁ τυπτόμενος, ἢ τυπτόμενη, τὸ τυπτόμενον. ἔνθα δὲ μὴ ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ὑνεργητικῶν, πλὴν μένοντες τοὶ λήγοντες αὐτῶ φωνήεντες, ὡς ἔχει. ὁ τυφθείας, ἢ τυφθεῖσα, τὸ τυφθέμ. τὰ γὰρ μὲν τὸ μέσον πρῶτα κείμενα ὁμοίως πάντα πασι τοῖς τοῦ ὑνεργητικοῦ. τέτυπα, ὁ τετυπῶς, τὸ τετυπότ, ἢ τετυπήας, τὸ τετυπόας.

Μέσα καὶ παθητικὰ τῶν εἰς μι.

τῶν δὲ εἰς μι, τὰ μὲν παθητικὰ ἢ μέσα ὡς εἴρηται. τίθεμαι, ὁ τιθέμενος. θέμεναι, ὁ θέμενος. ἐτίθει, ὁ τεθείας. τὰ δὲ ὑνεργητικὰ, ἀορίστοις μὲν πρώτοις ὁμοίως τοῖς τῶν εἰς ω λήγοντων χηματισμόν. Δουτέροις δὲ ἢ πρῶτα κειμένοις, εἰς σ μὲν ὀξυτονόμενον πᾶσι μὲν ὀχηματισμός, οὐκ εἰς συλλαβὴν δὲ πλὴν αὐτῶν, ἀλλ' ἢ ἀναλόγως. τὸ γὰρ ἴδιον ἐκάστοις ἀρχικόν φωνήεν ἐπαναλαμβάνεται. τὸ δὲ ἢτοι δίχρονον ἢ βραχὺ. καὶ δίχρονον μὲν ὄμ, μακροκαταληκίεται. βραχὺ δὲ, ἀποδιφθογοῦται, προσλήψαι τοι, ἢ τοι υ. ἴσω, ὁ ἴσας. ἐζύγηναι, ὁ ζυγύνεις. ἐδίδωμ, ὁ διδῶς. ἐτίθην, ὁ τιθείας. τὸ δὲ θηλυκόν, καὶ οὐδέτερον ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ηη παθητικῶν. ὁ τιθείας, ἢ τιθεῖσα, τὸ τιθέντες, τὸ τιθέν. ὁ ἴσας, ἢ ἴσασα, τὸ ἴσαντες, τὸ ἴσας. ὁ διδῶς, ἢ διδῶσα, τῆς διδόντες, τὸ διδόν. ὁ ζυγύνεις, ἢ ζυγυνῶσα, τῆς ζυγυνῶντες, τὸ ζυγυνῶν.

ΑΠΡΟΣΩΠΟΙ ΜΕΤΟΧΑΙ.

εἰσὶ δὲ καὶ τῶν ἀπρὸς ὄσων μετοχαὶ ἀπρὸς ὄσων, καὶ αὐτὰ

hæc sanè gn̄is neutri. necessum, cōueniens, apparens, uisum, cōtingens, auditū, cognitū, demōstratū, & alia huiusmodi. Sed ut formāda sint, nō obscurū, nimirū eodē modo, quo personalia neutra. Participia uero personalia omnia tertiæ personæ sunt, quemadmodū & nomina.

DE ARTICVLIS.

Articuli aut̄ diuisi sunt prius in præpositiuos quōdam & postpositiuos. Nihil aut̄ uerat ut & subiunctiuo apponens præpositiuū huius huius horum, sic pferas, cuius in gen̄o, & cui in dat̄o singulari, & quorū in genitiuo plurali. quo sanè modo & quis nomē postpositiuo additū flexitur, speciē mutans ad casum articuli, ut quis cuiuscūq; cuiuscūq; & reliqua similiter. Huiusmodi uero & quādam. Sumuntur aut̄ articuli & loco pronominis. Nam ὁ pro iste ponitur, & τὸν pro hunc. Idem uero significat, quoties de cōiunctioni annectitur. ut hic, hæc, hoc. Nam pronōialia sunt hæc quoq;. Sed articuli præpositiui cū præponuntur ad uerbijs, in quouis & casu, & numero pro adiectiuis accipiuntur nomibus, sic, ut maneāt aduerbia indeclinabilia. priusci. prisca prisca. ppinquus. insignis. supernus.

ὅτι unde.

ὁ πάλαι, & similia.

DE PRONOMINIBVS.

EX pronomibus aut̄ ego cum sibi γε adiungit cōiunctionē, ego sanè, translato in pri. tono pferit, & nō solū diminutionē aliquā ob uī cōiunctionis diminuentē, indicat, sed & affirmationē interdū, ut etiā. Huius uero cognatus gen̄is mei, datiuus mihi, actūs me, inflectuntur etiā abiecto ε, ueluti hoc meū cōsidera. hoc mihi dic. hoc me doce. De dualibus aut̄ & pluralibus cōtracte dictum est prius. In cōtracte uero sic dicam⁹. nos d. nostrū d. nos nostrum nos, nam nobis unico modo ubiq;. Itidē & pronōia secundæ personæ. uos d. uestrū d. uos p. uestri uos uobis. Item & tertiæ. illos d. in accusatiuo tantum, ut & illis d. in datiuo. illi p. illorum illos.

Solitaria

ταὶ δηλονότι ὅτι γένε οὐδέτερα. δέορ. προσήκορ. δοκῶρ, ἢ δόξαρ. συμβάρ. ἀκκοθέρ. γνωθέρ. ἕποθεχθέρ. καὶ τὰ τοιαῦτα. ἢ δέτοι χηματισέα, οὐκ ἀδολορ, κατὰ ταυτὰ γὰρ τοῖς τῶν προσωπικῶν οὐδέτεροις. αἱ δὲ τῶν προσωπικῶν ἅπασαι τρίτῃ προσώπων εἰσὶν, ὡς καὶ τὰ ὀνόματα.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΩΝ.

Tα δ' ἄρθρα διήρηται μὲν πρότερον εἰς τὰ προτακτικά & ὑποτακτικά. καλύει δ' οὐδέμ καὶ ὅτι ὑποτακτικῶν οὐ σωζόμενα τὸ προτακτικῶν το, καὶ ὅτι, ἢ τῶ, προσφέρου ὅτι ἐπὶ γενικῆς, ἢ ὅτι ἐπὶ δοτικῆς ἐνικῆς, ἢ ὅτι ἐπὶ γηρικῆς πληθυντικῆς, ὅρ δ' ἢ πρόσωπον ἢ τὸ τίς ὄνομα προσιδέμενον κλίνεται, χηματισζόμενον ἕει τῆ το ἄρθρα πῶσιν. οἶορ, ὅς τις. οὔτινος. ὅτινι. ἢ τ' ἄλλα ὡσαύτως. τοῖς το δὲ καὶ τὸ ἄτῃα. λαμβάνεται δὲ τὰ ἄρθρα καὶ ἀντὶ ἀντωνυμιῶν. ὁ γὰρ ἀντὶ το οὗτος. καὶ τὸν ἀντὶ το τῶτορ. ταυτὸ δὲ τῶτο πᾶρ φαίνεται & ὅτι, δὲ σωδέσμων ἐπιπλεκόμενον. οἶορ, ὅδε. ἢ δε. τόδε. ἀντωνυμικά γὰρ καὶ ταῦτα. τὰ δὲ προτακτικά καὶ προτασόμενα τῶν ὑπερθέτων καὶ πᾶσαρ πῶσιν & ἀριθμῶν ἀντὶ ὑπερθέτων λαμβάνεται ὀνομάτων φύλακτορ μὲν τῶν ὑπερθέτων ἀκλίτῃ. ὁ πάλαι, το πάλαι. ἢ πάλαι, τῶ πάλαι. ὁ πέλας. ὁ πάνυ. ὁ ἄνω.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΤΩΝΥΜΙΩΝ.

Tὼν δὲ ἀντωνυμιῶν ἢ ἐγὼ τῶ γε προσλαβῆσα σύνδεσμον, ἐγώ γε ὑπερβίβασμα τῶ τόνος προσφέρει. ἢ οὐ μόνον. μείωσιν τινὰ ταύτη διὰ τὸ τῶ σωδέσμων μεωτικῶν δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ κατάφασιν ἐνίστη. οἶορ, τὸ ναί. ταύτης δ' ἢ σύνζυγος γενικῆ ἐμῶ, καὶ δοτικῆ ἐμοί, καὶ ἀτιατικῆ ἐμέ, ἐγκλινόμηναι ἀποβάλλουσι τὸ ε. οἶορ, τῶτό μιν σκόπε. τοῦτό μοι λέγε. τῶτό με δίδασκε. τὰ δ' οὐκ καὶ πληθυντικὰ σωρημένως μὲν εἴρηται πρότερον. ἀσωμαρέτως δὲ ὡδε λέγωμερ. νῶϊ. νῶϊρ. ἡμέες. ἡμέωρ. ἡμέας. ἡμῖν γὰρ δοτικῆ μοναχῶς πανταχῶ. ὡσαύτως δὲ & τῶ δ' οὐ τέρη προσώπων. σφῶϊ. σφῶϊρ. ὑμέες. ὑμέωρ. ὑμέας. καὶ τὰ τῶ τρίτῃ σφῶε, ἐπὶ ἀτιατικῆς μόνως, ὡς καὶ σφῖν ἐπὶ δοτικῆς. σφῆες. σφῆωρ. σφέας.

MONA =

Solitaria pronomina.

Ceterū illum & illū & se suæ sunt for. q̄ ad uocē. q̄ uero à tertia, possessiua, ut hic suus, hec sua, hoc suū, etiā sine e pferunt, suus sua suū. Inflexio aut primiti. iuxta nullā casualē rōem cōtingit, sed positue, silit̄ & in ipsdē numer⁹.

Composita.

Ex compositis uero sui ipsius & sine e profertur, recipiente aspirationem in se au. sui ipsius.

Possessiua.

Generaliter aut possessiua sic, ut in o; triū gen. simplia nomina, figurantur. Nam quemadmoda illa, cū adest alia consonans, foem. deducunt in n. desertus deserta, hic prudens, hec prudens. medius media. ebrius ebria. at cū in p, in a. splendidus dida, hic sapientior hac tior. Sic & hac formāt meus mea. tuus tua. noster nostra. uester uestra. Porro nostra & uestra ionica sunt. Iam ex demōstratiuis ille illa illud, & absq; e pferunt eolico more. Ceterū secundæ personæ demōstratiuo & i interdū addimus in sine, id est in singulis casibus & numeris & generib⁹ dicētes. iste, hunc. Nimirū ut & his q̄ secundū cōnexionē adduntur cōiunctioni, articularib⁹ pronomibus. Nam hic dicim⁹ & hoc. Profert̄ aut gūs secundæ pfo. primitiuorū & sic. tui & tui & tui. quēadmodū uidelicet & in prima pfo. mei & mei & mei & mei, scd̄ in dialectorū diuersitates. Verum de his definire non est præsenti huic instituto conueniens.

κενος εοικυμ.

DE PRAEPOSITIONIBVS.

EX praepositionibus aut in & ενι reperitur in poëmat̄is per extensionē dicta. Quāq; ενι translato accentu nō amplius ppositio est, sed ad naturā uerbi trāsit, nēpe haud secus ac iuxta; siquidem iuxta pro adest ponitur, & super pro superest. In uero etiā & in dicitur attico more. Et ad ad, & ad dorice. Item sub sub, & ab ab.

Praepositio nes pro uerbis.

De aduer

ΜΟΝΑΔΙΚΑΙ. ΚΤΗΤΙΚΑΙ.

Ἡ δὲ μίμη καὶ νῆρ καὶ σφέ μοναδικαὶ πλὴν φωνῆμ. αἱ τὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου κτητικαί, οἷον ὁ ἑός. ἢ ἐκ. τὸ ἐόν. καὶ χωρὶς τοῦ ε λέγονται ὅς. ἢ ὄν. κλίσεις δὲ τῶν πρωτοτύπων αὐτῶν κατ' οὐδέ μίαν πῶσιμῶν ἀναλογίαν συμβαίνει, ἀλλὰ δετικῶς. Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ κατ' αὐτὰς ἀριθμὸς. ΣΥΝΘΕΤΟΙ.

τῶν δὲ σωδέτων καὶ ἐχυτῶ καὶ χωρὶς τῶ ε, μεταλαμβάνοντες πλὴν διασῆται τῶ αυ. αὐτῶ.

ΚΤΗΤΙΚΑΙ.

καθόλου δὲ αἱ κτητικαὶ ὁμοίως τοῖς εἰς ος τριγενέσιμ ἀπλοῖς ὀνόμασι πῶσαχηματίζονται. ὡς γὰρ ἐκῆνα μετὰ μὲν ἄλλοις τοῖς συμφώνου, τὸ δηλικὸν παράγει εἰς κ. ἐρημος ἐρήμη. φρόνιμ φρόνιμη. μέσος, μέση. μέδυσος, μεθύση. μετὰ δὲ τοῦ ρ εἰς α. λαμπρός, λαμπρά. σοφώτερος, σοφώτερα. οὕτω καὶ αὐτὰ. ὁ ἐμός, ἢ ἐμή. ὁ σός, ἢ σή. ἡμέτερος, ἡμετέρα. σφέτερος, σφέτερα. τὸ δὲ ἡμετέρη, καὶ σφετέρη ἰωνικά. τῶν δὲ δεκτικῶν ἢ ἐκῆνος, ἐκείνη, ἐκῆνο καὶ ἀνθὶ τῶ ε λέγεται ἀολέωμ ἔθε. φθὶ δὲ τὸ δευτέρου προσώπου δεκτικῆς, καὶ τὸ ἰ γνῶστε προσάπτοντες πελικόν, ἐφ' ἐκάστης πῶσεως καὶ ἀριθμοῦ τε καὶ γένους λέγομεν. οὕτως ἰ τριτονί. ὡς πῶ ἀμέλει καὶ ταῖς κατ' ὑπὸ πλοκῆμ τοῖς σωδέσιμ ἀριθμῶν ἀντωνυμίαις. ὁ δὲ γὰρ φαμὲν καὶ τοσὶ. λέγεται δ' ἢ γενική φθὶ δευτεροπροσώπου τῶν πρωτοτύπων, ὁ σέο, καὶ σέο, καὶ σέθερ καὶ σέυ. ὡς πῶ ἄρα καπὶ τῶ πρώτου προσώπου. ἐχέο, καὶ ἐμῆο, καὶ ἐμέθερ, καὶ ἐμεῦ. κατὰ τὰς τῶν διαλεκτῶν διαφορὰς. τὸ μέρτοι πρὶ τῶτων διορίσασθαι οὐ τῆ παρῶση προδέσει οἰκῆον.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ.

ΤΩν δὲ προθέσεων, ἢ ἐρ, ὁ γνὶ εὐρηται γν τοῖς πεινμασι κατ' ἐπέτασιμ λεγομένη. ἐνὶ μλύται μεταδέσει τὸ τόνος, οὐκ ἔστι πρόθεσις, ἀλλ' εἰς ῥηματικὸν μεταβαίνει. ὡς πῶ ἀμέλει καὶ ἢ πῶ. πάρα γὰρ ἀντὶ τοῦ πάρεσι. ὁ ἐπὶ ἀντὶ τοῦ ἐπεσιμ. ἢ δὲ ες, καὶ ες λέγεται ἀπῆκῶς. καὶ ἢ πρός, ὡς τὸ ἐπρὸς δωρικῶς. καὶ ἢ ὑπό, ὑπαί. καὶ ἢ ἀπό, ἀπαί.

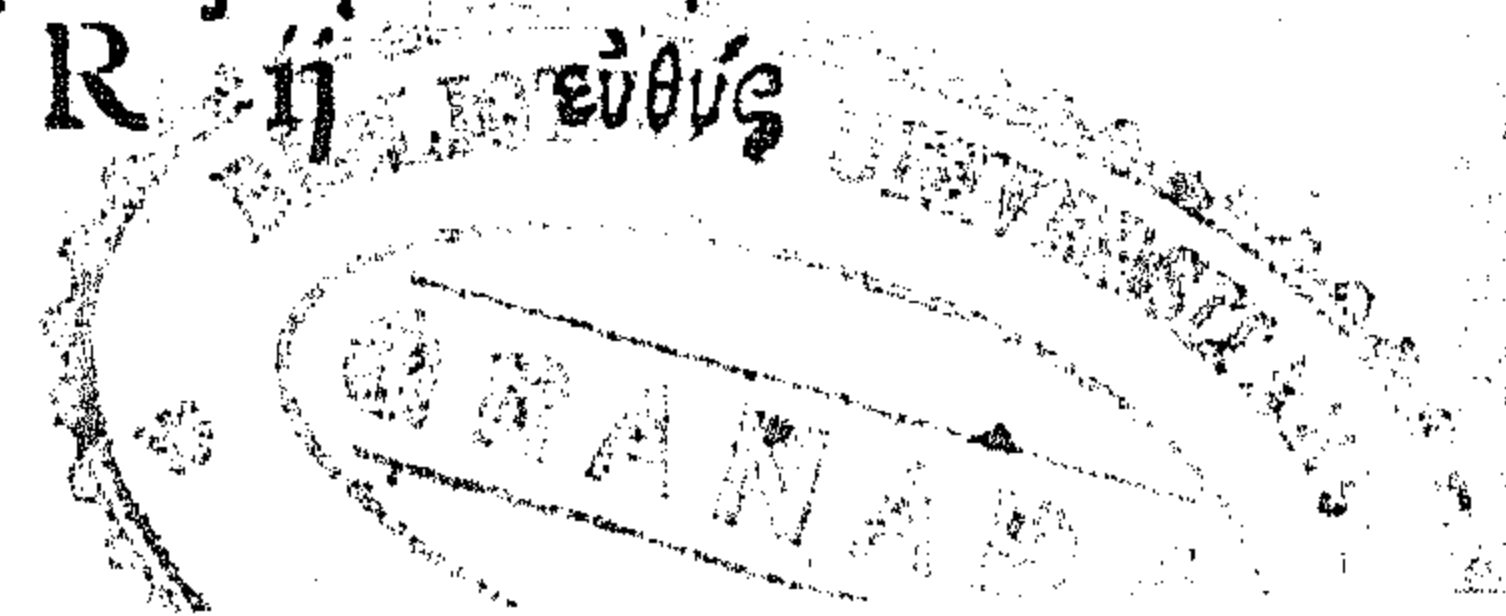
R ΠΕΡΙ

ADuerbiorum aut formatio ab omnibus orationis partibus fieri potest. Nam a prudēs noīe format prudēter. a tollo uerbo, aduerbiū acriter. Ceterū a sciētū participio, scienter. A τῆ articulo, hic format. Ab horū pronoiē, sic. A per p̄positione, sursum. Item a prop̄e ad uerbio format cominus. A sanē uero & ubi & θευ fit profecto. Erunt aut & positiua q̄dam, ueluti prop̄e, & humi. Sunt tēporis significatiua etiā hęc, mox, adhuc, rursū, usq̄. Locū uero & ubi, & ex aduerso. Formę aut localitū tres. in loco, a loco, in locum. ueluti domi, domū, domo. Similitudinis aut, ut, ut. Cōgregationis definitę & hęc, publicitus, & p̄ uniuersos, tota domo. Adhortatiōis uero & hęc, eia & age. Item stuporis est & ἔα. Vocē & quoddā extensiuū aduerbiū, ut tarde. lente. Aliud separatiuū desinite, citra puluerē, citra laborē, neglecte. Et indefinite, seorsum, seorsum. Itē exceptiuū, p̄ter q̄. Item digressiuū, itaq̄. Rursū phibitiuū, impedimēto. Pręterea occulta tiuū, clanculū. Porrō declaratiuū, luculēter, clare. Nā iuxta significatū noīa addere singlis, & infinitū fuerit, & noīa indere necesse. Quare p̄stiterit fortasse decē in aduerb; quocq̄ ḡna illa ponere, substantiā, q̄litatē, q̄titatē, ad aliqd̄ conari referre. Veluti substantiā, uiue, naturaliter, referant ad substan. Bñ, libēter, facile, canine. tāq̄, ut, ualde, admōdum, paulatī, oīno, certe, uideli, certe, etiā, mime, nō, ne, nō, forte, en, o, legēdū, utinā, io, heus, ah, euhā, age, referē ad q̄litatē. semel, bis, ter, referant ad q̄titatē. Heriliter, feruilitē, equē, similitē, sępe, raro, magnopē, magis, minus, simul, referant ad aliqd̄. Sursum, deorsum, hic, illic, hic, p̄cul, prop̄e, seorsum, foris, intus, cōtra, humi, mox, uñ, ubi, ultra, ultra, in medio, unde, ubi, ubi, referant ad ubi, Nūc, tūc, rursū, eousq̄ cū, deñ, hodie, cras, rursū, protinus

Decē generā
ra in aduer
bijs.

TΩμ δὲ ἐπιρρημάτων σχηματισμὸς ἀπὸ πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν γίνονται. ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν φρονίμων ὀνόματός, φρονίμως. ἀπὸ τοῦ αἴρω ῥήματος, τὸ ἀρδύω. ἀπὸ τῆς εἰδότητος μετοχῆς, εἰδότηως. ἀπὸ τοῦ τῆς ἀρθῶς, τῆςδε. ἀπὸ δὲ τῆς τῶν ἀντωνυμίας, οὕτως. ἀπὸ δὲ τῆς ἀνά προθέσεως, ἀνω. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐγγύς ἐπιρρηματος, ἐγγύθην. ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου καὶ θεοῦ σωφροσύνης, δέσμων, δὴ ἄσθεν. εἶν δὲ ἄμικτὸν δεματικὰ ἄττα, οἷόντι τὸ ἐγγύς καὶ χαμαί. ἐστὶ δὲ ῥόσος σηματικὰ καὶ τὸ ἄψ. ἐ. πάλιν. μέγιστον. τόπος δὲ καὶ τὸ ἴνα. καὶ ἀπάντητον. Σχίσθεις δὲ τῶν τοπικῶν, τρεῖς. ἐν τόπῳ. ἐκ τόπου. εἰς τόπον. οἶον, οἶκοι, οἶκαδε οἶκονδε. Ομοιώσεως δὲ ἡ. ἡύτε. Ἀδμοσίσεως δὲ διαρισμένῳ, καὶ τὸ πᾶνδὴμει, καὶ πασυσθὶ καὶ πανοικί. Παρακελεύσεως δὲ καὶ τὸ εἶα, καὶ ἴδι. καὶ ἐκπληκτικὸν ἐτι τὸ ἔα. καλεῖσθαι δὲ ἑτι παρὰ τὸν ἐπιρρημα. οἶον τὸ ῥονίως ἑκταδόν. καὶ διαμετρίκον ὠρισμένως, ἀκονητί, ἀπονητί, ἀμελητί. καὶ ἀορίσως, ἀνὸν ἄτερ. καὶ ἐξαρετικὸν, τὸ πλῶν. καὶ ἀποσατικὸν τὸ ὡς τε. καὶ διακωλυτικὸν τὸ ἐμπόδω. καὶ ἐπικρυπτικὸν τὸ λάθρα. καὶ ἐμφατικὸν, δὲ διαρρήθω, ἀναφανθόν. ἀλλὰ γὰρ τὸ πρὸς τὸ σημασιόμνον ὀνομάζω καθ' ἑκάστον ἀπερόμ τε, καὶ ὀνομαθεῖται ἀνάγκη. διὸ δὴ καὶ ἀμεινον ἴσως δέκα καὶ τῶν ἐπιρρημάτων γένη θέσθαι ἐκείνα. οὐσίαν, ποίον, ποσόν, πρόσ τι, ποῦ, πότε, ποιῶν, πάχην, κείσθαι, ἔχην. καὶ ἑκάστα ἐπὶ τῆς τούτων παρὰ θῆαι ἀνάγκη. οἶον, οὐσιόσῳ, ἐμψύχως, φυσικῶς, ἀναφέρεται ἐπὶ πλῶν οὐσίαν. εἶ, ἡδέως, ῥαδίως, κωκῶν, ὡς πρὸς, ὡς τε, λίαν, πάνυ, ἡρέμα, πάντως, ἢ, δηλαδί, νή, ναί, ἡκιστα, οὐ, μή, μά, ἴσως, ἴσθαι, ὦ, ἀναγνωσέον, εἶδε, ἰού, φεῦ, ἄ, εὐάμ, ἄγε, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποίον. Ἀπαξ, δίς, τρίς, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποσόν. Δεσποτικῶς, δολικῶς, ἴσως, ὁμοίως, πολλακίς, ὀλιγάκις, μεγάλως, μάλλον, ἥσσον, ἄμα, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πρόσ τι. Ἀνω, κάτω, ὦδε, ἐκεῖ, ἐνθάδε, πόρρω, ἐγγύς, χωρίς, ἔξω, ἔσω, ἐναντίον, χαμαί, ἄψ, ὄθεν, ἐνθα, ἐπέκενα, πέραν, μεταξύν, ἐνθεν, ὅθεν, ἴνα ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πρὸς. Νῦν, τότε, αὐτίς, τέως, ἡνίκα, ἔπειτα, σήμερον, αὔριον, πάλιν.

R. ἢ εὐθύς

protinus, postea, mox, repente, mox, eousq; donec, referantur ad quādo. Agiliter, speculatiue, sectim, referantur ad facere. Passiue, fecte, atq; his similia, referantur ad pati. Collectim, acruatim, separatim, seorsum, deinceps, mixte, referantur ad poni. Armate, calceate, complexiue, cum coronis, cum laurea, referantur ad habere. Ceterum expendendæ sunt melius horum differentia.

DE CONIUNCTIONIBVS.

Coniuñctiões copulatiuæ sunt hæ quocq; atq; atq; atq; atq; atq; siue. Disiuñctiua uero etiã uel. Causalis itē ut, ut, ut. Expletiva itidē & hæc, utiq; quæ & utiq; dicitur, & qdem quidē. Aduersatiua autē & hæc, tamē, & hæc nisi. Ac multæ quidem eadem uaria notādo proferuntur, ut sed, simul & copulatiue & rationaliue, γε uero expletive, & diminutiue, & rationaliter. Ceterum hæc αμ expletive significat, & rationaliue, ac circūscriptiue. πρ uero & aduersatiue, & diminutiue. Rursum qm̄ & causaliter, & cōfirmatiue. Autē uero & copulatiue & rationaliue & circūscriptiue. At de octo quidē orationis partibus, q̄ & ad inflexionē, & ad formationē ptinebant, accommodate dicta sint, & sufficiēter, ut in scd'o institutiōis uolumine.

FINIS SECVNDI.

THEODO

εὐθύς, ὑστερον, πρῶτον, ἔξαίφνης, αὐτίκα, ὄφρα, τόφρα, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πότε. Δραστικῶς, θεωρητικῶς, τμήσει. ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποῖον. Παθητικῶς, πεποιμηλῶς, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πάσχειν. Συλλήβειον, ἀθρόως, ἄνθι, χωρὶς, ἐφεξῆς, μίγσει. ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ κῆρα. Ὀπλισμῶς, ὑποδεδεμένως, πρὶεκτικῶς, σεφανοφόρως, λαφνοφόρως, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ἔχειν. Σκεπτικῶς δὲ βέλτιον τὰς διαφορὰς.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ.

Ἰνδεσμοὶ μὲν συμπλεκτικοί, ἢ ἡμέρι, ἢ ἡμέρι, ἢ ἡμέρι, αὐτάρ, ἢ ἡμέρι. Διαξθνικὸς δὲ, καὶ ἡμέρι. Αἰτιολογικὸς δὲ, καὶ ὄφρα, ἢ ἡμέρι. οὐνεκα. Πραπληρωματικὸς δὲ, καὶ ὁ νῦν, ὅς καὶ νῦν λέγεται, καὶ θῆρι, ἢ ἡμέρι. ἐνάντιωματικὸς δὲ, καὶ ὁ ἔμπης, καὶ ὁ πλήρι, ἢ πολλοὶ δὲ οἱ αὐτοὶ πολλασιμῶς λέγονται. οἷον ὁ μὲν ἄλλῃ, καὶ συμπλεκτικῶς καὶ συλλογιστικῶς. ὁ δὲ γε πρῶτα πληρωματικῶς καὶ μεωτικῶς καὶ αἰτιολογικῶς. ὁ δὲ ἄμ παραπληρωματικῶς, καὶ συλλογιστικῶς καὶ πρὶγραεικῶς. ὁ δὲ πρὶ καὶ ἑναντιωματικῶς, καὶ μεωτικῶς. ὁ δὲ ὅτι ἢ αἰτιολογικῶς, ἢ ὑπεβαίωτικῶς. ὁ δὲ δὲ καὶ συμπλεκτικῶς, ἢ συλλογιστικῶς, ἢ πρὶγραεικῶς. καὶ περὶ μὲν τῶν ὀκτώ τοι λόγῳ μερῶν, ταῦτα ἔτι εἰς κλίσιρ τε ἢ σχηματισμῶν συμμέξως ἐξηγήσω, καὶ ἰκανῶς, ὡς ἐν ἑστέρω εἰσαγωγῆς.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ.

ΘΕΩΔΩ

Dinceps uero eodē modo de ac-
centu syllabæ q̄ cū quātitate, tū
orthographiā dicendū erit, ne ui-
delicet circa dictionē uitiū barba-
rismi cōtingat. Barbare enim q̄s
loqui dephendit, uel defectu, ut
δημοδένε, uel abundantia ut αλχι-
νε, uel immutatioe ut αινεία. aut
tēpore, aut accētū, aut scriptura ut in dictione νίκος per i
scripta, cū deberet p̄ i scribi. Atq̄ ad rectitudinē q̄dem,
eac̄ q̄ citra defectū & abundantia atq̄ immutationē p̄fe-
runtur, illa p̄tinent q̄ superius de inflexione atq̄ formati-
one dicta sunt. De reliquis iam dicendū nobis erit, diu-
dentib, ac definiētib, singula.

Definitio accentus.

Accentus igitur est extensio q̄dam uocis literatæ ad cō-
cinnitatē totius orationis. Sunt aut̄ p̄ter superius dictos
oc̄to, & longus quidā, & breuis, hoc pacto notati - υ.
Vocātur aut̄ hi tēpora, qm̄ super uocales positi, alterutri
efficiunt tēporum, uocalē sc̄ilicet aut longā aut breuē illi
appositi distinguūt, qm̄ potētia utrūq̄ sit. Erat itaq̄ olim
fortasse nō solū ε & ο locus huiusmodi notis, sed & α q̄q̄
& ι, atq̄ υ. nunc aut̄ super ε & ο inutiles. Siquidē η & ω
assumētes, scribim⁹. In his uero q̄ uocātur ancipites, usus
est earū p̄sus nullus, unde soli poēta poterūt esse usui.

Sic igitur accētus in quatuor diuidatur, nēpe in tonū,
tēpus, spiritū, passionē. Est aut̄ tonus intēsio uel remissio
uel moderatio sylla. uocalitatē habens. Nimirum acutus
intensū habet sonū, grauis remissum, circūflexus mediū.

Tonus.

Tempus.

Tēp⁹ uero est p̄ductio uel correptio uocalis. Producit
namq̄

Φεξ̄ης δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον πρὶ
προσωδίας ἢ συλλαβῆς ποσότητος
τε καὶ ὀρθογραφίας λεκτέου, ἵνα μὴ δὲ
πρὶ λέξι ἀμάρτημα ὁ βαρβαρισμὸς
συμβαίνει. βαρβαρίζω γάρ τις ἐλέγ-
χεται, ἢ εὐθεία, δημοδένε. ἢ πλεο-
νασμῶ, αλχίνε, ἢ ἐναλλαγῆ, αινεία
ἢ ῥόνω, ἢ προσωδία, ἢ γραφῆ, νίκος
τῷ ι, δέου τῆ ε. καὶ εἰς μὲν τὸ ὀρθόν, πρὶ τε ἐνδίαμ καὶ πλεο-
νασμῶ καὶ ἐναλλαγῶ, οἰκεία τὰ ἐμπροθερ πρὶ κλίσεως ἢ γκ-
ματισμῶ εἰρημλύα. πρὶ δὲ τῶν λοιπῶν νῶν λεκτέου, διαυροῦ-
τας ἕκαστα πρότερον, καὶ ὀριζομλύε.

ΟΡΟΣ ΠΡΟΣΩΔΙΑΣ.

Προσωδία μ̄ οὖν ὄξει τάσις πιάτις φωνῆς ἐγγράμματῶ, πρὸς
ἐμφωνίαν τοῦ ὅλου λόγου. ἐστὶ δὲ πρὸς ταῖς πρότερον ἐρηκμέναις
ὀκτώ, καὶ μακράτις ἢ βραχεῖα, οὕτω γραφόμεναι - υ. χρόνοι δὲ
αὐτὰ καλοῦνται, ὅτι ἐπὶ τῶν φωνήεντων τιθέμεναι, δάτερον
ἐμποιοῦσι τοῖς ῥόνοις, ἢτοι γὰρ μακρῶν, ἢ βραχῶν ὅν ἐπὶ τοῖς δὲ
διορίζονται, τὸ δυνάμει ἀμφοτέρω ὅν. ἢ μ̄ οὖν πάσαι ἴσως οὐ
μόνον τὸ ε καὶ ο τόπος τοῖς τοῖσδε σημείοις, ἀλλὰ καὶ τὸ α
καὶ ι, καὶ υ. νῶν δὲ ἐπὶ μὲν τοῖς ε, καὶ ο περιτήα. τὸ γρ̄ η καὶ ω
μεταλαμβάνοντες, γραφόμεν. ἐπὶ δὲ τῶν καλυμνῶν διαγρό-
νων ῥῆσις οὐκ ἐστὶν αὐτῶν οὐδεμία. ὡς τε μόνω ἀν τῷ μετρί-
κῶ εἰμ̄ εὐ ῥῆσι.

οὕτω μὲν οὖν ἢ προσωδία εἰς τέτταρα διαυροῖτ' ἄν. οἷον εἰς
τόνον, ῥόνον, πνεῦμα, πάθος. ἐστὶ δὲ τόνος, ἐπίτασις ἢ ἀνεσις
ἢ μεσότης συλλαβῶν, ἐμφωνία ἔχουσα. ἢ μὲν γὰρ ὄξεια, τὸ ἐπι-
ταμλύον ἔχει τὸ φθόγγον, ἢ δὲ βραχεῖα τὸ ἀνεμλύον, ἢ δὲ πρὶσσω-
μλύον τὸ μέσον.

χρόνος δὲ ἐκτάσις, ἢ συσολή φωνήεντος, ἐκτείνεται μὲν γρ̄
τῆ μα

namq; longa, corripitur uero breui.

Spiritus. Sp̄s aut̄ est q̄litas mutatoria cōsonantiū siue in asperā, siue in tenuē. Per asperū em̄ tenuis mutat̄ in asperā in cōpositione. dux, deductor. p̄ tenuē, manet & tenuis. rogo, interrogo.

Passio. Passio aut̄ est q̄litas uocis affectæ, uel p̄ ablationē uocalis, uel per cōpositionem dictionis, uel p̄ subdistinctionē.
Apostrophus. Apostrophus ablatio est uocalis, ut hoc est, ul' uocaliū, ut uolo ego. Auferunt̄ & α, & ι breues existentes, ut, uidelicet hic, p̄ uidelicet hic, in nobis, p̄ in nobis. & ο & ε, hoc meū, hoc meū. age dic, age dic. Subunio aut̄ coitus duarum dictionū est, ut quocumq;. Subdistinctio uero contra, dissolutio q̄dā est duorū, ut quisq;. Per talē utiq; tenorē syllabarū ad id, qd' est cōcinnius, alia qdē p̄ductas hñt, alia uero correptas, alia itē acutas alia graues, alia circūflexas, quēadmodū rursum alia qdē asp̄as, alia uero leues.

De syllaba.

Syllabariū diuisio. Syllabæ præterea, unde dictiones, pars minima cōstructæ orationis. Fuerit itaq; & syllaba coitus quidē ad minimum duarū literarum, subiecta in primis accentū. Dicitur tamē abusiue & una litera syllaba, ut α ε. Fit aut̄ multipharīā ratione multarū & diuersarum connexionū literarum. Est q; eiusmodi, alia quidē longa, alia breuis, alia anceps. Longa quidē, quæ habet natura longā uocalem, uel aliquā diphthongorū, siquidē diphthōgi omnes longæ sunt. Natura quidē tripliciter, uel sono longæ uocalis ut heros, uel extēsiōne ancipitis, honestus. uel diphthongo, ut Ajax. Positione aut̄ uno modo, duobus sequētib. consō. siue actū, ut panis. siue potētia, agam, uerberabo. Breuis uero, q̄ hēt uel natura breuē uoca. ut sermo. ul' ancipitē correptā, ut amicitia. Ceterū cois, q̄ potest eadē & lōga accipi, & breuis, atq; hoc tripliciter. Verū de his dicere, speculationis est alterius.

Locū

τῆ μακρᾶ, συσέλλεται δὲ τῆ βραχείᾳ.

πνεῦμα δὲ ποιότης τρεπτική σύμφωνων, ἢ τὸ εἰς δασύ, ἢ εἰς φιλόμ. τῆ μὲν γὰρ δασεία τὸ φιλόμ τρέπεται εἰς δασύ ἐν τῆ σωθέσει. ἢ γεμῶν, καὶ ηγεμῶν. τῆ δὲ φιλή φυλάττεται. ἐρωτῶ, ἐπρωτῶ.

πάθος δὲ, ποιότης φωνῆς πεπονηγᾶς, ἢ τὸ δὲ ἀφαίρεσι μ φωνῆς ἠντος, ἢ δὲ ἀ σύνδεσι μ λέξεως. ἢ δὲ ὑποδισολήμ. ἢ μὲν γὰρ ἀπόστροφος, ἢ φωνήεντος. τοιτ' ἐσιμ, ἢ φωνήεντῶν. βόλομ' ἐγώ. ἀφαιρέτη δὲ τό, τε α κή, βραχέα ὄντα. ἀρα οὐτ' α, ἀρ' οὐτος. ἐπὶ ἡμῖν, ἐφ' ἡμῖν. κή τὸ ο κή ε. ἴτο ἐμόν, ἴτ' ἐμόν. φέρε εἰπέ, φέρ' εἰπέ. ἢ δὲ ὑπὲρ σωμάφρα δ' υοῖμ λέξεωμ ὄξιμ. οἶομ ὄσωσ οἶν. ἢ δὲ ὑποδισολή τὸ ἀνάπαλιμ, διαίρεσις γάρ τις δ' υοῖμ. οἶομ ὄς, τις. τοιοῦτε μ δ' ἢ ποια τὰσα τῶν συλλαβῶν, ἐπὶ τὸ εὐφωνότερον, τὰ μὲν μηκυνόμυα ἔχε, τὰ δὲ συσελλόμενα. καὶ τὰ μὲν, ὄξυνόμενα, τὰ δὲ βαρυνόμενα, τὰ δὲ πρῶτόμυα. ὡς πρὸς ἀμ πέλιμ, τὰ μὲν δασυόμενα, τὰ δὲ φιλόμυα.

ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

συλλαβαὶ δὲ ταῦτα, ὅθεν αὐ λέξεσ, μέρος ἐλάχισον τοῦ κατὰ σύνταξιμ λόγου. ὡς τε κή εἴη ἀμ συλλαβῆ σωέλθουσι μὲν τοῦλάχισον δ' υο γραμματέων, πρῶτως δ' ὑποκείμενον προσφάσε. λέγεται μὲν τοῖ κατὰ χριστικῶς κή τὸ μονογράμματον συλλαβῆ. οἶομ, α. ε. γίνεται δὲ πολλαχῶς κατὰ λόγον τῶν πολλῶν τε, κή διαφόρων ἐπιπλοκῶν ἢ γραμματέων. κή ἐσιμ αὐτῆς τὸ μὲν μακρόν, τὸ δὲ βραχύ, τὸ δὲ κοινόν. μακρόν μὲν, τὸ ἔχορ φύσει μακρόν φωνῆν, ἢ μίαν τινὰ τῶν διφθόγων. αὐ γὰρ τοῖ διφθογοὶ πάσαι μακρᾶ εἰσί. φύσει μὲν τριχῶς. ἢ τοῖ γὰρ φθόγῳ μακρῶ φωνήεντος. οἶομ ἦρωσ. ἢ ἑκτάσε διχρόν. οἶομ καλός. ἢ διφθόγῳ. οἶομ αἶας. θέσει δὲ, μοναχῶς, δ' υοῖμ ἐπιφερομύοιμ συμφώνοιμ, ἢ τοῖ ἑνεργία. ἄρτος. ἢ δυνάμει. ἄξω. τίψω. βραχύ δὲ, τὸ ἔχορ ἢ τοῖ φύσει βραχύ φωνῆν. οἶομ λόγος. ἢ δίχρονον συσελλόμενον. οἶομ θιλία. κοινόν δ', τὸ δ' υναμύοιμ τὸ αὐτὸ μακρόν τε λαμβάνεσθαι, καὶ βραχύ. τριχῶς δὲ τὸ τοῖσ. αὐ τὸ πρὸ τῶν εἰπέμ θεωρείας ἑτέρας.

S ΤΟΡΟΙ

tractum acui, si in ultima est accentus.

Nomina primæ inflexionis.

Primæ aut inflexionis grauisonus rectus semp penacu itur. Aeneas. Chryses. p̄ter uerbalia q̄ a præterito p̄fecto sunt. poëta. iudex. iudex.

Nomina secundæ.

Secundæ uero inflexionis, alia q̄dem acuta, uirtus. alia item penãflexa, & penacuta, musa. regio. ceterũ antepenacuta aliqua cõposita, Empusa. At finientiũ in α, in penultima est tonus ut plurimũ, si longa sit, musa, regio. In η uero purũ dissyllaba ο hñtia in penult. quib⁹ p̄ponitur asper, graui notãt plerunq̄. axeda. uomica. herba. Vni uersaliter aut cũ masculinis foemina cõueniũt. Quãob̄ rē uidendũ, si quod ex foe, triũ sit ge. nã diuina graue est, q̄a hmõĩ & diuin⁹. pulchra uero & bona acuta, q̄ pulcher quocq̄ & bonus acuantur.

Noia tertiæ.

Ceterũ tertiæ inflexionis alia q̄dē acuta, frugi. alia penacuta, sermo. alia antepenacuta, iustus. Vt ex possessiuis alia q̄dē in κομ acuta oĩa, ut atticũ, alia uero in εομ antepenacuta, ut aiacinum, & q̄ sunt à locis denominata, in ιομ antepena. coeleste. Itē à materialibus in νομ, lapideum, & q̄ à ptō passiuo uerborũ quartæ, siue sint p̄pria, siue adiectiua. nō apparēs. diophātus. sine cātu. nō satus. Et q̄ ueluti materialia cũ εμ cõposita efferũtur. musicũ. mēsuratum. Generalr etiã cõposita ut in multis. aiãduersum. assimile. & prorsus trochaica in cõpositiõe transferũt accētũ. seruus, bon⁹ seru⁹. tēpus, p̄cox. Preterea q̄ ab occido cõposita passiuæ. ense occisus, à lupo occisus. Nã actiua penacuiũt q̄ ense occidit, q̄ lupũ occidit. Ad hũc aut modũ, & q̄ à nutrio. à populo nutrit⁹, nã pplm nutritēs penacuiũtur. Sicutiq̄ & à uento cũ p̄positione cõposita antepe. acuiũt. famulus, minister. cũ alia uero parte penul. acuiũt. somnio aut̄ interps. sacerdos. penul. itidē acuiũt alia m̄ta dissyllaba appella

καίρισεως οὐσαμ. ὀξύνεοθα, ἀμ̄ ἐπὶ ρδῑ ἐχάτης ὁ τόνος.

ΠΡΩΤΟΚΛΙΤΑ.

τῶν δὲ πρωτοκλίτων βαρύτονος ἀεὶ ἢ εὐθέα παραξυτόνως μέν. ἀνείας. χρύσης. πλῶν τῶν ἀπὸ παρακκεμλῶν. ποιητής. κριτής. δικαστής.

ΔΕΥΤΕΡΟΚΛΙΤΑ.

τῶν δὲ δευτεροκλίτων, τὰ μὲν ὀξύτονα. ἀρετή. τὰ δὲ προπξυτόνως πῶμενα, καὶ προξυτόνα. μέσσα. χώρα. καὶ προπξυτόνα δὲ εἰς νια τῶν σωθέτων. ἔμπεσσα. λεγόντων γεμλῶ εἰς α, ἐπὶ ρδῑ παραληγῶσης ὁ τόνος ὡς ἐπιτοπολυ μακρᾶς οὐσης. μέσσα. χώρα. τὰ δὲ εἰς η̄ καθαρόν δισύλλαβα ὅσθ ο παραλήγοντα, οἷς προκγετα διασύν, βαρύνετῃ ὡς ἐπιτοπλῆσον. χνόκ. φθόκ. χλόκ. καθόλα γεμλῶ τοῖς ἀρσενικοῖς τὰ θηλυκὰ ἔπετῃ. ὡς τε η̄ σκεπῆεομ, εἴτι ἢ θηλυκῶν τριγενές. τὰ μὲν γὰρ θεία βαρύτονον, ὅτι Ὁ τὸ δῆος. Ὁ δὲ καλή Ὁ ἀγαθὴ ὀξύτονον, ὅτι τὸ καλός καὶ ἀγαθός.

ΤΡΙΤΟΚΛΙΤΑ.

καὶ τῶν τριτοκλίτων δὲ τὰ μὲν ὀξύτονα. χρυσός. τὰ δὲ παραξυτόνα, λόγος. τὰ δὲ προπξυτόνα, δίκαιος. οἶον τῶν κητικῶν, τὰ μὲν εἰς κομ ὀξύτονα πάντα, ἀηκόμ. τὰ δὲ εἰς εομ προπαραξυτόνα, αἰάντεομ. καὶ τὰ ἀπὸ τόπων δὲ πξωνομασμλῶ εἰς ιομ, προπξυτόνα. οὐράνιομ. καὶ τῶν μετασσιασικῶν, τὰ εἰς νομ. λίθιομ. καὶ τὰ ἀπὸ πξαικένων παθητικῶν τῶν τεταρτοζύγων εἴτε κύρια, εἴτε ἐπίδεται, ἀφαντες. δίοφαντος. ἀφαλτος. ἀπαρς τῶ. καὶ τὰ ὡς μετασσιασικά σωδέσει ρδῑ εμ λεγόμενα, ἔμμεσομ. ἔμμετρομ. καὶ ὅλως τὰ σύνθετα ὡς ἐπιτοπολυ. ἐνθυμομ. πξαπλήσιομ. καὶ ἀπλῶς τὰ ἑσχαϊκὰ ἢ τῆ σωδέσει ἀναβιβάξει τὸν τόνον. δῶλος, εὐδῶλος. ὦρα, πρόωρος. καὶ τὰ ἀπὸ τῶ κτείνω σύνθετα παθητικὰ. ξιφοκτόνος. λυκόκτονος. ἑνεργητικὰ δὲ πξοξύνεται. ξιφοκτόνος. λυκοκτόνῶ. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τῶ τρέφω. λαότροφος μλῶ. λαοτρόφος δὲ παραξυτόνως. ὡς πξ ἄρα καὶ τὰ ἐκ τῶ πολῶ, μετὰ μὲν προδέσεως προπαραξύνεται. πρόπολος. ἀμείωπος. μεθ᾽ ἑτέρω δὲ πξοξύνεται. ὄνειροπόλος. θυκοπόλος. πξοξύνεται δὲ τὰ πολλὰ τῶν δισυνλλάβων

appellatiua, sermo, Quēadmodū & ultimā multa dissyllaba itidem adiectiua, suavis, grauis, Ceterum dissylla. in interrogatiua, qualis, quātus, indefinite capta acutiuntur. q̄lis, quātus. Verum in summa, q̄ ueniūt a p̄tō p̄fecto passiuo circūflexorū, acutiuntur. laudatus, uisibilis, cultus, uindemiatio. & si qd ex acutifonis elisionē patiat̄, idē accēt⁹ seruetur, ad p̄cedentē reiectus. grauiā, grauiā carmina sunt.

Nomina quartæ inflexionis:

Nominū aut quartæ atticorū maiorū duabus syl. ānpe nacutus semp est rectus, etiā si longa ultima sit. Atticorū uero est hoc, ut menela⁹, ferax. Quæ uero dorice ablatiōe σ inflectuntur, diuersa sunt. Alia nāq; grauiā, Diondas. alia anflexa, podes. Ceterū penanflexū unum, lapis.

Nomina quintæ.

Nominati-
ui loci.

Per quintā uero inflexorū in αμ simplicia qdē, acutiuntur in recto oīa, Pan. nisi id, qd est ab oīs, oīe. Itē in ας foē. & omnino p̄^a declinata, ternio, Arcas. Præterea in αις, & αιξ monosyl. nō cōtracta, conuiuīū, pasta, capra. Itē p̄ ιε purū adiectiua, nobilis. Rursum in κμ (quorū nō est formatio neutri) multa, simplicia qdē existētia, collū, canalīs. Porro in κς, ut simplr̄ dicā, saluator, pater. Mater tñ & filia penacute p̄ferūtur. Præterea in ιμ bitermina simplicia, nasus. Rursum in ις patrony. priamis, uel etiā a noībus in ος tertīæ infle. seruus, serua. captiuus, tīua. garrulus rula. Ceterū in υς triḡna, uel p̄^a declinata, uel ultima lōga, iucundus, chlamys, multitudo. Alia aut penacute. Ad hęc in ωμ cōtentīua, uel q̄si contētiua, cubiculū, deceptor. Itē in ω, & in ως foemīna. Latona, pudor. Præterea in ους, Achilles, Peleus. Dores tamen & hęc penacuunt. Achilles, peleus. In αμ uero cōposita, penacuūtur, Hermopan. Itē in ας dissyllaba, Ajax, Calchas, Atlas. Præterea in ας neu. caro, cornu. Itē in αξ, & oīno in ξ desinen. simplicia supra unā syll. rapax, pdix. Rursum in ιμ cōposita uel q̄rū neutri

προσηγορικῶν. λόγος. ὡς πρὸ ἄρα ὀξύτονα τὰ πολλὰ τῶν δισυλλάβων ἐπιθέτων. ρησός. θανός. τάγε μὲν δισύλλαβα ἤρωπιματικῶν ποῖος, πόσος, ἀοριστάμενα ὀξύνεται. ποιός. ποσός. καθόλα δὲ τὰ ἀπὸ πρῶτα κεμλῶν παθητικῶν τῶν περιπωμλῶν, ὀξύνεται. ἔπαινετός. δεατός. ἀροτός. τρυγητός. καὶ εἴτι δὲ τῶν ὀξύτων μένων ἐκθλιψίμ πάδοι, ὁ αὐτὸς τόνος φυλάττεται ἀναβιβασζόμενος, θενά. θείν' ἔπη πέλει.

ΤΕΤΑΡΤΟΚΛΙΤΑ.

τῶν δὲ τεταρτοκλίτων ἀθητικῶν ὑπὸ δισυλλάβων, προπρῶξυτοσ νόσ ἀεὶ ἢ εὐθέα, καὶ τοὶ μακροκατάληκτοσ οὔσα. ἀθητικῶν δὲ τὰ ποῖστο. μὲνέλεωσ. εὐγέωμ. τὰ δὲ δωρικῶσ ἀφαιρέσει τοσ κλινομένα διαφορεῖται. τὰ μὲν γὰρ βαρύτονα. διώνσας. τὰ δὲ πρῶτωσ μενα. ποσῆσ. καὶ προπρῶτωσ μενοσ δὲ ἐμ, τὸ λαάσ.

ΠΕΜΠΤΟΚΛΙΤΑ.

τῶν δὲ πεμπτοκλίτων, τὰ μὲν εἰς αμ ἀπλᾶ ὀξύτονετα ἐπ' εὐθείας πάντα. πάμ. πλῶν τοσ ἀπὸ τοσ πάσ, πάμ. ἐτι τὰ εἰς ας δηλυκά, καὶ ὅλωσ τοσ κλινομένα. τριάσ. ἀρκάσ. ἐτι τὰ εἰς αις, εἰς αιξ μονοσύλλαβα ἀπαθῆ. δαίς. σαίς. αἰξ. ἐτι τὰ εἰς κς τοσ καθαρῶ κλινομένα ἐπίθετα, εὐγενής. ἐτι τῶν εἰς κμ, ὧμ οὐκ ἐστὶ πρῶτα ραχηματισμὸσ οὐδετέρσ, τὰ πολλὰ ἀπλᾶ ὄντα. αὐχῆμ. σωλήμ. ἐτι τὰ εἰς κς, ὡσ ἀπλῶσ εἰσῆμ. σωτήρ, πατήρ. μήτηρ γέ μὲν καὶ θυγάτηρ πρῶξυτόνωσ. ἐτι τὰ εἰς ιμ δικοτάληκτα ἀπλᾶ ὄντα. ρίμ. ἐτι τὰ εἰς ις πατρωνυμικά. πριαμίς. ἢ καὶ ἀπὸ ἤ εἰς ος τριτοκλίτων ὄντα. δμῶσ, δμώίς. αἰχμαλώτοσ, αἰχμαλωτίς. λάλοσ, λαλίς. ἐτι τὰ εἰς υς τριγενῆ, ἢ τοσ κλινομένα, ἢ μακροκατάληκτα. ἢ δ' υς. χλαμύς. πληθύς. τᾶλλα δὲ πρῶξυτόνωσ. ἐτι τὰ εἰς ωμ πρῶτα κλιτικά, ἢ ὡσ πρῶτα κλιτικά. κοιτώμ. ἀπατεώμ. ἐτι τὰ εἰς ω καὶ εἰς ως δηλυκά. λητώ. αἰδώς. ἐτι τὰ εἰς ους. ἀχιλλεύς. πελέεύς. δωριέσ μλύτοσ, καὶ ταῦτα πρῶξυνόσισμ. ἀχιλλεύς. πηλθύς. τὰ δὲ εἰς αμ σύνδετα πρῶξυνόσισμ. ἐρμόπαμ. ἐτι τὰ εἰς ας δισύλλαβα. αἰάσ. κάλχασ. ἀτλασ. ἐτι τὰ εἰς ας οὐδέτερα. κρέασ. κέρασ. ἐτι τὰ εἰς αξ, καὶ ὅλωσ τὰ εἰς ξ λήγοντα ἀπλᾶ ὑπερμίμ αμ συλλαβῶν. ἄρπαξ. πέρσιξ. ἐτι τὰ εἰς ιμ σύνδετα, ἢ ὧμ οὐδέτερα

neutri formatio in $\epsilon\rho$, $\iota\omicron\gamma\alpha$ ceruice. nasut⁹. tener. Itē in $\eta\varsigma$ à noibus in $\omicron\varsigma$ neutris cōposita, ppria, & in $\iota\varsigma$ appellatiua, & propria simplicia dissyllaba breui pen. Demosthenes, serpēs. Paris. Itē in $\omega\rho$ nō contractū, ppria, & adiectiua, & gētilia, ut Theō, felix, Teutō. In $\iota\varsigma$ uero plusq̄ dissyllaba p^d declinata, ul' p^r τ, antepenacūt, ut Adonis, Eupolis, gratiosus, extern⁹. At in uniuersum, q̄ ex dissyl. quintę declina. grauissonis cōponūtur, retrahūt tonū. consiliū. pol lens cōsilio. Que itē à foem. cōposita, retrahūt accētū, añ penacūtur, robur, ipotens, tibia, bñtibiat⁹. A noib⁹ taz mē in $\eta\varsigma$ primæ inflex. foemi. in $\iota\varsigma$ p^d uariata, in eadem seruant accentū, in q̄ masculinū hēt. hic miles, hec miles. Multa etiā à noib⁹ in $\eta\varsigma$ terminata in $\epsilon\alpha$. añ penacūtur, debilis, debilitas. In $\alpha\varsigma$ uero, & in $\upsilon\varsigma$, & in $\epsilon\varsigma$ monosyll. & oīno in $\epsilon\varsigma$ simplicia, circūflectūtur. oīs. mus. sus. q̄re⁹. bos. Talib⁹ etiā respōdēt & piscis & pater & bacchul⁹ & lūbus & supciliū. excipiātur pes, & dens. rursus q̄cunq; neut. monosyl. ignis, oīe, stercus. Et q̄cunq; in $\omega\rho$ contracta, neptun⁹, xenophō. Et oīno, q̄ ex syneresi. puer, fluxus, placēta. Oīs enim synæresis ex acuto & graui circūflectū facit. mercurius, rius. limois is. xenophō, phon. lumen, mē, uoca, ca. caro, ro. uelut nōnulli & Podes esse putāt. Podeas enim podes facit. Ex q̄ & noim quintæ contracti casus, circūflectūtur oēs, si in cōtracto fuerit tonus. Latonæ, næ, pterq̄ ubi cōtractū alteri casui nō contracto illis in uoce est, ut Latonā & nam. Oīs enim casus alteri cōsimilis casui, accentū eiuldē habet & tps. Igitur & Sapphonē, & Sapphō acute, et in alijs cōsilliter. demosthenes aut nō ex acuto, & graui. hmōi aut & Panthus, & $\iota\omicron\gamma\alpha$ uuis. Verū de aureus, & æreus, & talibus cōsiderandum. Multiplex tñ & infinit⁹ in multis ntī accētus, & minime oīm exacte possibile est locos cōes de hoc accipere, qñdo quidē & dictionē uoce eandē diuersis tonis notare liceat, ad signi.

δετέρω πρῶταχμαλισμός εἰς $\epsilon\rho$, ἐριαύχλω. εὔριμ. τέριμ. ἐπὶ τὰ εἰς $\eta\varsigma$ ἀπὸ τῶν εἰς $\omicron\varsigma$ οὐδετέρωμ σύνθετα κύρια. ἢ εἰς $\iota\varsigma$ προσηγορι καὶ κελὶ κύρια ἀπὸ τῶν διισύλλαβα βραχυπρόσληκτα, δημοσθένης. ὄρις. πάρις. ἐπὶ τῶν εἰς $\omega\rho$ ἀπαθές τὰ κύρια ἢ ἐπιθέτα κελὶ ἐθνικά, θέωμ. εὐδαιμόωμ. Τέντωμ. τὰ δὲ εἰς $\iota\varsigma$ ὑπὲρ διισύλλαβα τῶν δ' κλι νόμωα, ἢ τῶν τ, προπρῶξύνεται. ἀδωνίς. εὐπολις. εὐχαρίς. ἔπικλυς. καὶ ὅλως τὰ ἐκ διισυλλάβωμ πεμπηολίτωμ βαρυτόνωμ σύνθετα ἀναβιβάζει τὸν τόνομ. μήτις. πολύμηλις. ἐπὶ τὰ ἐκ τῶν εἰς $\eta\varsigma$ θηλυκῶμ σωτῆθέμενα ἀναβιβάζονται τὸν τόνομ, προπρῶξύνεται. ἀλκή, ἀναλκίς. κνήμη, εὐκνημίς. τὰ γεμῶ ἀπὸ τῶν εἰς $\eta\varsigma$ πρῶτα κλιτῶμ θηλυκὰ εἰς $\iota\varsigma$ τῶν δ' κλινομένων, ἐπὶ ᾧ ἀνῶν φυλάσσεται τὸν τόνομ, ἐφ' ἧς τὸ ἀρσενικὸν ἔχει. στρατιώτης, στρατιώτις. ἐπὶ τὰ πολλὰ τ' ἀπὸ τ' εἰς $\eta\varsigma$, εἰς $\epsilon\alpha$, προπρῶξύνεται, ἀδηνίς, ἀδηνεία. τὰ δὲ εἰς $\alpha\varsigma$ κελὶ εἰς $\upsilon\varsigma$, καὶ εἰς $\epsilon\varsigma$ μονοσύλλαβα, κελὶ ὅλως τὰ εἰς $\epsilon\varsigma$ ἀπὸ τῶν πρῶτα, πρῶτα, πᾶς. μῦς. σῦς. δρυς. βῶς. τὰ τῶν δ' ἠκολλᾶσθε κελὶ τὸ ἰχθύς, κελὶ ἀσφῦς, κελὶ διονῦς, κελὶ ὄσφῦς, ἢ ὄφρυς. ἐραρεῖδω τὸ πούς ἢ ὄσους. ἐπὶ ὅσα τῶν οὐδετέρωμ μονοσύλλαβα. πῦρ. πᾶμ. σκῶρ. καὶ ὅσα εἰς $\omega\rho$ σωρημένα. ποσειδῶν, ξηνοφῶν. κελὶ ὅλως τὰ ἐκ σωαιρέσεως. παῖς. ρούς. φθοῖς. πᾶσα γὰρ τοι σωαίρεσις εἰς ὀξείας, εἰς βαρείας πρῶτα ὡμένη ποιεῖ. ἐρμέης, ἐρμῆς. σιμόεις, σιμόεις. ξηροφῶν, ξηροφῶν. φάος, φῶς. βόας, βῶς. κρέας, κρής. οἷον τινες ἢ τὸ ποδῆς εἶναι ἀξιῶσι. ηρδίας γὰρ ποδῆς, διὸ ἢ αἰ τ' πεμπηολίτωμ σωαιρέδωμ πρῶτα, πρῶτα πρῶτα πᾶσα. ἢ ἐπὶ τ' σωρημένον ὁ τόνοσ ἢ, λητόος, λητός, πλῶν ἔθρα τὸ σωαιρέδωμ ἑτέρας πρῶτα ἄσωαιρέτω ὁμοφωνεῖ. οἷον τῶν λητόα ἢ λητώ. πᾶσα γὰρ πρῶτα εἰς ἑτέρας ὁμοφωνήσασα πρῶτα, ἢ τὸν τόνομ αὐτ' ἔχει, εἰ τ' ἡρόνομ. οὐκοῦν ἢ σαπφῶα ἢ σαπφῶ, ὀξιτόνωσ. κελὶ ἐπὶ τῶν ἄλλωμ ὁμοίως. τὸ δ' δημοσθένης, οὐκ εἰς ὀξείας κελὶ βαρείας. τοῦτο δὲ καὶ τὸ πάνθας, κελὶ εὐγέρως. περὶ δὲ τῶν χυσῶς, κελὶ χαλκῶς καὶ τῶν τοῦτων, σκεπήομ. πολυχίς δ' ἢς γεμῶ κελὶ ἀόρισος τὰ πολλὰ ᾧ εὐθείας ὁ τόνοσ. κελὶ ἡμισα πάντων δ' ἀκριβείας, οἷον τε τόπος κοινὸς πρὶ τῶν λαβῶν. ὁπότε δ' ἢ κελὶ τὸ πῶ φωνῶ ταῦτο διαφόρως τονίσαι ἐξῆμ, πρὸς

ad signi. differentiã, ut uita, arcus, malus, agricola, popu-
 lū nutriens, à populo nutritus, rapina, harpago, nouēnis,
 Genitiui lo- habitator. Gtūs aut̄ icōtractus, & nō in oς dissyllabus, in
 ci. eadē syllaba habet accentū, in qua & rectus, nisi lōga ultī-
 ma impediāt. Longa em̄ existēte in fine, nō potest añpe-
 nacui dictio, iustus nēpe iusti, ac sermo monis, & bonus
 boni. Excipiātur gtī hī, matris, & filia, & mulieris. Nam
 gtī in oς dissyllabi acuitur, bouis, uetula. sed lapidis p̄sy-
 nerasin dicitur ex trissyllabo lapidis, & cordis & ueris simi-
 militer, ex cordis & ueris. Vnius aut̄ ionicā habet intensi-
 sionē. In participijs tñ gtī in oς dissyll. grauātur, uadētis,
 Datiui loci. stātis. Datiuus aut̄ generaliter genitiui habet accentū, &
 tempus. genea, genea. Transformatus uero, semp̄ penacu-
 Accusatiui. itur, semestri, multistrepo, mulso. Ceterū actūs in eadem
 syll. habet accentū, in qua & gtūs, p̄ter accusatiuos quinq̄
 tæ, quorū gtūs dissyllabus in oς definit. In his enim neces-
 se est genitiuos acui. Iouis, bouis, actōs aut̄ penacui, hūc
 bouem, louē. Excipiatur, filiam, quia cōtractum, & uirū
 similiter, & mulierē. Circūflectuntur aut̄ monosyllabi ac-
 Vocatiui. cusatiui in μ definētes. clauē, leonem, murē, suem. Voc-
 catiu⁹ uero in eadē habet tonū, in qua & rectus. exceptis
 p̄ quintā flexis in ης, cōpositis proprijs, grauibus, uel cir-
 cūflexis ex synæresi, in his em̄ retrahitur accētus. hīc de-
 mosthenes, o sthenes. hīc hercules, o hercules per synære-
 sin. Identidem & Sophocles, & pericles. Ceterum in ωμ
 composita, si in ομ breue uctūs fiat, retrahūt accentū. Aga-
 mēnon, cacodæmō. p̄ter ea q̄ sunt à mēs cōposita. Etem̄
 o bellicose, & prudēs, penacute. Excipiātur, o lacedemō,
 & palæmon, penāflexa. Preterea noia in ης, quorū utiis
 in ερ, retrahūt, o filia, glos, Ceres, uir, seruator. Excipiant̄
 Dualiū to- o dñe, consiliarie, simplex, late uidēs. Rectus aut̄ dualiū
 ni. in eadē syllaba, in qua rectus singulariū, habet accentum,
 aiax, aiaces, perses, persæ. equus, equi. Ceterum gtūs in
 nominibus

πρὸς σημασίαν διάφορον. οἶον, βίος, βιός. πονηρός, πόνηρος,
 λαοτρόφος, λαότροφος. ἀρπαγή, ἀρπάγη. ὕναετής, ὕναέτης.
 Ἡ δὲ γενικὴ ἀπαθῆς οὐσα, καὶ μὴ εἰς ος δισύλλαβος, ἐπὶ ᾧ αὐ-
 ᾧ συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἢ εὐθεῖα, εἰ μὴ μακρὰ λή-
 γουσα κωλύοι. μακρὰς γὰρ οὐσῆς ἐπὶ τέλει, οὐ δύναται προπρὸ
 ξωθῆναι λέξις. δίκαιος ἄρα δικάϊς. λόγος δὲ λόγος. καὶ ἀγα-
 θός, ἀγαθός. ἐξαλείδω τὸ μητέρος καὶ θυγατέρος, ἢ γυναικός.
 αἴγεμῆρ εἰς ος δισύλλαβοι, ὀξύνονται. βοός. γράος. ἢ δὲ λάος,
 κατὰ σωμαίρεσιμ ἐκ τρισυλλάβου ᾧ λάος. καὶ ἢ κῆρος, ἢ ἦρος
 ὁμοίως ἐκ ᾧ κέρος, καὶ ἔρος. τὸ δὲ μιᾶς, ἰωνικῆρ ἔχει πλὴν τὰ
 σιμ. ἐπὶ μὲν τοῖσιν μετοχῶν, καὶ αἰ εἰς ος δισύλλαβοι, βαρύν-
 νονται. βάντος, σάντος. Ἡ δὲ διοτικὴ καθόλου εἰς ᾧ γενικῆς ἔχει
 τόνον, καὶ ᾗονον. ἀνεῖς, ἀνεῖα. μετὰ πεπλάσμων δὲ, αἰ προπα-
 ρεῦνεται, διχόμηνι. πολυπάταγι. μελίκρατι. Ἡ δὲ αἰτιατικὴ
 ἐπὶ ᾧ αὐτῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἢ γλυκῆ. πλῆρ
 τῶν πεμπτοκλίτων. ὧμ ἢ γενικὴ δισύλλαβος εἰς ος. ἐπὶ τούτων
 γὰρ ἀνάγκη τὰς μὲν γενικὰς ὀξύνεσθαι. διός. βοός. τὰς δὲ αἰτια-
 τικὰς προξύνεσθαι. τὸν βόα. τὸν δία. ἐξαλείδω τὸ βύγαξ. πε-
 πονθός γρ, καὶ τὸ ἀνδρα ὁμοίως, καὶ τὸ γωαῖκα. καὶ πρῶτων
 τὰ δὲ αἰ μονοσύλλαβοι αἰτιατικαὶ εἰς ν λήγουσαι. κλέμ. λίμ.
 μῦ. σῦ. Ἡ δὲ κλητικὴ, ἐπὶ ᾧ αὐτῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἢ εὐ-
 θεῖα. πλῆρ τῶν πεμπτοκλίτων εἰς ης σιωθῆτων κυρίων βαρυνό-
 νων, ἢ ᾧ πρῶτων μῶν ἐκ σωμαίρεσεως. ἐπὶ τούτων γὰρ ἀναβι-
 βάζεται ὁ τόνος. ὁ δημοσθένης, ὧ δημοσθενεῖς. ὁ Ἡρακλῆς, ὧ Ἡρά-
 κλεος, Ἡρακλῆς ἢ σωμαίρεσιμ. τοῖστο καὶ τὸ σοφόκλεος, πρὶκλεος.
 καὶ τὰ εἰς ωμ δὲ σύνθετα, ἔαρ εἰς ὀμ βραχὺ ἢ κλητικὴ, ἀναβιβάσθαι
 ἢ τόνον. ἀγάμεμνον. κακόδαιμον. πλῆρ τ' ἀπὸ φρήμ. καὶ γρ, ὧ
 δαίφρον, καὶ πρὶφρον, προξυτόνω. ἐξαλείδω τὸ λακεδαίμον,
 καὶ τὸ παλαίμον, προπρῶτων μῶν. ἐπὶ τὰ εἰς ης, ὧμ ἢ κλητικὴ εἰς
 ερ, ἀναβιβάσθαι. θυγατερ. εἰνατερ. δῆμητερ. ἀνερ. σῶτερ. ἐξαλείδω
 ᾧ τὸ δέσποτα. μητίετα. ἀκάκητα. εὐρύσοπα. Ἡ δὲ εὐθεῖα τ' οὐκ
 κῶρ, ἐπὶ ᾧ αὐτῆς συλλαβῆς τῆ εὐθεία τῶν ἐνικῶν ἔχει τὸν τό-
 νον, αἶας, αἰάντε. πέρσης, πέρσα. ἵππος, ἵπτω. Ἡ δὲ γενικὴ ἐπὶ
 τῶν

nomínibus p̄ quintā inflexis solis, ḡtm̄ pluraliū sequitur, aīacum, aīacū. p̄ter manuū, puerorū, plixorū. In alijs uero oībus p̄prio recto in tono est similis, enea, enearū, honores rum, sermones, nū. menelai, orū. Vocatiuus aut̄ ntō filis. Rectus uero pluralis similē tonū hēt cū recto singulariū, lapis lapides, aurū aura, p̄ter enūciata in recto foeminina, afformata masculinis. Si quidē hac cū masculino in tono cōueniunt, lapideus, dea. Vñ fanē & dies, dies uero antepenacutē. Respōdent em̄ semp̄ scēm. masculinis, ut dictū est. Genitiuus aut̄ noīm primæ & secundæ declin. anflectitur, orestes, orestū, honores, rum. p̄ter apyarū, & in nominib⁹ primæ, foeneratorū, aprorū, etesiarū. Quin etiam afformata masculinis secundæ declin. in tono cōueniunt & hic masculino, ut rhodius rhodiarū. p̄ter uelociū & oīno q̄ ab in ues masculinis trāsformatur. Sed & nigra nigrarū, nō nigrarū. atq; in totū, q̄ a masculinis sūt quinta. Item ḡtūs quintæ dissyllabice in recto enūciatorū circūflectitur, mensēs mensiū, p̄ter decē illos, omniū, troiū, famulorū, puerorum, uirorū, thoum, lapidū, capitum, tadarū, pustularū. Genitiui aut̄ plusq̄ dissyllabi, penacuūt, aīaces aīacū. dictionū itē, & similia attice. Genitiuus aut̄ tertiæ & quartæ infle. accētū cōuenit cum singulari ḡtō, atq; inflectitur, in ultima hñs tonū. Vniuersaliter enim oīs ḡtūs in longā desinens, atq; in eadē habēs tonū, circūflectitur. Genitiuus tñ atticorū, ut ppli, & tēpli, acuitur. Casus enim finalis in ω, circūflecti nō uult. Nā neptunū & sudorē & potionem, inflectūtur, utpote ex apocope. Porrò dtūs, singulariū dtō cōsonat, excepto, oīb⁹. In quibus aut̄ α abūdat in penul. in eadē est tonus, matribus, filiabus. De una declinatiōe in aliā trāsformati datiuī, anpenacuūtur, ouibus, astris, intestinis. Cæterum accusatiuus in eadē syllaba est tonus, in qua & recto, p̄terq̄ ubi longa ultima uetat. Tūc em̄ in sequēte est tonus, hi iusti, hos iustos.

Pluralium toni.

Genitiui pluralis loci.

τῶν πεμπήοκλιτῶν μόνων τῆ γενική τῶν πληθυντικῶν ἐπετα. αἰάντριμ, αἰάντων. πλῶ τῶ χειροῖμ, παιδοῖμ. μηέοιμ, ἐπί δὲ τῶν ἄλλων ἀπάντων, τῆ ἰδέα εὐθεία ὁμοτονεῖ. αἰνεία, αἰνείαμ. τιμά, τιμάμ. λόγω, λόγοιμ. μελέω, μελέωμ. Ἡ δὲ κλητικὴ τῆ εὐθεία ὁμοίως. Ἡ δὲ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν ὁμοτόνως ἐχθ τῆ εὐθεία τῶ ἐνικῶν. λίθος, λίθοι. χρυσός, χρυσοί. πλῶ τῶ εὐθυλεκτῶ μένων θηλυκῶν παρεχηματισμῶν ἀρσενικοῖς. ταῦτα γὰρ τῶ ἀρσενικῶ ὁμοτονεῖ. λίθινος, λίθινο. ὄδερ δὴ ἡμέρα μὲν, ἡμερα δὲ προπρῶτονως. ἀκολαθεῖ γὰρ ἀεὶ τὰ θηλυκὰ τοῖς ἀρσενικοῖς, ὡς εἶρηται. Ἡ δὲ γενικὴ τῶ μὲν πρωτοκλίτων ἢ δευτεροκλίτων πρῶτων. ὀρέσαι, ὀρεσῶμ. τιμαί, τιμῶμ. πλήμ φθι ἀφύων, καὶ ἐπὶ τῶν πρωτοκλίτων, χήσων, χλδῶν. ἐπισίωμ. τὰ γὰρ μὴ παρεχηματισμένα ἀρσενικοῖς τῶν δευτεροκλίτων ὁμοτονεῖ καὶ ταῦτα τῶ ἀρσενικῶ, ῥόδιος, ῥόδιοι ῥοδίωμ. πλήμ φθι ταχίωμ, ἡμέρα ὅλως τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ὑς ἀρσενικῶν παρεχηματισμένων. οὐ μὴ ἀλλὰ ἢ μέλαινα, μελαινώμ, οὐ μελάνωμ. ἢ ὅλως τὰ ἀπὸ ἀρσενικῶν πεμπήοκλιτων. ἡμέρα ἢ τῶν πεμπήοκλιτων δὲ δισυνδύατος εὐθυλεκτῶ μῶν πρῶτων. μῆνες, μηνῶμ. πλήμ τῶν δέκα ἐκείνων. πάντων. τρώων. δμῶων. παίδων. φώτων. δώων. λάων. κράτων. δάδων. φώδων. Ἰπὲρ δὲ δύο δὲ συνδύατος ὄντα πρῶξινεται. αἰάντες, αἰάντων. τὸ δὲ λέξωμ, ἡμέρα τὰ ὁμοία ἀπικῶς. Ἡ δὲ τῶν τριτοκλίτων, τεταρτοκλίτων, ὁμοτονεῖ τῆ τῶν ἐνικῶν γενική, ἢ πρῶτων δὲ ἐπὶ τῆς ληξῆσος ἐχθσα τὸν τόνον. καθόλα γὰρ πᾶσα γενικὴ μακροκατάληκτος, ἐπὶ φθι μακρῶς ἐχθσα τὸν τόνον, περιπαῖται. ἢ γὰρ μὴ τῶν ἀπικῶν, λεῶ, ἢ μεῶ, ὀξύνεται. τὸ γὰρ πρῶτον τελικὸν ω, πρῶτων οὐκ ἐδέχθη. τὸ δὲ ποσειδῶ, ἡμέρα ἰδρῶ, ἡμέρα κηκῶ, πρῶτων, ὡς δὲ ἀποκοπῆς ὄντα. Ἡ δὲ δοτικὴ, τῶν ἐνικῶν δοτικῆ ὁμοτονεῖ. πλήμ φθι πᾶσιμ. ἐφῶμ δὲ τὸ α παλεονάζει, ἐπὶ φθι πρῶτα ληξῆσος ὁ τόνος. μηξῶσι. δυγατράσιμ. Αἱ δὲ μεταπεπλασμῶν τῶν δοτικῶν προπαροξύνεται. πρόβασιμ. ἄσρασιμ. ἐγκασιμ. τῆ δὲ ἀτιατικὴ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁ τόνος, ἐφῆς ἡμέρα τῆ εὐθεία. πλήμ ἐνθα μακρῶ ληξῆσος καλῆ. ἡμέρα γὰρ ἐπὶ φθι ἐπομένως ὁ τόνος. οἱ δὲ ἴκαλοι, τοῖς δὲ

stos. Et uocatiuus recto est similis.

Vfus temporū in unoquoq; casuum.

De tēpori-
bus syllaba.
nominis.
Syll. nomi-
natiui quan-
titas.

α

ος

ω

ις

SVmere autē oportet & finalia, & ultima tempora si-
militer in unoquoq; & casuū, & declinationū. In no-
minatiuo qdem sic. Masculina in ας grauissona pducunt.
aiax, eneeas. pter magnus & lapis. Omne foe. in α desinēs,
acutū qdē, intēdit α. imp̄catio, gaudiū. anpenacutū, uel
penāflexū, corripit. cōcordia, musa. Sin mascul. hēt, cū fi-
ne gū masculini eiusdē est tēporis, diuin⁹, ni, na. suauis uis
uis. pter diua. Sed si ab in θω uerbis fit, in longā desinit,
legatū ago. legatio. Quaecūq; uero purū hntia α, p α p̄
nultimāt diphthōgū, dissyllaba qdē, breui finiūt ultima,
ut maia. polysyllaba uero in longā desinūt, ut luna. Desi-
nētia aut in ρα, si qdē una uocali penul. in longā desinūt,
pera. si uero diphthōgo, in breuē termināt. parca. preter
phaedra, lacerta, aura. In α uero δλ in θα, ult. hnt lōgā, le-
da, capella. Reliqua aut oia uli. hnt breuem. Porro in ος
masculina & foem. atq; in ον neut. coia quidē, breuē hnt
ulti. attica uero longā hnt. Item in μα desin. neutra incō-
tracta, breui finiūt, & oino q̄ ultimā hnt ancipitē, corripit
unt eandē ancipitē. In ας etiā neut. in breuē desinunt. Itē
in ας acuta, ult. corripunt. arcas, affuetus. pter lorū, sta-
tua, & q̄ a tēperādo fiūt. Quae uero in ξ masculina sunt,
pducūt ultimā, thorax. pter accipiter, coturnix, unguis.
foem. ultimā breuiāt, sulcus, fons. Cōmuni⁹ aut in ξ plus
q̄ syllabica, ancipitē ante ξ hntia, masculina qdem longā
eandē hnt, ut thorax, phoenix, praeco, equeuius. foemin.
uero breuē, sulcus, calix, currus, perdix. Monosyllaba aut
semp corripunt, phryx. Ceterū in ις siue masculina, siue
foem, ultimā corripūt, hanc dictionē auis pducūt atticī,
& ocreatus, & similia cōposita. Acuta itē foe. p δ declina-
ta, in breuē finiūt, pplus Athenis, scutella, uenatio, calcul⁹
crepida, tibicina, priamis. Iam in σ desinētia cū ancipite,
abiectione

καί η κλητική, τῆ εὐθεία ὁμοίως.

χρησις χρόνων ἐφ' ἐκάστη τῶν πῶσεων.

Ληπτόν δὲ καὶ τὸς τελικὰς τε, καὶ κλητικὰς τῶν χρόνων
ὁμοίως ἐφ' ἐκάστη τῶν πῶσεων τε ἢ κλίσεων. ἐπ' εὐθεί-
ας μὲν οὐκ ὄντα. τὰ εἰς ας ἀρσενικὰ βαρύτερα, ἐκτείνονται. αἶας.
αἰνείας. πλὴν τοῦ μέγαστῃ λάας. Γὰρ θηλυκὸν εἰς α λῆγδον, ὅξυ
νόμιον μὲν ἐκτείνει τὸ α. ἀρά. χαρά. πρῶτονόμιον δὲ ἢ πρῶ-
τονόμιον, συσέλλει. ὁμόνοια. μῦσα. εἰ δὲ ἀρσενικὸν ἔχει, ὅρ-
τῆλε φθί γενικῆς τοῦ ἀρσενικῆς ὁμοιοῦται. θεός, δεισθεία. ἡδύς,
ἡδέος, ἡδέϊα. πλὴν τῆ δῖα. εἰ δὲ ἀπὸ τῆ εἰς θνω ῥημάτων γίνεται
μακροκαταληκτῆ. πρῆσβεύω, πρῆσβεΐα. ὅσα δὲ καθαρόν ἔχοντα
τὸ α, τῆ αι παραλήγει διφθόγῳ, δισύλλαβα μὲν ὄντα, βραχυκα-
ταληκτῆ. μαΐα. ἢ πρῶτονόμιον δὲ μακροκαταληκτῆ, σεληναΐα.
λήγοντα δὲ εἰς ρα, εἰ μὲν μονοφθόγῳ πρῆσβεΐα, μακροκαταλη-
κτῆ, πλήρα. εἰ δὲ διφθόγῳ, βραχυκαταληκτῆ, μοῖρα. πλήρ τ φαί-
δρα. σαΐρα. αὔρα. τὰ εἰς δα, καὶ εἰς δα, μακροκαταληκτῆ. λή-
δα. κισαΐα. τὰ δ' ἄλλα πάντα βραχυκαταληκτῆ. τὰ δὲ εἰς ος
ἀρσενικὰ ἢ θηλυκὰ καὶ τὰ εἰς ον οὐδέτερα, κοινὰ μὲν ὄντα βρα-
χυκαταληκτῆ, ἀπικὰ δὲ μακροκαταληκτῆ. ἐτι τὰ εἰς μα λήγον-
τα, οὐδέτερα ἀπαθῆ, βραχυκαταληκτῆ, ἢ ὅλως τὰ δίχρονοκατά-
ληκτα οὐδέτερα, συσέλλόμενον ἔχει τὸ δίχρονον. ἐτι τὰ εἰς ας οὐδέ-
τερα βραχυκαταληκτῆ. ἐτι τὰ εἰς ας ὀξύτονα βραχυκαταληκτῆ.
ἀρκάς, ἐδάς, πλήρ τ ἰμάς. ἀνδριάς, ἢ ὅσα ἀπ τ κερῶδῆ. τὰ δ'
εἰς ξ ἀρσενικὰ μὲν ὄντα, μακροκαταληκτῆ. δῶραξ. πλήρ τ ἴραξ.
ὄρτυξ. ὄνυξ. θηλυκὰ δὲ ὄντα βραχυκαταληκτῆ. αὔραξ. πῖδαξ. κοί-
νόπερον δὲ τὰ εἰς ξ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, δίχρονον πρὸ τοῦ ξ ἔχον-
τα, ἀρσενικὰ μὲν ὄντα μακρόν αὐτὸ ἔχει. δῶραξ, φοίνιξ, κήρυξ,
ἡλιξ. θηλυκὰ δὲ, βραχυ. αὔραξ, κύλιξ, ἀντυξ. πέρδιξ. τὰ δὲ μονο-
σύλλαβα, ἀεὶ συσέλλεται. φρύξ. τὰ δὲ εἰς ις βαρύτερα εἴτε ἀρσενι-
κὰ, εἴτε θηλυκὰ, βραχυκαταληκτῆ. τὸ ὄρνις ἐκτείνουσι οἱ ἀπικ-
τῆ, ἢ δ' εὐκνήμις, ἢ τὰ ὅμοια σύνθετα. ἢ ὀξύτονα δὲ θηλυκὰ ὄντα ὅρ-
τῆ κλιόμενα, βραχυκαταληκτῆ. κερῶμις, πινακίς, θηρις, φηφίς, κρη-
πίς, αὐλητρίς, πριαμίς. ἐτι τὰ εἰς σ λήγοντα μετὰ δίχρονον καὶ
ἀποβοῶ

abiectione σ facientia neutrū, correptā hñt ancipitē, siue uis, ue. magnus gnū. In uε etiā grauiā siue unī⁹ gnīs, siue trū, in breuē desinūt, uua, cubitus, nō lachrymās. Rursus in uε monosyllaba, & nō, si acuta sint, pducūt ultimā, ut sus, mus, quercus, supciliū. Omē etiā masculinū & fœ. p immutabilē desinēs, pducit ultimā. pter beatus & uxor.

† Item desinētia in † cū ancipiti, pducūt ultimā. uerū cum o, ultimā corripunt, pter formata ab ὦπα, quod significat oculū, ut cyclops. Excipiaturs astutus, & culex, & uirgultum. Genitiuus aut par qdē syllabis nominatiuo, ultimā pducit. Impar uero finalē corripit. Porro dtūs parisyllaborū semp in longā desinit, siue id p uocalē rectī diphthōgo notatā. εneas εnea. siue maiorē, sermo sermoni. Imparisyllaborū aut, semper ultimā corripit, nam Theti, & cōsilio, ex cōtractione. Ceterū actūs parisyllaborū idem tēpore cum recto est, εneas, εnean. Imparisyllaborū uero cum gtō, aiacis, aiacē. Vnde sanē & Atheniēses, cū peles, & achillews producte scribunt, longū sumunt & accusatiui noīm in ouε, ut eiufdē tēporis cum gtō sit. Atq̄ uidi hunc peleū ppē. Vocatiuus aut oīs equale tps cum proprio recto habet, uel etiā minus, maius nunq̄. Quia, ppter & q̄ in immutabilē desinūt, grauisona, abijciendo genitiui ultimā, faciūt uocatiuū, ut, nestoris nestor. maris mas. Machaonis, machaon. præter Apollo, neptune. Rectus dualis & pluralis noīm parisyllaborū quidē in longā desinit. Rursus genitiuus ultimā producit, dualiū quidē per α, uel oi diphthongū. pluraliū uero per ω. Ceterū pluralis datiuus, parisyllaborū qdē ultimā producit p diphthōgum. Imparisyllaborū uero ultimā corripit, atq̄ oīno penultimā equalē habet alijs obliquis. Interdū tamē & maius habet tēpus, ut in leonis, leonibus, & dicētes dicētib⁹. Accusatiuus aut parisyllaborū quidē uli, pducit semper. Imparisyllaborū uero corripit. Quamobrē etiā dicitur, φ

in α

Genitiui
quātitas

Datiui.

Accusatiui.

Vocatiui.

Dualiū &
plur. noīm
quātitas.

ἐποβολή τ σ ποιοῦντα οὐδέτερον, σώσεσ αλμῆνον ἔχε τὸ δίχρονον. ἢ δὲ ἢ δὲ. μέγας, μέγα. ἐπὶ τὰ εἰς υσ βαρύτερα, εἴτε μονογενῆ, εἴτε τριγενῆ βραχυκαταληκτῆ. βότρυς. πῆχυς. ἄσκαυς. τὰ δὲ εἰς υε μονοσύλλαβα, καὶ μή, ἐὰν ὀξύτονα ἢ, μακροκαταληκτῆ, οὔς. μῦς. δρυς. ὄφρυς. ἐπὶ πᾶσι ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν εἰς ἀμετάβολον λήγον, μακροκαταληκτῆ, πλήρ τῶ μάκας, εἰ λάμας. ἐπὶ τὰ εἰς † λήγοντα μετὰ δίχρονον, μακροκαταληκτῆ. μετὰ γε μήν τὸ ο βραχυκαταληκτῆ. πλήρ τῶν ἀπὸ τῶ ὦπα τ σημαίνοντες τὸν ὀφθαλμόν. οἶον κύκλω. ἐξαιρείδω τὸ κέρκω, ἢ κῶνω, καὶ ῥῶ. ἢ δὲ γενικῆ ἰσοσυλλαβῶσα μὲν τῆ εὐθείᾳ, μακροκαταληκτῆ. περιήσοσυλλαβῶσα δὲ, βραχυκαταληκτῆ. ἢ δὲ δοτικῆ τ μὲν ἰσοσυλλαβῶσα ἀεὶ μακροκαταληκτῆ. ἢτοι γὰρ τῶ εὐθείας φωνῆεν δὲ διφθογγωδῶς. ἀνείας, ἀνεία. ἢ ἢ μείζονι, λόγος, λόγῳ. τῶν δὲ περιήσοσυλλαβῶσα ἀεὶ βραχυκαταληκτῆ. τὸ δὲ θέτι ἢ μήτι, ἐκ σωαιρέσεως. ἢ δὲ αἰτιατικῆ τ μὲν ἰσοσυλλαβῶσα, ὁμόχρονος τῆ εὐθείᾳ. ἀνείας, ἀνεία. τ δὲ περιήσοσυλλαβῶσα ὁμόχρονος τῆ γενικῆ. αἰαντες, αἰαντά. ὅθεν δὲ καὶ ἀθηναῖοι, ὅτι πηλέως καὶ ἀχιλλέως μακρογραφῶσι, μακρῶν λαμβάνουσι τὸ α ὅτι αἰτιατικῆς τῶν εἰς ουε, ἵνα ἰσόχρονος τῆ γενικῆ ἢ. καὶ μήν δὲ ὀρθά τόν δὲ πηλέα πέλας. κλητικῆ δὲ πᾶσα τὸν ἴσον χρόνον τῆ ἰσῆ εὐθείᾳ ἔχει, ἢ καὶ ἐλάττω, μείζω δὲ οὐδέποτε. διὸ καὶ τὰ εἰς ἀμετάβολον λήγοντα βαρύτερα, ἀποβάλλοντα ὅτι γενικῆς πλὴν ἐχάττω, ποιεῖ πλὴν κλητικῆ. νέσορος, νέσορ. ἀρσενος, ἀρσεν. μαχάονος, μαχάον. πλήρ τῶ ἀπολλοῦ. πόσειδον. ἢ δὲ εὐθείᾳ τῶν δὲ ὡικῶν καὶ πληθυντικῶν, τῶν μὲν ἰσοσυλλαβῶσα μακροκαταληκτῆ. ἢ γενικῆ δὲ μακροκαταληκτῆ, τῶν μὲν δὲ ὡικῶν, τῆ αἰ, ἢ τῆ οι διφθογγῶ. τῶν δὲ πληθυντικῶν, τῶ ω. ἢ δὲ πληθυντικῆ δοτικῆ, τῶν μὲν ἰσοσυλλαβῶσα μακροκαταληκτῆ τῆ διφθογγῶ. τῶν δὲ περιήσοσυλλαβῶσα, βραχυκαταληκτῆ τῶ ι. ὅπως δὲ πλὴν ἀληθῶς ἀρσενος ἰσοχρονῆ ταῖς ἀλλοῖς πηλαγίας. ἐνὶ δὲ πῆ ἢ μείζω ἔχει τὸ χρόνον. ὡς ἐπὶ τῶ λέοντες, λέεσι. καὶ λέγοντες, λέγουσι. ἢ δὲ αἰτιατικῆ τ μὲν ἰσοσυλλαβῶσα μακροκαταληκτῆ ἀεὶ. τ δὲ περιήσοσυλλαβῶσα βραχυκαταληκτῆ. διὸ ἢ λέγεται, ὅτι

V αἰ μὲν

in α qdē desinētes recti plurales, intendūt α accusatiuor
 rū, in εs uero corripitū. porrō utūs ut se habeat, dictū est.
 De syllaba. Item initialia tempora, & penultimātia, & p̄fus inter
 quantitate in cōmune. media cōsiderantes, similiter dicimus, q̄ priuatiuū α est
 breue, nisi causa metri producat, ut immortalis. Item q̄
 α ante β uel μ corripitur, Abydus, pugna. p̄ter messis.
 Generaliter aut̄ omnis anceps cōtracta intēditur, cōsilio,
 sacerdos, accipiter, glōsum. Infamē aut̄ & seuū nō p̄cra
 sin fiunt, sed ablatione ε. Nomina itē in οs purū acuta p̄
 penul. facientia, hanc p̄ducunt, atq; oino, q̄ per ancipitē,
 sic templū, aries, rubigo. p̄ter uita. Porrō in μα purum
 neutra, natura longa maxime hnt penultimā. quinetiā q̄
 eiusdē sunt ordinis, cū à p̄teritis p̄fectis sint in μοs masculi,
 uictima, purgatio, sordes, fusio. Excipiantur q̄ à uerbis in
 μ deriuātur, positio, donū. & cū his, os. Cōtra aut̄ in μα
 non purū, natura quidē breui multa, decretum, sinciput.
 Ceterū in ομ cōparatiua, nunq̄ per longā penultimāt an-
 cipitē, p̄ter minus. Verum in ωμ purū cōparatiua, longā
 habent penult. melior. Porrō in οs dissyllaba neutra, p̄
 penultimātia, eandē corripunt, chaos, lumē. p̄ter uestis.
 Ad hec in αριον formata diminutiua, correptū habent α,
 equulus, foliolū, corticulus. Nomina in ρος purū dissylla
 ba masculina p̄ α hntia penult. eandē corripit, crates, dul
 cis. Item ante τ iota breuis est, si initialis, ut umbo, salix,
 bellariū. In ιτης tñ formata, atq; in media syllaba ι hntia
 penult. facientē, longa penult. p̄terea à nominib⁹ acutis
 cōposita, si quidē iustus iudex, breui, q̄ à iudex. Noīa ue
 ro à uerbis diphthongū in penul. hntibus, facta p̄ ι, breuē
 idem, hnt. Quod si frumentū à cibare est, neq; hoc gnale.
 Sunt tñ ut in plurimū noīa ipsa breuiora uerbis, à quibus
 deducūtur, suadeo, suasilis, lābo, digitus medi⁹. Preterea
 in ιος siue penacuta, siue anpenacuta, breuē penul. habēt,
 p̄ter diuus, Cius, Chius, Tius, contracta sunt. Rursum
 nomina

De syllaba.
quantitate
in cōmune.

ος

μα

αριον

ρος

ιτης

ιος

αι μὲν εἰς αὐτὰ λήγουσαι εὐδῆσαι ἢ πληθυντικῶν ἐκτείνουσι τὸ α
 ἢ ἀπὸ τῆς αὐτῆς. αἱ δὲ εἰς ες, συσέλλεται. ἢ δὲ κλητικῆ, ὡς εἴρηται.
 Ἐπι τοὺς ἀρκτικούς τε τῶν χρόνων καὶ πρῶτων ὄλων
 μεταξὺ ὄντας θεωροῦντες ὁμοίως λέγομεν. ὅτι τὸ σεσημένον α βρα
 χύ. εἰ μὴ διὰ μέτρον μηκύνοιτο, οἶον καὶ τὸ ἀθάνατος. Ἐπι τὸ α
 πρὸ τοῦ β, ἢ μ. συσέλλεται. ἄβυσσος, ἀμιλλα. πλήρ τοῦ ἀμκτός.
 καθόλου δὲ πᾶν δίχρονον ἐκ κράσεως ὁμ ἐκτείνεται. μήτι. ἰρέν.
 ἰρη. εὐκλεᾶ. τὸ δὲ δυσκλέα καὶ νηλέα οὐ κατὰ κράσιν, ἀλλ' ὅτι
 αἰρέσει τοῦ ε. Ἐπι τὰ εἰς ος καθαρὸν ὄξύτονα, ἔσθ' α πρῶτων ὄλων
 τα, μακροπαραληκτῆ. καὶ ὄλων τὰ δίχρονῶν πρῶτων ὄλων, οὕτως.
 ναός, κριός, ἰός, πλήρ τοῦ βίος. Ἐπι τὰ εἰς μα καθαρὸν, οὐδέποτε
 φύσει μακρᾶ μάλισα πρῶτων ὄλων, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἔστιν ὄντα τῶν
 ἀπὸ τοῦ πρῶτου ἀμκτός εἰς μὲν ἀρσενικῶν. οἶον θυμα. ῥύμα. λυ
 μα. χύμα. ἔξαιρείσθω τὰ ἀπὸ τῶν εἰς μι, θέμα. δόμα. καὶ
 πρὸς τῶν δόμα. ἀνάπαλιμ δὲ τὰ εἰς μὴ καθαρὸν, φύσει
 γὰρ βραχεῖα τὰ πολλά. δόγμα. βρέγμα. τὰ γε μὴ εἰς ομ
 συγκριτικά, οὐδέποτε φύσει μακρῶ πρῶτων ὄλων δίχρονῶν. πλήρ τοῦ
 δᾶπρον. τὰ μὲν τοῖς εἰς ωμ καθαρὸν συγκριτικά μακρὰ μ' ἐχθ' τῆν
 παραλήγουσαρ. βελτίωμ. Ἐπι τὰ εἰς ος δισύλλαβα οὐδέποτε
 ἔσθ' α πρῶτων ὄλων, βραχυπαραληκτῆ. χάος. φάος. πλήρ τοῦ φᾶ
 ρος. Ἐπι τὰ εἰς αριον ἑχηματισμένα ὑποκοριστικά συνεχόμενα
 νομ' ἐχει τὸ α. ἰππάριον. φυλλάριον. πηιάριον. Ἐπι τὰ εἰς ρος καὶ
 θαρὸν δισύλλαβα ἀρσενικά ἔσθ' α πρῶτων ὄλων, βραχυπαραληκτῆ.
 τάρος. λάρος. Ἐπι δ' πρὸ τ' τ' ἰώτα βραχὺ ἀρκτικὸν ὄμ. ἴτυς. ἰτέα.
 ἴτριον. τὰ γε μὴ εἰς ιτης ἑχηματιζόμενα μεσοσυλλαβῶν τοῦ ι
 καὶ πρῶτων ὄλων μακροπαραληκτῆ. πλήρ τῶν ἀπὸ ὄξύτόνων
 συνθέτων. δικαιοκρίτης γὰρ ἔσθ' βραχῆ, ὅτι ἀπὸ τοῦ κριτής. τὰ
 δὲ ἀπὸ ῥημάτων διφθόγγων γράφων γινόμενα, διὰ τοῦ ι, βραχὺ
 τὸ ἔχει. εἰ δὲ σῖτος ἀπὸ τοῦ σείω, οὐ δὲ τοῦτο καθόλου. ἐσι γὰρ
 μὴ ὡς ὡπὶ τοπλῆσον τὰ ὀνόματα βραχύτερα τῶν ῥημάτων ἀφ'
 ὧν πρῶτων ὄλων. πείθω, πίθανός. λείχω, λιχανός. Ἐπι τὰ εἰς ιος,
 ἔπει πρῶτων ὄλων, ἔπει πρῶτων ὄλων, βραχεῖα πρῶτων ὄλων. πλήρ
 τοῦ δ' ὄ. κ' ὄ. χ' ὄ. τ' ὄ, ἐκ συναρτίων ὄνων. Ἐπι τὰ
 V ἢ εἰς ιομ

τοβ nomina desinētia in *ιομ* neutra diminutiva, siue acuta, siue anpenacuta breui penul. parua fera, literula. In *ας* q̄q̄ masc. grauia p̄ i penultimātia, eandē corripūnt. limaca.
μοσ Item in *μοσ* deriuatiua plusq̄disyll. simplicia, corripūnt i, anthimos, fortis, glōsus, p̄cox. Verum in honoratus, famelicus, potens, cōposita. Præterea in *ινοσ* polysyll. acuta, tēporis φ̄, & horæ nominatiua, penult. habent breuē, uer nus, estiuus, nocturn⁹. Reperiūt tñ & p̄ducta apud poet̄as hæc. Grauisona aut̄ siue dissyllaba, siue nō, longā penul. habēt, p̄ter cancer & sordes. Item in *ινη* plusq̄trisyll. longa penultimant, heroīs, plumbea. p̄ter conuiuīū, & quæ sunt urbium. Rursum in *λοσ* siue p̄ i, siue p̄ u, breuē penul. habēt. Verum in *υλομ* neut. longā habent penul. spoliū, gens. p̄ter lignū. In *της* etiam siue per i, siue per u, producunt penult. ciuis, senex. præter iudex, & q̄ ab hoc deducūtur. Præterea in *μοσ* purū dissyllaba p̄ u penul. eandem hñt longā, humor, furor. Omnino etiā (q̄ a prima fiunt p̄sona passiuī p̄teriti p̄fecti) masculina in *οσ*, longam uolunt habere penul. aut natura, aut positione. Quapropter est qñ assumētia σ̄ p̄ducuntur, uictus sum, uinculū. Est & qñ eandē intendunt penult. in natura longā, infanīui, furor. solutus sum, solutio. protectus sum, temo. fufus sum, humor. Ad hæc in *υνοσ* dissyll. lōga penultimāt, rana, cursus. p̄ter balneū. Et q̄ pluriū sunt syllabarū, lōga penultimāt, periculū, nō obnoxius, crassus. Quāobrem fo uea analogice intendūt atticī. Cæterū semiuir, mollis, & ην filia, huius dictionis foemina hñt tēpus. Item in *ινη* dissyllaba intendūt penul. p̄text⁹, Phryne. p̄ter foemina. Quæ uero superāt dissyll. corripūnt. iustitia, grauitas, claua. In gto aut̄ atq̄ alijs obliqs non semp̄ ancipites, q̄les in recto, sed nōnullæ qdē lōgæ corripūnt, nōnullæ uero cōtra, ut noīa in *ις*, q̄ oīa longā hñt penul. tæcti differētia in recto sunt, ut dictū est, phoenicis, p̄conis. p̄terea in *ις* acuta fo. dissylla.

εις *ιομ* ουδέτερα υποκοριστικά, είτε παραξύτονα, είτε προσξύτο να, βραχεία παραλήγη. δηρίομ. γραμματίομ. ετι εις *ας* ἀρσενικὰ βαρύτονα τ̄θ̄ i παραλήγοντα βραχυπύαληκτ̄, κοχλίασ. ετι τὰ εις *ιμοσ* παραγωγή, υπ̄δυσύλλαβα ἀπλ̄α, συσέλλη τ̄ο i, ἀνδιμοσ. ἄλκιμοσ. κύνδιμοσ. πρῶιμοσ. τ̄ο δὲ ἄτιμοσ, βάλιμοσ, ἴφδιμοσ, σύνδετα. ετι τὰ εις *ινοσ* υπ̄δυσύλλαβα οξύτονα καὶ ρ̄ετε, καὶ ὥρας ὀνομασικὰ, βραχυπαραληκτ̄. ξαρινός, δερινός, πυκτερινός. εὐρηται μὲν τοι καὶ ἐκτείνόμενα παρὰ ποικταῖσ ταῦτα. βαρύτονα δ' ὄντα είτε δισύλλαβα, είτε μή, μακρὰ παραλήγη. πλὴν τοι κερκίνος, καὶ πίνος. ετι τὰ εις *ινη*, υπ̄δυσύλλαβα μακρὰ πύαληγη. ἠρωίνη, μολυβδίνη. πλὴν τοι εἰλαπίνη, καὶ τῶμ ἐπὶ πόλειωμ. ετι τὰ εις *λοσ*, είτε τ̄θ̄ i είτε τ̄θ̄ u, βραχεία πύαληγη. τὰ γε μὲν εις *υλομ* ουδέτερα μακροπύαληκτ̄, σκύλομ. φύλομ. πλὴν ἴ ξύλομ. ετι τὰ εις *της* είτε τ̄θ̄ i, είτε τ̄θ̄ u, μακροπύαληκτ̄. πολίτης. πρεσβύτης. πλὴν τοι κριτής. καὶ τῶμ ἀπὸ τ̄δ̄ i σ. ετι τὰ εις *μοσ* καθαρὸν δισύλλαβα τ̄θ̄ u πύαληγοντα, μακροπύαληκτ̄. χυμός, θυμός. ὅλωσ τε τὰ ἀπὸ τοι πρῶτον προσώπυ τοι παθητικῶ πύαληκτ̄ ἀρσενικὰ, εις *μοσ* μακρὰμ βδλετη ἔχαμ πλὴν πύαληγασαμ, ἦτοι φύσει, ἢ θέσει. διὸ καὶ ἐσι μὲν οὐ προσλαμβάνοντα τὸ σ, μνηνεται. δέσειμαι, δεισμός. ἐσι δ' οὐ αὐτὴν ἐτείνει πλὴν πύαληγασαμ ἐπὶ τὸ φύσει μακρὸμ, τέθυμαι, θυμός. λέλυμαι, λυμός. ἔρρυμαι, ῥυμός. κέχυμαι, χυμός. ετι τὰ εις *υνοσ* δισύλλαβα μακροπύαληκτ̄. φρύνος, θύνος. πλὴν τοι πλυνός, καὶ υπ̄δυσύλλαβα δ' ὄντα μακρὰ πύαληγη. κίνδυνοσ, ἀνεύθυνοσ, πάχυνος. διὸ καὶ τὸ βόθυν̄ ἀναλόγως ἐκτείνασιμοι ἀπικοί. τὸ δ' ἀνδρόγαυοσ, λάγυω̄, καὶ τὰ ὅμοια, τῶμ τοι γυνή ἔχα χόνομ. ετι τὰ εις *ινη* δισύλλαβα μακροπύαληκτ̄. μύνη, φρύνη. πλὴν τοι γυνή. τὰ δὲ υπ̄ τῶμ δισυλλαβίωμ, συσέλλεται. δικαιοσύνη, βριδοσύνη, κοφύνη. ἐπὶ δὲ φ̄δι γενικῆσ καὶ τῶμ ἄλλωμ πλαγίωμ οὐκ αἰεὶ τὰ δίχροναι οἶα ἐπὶ φ̄δι εὐδείασ, ἀλλ' ἐνια μὲν μακρὰ ὄντα συσέλλεται, ἐνια δὲ ἀνάπαλιμ. οἶομ τὰ εις *ις* ἅπαντα μακρὰ παραλήγη, καὶ τοι διαφορὰμενα ἐπ' εὐδείασ, ὡσ εἶρηται. φοίνικ̄, κήρυκ̄. ετι τὰ εις *ις* οξύτονα θηλυκὰ

disyllaba per *σ* declinata, natura longa penultimantia, & necq; diminutiva, necq; propria, in recto quidē breue hnt, in gto aut natura longū, ocreæ, transfri, repaguli, nēpe à solido. Contra uero in *ψ*, siquidē breuia, uermis, uulturis. Quēadmodū & monosyll. muris, quercus. pter ea q̄ geminam hnt terminationē. Phorcyn aut & Poltyn in obliquis declinata intēdunt. Præterea noia adiectiua trisyllaba oia, breue, seruāt, siue in longā, siue breuē desinat nominatiuus, huius tibicinæ, huius impatoris. Penultimantia tamē, atq; una antepenultimantia breui, pducuntur in gto, ut comata. Poëta tñ & in his breue qdē, retinēt, adijcētes *η*, huius nymphæ, pagaseidis. Gñaliter aut ante immutabilē *σ* sequēte, longa ancipitū nulla reperitur iacēs, ò uero q̄cunq; in *ω* masculina quidē grauiā denominatiua, longū sic seruant & in gto, & in alijs obliquis, Theō Theonis. Quæ uero sunt uerbalia, aut coia genere, mutāt in *ο* breue, ut Philemon, monis, prudens, tis. Seruant autem longū & cōtentiuā, & quasi cōtentiuā, ut oliueti, cubiti. Præterea ex synæresi, Neptuni, Xenophontis. Grauisona item foeminina, papauer, papaueris. Acuta rursus & urbiū nomina *ω* seruant, Sidon, Sidonis. Præter Anthonis, & Olossonis. Ad hæc mediā aliquā consonā in ultima habentia, lacerna, strāgulans, tintinnabulū. pter putredo, & macedo, atq; in uniuersum uerbalia, & gētīlia, & q̄ cois sunt ge. Porrò q̄ in aliquā tenuiū, lacon, stibon, plato. pter infirmus. Item in aliquā aspiratarū purā, Crithon, Tryphō, cupidus. Rursus in aliquā immutabiliū purā, area, Solon, Apollo, Ammō, zeno, colūba. Excipiant cōparatiua & uerbalia, & q̄ cois sunt ge, ac stamē & Telmō, & Strymon. Item in *σω* longū *ω* seruāt, Causon, Bryson. pter Iason, & Aeson. uerbalia em. Adhęc q̄ *π* *α*, uel *π*, penultimantia, in purā desinunt, Aegæon, Androtion, Pigmaliō, Ion. pter Ixion, Amphion, Hyperio, Pandion,

δυσύλλαβα *θ* *σ* κλινόμωνα φύσει μακροπαράληκτα, καὶ μήτε υποκοριστικά, μήτε κύρια, ἐπὶ μὲν *σ* εὐθείας βραχὺ ἔχει τὸ *ι*, ἐπὶ δὲ *σ* γενικῆς φύσει μακρόν, κνημίδος, κληίδος, βαλβίδος, ἀπὸ γὰρ τῆς βυλῆς. τοῦναυτίου δὲ τὰ εἰς *ψ*, βραχεῖα γάρ. ἰπὸς, γυπὸς, ὡς πρὸς αὐτὴν καὶ τὰ μονοσύλλαβα. μύδος, δρυὸς. πλὴν τῶν δικαταλήκτων. καὶ τὸ φόρκω δὲ καὶ πόλτω, πλαγιαζόμενα ἐκτείνονται. καὶ μὲν δὲ καὶ τὰ τῶν ἐπιθέτων τρισύλλαβα πάντῃς βραχὺ τὸ *ι* σώζει, εἴτε μακρῶς, εἴτε βραχεῖα παραλήγουσα. πλὴν εὐθεῖαν ἔχοντα. οὐλητρίδος. στρατηγίδος. τὰ γε μὲν παραλήγουσα καὶ ἅμα προπαράληγοντα βραχεῖα, ἐκτείνονται ἐπὶ *σ* γενικῆς. ὡς τὸ πλοκαμίδος. ποιηταὶ δὲ καμπτῶν βραχὺ τὸ *ι* φυλάττεισιν. ἐπεπιθέτες τὸ *η*, ποταμίδος. παρασηίδος. καθόλου δὲ πρὸ ἀμεταβόλων τῶν *σ* ὑπερομῶν μακρόν τῶν διχρόνων οὐδὲμ εὐρηται κείμινον. τὸ δὲ *ω*, ὅσα μὲν τῶν εἰς *ω* ἀρσενικῶν βαρύνοντων πρῶτον μακρόν οὕτω φυλάττει καὶ ἐπὶ γενικῆς, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πλαγίω. δέω, δέωνος. ὅσα δὲ ῥηματικά, ἢ κοινὰ *θ* γένε, μεταβάλλει εἰς τὸ βραχὺ. ἑλήμων ἑλήμωνος. σῶφρων σῶφρονος. φυλάττει δὲ τὸ μακρόν *σ* τὰ πρὸς ἐκτικὰ, καὶ τὰ ὡς πρὸς ἐκτικὰ. ἐλαίωνος. ἀγκώνος. καὶ τὰ ἐκ συναρτέσεως, πρὸς σφιδώνος, ξινοφώντος. καὶ τὰ βαρύνοντα θηλυκά. μήκω, μήκωνος. καὶ ὁὔτων δὲ πόλεω ὀνόματα ὅντα φυλάττει. σιδῶν, σιδῶνος. πλὴν τῶν ἀνδρῶν, καὶ ὀλοσόνος. ἐπὶ τὰ εἰς τι τῶν μέσων συμφώνων ἑξατοσύλλαβοῦντα. τρίβω. στραγῶ. κῶδω. πλὴν τῶν σηπεδῶν, καὶ μακεδῶν, καὶ ὅλως τῶν ῥηματικῶν τε, καὶ ἐθνικῶν. καὶ κοινῶν *θ* γένε. ἐπὶ τὰ εἰς τι τῶν ψιλῶν, λάκω, σιλῶ, πω, πλάτω. πλὴν τῶν πέπων. ἐπὶ τὰ εἰς τι τῶν διασέων καθαρόν. κριθῶ. τρυφῶ. γλίχω. ἐπὶ τὰ εἰς τι τῶν ἀμεταβόλων καθαρόν. ἄλω. σόλω, ἀπόλλω, ἄμμω, ζήνω, τρήρω. ἐξαρεῖσθω τὰ συγκριτικά ἢ ῥηματικά καὶ κοινὰ *θ* γένε, ἢ τὸ σήμω, καὶ τέλω, καὶ στραμῶ. ἐπὶ τὰ εἰς *σω*, τὸ μακρόν φυλάσσει. καίσω. βρύνσω. πλὴν τῶν ἰάσω καὶ αἴσω, ῥηματικά γάρ. ἐπὶ τὰ τῆς *αι*, ἢ *θ* *ι* πρὸς ἀλήγοντα καταροκατάληκτα. ἀγαίω, ἀνδροτίω, πυγμαλίω, ἴω. πλὴν τῶν ἰξίω, ἀμείω, ὑπερίω, πανδίω.

Pandion. Generaliter aut in pura desinentia acuta, ω res
 tinent. Licebit uero his addere & tanq̄ cōtentīua & mo
 nosyllaba, uertex. Cæterū alioqui acuta foemina ω in o
 breuē mutant, turtur turturis. Præterea in ωm purā grauis
 sona p α penultimātia, in o uersum corripunt. Neptuni,
 Machaonis. atq̄ oīno in ωm purū itidem desinentia, si lō
 ga penultimēt ancipiti, in o breue mutāt, Ixion & uicin⁹,
 licet breui penultimans. Cōparatiua item oīa, melioris,
 lioris. Per breuē aut penultimātia ω longū seruāt, Euryti
 onis. Iam & in ωm penultimātia p υ, acuta qdē corripūt,
 Amphictyō, gallus. añpenacuta uero nō. Amphitryon,
 Electryon. Rursum penulti, p η, siue acuta, siue penacuta,
 Sarpedon, Pæon. Item gētilia, p̄ter Caucon, Malon, La
 con. Et duas cōsonantes diuersas hñtia, Lycophrō, cōcu
 tiens terrā. Nomina insup grauissona, q̄ habent λ, uel μ
 in ultima, longū idem seruāt ω etiā in gtō, laceramenti,
 mortis. q̄ uero nō, in breuē o uertēdo inflectūtur, Nesto
 ris. Rursum in ωs declinata, aut p purū itidē, aut p τ, ω lon
 gū seruāt, heroīs, sudoris. At q̄ in οψ, ut in recto, ita & in
 genitiuo habent.

Tonus uerbi. Præsens.

Rursum de
 tonis.

Verbis aut in ω tēporaliter declinatis cōmune est pe
 nacui in præsentī, nisi cōtracta sint. Contracta em̄
 anfleūtur, quemadmodū & noīa. Et gñaliter om̄e uer
 bum in longā desinens, atq̄ in lōga habens tonū, anfle
 ctitur, p̄ter oportet. Propriū aut uerborū quintæ, añpena
 cui. sto, pono. p̄ter sum & dico. acuta qdē, passiue etiā ua
 riata, & tanq̄ declinata, seruāt tonū in syllaba eadē oīa, ut
 dico & dicor, do & donor. Præteritū uero impfctū pena
 cutum semp, nisi qd uetat. Quare & syllabice quidē aucto
 ad assumptū ε, accentus retrahitur, uerbero. bam. Tēpor
 raliter uero ad auctā ipsam originalis uocalē, audio. bam.
 Futurorū aut actiuum primū penacuitur qdem. berabo.
 circūfle

περὶ δ' ἰωμ. καθόλου δὲ τὰ καθαροκατάληκτα ὀξύτονα, φυλάσσει
 ἀπατώμ. εἴη δ' ἂν ταῦτα καὶ ὡς περιεκτικὰ καὶ τὰ μονοσύλλα
 βα. πῶμ. τὰ γε μὴ ἄλλως ὀξύτονα θηλυκὰ εἰς τὸ βραχὺ με
 ταβάλλει. τρυγώμ, ξυγόνθ. ἐτι τὰ εἰς ωμ καθάρου βαρύτονα
 ῥα παραλήγοντα, συσέλλεται. ποσφδάνοσ. μαχάονθ. ὅ
 ὅλωσ τὰ εἰς ωμ καθαροκατάληκτα ἢ μακρῶ πῶαλήγη διηρό
 νῶ, εἰς τὸ βραχὺ τρέπεται ο, ἰξίουθ, καὶ περιεκτικῶμ δὲ, καὶ τοι βρα
 χεία πῶαλήγομ. καὶ τὰ συγκριτικὰ πάντα. κρείττονθ. βελτίο
 νοσ. τὰ δὲ βραχυπῶαληκτοῦντα, τὸ μακρὸμ σώζει. εὐρυτίωνθ.
 ἐτι τὰ εἰς ωμ πῶαλήγοντα ῥα υ, ὀξύτονα μὲν, συσέλλεται. ἀμθε
 κτωμ, ἠλεκτρυώμ. πῶξύτονα δὲ οὐ. ἀμθξύωμ, ἠλεκξύωμ. ἐτι
 τὰ πῶαλήγοντα ῥα η. εἴτε ὀξύτονα, εἴτε πῶξύτονα. σαρκησώμ,
 παιήωμ. καὶ τὰ ἐθνικὰ, πάλω τ̄ καύκωμ. μάλωμ. λάκωμ. καὶ τὰ
 δύο σύμφωνα διάφορα ἔχοντα. λυκόφρωμ. ἐνοσίχθωμ. ἐτι τ̄ εἰς
 ωμ βαρυτόνωμ ὅσα μὲν ἔχει τὸ λ. ἢ τὸ μ, ἔχατοσύλλαβοῦ, μα
 κρὸμ αὐτὸ φυλάττει τὸ ω, καὶ ἐπὶ ῥα γενικῆσ. ἔλωσθ. τέμωροσ.
 ὅσα δὲ μὴ, εἰς τὸ βραχὺ τρέποντα κλίνεται. νέσοσθ. ἐτι τὰ εἰς
 ωσ κλιόμενα, ἢ ῥα καθάρῶ ἢ τὸ τ, τὸ μακρὸμ σώζει. ἦρωθ, ἰδρω
 τθ. τὰ γε μὲν εἰς οψ ὡς ἐπὶ ῥα εὐθείασ, οὕτω καὶ ἐπὶ ῥα γε
 νικῆσ ἔχει.

ΤΟΝΟΣ ΡΗΜΑΤΟΣ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸν δὲ εἰς ω ρημάτων χρονικῶσ μὲν κλινομένων, κοινὸμ τὸ,
 παροξίνεσθαι, ἐπὶ ἐνεσῶτοσ ἀπατώμ ὄντων. τὰ γὰρ συνη
 ρημένα πῶαπῶται, ὡσ πῶ καὶ τὰ ὀνόματα. ὅλωσ τε πῶμ ρῆμα
 μακροκατάληκτομ ἐπὶ τ̄ μακρῶσ ἔχομ τ̄ τόνου, πῶαπῶται. πάλω
 τ̄ χῆ. ἰλιωμ δὲ τ̄ πεμπηζύγωμ, τὸ προπῶξίνεσθαι. ἰσημι. τίθη
 μι, πάλω τοι εἰμί, καὶ φημι ὀξύτόνωμ, καὶ παθητικῶσ δὲ διατιθέμε
 να, καὶ ὡσ πῶ κλιόμενα, φυλάττει τ̄ τόνου. ἐτι ἐπὶ τ̄ αὐτῆσ ἀπαντα.
 λέγω γῆρ, λέγομαι. δίδωμι δίδομαι. ο δὲ πῶατατικός, παροξί
 νουσ ἀεὶ, εἰ μὴ τι κωλύοι, διὸ καὶ συλλαβικῶσ μὲν αὐξανόμενω,
 ἐπὶ τὸ προσληφθεμ ε ὁ τόνουσ ἀναβιβάζεται. τύπτω. ἔτυπτομ. ρο
 νικῶσ δὲ ἐπὶ τὸ αὐξανόμενον αὐτὸ ἀρκτικὸμ φωνῆεμ. ἀκῶω, ἠκῶομ.
 τ̄ δὲ μελλόντων, ὁ μὲν ἐνεργητικῶσ πῶξυτόνωσ ὁ πῶτοσ. τύψω,
 X πῶαπῶ

circūflectitur uero secundū. uerberabo. at passiuū aīpe-
nacute. rabor. Rursum mediōrū, primū quidē silitē, uer-
berabo. secundū uero penāflexe, rabo. Excipiātur uerba
quartæ. horū propriū est, actiuū quidē primū circūflecti,
canā. Mediū uero primū penāflecti, canam. Indefinitōrū
aut actiuū qdem antepenacute, si possibile est. sin minus,
penacute, uerberaui, posui. Mediū uero & passiuū pena-
cute, uerberaui, & tus sum. Gñaliter aut ptm quidē p̄fec-
aīpenacute. ptm uero plusq̄p̄fe. penacute. Itē in cōposi-
tione trochaica penāflexa nō retrahunt tonū, quēadmo-
dum & noīa retrahūt, dixit, cōtradixit, habuit. detinuit,
p̄ter noui, cognoui enim aīpenacute, & scisti, cōscisti, &
iaceo. p̄pe iaceo. Nō itē uero iacere retrahit, adiacere em̄
penāflexe. Personaliter uero declinatīs cōe oībus, tonum
in eadē seruare oīno, nisi quadrifyllaba sit dictio, aut lōga
tertia impediāt. Sic em̄ semper in sequēte est tonus, uerbe-
ror, ramur, bamini, bantur, Per modos aut declinatorū,
impatiuū quidē aīpenacute enunciatur, ubi locus fuerit,
ubi uero minus, penacute, uerba, rato. Præter secundū
mediōrū indefinitū, nempe an flexe, uerba. Excipiātur
& hæc dic, cape, ueni, quære, uide. nā acute. Porro optati-
uum, & subiunctiuū, & infinit. in eadē tonū facere oportet,
in qua & originale uerbum habet intentionē, si nihil
impediāt, exceptis in uai infinitiuis. Hæc enim hñt in pe-
nultima, uerberatū esse, & p̄ter secundū indefi. & futurū,
nam an flectūtur, uerberatū ire. Et media, nēpe, ratū ire
& uerberatū ire.

Tempus uerbi finale.

De tēpori-
bus rursus.
ω
ορ
α

TEmpus uerborū hmōi. Omne uerbū in ω quidē des-
finēs, longā uultī. hēt. In ορ uero breui terminat, nisi
cōtractorū fuerit, ut clamabā, ridebā. Excipiāt 2. indefi.
hñtium o uerborū quintæ. dedi, cognoui. In / uero desinē-
tia, breui, sto, do. Debitū α indefinito, breue est semp. Omne
præteritū

πρωτωμένως δέ τοι ὁ δεύτερος. τυπῶ. ὁ δὲ παθητικὸς προπαρο-
ξυτόνως, τυφθίσομαι. καὶ τῶ μέσῳ δὲ ὁ πρῶτος ὁμοίως. τύ-
φομαι. ὁ δεύτερος δὲ προπρωτωμένως, τυπῶμαι. ἐξαίρειθω τὰ
τεταρτόζυγα. τῶτων γὰρ ἴδιον τὸ, τὸ μὲν ἐνεργητικὸν πρῶτον
πρωτῶς. φαλῶ. τὸ δὲ μέσον ᾱ προπρωτῶς. φαλῶμαι. ἢ δὲ
ἀόριστος, ὁ μὲν ἐνεργητικὸς προπαροξυτόνως, εἰ ἐγχωρῆ. εἰ δὲ μὴ,
προξυτόνως γε, ἐτυφα, ἐθλω. ὁ δὲ μέσος ἢ ὁ παθητικὸς παροξυτό-
νως, ἐτυφάμην, ἐτύφθην. καθόλου δὲ ὁ μὲν παρακείμενος προπρω-
ξυτόνως. ὁ δὲ ὑπερσυντέλικος παροξυτόνως. ἐμ δὲ σωθῆσθαι τὰ ἑο-
χαικὰ προπρωτῶμενα οὐκ ἀνακισθῆσθαι τὸν τόνον, καθάπερ καὶ τὰ
ὀνόματα ἀνεκισθῆσθαι. εἶπε, κατέπεμ. εἶχε, κατέχε. πλὴν τοι οἱ
δα. σύννοισα γὰρ προπαροξυτόνως. καὶ οἶδα, σύννοισα. καὶ κῆ-
μαι. πρόσκειμαι. οὐκ ἔτι δὲ τὸ κῆσθαι ἀνακισθῆσθαι,
γὰρ προπρωτωμένως. Προσωπικῶς δὲ κλινομένων κοινὸν ἀπάν-
των τὸ, ἐπί φθι αὐφθι φυλάτθεται διόλου, εἰ μὴ τεταρτοσυλλαβία,
ἢ μακρὰ ἕκτη κωλύσι. οὕτω ᾱ αἰ ἐπί φθι ἐπομένῃς ὁ τόνος. τύπθ-
μαι τυπθόμεθα. ἐτύπθου, ἐτύπθου. Ἐγκλιτικῶς δὲ κλινο-
μένων, τὸ μὲν προσκλιτικὸν προπρωξυτόνως, ἔνθα ᾱ ἐγχωρῆ. μὴ
ἐγχωρῶ δὲ, προξυτόνως. τύπθ. τέτυφε. πλὴν τοι δευτέρῳ τῶ
μέσῳ ἀόριστος, πρωτωμένως γὰρ, τυπῶ. ἐξαίρειθω ἢ τὸ εἶπε-
λαβέ. ἐλθέ. εὐρέ. ἴδὲ, ὀξυτόνως γὰρ. τὸ δὲ εὐκτικὸν καὶ ὑποτα-
κτικὸν, καὶ ἀπαρέμφατον, ἐπί φθι αὐφθι τονισέου, ἔφθῃς καὶ τὸ
ἀρχικὸν ῥῆμα τυγχάνει ἔχου τὴν τάσιν, ἢ μὴ κωλύει. πλὴν
τῶ εἰς ναὶ ἀπαρέμφατων, ταῦτα γὰρ ἐπί φθι πρὸς κληγῆσθαι. τυ-
πῆναι. ἢ πλὴν τοι δευτέρῳ ἀόριστος καὶ μέλλοντος, πρωτῶν τὰ
γὰρ, τυπῆμ. καὶ τῶ μέσῳ. τυπῆσθαι γὰρ, καὶ τυπέσθαι.

Χρόνος ῥημάτων ληκτικός.

Χρόνος δὲ ῥημάτων τοῖς τῶ. πᾶν ῥῆμα εἰς ω μὲν λήγον, μακροκαταληκτῆ. εἰς ορ δὲ βραχυκαταληκτῆ. εἰ μὴ συνηρη-
μένων εἶναι. οἶον, τὸ ἐβόωμ. ἐγέλωμ. ἐξαίρειθω ὁ δεύτερος ἀόριστος
ἢ ὁ μεμπρῶζύγωμ. ἐβῶμ. ἐγνώμ. τὰ δὲ εἰς ι λήγοντα βραχυκατα-
ληκτῆ. ἴσημι. δίδωμι. τὸ φηλόμενον ἀφ' ἀόριστος, βραχὺ αἰ. πᾶς
X ἢ παρακεί

ptm pfectū in breuē definit. Item secūde impatiuorū per
sonæ breui terminatur, pterq̄ in passiuo præsentī, & me
dio indefinito secūdo. Primæ optatiuorū in μι qdē defi
nentes, ultimā corripūnt. In ημ uero lōga terminatur, uer
berarē. uapulauīsem. Infinitīua pducunt ult. nisi hæc in
quib⁹ diphthōgus ultimā faciens syl. pro breui accipitur.
Ad hæc personarū singularib⁹ & dualibus tertijs impera
tiuorū, lōga quidē ult. breuis uero natura penultima. Plu
ralibus aut tertijs, cōtra. Ceterū alijs omnibus singlariter
declinatīs, lōga ultima. pter has in qbus oi ultimā faciens
syllabā, p breui accipit. pter tertiā uerborū quintæ, stat,
ponit. Dualiter uero, & pluraliter corripit, præterq̄ in ημ,
dualitū, & η passiuorū, uerberabāt, uerberabāt, raris. Pro
priū aut oi, & αι, in fine dictionū p breuibus accipi. præ
terq̄ in cōtractis, & optatiuis, & aduerbijs, Sappho, uerbe
raret, domi. Excipiatur olim aduerbiū, ultimā enim cor
ripit. Vnde & iam olim antepenacute intēdere oportet.
Et in αω habētia quidē α uel uoca. ul' in ρ in eadē syll. lon
ga penulti. pmitto, perficio. sin minus, penul. corripūt,
abigo. Quæ aut in ω purū, grauiā plusq̄ dissyllaba per o pe
nulti. correpta hanc hnt, uoluo, illino, irascor. pter come
do. Rursum in ιω circūflexa, uestio, erubescor, doleo. Item
in ω purū circūflexa per o penultimātia, clamo, nisi à noie
fiant. Viuo enim & indemnis sum, lōga, q̄ à noibus uita
& iactura. & si additio poëtica fiat, eiudē sanè tēporis cū
præexistētī penultima erit. Nam breui, si breuis, uideo,
clamo. longa uero, si lōga, desydero, sudo, salto. Similiter
uero & in desinētibus in α personis, uelut clamaui, deside
raui. Præterea in ανω polysyllaba, ut sumo, placeo, præter
sufficio, & inquiro. Porro α, quod apponit solet Ionice ter
tījs, breue, uerberati sunt, si fuerant, ponūt. Stant uero &
clamant p synæresin. Item o sequēte duplici, semp breue,
dominor. Item ωζω, longa, seruo. præter dominor, oleo,
apto.

παρκείμεν Θ βραχυκαταληκτῆ. Ἐτι τὰ δυνερά τ' προσκτι
κῶν πρόσωπα βραχυκαταληκτῆ. πλὴν τοι παθητικῶ ἐνεσῶν
τ Θ, καὶ τοι μέσῃ ἀορίστῃ δυνερά. τὰ πρῶτα τ' εὐκτικῶν εἰς μι
μὲν λήγοντα, βραχυκαταληκτῆ. εἰς ημ δὲ, μακροκαταληκτῆ. τῷ
πτοίμι. τυφθείω. τὰ ἀπαρέμματα μακροκαταληκτῆ. πλὴν
ῶσα ἢ αι διφθόγῃ Θ ἀντι βραχέῃ Θ ἑκατοσυνλλαβῶσα λαμβά
νετ. Ἐτι τ' προσώπων, τοῖς μὲν ἐνικοῖς ἢ δυνικοῖς τρίτοις τ' προσκ
τικῶν μακρὸν μὲν τὸ λῆγον. βραχὺ δὲ φύσει παραλήγον. τοῖς δὲ
πληθυντικοῖς τρίτοις, ἀνάπαλιμ, τοῖς δ' ἄλλοις ἀπασίμ. ἐνικῶς
μὲν κλινομύοις, μακρὸν τὸ λῆγον. πλὴν ὅσα ἢ οἱ ἑκατοσυνλλα
βῶσα ἀντι βραχέος λαμβάνεται. καὶ πλὴν τοι τρίτῃ τ' πεμ
πτοζύγωμ. ἴσκησι. τίθησι. δυνικῶς δὲ ἢ πληθυντικῶς βραχὺ. πλὴν
τῶν εἰς ημ δυνικῶν καὶ ἢ παθητικῶν. ἐτυπῆτιω. ἐτυπῆδιω. τῷ
πῆ. ἰδίωμ δὲ φθι οἱ Θ αι, τὸ, πελικῶς οὔσαε ἀντι βραχέων λαμβ
βάνεσθ. πλήρ τῶν συνηρημύων. ἢ ἐνικῶν καὶ ὑπὲρ ῥημάτων.
σαπφοῖ. τύπτοι, οἴκοι. ῥηαίρεισθ τὸ πάλαι ἐπιῥήμα, βραχυκα
ταληκτῆ γρ. ὄθεμ ἢ τὸ πρόπαλαι προπρῶξυτόνωε, τονίσαι ἐξῆμ.
Ἐτι τὰ μὲν εἰς αω, ἔχοντα πρὸ τοι α ἢ φωνῆμ, ἢ τὸ ρ συνλλαβίζο
μενομ, μακρῶ πρῶληγε. ἐάω. πρῶω. εἰ μὴ δὲ βραχὺ πρῶληκτῆ.
ἐλάω. τὰ δὲ εἰς ω καθαρὸν βαρύτονα ὑπὲρ δισύλλαβα, ῥεθ ἢ πρῶ
λήγοντα, βραχεία πρῶληγε. κυλίω. κονίω. μνηίω. πλήρ τοι ἐοδίω.
Ἐτι τὰ εἰς ιω. πρῶσιωμένα. ἰῶμαι. ἐσιῶ. ἐρυθριῶ. ἀνιῶ. Ἐτι τὰ εἰς
ω καθαρὸν πρῶσιωμένα, ῥεθ ὁ πρῶληγοντα. βοῶ. ἐὰμ μὴ ἀπὸ ὀνό
ματος γένητ. ἰῶω γρ ἢ ἀθῶω, ῥεθ μακρῶ, ὡς ἀπὸ ὀνομάτων
τοζωῆ καὶ θωῆ, καὶ ἐπέθεσις δὲ ποιητικῆ γένητ, ὁμόχρονος δ' ἢ
ῥεθ ὑπάρχοντα παραληκτικῶ ἔσαι. βραχεία γρ ἀμ βραχὺ. ὄρω.
βοῶω, μακρῶ δ', ἀμ μακρῶμ. μαίμωω. ἰδρῶω. πηδῶω. ὡσαύτως
δέπει καὶ ἐπὶ τῶν εἰς α ληγόντων προσώπων. κοῶα. μαίμῶα.
Ἐτι τὰ εἰς ανω ὑπὲρ δισύλλαβα. λαμβάνω. ἀνδάνω. πλήρ τοι
ἰκάνω, καὶ κικάνω. Ἐτι τὸ προσιδέμωμ α ἰωνικῶς τοῖς τρίτοις
βραχὺ. πετύφατ αι. ἐπετύφατ. τιδέασι. τὸ δὲ ἰσῶσι βοῶσι κατὰ
συνάρεσιν. Ἐτι τὸ ο ἐπομένον δισυμφόνον, ἀεὶ βραχὺ. δεαπό
ζω. Ἐτι τὰ εἰς ωζω, ῥεθ μακρῶ. σῶζω. πλήρ τοι δεαπόζω. ὄζω.
X iij ἀρμόζω.

apto. Præterea in *νω* polysyllaba grauissona longa pen. impello, mansuefacio, inquino. Sacrifico uero & soluo, & libero, & ploro, & lametor differunt quãtitate. Atqui in *νω* q̄ sunt circūflexa, penultimãt longa, coico, esurio, & omnino in *νω*, bibo, iudico. Quẽadmodũ aut̄ nō oēs ancipites tales in *γτō*, q̄les in recto fuerint, sic neq; in p̄senti, neq; in futuro eq̄les semp. Sed sacrificio, & soluo, & lamentor, ancipitia quidẽ in p̄nti, in futuro lōga semp penultimant. Præterea in *ω* penacuta, ut uoluo, illino, in futuro penulti. pducunt. Quãobrẽ sanẽ bñ dicitur, q̄ om̄e futurũ grauissonũ uel eq̄lẽ penult. hēt p̄nti, uel maiorẽ, nunq̄ minorẽ. Itẽ in *νω* penul, corripunt, atq; id oĩno uerba quartę. Vñ & iudicauimus & iudicauĩ breuĩ penultimant, & facta ab illis noĩa, iudiciũ & iudiciũ. Iudicauĩ uero & iudicare longa. Itẽ in *πῶ* pu penulti. in *πτō* longã natura penultimã habent. uerbero, rauri. inclino inclinauĩ. ut, Quid em̄ isti faciunt, multũ inclinãtes caput; Rursum om̄e *πτĩ* perfe. per κ concinnatã habens ul̄ti. lōgaq; itidẽ penultimãs, si ablatio fiat κ, corripit penultimam, ut steti, steti. ascendi, ascēdi. mortuus sum, tuus sum, timui, timui. Adhęc om̄e *πτĩ* perfe. non contractũ infinitiuorũ, breuĩ penul, uerberatum esse, factũ esse. Item om̄is reduplicatio per breuiem fit, atq; in uniuersum in principijs p̄teritorũ appositæ syllabæ, breues. Ceterũ primũ indefinitum uti in multis, lōgam habet penulti. Nec lateant quenq; perfecti, & dixi, & exscreauĩ, breuĩ penultimãtia, sed neq; laudauĩ, & risi, & arauĩ. Secundũ uero indefi. ab originali existens grauissono, breuĩ. Oportet autẽ ipsum & plusq; dissyllabũ esse, nam alioqui nō gñaliter. Vidi em̄ longa, & cepi, & inueni, & habitauĩ, & ueni, & dixi, penul; & egi, unde & egi. Positione tñ & si q̄dam trissyllaba longã penul, habeant, ut quorũ primogenia finalẽ syllabã ex ipsis mutis habēt, & ante mutã immutabilem p. peccauĩ, depopulatus sum. uidi.

νω

πῶ
Exemplum
ex Neph.
Aristoph.

ἀρμόζω. ἐπὶ τὰ εἰς ἰω ὑπερδισύλλαβα, βαρύτερον ἢ μακρῶ παραλήγη. ὀτρύνω. πρᾶίνω. μολύνω. τὸ δὲ θύω καὶ λύω καὶ ῥύομαι καὶ διακρύω, καὶ κωκύνω, διαφορεῖται τὸν χρόνον. τὰ γε μὴ εἰς ἰω ὑπερδισύλλαβα μακρῶ παραλήγη. κοινῶ. πρῶτῶ. καὶ ὅλως τὰ εἰς ἰω. πίνω, κρίνω. ὡσπερ δὲ οὐ πάντα τὰ δίχρονα ἐπὶ ᾧ γενικῆς οἷα ἢ ἐπὶ ᾧ εὐθείας, οὕτως οὐδ' ἐπὶ τοῦ ἐνεσῶτος καὶ μέλλοντος ἴσα ἀεὶ, ἀλλὰ τὸ θύω, καὶ λύω, καὶ κωκύνω, διαφορεῖται ἐπὶ ἐνεσῶτος, ἐπὶ τοῦ μέλλοντος μακρῶ ἀεὶ παραλήγη. ἐπὶ τὰ εἰς ἰω ὑπερδισύλλαβα. οἷον κυλίω. κονίω. ἐπὶ τοῦ μέλλοντος μακροπαραληκτῆ. διὸ δὴ εὐ λέγεται, ὅτι πᾶς μέλλων βαρύτερον, ἢ τῶ ἴσῳ παραλήγησασιν ἔχῃ θεὸ ἐνεσῶτι, ἢ μείζω, οὐδέποτε ἐλάσσω. ἐπὶ τὰ εἰς ἰω, βραχεῖα παραλήγη, καὶ ὅλως τὰ τεταρτόζυγα. ὅθεν καὶ κερικάμεν, καὶ ἐκρίθῳ, βραχεῖα παραλήγη. καὶ τὰ ἀπὸ τῶτων ὀνόματα, κρίσις καὶ κρίμα. ἐκρίνα δὲ ἢ κριναι, μακρῶ. ἐπὶ τὰ εἰς πῶ θεὸ παραλήγοντα, ἐπὶ τοῦ μακροκείμενος μακρῶ φύσει παραλήγη. τύπῳ, τέτυφα. κτύπῳ, κέκυφα. τί γὰρ δὲ δρωσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες; ἐπὶ πᾶς παρακείμενος θεὸ κ συλλαβιζομένῳ ἔχωρτηρ λήγησασιν, μακρῶ παραλήγων, εἰ ἀποβολὴ γένοιτο τοῦ κ, συσέλλει τῆρ παραλήγησασιν. ἐσηκα, ἐσαα. βέθηκα, βέβαα. τέθηκα, τέθηκα, δέδοικα, δέδια. ἐπὶ πᾶς παρακείμενος ἀπαθῆς τῶν ἀπαρεμφάτων βραχυπαραληκτῆ. πετυφέναι, πεποικέναι. καὶ πᾶς δὲ ἀναδιπλασιασμός διὰ βραχέος, καὶ ὅλως αἱ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν παρωχημένων προσιδέμεναι συλλαβαί, βραχεῖαι. ὁ γε μὴν πρῶτος ἀόριστος, ὡς τὰ πολλὰ μακρῶ παραλήγη. μὴ λαυθάνετω δὲ τὸ ἦνυσα καὶ ἔφρασα, καὶ ἐπίψα, βραχυπαραληκτῶντα, μὴ δὲ τὸ ἐπίνεσα, καὶ ἐγέλασα, καὶ ἦροσα. ὁ δὲ δεύτερος ἀπὸ δέματος ὡς βαρυτόνος βραχεῖα. δὲ δὲ τὸν αὐτὸν καὶ ὑπερδισύλλαβον εἶναι, ἄλλως γὰρ οὐ καθόλου. εἶσορ γὰρ θεὸ μακρῶ καὶ εἶλορ καὶ εἶσορ καὶ οἶκορ, καὶ ἦλδορ, καὶ εἶπορ, καὶ ἦγορ. ὅθεν τὸ ἦγαγορ, δέσα γεμήρ. καὶ ἕνια τῶν τρισυλλάβων μακροπαραληκτῶν. οἷον ὡς τὰ θέματα τῆρ ληκτικῆρ συλλαβῆρ ἐκ τῶτων ἀφῶκωρ ἔχῃ. ἢ πρὸ τ' ἀφῶν ἀμετάβολορ τὸ ρ. ἦμαρτορ. ἔπαρδορ. ἔλαρκορ.

uidi, cepi. depopulatus sum aut & uidi poetica, conuenientia tamen breuiati orationi, ut sane & peccauit immutatioe a, & interiectione b, quod b coordinari cum mu non possit. Præterea in theta imperatiua & in nu infinitiua indefiniti temporis, natura longa hnt penultimam, cognosce, dic, iudicare, molere, dicere. præter hntia e quintæ coniug. pone. Sic & q̄ fiunt p transformatione, audi, subi, atq; etiam ab audi, & subi, ceterum audi corripitur, & incita, & ueni. Verba tamen in auai, & uoi, q̄ quintæ sunt, breui penultri. stare, coniungere, quemadmodum & ponere, & dare. Generaliter em quintæ infinitiua pntis temporis penultimam corripunt. Esse uero tanq̄ dissyllabum, dissyllaba indefinitorum sequens, longa habet penult. Præterea omne uerbum in mau desinens, si an mu, o habet, penult. corripit. præter subiunctiua, & oino quod an inflexiuum mu non contrahitur, o breue hnt, uerberor, mus.

μα

Accentus & tempus participiorum.

Participium aut postquam partim nois est particeps, partim uerbi, coia sane habet etiam multa, q̄ de illis iam dicta sunt. Proprium maxime huius est, corripit in gto, si contractum non sit, ut dicens, dicentis, & eundem habere & nominatiuum, & uctm, uocem & tempore, & accentu. Hoc etiam coe cum participialibus nominibus, ardor. Ceterum, prompti, & mortui, & mortui, & gradientis, atq; alia huiusmodi sunt poetica. Etiam an omega consonantem elidentes, breuiantesq; penult. declinant incorrupte, proptus sum, promptus, promptus, prompti. Vel dicendum, & a medio etiam pro perfecto hæc formata esse. Corrupticiuum enim mediuum, metui, metui, audiui, audiui, qui audiuit.

Præsens. Futurum. Indefinitum primum.

Accentus fiunt participio quidem masculino presentis, & fut. & indefi. primi in omega actiuorum, in eadem in qua & originali uerbo. uerbero, uerberas, tuus qui uerberauit. præter tria, eo, uado, sum. Horum enim participia sunt iens, uadens, ens.

Præteritum

μαρκα. μαρκα. το δε επραθομ, η εδρακομ, ποδηκτικα, συνωδω μεντοιγε θε βραχύνοντι λόγω. οϊομ δη και το ημ βροτομ μεταβολη τω α, ηδη επενθεσα τω β, δια το ασυντακτομ ειναι το με. ετι τα εις θι πρωσακτικα, ηδη τα εις ναι απαρεμφοτα αοριστα οντα, φύση μακρᾶ παραλήγει, γνῶσι, φᾶθι, κρῖναι, λεᾶναι, φᾶναι. πλῆρ τῶν επεμπτουζύγων. δετι. ουτωδε ηδη τα κατά μετασπασμόμ. κλυδι. δῦθι. και τοι απο τω κλυε, και δῦε. το δε κε κλυδι βραχύνεται. και το ορνιδι ηδη ἴδι. τάγε μημ εις αναι, η υναι, τῶν πεμπτουζύγων, βραχυπυαληκτε. ισάναι. ζευγνάωαι. καθάπη ηδη το τιθέναι ηδη διδόναι. καθόλω γαρ δι φη πέμπτησ ἀπρέμφοτοι ενεσωτες, βραχυπυαληκτουσι, το δε ειναι, ατε δι σὺλ λαβομ, πῆσ δι σὺλλάβοισ τῶν αορισωμ ακολουθησαμ, μακροπυαληκτε. ετι παμ ρῆμα εις μαυ λῆγομ, ει προ τ μ το ο χη, βραχυπυαληκτε, πλῆρ τ ὑποτακτικῶμ. και ὄλωσ το προ τω κλιτικῶ μ απαθεσ, ο βραχύν. τύπτομαυ, τύπτομεμ.

τόνος ηδη χρόνῳ μετοχησ.

Μετοχη δε επεσθη τη μλυ τω ονόματι μετεχη, τη δε τω ρήματι, κοινὰ δη ἔχα ηδη τα πολλα τῶν προ ἐκεινωμ εἰρημλῶμ. Ἰδιουμ δε μάλισα πῆσδε το, συσέλλεωσ ἐπι γενισ κῆσ, ἀπαθη οῦσα. λέγωμ, λέγοντοσ. ηδη το, πῶ αυτῶν ἔχαμ ὀνομασικῆμ τε, ηδη κλητικῶν φωνῆ τε ηδη χρόνῳ, ηδη τόνῳ. τστί δε γε κοινὸμ ηδη προσ τα μετοχικα ὀνόματᾶ, καύσωμ. το δ μεμαῶ τοσ, ηδη τεθνεῶτοσ, ηδη βεβαῶτοσ, ηδη τα τριαυτα ποικητῶμ. το γαρ προ τω ω σύμφωνομ ἔζαζροντεσ, ηδη συσέλλοντεσ το πῶ λῆγομ, κλίνωσιμ ἄσυσὸλωσ. μέμηκα, μεμηκῶσ, μεμαῶσ, μεμαῶ τοσ, ηδη ρῆτομ ηδη απο τω μέσοσ δη πῶκαμλυσ ταῦτα ἔοχηματίσθαι. συσαλτικὸσ γάρ τῃ ὁ μέσοσ. δῆσ οικα, δῆσ ια. ἠκσκα, ἠκσα, ὀθεμ το ἀκκηκῶσ.

ενεσωσ, μέλλωμ. Αορισος πρωτοσ.

τόνος δε τη μλυ ἀρσενικῆ τω ἦνεσωτοσ και μέλλοντοσ ηδη αοριστα πρωτα τῶν εις ω ἦνεργητικῶμ, ἐπι φη αυτῆσ θε αρχικῶ ρήματι. τύπῶ, ὁ τύπῶμ. ὁ τύψωμ, ὁ τύψασ. πλῶ τριῶμ. ἴω. κίω. ἔω. τῶ τῶμ γαρ αἱ μετοχαι ὀξυτονωῦται, ἴωμ. κίωμ. ἔωμ.

Υ ΠΑΡΑ

Præteritū perfectum, Indefinitū secundū.

Participio autē præteriti pfe. & secundū indefiniti in ultima, q̄ uerberauit, q̄ uerberauit acuta, & longa ult. Similiter autē & participio mediæ præteriti pfe. & hi s̄q̄ a uerbis quintæ acti uis fiunt, ut ponēs. stans. Verū in *μενος* oīa, añpenacuum tur, præterq̄ in ptō perfe. Penacuta em̄ sunt & breui ultima. In *ες* uero acuiuntur, & scribuntur per longā *ει*, præter id, q̄ ab habente u fit, iungo, iungēs. in pductā quidē & hoc finit. Vniuersaliter sanè actiuorū participia que gn̄is sunt mascu. longā habēt ult. uerberās, q̄ uerberauit, q̄, rauit, q̄, rauit. Item qd̄ flectitur sic per gen. hic uerberās, hec uerberās, hoc uerberās, in eadē seruat tonū, & definit in breui uem fœmin. penul. tñ habet longā. præter id, qd̄ in *μενη* definit. Nam cōtra uerberata etiā penultima longa proprijs masculinis respōdet. Siquidē aut p eandē longā *α*, aut *ε*, aut per *ει* penul. nisi qd̄ est præte. hoc em̄ per *ει*, q̄ uerberauit. Quod in *α* purū fœm. diphthongo penult. qui diphthongū ex *ι* faciunt penul. Manifestū autē, q̄ neutriū semp̄ in breuiē definit. nāq̄ aut in *ου* añpenacute, ut uapulans, aut in *ου*, & in *ει* a gtō masculini, acute. Nō cōtracta autē necq̄ ult. hñs longā, añpenacuit dictio. Ceterū om̄e participiū corripit in gtō. At stans p̄ synaresin dictū est, a stās.

Tonus & tempus articuli.

Articulus, masculinus quidē & neuter, reducitur ad noīa tertiæ declinationis, atq̄ illis simile habet tempus, in recto quidē, & accusatiuo breue, in gtō autē & datiuo longū, q̄, cuius, cui, quē, atq̄ in alijs sibi habet, q̄ hisdē cū illis sunt terminationib⁹. Quāobrem dicitur, q̄ gn̄aliter articuli datiuī singulariū, & nominatiuī dualiū, & genitiuī pluraliū ultimā pducunt. Nominatiuī autē & accusatiuī ppositiuorū non acuiuntur ut noīa, sed grauiantur ut ppositiones, & nōnullæ cōiunctionū. Fœmininus uero nomina secundæ sequitur. Et præpositiuī quidē uel spiritus, uel tonus

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ. ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β.

τῆ δὲ τοῦ παρακειμένου, καὶ δευτέρου ἀορίστου, ἐπὶ ᾧ ἐχάθη. τε τυφῶς τυφῶς, ὁ ὑτόνωσ, ἢ μακροκαταληκτικῶς. ὡμοίως δὲ καὶ τῆ τῆ μέσῃ πρῶτα ἐπιλύσ καὶ ταῖς πεμπήζυγῶν ἐνεργητικῶς. τιθῶς, ἰσῶς. αἱ γὰρ μὲν εἰς μεν πρῶτα, προπρῶξύνονται. πλὴν ἐπὶ τοῦ παρακειμένου, πρῶτον ὡς καὶ βραχυκαταληκτοῦσι. αἱ δὲ εἰς ἑς ὄξυτονοῦνται, καὶ μακρογραφοῦνται τῆ εἰ. πλὴν ᾧ ἀπὸ τοῦ υ. ζεύγνυμι. ζευγνύς. μακροκαταληκτικῆ μὲν τοῦ καὶ αὐτῆ. καθόλου δὲ αἱ τῶν ἐνεργητικῶν μετοχῶν γένεσ οὔσαι ἀρσενικῆ μακροκαταληκτικῶσι, τύπῳ, τύφας, τυφῶν, τετυφῶσ. ἐπὶ κλινοῦ μέν ὡς τῶν γένεσ. ὁ τύπῳ, ἢ τύπῳσα, τὸ τύπῳ, ἐπὶ ᾧ ἀπὸ ᾧ φυλάτῃ τὸν τόνον, καὶ λήγει δὲ βραχεῖα τὸ δηλυκόν, πρῶτα λήγει μὲν τοῦ μακρῶ, πλὴν τὸν εἰς μεν. ἀνάπαλιμ γὰρ τυπῶσ μέν. Ἐπὶ πρῶτα λήγουσα δὲ μακρῶ ταῖς ἰδίῃς ἀρσενικῆς οἰκείως. ἢ γὰρ τῶν αὐτῶν μακρῶ. α. ἢ τῆ ε, ἢ τῆ ι. πλὴν τῆ τῆ παρακειμένου. ἢ δὲ γὰρ τῆ υ, τετυφῶσ. ὅτι τὰ εἰς α καθάρου δηλυκὰ διφθογοπρῶτα ληκτα, τῆ ἐκ τοῦ διφθόγγῳ πρῶτα λήγει. Δὲ ἄλλο δὲ ὅτι καὶ τὸ οὐδέτερον αὐτῶν βραχυκαταληκτικῆ. ἢ γὰρ εἰς ομ προπρῶξύνονται, τὸ πρόμενον, ἢ εἰς ομ καὶ εἰς εμ ἀπὸ ᾧ γενικῆς τοῦ ἀρσενικῆ ὄξυτόνωσ, ἀπαθὲς ὄμ, οὔτε δὲ ληγῶσῃ μακρῶ προπρῶξύνεται λέξις. καὶ πρῶτα μετοχῆ συσέλλεται ἐπὶ γενικῆς. τὸ δὲ ἐσὼς κατὰ συναρῆσιν ἀπὸ τοῦ ἐσαόσ.

ΤΟΝΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΑΡΘΟΥ.

Aρθρον δὲ τὸ μὲν ἀρσενικόν καὶ οὐδέτερον ἀνάγεται ἐπὶ τὰ τῶν ὀνομάτων τριτόκλιτα, καὶ εἰνοῖς ὁμοίως ἔχει τὸ χρόνον. ἐπὶ μὲν γὰρ εὐθείας Ἐ αιτιατικῆς βραχὺ, ἐπὶ δὲ γενικῆς Ἐ δοτικῆς μακρόν. ὅς. αῖ. ὦ. ὄμ. καὶ τῶν ἄλλων δὲ ὁμοίως ταῖς ἐκείνων καταλήξεσιν ἔχει. διὸ καὶ λέγεται, ὅτι καθόλου τὰ ἀρθρα ᾧ δοτικῆς τῶν ἐνικῶν καὶ ᾧ εὐθείας τῶν δυνικῶν, καὶ ᾧ γενικῆς τῶν κληθῶν μακροκαταληκτικῆ. αἱ μὲν τοιγαυθῆ καὶ αιτιατικαὶ τῶν προτακτικῶν οὐκ ὄξυτονοῦνται, ὡς τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ βαρύνονται, ὡς αἱ προθέσῃ, καὶ τινες τῶν σωδέσμων. τὸ δὲ θηλυκόν ταῖς δευτεροκλίτοις ἔπεται. Ἐ τὰ μὲν προτακτικὰ ἢ πνεύματα, ἢ τόνος

uel tonos suscipiunt. Subiunctiui autē & spiritus, & tonos, Omnis em̄ articulus a uocali incipiēs, aspirat. Porro ω̄ uo cādi est, nō articulus, quare non absurdū, si tenui notetur,

Tonus & tēpus pronominis primæ p̄sonæ.

PRonomen autē, primitiuū quidē in prima p̄sona, nominatiue plati & singulariter, in longā desinit, acui tur q̄. In gtō uero anflectitur. Rursū in datiuo acuit & p̄ducte scribitur per oi, mihi. In actō autē breui finit, atq̄ acuitur. Oportet autē perfecte sanē intelligere, q̄ initialē abijciens uocalem, inclinatur sic, audiuiſti me, dedisti mi hi, delectasti me.

Inclinata.

Generaliter autē inclinata quæ abijciūt suū tonū, attrahuntur ab eo q̄ est in p̄cedenti dictione, siue monosyllaba fuerint, siue dissyll. Illud autē, mihi qs, dissyll: non unū, sed monosyllaba duo. Semp̄ em̄ una sola dicitio inclināt, duæ igitur & si monosyll, sint, nequaquā ab uno tono inclinānt, sed prior quidē ab eo, q̄ est in priore p̄cedenti, secūda uero ab altero, qui post priorē ponitur. Omnino igitur primitiuorū singularia inclinātur, p̄ter noīatiuos. Pronominis autē primæ p̄so, dualia, longā qdē penulti. hnt. breui uero finiunt per i, nos, non cōtracta. In plurali cōmunis quidē est cunctis casibus initialis κ, & aspiratio. Breui autē desinit rectius quidē in εs, breuē etiā hns penul. Verum actūs in αs cōuenit quintinflexis. Ceterū gtūs nominib⁹ in ωm̄ est similis. Datiuus autē longā habet ultimā p̄ i, atq̄ anflectitur, q̄q̄ ḡnaliter datiuū i sit breuis, neq̄ hic semp̄ longa. unde neq̄ semper circūflectitur, sed uel acuitur, uel penacuitur, ut sanē & illud Sophoclis, Sed nobis Aiax ubi est? Cōmunia uero in pluralib⁹ hęc & p̄nomini secūdæ p̄sonæ sunt, p̄terq̄ q̄ initialis non est κ, sed u lōga. Singulariū uero rectius qdē per u breue scribit, & necessario acuitur, gtūs uero anflectitur. Omnis em̄ gtūs in longā desinens,

In Aiace flagellifero

ἢ τόνος ἐπιδέχεται. καὶ δὲ ὑποτακτικὰ ἢ πνεύματα, καὶ τόνος. πᾶν μὲν οὐκ ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον, διασύνετ. τὸ δὲ φθ κλητικὸς ὦ, οὐκ ἄρθρον. διὸ καὶ οὐθὲν ἄτοπον εἰ ψιλῶτα τόνος καὶ χρόνος ἀντωνυμίας & προσώπων.

Aντωνυμία δὲ, ἢ μὲν πρωτότυπος, ἐπὶ τῷ πρώτῳ προσώπῳ εὐθυλογημένη τὸ ἐνικὸν μακροκατάληκτῆ, ὀξύνεται. ἐπὶ γενικῆς δὲ πρῶται. καὶ ἐπὶ δοτικῆς δὲ ὀξύνεται, καὶ μακρογραφῆται τῆ οι. ἐμοί. ἐπὶ δὲ αἰτιατικῆς βραχυκατάληκτῆ, καὶ ὀξύνεται. κρη δ' ἄρα τὸ ὑπελὲς εὐνοεῖται, ὡς τό γε ἀριστικὸν ἀποβάλλουσα φωνήεν, ἐγλίνεται ὡδε. ἦκαστάς με. ἐδοκάσμοι. εὐφρανάς με.

ΕΓΚΛΙΝΟΜΕΝΑ.

καθόλου γάρ τοι τὰ ἐγκλιόμενα ἀποβάλλοντα τὸν ἑαυτῶν τόνον, ἐφέλκεται ὑπὸ τῷ κατὰ πλὴν ἠγεμενῶν λέξι, εἴτε μονοσύλλαβα εἴη, εἴτε δισύλλαβα. τὸ δὲ καὶ μοίτις οὐ δισύλλαβον ἐμ, ἀλλὰ μονοσύλλαβα δύο. αἰεὶ γὰρ μία μόνη λέξις ἐγκλίνεται. δύο δ' αὖ καὶ μονοσύλλαβα ὦσι, οὐκ ἄρ ὑφ' ἐνός τόνου ἐγκλίνονται. ἀλλ' ἢ μὲν πρῶτα ὑπὸ τῷ ὑπάρχοντος κατὰ τὸ ἠγεμενον. ἢ δὲ δευτέρῳ ὑφ' ἑτέρῳ τῆ πρῶτα ὑπὸ τῷ ἠγεμενῶν. οὕτως μὲν τοίνυν τὰ πρῶτα πρωτοτύπων ἐνικὰ ἐγκλίνεται, πλὴν τῶν εὐθεῶν. τῆς δὲ πρωτοπροσωπῆς τὰ δυνικὰ, μακρὰ μὲν πρῶτα ἠγεμενῶν. βραχεῖα δὲ λήγει τῶν i, νῶν, ἀπαθῶν ὄντων. ἐπὶ τῆς πληθυντικῆς, κοινὸν μὲν ἀπασῶν, τῶν πρῶτων τὸ ἀριστικὸν ἢ, καὶ τὸ διασύνετα. βραχυκατάληκτῆ δὲ ἢ μὲν εὐθεῖα, εἰς ες, βραχεῖα ἐπὶ πρῶτα ἠγεμενῶν. ἢ δὲ αἰτιατικῆς, εὐλόγως εἰς ας, ὡς τὰ πεμπτόκλιτα. καὶ ἢ γενικῆς δὲ τῶν ἐνόμασι ὁμοίως εἰς ων. ἢ δὲ δοτικῆς μακροκατάληκτῆ τῶν i, ἢ πρῶται. καὶ τοι καθόλου τῆς δοτικῆς τὸ i, βραχυ ὄν. ἢ οὐδ' ἔτι αὐτὰ αἰεὶ μακρὸν. ὅθεν οὐδ' αἰεὶ πρῶτα ἠγεμενῶν ἀλλὰ ἢ ὀξύνονται ἢ πρῶτα ἠγεμενῶν, οἷον δ' ἢ καὶ τὸ σοφοκλέες. ἀλλ' ἢ μὲν αἰεὶ πρῶτα ἠγεμενῶν. κοινὰ δὲ τὰ ἐπὶ τῆς πληθυντικῆς ταῦτα καὶ φθ δευτεροπροσωπῆς εἰς i. πλὴν ὅσον τὸ ἀριστικὸν, οὐκ ἢ, ἀλλὰ u μακρὸν. τῶν δὲ ἐνικῶν ἢ μὲν εὐθεῖα τῶν u βραχυγραφῆται, καὶ δὲ ἀνάγκης ὀξύνεται. ἢ δὲ γενικῆς πρῶται. πᾶσα γὰρ γενικῆς μακροκατάληκτῆ

Υ ἰῆ ἐπὶ

atq; in longa habens tonum, anfleitur. Dativus uero acuitur, & per longā scribitur, ita ut dativus primæ personæ. Itē & actūs, & dualia, ut in pnomine primæ. Tertij uero singularis rectus finit breui. Dativus autē per oi circumflexe. Item actūs breui. Ceterū dualia & pluralia dualib⁹ & plu. priorū similia, pter q̄ quod pluraliū dativus breui finit, & penultimat. Gñaliter autē excidēs ε à pnomine brevis est, at ea q̄ p̄rii sunt iuris tertiæ, ip̄m, ip̄m, breuii.

Tonus & tempus præpositionis.

Præpositio uero omnis graui notatur, atq; omnis finit breui, pter in & ex, quæ sanè & è dicitur, sequēte cōsonante, ut, è loue. Item oīs tenuatur, à uocali incipiēs, exceptis sub & super; Præpositionū uero dissyllabarū post nomina positarum, accētus retrahitur apud poetas quidē omniū, ut Parnassum iuxta, & meis cum. Apud oratores uero de, solius, ut his de. Penacuūtur autē, quādo pro uerbis ponūtur, ut apud, pro adest. Manifestū uero p̄positiōnes graui notātur ex hoc, In me. Si em̄ acueretur, trans ferretur sup ε acutus, ut & in hoc, septem, ast octauā.

Tonus & tempus aduerbii;

Exemplū
ex Iliade
Hom. lib. τ

Porro aduerbia quādoquidē à nomine, & uerbo, & reliquis orationis partibus licet sumere, & formare, quemadmodū in libro de locis formatiuis dictū est prius, manifestū est, q̄ similia originibus suis hñt & tempus, & spiritū, nēpe iuste, ut iustorum habet, & sæpenumero, ut multa. Nōnulla tñ etiā diuersa esse nihil uetat, ut in his quidē, tria & ternio, est breuis, in ter uero lōga. Est em̄, ubi uariet deductio, ueluti sanè, & in spiritu. Etenim hoc aduer. simul aspiratur, unā uero tenuat. Seruāt igitur nōnulla in eadē, ut q̄ uocāt mediocritatis. pulchrorū, chre. honestorū, este, & dativus similia & genitiuis, cōi, cōiter. equalis, eque. & oīno ea, q̄ uocātur silia nominib⁹. Præterea in θεμ, ut supra, desup, ubi, uñ, alicunde tamē acute, differen

ἐπί φη μακρᾶς τονιζομένη, πρῶταται. Ἡ δὲ δοτική ὀξύνεται ὡς μακρογραφῆται ὁμοίως τῆ πρώτο πρόσωπῳ. Ἐτι ἡ ἀτιατικὴ καὶ τὰ δὴκὰ, ὡς ἐπὶ φη πρώτης. τῆς δὲ τρίτης, ἢ μὲν τῶ ἐνικῷ εὐθεῖα ὡς βραχῆ. Ἡ δὲ δοτικὴ δὲ τῆ οἱ πρῶτωμένως. καὶ ἢ ἀτιατικὴ ὡς βραχῆ. τὰ δὲ δὴκὰ ἢ πληθυντικὰ τοῖς τῶν προτέρων ὁμοίως. πλὴν ὅσοι ἢ πληθυντικῶν δοτικῆ βραχέας λήγῃ ἢ πρῶταληγῃ. καθόλου δὲ τὸ ἀποπίπτου ε τῶν ἀντωνυμιῶν βραχῆ, ὡς τὰ μοναδικὰ δὲ τῶ τρίτου. νίμ. μίμ. βραχῆ ὡς ι.

τόνος ἢ χρόνος προθέσεως.

ῥόδισι δὲ πᾶσα βαρύνεται. καὶ πᾶσα βραχυκατα-

πληκτῆ. πλὴν φη εἰς, καὶ ἐξ, ἢ δὴ καὶ ἐκ λέγεται ἐπο-

μένον συμφώνῳ, ἐκ δὴ οἱ. ἢ πᾶσα δὲ ψιλῶται ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένη, πλὴν φη ὑπὸ ἡ ὑπέρ. τῶν μάλιστα γὰρ δὴ συλλάβῳ μετὰ τὰ ὀνόματα τιθεμένων, ὁ τόνος ἀναβιβάζεται. ποιηταῖς μὲν πασῶν. πρῶτασὸν κάτα. ἢ ἐμῶν μέτα. λογογράφους δὲ, φη πῆρι, μόνῃ, ἴστω πῆρι. πρῶξύνονται δὲ ἢ ὅτε ἀντὶ ῥημάτων κείνται. ὡς ἢ πᾶρα, ἀντὶ τῶ πᾶρεσι. Δὴλον δὲ τὸ τὰς προθέσεως βαρύνεσθαι, ἐκ τῶ ἐπὶ ἐμοί. εἰ γὰρ ὀξυτονεῖτο, μεταφέρετ' ἀπὸ ἐπὶ τὸ εἰ ὀξεία. ὡς πρὸς κἀπὶ τῶ, ἐπὶ, ἀτὰρ ὀξυτονεῖται.

ΤΟΝΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ.

Τὰ δὲ ἐπιρρήματα, ἐπεὶ ἢ ἀπὸ ὀνόματος, ἢ ῥήματος, ἢ ἢ λοιπῶν τῶ λόγου μερῶν ἐσὶ λαβῆντε, ὡς χηματίσαι, καθάπερ ἐμ ὡς πρὸς τόπων χηματιστικῶν εἶρηται πρότερον, δὴλον, ὅτι καὶ ὁμοίως ἀπὸ τῶ ἀρχαῖς ἐχθὶ τὸν χρόνον, ἢ τὸ πνεῦμα οἶον τὸ δικαίως, ὡς τὸ δικαίω. ἢ τὸ πολλὰς, ὡς τὸ πολλὰ. ἐνια μῆνοι ἢ διαφέρου οὐδὲν κωλύει. οἶον ἐπὶ μὲν τῶ τρίτα ἢ τριᾶς, τὸ ἢ βραχύ. ἐπὶ δὲ τοῦ τριᾶς, μακρόν. μεταβλητικῶν γὰρ ἐσμὸν οἷον ἢ πρῶταγωγῆ, οἶον δὴ ἢ ἐπὶ τοῦ πνεύματος. τὸ μὲν γὰρ ἄμα δασύνεται. τὸ δὲ ἀμυδρῶ ψιλῶται. σῶζε μὲν οὐκ ἐνια ἐπὶ φη ἀυφῆ, οἶον τὰ καλούμενα μεσότητες. καλῶν, καλῶς, τιμίωμ, τιμίως. ἢ τὰ δὲ δοτικοφανῆ, ἢ γενικοφανῆ. κοινῆ, κοινῆ. ἴσῃς. ἐπίσῃς. ἢ ὅλως τὰ καλούμενα ἀπὸ ὁμοιοτάτων. Ἐτι τὰ εἰς θεμ, ἄνω, ἄνωθεμ, πῶ, πῶθεμ, πῶθεμ μὲν τοῖς ὀξυτόνως, διαφο-

differentiæ gratia indefiniti. Circūflectuntur uero & que diphthōgo desinūt, habēte u subiuñctiuū, bene, propes, simul. Omnis em̄ diphthōgus finalis in u terminans, & in se ipsa hñs tonū, circūflectitur p̄ter tria, ecce, heu, nō, acuta. Item monosyllaba interrogatiua circūflectunt, ubi, quomodo. Et p̄ desinētia, nunc, gry. Longū em̄ nūc aduerbialiter, breue uero cōiunctionaliter, uñ igitur, acute aut̄ & si, & nā. Quibus si addatur θε, ut utinā. & χι, ut certe, nō mutatur in circūflexū acutus. Vniuersaliter em̄ casus nō recipientiū extēsiones, nō uariāt acutū tenorē. At uero utinā añpenacute, & ulterius ut ex trochaico cōposita.

Tonus & tempus Cōiunctionis.

Coniunctionū uero, copulatiuæ quidē acuiunt, p̄ter siue. Acutus tñ cōsequens, uertitur in grauē. Penacuiunt uero & causales (quatenus aut̄, & ideo, sunt pares duæ) & breuē hñt ultimā, p̄ter quomodo. Acuiunt uero & disiunctiuæ, p̄ter siue. Circūflectitur q̄dem cōiunctio & dubitatiue accepta, penacuiunt uero collectiue. Vel aut̄ disiunctiua aut declaratiua, tenui notatur, atq; acuiunt, affirmatiua uero tenuat, & circūflectitur. Ceterū localis, aut articularis, aut similitudinaria, aspiratur, atq; anfectitur. Gñaliter aut̄ cōiunctiones oēs tenuantur, p̄ter causales. Acuiunt uero subcōtinuatiue, uelut, qm̄, quando quidē, atq; extēse cum πδ, in eadē seruāt acutū tenorē, quādo quidē. Acuta aut̄ & sed, & atqui, nisi fortasse, sed non debet acui, sed grauari, dixerit quis, ut & quasdā ex alijs cōiunctionib⁹. Nō em̄ seruāt accentū transpositū, q̄liter & de p̄positionibus dictū est. Sed aduersatiuæ penacuiuntur similiter, tñ. Sic igitur de accētū & tēpore, at ita, ut q̄ plura quædam memoria tenent, addere & ipsi recte possint.

De spiritu.

*Spiritus li-
tere α.* **D**E spiritu aut̄ cōmuniter cōsideremus sic. A A. ante seipsum tenuat, etiā ante β, p̄ter q̄ in quibus s̄ seq̄, mollis,

διαφορᾶς χάριτι τοῦ ἀδρίστου. Περιπαταται δὲ ἡ ἀφ' ὅσα διφθόγγων λήγουσιν τὸ ὑποτακτικόν. εἰ. ἀγχδ. δμδ. πᾶσα γὰρ διφθόγγος τελικὴ εἰς ὑλήγουσα, ἢ ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, πρῶτον. πλὴν ξιῶν. ἰδδ. ἰδδ. οὐ. ὄξυτονων. Ἐπι τὰ μονοσύλλαβα τῶν πευσικῶν πρῶτον. πωυ. πωδ. καὶ τὰ τριῶν ὑλήγοντα. ναυ. γρυ. μακρόν γὰρ τὸ ναυ ἐπιρρηματικῶς, βραχὺ δὲ σωματικῶς, ὁ δὲ μὲν τὸ ποίναν. ὄξυτόνως δὲ καὶ τὸ εἰ, καὶ ναι. οἷς ἡ ἀφ' ἐπεκτείνωμένων τῆ δει. οἶον εἰδε. ἡ ἀφ' τῆ χι, ναίχι, οὐ βρέπεται εἰς πρῶτον. ἢ ὄξυα. καθόλου γὰρ τῶν ἀπώτων αἰ ἐπεκτάσθαι οὐ βρέπεται τὴν ὄξυαμ τάσιν. τὸ δὲ ὄφελον προπρῶτον ὄξυτονων ἡ ἀφ' ἐπέκτασθαι, ὡς ἐκ τροχαϊκῶν σύνδετα.

ΤΟΝΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ.

Tonus δὲ σωδίσμων, οἱ μὲν συμπλεκτικοὶ ὄξυτονοῦνται, πλὴν τῶν ἦτοι. ἢ μὲν τὸν γε ὄξυα σωπεπομένη βρέπεται εἰς βαρεῖαν. Προξυτονοῦνται δὲ καὶ οἱ ἀτιατικοί. τὸ δὲ καθ' ὅ, καὶ δὲ ὅ, μέρη δύνω, ἡ βραχυκαταληκτικῶσι δὲ, πλὴν τῶ ὄπως. ὄξυτονοῦνται δὲ καὶ οἱ διαζευκτικοί, πλὴν τοῦ ἦτοι. καὶ προπρῶτον μὲν ὅ ἀρα ἀπορρηματικῶς, πρῶτον δὲ συλλογιστικῶς. τὸ δὲ ἢ διαζευκτικόν μὲν ὄρ, ἢ διασαφτικόν φιλάται, καὶ ὄξυνεται. βιβαιοτικόν δὲ φιλάται, ἡ πρῶτον. τοπικόν δὲ ὄρ, ἢ ἀρδρικόν, ἢ ὁμοιωματικόν διασύνεται ἡ πρῶτον. καθόλου δὲ οἱ σύνδεσμοι πάντες φιλοῦνται, πλὴν τῶν ἀτιολογικῶν. ὄξυτονοῦνται δὲ ἢ οἱ πρῶτον ἀσσωπητικοί. ἐπεὶ. ἐπειδὴ. ἢ ἐπεκτείνωμένοι τῆ πρῶτον, ἐπὶ ὅτι ἀσσοφί φυλάτθαι τὴν ὄξυαμ τάσιν. ἐπειδὴ πρῶτον. ὄξυτονος δὲ ἢ ὅ ἀλλὰ ἢ ὅ ἀλλαμῆν, εἰ μὴ ἴσως τὰ ἀλλὰ οὐκ ὄξυτονοῦνται, ἀλλὰ βαρύνεσθαι λέγει τίς, ὡς, καίτινας τῶν ἄλλων σωδίσμων. οὐ γὰρ σώσει τὸν τόνον μετατιθέμενον. οἶοντι ἡ ἀφ' ἐπι τῶν προδίσμων εἴρηται. οἱ γε μὲν ἐναντιωματικοὶ πρῶτον ὄξυτονοῦνται ὁμοίως. ἐμπης. οὕτω μὲν οὐκ πρὶ τόνου ἢ χρόνου. καὶ μὲν δὲ ἢ ἢ πλείω ἀτῆα ἐνδυμηθέντας προδίσμων εἰς ἄμ ἔχει.

ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

Pερὶ δὲ πνεύματος κοινῆ θεωρῶμεν ὡδὲ. Α. τὸ α πρὸ ἑαυτοῦ τοῦ φιλοῦται. ἐπι πρὸ τοῦ β. πλὴν ἐφ' ὅμ τὸ γ ἐπεταται. Ζ ἀβρός.

mollis, similiter uero & in alijs, nisi priuatiuum, peccare, quietus. Præterea añ γ. p̄ter castus, & quod ab eo est, sanctus. Itē ante δ. p̄ter matus, Pluto. Rursum añ ε, & ζ. præter uenerari, colere. Porro ante η, & θ, & ι, & κ, & λ. præter saltare, & mare, & q̄ ab hoc sunt. Sequentetamē consonāte primæ, uel secundæ, uel tertiæ coniugationis, semper tenuatur, Alphius, halcedo. Item añ μ tenuatur, præter simul, & q̄ sunt ab hoc, certamē, nexus, peccati. Item ante ν acuitur. p̄ter placeo. Præterea ante ξ, & ο, ω, & π. præter omnis, simplex, accendo. Rursum añ ρ. præter cassis, & in quibus μ uel π sequitur, currus, harpyia. Item ante σ. p̄ter ἄωα, significans quæ. Rursum ante τ. p̄ter ἄτῃα. ἰ. quæ. Etiam ante υ, & φ. p̄ter tactus. Itē ante χ, & ψ. præter ea q̄ à cōnecto, uinculū, fastidiosus. Generaliter autē & α priuatiuū, uel intēsiuū, uel diminutiū, uel malī, uel modici, uel simul, uel ἑῶλις significatiuū, uel abundans tenuatur, rectū, uastū, cōsequens, numerale, equalis, indoctus, spica. collectiū uero aspiratur semp. Excipiātur à priuatiuis, catena, & Pluto. E. E ante α quidem aspiratur. p̄ter uer, si, placere. Ante β uero tenuatur, nisi δ uel ρ sequatur, septimus, hebræus. Item añ γ, & δ. p̄ter solum, sedes, sponsalia, sedebit, uñ residebit. Rursum ante seipsum, p̄ter ros. Præterea ante ζ, præter reclino, unde se deo. Verū ante η aspiratur, præter erā, & Eenus, fluuius. Ante uero φ tenuatur, p̄ter sui. Cæterū ante κ aspiratur, nisi à dictione excidat, quēadmodū in ille, ille, & præter ξ, & q̄ ex ea. Excipiātur & hæc, socer, induciæ. Ante uero λ tenuat, p̄ter græcus, palus, pāpinus, lumbricus. Itē in μ. p̄ter testudo lutaria. Et ante ν, p̄ter propter, unū, & uniens. Ante uero ξ aspiratur. p̄ter ξξ, & q̄ ex ea. Item añ ο, p̄ter exiens, & si ex declinatione. Ante π uero tenuat. præter tracto, septem. Et ante ρ, nisi δ uel ρ uel μ uel π uel σ sequatur, facere, septū, serpere, Mercurius, ros. Itē añ σ, præter

Literæ e spiritus.

ἄβροσ. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἄλλα. πλὴν τῶν σερπτικῶν. ἄβροτῶν ἄβρομοσ. Ἐτι πρὸ τῶν γ. πλὴν τῶν ἄγνός. Ἐτι πρὸ τῶν ἀπ' αὐτοῦ, ἄγιοσ. Ἐτι πρὸ τῶν δ. πλὴν τῶν ἀδρός, καὶ ἄδης. Ἐτι πρὸ τῶν ε, καὶ πλὴν τῶν ζ, ἄζερ, τὸ σέβερ. Ἐτι πρὸ τῶν η, καὶ θ, καὶ ι, καὶ κ, καὶ λ. πλὴν τῶν ἀλεοθα, καὶ ἄλεσ, καὶ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς πομύσ μύτοι συμφώνος φθι πρώτης, ἢ φθι δ' οὐτέρας, ἢ τῆσ τρίτης συζυγίας, ἀεὶ φιλοῦται. ἀλθιός. ἀλκυόν. Ἐτι πρὸ τῶν μ φιλοῦται. πλὴν τῶν ἄμα καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ, ἄμιλλα. ἄμα. ἄμαρτία. Ἐτι πρὸ τῶν ν φιλοῦται. πλὴν τοῦ ἀνδάνω. Ἐτι πρὸ τῶν ξ, καὶ ο, καὶ ω, καὶ π. πλὴν τοῦ ἀπλασ, ἀπλοῦσ ἀπῆω. Ἐτι πρὸ τῶν ρ. πλὴν τῶν ἄρκυσ, καὶ ἐφ' ὧν τὸ μ, ἢ τὸ π, ἐπετα. ἄρμα. ἄρπηα. Ἐτι πρὸ τῶν σ. πλὴν τοῦ ἄσασ, σημαντικῶν ἀπῆ. Ἐτι πρὸ τῶν τ. πλὴν τῶν ἄτῃα, ἀπῆ. Ἐτι πρὸ τοῦ υ καὶ φ, πλὴν τοῦ ἀφῆ. Ἐτι πρὸ τῶν χ, καὶ ψ. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν ἀπῆω, ἀφίσ, ἀφίκορος. καθόλα δὲ τὸ α σερπητικῶν ὄμ, ἢ ἐπιταλικῶν, ἢ μειωτικῶν, ἢ φανύσ, ἢ ὀλίγσ, ἢ ἴσ, ἢ ἴσσ σημαντικῶν, ἢ πλεονάζομ, φιλοῦται. ἀκλιτμ. ἀχανέσ. ἀκόλαδομ. ἀριθμομ. ἀτάλανδομ. ἄμαδῆσ. ἄσαχυσ. ἀθροιστικῶν δὲ διασύνετα ἀεὶ. ἐξαιρείδω τῶν σερπητικῶν ἄλυσισ, καὶ ἄδης. E. τὸ ε πρὸ μὲν τοῦ α διασύνετα. πλὴν τῶν ἄαρ, ἄαρ, ἄαδῆνα. πρὸ δὲ τῶν β, φιλοῦται. εἰ μὴ τὸ δ, ἢ τὸ ρ, ἐπογο. ἐβδομοσ. ἐβραῖοσ. Ἐτι πρὸ τοῦ γ, καὶ δ. πλὴν τῶν ἄδοσ. ἄδρα. ἄδνα. ἄδῆται, ὅθεν τὸ καθ' ἑαῖται. Ἐτι πρὸ εἰς αὐτῶ. πλὴν τῶν ἄέρσα. Ἐτι πρὸ τῶν ζ, πλὴν τῶν ἄζω, ὅθεν τὸ καθ' ἐζομα. πρὸ δὲ τῶν η διασύνετα. πλὴν τῶν ἄημ, καὶ ἐκνός ποταμόσ. πρὸ δὲ τῶν θ, φιλοῦται. πλὴν τῶν ἄθεμ. πρὸ δὲ τῶν κ διασύνετα. εἰ μὴ φθι λέξεωσ ἐκπίπτει. ὡσ ἐπὶ τῶν ἐκῆνοσ κῆνοσ, Ἐ πλὴν φθι ἐκ, καὶ τῶν ἄζαυθῆσ. ἄζαιρείδω καὶ τὸ ἐκυρός. ἐκεχφρία. πρὸ δὲ τῶν λ, φιλοῦται. πλὴν τῶν ἄλλω, ἄλοσ, ἄλιξ, ἄλμινσ. Ἐτι πρὸ τῶν μ. πλὴν τοῦ ἄμύσ. Ἐτι πρὸ τῶν ν. πλὴν τῶν ἄνεκα. ἐμ, Ἐ ἐνοῶ. πρὸ δὲ τῶν ξ, διασύνετα. πλὴν φθι ἄζ, καὶ τῶν ἐκ ταύτης. Ἐτι πρὸ τῶν ο. πλὴν τῶν ἄομ, καὶ εἰ ἐκ κλίσεωσ. πρὸ δὲ τῶν ω, φιλοῦται. πλὴν τοῦ ἄπω, ἐπῆα. Ἐτι πρὸ τοῦ ρ εἰ μὴ τὸ δ, ἢ κ, ἢ μ, ἢ π, ἢ σ ἐπετα. ἄρδερ, ἄρδ, ἄρπαμ. ἄρμῆσ. ἄρσα. Ἐτι πρὸ τῶν σ.

Z ij πλὴν

Spiritus li-
tere n.

p̄ter cōiuior, conui. excipio, focus. Rursum añ τ, p̄ter pa-
 ratus, alter, socius. Præterea ante ν, & φ. p̄ter coctus. Etiã
 ante χ. Ante uero ψ aspiratur. & ante ω, p̄ter sum, unde
 sum & sino. Vniuersaliter uero ex declinatione, siue aug-
 gmēto tenuatur, dicebã, scribebã. Item in tenuatis dictio-
 nibus abundãs qdē assumit tenuē spiritũ, in aspiratis uer-
 ro asperũ, ut emptus, uidebã. Item aspiratũ, si u assumēs p̄
 diphthongũ enũcietur, tenuat̄, ut trãquillus, tranquillus,
 marcidus, marcidus. Etiam ante p̄terita accedens, & exci-
 dens, tenuatur, uerberabã, nam uerba. η. η añ α & à
 declinatione est, & tenuatur. ante uero β aspiratur, & añ
 γ. præter diuinus. Præterea ante δ, præter Edone, gens,
 & iam, & uoluptas. ante uero ε tenuatur. Etion, sol. At
 ante ξ, & à declinatione est semp, & sp̄m̄ habet uerbi, ut
 ueneror, uenerabar. Verum añ θ tenuatur semp, & añ ι.
 Ante uero κ aspiratur, p̄ter indomitus. Præterea añ λ tenu-
 atur, p̄ter sol, clauus, etas. Rursum ante μ aspiratur, p̄ter
 dies, & quãdo, arenosus, dico, flectere. Ceterũ ante ν ten-
 uatur, p̄ter quãdo, & quæ ex eo. Ante uero ξ in ueniam
 futuro solo aspiratur, ante. Præterea ο, & ω, tenuatur, aur-
 rora, Eoneus. Item añ π, iecur. Ante uero ρ, aspirat̄, qñ
 in syll. sit natura longa, ut Iuno, heros. nã in breui tenuat̄
 tur, senecio, Eridanus, sensim. Præterea añ σ aspiratur, qe-
 tus, Hesiodus. Ante τ autē tenuatur, p̄ter uinci. Etiã an-
 te υ, bonus. Item añ φ, aspiratur, uulcanus. Ante uero χ
 tenuatur, sonus. sed, ubi, per extensionē est. Ceterũ añ ψ
 aspiratur, ut qd̄ ex decli. uerbi accēdo est. Gñaliter uero
 quod ex augmēto est, spiritũ habet uerbi, uereor, uerebar,
 eligo, eligebã. p̄terea in trochaica dictiōe tenuatur, p̄ter
 clauus, & iecur. ι. ι ante α, β & γ, tenuatur, & añ δ, nisi
 ρ sequatur, ut sudor, firmo, sciens. Ante ε autē aspirat̄, p̄ter
 sacrũ, & ante ζ, cōstituo. Ante uero η tenuatur, p̄ter mĩt-
 to. ι. iacio. Itē añ θ, & κ, p̄ter uenio, supplex, puenio. Item
 ante

Spiritus li-
tere ι.

πλήρ τῷ ἐσιῶ. ἐσηκα, ἐσία. ἐτι πρὸ τῶ τ. πλήρ τῶ ἐπιμοῶ. ἐτε-
 ρος. ἐταῖρος. ἐτι πρὸ τῷ υ, καὶ φ. πλήρ τῷ ἐφθῶ. ἐτι πρὸ τῷ
 χ. πρὸ δὲ τῶ ψ δασύνεται. καὶ πρὸ τῶ ω. πλήρ τῶ ἔω, ὄθεν τὸ
 εἰμί, καὶ ἔω. καθόλου δὲ τὸ ε ἐκ κλίσεως, εἴτ' οὐκ ἀνεξέσσεως ὄμ,
 φιλοῦται. ἔλεγομ. ἔγραφομ. ἐτι φιλομένηαι μὲν λέξεσιμ ἐπι-
 πλεονάζομ, μεταλαμβάνει τῶ φιλοῦ πνεύματῶ, δασυόμ
 μύαι δὲ τοῦ δασέω, ἔωνηκλύω, ἔωρωμ. ἐτι δασυόμενομ
 ἢ τὸ υ, προσλαβὸμ ἀποδιφθογοθῆ, φιλοῦται, ἐκκλῶ εὐκκ-
 λῶ. ἔωλομ, εὐωλομ. ἐτι τὰ τοῦς πρῶχνημένους προερχόμε-
 νομ καὶ ἀποπίπτομ, φιλοῦται. ἐτυπῶμ. τύπη γη. η. τὸ η πρὸ
 τῷ α ἀπὸ κλίσεωσ τέ ἐστι καὶ φιλοῦται. πρὸ δὲ τῷ β μὲν
 δασύνεται, καὶ πρὸ τῷ γ. πλήρ τῷ ἠγάθεω. ἐτι πρὸ τῷ δ,
 πλήρ ἠλονῆ ἔδνῶ, καὶ ἠδῆ, καὶ ἠδῶ. πρὸ δὲ τῷ ε, φιλοῦ-
 ται. ἠετίωμ. ἠέλιῶ. πρὸ δὲ τῷ ζ, ἀπὸ κλίσεωσ τέ ἐσιμ αἰ,
 καὶ τὸ πνεῦμα ἴσχα τῷ ῥήματῶ ἄρομαι ἠζόμεν. πρὸ δὲ τῷ
 θ φιλοῦται αἰ, καὶ πρὸ τῷ ι. πρὸ δὲ τῷ κ δασύνεται. πλήρ τῷ
 ἠέσκε. ἐτι πρὸ τῷ λ φιλοῦται, πλήρ τῷ ἠλιῶ. ἠλῶ. ἠλι-
 κία. πρὸ δὲ τῷ μ δασύνεται. πλήρ τῷ ἠμαρ καὶ ἠμορ, ἠμαθά
 ερ, ἠμί, ἠμύαμ. πρὸ δὲ τῷ ν φιλοῦται. πλήρ τῷ ἠνίκατ καὶ τῷ
 ἐξ αὐτῶ. πρὸ δὲ τῷ ξ, ἐπὶ τῷ ἠέω μέλλοντῶ μόνε δασύνεται.
 πρὸ δὲ τῷ ο, ω φιλοῦται. ἠῶε, ἠονεύε. ἐτι πρὸ τῷ ρ. πλήρ τῷ
 πρὸ δὲ τῷ ρ δασύνεται φύτφ μακρῶ συλλαβιζομένε. ἠρα, ἠρωε.
 βραχεία δὲ φιλοῦται. ἠριγέρωμ. ἠριδανός. ἠρέμα. ἐτι πρὸ τῶ σ
 δασύνεται. ἠσυχῶ. ἠσίσαῶ. πρὸ δὲ τῷ τ φιλοῦται. πλήρ τῷ
 ἠῆαθα. ἐτι πρὸ τῷ υ, ἠύε. ἐτι πρὸ τῷ φ δασύνεται. ἠφαιεῶ.
 πρὸ δὲ τῷ χ φιλοῦται, ἠχῶ. τὸ δὲ ἠχι κατ' ἐπέκτασιμ. πρὸ δὲ
 τῷ ψ δασύνεται, ὡς ἐκ κλίσεωσ ὄμ τῷ ἄπῶ. καθόλου δὲ ἐξ αὐ-
 ξήσεωσ ὄμ, τὸ πνεῦμα ἔχα τοῦ ῥήματῶ. αἰδοῦμαι, ἠδούμην.
 αἰροῦμαι αἰρούμην. ἐτι ἐν τροχαϊκῆ λέξει φιλοῦται. πλήρ τῶ
 ἠλῶ. ἢ ἠπαρ. ι. τὸ ι, πρὸ τῶ α, β καὶ γ φιλοῦται. ἢ πρὸ τῷ
 δ, εἰμῆ τὸ ρ ἐποιτο. ἰδρώε, ἰδρύω. πλήρ τῶ ἰδριε. πρὸ δὲ τῶ ε
 δασύνεται. ἰερόμ. ἢ πρὸ τῶ ζ, ἰζω. πρὸ δὲ τῶ η φιλοῦται. πλήρ τῶ
 ἠμι, τὸ βέλλω. ἐτι πρὸ τῷ θ. ἢ κ. πλήρ τῶ ἰκω, ἰκέθηε, ἰκάνω. ἐτι
 Z ιη πρὸ τῶ

at ἠνία.

ante λ, p̄ter propitius, & hilaris. Item ante μ, cōsonante sequēte, imber, uocali uero, non, ut desiderii. p̄ter uadi-
mus. Item añ μ. p̄ter ut. Etiā ante ξ, ut uiscū. Item añ ο, ω
rubigo, iens. Item ante π simplex, p̄ter uolare. Rursum
añ ρ, & ante σ. p̄ter testis, narratio, tela, sto. Porro añ τ,
o, & υ, & φ, & χ, & ψ, tenuatur. ο. ο ante α, & β, & γ, &
δ, tenuatur. p̄ter uia, & hic, & isthic. Præterea ante ε, ξ,
θ. præter unde, & φ. Rursum ante κ, & λ. præter pila, tra-
ctus, nauis oneraria, totus. Et ante μ. p̄ter simul, & quæ
ab hoc. Item ante ρ in plusq̄syllabicis, unguis, per somni-
um. Item ante ξ, & π, dēptis his, in quibus sequitur λ. dem-
ptis itē & relatiuis. Itē añ ρ, p̄ter uideo, finis, & hæc in q̄-
bus κ, uel μ sequitur. Rursum ante σ in plusq̄syllabicis,
præter quātus, & sanctus. Præterea ante τ. p̄ter φ, q̄n, cui.
Ceterū ante φ, χ, ψ, ω. Ante π uero sequēte λ, aspirat, un-
gula, scutum. & in relatiuis, qualis, quando, ubi, quātus,
quomodo, uter. Etiam ante ρ, κ uel μ sequente, ut iusiu-
randum, monile. Ante ρ uero & σ aspiratur, in quem, &
qs monosyllabis. Gñaliter uero qd̄ abūdat dictionibus a
cōsonante incipientibus tenuat, ut potēs. & añ aspiratū,
si assumpserit u tenuatur, finis, finis. Ω. Ω in dictionibus
plusq̄syllabicis tenuatur, p̄ter uideo, hora, deficio, cui uer-
xo articul⁹ additur, aspiratur. & cui p̄prio. O uero aduer-
uocandi tenuatur, ut dictū est. x. x ubi dictionē incipit,
aspirat quemadmodū ex cōsonantib⁹ ρ, ut robur, uerbū,
fluere. Aspirat uero ρ etiā si duplex fuerit in medio dicitō-
nis, nō ambæ tñ, at prima qdē tenuat, secūda uero aspi-
ratur, ut uerbū, aduerbiū. Cōia uero & circa diph. ut α in
plusq̄syll. tenuatur, nisi μ sequitur, sanguis. p̄ter eligo. Item
α u tenuat, p̄terq̄ in hæc. Præterea ε, nisi in carcer, seruis, se-
ries, uoluo, unus. Porro δν, p̄ter dormire, urere, inuenire.
Itē οι. in plusq̄syllabicis, præter uia, uia, qualis. Etiā ε, præ-
ter hic, qm̄, & monosyllaba, cuius, quos. sic ergo hæc.

De ortho

πρὸ τῶ λ. πλὴν τοῦ ἰλεως, ἢ ἰλαρός. ἐλὲ πρὸ τοῦ μ, συμφώνως
ἐπομλύνει. ἰμβροσ. φωνέντος δὲ, οὐ. ἰμερος. πλὴν τοῦ ἰεμεμ. ἐτι
πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ ἰνα. ἐλὲ πρὸ τῶ ξ, ἰξός. ἐτι πρὸ τῶ ο. ω. ἰός,
ἰώμ. ἐτι πρὸ τοῦ πένος ὄντος. πλὴν τῶ ἰπῆαθα. ἐτι πρὸ τοῦ ρ, ἢ
πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ ἰσορ, ἰσρία, ἰσός. ἰσημι. ἐτι πρὸ τοῦ τ, καὶ
υ, καὶ φ, καὶ χ, καὶ ψ. ο. τὸ ο πρὸ τοῦ α, καὶ β, καὶ γ, καὶ
δ, φιλάται. πλὴν τοῦ ὀδός, καὶ ὀδέ, καὶ ὀδῆνα. ἐτι πρὸ τοῦ ε,
ζ, θ. πλὴν τοῦ ὀθεμ, ἢ ὀθι. ἐτι πρὸ τοῦ κ, λ. πλὴν τοῦ ὀλμος. ὀλ-
κί. ὀλκός. ὀλος. ἐτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ ὀμῶ, καὶ τῶν ἀπὸ τῶ-
τα. ἐτι πρὸ τῶ ν ἢ τῶν ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. ὄνυξ. ὄναρ. ἐλὲ πρὸ
τοῦ ξ καὶ π. πλὴν ἐφ᾽ ὧν ἐπετα τὸ λ, καὶ πλὴν τῶν ἀναφορικῶν.
ἐτι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ ῥῶ, ὄρος, καὶ ἐφ᾽ ὧν τὸ κ, ἢ τὸ μ ἐπετα.
ἐτι πρὸ τοῦ σ ἢ τοῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. πλὴν τοῦ ὄσος, καὶ
ὄσιος. ἐτι πρὸ τοῦ τ. πλὴν τοῦ ὄτι. ὄτε. ὄτω. ἐτι πρὸ τοῦ φ, χ,
ψ, ω. πρὸ δὲ τῶ π, ἐπομλύνει λ, δασύνεται. ὄπλη. ὄπλομ. καὶ
ἐπὶ τῶν ἀναφορικῶν. ὄποιος. ὄποτε. ὄπασ. ὄπόσος. ὄπως. ὄποτε-
ρομ. ἐτι πρὸ τῶ ρ, κ, ἢ μ ἐπομλύνει. ὄρκος. ὄμός. καὶ πρὸ τοῦ
ν δὲ καὶ σ, δασύνεται ἐπὶ τῶν, ὅμ καὶ ὄς, μονοσυλλάβων. καὶ
δὸλος δὲ πλεονάζουσι τῶν ἀπὸ συμφώνως ἀρχομλύνει, φιλάται.
ὄθριμος, ἢ προσδασυδόμενον ἢ προσλάβη τὸ υ, φιλάται. ὄρος.
ὄρος. Ω. τὸ ω ἢ τῶν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν φιλάται. πλὴν
τῶ ὄρῶ. ὄρα, ὄρακιῶ. ὦ δὲ ἀρθρον δασύνεται. καὶ ὦ ἰδίω. ὦ δὲ
ἐπίρρημα κλητικόν, φιλάται ὡς εἴρηται. χ. τὸ υ πάσης λέξεως
ἀρχον δασύνεται. ὡσπερ τῶ συμφώνων τὸ ρ, ῥώμη, ῥῆμα, ῥῆμ.
δασύνεται δὲ τὸ ρ, καὶ ἐὰν διττὸν γένηται ἢ μέσῳ λέξεως, οὐκ
ἀμφω μέμτοι, ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον φιλάται, τὸ δὲ δεύτερον
δασύνεται. ῥῆμα. ἐπίρρημα. κοινὰ δὲ καὶ πρὸ τῶν διφθόγγων,
οἶον ἢ αὐ ἢ τῶν ὑπὲρ μίαν, φιλάται. εἰ μὴ τὸ μ ἔσσοιτο. αἶ-
μα. πλὴν τῶ αἶμα. ἐτι ἢ αὐ φιλάται. πλὴν ἐπὶ τῶ αὐτη. ἐτι
ἢ ε. πλὴν ἐπὶ τῶ εἰρηκή. εἰλεως. εἰμός. εἰλίσσω. εἶμα. εἶς.
ἐτι ἢ δν. πλὴν τῶ εὐδερ. εὐερ. εὐρίσκεμ. ἐτι ἢ οἰ ἢ τῶν ὑπὲρ
μίαν. πλὴν τῶ οἶμος ὀδός, οἶος. ἐτι ἢ σ. πλὴν τῶ οὔτος. οὔνης
καὶ καὶ τῶν μονοσυλλάβων. οὔ. οὔς. οὔτω καὶ τῶν τῶν ταῦτα.

Π Ε Ρ Ι

De orthographia.

QUæ uero quibus scribenda uocalib. & diphthongis, nēpe aliqua o paruo, aliqua ω magno, aliqua item per ε, aliqua per η, uel per α, rursum aliqua per υ, aliqua per ο, postremo quædam per ι, nonnulla etiā per ε, quæ partim arti subiacent, partim ex etymologia sumēda sunt, ut epyrus o quidē ex traditione paruū hēt. η uero & ε ex ætymologia, quia ab α & finis, infinitus, mutata & in η, & assumpta ι, fit epius. Quāobrē cōsiderandum quæliter cōposita habent, & oīno deriuatiua; nō solum quia uaria cōpositio mutat, ac prorsus deriuatio, ut nomē, pronomē, mons, uer tex, suadeo, probabilis, libo, libamen, gutta. Sed & quæ differēter sit cōpositio, differēter etiā cōscribātur & mediā. Etenim compositorū alia quidē ex integris, ut industrius. alia uero ex duobus corruptis, Sophocles. Alia itē ex corrupto & integro, studiosus populi, alia uero cōtra, Pericles. Quare etiā fit, ut propter uariā uocis cōpositionē etymologicū oporteat esse eū, quæ perfecte scripturus sit. Ceterū accurate de etymologia dicere, de quæ ablatione, & assumptione, & oīno de mutatione, nō est pntis speculatiōis.

Vocalium mutatio quadrupliciter.

Latere uero neque hic oportet, quod uocalium mutatio quadruplex sit. Vel enim breuis uertit in breuem, menolus, menelaus. uel longa in longam, Pythagoras, pythagores, uel breuis in longam, amor, heros, uel longa in breuem, populus, populus. Quæ pluria secundum inflexionem licet recte scribere, ut Theoni per ω magnū, Memnoni per ο paruū, at utriusque per ι, quod oīs datiuus per ι finit, siue prolatū, siue non, sed in diphthongo, ut in pisyli, Persæ, pulchro. Et uerberabo uerberaui per υ, quia sic uerbero. Sic & māsi per ε, quod a manebo diphthongari ita accidit. Licebit uero & per analogiam considerati, recte scribere, ut cita per ε diphthongū, quia & tarda. Nam quæ admodum a citi cita format, sic & a tardi tarda.

Et pro

ΠΕΡΙ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ.

ΤΙΝΑ ΔΕ ΤΙΣΙ ΓΡΑΨΗΕΩΣ, ΦΩΝΗΣΙ Η ΔΙΦΘΟΓΟΙΣ. ΟΙΟΡ ΤΙΝΑ ΜΙΚΡΩ Ο. ΤΙΝΑ ΔΕ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ, ΚΑΙ ΤΙΝΑ ΜΕΛΥ ΤΩ Ε. ΤΙΣ ΝΑ ΔΕ ΤΩ Η, Η ΤΗ ΑΙ, Η ΤΙΝΑ ΜΕΛΥ ΤΩ Υ, ΤΙΝΑ ΔΕ ΤΗ ΟΙ. Η ΤΙΝΑ ΜΙΚΡΩ Ι, ΤΙΝΑ ΔΕ ΤΗ Ε. ΤΗ ΜΕΛΥ ΠΡΑΔΟΣΑ ΚΕΙΘΩ ΤΗ ΔΕ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑ ΛΗΨΗΕΩΣ. ΟΙΟΜ, ΤΩ Η ΠΕΡΟΣ ΤΟ ΜΕΛΥ Ο, ΕΚ ΠΡΑΔΟΣΕΩΣ ΜΙΚΡΟΜ. ΤΩ ΔΕ Η, ΗΛΙ Ε, ΔΕ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑΣ, ΟΤΙ ΑΠΟ ΤΩ Α ΚΑΙ ΠΕΡΑΣ. ΑΠΕΡΟΣ, ΗΛΙ ΤΡΟΣΗ ΤΩ Α ΕΙΣ Η, ΗΛΙ ΠΡΟΣΛΗΨΕ ΤΟΥ Ι, Η ΠΕΡΟΣ. ΩΣΕ ΣΚΕΨΗΕΩΣ ΟΥ ΠΩΣ ΤΑ ΣΥΝΔΕΙΤΑ ΕΧΕΙ, ΗΛΙ ΟΛΩΣ ΠΡΑΓΩΓΑ. ΟΥ ΜΟΝΟΜ ΟΤΙ ΠΟΛΛΑ Η ΣΥΝΔΕΙΣΙΣ ΜΕΤΑΒΑΛΛΕΙ ΚΑΙ ΟΛΩΣ Η ΠΡΑΓΩΓΗ. ΟΙΟΜ ΟΝΟΜΑ. ΑΝΤΩΝΥΜΙΑ. ΟΡΟΣ, ΑΚΡΩΡΕΑ. ΠΕΙΘΩ, ΠΙΘΑΝΟΣ. ΛΕΙΒΩ. ΛΟΙΒΗ. ΛΙΒΑΣ. ΑΛΛΑ ΗΛΙ ΟΤΙ ΔΙΑΦΟΡΩΣ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑΣ ΓΙΝΟΜΕΝΩΣ, ΔΙΑΦΟΡΩΣ ΑΥ ΚΑΙ ΟΡΘΟΓΡΑΦΟΙΤΟ ΤΑ ΜΕΣΑ. ΤΩΝ ΓΑΡ ΤΟΙ ΣΩΘΕΤΩΝ ΤΑ ΜΕΛΥ ΕΚ ΔΥΟΪΜ ΠΕΛΕΩΜ. ΧΕΡΙΣΟΦΘ. ΤΑ ΔΕ ΕΚ ΔΥΟΪΜ ΑΠΟΛΕΤ ΠΟΝΤΩΜ. ΣΟΦΟΚΛΗΣ. ΤΑ ΔΕ ΔΕ ΑΠΟΛΕΙΠΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΣ. ΕΙΛΟΔΗΜΟΣ. ΤΑ ΔΕ ΑΝΑΨΑΛΙΜ. ΠΡΟΚΛΗΣ. ΩΣΕ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΔΙΑ ΤΟ ΠΟΛΥ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑΣ ΣΥΝΔΕΤΟΜ ΗΛΙ ΠΡΑΓΩΓΟΜ, ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΜ ΔΕ ΕΙΝΑΙ ΤΩ ΜΕΛΥ ΤΑ ΤΕΛΕΩΣ ΟΡΘΟΓΡΑΦΕΜ. ΔΙ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ ΔΕ ΠΡΟ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΠΕΜ, ΗΛΙ ΠΡΟ ΑΦΑΙΡΕΣΕΩΣ, ΚΑΙ ΠΡΟΣΛΗΨΕΩΣ, ΗΛΙ ΟΛΩΣ ΜΕΤΑΒΑΛΛΕΙΣ, ΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΝΤΟΣ ΣΚΟΨΕ.

Η ΤΩΝ ΦΩΝΗΕΝΤΩΝ ΤΡΟΣΗ, ΤΕΤΡΑΧΩΣ.

ΑΝ ΔΑΝΕΜ ΜΕΛΥ ΤΟΙ ΟΥ ΔΕ ΕΥΤΑΥΝΔΑ ΧΡΗ, ΟΤΙ ΤΩ ΦΩΝΗΕΝΤΩΝ Η ΤΡΟΣΗ ΤΕΤΡΑΧΩΣ. Η ΓΩ ΤΟ ΒΡΑΧΥ ΤΡΕΨΕΤΑΙ ΕΙΣ ΒΡΑΧΥ, ΜΕΛΥ ΟΛΑΟΣ. ΜΕ ΝΕΛΑΟΣ, Η ΤΟ ΜΑΚΡΟΜ ΕΙΣ ΜΑΚΡΟΜ. ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ, ΠΥΘΑΓΟΡΗΣ. Η ΤΟ ΒΡΑΧΥ ΕΙΣ ΜΑΚΡΟΜ. ΕΡΩΣ, ΗΡΩΣ. Η ΤΟ ΜΑΚΡΟΜ ΕΙΣ ΒΡΑΧΥ. ΛΑΟΣ, ΛΕΩΣ. ΠΑΜΠΟΛΛΑ ΔΕ ΠΡΟ ΤΩ ΚΛΙΣΙΜ ΟΣΙΜ ΟΡΘΟΓΡΑΦΕΜ. ΟΙΟΜ ΘΕΩΝΙ ΜΕΛΥ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ. ΜΕΜΝΟΝΙ ΔΕ ΤΩ ΜΙΚΡΩ. ΑΜΦΩ ΤΩ Ι. ΟΤΙ ΠΑΡΑ ΔΟΤΙΚΗ ΤΩ Ι, ΗΤΟΙ ΕΚΦΩΝΣΜΕΝΩ, Η ΜΗ. ΑΛΛΑ ΕΥ ΔΙΦΘΟΓΩ ΩΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΙΣΟΣΥΛΛΑΒΩΝ, ΠΕΡΣΗ, ΚΑΛΩ. ΕΤΙ ΤΥΨΩ, ΕΤΥΨΑ, ΤΩ Υ. ΟΤΙ ΤΥΨΩ. ΟΥΤΩ ΗΛΙ ΕΜΕΝΑ, ΤΗ Ε, ΟΤΙ ΑΠΟ ΤΩ ΜΕΝΩ ΔΙΦΘΟΓΜΕΝΑΙ ΤΑΥΤΗ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ. ΕΙΝ ΔΕ ΑΥ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΘΕΩΡΑΥΤΙ ΟΡΘΟΓΡΑΦΕΜ, ΟΙΟΜ ΕΙ ΤΟ ΤΑΧΕΑ ΤΗ ΔΙΦΘΟΓΩ, ΟΤΙ ΗΛΙ ΤΟ ΒΡΑΔΕΑ. ΩΣ ΓΩ ΑΠΟ ΤΩ ΤΑΧΕΟΣ ΤΑΧΕΑ, ΟΥΤΩ ΗΛΙ ΑΠΟ ΤΩ ΒΡΑΔΕΟΣ ΒΡΑΔΕΑ.

Αα

ΕΤΙ

Et per literarū cognationē, nēpe ut iustus p α scribitur, sic & iusta, & iustum, & iustitia, & iustificans. Cōsiderandum itaq; & si per synaresin & oīno si per affectū, ut placenta diphth. quia dictionis placēta ο & ι sunt cōtracta. Et si ex idiomate detur quocūq; pacto cōuenire, ut nos p α scribendū, quia nos Dores dicūt. & formica, q; formica. Quæ em̄ illi per α, nos p η scribimus. Qualitas igitur fuerit dictionis etiā orthographia circa oppositas literas. Sunt aut̄ initialium q; & finalium multæ ex traditione. Et initialium q̄dem recta scriptura ex post dicēdis cōibus sumēda est. Verū finalium, & mediarum licet quidē ex formatiuis locis, atq; ex nunc dictis nonnullas exigere. Etenim ο & ε rationis sunt ancipitis. At seorsim, & amplius ex his.

Finales, quæq; per η.

Finunt quidē in η, noīa in η desinētia foemi. uirtus. nomina etiā in ηs uel parisyllabice declinata, uel p εος, uel p τ, Demosthenes, Chryses, Laches. Item in ηr præter manus, pediculus, Ir, glos, sapphirus per ε. Rursum in λω nō bitermina, q̄q̄ non oīa, Phorcyn em̄, & turris per υ. Bitermina aut̄ p ι, delphin, delphis, radius, & radius, nasus, & nas. littus, & tus. Præterea in ηξ dorice in αξ prolata, formica, ferula. Item quæ ex percussio, stimulus. ι aut̄ & bitermina, ut dictū est, & in υ neutra, præter urbs, genu, uille, hasta. & ea q̄ ab masculinis in υs, hæc enim per υ. Præterea in ιs per δ declinata, uel p θ, ut plurimū, Paris, auis. Si uero p ῡ flectatur, p ε diphthongū scribuntur, uenust⁹, splendidus. Rursum ex desinētibus, in cōson. duplicē, lubric⁹.

Quæ per τ.

In υ uero & prædicta neutra, & quæcūq; masculina, quæ triū sunt ge, nō eiusdē uocis hñt foemin. iucūdus, a, um. Itē monosyll. mus, quercus, sus. Præterea in ηs foem. acuta ut in plurimū. pter patronymica & diminutiuā, hæc em̄ p ι. Rursum ex desinētibus, in cōson. duplicē, Tyrins. Item spica,

Ετι συσσειχία. ὡς γὰρ τὸ δίκαιος τῆ αἰ, οὕτως τὸ δικάια, καὶ δίκαιον, καὶ δίκαιοσύνη, καὶ δίκαιος. Σεπτερον δὲ καὶ εἰ δὴ σωαίρεσι, ἢ ὅλως εἰ δὴ ἀπάθως. οἷον φθοῖς τῆ διφθόγγου, ὅτι τῶ φθοῖς, τὸ ο, καὶ ι σωήρηται. καὶ εἰ ἀπὸ διαλέξεως εἶν πῶς σωίεναι. οἷον τὸ ἡμεῖς, η γραπτερον. ὅτι ἄμεσ οἱ δωριεῖς λέγουσι, τὸ μύρμηξ, ὅτι μύρμαξ. ἀ γὰρ ἐκεῖνοι τῶ α, ἡμεῖς τῶ η. ποιότης μὲν οὐκ εἶν λέξεως ἢ ἡ ὀρθογραφία πρὸ τὰ ἀντιστοιχοῦντα. ἔστι δὲ τῶν ἀρκτικῶν καὶ τελικῶν τὰ πολλὰ ἐκ πρῶτοσσεως. καὶ πλὴν τῶν ἀρκτικῶν ὀρθογραφίαν ἐκ τῶν ὑστεροσσηθησομύλων κοινῶν ληπτερον, πλὴν δὲ τῶν τελικῶν καὶ τῶν μέσσω. ἔστι μὲν καὶ ἐκ τῶν ἀκμαστικῶν τόπων, καὶ ἐκ τῶν νῦν εἰρημύλων ἔνια καταρθοῦν. τὸ γὰρ τοι ο καὶ ε, ἐπ' ἀμφοτερίζει. ἰδία δὲ καὶ ὑπὸ πλεον ἐκ τῶν δε.

Τ Ε Λ Ι Κ Α Ο Σ Α Τ Ω Η.

Τελουτᾶ μὲν εἰς η τῶν ὀνομάτων, τὰ εἰς η λήγοντα δηληκᾶ, ἀρετή. Ετι τὰ εἰς ηs ἢ τοῖς ἰσοσύνλλαβως κλινομένα, ἢ τῶ εος. ἢ τῶ τ. δημοσθένης. χρύσης. λάχης. Ετι τὰ εἰς ηr. πλὴν τῶ χείρ. φθείρ. εἶρ. εἰναπίρ. σάπφης τῆ ε. Ετι τὰ εἰς λω, μὴ ὄντα δίκαια τάληκτα, ἀλλ' οὐ πάντα. φόρκω γὰρ, καὶ μόστω, τῶ υ. δίκαια τάληκτα δὲ τῶ ι. δελφίμ, καὶ δελφίς. ἀκτίμ, καὶ ἀκτίς. ῥίμ, καὶ ῥίς. θίμ, καὶ θίς. Ετι τὰ εἰς ηξ, δωρισί εἰς αξ προφερόμενα. μύρμηξ. νάρθηξ. Ετι τὰ ἐκ τῶ πλήτῶ, βσπλήξ. Εἰς ι δὲ τὰ τε δίκαια τάληκτα ὡς εἴρηται. καὶ τὰ εἰς ι οὐδέτερα. πλὴν τῶ ἄσν. γόνυ. πῶν. δόρυ. καὶ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς υs ἀρσενικῶν. ταῦτα γὰρ τῶ υ. Ετι τὰ εἰς ιs, τῶ δ κλινομένα, ἢ τῶ θ, ὡς ὑπὸ πλεον. πάρις. ὄρνις. εἰ δὲ τῶ ντ κλινοῖτο, τῆ ε διφθογογραφεῖται. χαρίης. ἀγλήης. Ετι τῶν εἰς δισύμφωνον ληγόντων. τὸ ἔλμινς.

Ο Σ Α Τ Ω Υ.

Εἰς υ δὲ τὰ τε εἰρημύλα οὐδέτερα, καὶ ὅσα τῶν ἀρσενικῶν τρεῖς γενῆ ὄντα, οὐχ ὁμόφωνον ἔχει τὸ θηλυκόν. ἡδύς. ἡδέϊα. ἡδύ. Εἰ τὰ μονοσύνλλαβα. μῦς. δρυῖς. σῦς. Ετι τὰ εἰς ιs τῶ θηλυκῶν ὀξύτονα ὡς ὑπὸ πλεον), πλὴν τῶ παξωνυμικῶν, ἢ ὑπεκοριστικῶν, ταῦτα γὰρ τῶ ι. Ετι τῶν εἰς δισύμφωνον ληγόντων. τὸ τίσως. Εἰ τὰ

Α α ἢ σάχης.

Spica, securis, botrus, cubitus, anguilla. Item in ξ monosyllaba, ut styx, phryx. præter dos per οι. Et plusquë syllabica, præter phœnix, calix, cicada.

Quæ per αι.

In αι uero q̄ in αις desinunt unius ge. uel nō triū, conuiuiū, pasta, puer. & q̄ in αιξ, mulier, capra. demptis q̄ sunt à pario, pulchre pariens, partui pp̄inqua, & p̄ter sex. Per ψ aut̄ diphthogorū nulla in eadē syllaba desinit. In ο uero paruū tertix inflexionis οία, sanctus, sanctū. Ceterū in ω magnū & ωρ masculi. & φοε. & etiam neutra Attica, leo, lusciniā, ferax. Itē in ωρ, Nestor, aqua, p̄ter ensis, cor. Rursum in ως, & ω quartæ & quintæ, Latona, uerecūdia, heros, Menelaus. Porro in ωψ monosyll. p̄ter ops pro ope.

Media simpliciter, quæ per ε.

Mediam uero faciunt per ε, quidē noīa in εος acuta. p̄ter achæus, antiquus, rarus, fortis. Itē in εος positiua, sperādus, dādus. p̄ter optādus. Rursum à terra cōposita certam terrā significātia, pfundā hñs terrā, pinguē, sterilem. Præterea in ελιος, uel in ελος. dēptis q̄ ab ελιος. Item ε in ενϑ, p̄ter ea q̄ à laus. Rursum in εμομ, exceptis his, p̄ à ciuentus. Item si in medio dictionis simplicis ε sequentē hēt duplicē cōsonantē, sedes. Præterea in ερος acuta, sacer, sacerdos. p̄ter cardo, & occasio. Itē in ερα foemī. p̄ter loliū, sphaera. & an̄penacuta, beata, sagittis gaudens, chimera, machera, negra. Item in ετη siue masculi. siue foε. supplex, orās, cura, demenete. p̄ter ea, q̄ ab inops, & iuba. Rursum desinētia in ενϑ noīa acuta, nix, febris. Præterea q̄ à princeps, auct̄or gn̄is, princeps populi, & οϊνο à desinentibus in ος, aut in ομ.

Quæ per αι.

Ceterū noīa in αιτερϑ, & αιτατϑ tertiam à fine diphthongatam hñt, equalior, lissimus. senior, senissimus. præter ea q̄ fiunt à primitiuis pronomīnib⁹, noster, suus. Excipiatur uero & alter. Desinētia itē in αινα foeminina, leana,

σαχυσ. πέλεκυς. βότρυς. πῆχυς, ἔγγελυς. Ἐτι τὰ εἰς ξ τῶν μονοσυλλάβων. συξ, φρυξ. πλήρ τοι προῖξ τῆ οι. καὶ τῶν ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. πλήρ τοι φοῖνιξ, κύλιξ, τέπιξ.

Ο Σ Α Τ Η Α Ι.

Εἰς αι δὲ τὰ εἰς αις λήγοντα μονογλήν, ἢ οὐ τριγενῆ. σαῖς. παῖς. Ἐὰ τὰ εἰς αιξ. γυναιξ, αἰξ. πλήρ τῶν ἀπὸ τοι τέκω, καλλιπέξ. ἐπίτεξ. καὶ πλήρ τοι ἔξ. τῶ δὲ ψ, διφθόγων οὐδεμία συλλαβίζομυκ λήγει. Εἰς ο δὲ μικρόν, τὰ τριτόκλιτα πάντα. ὄσιος, ὄσιον. Εἰς ω δὲ μέγα, τὰ εἰς ωρ ἀρσενικά τε καὶ θηλυκά καὶ ἔτε οὐδέτερα ἔτικᾶ. λέωμ, ἀνδῶμ, εὐγεωμ. Ἐτι τὰ εἰς ωρ. νέωρ. ὕδωρ. πλήρ τοι ἄωρ. ἦτορ. Ἐτι τὰ εἰς ως καὶ ω πετατόκλιτα, καὶ πεμπτόκλιτα. λκτώ. αἰδῶς. ἦρωρ. μενέλωρ. Ἐτι τὰ εἰς ωψ μόνος ὑλλαβᾶ. πλήρ τοι ὀψ ϑη φωνῆς.

ΜΕΣΑ ΑΠΛΩΣ, Ο Σ Α Τ Ω Ε.

Μεσοσυλλαβῆ δὲ ε μὲν, τὰ εἰς εος, ὀξύτονα. πλήρ τοι ἀχαιός, παλαιός, κραταιός. Ἐτι τὰ εἰς εος θειτικά. ἐλπισέος. διοτέος. πλήρ τοι ἐνκταῖος. Ἐτι τὰ ἀπὸ τοι γεα σύνθετα, ποιάμ γῆμ σημάωνοντα. βαθύγεωμ, λιπρόγεωμ. λιπρόγεωμ. Ἐτι τὰ εἰς ελιος ἢ εἰς ελος. πλήρ τῶν ἀπὸ τοι αλλιος, Ἐτι τὰ εἰς ενος. πλήρ τῶν ἀπὸ τοι ανος. Ἐτι τὰ εἰς εμωμ. πλήρ τῶν ἀπὸ τ̄ αμωμ. Ἐτι εἰς ἔμωμ λέξεως ἀπλῆς ε ἐπόμωμον ἔχομ δισύμφωνον. καδέος. Ἐτι τὰ εἰς ερος ὀξύτονα. πενθερός. ἱερός. πλήρ τοι θαῖρος, καὶ καῖρος. Ἐτι τὰ εἰς ερα θηλυκά. πλήρ τ̄ αῖρα. σφαῖρα. καὶ τ̄ προξυτόνων. μάκαιρα. ἰοχέαιρα. χίμαιρα. μάκαιρα. νεῖαιρα. Ἐτι τὰ εἰς ετη εἴτε ἀρσενικά, εἴτε θηλυκά. ἰκέτης, εὐχέτης. μελέτη, δημενέτη. πλήρ τῶν ἀπὸ τοι ατης. Ἰχαιτη. Ἐτι τὰ εἰς ετος ὀξύτονα. νιφετός, πυρετός. Ἐτι τὰ ἐκ τοι αρχος, ἀρχέγονος, ἀρχέδημος. καὶ ὅλως τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος. ἢ εἰς ομ.

Ο Σ Α Τ Η Α Ι.

Τὰ γε μὴν εἰς αιτερος καὶ αιτατϑ τῶν ἀπὸ τοι τέλως τριτίων διφθόγων ἔχει. ἰσαίτερος, ἰσαίτατος. γεραίτερος, γεραίτατϑ. πλήρ τῶν ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων ἀνωθυμιῶν. ἡμέτερος. σφέτερος. Ἰσαίρειδω δὲ καὶ τὸ ἔτερος. Ἐτι τὰ εἰς αινα θηλυκά.

Αα ιῆ λέαινα

leæna, muræna. & in αίνις acuta, mæna. Et à nominibus in α & in κ foemí. desinentiá in αιος per α mediã habēt, Gaza, gazæus, gñatio, generofus, Roma, romanus. In αιοι per α neutra, spelūca, firmū. Præter q̄ in ημ contrahi possunt, cæruleū, aureū. Adhæc in αια foeminina unius gen. cōtractionē nō admittētia, ut terra, iuuē tus.

Quæ per η.

Per η uero noia in ηγος, & ηλος, & ηρος acuta, choragus, altus, floridus, siccus. præter nup natus per ι, & fortis, falsus, execrādus per υ. Item in ηδωμ, Sarpedon, aedo. præter hírundo, myrmido. Rursum desinentiá in ηνός, & ηθος neutra, alueare, pecus, mos, pectus. Præterea in ηνός acuta, loci & gētis significatiua. Cyzicenus, Agareus. p̄ter Atamytinus, & Melitinus per ι. Atq̄ sanē & Pícenus, & Galeus per κ. Itē per ηθρα & ηθρα foemí. urethra, cothurnicū matrix. Rursum in ηρης, plenus, ensifer. p̄ter íris, & Osiris per ι. Præterea in ηριον neutra, poculū, cōiectura. Itē in ηκοντα denominatiue à numeris, quinquaginta, sexaginta, septuaginta. Ceterū in μα neutra uerbalia, literã pprii futuri penult. seruāt, faciã, poëma, uerberabo, uulnus, suadeo, suasio. Quēadmodū & in τος passiuã. Dispicienda tñ sunt talia etiã cōmunius, ut à passiuo formata ptō. Scriptã em̄ similiter penul. habere cū pe. p̄sonæ, uñ deducuntur, necesse est. Et oīno penult. ípam seruāt sui principii, scriptus sum, línea. captus sum, lucrū. solutus sum, solutio, dictus sum, dictio. factus est, factū. adiutus est, adiutoriū.

Quæ per ι.

Iota aut̄ habēt in αα acuta, & penacuta foemí. loq̄la, cor, p̄ter gena, ligula, sanitas, & annonæ penuria per ε, ulna per υ. & p̄ter ea q̄ ueniunt à uerbis in δω, supplicatio. Itē in ιας acuta foemí. myriás. præter pubertas, & colūba per α. Rursum in ιος acuta, & antepenacuta, Aesculapius, dignus. Item in ιοι & in ιος grauiã plusquã di syllaba, libellus, literula.

λέαυα. μύραυα. καὶ τὰ εἰς αἰνις ὀξύτονα. μαινίς. Ἐτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ εἰς κ θηλυκῶν εἰς αιος τῆ αι μεσοσυλλαβῆ. γάζα, γαζαῖα. γέννα, γενναῖα. ῥώμη, ῥωμαῖος. Ἐτι τὰ εἰς αιοι οὐδέτερα, ἀπῆλαιον, βέβαιον. πλήρ τῶν εἰς οω σωαιρέθαι δωαμένωμ, κυάνεον, χρύσειον. Ἐτι τὰ εἰς αια θηλυκὰ μονογενῆ σωαίρεσι μ οὐκ ὑπὸδεχόμενα. οἶον γαῖα. νεολαία.

Ο Σ Α Τ Ω Η.

Η δὲ τὰ εἰς ηγος καὶ ηλος καὶ ηρος ὀξύτονα. χορηγός. ὑψηλός. ἀνδρής. ξηρός. πλήρ τῶν νεογιλός τῶν ι, καὶ ἀλμυρός. ἰχυρός. βδελυρός τῶν υ. Ἐτι τὰ εἰς ηδωμ. σαρπηδῶμ, ἀηδῶμ. πλήρ τῶν χελιδῶμ, ἢ μυρμιδῶμ. Ἐτι τὰ εἰς ηνος, καὶ ηθος οὐδέτερα. σμῆνος. κτῆνος. ἦθος. Ἐτι τὰ εἰς ηνος ὀξύτονα τόπων ἢ ἐθνῶν σημαιτικὰ. κυζικηνός. ἀγαρηνός. πλήρ τῶν ἀτραμυζηνός ἢ μελιτινός τῶν ι. ἢ μὲν δὴ ἢ περικυβηνός, ἢ γαληνός τῶν κ. Ἐτι τὰ διὰ τῆ ηθρα ἢ ηθρα δηλυκὰ. οὐρήθρα. ὄρτυγομήτρα. Ἐτι τὰ εἰς ηρης. πλήρ ηρης. ξηρήρης. πλήρ τῶν ἰρις, ἢ ὀσιρις, τῶν ι. Ἐτι τὰ εἰς ηριον οὐδέτερα. ποτήριον, τεκμήριον. Ἐτι τὰ εἰς ηκοντα πῶν ὀξυμῶν ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν. πεντήκοντα, ἑξήκοντα, ἑβδομήκοντα. τὰ γε μὲν εἰς μα τῶν οὐδέτερον ῥηματικὰ, τὸ τῶν ἰδίας μέλλοντες πῶν ἀλγῶν σώζει. ποιήσω, ποιήμα. τύψω, τύμμα. πείσω, πείσμα. ὡσπερ ἄρα καὶ τὰ εἰς τος παθητικὰ. θεωρητέον γε μὲν τὰ τῶν αὐτῶν καὶ κοινότερον, ὡς ἀπὸ τῶν παθητικῶν σχημαζόμενα πῶν ἀλγῶν, ὁμόγραφον γὰρ τῶν πῶν ἀλγῶν ἴσχυρ τῆ τῶν προσώπων, ὅθεν πῶν ἀλγῶν ἀνάγκη. καὶ ὅπως τὸ παραλῶν αὐτὸ σώζει οἱ ἰδίας ἀρχῆς. γέγραμμαι, γραμμῆ. εἴλημμαι, λήμμα. λέλυσαι, λύσις. λέλειξαι, λέξις. πεποίηται, ποιητόν. ἠλέξεται, ἀλεξήριον.

Ο Σ Α Τ Ω Ι.

Ἰωτὰ δὲ τὰ εἰς ια ὀξύτονα, ἢ πῶν ὀξύτονα δηλυκὰ. λαλιά. καρδία. πλήρ τῶν πῶν ἀ. φορβεία. ὑγία. ἢ σιτοδεία τῆ ε. καὶ ὄργια τῆ υ. καὶ πλήρ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς δω ῥηματικῶν. πρεσβεία. Ἐτι τὰ εἰς ιας ὀξύτονα δηλυκὰ. μυριάς. πλήρ τῶν γενεάς. καὶ πελαγός, τῆ ε. Ἐτι τὰ εἰς ιος ὀξύτονα, καὶ πρόπροξυτονα. ἀσκληπιός. ἕξιος. Ἐ τὰ εἰς ιοι καὶ ιος βαρύτονα. ὑπὸδεχόμενα. βιβλίον. γραμμάτιον.

literula, Axius. p̄ter noīa possessiua, & cōtentīua, & materialia, & p̄ter diues, p̄ e. & graculus, p̄ oi, amabilis, & iuuenis ex passione, p̄ n. Excipiātur & deducta à noibus per eos declinatis, herculeus p̄ e, & rete, cucumis, p̄ u scripta, & nauis per oi. Nomina itē in iωm cōparatiua polysyllaba melior. p̄ter melior, deterior, per f. Rursum à desinētib⁹ in α & in η & in ος nominibus diminutiua in ιδίον, pars, particula, lectus, lectulus, insula, insulula, p̄ter terra, agellus, terra em̄ per η. Atq; in ιδης patronymica incōtracta, priamides, peleides. Sic uero & patruelis, & ex filia nepos & his similia. P̄terea in κος possessiua. p̄ter euboicus, delcelicus, daricus, per e, & foemininū libycū per u. Item in ιλος penacuta, uariūs, nauta. Rursum q̄ in ονε, ut Achilles, rex. p̄ter Peleus, Neleus per η. P̄terea in ιμος añs penacuta, p̄ter eremus, & q̄ à figura, & signū, & popularis, famigeratus per η. & p̄ter geminus, scolymus, uerus. & ea q̄ sunt à nomē composita, cognominis per u. & p̄ter paratus p̄ oi. Porro in ινος acuta, temporis q̄ & horae significatiua, estiuus, hibernus, diurnus. his aut cōsimile & gracilis, & fugax, & q̄ grauisona sunt pariter, passer, echin⁹, agrigētinus, ligneus. Alioqui uero denominatiua per e, miserabilis, lucidus. Nominū aut in ινη q̄ fiunt à terminatis in ος, uel ης, p̄ i, Adraustus, adraustine, Aetes, etine, q̄ uero hñt masculi. illius seruāt scripturā, turbo, uertigo p̄ i, uinū, uitis per oi. At uerbalia, ut uerbū, nempe inclino, lectus, & sustineo, pugna p̄ i. dirigo uero, directio p̄ u. Caeterum alia per η, pax, luna, securis uero uero q̄q̄ ab agam par est deduci, per i scribitur, & claua, dolor per u. Rursum in σος, & in οος simplicia plusq̄ dissyll. acuta, & grauisona p̄ i, sagitta, optim⁹, lubricus, p̄ter accepta passiuē: hęc enim sui uerbi seruāt literā cōsimilē, ut expeditus. Item noīa in ιτης, ciuis. p̄ter ueniētia à uerbis in ω circumflexis,

πρῶτον μᾶλλον. ἀξίον. πλὴν τῶν κλητικῶν καὶ περιεκτικῶν καὶ μετασυστατικῶν. καὶ πλὴν τοῦ ἀφροδῶ τῆς ε. καὶ κολοῖος τῆς οἰ. τὸ δὲ ἐπὶ ἄλλοις, καὶ ἀξίος ἐκ πάσης, τῶς η. Ἐξαιρείσθω, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν τῶς εὐρος κληνομύων. ἠράκλειος τῆς ε. Ἐ δὲ ἰκτιον. σίκυρος, τῶς υ. γρασφομύων. Ἐ πλοῖον τῆς οἰ. ἐτι τὰ εἰς ἰωμ συγκριτικὰ ὑπὲρ δισύλλαβα. βελτίων. πλὴν τοῦ ἀρείων χερείων τῆς ε. ἐτι τὰ ἀπὸ τῆς εὐρος α καὶ εἰς η καὶ εἰς ος ὀνομαζέτων ὑποκοριστικὰ εἰς ἰδίον. μοῖρα, μοιρίδιον. κλίνη, κλινίδιον. νῆσος, νησιδίον. πάλω τοῦ γῆ γείδιον. γῆ γὰρ τῶς η. καὶ τὰ εἰς ἰδης τῆς πατρωνυμικῶν ἀπαθῆ. πριαμίδης, πηλείδης. οὕτω δὲ καὶ ἀδελφίδης, Ἐ θυγατρίδης, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐτι τὰ εἰς κος κλητικά. πλὴν τοῦ εὐβοικός. δεκελικός. δαρφικός τῆς ε. καὶ θηλυκόμ, λιβυκόμ τῶς υ. ἐτι τὰ εἰς ἰλθ πρὸς ἕξτονα. ποικίλος. ναυτίλος. ἐτι τὰ εἰς ἰλδης ἀχιλλεύς. βασιλεύς. πλὴν τοῦ πηλεύς. νηλεύς τῶς η. ἐτι τὰ εἰς ἰμος πρὸς ἕξτονα. πλὴν τοῦ ἔρημος. ἢ τῶν ἀπὸ τῆς ἠμα καὶ σῆμα καὶ δῆμος ἢ φήμη συγκεμύων, πολύχημος. ἐπίσημος. πάνδημος. πολύφημος τῶς η. ἢ πλὴν τοῦ δίδυμος. σκόλυμος. ἔτυμος. καὶ τὰ ἀπὸ ὀνομα συγκεμύων. ὁμώνυμος, τῶς υ. καὶ πλὴν τοῦ ἔτοιμος τῆς οἰ. ἐτι τὰ εἰς ἰνος ὀξύτονα, καὶ ῥεπε καὶ ὠρας σημαυτικά. θερνός. χειμερινός. ἡμερινός. τῆτοις ἄ ὁμοίως καὶ τὸ ῥασίνος. καὶ φυλακίνος. καὶ βαρύτονα ἄ ὄντα ἡμοίως. σπίνος. ἐχίνος, ἀκραγαντίνος. ξύλιнос. ἄλλως δέ τοι παρῶνυμα τῆς ε. ἐλεφνός. φωτηνός. τῶν γεμύ εἰς ἰνη, τὰ μὲν ἀπὸ τῶν εἰς ος, ἢ ης. τῶς ι. ἀσρασος, ἀσρασίνη. αἰίτης, αἰκτίνη. τὰ δὲ ἔχοντα ἀρσενικόμ, πλὴν ἐκείνης φυλάττει γρασφῆμ. δῖνος, δῖνη. τῶς ι. οἶνος, οἶνη τῆς οἰ. τὰ δὲ ῥηματικά ὡς τὸ ῥῆμα. κλίνω μὲν γὰρ κλίνη. Ἐ ὑπομίμνω, ὑσμίνη, τῶς ι. εὐθάω δὲ, εὐθάη τῶς υ. τὰ ἄλλα δὲ τῶς η εἰρήνη, σελύνη. τὸ δὲ ἄξήνη καί τοι ἀπὸ τοῦ ἄξω ἰοικὸς εἶναι, τῶς ι γράφεται. ἢ κορῶνη, καὶ ὀσῶνη, τῶς υ. ἐτι τὰ εἰς σος καὶ εἰς οος ἀπλᾶ ὑπὲρ δισύλλαβα ὀξύτονα, καὶ βαρύτονα τῶς ι. οἶσος. βέλτισος. ὀλιθος. πλὴν τῆς παθητικῶν. ταῦτα γὰρ τοῖς ἰδίς ῥήματος φυλάττει ἀντίσοιχον, οἶον, ἄνυσον. ἐτι τὰ εἰς ἰτης. πολίτης. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ω περισσωμύων

flexis, & à noibus per *κ* uel desinētibus, uel declinatis, foemininis. Item ab in *ος* masculinis, uel foemininis. Et p̄ter ea q̄ à fluo, guberno em̄ gubernator facit. & funda, funditor per *κ*. exceptis, artifex, & custos p̄ *ι*. mons uero mōtis, & mōtanus, & fluo, p̄funde fluens per *ε*. uia itē uiaator, & finis finitor per *οι*. Excipiant̄ & q̄ ab in *εα* n̄p̄nacutis fiūt, Samaría, Samarites per *ε*. Sigdem (ut summatim dicā) noīa in *ιτης* deriuatiua sui primitiui seruant scripturā, ut Aegine, eginetes, senex, senex. rectus est, gubernator. sacrificatus est, sacerdos. Tale uero quippiā & uiator & finitor, h̄nt em̄ à uia & finis diphthōgi inītiūm. Quinetiā in *ιτος* siue acuta, siue grauiā, scripturā eorum à quibus deducunt̄, seruāt, ut ab accedit, accessus. uenus, uenustus per *ι*, numeratus est, numerabilis. ofus est, odibilis per *κ*, laudatus est, celebris p̄ *ε*. Vt & noīa in *ες* deriuata, ut à gratia, gratiosus. honor, rabilis. Atq; in *μος* acuta, ratiocinor, ratiocinatio. uitupero, uituperiū per *ι*, foeneror, foenus per *ε*. uaticinor, uaticiniū per *κ*. P̄terea ab *αρι*, & *ερι* cōposita, per *ι*, multū notus, multū clarus. Item ex uerbis in *ω* cōposita, tumeo, Oedipus. Verū o dictionis altitudo in cōpositione à cōsonantib; incipientiū, mutatur in *ι*, p̄altus, alticornis. Item in his q̄ ex maris, ut mare nauigās. Rursum q̄ ex prop̄e, industria, p̄p̄inquus, p̄ximus ianuā. Et q̄ à bonū, bñ nauigans. Rursum q̄ ab in *ος* fiūt in *ιτης*, iugū, iugalīs. transtrū, remex. P̄terea à princeps, Archidam; Excipiant̄ q̄ ab ago, nam p̄ *κ*. Vniuersaliter em̄ q̄ à duco, per *κ* scribuntur, imperator, dux uiaē. Vt simpliciter igit̄ dicā, quorū principiū formatiū est in *ος*, hec p̄ mutationē *ο* in *ι* recte scribunt̄. Ceterū q̄ ancipitia sunt in prima syllaba, h̄ntiā quidē in secūda *ι*, uel *υ*, p̄ *ι* h̄nt primam in plerisq; ueluti iris, Isis, acerbus, grauis, pinus.

Quæ per *ει*.

Cōposita uero à terra in *εος*, p̄ *ε* mediā h̄nt, terrestris. Itē ex sem

μύωμ. καὶ τῶν ἀπὸ τῶν τῶ κ, ἢ ληγόντων, ἢ κλινομένων. Διλυκῶμ, ἢ ἴ ἀπὸ τῶν εἰς ος ἀρσενικῶν, ἢ διλυκῶμ. ἢ πλῶν ἴ ἀπὸ τοῦ ῥέω. κυβερνῶ μὲν γὰρ κυβερνήτης, καὶ σφενδόνη, σφενδονήτης τῶ κ. πλῶν τοῦ τεχνίτης, καὶ φυλακίτης τῶ ι. ὄρος δὲ ὄρειος, ὄρείτης, ἢ ῥέω, βαθυῤῥεΐτης, τῆ ε. ὄδος δὲ, ὄδοΐτης. ἢ ὄρος, ὄροΐτης τῆ οἰ. Ἐξαγείδω καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς εα πρὸ πρὸς ὑπόνομα, σαμαρέα, σαμαρείτης, τῆ ε. ὡς γὰρ τοὶ καθόλου εἶπεν τὰ εἰς ιτης πρὸ ἀγωγα πλὴν ὅτι ἰδίᾳς ἀρχῆς φυλάττει γραφήμ. οἶον αἰγίνη, αἰγινήτης. πρέσβυς, πρεσβύτης. κεκυβέρνηται, κυβερνήτης. τέθυτά, δύτης. τοῖστο δέ τι καὶ τὸ ὄδοΐτης καὶ ὄροΐτης, ἀπὸ γὰρ τοῦ ὄδος καὶ ὄρος, ἢ ὅτι διφθόγῃς ἀρχή. καὶ τὰ εἰς ιτος δὲ εἶπε δξύτονα, εἶπε βαρύτονα, πλὴν γραφῶν τῶν ἀφ' ὧν πρὸ ἀγεται φυλάττει. προσίεται, προσιτός. ἀφροδίτη, ἑσφαφροδίτος τῶ ι. ἡρίσημαι, ἀριθμητός. ἐσύηται, συγκτός τῶ κ. κέκληται, κλητός τῆ ε. ὡσπερ καὶ τὰ εἰς ις πρὸ ἀγωγα. χάρις, χαρίης. τιμῆ, Τιμῆης. καὶ τὰ εἰς μος δξύτονα. λογίζομαι, λογισμός. προπηλακίση, προπηλακισμός, τῶ ι. δανείζω, δανεισμός, τῆ ε. κέχησμαι. χησμός τῶ κ. Ἐτι τὰ ἀπὸ τοῦ αρι, καὶ ερι σύνδετα τῶ ι, ἀρίσησος. ἐρίσησος. Ἐτι τὰ ἐκ τῶν εἰς ω ῥημάτων συγκείμενα, οἰδῶ, οἰδίπης. καὶ τὸ ο δὲ τοῦ ὑφους ἔν σιωθῆσαι τῶν ἀπὸ συμφοῶν ἀρχομένων πρὸς εἰς ι, ὑψισος, ὑψιμερος. Ἐτι τὰ ἐκ τῶν ἄλλος. ἀλίπλοοι. Ἐτι τὰ ἐκ τοῦ ἀγχῶ. ἀγχίνοια. ἀγχιμερος, ἀγχιδυρος. Ἐτι τὰ ἐκ τοῦ καλὸν καλλίπλοιο. Ἐτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος εἰς ιτης. ζεύγῳ. ζεύγίτης. θράνος, θρανίτης. Ἐτι τὰ ἀπὸ τοῦ αρχος. ἀρχιδάμος. Ἐξαγείδω τὰ ἐκ τοῦ ἄγω, τῶ γῆ κ. καθόλου γὰρ τοὶ τὰ ἐκ τοῦ ἄγω τῶ κ. στρατηγός, ὀδηγός. ὡς ἀπὸ πλῶς οὐκ εἶπεν, ὧν ἢ ἀρχὴ χημασίκη τῶν εἰς ος, ταῦτα κατὰ τὰ μεταβολῆν τοῦ ο, εἰς ι, ὀρθογραφῶται. Ἐτι τὰ ἀμειβαλλόμενα κατὰ πλὴν πρώτῳ συλλαβῶν, ἔχοντα δὲ ἔν τῆ δούτερᾳ τῶ ι, ἢ τὸ υ, διὰ τοῦ ἔχει πλὴν πρώτῳ ὡς ὑπόπλησον, ἴρις, ἴσις, δριμύς, βριθύς. πίτυς.

Ο Σ Α Τ Η Ε Ι.

τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ γεα εἰς φος, τῆ φ μεσοσυλλαβῆ. ἐπίγφος. Ἐτι

Bb ἢ τὰ ἐκ

ex semper cōposita, eternus, præter sempiternus, & obscu-
rum p̄ i, & oīno in qbus d̄ sequitur. Decātatus uero à can-
to per oi. Nominū item uerbū in εια aīpenacuta, quorū
masculina in ουε, Alexander, Alexādria. Antiochus, An-
tiochia. Præterea à mascu. in ηε, foem. in εια aīpenacuta,
debilis, litas. gñofus, tas. Iones uero & hac penacuta, p̄fe-
rentes, p̄ iota scribūt, debilitas, generositas. Rursus de
nominatiua in εια, eodē mō, Penelope, penelopea, mane
genitus, mane genita, equidēsus, equidēsa. harpyia uero
& mergus nō eodē modo, sed p̄ η. Adhac à nominib⁹ in
ue masculi, q̄ foemina in εια, acutus, acuta. Itē à desinētī-
bus p̄ ουω uerbis, foem. in εια, supplico, supplicatio. p̄terea
q̄ hñt acutū in μωμ, ut dux, & p̄ter humanitas, p̄eminen-
tia, sedulitas, negociatio, consultatio, uirginitas, luxuria,
hac em̄ per i. Deriuata itē à p̄ntibus, facta in εια, p̄do, per-
ditio, curo, cura, calefacio, estas, declaro, declaratio. Itē ab
in ηε masculinis foem. in εια aīpenacuta, ut Deianira, pin-
guis, seruatix. Rursus in ροε antepenacuta uerbalia, di-
gero, maturus, incēdo, populus, pinso, coquus. Porro à si-
nitis in ειε terminata in εια, rex, regnū. sacerdos, sacrum.
Verū ut absoluā paucis. penacuta in ια foem. p̄ i scribun-
tur. p̄ter facta à uerbis in ουω, aīpenacuta aut̄ diphthōgo.

Quæ per oī.

Præterea & à noībus in υε p̄ oi mediā faciūt, ut mēs bene
uolētia, nauigatio, p̄spera nauig. bos, Euboia, excipiātur
in μνια, & ξια terminata, Polymnia, psaltia, p̄ i em̄. Scri-
bunt etiā p̄ oi, & à noībus in οε deriuatiua in οιοε circūfle-
xa, cuiusmodi alius, diuersus, oīs, omnifarius, risus, ridicu-
lus, filis, filis, alter, diuersus, exceptis q̄ cōtrahunt, hñtib⁹,
chius, Tius, un⁹, dēptis & possessiuis, uel tanq̄ possessiuis,
domesticus, diuin⁹, uirilīs, p̄ ε em̄. Itē ab in οε masculi, deri-
uata, in ιηε, ut dictū est, uia, uiator, finis, finitor. Confinita
uero his etiā, dñs, dña, & labor, poena, & cedēs, funestus.

Quæ

τὰ ἐκ τῶν αἰ συγκεῖμνα. αἰμνησοε. πλὴν τῶν αἰδίδος ἢ αἰ-
δηλομτῶ i, καὶ ὅλως ἐφ' ὧν τὸ δ' ἐπόμνωμ. τὸ δὲ αἰδίδιμοε,
ἐπὶ τῶν αἰδίδω τῆ οι. ἐπὶ τὰ εἰε εια ἐπὶ πόλεωμ, προπαροξύτωε
να, ὧμ ἀρσενικὰ εἰε ειε, ἀλεξανδρῆε ἀλεξάνδρεια. ἀντιοχεῖε,
ἀντιόχεια. ἐπὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰε ηε ἀρσενικῶν εἰε εια προπ̄ροξύ-
τονα. ἀδενήε, ἀδενεία, εὐγλήε, εὐγλεία. ἰωνεε δὲ ἠελῆταῦτα πα-
ροξυτόνωε προφ̄ροντεε, ἰωταγραφ̄σιμ ἀδενεία, εὐγλεία. ἐπὶ τὰ
εἰε εια π̄ρώνωμα κατὰ τῶν αὐτῶ. πλωλόπη, πλωλόπηα. ἠριγέ-
νηε, ἠριγεία. ἰπποδασήε, ἰπποδασεία. τὸ δὲ ἀρπηε, ἢ αἰδία-
οὐ κατὰ τῶν αὐτῶ ὄντα, τῆ υ. ἐπὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰε υε ἀρσενικῶν,
δηλυκὰ εἰε εια ὀξυε, ὀξεία. ἐπὶ τὰ ἀπὸ τῶν δ'ιὰ τῶν ουω ῥημα-
τωμ εἰε εια δηλυκὰ. πρεσβεῖωμ πρεσβεῖα. πλὴν ἢ ἐχόντωμ ὀξυ-
τονωμ εἰε μωμ. ἠγεμῶμ. καὶ πλὴν τῶν θιλαυδροπία. προεδρίαε,
προεδρίαε, ἐμορίαε, συμβουλίαε, π̄ροδενίαε, ἀσωτίαε. ταῦτα γὰρ
τῶ i. ἐπὶ τὰ ἀπὸ τῶν ἐνεσώτωμ εἰε εια. ἀπόλλω, ἀπόλλεια-
μίδω, μίδεα. θέρω, θέρεα. σαφῶ. σάφεα. ἐπὶ τὰ ἀπὸ τῶν
εἰε ηε ἀρσενικῶν θηλυκὰ εἰε εια προπ̄ροξύτονα. δῆιάνερα. πείρεα.
σώτερεα. ἐπὶ τὰ εἰε ροε προπ̄ροξύτονα ῥηματικὰ. πέπῳ, πέπεροε.
αἰθω, αἰγεροε. μάπῳ, μάπεροε. ἐπὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰε ουε, εἰε
εια, βασιλεῖε βασιλεία. ἰερεῖε, ἰερεία. ὧε δ' ἀπλῶε εἰπεῖμ, τὰ μ̄
π̄ροξύτονα εἰε ια δηλυκὰ, τῶ i γράφεται. πλὴν τῶν ἀπὸ ἢ εἰε
ουω, τὰ δὲ προπαροξύτονα διφθόγωε.

Ο Σ Α Τ Η Ο Ι.

ἐπὶ ἠελῆ τὰ ἀπὸ τῶν εἰε υε, τῆ οι, μεσοσυλλαβῆ, νδε. εὔνοιαε.
πλῆε εὔπλοια. βδε εὔβοια. θζαιρεῖδω τὰ εἰε μνια ε̄ τρια. πο-
λύμνια. ψάλτρια. τῶ i γάρ. γράφεται δὲ τῆ οι ε̄ τὰ ἀπὸ τῶν εἰε
οε παράγωγα, εἰε οιε̄ περισώμνια. οἶομ. ἄλλοε, ἄλλοιε̄,
παντοε, παντοῖοε. γέλοε, γελοῖοε. ὁμοε, ὁμοῖοε. ἐπεροε, ἐπεροῖοε.
πλὴν ἢ ἐκ σιωαρέσεωε, τὸ i, ἐχόντωμ. χῆοε, τῆιε̄, μῆιε̄. ἢ πλὴν
τῶν κτητικῶν. ἢ ὡσπερ κτητικῶν. οἰκῆοε. δῆοε. ἀνδρῆοε. τῆ ε
γάρ. ἐπὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰε οε ἀρσενικῶν π̄ροξύτονα. εἰε ιπηε, ὧε εἰε
ρηται. ὀδῶε. ὀδῶοπηε. ὄροε, ὄροῖπηε. ἐγγυε δὲ τῶν ἠελῆ τὸ δε-
σώπηε, δέσποινε. ε̄ πόνοε, ποιηῆ. ε̄ φόνοε, δ'αφοινῶε.

Bb ij

ΟΣΑ

Quæ per r.

Nominū uero in υρα simplicia quidē penacuta, p̄ u ma-
xime, lyra, malleus, purpura, lodix, inundatio. parca t̄p̄
oi, & experientia per e, & pera, & uidia p̄ κ. & Cirrha p̄ ι,
& ānpenacuta, & cōposita p̄ υ. p̄ os, corcyra. p̄ teruenien-
tia à mascul. de q̄bus iam dictū est. Præterea in ρος, & in
βος, & in κος, & in λϑ simplicia ānpenacuta, argētum,
corymbus, nodus digiti, sacculus. excipiant̄ dicta uerba
lia, coquus, maturus. Noīa etiā in ιου diminutiua penul-
timātia p̄ ι, per υ mediā faciūt, animalculū, adolescētulus,
p̄ ter dicta in ιου. Præterea in υα foe. simplicia, mucc⁹, co-
nyza, oryza. Rursum in υλη foe. unigē. hemina, napus,
solee ge, argylla. Porro in υη, apua, poples, falix, capua.

Quæ per α.

Ceterū noīa in ωος acuta, ω magnū h̄nt in mediā, diu-
citiū, cōcionator. Item in ωδης, & ωδεις, odoratus, odo-
ratū, petrosus, petrosus. Et in ωνης mascul. si nō purū sit
p̄ ω, publicanus, princeps. si uero purū, p̄ o paruiū, p̄ ter Di-
ones. Adhæc neutra in μα uerbalia, domus, agger, color.
p̄ ter q̄ a uerbis in μι, donatio, poculū. Item in ωνος acuta,
Tithonus. Præterea in ωνη foe. si ppria nō sint, neq; acu-
ta, Dodona, cornix, requies. p̄ ter fibula, acus, suffocatio,
funda, cos, linteū, nox. Item in ωρος acuta plusq̄ dissylla.
ultor. Desinētia itē in ωρα foe. grauiā, prora, regio, hor-
ra, scabies. Item in ωλος acuta, parcus, etolus. p̄ ter obo-
lus, & turbidus. Si uero i initialis q̄dem fuerit, statim post
ipsam ω magnū scribitur, p̄ ter Ionīū, & q̄ a sagitta, & flos
comp. Iolus, sagittis gaudens, pestifera. Item ex obolus
cōposita, triobulū. p̄ ter ex perdo, exitialis, pditus, perdi-
tio. Rursum ex iuro, deuotū, iuratū. Item a nomē, igno-
bile, celebre. Ab unguis quoq; multunguis, exunguis.
Item a debītū, debito obnoxius, debitor. p̄ ter decoctor,
& solues debītū. Rursum ab utilitas, ut inutilis, uite utilis,
peruti

Ο Σ Α Τ Ω Γ.

τῶν δὲ εἰς υρα, τὰ μὲν ἀπλᾶ πρῶτον, τῶν υ μάλισα. λύρα.
σφύρα. πορφύρα. σίσύρα. πλημμύρα. μοῖρα γε μὴ τῆ οι. καὶ
πεῖρα τῆ ει, καὶ πῆρα καὶ χῆρα τῶν η. καὶ κίρρα τῶν ι, καὶ προ-
πρῶτον δὲ καὶ σύνθετα τῶν υ. γέφυρα. κέρκυρα. πλήρ τῶν ἀ-
πὸ τῶν εἰς ηρ ἀρσενικῶν, πρὶ ὧν δὴ καὶ εἴρηται. ἐτι τὰ εἰς ρος.
καὶ εἰς βος, καὶ εἰς κος, καὶ εἰς λος, ἀπλᾶ πρῶτον. ἀργυ-
ρος. κόρυμβος, κόνδυλος, κόρυκος. ἔλαιον τὰ εἰρημνία ῥημα-
τικά, μάγειρος. πέφυρος. ἐτι τὰ εἰς ιου ὑποκοριστικὰ πρῶτον
τα τῶ ι, τῶ υ μεσοσυλλαβῶν. ζώιον, μερακύλιον. πλήρ τῶν
εἰρημνίων εἰς ιδιον. ἐτι τὰ εἰς υα, θηλυκὰ ἀπλᾶ, κόρυθα, κόνυ-
θα, ὄρυθα. ἐτι τὰ εἰς υλη, θηλυκὰ μονογυῖα, κοτύλη, γογγύλη, ἀρ-
βύλη, ἀργύλη. ἐτι τὰ εἰς υη. ἀφύη. ἰγνύη. οἰσύνη, κατώη.

Ο Σ Α Τ Ω Ω.

τὰ δὲ εἰς ωος ὄξυτον, τὸ μέγα ἔχει μεσοσυλλαβῶν μύθον. ἀ-
γωγός. δημαγωγός. ἐτι τὰ εἰς ωδης, καὶ ωδεις, εὐώδης. εὐώδεις.
πετρώδης. πετρώδεις. ἐτι τὰ εἰς ωνης ἀρσενικὰ, εἰ μὴ καθαρόν,
τῶν ω. πελώνης, ἀρχώνης, εἰ δὲ καθαρόν, τὸ μικρόν. πλήρ τῶν δῖω-
νης. ἐτι τὰ εἰς μα τῶν οὐδετέρων ῥηματικά. δῶμα. χῶμα. ῥῶ-
μα. πλήρ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς μι, δῶμα. τῶμα. ἐτι τὰ εἰς ωνϑ
ὄξυτον. τιθωνός. ἐτι τὰ εἰς ωνη θηλυκὰ, μὴ ὄντα κύρια, μηδὲ
ὄξυτον. δωδώνη. κορώνη. ῥασώνη. πλήρ τῶν πρῶν. κελώνη. ἀγ-
χώνη. σφενδώνη. ὠκόνη. ὀδόνη. εὐφρόνη. ἐτι τὰ εἰς ωρος ὄξυτον
ὑπὸ δῖω συλλαβᾶ τιμωρός. ἐτι τὰ εἰς ωρα θηλυκὰ βαρύτον. πρῶ-
ρα. χώρα. ὦρα. ψώρα. ἐτι τὰ εἰς ωλος ὄξυτον φασώλος. αὐτω-
λός. πλὴν τῶν ὀβολός, ἢ θολός. ἐτι εἰ τὸ μῖ ι, ἀρκάκον, τὸ δὲ ἀ-
μέσως μετ' αὐτὸ, μεγαλογραφεῖη. πλὴν τῶν ἰόνιον. ἢ τὸ ἐκ τῶ
ιος καὶ ἰου σαυδέτω. ἰόλεως. ἰοχέαιρα. ἰοβόλη. ἐτι τὰ ἐκ τῶ
ὀβολος σύνθετα. τριώβολον. ἐτι τὰ ἐκ τῶ ὀλω, ἐξώλης, πρῶλης
ἀπώλλεα. εἰ τὰ ἐκ τῶ ὀμω. ἀπώμοτον. ὀρκώμοτον. ἐτι τὰ ἐκ τῶ
ονομα. ἀνώμου. πολυώνου. ἐτι τὰ ἀπὸ τῶ ὀνυξ. πολυώνυξ,
ἐξώνυξ. ἐτι τὰ ἐκ τῶ ῥεος. ῥεωφελής. ῥεωσής. πλήρ τῶ ῥεοκό-
πος. καὶ ῥεολύτης. ἐτι τὰ ἐκ τῶ ὀφελος. ἀνωφελής. βιωφελής.
ἐπωφελής.

perutilis. Item ab oculo, oculatum. Præterea à porticus cōpositaq; & aliter deriuata, qđ extra, quod añ port. stor icum, qualia sanè & q̄ ab ω simplicia deriuantur, faciendus. Item quæ à senectus, una sequēte consonante ρω syllabā; curans, & pascens scnes, duabus aut sequētib. non, senes enecās, senes alēs, Item à tabulatū, si habeant añ o syl. bre uem, duo tabulata hñs, tria tabul. si uero longū, nō, aut rotectū, altitectum, quintotectū, quēadmodū sanè & q̄ à pernicies sunt, nō interiturus em, & perniciosus per ω magnū. animiperda uero, & hoīs pñicies p o paruū, atq; in οτατ⊕ suplatiua, sed & in οτερ⊕ cōparatiua sili. diser tior qđem & tiffimus, p ω magnū. gloriosior, & siffimus, per o paruū. Finita quoq; in οσωη foemi. si uocalis quidē añ o sit breuis, per ω magnū, sacrificiū. si uero longa, per o paruū, sapientia. Et q̄ à fodio ordinari cū dictis apte pos sunt, tūbæ fossor qđē & putei fossor, & parietis exfossor, per o paruū. quia positiōe u intēdit, tūbæ fossor aut & pu tei fossor, & muri fossor p ω magnū, qa nō hñt pductū. p̄terea in οτ⊕ p ω magnū, celtis, mercenarius. demptis q̄ sunt à finitis in ος, ut pullus, & nisi uerbi declinatio impedi at, ut in dictiōe arabilis.

Quæ per o.

In οσορ uero per o paruū, quotū, centuplū. Item in οχορ & οκορ, Antioch⁹, frumentū, hospites, munera suscipiēs; Præterea à finitis in ος, in οτης formata, amicus, amicitia, sanctus, sanctitas. Nomina item in οπος formata, acuta, le no. p̄ter ea q̄ ab ωϕ significatiuo oculorū cōponunf, pul chroculus. Et q̄ ex in ος, ul' in ορ, populus, Democritus, & popularis, munus, munerib. corruptus. Ceterū ex uer bis in ω cōposita, amo, amās dei. Itē in ως, si possess. qđē sint, p ω, hero⁹. Alia uero p ω magnū, id q̄ unisone, ridicu lus. Gñaliter aut o positū in media, duob⁹ seqñtibus cōfo nis in simplici dictiōe, p o paruū scribit. Ceterū cōtracto rū orthographia, ut pri⁹ cōtractiōes fieri dictū est, sic fiat.

Verbi

ἐπιωφελής. Ετι τὰ ἐκ τῶ οφθαλμος ἐπιωφθαλμορ. Ετι τὰ ἐκ τῶ σοα σύνθετά τε καὶ ἄλλως πρῶτα γωγα. ἐξώσορ. πρῶσορ. σωικόρ. οἶα δὴ καὶ τὰ ἀπὸ τῶ σομα ἀπλᾶ πρῶτα γωγα. σωμύλορ. Ετι τὰ ἐκ τῶ γηρας, ἐνός ἐπομλύς συμφώνη τῆ ρω συλλαβῆ. γηρωκό μορ. γηρωβοσκός. δύο δὲ ἐπομλύωμ, οὐ, γηρωκτόνορ, γηρωτρόφορ. Ετι τὰ ἐκ τῶ οροφορ, εἰ ἔχη τὴν πρὸ τῶ ο συλλαβῆν βραχῆα, οἶα ἰώ ροφορ. τριώροφορ. εἰ δὲ μακράν, οὐ, χρυσόροφορ. ὑπόροφορ. πεν= τόροφορ. ὡσαυτ ἄρα καὶ τὰ ἐκ τῶ ολεθρορ, ἀνώλεθρορ μὲν γὰρ καὶ ἐπιώλεθρορ ἔσθ' μεγάλω. ψυχόλεθρορ δὲ ἢ ἀνδρωπόλεθρορ ἔσθ' μικρῶ. καὶ τὰ εἰς οτατορ δὲ ὑπερθετικά καὶ στερορ συγκρι τικά ὁμοίωρ. λογιώτερορ μὲν γὰρ καὶ λογιώτατορ ἔσθ' μεγά λω, ὑποδρότερορ δὲ καὶ ὑποδρότατορ ἔσθ' μικρῶ. καὶ τὰ εἰς οσυ νηθηλικά. εἰ μὲν γὰρ ἢ πρὸ τῶ ο βραχῆα, ἔσθ' μεγάλω. ἰερωσῦ νη. εἰ δὲ μακρά, ἔσθ' μικρῶ. σωφροσύνη. καὶ τὰ ἐκ τῶ οσητήω σω τάηοιτ' ἄρ τοῖς εἰρημλύοις οἰκείωρ, τιμβορύκτηρ μὲν γὰρ, οἶα φρε ορύκτηρ, καὶ τοιχωρύκτηρ, ἔσθ' μικρῶ. ὡρ δέσθ' τῶ u ἐκτενομλύω. τιμβωρύχορ δὲ καὶ φρεωρύχορ, καὶ τοιχωρύχορ, ἔσθ' μεγάλω, ὡρ μὴ ἔχουτα ἐκτενομλύωρ τὸ u. εἰ τὰ εἰς ωτορ, ἔσθ' μεγάλω. λωτός. μιθωτός. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ος. οἶορ τὸ νεοτήορ, καὶ εἰ μὴ ῥήματορ κλίσιρ κωλύοι, ὡρ ἐπὶ τῶ ἀροτός.

Ο Σ Α Τ Ω Ο.

τὰ δὲ εἰς οσορ, τῶ μικρῶ, πολλοσόρ, ἑκατόσόρ. Ετι τὰ εἰς ορ χορ καὶ οκορ, ἀντίοχορ σιτολόχορ, ξενολόκορ, δωρολόκορ. Ετι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος εἰς οτης σχημαζόμονα, φίλορ, φιλότηρ. ὄσι ηρ, ὄσιότηρ. Ετι τὰ εἰς οπος σχηματισμύνα, ὀξύρνα. μαρσοπόρ. πλὴν τῶ ἀπὸ τῶ ωϕ σημαυτικῶ τῶ ὀφωρ συγκεμλύωμ. χαρω= πόρ. Ετι τὰ ἐκ τῶ εἰς ος ἢ εἰς ορ. δῆμορ. δημόκριτορ. ἢ δημόσιορ. δώρορ, δωρολόκορ. Ετι τὰ ἐκ τῶ εἰς ω ῥημάτων συγκείμυνα. φιλω, φιλόδορ. τὰ δὲ εἰς ωορ. κτητικά μὲν ὄντα ἔσθ' ω. ἢ ἡρω⊕. ἔτρα δὲ ἔσθ' μεγάλω. ἢ ταῦτα μονοφθόγωρ. γελῶορ. καθό= κε δὲ τὸ ο μεσοσυλλαβοῦν δύοῖν ἐπομλύωμ συμφώνωρ ἢ ἀπλῆ λέξιν, μικρῶ γραφῆται. ἢ δὲ τῶν σωηρημλύωμ ὀρθογραφία, ὡρ πρῶτερορ τὰρ σωαρέσειρ γίνεσθαι ἐρρέθη, οὕτω γινέσθω.

Cc

PHMA

Verba finitiua Ω.

Verborū autē quæ in ω quædam primæ sunt p̄sonæ, p̄ ω magnū desinūt, uerbero. si uero nō sint primæ, p̄ o parū, uerberarē, retur. Quod uero in om, p̄ o parū, uerberabā. p̄ter impatiua tertiæ p̄sonæ. In *μαι* autē p̄ diphth; uerberor. At in *μαι* per simplicē uocalē, uerberam⁹. Atq; in *μι* quidē per *ι*, pono, uerberarē. In *μω* uero per *κ*, pono, uerberabar. Porro in *τε*, q̄ quidē sunt secūda, p̄ simplicē uocalē, uerberatis. at q̄ tertiæ, per diphthongū, uerberant. Quæ autē in *μη*, per *κ*, dēpto actiuo plusq̄ perf. & medio per *ε*. Ceterū in *τι*, uel *θι* per *ι*. In *ε*, & *εε* singularia in p̄nti quædam indicatiui per *ε*, uerbas, rat. Exceptis uerbis quintæ, hæc enim penultimā hñt primæ uocis, pono, ponis. do, das. In passiuo autē per *κ*, uerberaris. p̄ter uolo, uis. puto, putas. uidebo, uidebis. Hæc em̄ per *ε*. Et in subiunctiuo per eandē *κ*, si uerberes, si, ret. Generaliter autē in ω nō cōtracte secūda & tertiæ singulares diphthōgantur. Quinetiā q̄ passæ sunt contractionē, diphthōgo nō carent, clamas em̄ & clamat p̄ α, & deauras per *οι*. differūt tñ iuxta idioma Doricū personæ uerbi in *ω*, esurio & sitio, & meio, per *η* em̄ (ut sitis, sitit) diphth. scribunt. Quæ uero in *μη*, primæ seruiāt script. uerberatus sum, tus es, tus est. uerberauerā, ras, rat. Omne uero infinitiuū diphthōgo finit. aut em̄ per *αι* facere, aut p̄ *ει*. berare. uilp̄ & inaurare. nā esurire & sitire & meiere, & quicunq; hmoi *η* diph. terminant. De uiuere autē per *κ* scripto, uidentium.

Quæ per E.

Penultimā autē faciūt in *εω* per *ε* cōtrahi potētia, facio, nō potētia uero p̄ *αι*, luctor. p̄ter rado. P̄terea in *εω* pura circūflexa, firmo. p̄ter uetresco, confirmo, trañcio, & omnino à noībus diphthōgo scriptis, ut stabile, stabilio, solidū, solido, terra glorior.

Quæ per AI.

Quæ itē in *αινω*, p̄ *αι*, texo, fabrico. p̄ter maneo, & germo,

ΡΗΜΑΤΟΣ ΔΗΚΤΙΚΑ Ω

Τὼν δὲ ῥημάτων τὰ μὲν εἰς ω πρῶτοπροσωποῦντα μεγάλα λήγει. τύπω. εἰ δὲ μὴ πρῶτοπροσωπῆ, ῥη μικρῶ. τύπῃοι τύπῃοιτο. τὸ δὲ εἰς om, ῥη μικρῶ. ἐτυπῃομ. πλὴν ῥη προσὰ κλικῶν τρίτων. τὰ δὲ εἰς *μαι*, τῆ διφθόγγω. τύπῃομαι. τὰ δὲ εἰς *μι*, τῆ μονοφθόγγω. τύπῃομι. καὶ τὰ *μι* εἰς *μι*, ῥη *ι*. τίθημι, τίθημι. τὰ δὲ εἰς *μη*, ῥη *κ*. ἐτιθέμην. ἐτυπῃόμην. τὰ δὲ εἰς *τε*, δύντοπροσωποῦντα μὲν τῆ μονοφθόγγω. τύπῃετε. τρίτοπροσωποῦντα δὲ, τῆ διφθόγγω. τύπῃοντα. τὰ δὲ εἰς *μη*, τῶ *κ*. πλὴν τοῦ ἐνεργητικῶ ὑπερσωτελικῶ, ῥη *ε* μέσση, τῆ *ε*. τὰ δὲ εἰς *τι* ἢ *θι* ῥη *ι*. τὰ δὲ εἰς *ε*, ῥη *εἰς* ἐνικῶ, ἐπὶ μὲν ἐνεσῶτος ὀριστικῶ ἐνεργητικῶ τῆ *ε*. τίθηε, τίθηε. πλὴν τῶν πεμπῆσύνγωμ. ταῦτα γὰρ τὸ πρῶτον ἴχατο πρῶτα. τίθημι, τίθηε, δίδωμι, δίδωε. ἐπὶ δὲ παθητικῶ, τῶ *η* τίθη. πλὴν τῶ βόλομαι. βόλε, οἶομαι, οἶε. ὀλομαι, ὀλε. ταῦτα γὰρ τῆ *ε*. ῥη ἐπὶ ὑποτακτικῶ τῆ αὐτῆ *η*. ἐὰν τίθηε. ἐὰν τίπη. καθόλου γὰρ τὰ τῶν εἰς ω ἀπαθῆ δεύτερα καὶ τρίτα ἐνικῶ διφθογογραφῆται. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ πεπρονθῶτα σωαίρεσιμ, διφθόγγω οὐκ ἀπολείπεται. βοῶε γὰρ ῥη βόε τῆ *α*. ῥη χυσοῖε τῆ *οι*. διενήνοχε δὲ ῥη *ι* διάλεκτον δωρικῶν τὰ τῶ *ω*. ῥη πείνω. ῥη δίδω. ῥη οὐρῶ. τῆ *η* γὰρ. οἶομ, δίδωε, δίδωε, διφθογογραφῆται. ἐπὶ δὲ τῶν εἰς *μη* πλὴν τοῦ πρῶτου σώζα γραφήμ. ἐτύπων. ἐτύπηε, ἐτύπη. ἐτεύφειμ, ἐτεύφει, ἐτεύφε. πᾶν δὲ ἀπαρέμφατον διφθόγγω. ἢ *αἰ* τῆ *αι*. ποιῆσαι. ἢ τῆ *ει*. τίπηει. ἢ τῆ *ε*. χυσοῦ. ῥη τὸ παθῆμ γὰρ, ῥη δίδωμ, οὐρῆμ. ῥη ὅσα τοιαῦτα διφθόγγω λήγει τῆ *η*. πρὶ δὲ τῶ *η* ῥη γραφομένη, σκέπηομ.

ΟΣΑ ΤΩ Ε.

Παραλήγη δὲ τὰ μὲν εἰς *εω*, τῶ *ε*, σωαίρεσθαι δυνάμενα. πείω. τὰ δὲ μὴ δυνάμενα, τῆ *αι*, παλαίω. πλὴν τοῦ ξέω. ἐπὶ τὰ εἰς *εω*, καθάρᾳ πρῶτον ὄνομα. σερεῶ. πλὴν ῥη παλαίω. κραταίω. πρῶτῶ, ἢ ὅλων τὰ ἀπὸ ὀνομάτων διφθογογραφημένων. οἶομ βέβαιον, βεβαίω. ἐδραῖομ, ἐδραίω, γαῖα, γαίω. οσα τῆ *αι*.

τὰ δὲ εἰς *αινω*, τῆ *αι*. ὑφαίνω, τεκταίνω. πλὴν τοῦ μένω, ἢ σέω.

Сс ἢ νω, ῥη

mo, atq; omnino habentia proadiacēs nomē ex o. Igitur possum, q; potentia, laboro, q; labor. interficio, quod caedes. Item in αρω, gaudeo, tollo, palpito, uerro. p̄ter fero, & oīno habētia, padiacens nomē ex o. Itaq; & excorio, q; pellis. & penetro, q; meatus. Quæ per η.

Ceterū in ηγω p̄ η, p̄ter sileo, uigeo, misceo per ι, & urgeo p̄ ε. Rursum in ηθω, p̄ter onero per ι, & suadeo p̄ φ, & corrūpo p̄ υ. Item in ηπω, putreo, p̄ter linquo, & diruo per ε.

Quæ per ε.

Præterea in εω desideratiua p̄ ει, risurio, bellaturio. Item in εδω, p̄ter lætifico, delibero, angō, salto, oblecto per κ. Et q̄ in futuro hñt ε, in pñti quoq; habent, tōdebo, tōdeo. occidam, occido per ε quidē. Item q̄ trāseundo p̄bent ο, ε accipiūt, retributio, buo, parca, diuido. tōstra, tōdeo. libamē, libo, reliquus, linquo. stœba, stīpo, nimirū p̄ φ. Præterea in ενω plusq̄dissyllaba, interrogo, ostēdo. Obseruā dum hic, canonē hunc nō gnālem esse, ut q̄ in ενω sunt polysyl. per ε scribant, nā adiuuo, obtūdo, fortifico, incito, atq; alia p̄ υ. p̄ter cōcito, doleo p̄ ι. Verū dissyllaborū in πω nullū penultimat diphthōgo, lauο, p̄hicio, cado per ι. In ισκω uero per ι, p̄ter suggero, morior, uoco per η. Itē in ιζω similiter, p̄ter scœnero per ε, & egeo per η, & præter serpo, sibilo, ululo, effundo, strido, singultio, murmuro per υ, & cōgrego per οι. Per ε. Ceterū in εζω, per ε, præter ludo. Per ι. In υρω aut grauiā, penult. p̄ υ, rubeo, murmuro, p̄ter corrūpo, trañcio, laboro, dico, cōgrego per ε. Per η. Sed in ωζω p̄ ω mag, præter adapto, dominor, oleo. Præterea in ωσκω, & ωσω, p̄ter pasco. Quæcūq; itē grauiā per ε penultimant, & nomen respōdens p̄terito hñt, per paruū ο scriptū, hæc trās mutata in circumflexū ᾶ, ω magnū assumūt, ut tribuo, lex; diuido, uerto, modus, uerto, uerto, reuolutio, uerto. Præteritū uero imperfectū penul. eandē habet cū pñti, dico, dicebā.

Hæc in quibusdā exemplaribus nō adduntur.

νω, η ὄλωε ἢ ἐχόντων ἀντιπρᾶκείμνω οὐνομα ἐκ τῶ ο. οὐκοῦν, δένω, ὅτι δόνος, η πένω, ὅτι πόνος, η φένω, ὅτι φόνος. Ετι τὰ εἰς αἶρω, χαίρω, αἶρω, πααίρω, σαίρω. πλήμ τῶ φέρω, η ὄλωε ἢ ἐχόντων ἀντιπρᾶκείμνω οὐνομα ἐκ τῶ ο. καὶ δέρω τῶννω, ὅτι δ'ορά, καὶ πρῶ ὅτι πόρος. Ο Σ Α Τ Ω Η.

Τὰ δὲ εἰς ηγω τῶ η. πλήμ τῶ σιγῶ, σφριγῶ, μιγῶ, τῶ ι. η ἐπειγῶ τῆ ε. Ετι τὰ εἰς κδω. πλήμ τῶ βρίδω, τῶ ι, η πείθω, τῆ ε. η πύθω, τῶ υ. Ετι τὰ εἰς ηπω σήπω. πλήμ τῶ λείπω καὶ ερείπω τῆ ε. Ο Σ Α Τ Η Ε Ι.

Ετι τὰ εἰς φω ἐφετικὰ τῆ ε. γελασεῖω. πολεμισεῖω. Ετι τὰ εἰς εδω. πλήμ τῶ ἠδω. κήδω. κήδω. πηδῶ. θιληδῶ. τῶ η. Εὐ ὅσα ἐπὶ τῶ μέλλοντος ἔχῃ τὸ ε, καὶ ἐπὶ τῶ ἕνεσῶτος ἔχῃ, κερῶ, κείρω. κτενῶ, κτείνω, τῆ ε ἄρα. Ετι ὅσα κινδύμωνα πρᾶχῃ τὸ ο, τὸ ε προῖχε. ἀμοιβή, ἀμείβω. μοίρα, μείρω. κερᾶ, κείρω. λοιβή, λείβω. λοιπός, λείπω. σοιβή, σείβω. τῆ ε ἄρα. Ετι τὰ εἰς φνω ὑπὲρ δισύνλλαβα, ερείνω. φαείνω. Παρατηρητέον ὅτι ὁ κανὼν οὐ καθόλου τῶν φε ενω ὑπὲρ δισύνλλαβων τῶ φ γράφεται. ἀμύνω, ἀμβλύνω, κρατύνω, ὀτρύνω, καὶ ἕτερα, τῶ υ. πλήμ τῶ ὀρίνω, ὠρίνω. τῶ ι. τῶν γεμῆμ δισύνλλαβων εἰς πῆω, οὐδὲμ πρᾶλήγει διφθόγγω. νίπῆω. ῥίπῆω. πίπῆω. τῶ ι. Τὰ δὲ εἰς ισκω τῶ ι. πλήμ τῶ μιμνήσκω. θνήσκω. κικλήσκω, τῶ η Ετι τὰ εἰς ιζω. πλήμ τῶ δανείζω τῆ φ, καὶ χηίζω τῶ η, καὶ πλήμ τῶ ἐρπύζω ποππίζω. ὀλολύζω. βλύζω. τρυζω. λύζω. γογγύζω. ἰύζω τῶ υ, καὶ ἄβροίζω. τῆ οι. Τ Ω Ε. Ετι τὰ εἰς εζω, τῶ ε. πλήμ τῶ παίζω. τῶ γ. Τὰ δὲ εἰς υρω βαρύτονα, τῶ υ.

πορφύρω. μορμύρω. πλήμ ἢ φθείρω. πείρω. εἶρω. ἀγείρω. τῆ ε. τῶ η. Τὰ δὲ εἰς ωζω τῶ μεγάλω. πλήμ τῶ ἀρμόζω. δεσπάζω. ὄζω. Ετι τὰ εἰς ωσκω καὶ ωσω. πλήμ τῶ βόσκω. Ετι ὅσα τῶν βαρυτόνων τῶ ε πρᾶλήγει, καὶ ὄνομα ἀνὰ πρᾶκείμνω ἔχῃ, τῶ μικρῶ ο γραφόμνω, ταῦτα μεταποιδῶ μνω εἰς τὸ πρᾶσῶμνω α, τὸ μέγα μεταλαμβάνῃ. οἶον, νέμω, νόμος, νωμῶ. τρέπω, τρώπος, τρωπῶ. ερέφω, εροφί, ερωφῶ. Ο δὲ πρᾶτατικὸς πρᾶλήγεσσω πλὴν αὐτῶν ἔχῃ τῶ ἕνεσῶ. λέγω, Cc ij ἔλεγον.

dicebam, gaudeo, bam. Itidem & futurū, p̄ter contracta. Hæc enim, si quidē per ε uel per α penultimāt, η habent, faciam, clamabo. si uero per ο, ω magnū, coronabo. p̄ter arabo, inquinabo, pascam. Primū uero indefinitū futuro simīlē penul. facit. p̄ter uerborū quartæ indefi. primum: hoc em̄ per diphth. nēpe ε penultimat, si futurū per ε, ma nebo, mansi, seminabo, auī. per η autē, si fut. per α, cātabo, auī. Quinimo & ptm̄ perfe. & plusq̄perf. penul. eandem habet cū futuro, p̄ter quædā uerba quartæ. in q̄bus uides licet ε uel sola, uel cū ι, nimirū in his ε in ο uertit mediū, corrupā, corrupi, suadebo, suasi. In θι uero uel in τι, nō trāsformata imperatiua, & in να infinitiua p̄ η scribunt, p̄ter esse, & posuisse, & misisse, unde dimisisse, demisisse, & q̄ huiusmodi, etenim per ε. p̄ter etiam mansisse, atq; in totū uerba quartæ. nempe indicatiui seruādo scripturā, declinātur hæc, occido, occidere. iudico, care. & cū pduci necesse sit, ι assumētia diphthōganē, ut dicitū est. Porro om̄e optatiuū diphthōgo penultimat. Et q̄ in μι qdē per οι uel per α, uerberarē, uissem. q̄ uero in ημ nō transformata, per φ, rauissem. Rursum q̄ in εμλω quintæ quīdem existētia, per ε, ponere. alia uero oīa per οι, uerberarē, darer. Trāsformata autē p̄existētē diph. seruant, face rem, rem, clamarē, rem. Fieri autē potest & passiuī p̄teriti optatiuū per η, si μ priuū habeat, factus sum, tus essem. meminī, nissēm. Sifr autē & in uerbis quintæ p̄ υ, iungo, rem. iungor, erer. Om̄e autē subiunctiuū p̄ η, ul' per ω magnū, si dicamus, si dicat. Om̄e uero in μα defī. nō cōtractum, si añ μ ο habet, p̄ ο paruū pen. uerberor. Om̄e itē o añ cōiugatoriū μ incōtractū, paruū est, p̄ter subiunc. In q̄b⁹ uero augmētū est t̄pale, ο qdē semp in ω uertūt, α autē in η, ε uero itidē in η, p̄ter q̄tuordecī illa, sino, bam. induo grauisone, bā. cōsuesco, bā. capio, bā. traho, bā. dico, bā. serpo, bā. assuefacio, bā. habeo, bā. sequor, bar. traho, bam. serpo,

Que uer=
ba et habe=
ant aug.

ἐλεγχω. χαίρω ἔχαίρω. ὠσαύτως καὶ ὁ μέλλω. πλὴν τῶν συνθηκμύων. ταῦτα γὰρ, εἰ μὴ τῶ ε, ἢ τῶ α παραλήψ, τὸ η ἔχφ. ποιήσω. βοήσω. εἰ δὲ τῶ ο, τὸ μέγα, σεφανώσω, πλὴν τῶ ἀρόσω. ὀνόσο. βόσω. Ὁ δὲ πρῶτος ἀόριστος τῶ μέλλοντι ὁμοίως παραληκτῆ. πλὴν τῆ πεταρτοκλίτη ὀριστικῆ πρώτα. ὅδε γὰρ διφθόγγω μὲν τῆ ε π̄αλήψ, εἰ ὁ μέλλω τῶ ε. μενῶ, ἐμῆνα. σπερῶ, ἐσπερῆνα. ἢ δὲ εἰ ὁ μέλλω τῶ α. φαλῶ, ἐψηλα. ἔτι δὲ ἢ ὁ π̄ακει μένος καὶ ὑπ̄σσωτέλικος, π̄αλήψασα πλὴν αὐτῶ ἔχφ τῶ μέλλοντι. πλὴν ἐνίωμ τεταρτοζύγωμ, ἐφ' ὧμ δηλονότι τὸ ε ἢ μόνομ ἢ μετὰ τῶ ι. ἐπὶ τῶ γάρ τοι τὸ ε εἰς ο ἔπειθε ὁ μέσος. φθερῶ, ἐφθορα. πείσω, πέποιθα. τὰ δὲ εἰς θι, ἢ τι ἀμετάπλασα προσὰ κίτικα, καὶ τὰ εἰς να ἀπ̄ξέμφατα ἠταγσαφῆται. πλὴν τῶ εἶναι καὶ θῆναι, καὶ εἶναι. ὅθεν τὸ ἀφῆναι, καὶ καθῆναι, ὅτ' αὐτὰ τοιαῦτα, τῆ ε γὰρ. καὶ πλήρ τῶ μέναι. καὶ ὅλως τῶν τεταρτοζύγωμ. πλὴν γὰρ τῶ ὀριστικῆ σῶζοντα γραφήμ, κλίνεται ταῦτα. κτείνω, κτεῖναι. κρίνω, κρίναι. ἢ μκύνεσθαι, ἀναγκαιῶς ὄντος τὸ ι προσέλαμβάνοντα ἀποδιφθογγῆται, ὡς εἶρηται. πᾶμ δ' εὐκίτικὸν διφθόγγω π̄αλήψ, καὶ τὰ μὲν εἰς μι, τῆ οι, ἢ τῆ αι. τύπτοιμι, τύψαιμι. τὰ δὲ εἰς ημ ἀμετάπλασα τῆ ε, τιφθείλω. τὰ δὲ εἰς εμλω πεμπτοζύγα μὲν ὄντα τῆ ε. τιδείμλω. τὰλλα δὲ πάντα τῆ οι. τυπτοίμλω. διδοίμλω. μετὰπεπλασμίδια δὲ πλὴν ὑπ̄άρχευσσὰμ διφθογγωμ σῶζε. προῖμι. ποιοίμλω. βοῶμι, βοῶλω, γίγνωμι, το δ' ἄμ καὶ παθητικῆ π̄ακῆμδύς εὐκίτικὸν τῆ η. ἢμ τὸ μ καθαρόμ ἔχκ. περιήμμαι περιήμλω. μέμνημμαι μεμνήμλω. π̄απλησίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν υ πεμπτοζύγωμ τῆ υ. ζεύγνυμι, ζευγνύλω. ζεύγνυμαι, ζουγνύμλω. πᾶμ δ' ὑποτακτικὸν τῶ η, ἢ τῶ ω μεγάλως, ἔαρ λέγω, μερ, ἔαρ λέγητ. πᾶμ δ' εἰς μοι λῆγομ ἀπαθῆς, εἰ πρὸ τ' μ, τὸ ο ἔχφ, μικροπ̄αληκτῆ. τύπτομαι. ὅλως δ' τὸ πρὸ τ' κλιτικῆ μ ἀπαθῆς ο μικρόμ. πλὴν τῆ ὑποτακτικῶμ. ἐφ' ὧμ δὲ ἢ ἀξῆσις χονικῶς, τὸ μ ο ἀεὶ εἰς ω μέγα μεταβάλλφ. τὸ δὲ α εἰς η. τὸ δὲ ε εἰς η καὶ αὐτό. πλήρ τῆ πεσάρωμ ἢ δ' ἔκα ἐκείνωμ. εῶ, εἶωμ, ἐω βαρυντόνω, εἶομ, εἶθω εἶθ). ἔλω, εἶλωμ. ἔλκω, εἶλκ). ἔσω, εἶπομ. ἔσπω, εἶσπομ. εἶθω, εἶθωμ. ἔχω, εἶχομ. ἐπομαι, εἶπόμλω. ἐψύω, εἶψομ. ἐσπύω, εἶσπύωμ.

Loci literæ
sc̄ cum alijs li-
teris.

libus & medijs, item simplicibus integris, si non abunde
de medijs, simpliciter dicta sunt. Syllaba vde p e scribitur;
hirūdo, odiosus. vdu per u, odio habere. ve ante b quidē,
& λ, & ρ, p e, stabile, sagitta, barathrū. Media ε, & η. & ο,
sagitta, profanū, acus. pter stabile. Ante uero ο, & τ, per
αι, paululū, pelliceū. vη ante λ, & μ, & ρ, & τ, p η, coelū,
gradus, Berytus, tussio. Media ι, Berine. pter Berytus p
u. Sed añ α, & ο, & η, & μ p ι, uis, uita, poculū, coire. pter
byas per u. Media αι, & ο, uiolentū, uita. preter uiuidum,
Ante uero ω, & θ, & duplicē consonā, pter τ per u, obtu-
ro, pfunditas, iūcus, dēse, byssus. pter cōuallis p η, & Bœ-
otia p οι. Media ι, iunceū, & υ subsequens ζ, Bizye. vλε
ante π quidē per ε, uideo. ante uero σ per αι, blæfus. vλι
ante ζ quidē per υ, scaturire. at ante τ, per ι, blitū. Ceterū
ante χ p η, balatus. Media ω mag. pulegiū. vλω p ω ma-
gnum, altus, terribilis. Media υ, terribilis. βο ante uocalē
quidē, & σ, & duplicē cōsonantē per ο pariuī, clamor, ci-
bus, iura. Media ε, boreas, & ω mag. si purū sit, bootes. si
uero non, ο pariuī, coenū. Verum ante λ, & μ collocatū
per ω magnum, gleba, ara. aliter aut per ο pariuī, stercus.
Media ι. vpe per ε, sinciput. Media υ, in θυ, extollo. in τη
η, brundisiū. vpi ante θ quidē, & μ per ι, onero, infremo.
ante uero uocalē, & ante η, & τ, & χ, per υ, scatere, deuor-
rare, cortex, fremere. vpo ante τ, uel duplicē cōson., p opar-
uum, mortalis, tonitru. Ante μ uero, & σ, per ω magnū,
foetere, cibus. pter crepitus, hoc est, ignis sonus, crepitus
aut esurientiū. vα aut media in κη quidem & κτη, est η, ut
spado, baculus. In δι uero & σι, p ι, uado, rex. Præterea in
βι, pcedēte ρ, barbitō. aliter uero oia p υ. Babylon, latrat,
bacchylides, nisi patronym. sit. In γω aut ω mag. semiui-
re per ε, pter terra, gæsa. media ε, est ε, gnatio. pter ge-
nerosus. & ω mag. geometres. Med. αι, ο pariuī, terræ da-
tor. γη seorsim p η, terra; añ uero uocalē, & λ, & μ, & π, p υ,
dētalē,

Litera γ
cum alijs.

κωμ περί τ̄ μέσωμ, εκ δ̄ουτέρη ἀπλωμ, ἀπαθωμ, ἄμ μ̄ πάνυζ-
τὰ π̄ρι μέσωμ ἀπλωε εἰρημλύα. Η βοε. τ̄ε ε, γράφεται. βοείλ-
λα, βοειλλυρός. Η βου, τ̄ε υ βούλλημ. Η βε πρό μ̄ν τ̄ε β η̄
λ, καὶ ρ, τ̄ε ε. βέβαιου, βέλος, βέρεθρου. μέσομ τ̄ο ε, καὶ η, καὶ
ο, βέλεμνομ. βέβηλομ. βελόνη. πλήμ τ̄ε βέβαιου. πρό δε τ̄ε ο,
καὶ τ, τ̄η αι. βαδου, βαίτη. Η βη πρό μ̄ν τ̄ε λ, καὶ μ, καὶ ρ, τ̄
τ, τ̄ε η. βηλός. βῆμα. βηρυτός, βήτω. μέσομ τ̄ο ι, βηρίνη. πλήμ
τ̄ε βηρυτός, τ̄ε υ. πρό δε τ̄ε α, καὶ ο, η̄ καὶ υ, τ̄ο ι. βία. βίος.
βίκος. βινεῖμ. πλήμ τ̄ε βύας, τ̄ε υ. μέσομ τ̄ο αι, καὶ ο. βίαιου.
βιοτή. πλήμ τ̄ε βιάσιμουμ. πρό δε τ̄ε ω, καὶ θ, καὶ διςυμφώνε.
πλήμ τ̄ε τ. τ̄ε υ. βύω. ευθός. βύβλος. βύζιω. βύσος. πλ̄μ τ̄ε
βύσα. τ̄ε η. η̄ βουωτία, τ̄η οι. μέσομ τ̄ο ι, βύβλινομ. η̄ τ̄ο υ ὑπ̄ι-
τασόμελομ τ̄ε ζ. βίζυη. Η βλε, πρό μ̄ν τ̄ε π, τ̄ε ε. βλέπω. πρό
τ̄ε σ, τ̄η αι. βλαισός. Η βλυ, πρό μ̄ν τ̄ε ζ. τ̄ε υ βλύζημ. πρό
δε τ̄ε τ, τ̄ε ι. βλίτομ. πρό δε τ̄ε χ, τ̄ε η. βληχή. μέσομ τ̄ο μέγα.
βληχωνία. Η βλω, τ̄ε μεγάλω, βλωθρός, βλωσυρός, μέσομ δ̄ υ,
βλωσυρός. Η βο. πρόε μ̄ φωνήεντος η̄ σ, καὶ διςυμφώνε, τ̄ε
μικρῶ. βνή. βόσιε. βότρυε. μέσομ τ̄ο ε, βορέας. η̄ τ̄ο μέγα καθα-
ρόμ ὄμ. βοώτης. εἰ δε μή, τ̄ο μικρόμ. βόρβορ. πρό δε τ̄ε λ, η̄
μ προτασόμελομ, τ̄ε μεγάλω. βώλος. βωμός. ἄλλως δε τ̄ε μι-
κρῶ. βόλβιτομ, μέσομ τ̄ο ι. Η βρε, τ̄ε ε. βρέγμα. μέσομ τ̄ο υ ἔν-
δυ, βρενδύω. ἔν τη, δ̄ η. βρενθίσιομ. Η βρι, πρό μ̄ν τ̄ε θ, η̄ μ, τ̄ε
ι, βριθω. βριμώμα. πρό δε φωνήεντος η̄ πρό τ̄ε η, η̄ τ, η̄ χ, τ̄ε
υ. βρύημ, βρύημ. βρύτομ. βρύχημ. Η βρο, πρό τ̄ε τ, η̄ διςυμφώ-
νε, τ̄ε μικρῶ. βροτός, βροντή. πρό τ̄ε μ, η̄ σ, τ̄ε μεγάλω βρω-
μάδ̄. βρωσιε. πλ̄ω τ̄ε βρόμος ὁ τ̄ε πυρός ἦχος. βρωμός τ̄ε σι-
ποδῶμ. τ̄ηε δε βα, μέσομ ἔν μ̄ χη, η̄ κτη, η. βάκχηλος. βακτηρία.
ἔν δε δι η̄ σι ι. βαδίζω. βασιλείε. ετι ἔν βι, η̄ γεμλύε ρ. βάρ-
βιτομ. ἄλλως δε τι πάντα τ̄ε υ. βαβυλώμ. βαύζη. βακχυλίδης.
εἰ μ̄ πατρωνυμικόμ. ἔν δε γω τ̄ο μέγα. βαγώας.
Η γε τ̄ε ε. πλ̄ω τ̄ε γαῖα. η̄ γαῖσα. μέσομ τ̄ε ε, γνεά. πλ̄ω τ̄ε
γῆναῖος. η̄ τ̄ο μέγα. γεωμέτρης. μέσομ τ̄ε αι, τ̄ο μικρόμ. γαιος
δόςης. ἦ η̄, μόνη τ̄ε η, γῆ. πρό τ̄ε φωνήεντος α, η̄ λ, η̄ μ, η̄ π, τ̄ε υ.
Dd ij γύης

dentale, cophinus militaris, nudus, tuguriū. excipiat̄ ter-
renus per η, iugerū p ψ. Media in μνη p κ, expeditus. Ante
uero γ, & μ, i, gigas, fieri. p̄ter genero per ε, mulier per υ.
Media per υ, applausus. & ω mag. cognosco. Ante θ aut̄
uel ρ, per η, letor, senectus, p̄ter gyrus p υ. γλι per ι, p̄ter pu-
pilla per η. & dulce, scalpere p υ. γλω & γνω per ω magnū.
p̄ter caligo. ro per o paruiū. p̄ter angulus, corytus, cory-
na. Media per υ. γραι p α, grecus. γρυ sola p υ. Ceterū añ
γ, per η. gregorius. Media p o paruiū, uigilo. p̄terea ante
π, per υ. aquilinus, ante uero φ per ι, griphus. γα aut̄ me-
dia per ι & ε. feles, Galipus, Gabria. p̄ter nuptiā.

• cū alijs.

Δε per ε scribitur, p̄ter scire, uñ sciens, ingeniosus, &
conuiuū, & coquus. Media per ε, esca, p̄ter torques, &
per ι, dextera; p̄ter Dercylus, & conuiuia, & sanguinē
bibō per υ. Δη sola cōiunctionaliter qdē per η, fanē. uerba-
liter uero p ε, oportet. Añ uero uoca. p ι, p̄ter populari p
η, & duo p υ. Item añ δ, p̄ter timeo per ε. & cochleare p
οι. media υ, geminus. Itē añ κ. p̄ter mordeo, morsus p η,
& mōstro, uñ demōstro, demōstratio per ε. Media υ, res-
te, & ω magnū, si purū sit, psequor. paruiū uero, si nō pu-
rum, impostura. Itē añ μ. p̄ter graue per ε, & diu p η. Me-
dia ε añpenaēute, consiliū. α acute, diuturnū. Porro añ
σ. p̄ter δυε, & occasus p υ. etiā ante χ, bifariā. Item añ du-
plicē conso. p̄ter coena per ε. Gñaliter uero ex bis cōposi-
ta per ι, duplex, biceps, biforme. Ante uero η, & μ, per η,
diu, popul⁹. Media in μκ est η, Ceres. In θυ, υ, moror. Etiā
añ λ. p̄ter miser, & crepusculū per ε. Media α, miser. añ
uero ρ, per ε. p̄ter cōtentio, & diu per η. Δμω p ω magnū
seruns. δνο per ο paruiū, tenebrosū. δο añ qdem η, & λ,
& μ per ο paruum, appareo, dolus, arūdo. Med. ι longū.
Añ uero δ, uī μ, uel ρ. p ω mag. Dodona, domus, donū.
p̄ter domus, & donatio. P̄terea añ σ, & τ. p̄ter datio,
& dator. δρο añ μ qdem p ο paruiū, cursus. añ uero ω, p ω
magnū,

γῆς, γύλιος. γυμνός. γύπανορ. ἔξαιρείθω τὸ γῆϊνος ἄδῃ η. Ὁ
γῆα, τῆ ψ. μέσορ γῆ μνη ἄδῃ η. γυμνήτης. πρὸ δὲ τῶ γ κχλ ν, τὸ
ι. γίγας. γίνεσθαι. πλῆρ τῶ γείνω τῆ ε. ἢ γωνῆ ἄδῃ υ. μέσορ
τὸ υ. γιγλισμός. ἢ τὸ μέγα, γινώσκω. πρὸ δὲ τῶ θ, ἢ ρ, ἄδῃ η. γῆ
θω, γῆρας. πλῆρ τῶ γῆρος ἄδῃ υ. ἢ γλι, ἄδῃ ι. πλῆρ τῆ γλήνη, ἄδῃ
η. κχλ γλυκῆ, κχλ γλύφειν τῶ υ. ἢ γλω ἢ ἢ γνω, τῶ μεγάλω.
πλῆρ τῶ γνώφορ. ἢ γο ἄδῃ μικρῶ. πλῆρ τῆ γωνία γωρυτός. γωρ
τύνη. μέσορ τὸ υ. ἢ γραι, τῆ α. γραικός. ἢ γρυ μόνη τῶ υ. πρὸ
δὲ τῆ γ, ἄδῃ η. γρηγόριος. μέσορ τὸ μικρόμ. γρηγοῶ. πρὸ δὲ τῆ ω,
ἄδῃ υ γρυπός. πρὸ δὲ τῶ φ, τῶ ι, γρίφορ. τῆ δὲ γα μέσορ τὸ ι
κχλ ε. γαγέωτης. γαλιψός. γαβριά. πλῆρ γαμήλια.

ἢ δὲ τῶ ε. πλῆρ τῶ δάειρ, ὅθεν τὸ δάιμων, τὸ δαίδαλος,
κχλ δαίς, κχλ δαΐξός. μέσορ τὸ ε, δέλεαρ. πλῆρ τῶ δέραορ ἢ
ι, δεξιά. πλῆρ τῶ δεκνύλορ. καὶ δαυτωμῶρ, Ὁ δερμύλω ἄδῃ υ. ἢ
δῆ μόνη σωδισμικῶρ μλῆ τῶ η. δῆ. ῥηματικῶρ δὲ τῆ ε, δῆ. πρὸ
δὲ φωνήεντορ, ἄδῃ ι. πλῆρ τῶ δκοῦ τῶ η, ἢ δνο τῶ υ. ἔτι πρὸ τῆ
δ. πλῆρ τῶ δείδω, τῆ ε. κχλ δοιδυε, τῆ ο. μέσορ τὸ υ, δίδυμ
μορ. ἔτι πρὸ τῶ κ. πλῆρ τῶ δήχω. ὅθεν τὸ δῆγμα, τὸ η. κχλ
δείκω, ὅθεν τὸ δεικνύω, καὶ δῆγμα, τῆ ε. μέσορ τὸ υ. δίκτυορ.
κχλ τὸ μέγα καθαρόρ ὄρ. διώκω. μικρόρ δὲ, εἰ μὴ καθαρόρ. δισ-
πλόκ. ἔτι πρὸ τῶ ν. πλῆρ τῶ δενόρ τῆ φ. καὶ δῆρ τῶ η. μέσορ
τὸ ε, προπαροξυτόνωρ. δῆνεορ. ἢ αὐ ὀυτόνωρ. δηναιόρ. ἔτι πρὸ
τῶ σ. πλῆρ τῶ δύε, κχλ δύσιε, τῶ υ. ἔτι πρὸ τῶ χ, δίχα. ἔτι
πρὸ δισυμφών. πλῆρ τῶ δῆπνορ τῆ ε. καθόλα δὲ τὰ ἐκ τῆ δῆ,
σύνθετα τῶ ι. διπλοῦ, δικέφαλορ, διφυέρ. πρὸ δὲ τῶ η κχλ μ,
τῶ η. δηθᾶ. δῆμορ. μέσορ γῆ μ, τὸ η. δῆμητρα. γῆ δυ, τὸ υ. δη
θῆνω. ἔτι πρὸ τῶ λ. πλῆρ τῶ δειλός. ἢ δείλη, τῆ ε. μέσορ ἢ αὐ,
δείλαορ. πρὸ δὲ τῶ ρ, τῆ ε. πλῆρ τῶ δῆριε, Ὁ δηρόρ, τῶ η. ἢ
δῆμω, τῶ μεγάλω. δῆμός. ἢ δνο, ἄδῃ μικρῶ. δνοφερόρ. ἢ δο,
πρὸ μλῆ τῆ η, ἢ λ, ἢ ν, τῶ μικρῶ. δοκῶ. δόλορ. δόναξ. μέσορ δ
ι. δολιχόρ. πρὸ δὲ τῆ δ, ἢ μ, ἢ ρ, τῶ μεγάλω, δωδώνη, δῶμα, δῶ
ρορ. πλῆρ τῆ δόμορ ἢ δόμα. ἔτι πρὸ τῆ σ, ἢ τ. πλῆρ τῆ δόσιε, ἢ
δοτήρ. ἢ δρο πρὸ μλῆ τῆ μ, τῶ μικρῶ. δρόμορ. πρὸ δὲ τῆ π, τῶ

Dd iiij   μεγάλω

magnū, dropax. ὄρυ per u, ᾤter acerbū per i. ὄα αὐτ με-
 dia in κτυ, & κρυ per u, digitus, lachryma. Alia autem per i,
 abundās, Damianus, nisi praedicta impediant. & o parui,
 Damofus.

Ε. ε sola p̄nominaliter quidē per ε, adverbialiter uero p̄
 αι, unde lamētari, & αίαχ. Ante uero α, per ε. ᾤter terra.
 Item añ ο, marcidū. ᾤter euum, uariū penacite, gestatio,
 Media antepe. ω magnū, marcidum. ᾤter gestatio. Rur-
 sum ante β, ε scrib. ᾤter ianua, hei. Preterea ante δ: preter
 pudor. Media η, ipsius ε, cibus. Item añ θ. praeter ardeo,
 æther. Media ε, coma. nisi in ιζω, ut assuefacio. Media
 ipsius αι est i in æthiops. u in calefacio. Porro añ κ. preter
 ærūna, blanditiā. Media est η dictionis ab ε incip. gretus,
 ᾤter ille per φ, & focer per u. Item ante λ, ᾤter felcs, & Aes-
 lius. Media ε, & ι, mina, stupeo. ᾤter oliua planta. Rur-
 sum ante μ. preter sanguis, & blandus. Media ε, & υ, uo-
 mitus, blādus. Item ante ρ, ᾤter laus, & grauis, & obscure
 loqui, uñ enigma. Media ε, & ι, uenetus, obscure loquor,
 ᾤter enneas per α. Preterea ante π. ᾤter altū. Media ε, uir-
 geo. ᾤter Epeus. Item ante ρ. praeter lolium, eligo, tolle-
 re. Media ε, cicer. & ι, lana. ᾤter hæc, rubrum, detinco,
 munitum per u. & eremus, sedeo per η, diruo, innitor per
 ε. Item añ σ. praeter sentire, dedecus, Aesopus, parca. Me-
 dia ι, cōmedo. ᾤter pudefacio, & impiū per u. Etiam ante
 π. praeter petere, causa, uerum etna ab ardeo deductum,
 Media ε, praeter socius, etefias uero per η. uerus per u. pa-
 ratus p oi. Item ante χ. praeter cuspis. Media ε, anguilla,
 & ι, uίpera. praeter tutum per u. Ceterum ante ψ. praeter
 statim. Ante uero γ. per αι, populus arbor. praeter ego,
 & fuscito. Media praecedēte γ altero υ, promitto.

Ζ. ze, per ε, zephyrus. ζα quidē añ uocalē p e, semē, unde
 illud, fertile solū. Ante uero θ, p u, zythus. Sed ante λ, p η,
 me. passim. zelus, ᾤterea ante μ, praeter frumentū per u. Item ante ρ,
 & τ,

μεγάλω. δρωπαξ. ἢ ὄρυ τῶ υ. πλήρ το ἄριμυς, τῶ ι. τοῦ δὲ
 δαμίσου γν κτυ, η κρυ, τὸ υ, δάκτυλος, δάκρυον. τὰ δ' ἄλλα ι.
 δαφιλής, δαμιανός, εἰ μὴ τὰ προσημνία κωλύοι, καὶ τὸ μί-
 κρον. δάμοσος.

Ε. Η ε μόνη ἀντωνυμικῶς μὲν ἴσθ' ε. ὑπὸ ῥηματικῶς δὲ τ ἢ
 αι. ὅθεν τὸ αἰάζειν, καὶ αἶας. πρὸ δὲ τοι α, τὸ ε, πλὴν τοι αία.
 ἐτι πρὸ τοι ο, ἔωλον. πλὴν τοι αἰώμ, αἰόλον πρὸξυτόνωε, αἰώρα.
 μέσομ πρὸξυτόνωε, τὸ μέγα, αἰώλον. πλὴν τοι αἰώρα.
 ἐτι πρὸ τοι β. πλὴν τοῦ ἀβάλα, καὶ ἀβοῖ. ἐτι πρὸ τοι δ. πλὴν
 τ' αἰδώς. μέσομ τὸ η τοῦ ε. ἐδητύε. ἐτι πρὸ τ' θ. πλὴν τοι αἰ-
 δω. αἰδήρ. μέσομ ἢ ε. ἐδερα, εἰμήρ εἰς ιζω. οἶομ, ἐθίζω. μέ-
 σομ τῆς αι, τὸ ι ἐπὶ τοι αἰθίοψ. τὸ υ ἐπὶ τοι αἰθύσω. ἐτι πρὸ
 τοι κ. πλὴν τοι αἰκία, αἰκάλη. μέσομ τὸ η τοι ε. ἐλκηλος. πλὴν
 τοι ἐκένος, τῆ ε. καὶ ἐκυρός τῶ υ. ἐτι πρὸ τοι λ. πλὴν τοι
 αἰλσρος, αἰλιος. μέσομ τὸ ε, καὶ ι, ἐλεθ, ἐλινύω. πλὴν τοι
 ἐλαία φυτόμ. ἐτι πρὸ τοι μ. πλὴν τοι αἰμα καὶ αἰμύλος. μέσομ
 τὸ ε, καὶ υ. ἐμετοε. αἰμύλος. ἐτι πρὸ τοι ν. πλὴν τοι αἰνθ. καὶ
 αἰνός, καὶ ἀνίτηεοθα, ὅθεν τὸ ἀνιγμα. μέσομ τὸ ε καὶ ι. ἐνεθ
 τῆς, ἀνίτηομαι. πλὴν τοι ἀνείας, τῆ ε. ἐτι πρὸ τοι π. πλὴν τ' ε
 αἰπύ. μέσομ ἢ ε. ἐπείγω. πλὴν τ' ἐπκός. ἐτι πρὸ τ' ρ. πλὴν τ'
 αίρα. αίρθμαι. αίρημ. μέσομ τὸ ε, ἐρέβινδος, καὶ τὸ ι, ἐριον. πλὴν
 τῶμ ἐρυθρόμ. ἐρύκω, ἐρυνμόμ, ἴσθ' υ. καὶ ἐρημος, ἐρητύω, ἴσθ' η. καὶ
 ἐρείπω, ἐρείδω, τῆ ε. ἐτι πρὸ τ' σ. πλὴν τ' αἰοθάνεοθα, αἰχύ-
 νη, αἰσωποε. αἰσα. μέσομ τὸ ι, ἐοθίω. πλὴν τ' αἰχύνω. καὶ αἰσυ-
 λον, ἴσθ' υ. ἐτι πρὸ τ' τ πλὴν τ' αἰτῆμ, αἰτία, τὸ μλύ τοι αίτην, τ'
 αίθω πρὸάγωμ. μέσομ τὸ ε. πλὴν τ' ἐταίρος. καὶ ἐπισίας δὲ
 ἴσθ' η. ἐτυμος. τῶ υ, ἐτοιμος τῆ οι. ἐτι πρὸ τ' χ. πλὴν τ' αἰ-
 χμή. μέσομ τὸ ε. ἐγχελευε. καὶ τὸ ι. ἐχιθίνα. πλὴν τ' ἐχυρόμ
 τῶ υ. ἐτι πρὸ τ' ψ. πλὴν τ' αἰψα. πρὸ δὲ τ' γ. τῆ αι. αίγηρος.
 πλὴν τ' ἐγώ, καὶ ἐγείρω. μέσομ ἢ γσμλύε γ ἐτέρε, τὸ υ. ἐγμώ-
 μαι. Η ζε, τῶ ε ζέφυρος. Η ζα πρὸ μὲν φωνήεντες, τῆ ε. ζεά.
 ὅθεν τὸ, ζείδωρος ἄρτρα. πρὸ δὲ τ' θ, ἴσθ' υ ζῦθος. πρὸ δὲ τ' ε
 λ, τῶ η. ζήλος. ἐτι πρὸ τ' μ. πλὴν τ' ζύμη τῶ υ. ἐτι πρὸ τ' ν,
 καὶ

& τ, zeno, quærere. ζω, per ω magnū. præter caligo.
 I. r. sola articulatiter qdem, & aduerbialiter per η, ηε, ηι,
 uel π οι, ηι, quó. cōiunctionaliter aut si distiuctiue, π η, siue
 ro cōtinuatīue, π η. Añ uocalē aut π ι, πter aurora, & bo-
 nus π η, & eia per η, & hyacinth⁹, pluit, hyades, hyena π
 υ, & filius π υ, & teno, puto, auspiciū auis π οι. Med. ε, ζα-
 cer & ω mag. flatus, auspiciū. πter Ionīū pelag⁹, & Ionía.
 Item añ δ. πter dulce, uoluptas per κ, & aqua, tubex per υ.
 & tumeo, uñ tumor per οι, & species π θ. Media υ, firmo
 & ω magnū, idolū. etiā añ σ, πter pugna, postea, hysop⁹,
 hystrix, carceres, uenabulū, sus π υ. & estrū, fex, lanx, ouis
 per οι, unus π η. & quietū, & delectatio π η. Med. υ, qetus
 & ω mag. hysopus. Item añ ν. πter habenæ, iuuēcus, abo-
 masum per η, & uinū π οι. Med. ι, habenæ. πter abomas-
 sum per υ. Adhęc añ ξ, uiscum, Ixion. Ceterū añ π. πter
 Epirus, blandū, sono, febris, algida per η. & sub, super, cō-
 sul, barba per υ. Media ι. πter sono per υ, barba π η. Ante
 uero β, uel γ, per η. πter gibbosus, iniuria, humidū, ualeo
 per υ. & iberus π ι. Media ε, & ι, dux, ualeo. Rursūm añ
 θ. πter recta, Ithaca, Ithome π ι. Med. ω magnū, Ithome,
 πter Ithorus. Item añ λ. πter syncerū, uerto, seruus π η, &
 ppitius, Illyrius, hilaris, Iliū, limus, Ilius, bñuolus, uertigo
 per ι. & sylua, latrare per υ. Media ε, & ι, πter tego, & ely-
 sum, & Illyrius π υ. Præterea añ μ. πter palliū, desideriū,
 lorū, haurire π ι. & uobis, Hymettus, hymn⁹ π υ. & ue-
 stis per η. & uia π οι. Media ε, & η, hymettus, dies. Itē añ
 τ. πter impetuofus, bellariū per ι. & mors π οι. Item añ φ.
 uulcanus. Med. α, hephestion. Porrò añ κ per η, πter ue-
 nio, minime π η. & puenio, supplex, furcula, miluus π ι, &
 domus per οι. Med. ε, similis. πter uulgaris. etiā añ ρ. πter
 Iuno, heros, quiete, sepulchrū π η. & iris per ι. & pueril⁹,
 hircani, piscina π υ. Med. ε, qete. Iunoniū uero eorū q̄
 αομ sunt. Et η, pax, & ω magnū, ironía. Item ante χ. πter
 sonus

ηχλ τ. ζήνωρ, ζητῆρ. η ζω μεγάλω. πλώ τω ζόφορ.
 Η ι μόνη ἀθρικῶς μὲν ηχλ ὑπὸ ῥηματικῶς, τῶ η. ἢ. ἢ. ἢ τῆ οί,
 οί, οί. σωθεσμικῶς δὲ, εἰ μὲν διαζητικῶς, τῶ η. εἰ δὲ σωαπῆ-
 κῶς τῆ φ. Πρὸ δὲ φωνήεντος, τῶ ι. πλώ τω ἠῶς, ηχλ ἠῶς. τῶ η,
 ηχλ εἶα, τῆ φ. καὶ ὑάκινθος, ὑε, ὑάλες, ὑαυα, τῶ υ, ἢ ἠὸς τῆ υ.
 Ἐ οἶα, οἶω, οἶωνός ὄρνις, τῆ οί. μέσομ τὸ ε, ἱερευς. ηχλ τὸ μέγα
 ἰωῆ, οἶωνός. πλήμ τω ἰόνιου πέλαγος, ηχλ ἰονία. Ἐτι πρὸ τω δ.
 πλήμ τω ἠδύ. ἠδός τῶ η, καὶ ὑδωρ, ὑδνομ, τῶ υ, Ἐ οἶδῶ, ὄθεμ
 τὸ οἶδημα τῆ οί. ηχλ εἶδος τῆ η. μέσομ τὸ υ. ἰδρύω, ἢ τὸ μέγα.
 εἶδωλομ. Ἐτι πρὸ τ σ. πλώ τω ὑσμίνη, ὑσερομ, ὑσωπος, ὑστρίξ,
 ὑσληξ, ὑσός. ὑε τῶ υ. ηχλ οἶσρος. οἶσιππη. οἶς, τῆ οί. ἢ εἶς, τῆ
 θ, ηχλ ἡσυχομ. ηχλ ἡσις. τῶ η. μέσομ τὸ υ. ἡσυχος, ηχλ τὸ μέ-
 γα. ὑσωπος. Ἐτι πρὸ τω ν. πλώ τω ἠνία, ἠνις, ἠνυσομ, τῶ η.
 ηχλ οἶνος τῆ οί. μέσομ τῶ ι, ἠνία. πλήμ τω ἠνυσομ τῶ υ. Ἐτε
 πρὸ τω ξ. ἱξός. μέσομ τὸ ι. ἱξίωμ. Ἐτι πρὸ τω π. πλώ τω ἠπῆ-
 ρος, ἠπιου, ἠπύω. ἠπιάλος τῶ η. ηχλ ὑπὸ, ὑπέρ, ὑπατος, ὑπῆνη
 τῶ υ. μέσομ τὸ ι. πλώ τω ἠπύω, τῶ υ. ηχλ ὑπῆνη τῶ η. Πρὸ
 δὲ τω β, ἢ γ, ἠ γ, ἠ γ. πλώ τω ὑβός, ὑβρις, ὑγρόμ, ὑγιαίνω, τῶ υ.
 ηχλ ἱβερ τῶ ι. μέσομ τὸ ε, ηχλ ι, ἠγεμῶν ὑγιαίνω. Ἐτι πρὸ τω
 θ. πλώ τω ἰδύ. ἰθάκη. ἰθώμη, τῶ ι. μέσομ τὸ μέγα, ἰθώμη.
 πλώ τω ἰδορος. Ἐτι πρὸ τω λ. πλήμ τω εἰλικρινές. εἰλώ. εἰ-
 λωε τῆ η, ηχλ ἱλεως. ἱλνυριός, ἱλαρός, ἱλιου. ἱλνός. ἱλιός. ἱλαος,
 ἱλιγξ τῶ ι. ηχλ ἱλη, ἱλακτῆρ τῶ υ. μέσομ τὸ ε, ηχλ ι. πλώ τ
 ἠλνύω ηχλ ἠλνύσιου, καὶ ἱλνυριός τῶ υ. Ἐτι πρὸ τω μ. πλώ τω
 ἱμάτιου, ἱμερος, ἱμάς, ἱμάρ τῶ ι. καὶ ὑμῆρ, ὑμητῆρ, ὑμνος ἠρ
 υ. ηχλ εἶμα τῆ η, ηχλ οἶμος τῆ οί. μέσομ τὸ ε, ηχλ η, ὑμητῆρ, ἢ
 μέρα. Ἐτι πρὸ τω τ. πλώ τω ἱπης. ἱπριου τῶ ι. καὶ οἶτος τῆ οί.
 Ἐτι πρὸ τω φ, ἠφαισος, μέσομ ἢ αἰ, ἠφαισίωμ. Πρὸ δὲ τω κ, τῆ
 η, πλώ τω ἠκω, ἠκισα τῶ η, ηχλ ἠκάνω, ἠκέτης, ἠκρίου, ἠκίς ἠρ
 ι, ηχλ οἶκος, τῆ οί. μέσομ τὸ ε, εἶκελος. πλώ τω ἠκάος. Ἐτι πρὸ
 τ ρ. πλώ τ ἠρα, ἠρας, ἠρέμα, ἠριου, τῶ η, ἢ ἠρις τῶ ι. ἢ ὑρῆρα,
 ἠρικανοί, ἠριου τῶ υ. μέσομ τὸ ε. ἠρέμα. τὸ δὲ ἠραῖου, ἢ δία τω
 αομ εἰς ι. ἢ τὸ η. εἰρήνη. Ἐ τὸ μέγα. εἰρωνεία. Ἐτι πρὸ τ χ. πλώ
 Εε τω ἠχος,

sonus per *h*, & abire per *oi*. Ceterū ante *ψ* per *u*, *π*ter ips *h*
i, *θε* per *ε* deus, Themis, Med, *i*, *ε*stiuū. & *ω* magnū, spe
cto. *θ* ante uocalē *ε*dem *ε*. *π*ter sacrificio, uñ uictima per
u. & thiasus per *i*, & intueri per *h*. Ante uero *ε* per *h*, The
bae. Etiam añ *γ*. *π*ter tāgo, cōtingo per *i*. & filia per *u*, Pre
terea ante *κ*, theca. Item ante *λ*. *π*ter capsā per *u*. Rursum
ante *ρ*. *π*ter ianua, thyrsus per *u*. Adhæcañ *σ*. *π*ter sim
bria per *u*. Ante uero *μ* per *u*. *π*ter aceruus per *h*. Etiam ante
μ, thūnus. *π*ter conuiuīū *π* *oi*. & curo per *ε*. *θ*λι per *i*, tris
bulo. *θ*νη per *h*, mori. *θ*ω ante uocalē quidē, uel ante *κ*, & *μ*,
& *μ*, & *σ*, & *ψ*, *ρ* *ω* magnū, iactura, sedes, aceruus, Thō,
thos, palpo. Item añ *λ*, ul' *ρ*, per *o*. *π*ter thorax, Media ia
*θ*ω est *u*, tumultus. *π*ter armo *ρ* *h*, & Thoricus *ρ* *i*. *θ*ρε per *ε*
scribitur, pecus. *θ*ρι ante uocalē *ρ* *i*. *π*ter bibinella, & scir
pus *ρ* *u*. Etiam ante *δ*, uel duplicē cōson. lactuca, paries, pi
lus, tinea. *π*ter deliciari. Poitò añ *μ*, & *σ*, *ρ* *h*, lamētatio, ce
lebrare. Sed ante *λ*, per *u*, rumor. *θ*ρο *ρ* *o* paruū. *π*ter salio,
specula, *ρ* *ω* magnū, *θ*α uero med. in *λ*υ est *u*, cerealia. In *μ*
i, frequēter. *π*ter thamyris *ρ* *u*. In *γ* *π*cedēte *ρ*, *h*. Martius.
κ *ε* *ρ* *ε*, inane. *π*ter *κα**i*, occasio, nouū. *i*. nouū, Cæas. Me
dia *κ*ε habentiū est *ε*, Celeus. *π*ter nigrū, & *υ*, putamē, *π*re
ter cenchines *ρ* *h*. *κ*υ añ uocalē quidē per *u*. *π*ter colūna
lapis *ρ* *i*, & lapis rotūdis *ρ* *oi*. Itē ante *β*. *π*ter arca, & adul
terinū per *i*. Med, *ε*, Cybele. & *h*, adulterinū. & *ω* mag,
arca, Rursum añ *θ*. *π*ter cithara, & cithæron *ρ* *i*. Med, *h*,
& *ε*, cythera, cithæra. *π*ter cytheron. Item ante *κ*, *π*reter
potentiā per *i*. Media *ε*, cyceon. Etiam ante *λ*. *π*ter mul
ceo, & herniosus, & labes per *h*, & Cilicia *ρ* *i*, & concauū
per *oi*. Media *i*, cylindrus. *π*ter herniosus, & Cylene per
h. & *o* paruū, nisi ab inflexione, uel *ρ* cōpositionē *ω* mag
gnū habeat. Item añ *μ*. *π*reter dormire per *oi*, & Cimon
per *i*. Media *i*, cymīnū. Item añ *ρ*. *π*reter hæc, cera, Ceri
thus, cerylus per *h*, & misceo, Circe, Cirrha, per *i*. & dñs
per *oi*.

*π*ρο *π*χος, *τ*ω *h*, *κ*υλ *ο*ίχιδος *τ*η *oi*. *π*ρο δὲ *τ*ω *ψ*, *τ*ω *u*. *π*λήρ *τ*ε *ι*ψ.
*τ*ω *i*. *h* δε, *τ*ω *ε*. *θ*εός. *θ*έμις. *μ*έσορ *τ*ὸ *i*. *θ*ερνόν. *κ*ή *τ*ὸ μέγα.
*θ*εωρῶ. *h* δε, *π*ρο *μ*υ *φ*ωνήεντος, *τ*η *ψ*. *π*λήρ *τ*ε *θ*ύω. *ὅ*θεν *θ*υσία
*τ*ω *u*. *θ* *θ*ίασος *τ*ω *i*. *κ*υλ *θ*ηῶν *τ*ω *h*. *π*ρο δὲ *τ*ω *β*, *τ*ω *h*. *θ*η
βα. *ε*τι *π*ρο *τ*ω *γ*. *π*λήρ *τ*ε *θ*ίγω, *θ*ιγάνω, *τ*ω *i*. *κ*ή *θ*υγάτης *τ*ω
u. *ε*τι *π*ρο *τ*ε *κ*, *θ*ήκη. *ε*λ *π*ρο *τ*ε *λ*. *π*λήρ *τ*ε *θ*ύλαξ *τ*ω *u*. *ε*λ *π*ρο
*τ*ω *ρ*. *π*λήρ *τ*ε *θ*ύρα. *β*ύραος *τ*ω *u*. *ε*λ *π*ρο *τ*ω *σ*. *π*λήρ *τ*ε *θ*ύσα
κος *τ*ω *u*. *π*ρο δὲ *τ*ε *μ*. *τ*ω *u*. *π*λήρ *τ*ω *θ*ημῶν, *τ*ω *h*. *ε*τι *π*ρο *τ*ω
υ, *θ*ήνος. *π*λήρ *τ*ω *θ*οίνη *τ*η *oi*, *κ*ή *θ*είνω *τ*η *ψ*. *h* δε *λ* *τ*ω *i*, *θ*λίβω.
h *θ*νη *τ*ω *h*. *θ*νήσκημ. *h* *θ*ω *π*ρο *μ*υ *φ*ωνήεντος, *h* *π*ρο *τ*ε *κ*. *κ*ή *μ*. *κ*ή
υ, *κ*υλ *σ*, *κ*ή *ψ*, *τ*ω *μ*εγάλω. *θ*ωή, *θ*ώκος, *θ*ωμός, *θ*ωμ, *θ*ώς, *θ*ώψ.
*π*ρο δὲ *τ*ω *λ*, *h* *ρ*, *τ*ω *μ*ικρῶ. *π*λήρ *τ*ε *θ*ώραξ. *μ*έσορ *τ*ὸ *u*. *θ*όρυθος.
*π*λήρ *τ*ω *θ*ωρήσω *τ*ω *h*, *κ*υλ *θ*ωρικός *τ*ὸ *i*. *h* *θ*ρε, *τ*ω *ε*. *θ*ρέμμα. *h*
*θ*ρι *π*ρο *μ*υ *φ*ωνήεντος *τ*ω *i*. *π*λήρ *τ*ω *θ*ρυαλλίς, *κ*ή *θ*ρύορ, *τ*ω *u*.
*ε*τι *π*ρο *τ*ε *δ*, *h* *θ*ισυμφώνη. *θ*ριδακίνη. *θ*ριγρός. *θ*ρίξ. *θ*ρίψ. *π*λήρ
*τ*ε *θ*ρύππειοθα. *π*ρο δὲ *τ*ω *ν*, *κ*ή *σ* *τ*ω *h*. *θ*ρήνος. *θ*ρησκεύειμ. *π*ρο
*δ*ε *τ*ε *λ* *τ*ω *u*. *θ*ρύλλος. *h* *θ*ρο *τ*ω *μ*ικρῶ. *π*λήρ *τ*ε *θ*ρώτκω, *θ*ρωσμός
*τ*ω *μ*εγάλω. *τ*η *ε* δὲ *θ*α, *μ*έσορ *ε*ν *λ*υ *τ*ὸ *u*, *θ*αλύσιον. *ε*ν *μ*ι, *τ*ὸ *i*.
*θ*αμινά. *π*λήρ *τ*ε *θ*άμυρις, *τ*ὸ *u*. *ε*ν *γ* *h*, *h*γ *μ*υ *ρ*, *τ*ὸ *h*. *θ*αργηλιώμ.
h *κ*ε *τ*ω *ε*. *κ*ενόρ. *π*λήρ *τ*ε *κ*αι, *κ*αιρός, *κ*αινόρ, *τ*ὸ *ν*έορ, *κ*αιάε.
*μ*έσορ *τ*ὸ *ε*, *κ*ελεός. *π*λήρ *τ*ε *κ*ελαινόρ. *κ*ή *τ*ὸ *u*. *κ*έλυφος. *π*λήρ *τ*ε
*κ*εργίνης *τ*ω *i*. *h* *κ*υ, *π*ρο *φ*ωνήεντος *μ*υ *τ*ω *u*. *π*λήρ *τ*ε *κ*ίωρ,
λίθος, *τ*ω *i*. *κ*αι *κ*οίας *τ*η *oi*. *ε*τι *π*ρο *τ*ε *β*. *π*λήρ *τ*ε *κ*ιβωτός *κ*ή
*κ*ιβόκλον. *τ*ω *i*. *μ*έσορ *τ*ὸ *ε*. *κ*υβέλη. *κ*ή *τ*ὸ *h*. *κ*ιβόκλον. *κ*ή *τ*ὸ *μ*ε
γα. *κ*ιβωτός. *ε*τι *π*ρο *τ*ε *θ*. *π*λήρ *τ*ε *κ*ιθάρα, *κ*υλ *κ*ιθαρῶν *τ*ω
i. *μ*έσορ *τ*ὸ *h*. *κ*υλ *ε*. *κ*ύθηρα. *κ*υθήρεια. *π*λήρ *τ*ω *κ*ιθαρῶν. *ε*τι
*π*ρο *τ*ε *κ*. *π*λῶ *κ*ίκυς *τ*ω *i*. *μ*έσορ *τ*ὸ *ε*. *κ*υκεώρ. *ε*τι *π*ρο *τ*ε *λ*.
*π*λήρ *τ*ε *κ*υλῶ, *κ*υλ *κ*ηλήτης, *κ*υλ *κ*ηλῆς, *τ*ω *h*. *κ*υλ *κ*ηλικία, *τ*ω *i*.
*κ*υλ *κοῖλον*, *τ*η *oi*. *μ*έσορ *τ*ὸ *i*. *κ*υλινός. *π*λήρ *τ*ε *κ*ηλήτης, *κ*υλ
*κ*ηλήνη, *τ*ω *h*. *κ*υλ *τ*ὸ *μ*ικρόν, *ε*ί *μ*ή *ἀ*πό *κ*λίσεως, *h* *κα*τὰ *σ*ύνθε
σι, *τ*ὸ μέγα. *ε*τι *π*ρο *τ*ε *μ*. *π*λήρ *τ*ε *κο*ιμάσθαι *τ*η *oi*. *κ*ή *κ*ίμων,
*τ*ω *i*. *μ*έσορ *τ*ὸ *i*. *κ*ύμινορ. *ε*τι *π*ρο *τ*ε *ρ*. *π*λήρ *τ*ε *κ*ηρός, *κ*ήρι
δος, *κ*ήρυλος, *τ*ω *h*. *κ*υλ *κ*ηρῶ, *κ*ήρη, *κ*ήρρα *τ*ω *i*. *κ*αι *κ*οίρανος
ε *η* *τ*η *oi*.

per oi, & tūdere per e. Media i, Cerithus. p̄ter Cyrene, & paleæ per n. caduceus per v. Præterea ante φ. præter fucus, Cephisus per n. Med. i. Rursum añ duplicē cōson. præter cācellus, cista, turdus per i. Media e, alueus. Cæterū ante d̄ cū una cōsonante p̄ n. p̄ter gloria per u. Præterea ante π. p̄ter gladiolus per u. Ante uero μ, p̄t. p̄ter cōe per oi. Media v, querula. & ω magnū, particeps. Itē añ σ, uel τ, quomodocunq̄. p̄ter cetus per n, & cubile per oi. Media est n, in pumex, i in hedereus, u in poculū, ω magnū in locus maritimus. κλε per e, gloria. κλη ante uocalē eīdem, uel θ per e, claustrū, claudio. unde truncus per oi. & præter audīo p̄ u. Ante uero β, p̄t. clibanus. Præterea añ μ, & v̄ p̄ter palmes uītis, per n. & inclytus p̄ e. Rursum añ d̄, & ζ, per v, fluctuatio, alluo. Ante uero ς, & σ, & τ, per n. præter quod à flecto, inflexio per i. κλω cum θ, per ω magnum, uoluo. Præterea ante ψ, fur. Verum ante μ, & ω, p̄ o paruum. præter furculus. κνω per αι, præter uespera. κνι ante d̄ quidem, & κ, & σ, per ι, urtica, cnicum, nidor. añ uero ζ per υ, catulire. Porrò ante μ, per κ tibia. κνω p̄ ω magnū, fera. κο per o paruum. præter q̄ ubi β, uel d̄, uel φ sequitur, gobius, cāpana, mutus. & p̄ter poculum, luctus, ueto, membrum, comus, pagus habitationis, conus, culex, ansa, cos, garrire, suspēdere. Media e, & υ, uagina, articulus. p̄ter cochlea, gobius, Corinthus, Corinus, oleaster, cribrū, coplischus, garrio p̄ i. & Coreffus p̄ n. & graculus, Corœbus p̄ oi. & cicutā per e. & o paruum, cucurbita. præter iugū, conix, strepitus, cultui indulgens. κρε per e, p̄ter ea, quib⁹ υ, uel π sequitur, perficere, crapula. κρι ante uocalē per i, præter frigus per υ, & princeps per e. Item ante β, & θ, & κ, clibanū, hordeum, ansa. Item ante υ. p̄ter fons per n. Cæterum ante σ, & τ, præter Cres, & Crestonia p̄ n. & Croesus p̄ oi. Media ω magnū. Ante uero γ, uel d̄, uel μ, uel π, unicōsone per n, bonū, uitta, p̄cipitiū, crepida. p̄ter algor per υ.

τῆ οι. καὶ κείρα τῆ ε. μέσορ τὸ ι. κήριδος. πλήρ τῶ κυρήνη, & κυρήβια τῶ η. καὶ κηρύκειορ τῶ υ. ἐτι πρὸ τῶ φ. πλήρ τῶ κηφήμ. καὶ κηφιαδὸρ τῶ η. μέσορ τὸ ι. ἐτι πρὸ δισυμφώνωρ. πλήρ τῶ κηγ κλίε, κίση, κίχλα, & τῶ ι. μέσορ τὸ ε. κυφέλη. πρὸ δὲ τῶ δ, μονοσ συμφώνωρ, τῶ η. πλήρ τῶ κῦδὸρ, & τῶ υ. ἐτι πρὸ τῶ σ. πλήρ τῶ κίπαρορ & τῶ υ. πρὸ δὲ τῶ ν, & τῶ ι. πλήρ τῶ κοινὸρ τῆ οι. μέσορ τὸ υ. κινύρα. καὶ τὸ μέγα, κοινωνός. ἐτι πρὸ σ. ἢ τ, ὄπωσοῦ. πλήρ τῶ κῆτορ & τῶ η. & κοίτη τῆ οι. μέσορ τὸ η, & τῶ κίσηριε. τὸ ι, & τῶ κίσηρορ. τὸ υ, & τῶ κισύβιορ. τὸ μέγα & τῶ κῆτωρ. ἢ κλε, & τῶ ε. κλέορ. ἢ κλη πρὸ μὲν φωνήεντορ ἢ δ, τῆ ε, κλεθρορ, κλείω. ὅθεν τὸ κλοιδὸρ, τῆ οι. καὶ πλῆρ τῶ κλῖω τῶ υ. πρὸ δὲ τῶ β τῶ ι. κλίβανορ. ἐτι πρὸ τῶ μ ἢ ν. πλήρ τῶ κλημα & κπέλα, & τῶ η. καὶ κληνός, τῆ φ. πρὸ δὲ τῶ δ, καὶ ζ, & τῶ υ, κλῖρω, κλῖζω. πρὸ δὲ τῶ ς, καὶ τῶ σ. καὶ τ, & τῶ η. πλήρ τῶ ἀπὸ τῶ κλῖνω. κλίσιε, & τῶ ι. ἢ κλω μετὰ μ, τῶ δ, & τῶ μεγάλω, κλώδω. ἐτι πρὸ τῶ ψ, κλώψ. πρὸ δὲ τῶ ν, καὶ π, τῶ μικρῶ. πλήρ τῶ κλώμ. ἢ κνω τῆ αι. πλήρ & κνέφαρ. ἢ κνι πρὸ μ, τῶ δ, & τῶ καὶ σ, & τῶ ι, κνίδη, κνίκωρ, κνίσφα. πρὸ δὲ τῶ ζ, τῶ υ, κνυζάδα. πρὸ δὲ τῶ μ, τῶ η. κνήμη. ἢ κνω, τῶ μεγάλω, κνώδαλορ. ἢ κο τῶ μικρῶ. πλήρ ἐνθα τὸ β, ἢ δ. ἢ φ, ἐπετα, κωβιδὸρ. κώλωρ. κωφός. καὶ πλήρ τῶ κώλωρ, κωκυτός, κωλύω, κώλορ, κώμορ, κώμη & σιωπικήσεωρ, κώνωρ, κώνωψ. κ ὦπη. κῶρ, κωτίλλωρ, κωχένωρ. μέσορ τὸ ε, & τῶ υ, κολέορ, κόνυλορ. πλήρ τῶ κοχλίε, κωβιδὸρ, κὸ ρηνορ, κὸρινορ, κὸτινορ, κὸσκίνορ, κὸψιχορ. κωτίλλω, & τῶ ι. καὶ κὸ ρηνορ & τῶ η. ἢ κολοιδὸρ. κὸροιβορ, τῆ οι. ἢ κώνωρ τῆ φ. ἢ τὸ κηρορ, κολοκύντη. πλήρ τῶ κολώνη. κωρώνη. κολώορ. κομμωτική. ἢ κρε & τῶ ε. πλήρ ἐφ ὧν υ ἢ π ἔπειτα, κραινέωρ, κραιπάλη. ἢ κρι πρὸ μ, φωνήεντορ, & τῶ ι. πλήρ τῶ κρυός, & τῶ υ. ἢ κρείωμ, τῆ φ. ἐτι πρὸ τῶ β, ἢ δ. ἢ κ. κριβανορ, κριτή, κρίκορ. ἐτι πρὸ τῶ ν. πλῆρ τῶ κρήνη, & τῶ η. ἐτι πρὸ τῶ σ, ἢ τ. πλήρ τῶ κρήε. ἢ κρηκωνία, & τῶ η. ἢ κροσσορ, τῆ οι. μέσορ τὸ μέγα. πρὸ δὲ τῶ γ, ἢ δ, ἢ μ, ἢ π. μονοσυμφώνωρ, τῶ η. κρήνορ, κρηδέμνορ, κρημνός, κρηπίε. πλήρ τῶ κρημός.

per u. Ante π̄ aut per u, abscōdo, uñ clam: κρο per o paruū. p̄ter ea in qbus β, uel ξ sequit̄, cincinnus, cornicor. Med: u, cepa. κ̄ε p̄ ε, parēto. κ̄η ᾱñ quidē δ, uel μ, uī μ p̄ κ, pectē, possessio, pecus. p̄ter occido per ε, unde occido p̄ i. Cete r̄um ᾱñ ζ, & λ, p̄ i, cōdo, aries. Ante uero π, per u, pulso. At ᾱñ σ per ε, pecten, nēpe ædificatio p̄ i, & possessio p̄ κ, uidelicet ab ædificatū esse, & possedisse facta, illinc & s̄i milē literā hñt. Incipiētis aut̄ κα, media ε, carneades. & u, tego. p̄ter tabernari⁹, camelus, transtrū, Carthago, p̄ κ, & fornax per i. & p̄ ω magnū, exorno. p̄ter arca panaria.

Λε per ε. p̄ter guttur, læuius, procella, & in quibus φ, uel ψ sequitur, amictus, uelox. Media u, testa. λφ ante uocalē per ε, planū. p̄ter ualde, & calidum per i, & seges, uñ de populari, à quo latro per κ, & soluo, unde, solutio, & solutum per u. Item ante ω, linquo, unde reliquū per oi. p̄ter adeps per i, & molestia, molestū p̄ u. Preterea ante τ, mīnister, p̄ter humile per i. Porro ante β, per i. p̄ter libate p̄ ε, unde libatio p̄ di. Media u, libya. Rursum ante κ, & λ, p̄ter canistrū per ε, & lecythus p̄ κ, & lupus, Lycābe, & annus per u. Media est α, desidero. & p̄ u, uasculū. Preterea ante μ. p̄ter hortus, & pratū per ε. & Lemnos, quæstus per κ, & ledere per u, & pestis, moribus per oi. Item ᾱñ μ. p̄ter torcular p̄ κ. Itē in χ. p̄ter lychnus luminis p̄ u. Rursum ᾱñ duplex ω, ut supplico, unde supplicatio, à quo rogare. p̄ter rabies per u. Ante uero γ, per κ. p̄ter stridulus, & fuligo per i, & obscuritas, lynx, uimē per u, & pestis per oi. Preterea ante θ, unicōsone. p̄ter lapis per i. Etiam ante ξ, uel ς. p̄ter impudens p̄ i, & lyra per u, & flos p̄ ε. ante uero δ, uel θ, per oi, cōuiciū, ultimus. p̄ter lydus per u. Media o paruū. Sed ante ζ, uel θ, p̄ u, singultire, cruor. λο per o paruū. p̄ter iniuria, penula, quiesco. In λα uero media est ε, nugax, & u, spolia. p̄ter loquacitas, lapitha per i, & splendor per η.

ME

τῶ u. πρὸ δὲ τοῦ π̄, τῶ u. κρύπτω, ὅθεν τὸ κρύβδω. ἢ κρο, τῶ μικρῶ. πλήρ ἔφ ὦμ β, ἢ ζ ἔσεται. κρώβυλος. κρώβημ. μέσομ τὸ u. κρόμμυομ. ἢ κτε τῶ ε, κτερίζω. ἢ κτη, πρὸ μου τοῦ δ, ἢ μ, ἢ ν, τῶ κ. κτηδῶμ, κτημα. κτηνος. ὡλήμ τοῦ κτείνω τῆ φ. ὅθεν τὸ κτηνώω, τῶ i. πρὸ δὲ τοῦ ζ, κηλ λ, τῶ i. κτίζω, κτίλθ. πρὸ δὲ τοῦ π, τῶ u. κτυπῶ. πρὸ δὲ τοῦ σ, τῆ φ. κτείς. τὸ γάρ τι κτίσις τῶ i. κηλ κτησις τῶ κ, δηλονότι ἄπο τ' ἐκτίσθαι, κηλ κηκίσθαι γένονμνα. ἐκείθεν καὶ τὸ ἀντίσοιχον ἴχει. τῆς δὲ κα τὸ μέσομ ε, καρνεάδης. κηλ τὸ u. καλύπτω. πλῶ τῶ κἀπηλος, κἀμηλος, καυθήλιον. κερκῶμ, τῶ κ. καὶ κάμινοσ, τῶ i. κῆ δ' μέγα, καλ λωπίζω. πλῶ τοῦ κἀρδῶποσ.

ἢ λε τῶ ε. πλήρ τ' λαίμοσ, λαίος, λαίλοσ. κῆ ἔφ ὦμ τὸ φ. ἢ ψ ἔπεται, λαίφοσ, λαίφρομ. μέσομ τὸ u. λέπυρομ. ἢ λε. πρὸ μὲν φωνήεντοσ τῆ φ. λείοσ. πλήρ τ' λίαμ. κῆ λιαρόμ. τῶ i. κῆ λήιοσ, ὅθεν τὸ λήιζεσθαι, ἄφ οὔ τὸ λησῆσ. τῶ κ. καὶ λύω, ὅθεν λύσις. Ἐ λυτόμ, τῶ u. ἐτι πρὸ τοῦ π, λείπω. ὅθεν τὸ λοιπόμ τῆ oi. πλῶ τοῦ λίποσ, τῶ i. κηλ λύωκ, λυπρόμ, τῶ u. ἐτι πρὸ τοῦ τ, λατρυγός. ὡλήμ τοῦ λιτόμ, τῶ i. πρὸ δὲ τοῦ β, τῶ i. πλῶ τ' λείβεμ, τῆ ε, ὅθεν λοιβῆ τῆ oi. μέσομ τὸ u. λιβύη. ἐτι πρὸ τ' κῆ κῆ γ. πλῶ τοῦ λεινομ τῆ φ, κῆ λήκυθοσ τῶ κ. κῆ λύκοσ ἢ λυκάμβη, κηλ λυκάβασ, τῶ u. μέσομ ἢ αἰ, λιλαίομαι. κηλ τὸ u. ληκύθιομ. ἐτι πρὸ τοῦ μ. πλῶ τοῦ λείμασ. κηλ λαμῶμ τῆ ε. Ἐ λῆμυθ, λῆμμα τῶ κ. καὶ λυμαίνεσθαι, τῶ u. κηλ λοιμοσ νόσοσ τῆ oi. ἐτι πρὸ τ' ν. ὡλήμ τοῦ ληνοσ τῶ κ. ἐτι πρὸ τ' χ. πλήρ τ' λύχνοσ φωτόσ τῶ u. ἐτι πρὸ δ' ἴσοσ. οἶομ λίασομαι, ὅθεν τὸ λιτή. ἄφ οὔ τ' λιτανεύημ. πλήρ τ' λύασα τῶ u. πρὸ δ' τ' γ τῶ κ. ὡλήμ τ' λιγῆσ κῆ λιγνῆσ τῶ i, κῆ λυγῆ, λυγξ, λύγοσ τῶ u. κῆ λοιγός τῆ oi. ἐτι πρὸ τ' ς, μονοσυμφώνωσ. πλήρ τ' λίθοσ τῶ i. ἐτι πρὸ τ' ξ, ἢ ρ. ὡλήμ τοῦ λιρόσ τῶ i. κῆ λύρα τῶ u, κηλ λείριομ τῆ φ. πρὸ δ' τ' δ, ἢ θ, τῆ oi, λοιδορία. λοιδορῆσ. πλήρ τοῦ λυδοσ, τῶ ν. μέσομ δ' μικρόμ. πρὸ δ' τ' ξ, ἢ ς, τῶ u, λυζήμ, λυθροσ. ἢ λο. τῶ μικρῶ. πλήρ τ' λώβη. λώπιομ, λωφῶμ. τῆς δ' λα, μέσομ δ' ε, λακέρυζα, κῆ δ' u. λάφουσα. πλήρ τ' λαλια, λαπίθησ, τῶ i. κῆ λαμωκῶμ, τῶ κ.

H ME

M. scribitur per ε. p̄ter obstetrix, appetere, furere, Meo-
 tis. Media est ε. p̄ter inuidēs, & nigra. & υ, ebrius. p̄ter
 modiū per ι. & ω magnū, Meotis. m̄ sola per κ. ante uero
 α, per ι, impurū. Item añ γ, misceo. p̄terea ante κρ, uel γρ,
 paruū, mitra. p̄ter matrix per κ. Item añ μ, imitari. Rur-
 sum ante σ unicōsone, uel cum ϑ, odium, merces. p̄ter
 scelus per υ. Media α, uelox. At ante δ, & θ per κ. p̄ter
 rideo per ε, & tabefacere, & ferrū cādens p̄ υ. Med. in δι,
 per ι, rideo. In θυ per υ, Metymna. Item añ κ uniconsone,
 p̄ter mugire, Mycenæ, fungus p̄ υ. & Micyllus per ι. cui⁹
 media υ. Item añ λ. p̄ter simlax, & minyū per ι. & mola
 per υ, atq; adulari per ε. Media ι, blandū. & ω magnum,
 melothrū. Item añ μ. p̄ter mentha, Minos, minuere p̄ ι.
 Media υ. p̄ter succēfere ad irā per ι. P̄terea ante ρ unicō-
 sone. p̄ter unguentū, & infinita, & formica per υ. fatum p̄
 οι. & adolescētulus per ε. Media ι, Merinthus. p̄ter filo
 per υ. Itē ante τ uniconsone p̄ter filum per ι. Media est υ,
 Mitylene. P̄terea ante χ. p̄ter mœchus p̄ οι, & latebra
 per υ. Ante uero ζ, uel θ, uel σ, uel ς, uel τ, uel ρ bicōsone
 uel uocalem. p̄ter α, & ο, p̄ υ, ut sugere, fabula, mysteriū,
 mus, μισκέλεθρον. ι. muris stercus, Mysia, pulmētū, myr-
 tus, claudere, asylus. p̄ter odisse, minutū seco, cuius media
 υ. Verum añ ο paruū p̄ ε, minus. μνι añ uocalē qdē, μνι-
 cus p̄ ι. memoria p̄ φ. añ uero μ, & σ, p̄ κ, memoria, p̄cus,
 μο p̄ ο paruū. p̄ter irisor, mom⁹, fatuus. Med. υ, plumbū,
 & ο paruū, malua. Dicitōis aut̄ à μα incipiētis med. ε, ma-
 cedo. p̄ter beata. & qdē in γνη p̄ κ, magnetes. in ρι uero p̄ ι.
 N. ne per ε. p̄ter nax, & habitare. Media ε, & ο paruū, nu-
 bes, pullus. Nκ sola aduerbialiter quidē per κ. ι. per. cōium-
 ctūe aut̄ per υ. Añ uero cōsonantē p̄ ε, nouale. Item ante
 λ, Nilus. Añ uero ζ per ι, lauio. Item ante κ. p̄ter cōtentio,
 Rursūm ante π, lauio. Ceterū ante ρ p̄ κ, Nereus. Med. ι,
 naticulus. Et̄iā añ σ. p̄ter Nisa urbs, p̄ ι, & iurgere p̄ υ. Item
 ante φ

η με, ζει ε. πλὴν τῶν μαῖα, μαμαῶν, μαίνεσθαι, μαῖωτις. μέ-
 σον τὸ ε. πλὴν πῦ μεγαύρων, καὶ μέλαινα. καὶ τοῦ μέθυσος.
 πλὴν τῶν μέλιμονορ, τῶν ι, καὶ τὸ μέγα μαῖωτις. η μκ. μόνη, ζει κ. Πρὸ
 δὲ τοῦ α, ζει ι. μισρόν. ἐτι πρὸ τοῦ γ, μιγνύω. ἐτι πρὸ τοῦ κρ,
 ἢ τρ, μικρόν, μίτρα. πλὴν τοῦ μήτρα ζει κ. ἐτι πρὸ τοῦ μ, με-
 μέσθαι. ἐτι πρὸ τοῦ σ μονοσυμφώνως ἢ μετὰ τοῦ ϑ, μῖσος,
 μισθός. πλὴν τῶν υ. μῦσος τῶν υ. μέσον ἢ α, μίθαικος. Πρὸ δὲ
 τοῦ δ, καὶ θ, τῶν κ. πλὴν τοῦ μισθῶ, τῆ φ. καὶ μισθῶν καὶ μισθῶν
 τῶν υ, μέσον ἢ δι τῶν ι. μισθῶ. ἢ θυ τῶν υ. μισθῶν. ἐτι πρὸ
 τοῦ κ, μονοσυμφώνως. πλὴν τοῦ μισθῶ, μισθῶν, μισθῶν, τῶν κ,
 καὶ μισθῶν τῶν ι. οὔ μέσον, τῶν υ. ἐτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τῶν
 μίλαξ. καὶ μίλτος, τῶν ι, καὶ μύλη, τῶν υ. καὶ μελίσσειναι τῆ
 ε. μέσον τὸ ι. μίλιχορ. καὶ τὸ μέγα, μίλωθρον. ἐτι πρὸ τῶν
 μ, πλὴν τῶν μίνθη. μίνως. μινύθρον, τῶν ι. μέσον τὸ υ. πλὴν τοῦ
 μνίσην ἐπὶ ὄργης τὸ ι. ἐτι πρὸ τῶν ρ μονοσυμφώνως. πλὴν τῶν μύ-
 ρον. καὶ μυρία. καὶ μύρμηξ, ζει υ. καὶ μοῖρα τῆ οι. καὶ μερά-
 κιορ τῆ ε. μέσον τὸ ι. μήρινθος. πλὴν τῶν μνήω τῶν υ. ἐτι πρὸ
 τοῦ τ, μονοσυμφώνως. πλὴν τοῦ μίτος ζει ι. μέσον τὸ υ. μίτυ-
 λήν. ἐτι πρὸ τοῦ χ. πλὴν τοῦ μοιχός, τῆ οι, καὶ μυχός τῶν υ.
 Πρὸ δὲ τῶν ζ. ἢ θ, ἢ σ, ἢ ς, ἢ δύο τῆ, ἢ ρ, δισυμφώνως, ἢ φωνήεν-
 τος. πλὴν τῶν α, καὶ ο, τῶν υ. μύζα, μύθος, μυσήριον. μύς. μυσκέ-
 λεθρον, ἢ τῶν κόπρος. μυσία. μυστωπός, μύστρος, μύσην, μύσην.
 πλὴν τῶν μισθῶ, μισθῶν, οὔ μέσον τὸ υ. Πρὸ γε μὴν τῶν μικρῶν τῆ φ
 μέσον. η μνι πρὸ φωνήεντος μνι, μνίον, τῶν ι. μνεία τῆ φ. πρὸ δὲ τῶν
 μ, καὶ σ, τῆ κ. μνήμη, μνήμη. η μο τῶν μικρῶν. πλὴν τῶν μῶκος, μῶ-
 κος, μωρός. μέσον τὸ υ, μόλυβδον. καὶ τὸ μικρόν, μολόχην. τῆς δὲ
 μα, μέσον τὸ ε. μακεδών. πλὴν τῶν μάκαιρα. καὶ ἢ μνι γνη, τῶν κ.
 μαγνήτις. ἢ δὲ ρι. ζει ι. η νε, ζει ε. πλὴν τῶν ναι. καὶ ναισην. μέσον
 τὸ ε, καὶ τὸ μικρόν, νεφέλη. νεσθός. η νη μόνη ὑπὸ ἑξήματι κῶς μνι
 ζει κ. νη. σωδισμικῶς δὲ, τῶν υ. Πρὸ δὲ φωνήεντος, τῆ φ. νήος. ἐτι
 πρὸ τῶν λ. νήλος. πρὸ δὲ τῶν ζ. ζει ι. νίζω. ἐτι πρὸ τῶν κ, πλὴν τῶν
 νήκος. ἐτι πρὸ τῶν π, νίπῳ. πρὸ δὲ τῶν ρ, τῶν κ. νηρένς. μέσον τῶν ι.
 νήριον. ἐτι πρὸ τῶν σ. πλὴν τῶν νίσα πόλις, τῶν ι. καὶ νύσην, τῶν υ. ἐτι
 Ff πρὸ

ante φ per η, uigilare, unde sobrietas. p̄ter uingere, unde
 nix, & madefacere p̄ α. Etañ τ, p̄ter nitrū per ι. Præterea
 añ μ, & ν, & ξ, p̄ ν, nympha, nūc. p̄ter Ninus, & ip̄m p̄no
 minaliter per ι. vo per ο parui. p̄ter nos, & n̄m, & terga:
 III. ξε per ε, præter carminare. ξη ante ς quidē, aridū p̄ κ
 nouacula per υ. Ante uero φ, per ι, ensis. Reliqua aut̄ per
 υ, radere, lignū, uestis:
 O. ο per ο parui. p̄ter ω̄ adverbiale, ouī, uetus, hic, can
 tus, partus, ulna, humer⁹, membrū, emptio, hora, orio, or
 ropus, auris, auris, Orithyia, Orites, rugire, pallidū, ωψ p̄
 oculo. Media est ε, ueru, ulna. & ο paruum, obolus. præ
 ter Oropus. Et ι quidem in κρι, ο paruum, pulpitu. & μι,
 p̄ter obses per η, & similis per οι. & ωι, retro. p̄ter subula
 per η, & coire per υ. Et πλι. armatus. Et ρι, origanū. p̄ter
 hæc, fodio, tumultus p̄ υ, & ea quæ à monte. In ηυ uero υ,
 elatū. & in δυ, dolor. præter uiator, Odion per ι, & Odū
 mas, Odeffus p̄ η. & θρυ, Othryoneus. & λυ, siligo, præter
 paucum per ι. & in μνυ, iuro. & ξυ. acuo. & θρυ, impello.
 & χυ, tutū. p̄ter q̄ à uerbo in δνω. In ηυ uero & φε per α,
 somniū, debeo. & per ω magnū. Med. ι. p̄ter Ogygia, ru
 gire p̄ υ, & Orithyia, Orites, & si quod cōtentiuū p̄ α.
 Π. πε per ε, præter Pæan, ferire, puer, ludere, uñ ludis
 crum, farina, illustrare. Media ι, calciamentū, πι sola ad
 uerbialiter per η quidē in statione. per οι aut̄ in motu, ubi
 stem, quo eā. Ante uero uocalē per οι, facio, quale. p̄ter
 pingue p̄ ι, unde pieria, triticū, & pus, & scyphus p̄ υ, &
 p̄mere per ι. Media ε, theca. p̄ter pinguefacere. Sed ante
 γ per η, fons, p̄ter nates per υ. Media p̄ η, fonticulus. p̄ter
 glacialis p̄ υ. Item añ δ, p̄ter fons per ι. & Pydna p̄ υ. Rur
 sum ante λ. p̄ter porta, & pileus per ι. Præterea ante χ ut
 cubitus. Cæterū ante υ, per ι scribitur: p̄ter poena per οι.
 & audio, & densus per υ. & fames per α. & fericum per η.
 Item ante σ, & τ, fides, pinus. p̄ter cogo, uñ coagulū p̄ η
 & audis

πρὸ τοῦ φ, ἔθ' η. νήφην. ὅθεν νήφεις. πλὴν τοῦ νήφην. ὅθεν τὸ νιφεῖς
 τός, καὶ νείφην τῆ ε. ἐτι πρὸ τ̄ τ, πλὴν τοῦ νίτρον τῶ ι. πρὸ δὲ
 τοῦ μ, καὶ ν, καὶ ξ τῶ υ. νύξ. νύμφη. νύ. πλὴν τοῦ νίνος. καὶ
 νῆμ ἀντωνυμικῶς, ἔθ' ι. η νο, ἔθ' μικρῶ. πλὴν τοῦ νῶ. καὶ νῶϊμ.
 καὶ νῶτα. III. Η ξε, τῶ ε. πλὴν τῶ ξάνην. Η ξι πρὸ μῶν τοῖς,
 ξηρόν, τῶ η. ξυρός, τῶ υ. πρὸ δὲ τοῦ φ, τῶ ι, ξίφος. τὰ λοιπὰ δὲ
 πάντα τῶ υ. ξύφην. ξύλον. ξυσίς. O. Η ο, τῶ μικρῶ. πλὴν τοῦ
 ὦ ὑπὸ ῥήματι. ὦρον. ὠγύγιον. ὦδε. ὠλή. ὠσίς. ὠλένη. ὠμόρ.
 ὠμος μορίς. ὠνή. ὠρα. ὠρίων. ὠρωπός. ὠς. ὠτός. ὠρείθια. ὠ
 ρεΐτης. ὠρεύεται. ὠφελῆμ. ὠχρόν. ὠψ τοῦ ὀφθαλμοῦ. μέσον τὸ ε.
 ὀβελός. ὠλένη. ἢ τὸ μικρόν, ὀβελός. πλὴν τῶ ὠρωπός. ἢ τὸ μ
 ι, ἢν κρι, τῶ μικρῶ. ὀκρίβας. ἢ μι. πλὴν τοῦ ὀμης, ἔθ' η, ἔθ' ο
 μοιός τῆ οι. ἢ πι. ὀπίσω. πλὴν τῶ ὀπήγιον τῶ η. ἢ ὀπύθη, τῶ υ.
 καὶ πλι. ὀπλίτης. καὶ ρι, ὀρίγανον. κλῶν τῆν. ὀρύσσω. ὀρυγμα
 δός ἔθ' υ. καὶ τῆν ἀπὸ τοῦ ὄρεος. ἢν δὲ κυ, τὸ υ. ὀγκύλον. καὶ
 δυ, ὀδύνη. πλὴν τῆν ὀσίτης. ὀσίωμ, ἔθ' ι. καὶ ὀδήμας, ὀδκασός
 τῶ η. καὶ θρυ. ὀθρυονεύς. καὶ λυ. ὀλύρα. πλὴν τῶ ὀλίγον, τὸ ι.
 καὶ ἢν μνυ. ὀμνίω. καὶ ξυ. ὀσύνω. καὶ τρυ ὀτρύνω, καὶ χυ, ὀχυ
 ρόν. εἰ μή τι ἀπὸ τῶ δνω. ἢν δὲ νει, ἔθ' φει, τῆ ε. ὄνερον. ὀφείλω.
 καὶ τῶ μεγάλῳ δὲ, μέσον τὸ ι. κλῶν τῆν ὠρυγίη. ὠρεύεται ἔθ' υ,
 καὶ ὠρείθια ὠρεΐτης. καὶ εἰτί περιεκτικόν τῆ ε.
 Π. Η πε τῶ ε. κλῶν τῶ παΐμ. παΐμ. παΐς. παΐξην, ὅθεν
 τὸ παΐγιον. παμπάλη. παίφασσην. μέσον τὸ ι, κέσλιον. Η πι
 μόνη ἐπιῤῥηματικῶς η μὲν ἐπὶ σάσεως. οι δὲ ἐπὶ κινήσεως. πῆ
 σῶ. ποῖ, βῶ. πρὸ δὲ φωνήεντος, τῆ οι. ποιῶ. ποῖον. πλὴν τῶ πῖον
 τῶ ι. ὅθεν τὸ περία. πύρος, ἢ πῦρον, ἢ πύελος, τῶ υ, καὶ πῖζην,
 τῶ ι. μέσον τὸ ε πύελος. πλὴν τοῦ πιαίνην. πρὸ δὲ τοῦ γ τῶ η.
 πηγῆ. πλὴν τῶ πνγῆ, τῶ υ. μέσον τὸ η, πηγῆσιον. πλὴν τῶ πηγυ
 λῆς τῶ υ. ἐτι πρὸ τῶ δ. πλὴν τῶ πῖδαξ, τῶ ι. ἔθ' πῦδνα, ἔθ' υ.
 ἐτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τῶ πύλη, ἔθ' υ. ἔθ' πῖλος, τῶ ι. ἐτι πρὸ τοῦ
 χ. οῖον, πῆχυς. πρὸ δὲ τοῦ ν, τὸ ι. πλὴν τῶ ποινη, τῆ οι. καὶ πω
 θάνομαι, καὶ πυκινός τῶ υ. ἢ πείνα τῆ ε, ἢ πῆνη τῶ η. ἐτι πρὸ
 τοῦ σ, ἢ τ, πίσις. πίτυς. πλὴν τοῦ πῆσσω, ὅθεν τὸ πητύα, τῶ η.
 Ff ἢ καὶ

& auditus per u. Med. u, coagulū. Verum añ θ per u, puz-
trefacio, pythia, fundū. p̄ter suadeo p e, & probabile, si-
mia, doliū per i. Med. i, est κ, simia. Rursum añ κ, prater
uarium per oi, & amarū per i. Media i, uariū. Etiam añ
ξ, cū pugnīs. Item ante ρ, p ϕ, penetro, experiētia. p̄ter pe-
ra per κ, & ignis p̄ u. Med. α, pyraeus, & in pyrene qdem
κ, in tabulatū uero p i. ωλε p e, p̄ter agmē quadratū. πλοι
ante uocalē per oi, nauigiū. Ante uero θ, uel μ, ul' ρ, per κ,
multitudo, errare, plenū. Media ε, & u, error, inundatio.
Ceterū ante v unicōsone quidē per u, lauo. Cum θ uero,
per i, later. ωλο per o parui, prater ea quae a nauigauī, &
nauigauit, ut nauigabile, natile. πνι añ γ quidē p i, estus.
Ante uero ζ per u, curia Athen. πο p o parui, meatus, po-
lus. p̄ter barba, pullus, luctus, quomodo, ouile, ubi. Med.
est ε, & i, bellum, canus. p̄ter podicris per κ. & o paruum,
bulla. πρε per ε, in his q̄ graeca sunt. πρι ante uocalē qui-
dem per i, emere. Verum añ λ, & μ, & τ, per u, puppis,
pedes, magistratus Athen. Ceterū añ ν, & σ, p κ, p̄ceps,
fulmē. p̄ter frutex, & priusq̄ per i. Ante aut̄ ξ, per oi, dos.
π̄ε per ε scribit̄. p̄ter labi, unde lapsus. π̄ι añ uocalē qui-
dem, uentilabrū per u, pauor p oi. ante uero λ, per i, plu-
ma. Verum ante σ, ptisana, per i, corrugo. Per se actiuū
per u. π̄ω per ω magnū, prater ramus. π̄α autem media
est i, & ε, Parmisus, uirgo, prater luctor, uetus.

ϑ. π̄ε per ε, p̄ter peruersus, rorare, malleus. ρoi ante α per
oi, malum punicū, prater riuus per u. Etiam añ β, absor-
bitio. Ante uero uocalē aliam, p u, libero. Item añ γχ, ioc-
strum. Rursum ante θ, rythmus. Item ante κ, & μ, & π,
p̄ter ictus p̄ i. Ante uero γ unicōsone, uel ζ, ul' μ, p i, rigor,
radix, lima, & stridor p oi. Item añ σ, & τ, p κ. p̄ter ruga p
u. Media i, resina. ρo per o parui. p̄ter robur, rima, uirgul-
tum. Med. in rosario, ω magnū, in Rhodope o parui. ρα
uero media i, & ω magnū, gracilis, ociū. p̄ter segnis per u.

καὶ πύσις. τῶ u. μέσομ τὸ v. πητύα. πρὸ, δὲ τῶ θ τῶ θ. πύθω. πυ-
θία. πυθμήμ. ὡλλῶ τῶ πείθω τῆ ε. κῆ πιθανόν, πίθκος, πίθος
τῶ i. μέσομ τῶ i, τὸ η, πίθκος. Ἐτι πρὸ τῶ κ. πλήμ τῶ ποικί-
λομ, τῆ oi. κῆ πικρὸμ τῶ i. μέσομ τὸ i. ποικίλομ. Ἐτι πρὸ τῶ ξ,
πύξ. πρὸ δὲ τῶ ρ, τῆ ε, πείρω. πῆρα, πλήμ τῶ πῆρα τῶ κ. κῆ πῆρ
τῶ u. μέσομ ἢ α. πῆραίεϋς, κῆ γν μὲν πυρήνη, τὸ η, γν δὲ πῆρῖν
θος, τὸ i. ἠπλε τῶ ε. πλῶ τῶ πλαύσιομ. ἠπλοι, πρὸ μὲν φωνῆ
εὔτος, τῆ oi. ὡλοῖομ. πρὸ δὲ τῶ ρ, ἢ μ, ἢ ρ, τῶ κ, πλῆθος. πλημ
μελῆμ, πλῆρες. μέσομ τὸ ε, κῆ u. πλημμέλημα, ὡλημμυρία.
πρὸ δὲ τῶ ν, μονοσυμφώνως μὲν τῶ u, πλύνω, μετὰ δὲ τῶ θ, τῶ
i. ὡλίνθος. ἠπλο, τῶ μικρῶ. πλήμ τῶ ἀπὸ τῶ πέπλομαι κῆ πέ-
πλοται. οἶομ πλώμομ, πλωτόμ. ἠπνι, πρὸ μὲν τῶ γ, τῶ i,
πνίγος. πρὸ δὲ τῶ ξ, τῶ u. πνύξ. ἠπω, τῶ μικρῶ. πόρος. πόλος.
πλῶ τῶ πάγωμ. πῶλος. πῶρος. πῶς. πῶν. πῶ. μέσομ τὸ ε. ϑ
i, πόλεμος. πολίος. πλήμ τῶ ποσῆρις, τὸ η. κῆ τὸ μικρὸμ πομ-
φύλις. ἠπρε, τῶ ε. ἑλληνικῶν ὄντων. ἠπρι πρὸ μὲν φωνῆεντος
τῶ i. πρίασθαι. πρὸ δὲ τῶ λ. κῆ μ. ϑ τ. τῶ u. πρῦμνη, πρῦλις.
πρῦτανις. πρὸ δὲ τῶ ν. καὶ σ. τῶ η. πρηνής. πρηνής. πλήμ τοῦ πρῖ-
νος κῆ ὡρίμ, τῶ i. πρὸ δὲ τῶ ξ, τῆ oi. προῖξ. ἠπῆ, τῶ ε. πλῶ
τῶ πῆαιεμ. ὄθεμ τὸ πῆαιεμα. ἠπῆ, πρὸ μὲν φωνῆεντος, τῶ u.
πῆνομ, πῆοία δὲ τῆ oi. πρὸ δὲ τοῦ λ, τῶ i, πῆίλομ. πρὸ δὲ τῶ σ. πῆισ-
σάνη, τῶ i. πῆισσομαι, τὸ αὐτονεργητικόν, τῶ u. ἠπῆ, τῶ με-
γάλω. ὡλήμ τῶ πῆορθος. τῆς δὲ πα, μέσομ τὸ i. κῆ ε. πῆρμισος.
πῆθίνος. πλήμ τῶ παλαίω, παλαίόμ.

ἠρε, τῶ ε. πλήμ τοῦ ῥαμβός. ῥαίνεμ. ῥαῖςῆρ. ἠρι, πρὸ μὲν
τοῦ α, τῆ oi. ῥοία. ὡλήμ τοῦ ῥύαξ, τῶ u. Ἐτι πρὸ τοῦ β. ῥοῖβλος.
πρὸ δὲ φωνῆεντος ἑτέρω, τῶ u. ῥύομαι. Ἐτι πρὸ τῶ γχ. ῥύγχος.
Ἐτι πρὸ τῶ θ, ῥυθμός. Ἐτι πρὸ τῶ κ, κῆ μ, ϑ π. ὡλήμ τῶ ῥιπῆ,
τῶ i. πρὸ δὲ τῶ γ. μονοσυμφώνως, ἢ ζ, ἢ ν, τῶ i. ῥίγος. ῥίζα. ῥίνη.
κῆ ῥοῖζος, τῆ oi. πρὸ δὲ τῶ σ, καὶ τ, τῶ η. πλήμ τοῦ ῥυτίς, τῶ
u. μέσομ, τὸ i. ῥητίνη. ἠρο, τῶ μικρῶ. πλήμ τῶ ῥώμκ. ῥωγμός.
ῥώψ. μέσομ γν ῥωδωνιά τὸ μέγα. γν ῥωδὸπη, τὸ μικρόμ. τὸ δὲ ρα
μέσομ τὸ i. κῆ μέγα. ῥαδινός. ῥαδώνη. πλήμ τῶ ῥάθυμος. τὸ u.

Η Σβε τῶ ε. σβεννύω. Η σε, τῶ ε. πλὴν τῶ σαίνεμ, σαίρεμ, μέ-
 apium. ἄτερ luna per κ, σι ante uocalē per ι. pręter quatio,
 unde terręmotus. Media ε, salıua. Ante β aūt per υ, ἄτερ
 sibylla p ι, cuius media est υ. Item ante κ, ἄτερ stabulū per
 κ, & siculus, cucurbita per ι, cuius media υ. Item añ π, prę-
 ter Sipylus per ι, cuius media υ. Rursum ante λ, ἄτερ Sile-
 nus, & laserpiciū per ι. Media est κ, Silenus, nisi sit in iom.
 Pręterea añ υ, ἄτερ nocumentū, Sindon per ι. Ante uero
 ς, p ι, ferrū. Media κ, nisi sit in iom. Adhęc ante ρ, ἄτερ fo-
 uea p ι. & catena per ε. Etiā ante σ, ἄτερ sesamū, & Sisy-
 phus, & pelliceū per ι, quorū med. υ. Ante uero μ, p o par-
 uum, simus. ἄτερ signū p κ, cuius media ε. Σκε p ε. ἄτερ λι-
 nistrū, & salire. Σκι ante uocalē p ι scribitur, umbra. Etiā
 ρ, scirofis p ι. Media ω mag. scironis. at ante ξ, & θ, per υ,
 irascor, Scythes. Etiā añ λ, ἄτερ squilla p ι. Item ante μ,
 ἄτερ lectus per ι. Rursum añ τ, coriū. Ante uero π, per κ,
 sceptrū, fulmē. Item ante ν, scena. Σκλκ per κ, austerū. Σκνι
 p ι, culicis. Σκο per o paruū. ἄτερ palus, cauillor, scoria. Me-
 dia ι, & ε. pręter sella, murmurare per υ. & o paruum, al-
 lium. Scribitur σμι ante quidē κ, uel λ, per ι, paruū, scalpel-
 lum. pręter Smecithes per κ, cuius med. ι. ante uero ν, p
 κ, alueus. ἄτερ sarculum per ι. Cęterū ante χ, purgare p κ,
 corrūpere per υ. Σμω p ω mag. uibex, Σω p ω mag. tumu-
 lus. ἄτερ seruare, corpus, aceruus. Med. υ, solyma, nisi qd
 ex his que dicta sunt impediāt. Σωα p α, trepidare. ωιαñ
 θ, & μ scribitur p ι. ἄτερ spelæū per κ. Ante uero ρ, uel σ, p
 ε. pręter sporta per υ. ωο per o paruū, semētis. σε per ε.
 ἄτερ pasta. Media ε, stipes. σι ante β, stipare per ε, stœba
 per οι, torus per ι. σο per o paruū. ἄτερ stoicus, faciūsus, &
 incesso, quorū media υ. Item añ χ, ire per ε, ordo p οι, uer-
 sus p ι. Añ uero γ, uel ξ, uel π, uel ρ, p υ, odi; styx, stuppa,
 styrax. Itē añ ζ, p ι, pūgere, uñ punctū. Etiā añ λβ bicō-
 sonā, fulgur. Itē añ φ, acies. ἄτερ euertere & obstruere p υ.
 Verum

Η Σβε τῶ ε. σβεννύω. Η σε, τῶ ε. πλὴν τῶ σαίνεμ, σαίρεμ, μέ-
 σομ τὸ ι. σέλινου. πλὴν τῶ σελήνη. τῶ κ. Η σι. πρὸ μὲν φωνήεν
 πρὸ, τῶ ι. πλὴν τῶ σείω, ὅθεν τὸ σασμός. μέσομ τὸ ε. σίελορ.
 πρὸ δὲ τῶ β. τῶ υ. πλὴν τῶ σίβυλλα τῶ ι. ἢ μέσομ τὸ υ. Ετι
 πρὸ τῶ κ. πλὴν τῶ σκκός, τῶ κ, κὲ σικελός, σίκυα, τῶ ι, οὐ μέ-
 σομ δ' ε. Ετι πρὸ τῶ σ. πλὴν τῶ σίπυλορ, τῶ ι. ἢ μέσομ τὸ υ.
 Ετι πρὸ τῶ λ. πλὴν τῶ σιλκός. ἢ σίλκιον τῶ ι. μέσομ τῶ κ. σι-
 λκός, εἰ μήτι εἰς iom. Ετι πρὸ τῶ ν. πλὴν τῶ σίνος. σινδών, τῶ
 ι. πρὸ δὲ τῶ ς, τῶ ι. σίδηρος. μέσομ τὸ κ. εἰ μήτι εἰς iom. Ετι πρὸ
 τῶ ρ. πλὴν τῶ σιρός, τῶ ι. ἢ σιρά, τῆ ε. Ετι πρὸ τῶ σ. πλὴν τῶ
 σήσαμον τῶ κ, κὲ σίσυφος, κὲ σισύρα τῶ ι. ὦν μέσομ τὸ υ.
 πρὸ δὲ τῶ μ, τῶ ο. σιμός. πλὴν τῶ σσημόρ, τῶ κ. οὐ μέσομ ἢ φ.
 Η σκε, τῶ ε. πλὴν τῶ σκαμόρ. ἢ σκαίρεμ. Η σκι, πρὸ μὲν φωνήεν
 πρὸ, τῶ ι, σκιά. Ετι πρὸ τῶ ρ, σκίρωσις. μέσομ τὸ μέγ, σκιρωνίς.
 πρὸ δὲ τῶ ζ. ἢ θ, τῶ υ. σκνζομα. σκνύθης. Ετι πρὸ τῶ λ. πλὴν
 τῶ σκίλλα τῶ ι. Ετι πρὸ τῶ μ. πλὴν τῶ σκίμπες, τῶ ι. Ετι πρὸ
 τῶ τ, σκνύρ. πρὸ δὲ τῶ π, τῶ κ, σκνπῆρομ. σκνπῆρος. Ετι πρὸ τῶ
 ν, σκνκῆ. Η σκκλ, τῶ κ. σκκκρόμ. Η σκνι, τῶ ι, σκνιπόρ. Η σκο, τῶ
 μικρῶ. πλὴν τῶ σκῶλορ. σκῶπῶ. σκωρία. μέσομ τὸ ι. ἢ ε. πλὴν
 τῶ σκόλυθρομ, σκοκρυζερ, τῶ υ. ἢ τὸ μικρόμ. σκόροδομ. Η σμι
 πρὸ μὲν τῶ κ, ἢ λ, τῶ ι. σμικρόμ. σμίλη. πλὴν τῶ σμκκίθης. τῶ
 κ. οὐ μέσομ τὸ ι. πρὸ δὲ τῶ ν, τῶ κ. σμῆνορ. πλὴν τῶ σμινύκ. τῶ
 ι. πρὸ δὲ τῶ χ, σμῆχρ τῶ κ. σμύχερ τῶ υ. Η σμω τῶ μεγά-
 λῶ σμῶσιξ. Η σο τῶ μικρῶ. σορός. πλὴν τῶ σῶζερ. σῶμα. σω-
 ρός. μέσομ τὸ υ. σόλυμα. εἰ μήτι τῶ πρῶτέρωμ εἰρημύωμ κωλύσι.
 Η σω, τῆ α. σωίρεμ. Η σωι, πρὸ μὲν τῶ ς, ἢ ν, τῶ ι. πλὴν τῶ
 σωίλαομ τῶ κ. πρὸ δὲ τῶ ρ, ἢ σ, τῆ ε. πλὴν τῶ σωυρίς, τῶ υ.
 Η σω, τῶ μικρῶ. σωόρος. Η σε, τῶ ε. πλὴν τῶ σαίς, μέσομ τὸ ε.
 σέλεχορ. Η σι. πρὸ μὲν τῶ β. σείρεμ, τῆ ε. σοιβῆ τῆ οι. σιβάς,
 τῶ ι. Η σο, τῶ μικρῶ. πλὴν τῶ σωϊκόρ. σωμύλορ. καὶ σωβύσ-
 σω, ὦν μέσομ τὸ υ. Ετι πρὸ τῶ χ. σείρεμ, τῆ ε. σοιχῆορ τῆ οι.
 σίχορ, τῶ ι. πρὸ δὲ τῶ γ. ἢ ξ, ἢ π. ἢ ρ. τῶ υ. συγῶ. σύξ. συωῆορ. σύ-
 ραξ. πρὸ δὲ τῶ ζ, τῶ ι. σίζερ. ὅθεν τὸ σίγμα. Ετι πρὸ τῶ λβ. δισυμ-
 φώνη. σίλβερ. Ετι πρὸ τῶ φ, σίφορ, πλὴν τῶ συφελίξαι, ἢ σύφερ, τῶ υ.

Verum ante λ, per κ, colūna. p̄ter colūna per υ. Σξυ per υ, acerbū. Σξε per ε. Media ipsūm ε, lucē auferēs. Σξο per ο parū. Med. υ, rotundū. σφι ante quidē γ per ι, stringo, ante uero ζ, per υ, palpito, unde pulsus. Etiam añ ς, malleus. at ante ν, & ξ, per κ, cunens, uespa. σφε per ε scribitur, p̄ter sphaera. Media ο parū. σφρυ per υ, uegetū esse. σχε per ε, rude. σχι añ qdem ζ, per ι, diuidere. añ uero μ per κ, figura. At ante υ, lētiscus p̄ ι. iuncus per οι. σα aut & σκα, & σφα media, p̄ ι, farissa. p̄ter sapphirus p̄ ι, & scalenū per κ, & ε, sphaelus, & ο parū, micro. p̄ter scammonia.

τ. τε per ε. præter uitta, & Tænerū. Media ε, & ι, terebinthus, fringultire. præter Teredon p̄ κ. τι ante uocalē quidē per ι, honoro. Etiam ante γ, p̄ter sartago p̄ κ. Item ante θ, nutrix. Media in altrix, est per κ, in lactaria υ. Præterea añ μ. p̄ter diligens per κ, & tympanū per υ. Media est ε. Rursum ante ν, & τ. p̄ter careo per κ, & citius per υ. Ante autem β, & κ, & λ, per κ, toga, tabes, Telephus. p̄ter uello per ι. Media ε. Sed ante π, per υ, forma. Etiam ante ς. p̄ter seruare per κ, & laborare per ε. Media ι, Teridates. Obseruetur aut̄ in νοσ acutorum formatio. Rursum ante φ, præter tīpha per ι. Ante uero χ, murus per ι, paries masculini gñis per οι. fortuna per υ, unde assequor, τλκ, & τμκ per κ, miser, sectile. τμω per ω magnū, Tmolus. το per ο parū, præter mordere. Media υ, lana. & ο parū uim, sagittarius. τρε per ε, curro. τρι ante uocalē per ι, trinitas. Media αι, fuscina. & κ, triremis. Præterea ante β, tero, uñ intritio. p̄ter catinus per υ. Rursum añ χ, crinis, excepto uexare per υ. Item ante γ, aut ζ, aut μ, aut φ per υ, uindemio, strido, attritus, deliciae. Ante uero ς, uel τ, p̄ κ, præter tertium per ι. Rursum ante σ, ter per ι. tres per ε. τρο per ο parū. p̄ter rodere, foramen. Media est ι, rota. Ceterum τα, & τρα media ι, condimentum. exceptis collū per κ, & quæstor per ι, & humilis per ε.

φε per

πρὸ δὲ τοῦ λ, ἄρ' κ. σήλη. πλὴν τῶ σύλοε, τῶ υ. Η στυ ἄρ' υ. στυ φνόμ. Η σρε, τῶ ε. μέσομ τὸ αὐτὸ, σρεπῆεγλα. Η σρο, τῶ μικρῶ. μέσομ τὸ υ, σρογύλομ. Η σσι πρὸ μὲν τοῦ γ, τῶ ι. σείγω. Πρὸ δὲ τῶ ζ, τῶ υ. σφύζω. ὅθεν τὸ σφυγμός. Ετι πρὸ τοῦ ς. σφύρα. πρὸ δὲ τῶ ν, κῆ ξ, τῶ κ. σφήμ. σφήξ. Η σφε, ἄρ' ε. πλὴν τῶ σφαῖρα. μέσομ τὸ μικρόμ. Η σφρυ, τῶ υ, σφρυγᾶμ. Η σχε. τῶ ε. χείλιομ. Η χι, πρὸ μὲν τῶ ζ, ἄρ' ι. χίζεμ. Πρὸ δὲ τῶ μ, τῶ κ, χῆμα. πρὸ δὲ τοῦ υ, χῆνος, τῶ ι. χῆνος, τῆ οι. τῆε δὲ σα, κῆ σκα, κῆ σφα, μέσομ τὸ ι. σάρισσα. πλὴν τῶ σάπφροε, τῆ ε, κῆ σκαληνόμ τῶ κ, κῆ τὸ ε, σφάκελοε. καὶ τὸ μικρόμ σαυροῦθῆε, πλὴν τῶ σκαμμωνία.

Η τε, τῶ ε. πλὴν τοῦ ταυνία καὶ ταύναρομ. μέσομ τὸ ε. καὶ ι. τέρμινθοε, τερεῖζεμ. πλὴν τοῦ τεροῦωμ τῶ κ. Ητι πρὸ τοῦ μού φωνήεντοε, τῶ ι. τίω. Ετι πρὸ τοῦ γ. πλὴν τοῦ τήγανομ, τῶ κ. Ετι πρὸ τοῦ θ. τιδή. μέσομ ἔν τιθνοε, τῶ η. ἔν τιθύμαλοε τὸ υ. Ετι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ τήμελεε, τῶ κ. καὶ τύμπανομ τὸ υ. μέσομ τὸ ε. Εὐ πρὸ τοῦ ν, καὶ τ. πλὴν τοῦ τικτωματῶ κ, κῆ τυτθόμ τῶ υ. Πρὸ δὲ τοῦ β, καὶ κ, καὶ λ, τῶ κ. τίβενοε. τικεῶωμ, τίλεφοε. πλὴν τοῦ τίλλω, ἄρ' ι. μέσομ τὸ ε. Πρὸ δὲ τοῦ π, τῶ υ. τύπθ. Ετι πρὸ τοῦ ς. πλὴν τοῦ τηρεῖμ, τῶ κ, καὶ τείρεμ, τῆ ε. μέσομ τὸ ι. τηρεῖάθεε. φυλατῆεοθω λέτοι τῶν εἰς νοε οξυτόνωμ ὁ χηματισμός. Ετι πρὸ τοῦ φ. πλὴν τοῦ τίφκ. τῶ ι. Πρὸ δὲ τοῦ χ, τῆχοε, τῆ ι, τῆχοε ἄρσενικογενῶε, τῆ οι. τύχη, τῶ υ, ὅθεν τὸ τυγχάνω. Η τλκ, κῆ τμκ, τῶ κ, τλήμωμ. τμητόμ. Η τμω τῶ μεγάλω. τμῶλοε. Η τὸ τῶ μικρῶ. πλὴν τοῦ τωδάζεμ. μέσομ τὸ υ. πολύπη, καὶ τὸ μικρόμ, τξόθεε. Η τρε τῶ ε. τρέχω. Η τρ, πρὸ μὲν φωνήεντοε τῶ ι. τριάε. μέσομ ἢ αι. τρίαίνα, καὶ τὸ κ, τρήθεε. Ετι πρὸ τοῦ β, τρίβω. ὅθεν τὸ τρίμμα. πλὴν τοῦ τρυβλίομ, ἄρ' υ. Ετι πρὸ τοῦ χ, τρίχοε. πλὴν τοῦ τρύχεμ, τῶ υ. Ετι πρὸ τῶ γ, ἢ ζ, ἢ μ, ἢ φ, τῶ υ, τρύγω. τρύζω. τρυμός. τρυφή. πρὸ δὲ τῶ ς, ἢ τ, τῶ κ. πλὴν τοῦ τρίτομ ἄρ' ι. πρὸ δὲ τοῦ σ, τρεῖε ἄρ' ι. τρεῖε, τῆ ε. Η τρο, ἄρ' μικρῶ. πλὴν τῶ τρώγμ, τρώγλη. μέσομ τὸ ι. τροχίλια. τῆε δὲ τα, καὶ τρα, μέσομ τὸ ι, τάρηθ. πλὴν τοῦ τράχλοε, ἄρ' η. καὶ ταμίαε ἄρ' ι. καὶ ταπθνοε, τῆ ε.

Gg

Η φε

φε per ε. p̄ter fuscū, clarū, luceo. φυ ante uocalē quidē
 u, procreo, uñ tuber. p̄ter phiala per ι. Etiam añ γ. p̄ter fa-
 gus, p η. Itē ante κ, fucus. Rursum ante λ. p̄ter amicus &
 philura per η. Porro ante ρ. miscere. lam & ante σ, natura,
 inflare. Ante β tñ per οι, phœbus. præter carica. Et añ υ,
 phœnix. Præterea añ δ, p ε, parco. Atañ μ p η, fama. præ-
 ter frenū. Ante etiã τ, plāta, per υ, uñ plātare. & opam ali-
 cui dare p οι, unde discipulus. Reliqua aut̄ p ι, trūcus, gis-
 gno. φθι ante uocalē quidē p ι, phthia. Itē añ υ, tabesco. ue-
 rum añ ρ, p ε, corrūpo. φθο p ο paruū, corruptio. φλε p ε,
 exuro. φλυ ante uocalē p υ. præter limē p ι, & cortex p οι.
 Præterea ante κ, pustula. Ante uero ν, per η, nugæ. Ceter-
 rum ante σ, p οι, fluctus. φλο p ο paruū, flāma. φο itē per ο
 paruū, p̄ter lumē, phoca, latebra, uox, fur, arca. Med. i. p̄-
 ter fasciculus ex farmētis p υ. φρυ ante qdem ν, mens p η, tu-
 beta p υ. Media ι, Phrynicus. lam uero añ κ unicōsone p
 ι, frigus. Etiã ante μ, & σ, & τ, fremere, horrere. Reliqua
 aut̄ p υ, farmentū, fax. Media ι, phrygilus. φρο p ο paruū,
 prudens. φα aut̄ media est ε, phaeton, manifestū.
 x. xe per ε. p̄ter gaudere, & coma. Media p ι, ut hirūdo.
 p̄ter labrū per υ, & per ω magnū, Cheronea, testudo. χι
 ante quidē α p ε, lustrū. Item añ λ. p̄ter ungula p η, & sic-
 cus per υ, cibus & mille p ι. Præterea ante μ, p̄ter pernio-
 nes p ι. Ante uero δ, p υ, fusim. Verū ante τ, unicōsone
 quidē p ι, tunica. bicōsone uero per υ, olla, olla. χθε p ε, he-
 ri. χθω p ω magnū quidē in recto, terra. at per ο paruū in
 gtō, terræ, unde terrestris. χλι per ι, paruū, colluuiēs. χλο
 p ο paruū. p̄ter uiride. Et χνο p ο paruū, modiolus. Et χο
 p ο paruū. p̄ter claudus, regio, agger. χρε p ε, scrare, χρη-
 seorsim posita p η, oportet. Añ uero α, usus p ε, color acute
 p οι. Sed añ alia uocalē p ι, ungo, unde unctus. Verū añ
 μ, & σ, p η. p̄ter aurū per υ, χρο per ο paruum. præter color
 & corpus. χα autem media ι, frenum. præter Charybdis
 per υ. χε per ε. præter accelerare. χι ante α quidem & ι,
 per ι.

Η φε ζει ε. πλήρ τ φαίον, φαίον, φαίνω. Η φυ, πρὸ μὲν φώνηεν
 τος ζει υ. φύω. ὅθεν τὸ φύμα. πλήρ τ ειλια ζει ι. ετι πρὸ τοῦ γ.
 πλήρ τω φηγός ζει η. ελ πρὸ τω κ, φύκος. ετι πρὸ τω λ, πλήρ
 τω ειλός, καὶ ειλύρα. ζει ι. ετι πρὸ τω ρ, φύρμ. ετι πρὸ τω σ,
 φύσις, φυσάμ. πρὸ δὲ τ β, τ η̄ οι, φοῖβος. πλήρ τω ειλιάλις. ετι
 πρὸ τω ν, φοῖνιξ. πρὸ δὲ τ δ, τ η̄ φ. φείδομαι. πρὸ δὲ τω μ, ζει η,
 φήμη. πλήρ τω ειλός. πρὸ δὲ τω τ, φυτὸν, τῶ υ. ὅθεν τὸ φυτεύ-
 εμ. ἢ φοιτάμ, τ η̄ οι, ὅθεν τὸ φοιτητής. τὰ δὲ λοιπὰ, ζει ι, ειλός,
 ειλύω. Η φθι, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῶ ι. φθία. ετι πρὸ τω ν. φθί-
 να. πρὸ δὲ τω ρ, τ η̄ φ. φθείρω. Η φθο ζει μικρῶ. φθορά. Η φλε,
 ζει ε. φλέω. Η φλυ. πρὸ μὲν φωνήεντος, τῶ υ. πλὴν τ φλιά ζει ι,
 ἢ φλοῖός, τ η̄ οι. ετι πρὸ τῶ κ. φλυκταῖνα. πρὸ δὲ τω ν, ζει η. φλη-
 ναφος. πρὸ δὲ τ σ, τ η̄ οι. φλοῖσβος. Η φλο, τῶ μικρῶ. φλόξ. ελ ἢ
 φο, ζει μικρῶ. πλὴν τω φῶς. φώκκ. φωλεύς. φωνή. φῶρ. φωρια-
 μός. μέσορ τὸ ι. πλήρ τ φορυτός, ὑψιφυγάνωμ τῶ υ. Η φρη. πρὸ
 μ τ ν, φρῶν τῶ κ, φρῦνος. τῶ υ. μέσορ τὸ ι. φρῦνιχος. πρὸ δὲ τω
 κ. μονοσυμφώνως τῶ ι. φρῖκκ. ετι πρὸ τ μ, ἢ σ, ἢ τ, φριμάσσει,
 φρίσφι. τὰ δὲ λοιπὰ, τῶ υ, φρῦγανωμ, φρυκτός, μέσορ τὸ ι. φρυγι-
 λος. Η φρο, τῶ μικρῶ, φρόνιμος. τῆς δὲ φα, μέσορ τὸ ε, φαέδωμ,
 φανέρωμ. Η χε, τῶ ε, πλὴν τ χαίραμ, ἢ χαίτη. μέσορ τὸ ι. χελ-
 δῶμ. πλήρ τ χελύνη, ἢ τὸ μέγα χαίρωνφα, χελώνκ. Η χι, πρὸ μ
 τ α, τ η̄ ε. χεά. ετι πρὸ τω λ. πλήρ τω χηλή, ζει η. ἢ χυλός, τῶ
 υ. ἢ χιλός, ἢ χίλια τῶ ι. ετι πρὸ τ μ. πλὴν τω χίμελλα τῶ ι.
 πρὸ δὲ τω δ, τῶ υ. χύδλω. πρὸ δὲ τω τ, μονοσυμφώνως μὲν ζει
 ι. χιτῶμ. δυοσυμφώνως δὲ ζει υ. χύτρα. χύτλομ. Η χθε ζει ε.
 χθές. Η χθω ζει μεγάλω. μὲν ἐπ' εὐθείας. χθῶμ. ζει μικρῶ δὲ ἐπ'
 ἠλικῆς, χθονός. ὅθεν τὸ χθόνιος. Η χλι, ζει ι. χλίδός. Η χλο, τῶ
 μικρῶ. πλήρ τ χλωρόμ. ελ ἢ χνο, τῶ μικρῶ, χνόκ. ετι ἢ χο, τῶ
 μικρῶ. πλήρ τω χωλός, χῶρα, χῶμα. Η χρε τῶ ε, χρέμπεδα.
 Η χρη μόνκ ζει η, χρη. πρὸ δὲ τω α, χρεία τ η̄ ε. χροιά ὀξυτόνως τ η̄
 οι. πρὸ δ' ἑτέρας φωνήεντος ζει ι, χρίω, ὅθεν τὸ χρισός. πρὸ δὲ τ μ,
 καὶ σ, ζει η. πλήρ τω χρισός ζει υ. Η χρο, ζει μικρῶ. πλήρ τω
 χῶμα, καὶ χῶς. τῆς δὲ χα, μέσορ ι, χαλινός. πλήρ τω χάρυ-
 βανς. τῶ υ. Η ψε, ζει ε. πλὴν τ φαίριμ. Η ψι, πρὸ μὲν τ α, ἢ θ,
 Gg ἢ ζει ι,

peri, teges, susurrare. p̄ter insolēs p̄ oi. Media u, susurrus. Item añ λ, tenuis. p̄ter cōrectare per η, & pulex per υ. Et ante υ, uitis decidua. p̄ter culex p̄ η. Ante uero γ, p̄ η, radere, uñ ramentū, & strigilis. Item añ φ, suffragiū. atañ κ uel χ, p̄ υ, peluis, frigidū. φ o paruū, fumosus. p̄ter imū panis, apella, turūda, scabies, confrico. & φα qdē media u, fragile. & α media ε, aqua, armentū, diana. p̄ter rarus, purus, palpiro, achiuus, ascæra. Itē κ in βδ η, abdera. & in βλ η molle. Rursus in θ κ, minerva. p̄ter ludo p̄ υ. p̄terea in δ η angor. In θ η etiā, athrena. p̄ter Athribes p̄ ι, & cōgrego p̄ oi. Etiā in λ κ, mēdicus. p̄ter ungo p̄ α, & mœreo, reo p̄ υ. Item in π η, sæuius. & in σ κ λ η, Aesculapius. Rursus in τ κ, Atelas. & in χ θ η, dolor. & in γ κ dolor. p̄ter tristifico p̄ υ, & anxio p̄ φ. Ceterū in arbela p̄ η. In β ρ ι uero p̄ ι, uerax. p̄ter illustro p̄ υ. Itē in γ ι, sanctū. p̄ter ueneror p̄ η, & uia per υ, & circulator, argentū p̄ υ, & cōgrego p̄ α. Itē añ γ ι, nisi a uerbis in θ ω. Itē in γ ρ ι, agreste. p̄ter furcilla p̄ φ, & agroele, agricola p̄ oi. Rursus in δ ρ ι, Adria. p̄ter cresco per υ, uirilīs p̄ α. Etiā p̄ seipsum, audio. p̄ter lusciniā per η. Itē in κ ι, tenue. p̄ter anchora, curuū, glans, alcyon per υ, & alcestis per η. Porro in κ ρ ι, exactus. Item in ν ι, ango. p̄ter p̄ficio p̄ υ. Etiā in ξ ι, dignor. Itē in ρ ι, numer⁹. p̄ter adiuuo p̄ η, haurio p̄ υ. Itē in σ ι, asione. Itē in χ ι, achilles. p̄ter palea per υ. Itē in ψ ι, Apſines. p̄ter illimis p̄ υ. Rursus in φ ι farina. p̄ter alpheus p̄ φ, & industrius p̄ η. & apua, haurio p̄ υ. Etiā in τ ι, eq̄le. In μ υ uero p̄ υ, adiuuo. p̄ter p̄muto p̄ α, & messis p̄ η, & certamē p̄ ι. Item in χ ρ υ, achryllis. Item in β υ, abydu. p̄ter abigas p̄ ι, & Arbela p̄ η. Itē in β ω p̄ ω magnū, aboras. Rursus in γ ω, educatio. p̄ter forū, & uoia. Item in γ ρ ω, p̄ter rusticitas. Item in δ ω, Adonis. Etiā in β λ ω, serpo. Itē in π ω, æstus. Itē in θ ρ ω, homo. Itē in σ κ ω, p̄ utrē saltare. in σ ω, asopus. Itē in β ρ ω, o paruū, abrotonum. Rursus in κ ω, cos. p̄ter cuspis. Itē in κ ρ ω, auditor. p̄ter promontoriū. Itē in λ ω, capio, excepto uulpes, & in μ ω, cōuenio

ω ι, φαθος, ψιθυρίζω. πλήρ τοι φοίδης τῆ οι. μέσορ τὸ υ. ψιθυρίζωμα. ετι πρὸ τοι λ. ψιλός. πλήρ τοι ψιλαφᾶρ τῶ η, ἢ ψύλλα τῶ υ. ετι πρὸ τῆ υ. ψινάξ. πλήρ τῆ ψ η. τῶ η. πρὸ τῆ γ, τῶ η, ἢ ψήγμ, ὄθερ τὸ ψήγμα, ἢ ψήκξωρ. ετι πρὸ τοι φ. ψήφος. πρὸ δὲ τοι κ, ἢ χ τῶ υ. ψυκτῆρ, ψυκτόρ. η φ, τῶ μικρῶ, ψολός. πλήρ τῆ ψώθιορ, ψωλός, ψωνός, ψώρα, ψώχω. καὶ τῆς φα δὲ, μέσορ τὸ υ, φαθυρόρ. καὶ τῆ α δὲ μέσορ τὸ ε. ἀετός, ἀγέλη. ἀρθεμις. πλὴν τῆ ἀραιός. ἀκραὲ φνίς, ἀσπαίρω. ἀχαλός. ἀσκαίρω. καὶ τὸ η, ἢ βδ η, ἀβδ ηρα. ετι ἢ βλ η, ἀβλ ηρξόρ. εὐ ἢ θ η, ἀθηνᾶ. πλὴν τῆ ἀθύρω, τῶ υ. εὐ ἢ δ η, ἀδ η μονῶ. εὐ ἢ θ η, ἀθρήνη. πλὴν τῆ ἀθριβήξ τῶ ι, ἢ ἀθροίζω, τῆ οι. εὐ ἢ γ λ η, ἀλήτης. πλὴν τῆ ἀλείφω τῆ φ, ἢ ἀλύω, ἀλύσω τῶ υ. εὐ ἢ π η, ἀπηνής. ετι ἢ σ κ λ η, ἀσκληπιός. ετι ἢ τ η, ἀτήλας. εὐ ἢ χ θ η, ἀχθηδῶρ. εὐ ἢ γ η, ἀλγνηδῶρ. πλὴν τῆ ἀλγύνω, τῶ υ. ἢ ἀλγφί νός, τῆ φ. ερ ἢ ἀρβηλα, τῶ η. ερ β ρ ι, τῶ ι. ἀβρικές. πλὴν τῆ ἀβρύ νω, τῶ υ. εὐ ἢ γ ι, ἀγιορ. πλὴν τοι ἀγίλω, τῶ η, ἢ ἀγιά. τῆ υ. ἢ ἀγύρτης. ἀργυρος, τῶ υ, ἢ ἀγείρω, τῆ φ. ετι ἢ γ ν ι, εὐ μὴ ἀπὸ τῆ εω. ετι ἢ γ ρ ι, ἀγριορ. πλὴν τῆ ἀγρείφνη, τῆ φ. ἢ ἀγροίλη, ἀγροίωτης, τῆ οι. εὐ ἢ δ ρ ι, ἀδρῖας. πλὴν τῆ ἀδρύνω, τῶ υ, ἢ ἀνδρῖ ος τῆ φ. ετι καθ' αὐτό. αἰώ. πλὴν τῆ ἀκδῶρ, τῶ η. ετι ἢ κ ι, ἀκιδνόν. πλὴν τῆ ἀγκυρα. ἀγκύλορ. ἀκυλορ. ἀκνωρ. τῶ υ. ἢ ἀκησις, τῶ η. ετι ἢ κ ρ ι, ἀκριβής. ετι ἢ ν ι, ἀνιῶ. πλὴν τοι ἀνύω, τῶ υ. ετι ἢ ξ ι, ἀξιῶ. ετι ἢ ρ ι, ἀριθμός. πλὴν τοι ἀρήγω τῶ η, ἀρύτομαι, τῶ υ. ετι ἢ σ ι. ἀσιώνη. ετι ἢ χ ι, ἀχιλλεύς. πλὴν τῆ ἀχυρα, τῶ υ. εὐ ἢ ψ ι, ἀψίνης. πλὴν τοι ἀψυρος τῶ υ. εὐ ἢ φ ι, ἀφίτα. πλὴν τοι ἀλφός τῆ φ. ἢ ἀλφηςῆς τῶ η, ἢ ἀφύη, ἀφύσω, τῶ υ. ετι ἢ τ ι, ἀρτιορ. ερ ἢ μ υ τῶ υ, ἀμύνω. πλὴν τοι ἀμείβω τῆ φ. ἢ ἀμκτος τῶ η, ἢ ἀμιλλα, τῶ ι. ετι ἢ χ ρ υ, ἀχρυλλίς. ετι ἢ β υ, ἀβυδός. πλὴν τῆ ἀβίγας, τῶ ι, ἢ ἀρβηλα, τῶ η. ετι ἢ μ β ω τὸ μέγα. ἀβώρας. ετι ἢ γ ω, ἀγωγή. πλὴν τῆ ἀγορᾶ, ἢ ἀγοςός. εὐ ἢ γ ρ ω. πλὴν τῆ ἀγρότης. ετι ἢ δ ω, ἀδωνίς. ετι ἢ β λ ω, ἀβλώ σκω. ετι ἢ π ω, ἀμπώτις. ετι ἢ θ ρ ω, ἀνθρωπος. ετι ἢ σ κ ω, ἀσ κωλιάζαρ. ετι ἢ σ ω. ἀσωπός. εὐ ἢ β ρ ω τὸ μικρόν. ἀβρότονορ. εὐ ἢ κ ω ἀκόνη. πλὴν τῆ ἀκωκή. ετι ἢ κ ρ ω, ἀκροάτης. πλὴν τῆ ἀ κρωτήριορ. ετι ἢ λ ω, ἀλωῶ. πλὴν τοῦ ἀλώπης. ετι ἢ μ ω, ἀρμότ-

Etymologiae ratio.

nio. p̄ter Amoriū. Rursum in ρο, aratrū. p̄ter suffimentum. Item in σφο, ferula, etiam in φρο, uenus. Prima igitur & simplicia sic sumere oportet, q̄ uero sunt ex his, facile est originē sequētib⁹ recte scribere, ut polydorus, ly scribitur qdē p u, δω uero p ω mag. φ ex multū, & donū. Et cōferre, nēpe συμ p u, φε uero p ε, φ ex con, & fero cōponit. Itē suffragor p u, φ a suffragiū, & decretū etiā p u, φ a decerno.

Consonantium duplicatio.

Litera u in cōpositione

FRequens fanē in orthographia cōsonantiū quoq; geminatio. Duplicant̄ em̄ in q̄busdā & medijs, & tenues, immutabiles φ, & σ, quemadmodū deiecit, angelus, abūde, granū, equus, atticus, alius, portio, thynnus, pcul, mare, duplex uero, uel aspirata nunq̄. Fit autē huiusmodi uel ppter meliorē sonū, ut sed, & pinna, & arena, & equ⁹ & alia hmōi, uel pductionis causa, ut psallo, uel iuxta cognationē, & mutationē, ut spōsio. Etenim u necq; ante γ, aut κ, aut χ, aut ζ seruat cōposita, sed uertit̄ in γ, ut sponsio, cerebrū, cōfundo, cohospitor. Necq; ante β, uel ω, uel φ, uel ψ, uel μ, sed in μ mutat̄, ut cōsiliarius, cōpotor, cōsonās, cōsuffragator, cōmilito. At nec añ λ, aut ρ, aut σ, sed in sequentē literā ipsam uertitur, syllaba, cōfluēs, sodalis. Vnde fanē & q̄ ab in ias masculinis fiūt, foemina in ias, duplici scribūt̄ ω, uenustus, uenusta. Nam a uenusti gō fiunt, mutata quidē u, ut dictum est. τ quoq; cōduplicant̄ cōtingit, & μ, & λ, & ρ, & σ. Ipsam uero u & in cōpositione accidit geminari syllaba ab eadē incipiēte, cogitatio, cogitabūdus. Acrursum in uerbis in uω deriuatis a desinentibus in uω puris uerbis, luo, luo. & ibi qdē, & in uerbis in μι, u seruātibus, luo. Contrariū uero accidit, ut scilicet deficiat u in cōpositionib⁹ oīno, in q̄bus s sequit̄, contraho, cōgeratio, series. Ceterū λ duplatur in uerbis quartae non lōga natura penultimātibus, ut floreo, distingo, tremo, orior, pereō. exceptis uolo, & sum. Porro μ & mutatione β, geminat̄, ut in uerbis primae cōiug. scriptus sum, uerberatus sum. ρ autē & mutatione σ geminat̄, ppter cognationē uidelicet & hoc, suluū, suluū, pcul, cul. Cōnāliter autē & q̄n principiū dictionis cōponetur cum desinentibus in

τω. πλήρ τ̄ ἀμώριον. Ετι γ̄ ρο, ἀροζορ. πλήρ τω ἀρωμα. Ετι γ̄ σφο, ἀσφόδελος. Ετι γ̄ φρο, ἀφροδίτη. τὰ μὲν οὖν πρῶτα κρη ἀπλά οὐτω ληπτόρ. τὰ δὲ ἐκ τῶτων, οὐ χαλεπὸν δὴ ἐτυμολογοῦντας ὀρθογραφῆν. οἶον πολὺδωρος, ἢ μ̄ λυ, τῶ υ, ἢ δὲ δω τῶ με γάλω. ὅτι ἐκ τῶ πολυ κη τ̄ δῶρορ. καὶ συμφέρεμ. ἢ μ̄ συμ, τῶ υ. ἢ δὲ φε, τῶ ε. ὅτι ἐκ τ̄ σω, κη τῶ φέρω. καὶ ψηλίζομαι τῶ η, ὅτι ἀπ̄ τ̄ ψήφορ, & ψηλισμα ἔτι τῶ ι. ὅτι ἀπ̄ τ̄ ψηλίζομαι.

ΣΥΜΦΩΝΩΜ ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ.

Κοινὸν δὲ ἄρα ὀρθογραφίας περὶ κρη ὁ τῶν συμφώνων διπλασιασμός. διπλασιάζετ̄ ἢ ἐπ' ἐνίωμ τά τε μέσσα, κη τὰ ψιλὰ, κη τὰ ἀμετάβολα, κη τὸ σ. οἶον κάσβαλεμ. ἀγγελος. ἀσδύω. κόκκος. ἵππος. ἀπ̄ηκός. ἄλλος. συμμορία. θῦνος. πόρρω. θάλασσα. διπλοῦν δὲ ἢ δ' αὖ οὐδέποτε. γίνετ̄αι δὲ τὸ τριῖτο, ἢ διὰ τὸ εὐφωνότερον. οἶον τὸ ἀλλά, κη πίννα, κη ἄμμος, κρη ἵππος, κη τὰ τοιαῦτα. ἢ τῶ μακρῶ χάριμ, οἶον ψάλλω. ἢ κατὰ συμπαθέσιν κρη μεταβολῆμ, οἶον ἐγγύη. τὸ γάρ τριμ, οὔτε πρὸ τῶ γ, ἢ κ, ἢ χ, ἢ ξ, σώζετ̄αι σωτ̄ιθέμενον, ἀλλὰ τρέπετ̄αι εἰς τὸ γ, οἶον ἐγγύη, ἐγγύ κέφαλος, συγχέω, συγξενίζω. Οὔτε πρὸ τῶ β, ἢ π, ἢ φ, ἢ ψ, ἢ μ, ἀλλ' εἰς τὸ μ μεταβάλλει. οἶον σύμβολος, συμπότης. σύμφωνος. σύμφηφος. σύμμαχος. Οὔτε μὴν πρὸ τῶ λ, ἢ ρ, ἢ σ, ἀλλ' εἰς τὸ ἐπόμενον αὐτὸ τρέπετ̄αι. συλλαβή. σύρρος. σύσιτος. οθην δὴ κρη τὰ ἀπο τῶν εἰς ιας ἀρσενικῶν δηλυνὰ εἰς ια, τῶ δ' ιτ τῶ γράφεται ια. χάρις, χάριεσα. ἀπὸ γ̄ τῶ χάριεντος, μεταβάλλοντες μὲν δὴ τῶ ν, ὡς, εἴρηται. τὸ, τε γ διπλασιάζεσθαι συμβαίνει, κρη τὸ μ, καὶ λ, καὶ ρ, κρη σ. αὐτὸ δὲ τὸ ν, ἐντε τῆ σωθέσιν συμβαίνει διπλασιάζεσθαι, φη συλλαβῆς ἀπὸ τῶ αὐτῶ ἀρχομύνης. ἐννοια. σύννους. καὶ ἄλλως ἐπὶ τῶν εἰς υω π̄ραγωμύων ἀπὸ τῶν εἰς νω καθαρῶν ῥημάτων. τίνω, τιννύω. κἀνπεῦθερ κη ἐπὶ τῶν εἰς μι, φυλασομύων. τίννυμι. τὸννατίον ὃ συμβαίνει ἐκλείπεμ ν, γ̄ν ταῖς σωθέσιν. παντελῶς ἐφ' ὧν σ, ἐπετ̄, συσέλλω. σύσκημα. συσοιχία. τὸ δὲ λ, διπλοῦν καὶ ἐπὶ τ̄ τεταρτοζύγωμ μὴ μακρῶ φύσφ̄ π̄ραληγόντων. οἶον θάλλω. ποικίλλω, βάλω, ἀνατέλλω, ὀλλω. πλῶν τῶ θέλω, κη πέλω. τὸ δὲ μ, κρη μεταβολῆ τῶ β, διπλασιάζετ̄αι. οἶον ἐπὶ τῶν πρωτοζύγωμ. γέγραμμαι. τέτυμμαι. τὸ δὲ ρ, κη μεταβολῆ τ̄ σ, διπλασιάζετ̄αι, διὰ τὸ συγγενὲς δηλονότι κη τῶτο, πυρσόμ, πυρρόμ. πόρτω, πόρρω. καδὸλσ δὲ κη ὅταμ ἀρχόμενον λέξεως σωπεδῆ π̄ς λήγσ

*σ duplica-
tio.*

bus in uoca. uerbū, aduer. locutio, p̄dicatio, ualidus, inua-
lidus. Perinde ut quod, augmēto fit syllabico, p̄iicio, p̄io-
iiciebā. Excipiātur cōposita ab *σ*, robustus. Circūfluum
uero & impfectū, propter carmē nō assumpsere duplicē.
Verū *σ* duplex etiā in finitis in *σα* foemininis gētilib⁹, ci-
liffa, libyssa, thressa, magnessa. Itē in Ionicis datiuīs no-
minū quintae inflex. oibus, feris. atq; in his q̄ apud Atti-
cos in duplex mutant τ, lingua, gua. duplex, plex, fodio,
dio. Aequabilis tñ in uerbo fodio, & similibus scribere,
fodio. quēadmodū in uetustioribus exēplarib⁹ uidem⁹.
Nō ab similes uero his poētarū p̄pter carmen duplicatio-
nes. nam à *σ*, uel *σ*, uel aliqua immutabiliū incipiētia uer-
ba gemināt, declinata in ptō impfe. & indefinito, ut timu-
it, impulsus est, sortit⁹ est, tus est, habitabat. dicebat uero
cōe est. Præterea & in noibus immutabiles, & *σ* duplicā-
tur, p̄petuū, ennosigæus, regio maritima, mediū. Atq; in
futuris coniu. tertiæ, & indefinitis, ut extingua, extinxi,
ridebo, risi. deiecit uero ptm, & decidit, atq; his filia, non
p̄pter metrū geminant, sed q̄a trāsīt τ in sequētem cōso-
nantē, p̄pter cōcinnitatē meliorē, elisa lra α, deiecit, iecit,
secundū uero, secundū uero, Porro geminatur *σ*, & *ω* in
aduerbijs, abunde, qñ, & τ in *φ*. Manifestū sanē & hinc,
φ uim habet breuiandi deriuatio. siquidē nouē duplici
scribit, nonū uero simplici, & quatuor quidē, quartū con-
tra. Itidē uiresco & uiride, consili uero & in alijs. Sed de ac-
cētū quidē, & orthographia sufficiēter p̄p̄ dictū est.

THEODO

FINIS TERTII.

σημείον φωνήεν. ῥήμα. ἐπίρρημα. ῥήσις, ἀνάρρησις. ῥώσος. ἀρῥώ-
σος, οἶον πωρ καὶ τὸ ἀξίσησιν γινόμενον συλλαβικῆ. ῥίπῃ, ἔρρη-
πῃ. Ἐξαμείδω τὰ ἐκ *φ* εἰς εὐρωσος. τὸ δὲ ἀμφίρυστον ἢ ἄρε-
κτον, διὰ μέτρον οὐκ ἀπέληφε τὸ διπλοῦν. τὸ δὲ *σ* διπλοῦν, ἢ
ἐπὶ τῶν εἰς *σα* θηλυκῶν, ἐθνικῶν, κίλιασα, λίβυσα, θρᾶσα, μά-
γνησα. καὶ ἐπὶ *φ* ἰωνικῆς διοτικῆς τῶν πεμπτοκλίτων. πάν-
τασι. θήρεσι. καὶ ἴν τῶν ἀπῃκοῖς, εἰς τὸ διττὸν μεταποιεμῶν
πῃ. γλώσσα. γλώτῃ. διασὸν, διττὸν. ὀρύσσω, ὀρύτῃ εὐλογώτερον
μῶν τοῖ ἐπὶ τῷ ὀρύτῃ, καὶ ἴν ὁμοίω, τὸ γράφω, ὀρύτῃ, κα-
θᾶψ ἄντοῖς παλαιότεροις ἴν ἀντιγράφω ὀρώμεν. οὐκ ἔξω ἢ
καὶ τῶν οὐδὲ οἱ τῶν ποιητῶν διὰ τὸ μέτρον διπλασιασμοῖ.
τὰ γὰρ ἀπὸ τῷ *σ*, ἢ *σ*, ἢ τῶν ἀμετάβολων ἀρχόμενα ῥήμα-
τα διπλασιάζουσι κλιόμενα εἰς πρῶτατικὸν καὶ ἄορισον. οἶον,
ἔσθῃ, ἔσθῃ, ἔλλαχε, ἔμμορε, ἔνναε. τὸ δὲ ἔρρε κοινόν.
καὶ τῶν ὀνομάτων δὲ τάτε ἀμετάβολα ἢ τὸ *σ*, ἀλληκτον, ἔν-
νοσιγαις, παρῥαλίη, μέσση. καὶ μὲν ἐπὶ τῶν τριτοζυγῶν μελ-
λόντων καὶ ἄορίσων. οἶον σβέσσω, ἔσβησα. γέλασσω, ἐγέλασα.
τὸ δὲ κάβαλε, καὶ κάππεσε, καὶ τὰ ταῦτα, οὐχ ἕνεκα
μέτρων διπλασιάζουσι ἀλλὰ τῷ τ, μεταβάλλοντες εἰς τὸ ἐπόμε-
νον συμφώνων, διὲ εὐφώνια ἀποκοπέντες τῷ α. κατᾶβαλε,
κάβαλε, κατὰ δὲ, κατᾶδᾶ. Ἐτι τὸ *σ* καὶ *ω* ἐν τοῖς ὑπὲρ ῥήμα-
σι. ἔσθῃ, ὀππότε. καὶ τὸ τ, ἐν τῷ ὄπῃ. ἄλλοι δὲ ἄρα κἀντεῦθεν
ὅτι βραχαιτικὸν ἢ πρῶταγωγῆ. ἔννεα μὲν γὰρ διπλῶν, ἔνατον δὲ
διπλῶν, καὶ τέτταρα μὲν, τέταρτον δὲ. καὶ δάλλω μὲν, θαλε-
ρὸν δᾶ. ὠσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἀλλὰ πρὶ μὲν προσφ-
θίστε, καὶ ὀρθογραφίας ἀπορῶντως σχεδόντι εἶρηται.

ΘΕΟΔ

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ.

Hh

Elīquū aūt est, de constructione
partiū orōis dicere, nā grāmatici
etiā circa hęc cōsideratio Et sicut
nē hmōdi cōstructionis, & orationis
causa, is tractat, q̄ de singulis
octo orationis partibus, cōsiderat,
ut se habeāt ul' inflexione
uel formatione, ul' accētū, uel ortho-
graphia, perinde atq; dialecticus ob
collectiua orationem de nomine, &
uerbo, ac p̄positione contēplat. Di-
cendum igitur quo pacto orationis
partes apte inuicem ac debite cōnexae,
absoluāt orationē, ut demum finē
introductionis accipiat. Et diuidēdum
accuratius unūquodq; ac definiendū
hic.

Definitio literae.

Incipiendū aūt fortasse ab initio, nēpe à
literis. Sūt enī hęc prima & indiuidua
hoīs uox. Siquidē nō fortuito cōnectunt
in uicē ad cōstitutionē syllabae, sed (ut
uocabulū quoq; indicat) serie atq; ordine
incedūt, cōponūtur q̄ certa ratione.

Diuisio literarum.

Ex literis igitur aliae quidē per se cōstituūt
ac perficiūt uocē, ut q̄ uocales appellant. aliae
uero strepitū, ut cōsonantes oēs, uocē
aūt neq; absq; uocaliū cōnexionē. Ex his
p̄terea aliae q̄dem strepūt imperfectius,
ut mutae, aliae uero perfectius, ut semiuocales.
Ex uniuersis aūt aliae q̄dē p̄positiuae,
aliae uero subiectiuae. Inter uocales enī
p̄positiuae, ut in diphthongis, sunt α, ε, ο.
Subiectiuae uero ι, υ. p̄ponit t̄m etiā υ
literae ι, ut in musca, & filius, & harpyia,
atq; alijs pluribus. Porro ex cōsonantibus
p̄positiuae (ut q̄ nūc in fine ponat̄
dictionis) sunt aspiratae, & tenues,
& mediae. Itē ex immuta

Οἰωρ δὲ πρὶ σωτάξεως τῶν τῶ λό-
γῳ μερῶν εἶπερ. γραμματικῶ γὰρ
καὶ ἢ πρὶ ταῦτα θεωρία. καὶ ἰδιό-
τητος σωτάξεως, ἢ τῶ λόγῳ ἐνε-
κα πραγματοποιεῖται, ὁ πρὶ ἑκάστῳ τῶν
ὀκτώ τῳ λόγῳ μερῶν σκεπτόμενος,
ὡς ἐχθ, ἢ τοι κλίσεως ἢ σχηματισμῶ,
ἢ προσωδίας, ἢ ὀρθογραφίας. καὶ δὲ
πρὶ καὶ ὁ διαλεκτικῶς τῳ συλλογιστικῶ λόγῳ ἐνεκα, πρὶ ὀνόμα-
τος, καὶ ῥήματος, καὶ πρὶ πρῶσεως θεωρεῖ. λεκτέον τῳ ἰνῳ ἢ ὅπως
ἔμ τὰ τῳ λόγῳ μέρη ἀλλήλοις ὀρθῶς σωταπρόμῳ ἀποτελοῖν
τῳ λόγῳ, ἵνα τέλος ἢ εἰσαγωγὴ ἔχῃ. καὶ δι' αἰρετέον ἀκριβέσει
ρομ ἑκάστα, καὶ ὀρίσειον ἑταῦδα.

Ο Ρ Ο Σ Σ Τ Ο Ι Χ Ε Ι Ο Υ.

Αρκτέον δ' ἴσως ἀπὸ τῳ πρώτῳ, οἶον τῶν στοιχείων. ταῦτα
γὰρ ἢ πρῶτη καὶ ἀμερῆς ὅστι τ' ἀνθρώπου φωνή, οὐ γὰρ ὡς ἐ-
πιχερ ὑπὸ πλέκεται ἀλλήλοις εἰς σύσασιν συλλαβῆς, ἀλλ' ὡς
καὶ τοῖνομα δῆλοι, σείχετε καὶ εὐτάκτως κινῶμενά πως σω-
τάσσεται κατὰ λόγον.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ.

τῶν οὖν στοιχείων τὰ μὲν ἀφ' ἑαυτῶν πυχάνει ἀποτελοῦν
τὰ φωνῆν, οἶον τὰ φωνήεντα καλεῖσθαι. τὰ δ' ἄφωρον, οἶον τὰ σύμ-
φωνα πάντα, φωνῶν δ' οὐ, ἀνδρῶν ἢ φωνήεντων ἐπιπλοκῆς. τὰ δ'
δ' αὖ πάλιν τὰ μὲν ἄφωρον ἀπελέσειον, οἶον τὰ ἄφωνα. τὰ δὲ πᾶ-
σι λιώπερον, οἶον τὰ ἡμίφωνα. Συμπάντων δὲ, τὰ μὲν προτακτικά,
καὶ τὰ δὲ ὑποτακτικά. τῶν μὲν γὰρ φωνήεντων προτακτικά, ὡς
ἐπὶ τῶν διφθόγων, τὰ α, ε, ο. ὑποτακτικά δὲ τὰ ι, υ. προτακτι-
κῶν γὰρ μὲν καὶ αὐτὸ τὸ υ τῳ ι, ὡς ἐπὶ τῶ μῆα, καὶ ἦος, καὶ ἄρωμα, καὶ
ἑτέρων πολλῶν. τῶν δὲ συμφώνων προτακτικά μὲν, ὡς ὑλάμα
ἐπὶ τέλει τασόμῳ λέξεως, τὰ δ' ἀσέα, καὶ ψιλὰ, καὶ μέσα. τῶν

Hh ἢ ἀμετα

συγ

αποτέλει. ὡς
φωνέω. ὡ.
το φεω. ὡ.
πλέκω

immutabilibus λ, & μ. Ex duplicibus ζ. atq; ex aspiratis φ, & χ, recipiunt quidē θ, inimicus, corruptio. Cōtra autem νō. Cum his uero similiter & tenues, & mediæ se habēt, radius, tango, octauū, fugo. nisi q; cōbinatio γδ in postpositiua tm̄ syllaba νō inueniat̄. Præterea aspiratæ tenuibus q; & medijs nunq̄ in eadē syllaba p̄ponuntur, uerum postponuntur tenuibus in dirēptione, Atthis, Sappho, Iacchus. Non itē uero & cū medijs.

Immutabiles.

Cæterū ex immutabilibus ν ante μ collocari νō potest in eadē dictione. Vnde etiā in inflexusum, & iudicatus sum, ante μ, ν incidens abijcit̄. Postponi tm̄ potest utrobicq; ut in memoria, agnus. Cōtra autē σ. Nunq̄ em̄ postponitur μ in eadē dictione, quibus λ, & ν, rarēter tamē, ut in mare, & Tiryns, & lumbricus. ρ uero sæpissime, uastabo, teda. p̄pterea q; & uocalis uim habeat ρ. Atqui ip̄m ρ, nusq̄ p̄ponitur iunctū alteri. Præterea aspiratarū θ, & χ, cōiunctæ literæ μ, absoluūt syllabā sequentē, p̄cedentem uero νō, numerus, ariditas. Sifr. uero & ex tenuibus κ, & ex medijs γ, uigor, ordo. Idem etiam accidit literæ η, cum δ subsequitur, octauus. Et φ, & τ, añ ν, faba elixa, diues. Præterea θ, & χ, cum λ, & ν. & ρ, immutabilib; cōponūtur, ac p̄cedunt tā ad primariā syllabā, quam ad subsequentē, cum μ uero ad subsequentē solum, ut dictū est. Similiter autē & φ, & sibi cognatæ ad λ, & ρ. At in solam subsequentē ad ν, repēte. Porro incōplexim ad μ se habēt oīno. Ceterum tenues, & mediæ cū immutabilibus ordinantur quēadmodū θ, & χ, dēpto π, hostiliter se habente ad μ. dempto & τ, quod non cōponitur cum ν in initali qdem syllaba. μ tamen p̄assumpto subiungitur utrobicq; sectio, uapor. Excepto itē & β, incoherenter cum μ, & ν se habente, pr̄sus. Rursum & p̄ter δ cum μ & implicato quidē, & applicato, seruus, indomitus, quod cū λ nullo modo

ἀμεταβόλων τὸ λ. καὶ μ. καὶ τῶν διπλῶν τὸ ζ. καὶ τῶν μετὰ δασέων, τὸ φ, καὶ χ ὑπὸδέχεται τὸ θ, ἐχθρός, φθορά, ἀνάπαλιμ δ' οὐ. τῶτοις δ' ὁμοίως καὶ τὰ φιλάτε καὶ μέσα ἔχει, ἀκτίς, ἀπῆ, ὄγδοον, βδέλλω. ὅτι μή ἢ τῶν γδ σύνταξις ἐπὶ ὑποτακτικῆς συλλαβῆς μόνον. ἐπιτε τὰ δασέα τοῖς φιλοῖς τε, καὶ μέσοις οὐδέποτε συμφέρεται προταπόμενα, ὑποταπόμενα δὲ τοῖς φιλοῖς καὶ ἐν διασάσει, ἀττίς, σαπφῶ, ἰακχος. οὐκ ἔτι δὲ καὶ τοῖς μέσοις.

ΑΜΕΤΑΒΟΛΑΙ.

τῶν δὲ ἀμεταβόλων τὸ μετὰ ν, πρὸ τῶ μ κείσθαι οὐ πέφυκεν ἐπὶ φη αὐφῆ λέξεως, διὸ καὶ ἐπὶ τῶ κέκλιμαι, καὶ κέκριμαι, τὸ πρὸ τῶ μ συμβαῖνον ν ἀποβάλλεται. ὑπὸ κείσθαι μετὰ τοῦ κατ' ἄμφω. ὡς ἐπὶ τῶ μνεία, ἀμνός. ἀνάπαλιμ δὲ τὸ σ. οὐδέποτε γὰρ ὑποτακτικῶν τῶ μ ἐπὶ φη αὐφῆ. καὶ τῶ λ, καὶ ν, ὡς ἐπὶ τῶ ἀλς, καὶ τίσως, καὶ ἔλμινς. τῶ δὲ ρ, εἰ μάλιστ' ἀμνός, πυρσός. διὰ τὸ φωνήεντος δ' ἴναμιρ ἔχειν τὸ ρ, αὐτὸ δ' ἔτι ρ, οὐκ ἔστιν ὅπως προτάσῃ τ' ἄμ σωταπόμενον. ἐπι τῶν δασέων τὸ θ, καὶ χ, συζυγνύμενα τῶ μ, ἀποτελεῖ συλλαβὴν ὑποτακτικῆν, προτακτικῆν δ' οὐ. ἀριθμός, αὐχμός. ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν φιλῶν, τὸ κ, καὶ τ' μέσων, τὸ γ. ἀκμή. ὄγμος. ταυτὸ δ' τῶν συμβαῖνε καὶ πρὸ τῶ δ, τῶ γ, ὄγδοον. καὶ τῶ φ, καὶ τ' πρὸ τῶ ν, ἔτνος, ἀφνός. ἐπι τῶ θ, καὶ χ τῶ μετὰ λ καὶ ν, καὶ ρ, τῶν ἀμεταβόλων, σωτάσθη προτιθέμενα, εἰς τε προτακτικῆν συλλαβὴν, εἰς τε ὑποτακτικῆν. τῶ δὲ μ εἰς ὑποτακτικῆν μόνον, ὡς εἴρηται. τὸ δὲ φ, ὁμοίως μετὰ καὶ τὰ σύσοιχα πρὸς τὸ λ, καὶ ρ. εἰς μόνον δὲ ὑποτακτικῆν πρὸς τῶν ἀφνω. ἀσυλλήπτως δὲ πρὸς τὸ μ ἔχει παντάπασιν. καὶ τὰ φιλά δὲ, καὶ μέσα τοῖς ἀμεταβόλοις σωτάσεται. ὡς τὸ θ καὶ χ. πλήρ τῶ π, ἀσυλλήπτως ἔχοντες πρὸς τὸ μ. καὶ πλήρ τῶ τ, ἀσωτάκτως μὲν τῶ ν, εἰς προτακτικῆν συλλαβὴν. τὸ μ δὲ προσλαμβάνοντες ὑποτακτικῶν ἐπ' ἄμφω. τμήμα. ἀττίς. καὶ πλήρ τῶ β, ἀσωτάκτως πρὸς τὸ μ, καὶ ν, ἔχοντες ὅλως. καὶ πλήρ τῶ δ, τῶ μετὰ μ, καὶ ὑπὸ πλεκομῆς, καὶ προπλεκομῆς. δ' ὡς, ἀδ' ἄμκος. τῶ δὲ λ μὴ δ' ἢ ἢ ὅλως.

modo possit cōuenire. In summa, om̄is cōsonans si inter duas cadat uocales in eadē dictione, cū scd̄a p̄ferēda est, duco, fero. & si nō fuerit una dicitio, sed duę, patiat̄ur q̄ elisionē prima uocalis, q̄ apostrophū p̄cedit, cū sequēte uocali est copulāda, ut aduersus illū, aduersus illū. Rursum si cōtingat in principio dictionis consonā p̄cedere cōso. in cōplexu, nec in medio q̄dem dictionis cōpositae separātur. Atq̄ oīno si q̄ in initio dictionis cōson. diuersae speciei cōsonantib⁹ natae sunt cōiungi, eadē sanē & in med. dictionis inueniri possunt coherētes, ut iniuria, q̄a mado, a ger, q̄a scribo. armatura, quia nauigo. hymn⁹ q̄a memoria. Quae uero min⁹, dirimunt̄ semp. Nō igitur in bonū coherēt, q̄ nulla dicitio à cōiunctis σθλ in eadē syll. incipiat. neq̄ octauū, cū nō sit, q̄ γλ ordiat̄, neq̄ tumor, q̄ nulla à γκ. Itē eiusdē nois cōsonātes nūq̄ cōiungunt̄, excido igitur, & timuit, & deiecit, atq̄ id gen⁹ alia, dirimunt̄. Rursum q̄cūq̄ syll. in cōson. desinit, seq̄ntē hēt à cōsonāte incipiētē. Porro nō est inuenire tres cōsonātes, nō interiecta aliq̄ uocali, quarū duae eiusdē sint uirtutis. Metathesis,

Transpositio
literarum.

Fit etiā transpositio literarū, ut cor, cor. semita, semita. ensis, ensis. paucus, cus. Et passiones incidūt huiusmodi quaedam, ut longa in breuē soluat̄, ut fregit, fregit. & uicissim ut cōtrahatur. sacrū, crum. dius, diuus. Haec tamē alterius fuerint considerationis.

Definitio syllabae.

Ad hunc autē modū literae inuicē se hñtes, cōstituunt differēter syllabā, q̄ cōprehensio est literarū apte cōpositarum. Quēadmodū uero literarū cōplexio nihil inordinatū habet, ita & syllabae certa ratione inter se coeuntes, dictionē efficiunt, rursus q̄ dictiones orationē.

Definitio orationis.

Est itaq̄ oratio coordinatio dictionū apposite cōiunctarum, sententiā habens perfectam.

Definitio

ὅλως οἷτε ὄντος σωάππεδοι. καὶ δόλα δὲ πᾶν σύμφωνον μετὰ ξυ ὄμ δ' οἷμ φωνκέντοιμ πρὶ μίαν λέξιμ, τῶ δ' οἷτέρῳ συλλαβῆ σίον, ἄγω, φέρω. Ἐὰρ μὴ ἢ δὲ μία λέξις, ἀλλὰ δύο, πάθῃ δὲ ἐκθλιψιμ ἢ πρῶτη, τὸ πρὸ τ' ἐπιστροφῶν σύμφωνον τῶ ἐπομνίῳ φωνκέντῳ σωτακτίον. κατὰ ἐκείνδ, κατ' ἐκείνδ. Ἐτι ἐὰν τύχη κατ' ἀρχῶν λέξεως σύμφωνον συμφώνων ἠγασάμενον ἐν συλλήψῃ, οὐ δ' ἐν μέσῳ λέξεως σωθέτῃ χωρίζεται. καὶ ὅλως τὰ κατ' ἀρχῶν λέξεως πρὸ ἐτέρων τῶ εἶδη συμφώνων πεφυκότα σωτάππεδοι, ταῦτα δ' ἢ καὶ ἐν μέσῳ λέξεως εὑρίσκειτ' ἄρ ἐν συλλήψῃ. οἷον ἕβρις, ὅτι καὶ βρέχω. ἄγρος, ὅτι καὶ γράφω. ὅσλομ, ὅτι καὶ πλέω. ἕμνος, ὅτι καὶ μνεία. ὅσα δὲ μὴ, ἐν διασάσει κέτῃ ἀεί: οἷκαμ τὸ ἐσθλὸν ἐν συλλήψῃ, ὅτι οὐδὲ λέξις ἀπὸ τῶ σθλ, τυγῶ χάνε τις ἀρχομνίη. οὐδὲ τὸ ὄγδοον, ὅτι οὐκ ἀπὸ τῶ γδ, ἀρχῆ. οὐδὲ τὸ ὄγκος, ὅτι οὐκ ἀπὸ τῶ γκ. Ἐτι τὰ αὐτὰ σύμφωνα οὐδέποτε ἐν συλλήψῃ, ἐκκόπησ' οἷον, Ἐσθλῆσῃ καὶ κάββαλε, καὶ τὰ τοιαῦτα ἐν διασάσει. Ἐτι πᾶσα συλλαβῆ εἰς σύμφωνον ἠγασσα, καὶ πλὴν ἐξῆς ἔχει ἀπὸ συμφώνων ἀρχομνίῳ. Ἐτι οὐκ ἐστὶν εὑρέμῃ τρία σύμφωνα ἀμέσως κείμενα, ὡς τὰ δύο ταυτοδωαμῆ.

ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ.

Γίνεται δὲ καὶ μετάθεσις τῶν σοικείων, καρδία, κρσδία. ἀτραπός, ἀτάρπος. σφάγανον, φάσγανον. ὀλίγος, λοιγός. καὶ πᾶσι συμβαίνει τοιαῦτ' ἄπῃ, τὸ μὴ μακρόν εἶς βραχέα διαλίεσθ'. ἦγε, ἔαγε. καὶ ἀνάπαλιμ σωαίρεσθαι. ἱερὸν, ἱρόν. δῖος, δῆος. ταῦτα γε μὴν ἐτέρας ἄρ θεωρίας εἶν.

ΟΡΟΣ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

Οὕτω μὲν οἷον τὰ σοικεῖα πρὸς ἀλλήλα ἔχοντα σωτίθησι διαφόρως πλὴν συλλαβῶν, σύλληψιμ οἷσαμ σοικείων εὑαρμόσως σωταπομνίῳ. Ὁμ δὲ τρόπομ ἢ τῶν σοικείων συμποκῆ οὐδὲρ ἄτακτον ἔχει, οὕτω καὶ αἱ συλλαβαὶ κατὰ λόγον ἀλλήλαισ σωμῆσσαι, πλὴν λέξιμ ποιδῶσι. ἢ αὐτὰ πάλιμ αἱ λέξεις τὸμ λόγον.

ΟΡΟΣ ΛΟΓΟΥ.

Ἐστι γάρ τῳ ὁ λόγος, σύνταξις λέξεων εὑαρμόσως σωτιθεμνίῳ, δῖᾶνοιαν ἔχουσα αὐτοτελή.

ΟΡΟΣ

Definitio dictionis.

Cogemina-
tio dictionis
atq; orōis.

Iliad. ε.
Idyll. ια.
Iliad. ι.
In Pluto.

Idyll. θ.

Homericū.
Mutuata ē
Plutarcho
in Homerū
Odyss. γ.

Iliad. σ.

Iliad. υ.

Iliad. μ.
Idyll. ζ.
Iambicū ex
Aristoph.
Nephele.
Thucyd.

Dictionis autem, pars minima constructæ orationis. Iam uero sæpenumero & simile aliqd in literis, & in dictionibus, & in orationibus est cōsiderare. Geminatur em̄ non solum litera, ut equus, alius. sed & syllaba, ut exulto, man si, puolutus. Item dictionis, Mars, mars, apud Home. Et, ὦ Cyclops, cyclops, apud Theo. Et, heu heu. Aristoph. Rursum oratio. Huic ego obuius eo, & si igni manus est similis, si igni manus est filis, robur aut cādenti ferro. Ho. Et, boues pasce Daphni, tu cantū incipe prior, cantū incipe prior, apud Theocritū. Pleonasmus.

Præterea quemadmodū litera alicubi abūdat nō eadē, ut spica, spica. flatus, flatus. hunc, hunc. sic etiā syllaba, reliquū, reliquū. uerus, uerus. dixisti, dixisti. Itē dictionis, cum in cōpositione, tum uero in appositione, boum bubulcus uir. Auri uero statuens Vlysses decem omnia talenta. Et certe ualde iam occubuerat Menœtij fortis filius. Illic em̄ omnia, hic uero ualde abūdat. Huiusmodi uero & illud. Oculis uidebā. Et expletive cōiunctiōes, q̄ nihil plerūq; ad sententiā cōferunt. Et oratio. cōsentaneū sanē, nō uero incōsentaneū. Non uero incōsentaneū. supfluū. Itē, q̄ sibi parca nascēti neuit stamine. q̄n̄ ip̄m pepit mater. Redundat em̄, q̄n̄ ip̄sum pepit mater. Eclipsis.

Accidit quoq; & literæ defectus, terra, terra. utrinq; u trinq;. sæpe, sæpe. Quinetiam syllabæ, fulgurat, fulgurat. amphora, phora. Apollinē, nem. Itē dictionis, ut unū auguriū optimum, pugnare p̄ patria. deest em̄, est. Et illud Theocriti. Ille uero mihi uenabulū suauē ridens (ut ante) ex musis munusculū dedit esse, deest p̄misit. Oratiōis aut defectus est. Et dein̄ è crate deos contēnis, sed nō è terra, si q̄dem deū uolebas cōtemnere. Tale & illud, Si q̄dē miserissent quēpiā, si nō repulsi fuissent, priusq; ad manus ueniret, deest, bñ habebat. Si se fuerit, & semel platā orationē bis, aut

ΟΡΟΣ ΛΕΞΕΩΣ.

Λέξεις δὲ μέρος ἐλάχισον τῶν κατὰ σύνταξιν λόγων. καὶ μὲν τὸ καὶ πολλαχῆ ὁμοίον τι ἐπίτε τῶν σοιχείων, ἢ ἐπὶ τῆς λέξεως, ἢ ἐπὶ τῆς λέξεως ἐστὶ θεωρεῖν. Διπλασιάζεται γὰρ οὐ μόνον σοιχείου. ἵππος. ἄλλος. ἀλλὰ καὶ συλλαβῆ, ἀλαλάζω, μεμένηκα. προπροκυλινδρόμουνος. καὶ λέξις. ἄρες ἄρες, τὸ Ὀμήρου. καὶ ὡς κύνκλωψ, κύνκλωψ, τὸ Θεοκρίτου. καὶ ἰού, ἰός, Ἀριστοφάνους. καὶ λόγος. τῆς δὲ ἐγὼ ἀντίος εἶμι. ἢ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἰθωνί σιδήρου. τὸ Ὀμήρου. καὶ, βωκολιάδεο δάφνι, τὸ δ' Ὀμήρου ἄρχεο πρῶτος, ὡς ἄς ἄρχεο πρῶτος, τὸ Θεοκρίτου.

ΠΛΕΟΝΑΣΜΟΣ.

Ἐπὶ καθάπερ σοιχείου ἐστὶν οὗ πλεονάζει οὐ τὸ αὐτό, σάχους, ἄσαχους. πνοή. πνοή. τῶτον, τῶτον. οὕτως καὶ συλλαβῆ, λοιπῶν, προλοιπῶν, ἔπυμος, ἐτίπυμος. ἔφη, ἔφησα. καὶ λέξις, τῶτον μὲν ἐν σαυθέρῃ, τῶτον δὲ ἐν πρῶθῃσι. βοῶν ὑπὸ βωκόλος ἀνὴρ. χρυσὸς δὲ σήσας ὁ δουαεὺς δέκα πάντα τάλαντα. καὶ ἢ μάλα δὴ τέθνηκε μνηστῆρ τίς ἄλκιμος ἦός. ἔνθα μὲν γὰρ τὸ πάντα, ἔνθα δὲ τὸ μάλα πλεονάζου. τοῦτο δὲ καὶ τὸ ὀφθαλμοσίμῳ ἰδῶμαι. καὶ οἱ παραπληρωματικοὶ δὲ οὐθὲν πολλαχῆ εἰς ἔννοιαν σωτελεῖσι. καὶ λόγος. ἔοικέτοι οὗτοι ἀεκέες. τὸ γὰρ, οὗτοι ἀεκέες, πρῆλκοι. καὶ ὅσα οἱ αἴσα γινομένη ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μὲν τέκε μήτηρ. πλεονάζει γὰρ, ὅτε μὲν τέκε μήτηρ.

ΕΛΛΕΪΣΙΣ.

Ἐπὶ σοιχείῳ μὲν ἔλλειψις. γαῖα, αἶα. ἐκατέρωθεν, ἐκατέρωθεν. πολλαίς, πολλαίς. συλλαβῆς δὲ. ἀσράπη, σράπη, ἀμφορέυς, ἀμφορέυς. ἀπόλλωνα, ἀπόλλω. λέξεως δὲ, εἰς οἶωνός ἀριστῶ ἀμώεσθαι περὶ πάτρης. ἐνδὲ γὰρ τὸ, ἐσίμ. καὶ τὸ Θεοκρίτου. ὅδ' εἶμι τὸ λαγωβόλον ἀδ' ὑ γελάσας, ὡς πάρος ἐκ μοις σᾶν ξυνήϊον ὠπάσασθαι ἡμεῖς. ἐνδὲ τὸ, ἵππετο. λόγος δὲ ἔλλειψις. κᾶπετ' ἀπὸ ταρῶν τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ γῆς. εἴπερ ἔλλειπε τὸ, ἢ βέλτε ὑπερφρονεῖν. τοῦτο καὶ τὸ. εἰ μὲν κατ' ἐθυσάρτινα, εἰ δὲ μὴ ἀνεκράντο πρὶν εἰς χεῖρας ἐλθεῖν. ἐνδὲ γὰρ τὸ, ὡς εἶχεν. ὁμοίον δ' ἄρ' εἶν καὶ τὸ, τὸν ἀπαξ ῥηθέντα λόγον ἰδὲ καὶ

bis, aut ter, aut sepius sumentē à cōmuni intelligere, ut ornamentū hominī prudētia, sobrietas, iustitia, fortitudo. In singulis enim subauditur, ornamentū est.

Suppositiua positio.

Rursum ut in syllabis licet quasdā, q̄ postponantur & nunq̄ p̄cedant, inuenire, itidē & in dictionib⁹. Nimirū postpositiui articuli, & apposituiua p̄nomina, & subiunctiua uerba eiusmodi sunt. Idē ipsum cōtingit & in orōe, cuiusmodi hoc aggregatū, si ambulat Socrates, mouetur.

Dialysis, & synæresis.

Porro ut literæ resolutionē, & cōtractionē patiunt, sic & syllabæ, Pelidæ, pelidē. Hermes, mes. Itē dictiones, de uerum uorās, pro deuorans. Et è diuerso, dictiones duræ in unā. suspirans, & lachrymās. pro suspirās, & lachrymas fundens. Itē oratio, Cōponunt em̄ cōiunctionibus iunctæ inter se orationes, dirimuntur uero ubi illis carent.

Apud Homerum. Odyss. + μ. Iliad. α.

Metathesis.

Quinetiā syllabæ transponuntur quēadmodū & literæ, garrula, garrula. reticulū, reticulum. Item dictiones, ut si quis deas uenerādas, randas deas, dicat. Et frigidum sulphur, phur, frigidū. Nam illic uenerādas, hic sulphur p̄ponere consuetū. Sed & oratio, ut quod uocant p̄posterū, illi autē & aperuerunt portas, & amouerunt uectes.

Transpositio syll. atq; dictionum.

De uiribus literarū, dictionum q̄.

Præterea quēadmodū ex literis q̄dam uocales, quedā cōsonantes, eodē modo & dictionū aliquæ possunt p̄ferri p̄ se, utpote impatiua uerborū, & casus uocatiui nom̄, ac p̄nomiū plerūq̄. q̄dam autē nō possunt citra aliā dictionē p̄ferri, ut sententiā pficiāt, ueluti p̄positiones q̄, & cōiunctiōes. Tales em̄ dictiones semp cōnotāt, appositæ uidelicet alijs, quo fit ut earū significationes coincidāt in aliarū (cū qb⁹ cōiungunt) potētīā, puta hæc p̄positio cū, aliud quidem cū actō cōiuncta, aliud uero cum gō, atq; uerbis

Αἱ καὶ τρεῖς καὶ πολλαὶ λαμβάνονται ἀπὸ κοινῶν ἑνῶν. οἶον κρῶμα ἀνθρώπων φρονήσις, σωφροσύνη, δικαιοσύνη, ἀνδρεία. πᾶσι γὰρ τοῖς προσυπακδέσται τὸ κόσμος ἐστὶ.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΘΕΣΙΣ.

Ἐτι ὡς ἐπὶ τῶν συλλαβῶν ἐστὶ, ὡς ὑποτασομύνας μηδέποτε προτασομύνας εἶναι, οὕτως τοῖς καὶ ἐπὶ τῶν λέξεων. τὰ γὰρ ὑποτακτικὰ τῶν ἄρθρων καὶ αἱ ἐπιταγματικαὶ ἀντωνυμίαι, καὶ τὰ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων τοιάδε, ταυτὸ δὲ τὸ καὶ ἐπὶ λόγῳ. τοῦτο γὰρ τοῖς σωημμένον. εἰ πρὶπατῆ σωκράτης, κινῆται.

Διάλυσις καὶ συναίρεσις.

Ἐτι ὡς τὰ σοιχεῖα ἀνάλυσις καὶ συναίρεσις πάσῃ, οὕτως καὶ συλλαβῆ. πηλείδης, πηλείδης. ἑρμῆας, ἑρμῆς. καὶ λέξις, καὶ τὰ τῶν ἐδοκῶς, ἀντὶ κατεδοκῶς. καὶ τοῖς ἑναντίως λέξεσιν δύο εἰς μίαν. βαρυσενάχων, καὶ ἀκρυχέων, ἀντὶ τοῖς βαρυσενάχων, ἀδῆκρυχέων. καὶ λόγῳ. σωγίθενται μὲν γὰρ σωδεδεμῶσι ἀλλήλοισι οἱ λόγοι, δὴ ἰήρηται δὲ ἀσύνδετοι ὄντες.

ΜΕΤΑΘΗΣΙΣ.

καὶ μὲν δὴ καὶ συλλαβαὶ μετατίθενται τοῖς σοιχείοις ὁμοίως. κελάρυζα, λακέρυζα. κρυπτοκέφαλος, κρυπτοκρυφαλος. καὶ λέξις, οἶον εἴτις θεὰς σεμνάς τὰς σεμνάς θεὰς λέγοι. καὶ ἄπυρον, θεῖον τὸ θεῖον ἄπυρον. ἔνθα μὲν γὰρ τὸ σεμνάς, ἔνθα δὲ τὸ θεῖον προτάθημι σύνθεσις. καὶ λόγῳ, οἶον τὸ καλῶμενον προθύερον, οἱ δὲ ἀνεσάμτε πύλας, καὶ ἀπῶσαμ ὀχῆας.

ΔΥΝΑΜΙΣ.

Ἐτι ὅμ τῶν σοιχείων τὰ μὲν φωνῆενται, τὰ δὲ σύμφωνα, ταῦτα καὶ τῶν λέξεων τὰς μὲν οἶοντε προφέρουσι καθ'αὐτάς, οἶον τὰ προσακτικὰ τῶν ῥημάτων, καὶ τὰς κλητικὰς τῶν ὀνομάτων, καὶ ἀντωνυμιῶν ἐστὶ ὅτε, τὰς δὲ εὐκ ἐστὶ ἀνθ' ἑτέρων τῶν προειρηθῆναι κατὰ διάνοιαν ἑτέλης, οἶον προδέσθεις τε καὶ σωδέσθεις. αἱ γὰρ τοιαῦται λέξεις αἰεὶ συσυμαίεσι προσκείμεναι δὴ ὀνόματι ἑτέροις. ὅθεν δὴ αἱ σημασίαι τῶν μεταπίπτειν πρὸς τὴν ἑτέραν σωπαπτομύων αὐταῖς δύναμις δηλονότι, οἶον, ἢ μετὰ ἑτέρον μὴ τῆ ἀλλοτρίῃ σωπαπτομύων, ἑτέρον δὲ τῆ γνησίῃ, καὶ τῶν τοῖς ἰή ῥήμασι

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

uerbis iuncta, significat. Sicut & in cōiunctionib⁹. Quatenus ergo inter se cōueniāt lra & syll. & dictio & oratio, dictū sit haecenus. Proportio.

Proportio Coīsaūt pportio dictioni & orationi, nēpe ut oīo iuxta dictionis atq; orationis. aliquā dictionū cōstructionē recte habeat & sec⁹, dictio uero iuxta cōpositionē syllabarū & literarū. Et m̄ barbarismus uitiū est in dictione, solœcism⁹ uero uitiū in orōe.

Barbarismus.

Et quadrifariā q̄dem fit barbarismus, quot modis & solœcis. Aut em̄ defectu barbare qs loqui deprehendit, si quis dicat pro Demosthenis, stheni, p̄ scripserūt, rant. Aut redundantiā, Aeschinis, inis. dormit, mit. Idē uero fit cū syll. soluitur p̄perā, cōcauit, uum. Vel trāspōitione, tēp⁹, p̄uis, currus, currus. Vel immutatioe, phiala, ala. uitrū, trū. x̄neā, x̄neā. Et in accētū amicus, cus. mercenarius, us. Itē in t̄pe, & in scriptura, ut uictoria p̄i, cū oporteat scribi p̄i. De q̄bus etiā dictū est prius abūde. Solœcismus.

Solœcis= mus quibus modis fiat. Eisdē aut modis fit solœcismus. Aut em̄ defectu, ueniunt campū, deest em̄, per. Aut abūdantiā, de coelitus, redūdat de. Aut imutatione. arcu bene sciens, p̄ sagittare. Recēs uero excitabat animū, pro nup̄. Radijs similes, p̄ assimulabātur. hoc tibi p̄opte dicā, pro, ob hoc. Intro maris latū sinū, pro, in latū sinū. Idem fit, si quis ea, q̄ accidūt oratiōis partib⁹, puta speciē, gen⁹, numerū, figurā, casum, uel aduerbia, ul' p̄positiones, uel ordinē cōiunctionū, uel cōiunctiones ipsas immutet. Speciē quidē, ut diua foeminarū, & nigrius tāq̄ p̄ix. Genus uero equa foem. existēs. & nunq̄ in nostris currib⁹ uulnerati, p̄ uulnerata. Numerum, Thespian, Grean' q̄, pro Thespia. Figurā. Ast ego me soluiā, pro me ipsum. Casum. Nestoridē uero, hic quidē uulnerauit, pro, ribus. Item fulgurās à dextra, pro fulgurantē. Et per binos utiq; subijt frutices ex eadē radice adultos, alter quidē ulmi, alter oleae. Affectū. uideo pro uideo.

Barbarif= mus quib. modis cōmitatur

Solœcis= mus quibus modis fiat. Iliad. θ. Iliad. ζ. Iliad. α. Iliad. ε. Homericū passim.

Iliad. δ. Iliad. ι. Iliad. θ. Iliad. β. Homericū. Iliad. π. Iliad. β. Odyss. α. ε.

B I B Λ I O N Δ.

ῥήμασι. ὁμοίως Ἐ τοῖς σωδέσμοις. ἢ μὴ οὖν ἀλλήλοις ὁμοίως σοιχέοι, ἢ συλλαβῆ, ἢ λέξεις, ἢ λόγος, εἰρήδω ἐπὶ τσοῦτομ.

ΑΝΑΛΟΓΟΝ.

κοινὸν Δ ἀνάλογον λέξεως ἢ λόγου, τὸ τὸν μὲν λόγον πρὸς τὴν ποιὰν ἢ λέξεωσ σωθέσιμ ὁρθῶς ἔχῃμ, καὶ μὴ. τὴν δὲ λέξιμ παρὰ τὴν τῶσ συλλαβῶμ, Ἐ σοιχείωμ, ὅ, τε γὰρ βαρβαρισμὸς εἰς μάρτημα πρὸς λέξιμ ἐσίμ. ὅ, τε σολοικισμὸς εἰς μάρτημα πρὸς λόγου.

ΒΑΡΒΑΡΙΣΜΟΣ.

καὶ περὶ αὐτῶσ μὲν ὁ βαρβαρισμὸς, τσοαχῶσ δὲ καὶ ὁ σολοικισμὸς. ἢ γρ̄ ἔνδεῖα βαρβαρίζωμ τις ἐλέγχεται. δημοσθένεσ, δημοσθένεσ, γεγραψασίμ, γεγραψαμ. ἢ πλεονασμῶ. αἰχίνεσ, αἰχίνεσ, κοιμᾶ, κοιμᾶσαι. τοῖδε δὲ καὶ τὸ διαμρδ μῦθον φαύλωσ. κὸλλον κὸλλον. ἢ μετὰ δέσφ. κρόταφομ, κότραφομ. δίφρομ, δρίφομ. ἢ ἑναλλαγή. θιάλη. θιέλη. ἕαλομ, ἕελομ. αἰνεῖσ, αἰνεῖα. καὶ πρὸς προσώδιασ. θίλοσ, θιλόσ. μιδωτὸσ, μίδωτὸσ. καὶ πρὸς ῥόνομ τε, ἢ γραφήμ. νῆκοσ, ἔφ' ἰ, δέομ τῆ ε. πρὸς ὧμ ἄρα καὶ εἰρηταί πρόπερομ τὸ ὁρθόν. Σολοικισμὸς.

Ὀμοίως δ' ἐπι καὶ ὁ σολοικισμὸς, ἢ γρ̄ ἔνδεῖα, ἔρχονται περὶ δίοιο, ἔνδεῖ γρ̄ ἢ δία. ἢ πλεονασμῶ, ὅ, οὐρανόθεμ. πλεονάζει γρ̄ ἢ ὅ, ἢ ἑναλλαγή. τόξωμ εἰ εἰδῶσ. ἀντὶ τοι, τοξεύημ. νέομ Δ ἔσα γείρατο θυμόμ. ἀντὶ τ̄ νεωσί. ἀκλίνεσιμ εἰκόπεσ, ἀντὶ τῶ εἰοκασίμ. ἔφ' τοι προφρονέωσ ἔρέω. ἀντὶ τοι δ' ἰ ὅ. εἶσω ἄλοσ εὐρέα κὸλλωμ, ἀντὶ τοι εἰσ εὐρέα κὸλλωμ. τῶτο τὸ δὲ καὶ τὸ τὰ παρεπὸ μῦθα τοῖσ τοι λόγου μέρεσιμ. δίομ εἶσοσ, γένεσ, ἀριθμόμ, σχῆμασ, πῶσιμ, ἢ ὑπὸ ῥήματα, ἢ προθέσεσ, ἢ τάξιμ σωδέσμων, καὶ σωδέσμεσ αὐτοῦσ ἑναλλάσασεμ. εἶδ' ὅ μόν. δ' ἴα γαυακῶμ καὶ μελάντερομ ἢ ἴτε πίασα. γένεσ δ' εἰ, αἶθη δ' ἡλυεσ ἔδσα, καὶ οὐκ ἄρ' ἐφ' ἢ μετέρωσ ὀχέωσ πληγέντεσ, ἀντὶ τοι πληγῆσαι. Αριθμόμ δ' εἰ. δ' εἰπασίμ, γρᾶἰαντε, ἀντὶ τοι δεπασίμ. Σχῆμα δὲ. αὐτὰρ ἐγὼρ ἐμὲ λύσομαι. ἀντὶ τοι ἐμαυτόμ. πῶσιμ δὲ, νεσορίσαι δ' ὅ μόν οὐτ' ασεμ. ἀντὶ τοι νεσοριδῶμ. ἢ ἄσφα πῶμ ὑπὸ λέξια, ἀντὶ τοι ἄσφα πῶτα. ἢ δ' οἰοῦσ δ' ἰ ἄρ' ὑπήλυθε δάμνεσ, ὅ, ζομόδεμ περὶ φυῶτασ, ὅ μὲν πρὸς λέξια, ὅ δ' ἐλαίησ. Διάθεσιμ δὲ, ὁρῶμαι, ἀντὶ

LIBER IIII. DE CONSTRUCTIONE.

Homerici.

uideo. Personam, quicūq; dii sunt in Olympo, tibi & obediant, & timemus oēs. & suum patrē laudātes, pro uestrum. Tempus. Ego uero duco Briseida, pro ducam. In aduerbijs fit etiā solœcismus ex immutatiōe, Intro coenā parabat, pro intus. Et cominus stans, pro ppē. Itidē in p̄positionibus. In Agamēnonē diuū, p̄ ad Agamēnonē. Et, sub Ilium uenerūt, pro ad Ilium. In coniuncti. Ipseq; dem ego maneo, sed fociū mitto, pro fociū uero. Et, durū aut uerbū imperauit. pro durū em̄.

Iliad. 6.

Iliad. 5.

Iliad. 4.

Metathesis.

*Trāspōsitiō
orationis.*

Solœcismus autem ex trāspōsitiōe, ut illud Menādri. Filiola hæc dies dat mihi seu gloriā, siue calumniā. Quod ita rectē se haberet, siue gloriā, siue calumniā. Verum hæc omnia licet poëtarū figuræ sint, nobis tamen loco exēpli sint posita, eius, qui in soluta oratione fit, solœcismi. Cum uero de orationis cōstructione cōgrua tractamus, de ipsa primo cōuenientia dicendū est gn̄aliter, deinde de singulis particulis peculiariter cōsiderandū, quid rectū, & sec̄. Nō est igitur in subiectis mēbris, ut incōcinna oratio sit, aut nō, sed in cōtextu dictionū, q̄bus accidit applicari ad id, qd̄ oportet. Si igitur de foemina dicat aliquis, hæc me uerberauerūt, solœcissat, quia indebite cohæreant dictiones, quæ uere dicat in gn̄e. sed si ita, hic me uerberauit, nihil peccat. habet em̄, quod ad cōgruitatē req̄ritur, oratio. Vnde dictiones ipsæ distributæ in situs, p̄prios, quomodo docūq; incidāt in nō cōuenientē ordinē, ostēdunt ex mutua inter eas seq̄la. Itaq; ex orōnis partib; q̄dam in numeros, & gn̄a, & casus deducūt, q̄dā in p̄sonas & numeros, q̄dam nihil fuscipiūt huiusmodi, sed una tantū figura effe runt. Partes hæc sanē oēs trāsumptæ ex p̄prijis formis ad debitā cōgruentiā numeri, aut p̄sonæ, aut gn̄is, in orōis cōstructione disponūt, ut in hoc cōueniāt, ad qd̄ referri unaqueq; debet, uelut (si ita cōtingat) pl̄alis ad pl̄ralem, secūdū eiusdē p̄sonæ incidētū, scribim; nos, discūt hoies. Siquidē

το ὄρω. Πρόσωπον δὲ ὅσοι θεοὶ εἰς τὸν Ὀλύμπω σοίτ' ὤπιείδοντες, καὶ δὲ Λαμῆμεδα πάντες, καὶ σφέτερον πατέρ' ὑμῖν σσαι, ἀντί τ' ὑμέτερον. χρόνον δὲ, ἐγὼ δ' ἄγω βρισκίδα, ἀντί τοῦ ἄξω. Περὶ ὠπρήματα ὁ σολοικισμὸς εἰς ἐναλλαγῆς. εἶσω δ' ὄρωπον ἐκόσμη, ἀντί τοῦ ἐντός. καὶ ἐγυῖθερ ἰσαμλύν, ἀντί τοῦ ἐγγύς. Περὶ δὲ προσθέσεως. εἰς ἀγαμλύνονα δ' ἴοι, ἀντί τοῦ πρὸς ἀγαμένονα. καὶ ὑπ' ἴλιον ἡλδορ, ἀντί τοῦ ἐπὶ ἴλιον. Περὶ δὲ σωτάξεως. αὐτὸς μὲν ἐγὼ μενέω, ἀλλ' ἐτάρορ πέμπω, ἀντί τοῦ ἐτάρορ δὲ. καὶ κρατερὸν δ' ἐπ' ἄμυθον ἐπέλλεμ, ἀντί τοῦ κρατερόν γάρ. ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ: σολοικισμὸς δ' ἐκ μεταθέσεως, ὡς τὸ μενάνδρου. θυγάτριον ἢ νῦν ἡμέρα δ' ἴλωσίμοι, ἢ δόξαμ, ἢ τοὶ διαβολήμ. τὸ γάρ τοι ὄρωθῶς ἔχορ, ἢ τοὶ δόξαμ, ἢ τοὶ διαβολήμ. ταῦτα γὰρ μὲν πάντα εἰ καὶ τοῖς ποιηταῖς ἀήμαθ' ἄπ' αὐτῶν, ἢ μῆρ μλύ τοι ὡς ὑποδείγματ' αὐτῶν κείσθω τ' ἔπει τὸν πεζὸν λόγον σολοικισμῶ. Ἐπεὶ δὲ περὶ λόγου σωτάξεως καταλλήλως θεωροῦμεν, περὶ αὐτῶν πρότερον τοῦ καταλλήλως ῥητέου κοινῆ, εἶτα περὶ ἕκαστα τῶν μερῶν ἰδίᾳ θεωρήσομεν τὸ ὀρθόν τε, καὶ μὴ. ἐσι μὲν οὖν οὐκ ἐν τοῖς ὑποκείμενοις τὸ ἀκατάλληλον, καὶ μὴ, ἀλλ' ἐν τῇ σωτάξει τῶν λέξεων, αἷς περὶ ἐπιπέτα τὸ μεταποιοῦσθαι εἰς τὸ δέον. εἰ οὖν ὑπὸ σης θηλείας λέγεται, αὐτῆ μὲν ἐτυψαμ, σολοικίξω, διὰ τὸ ἀκατάλληλον τῶν λέξεων, καὶ ἀληθέως τῶν γγύσ. εἰ μὲν τοι οὗτός με ἐτυψεμ, οὐδὲν ἀμαρτάνει. ἔχει γὰρ τὸ τοῦ καταλλήλως δέον ὁ λόγος. ὡς περὶ αἱ λέξεις ἀναμεμερισμύσαι εἰς θέσεως ἰδίᾳ, τὰ ὅπως οὖν παρεμπιπτόντα εἰς οὐκ ἐπιβάλλωσαρ δέσιμ ἐλέγχωσιμ, διὰ τὴν περὶ αὐτῶν ἀκολοθίας. τῶν τοίνυν τοῦ λόγου μερῶν, ἃ μὲν εἰς ἀριθμούς, καὶ γγύσ, καὶ πῶσος μεταχρηματιζόμενα, ἃ δὲ εἰς πρόσωπα, καὶ ἀριθμούς. ἃ δὲ μηδὲν ἐπιδέχομενα τοῦτοῦτο, ἀλλὰ καθ' ἑνὸς μόνου χημαλισμὸν ἐκφερόμενα. ταῦτα δὲ μεταχρηματιζόμενα εἰς ἰδίᾳ μεταχρηματισμῶν εἰς τὰς θέσεως ἀκολοθίας ἀριθμῶν, ἢ προσώπων, ἢ γενῶν τῆ τοῦ λόγου σωτάξει, ἀναμεμερισάσθαι εἰς ἐπιπλοκῶν τοῦ πρὸς ὃ φέρεται ἕκαστον δ' εἶ. οἷον ἐπ' οὐτύχη πλῆθωτικὸν πρὸς πλῆθωτικὸν, κατὰ πλῆ τ' αὐτῶν προσώπων περὶ ἐπιπλοκῶν, γράφομεν ἡμεῖς, μακθάνωσιμ ἄνθρωποι. τὸ γὰρ

Siquidē in transitione personæ, non omnino requiruntur idem numerus. Licet enim dicere, uerberant hominē, & uerberant homines.

Transpositio in casu.

Eadem ratio in his quoq; q̄ secundū genus, uel casum, uel psonā sumūtur. Nam quod in transitione est, indifferenter ad oīa se habet. Nos ipse audit, nos ipsi audiūt. Ceterū si cōueniant in eodē casu, recidunt in eandē personā, ut nos ipsos audiūt. modo nō intercidat cōiunctio, quæ personā distinguat, nos, & ipsos audiunt.

Transpositio in genere.

Similiter autē fieri & in generibus solet, hi uiri, hos uirōs. Rursum enim in trāsitione personæ, nihil refert, neq; in gñe, neq; in numero, ut hos mulier iniuria affecit.

In persona.

Item & in persona. Ille, cum pater sit, curabit filiū, quin & te, & me. Si itaq; nihil incidat dictioni, quod discrimē possit manifeste facere, integrū erit, connexionē fieri ad diuersa gñe, uel casu, uel numero, uel psona, uel huiusmodi aliquo. Irrephensibilia em̄, quæ sic trāsfigurātur, siūt, pulchre scribo, scribis, scripsi. Liquet em̄, q̄ congrua est unī dicq; cōstructio. Nam cū aduerbialis cōcursor nō sit susceptius numeri, aut personæ, aut casus, aut tēporis, quæ recipit uerbū, nihil obstat, quo minus cōnectātur, nēpe q̄ nulla arguitur similitudo speciei. Non tñ hoc cōtingit in pulcher. nā psonæ est tertiæ, & numeri singularis, un̄ cū singulari scribit, cōstruitur, pulcher scribit. Rursum quia pulcher nō incidentiā tēporis significat, citra discrimē, tēporib; accommodat diuersis, pulcher scribit, scripsit, scribet.

In aduerbio.

Præterea aduerbia, quæ in diuersa diducūtur tēpora, cū personis quidem diuersis, & numeris ordinātur, cū tēporib; uero nō, descēdi heri, disti, dit. Descēdit aut, uel descendā nullo

τὸ γὰρ πρὶ ἐν μεταβάσει τῆ προσώπων οὐ πάντως ἀπαιτῆται τὸ αὐτὸ τὸ ἀριθμὸν. ἔστι γὰρ φάναι, καὶ τύπῃσι τὸν ἄνθρωπον, καὶ τύπῃσι τοὺς ἄνθρώπους.

ΚΑΤΑ ΠΤΩΣΙΝ.

Ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ πρὸς τῶν κατὰ γένος, ἢ πῶσιμ, ἢ πρόσωπον λαμβανομῶν. ἔτι γὰρ καὶ τὸ ἐν μεταβάσει ἀδιαφορεῖ. ἢ μῶν αὐτὸς ἀκροῦται. ἢ μῶν αὐτοὶ ἀκροῦνται, καὶ οὐκ εἰ συνέλθῃ κατὰ πλὴν αὐτῶν πῶσιμ, ὑποπεσῆται εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον. ἢ μῶν αὐτῶν ἀκροῦνται. εἰ μὴ πρὸς ἐμπήσισι σωδισμικῇ τὸ πρόσωπον διασῆσθ. ἢ μῶν καὶ αὐτῶν ἀκροῦνται.

ΚΑΤΑ ΓΕΝΟΣ.

Ὡσαύτως δὲ καὶ πρὸς τῶν γενῶν. οὐκ οἱ ἀνδρες, τῶν τῶν ἀνδρας. πάλιν γὰρ τὸ ἐν μεταβάσει τοῦ προσώπου ἀδιαφορεῖ καὶ κατὰ γένος, καὶ κατὰ ἀριθμὸν, τῶν τῶν γυνὴ ὑβρισεμ.

ΚΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΟΝ.

καὶ ἐπὶ προσώπων. ἐκ γένος πατήρ ὦν, ὠνιμελήσεται τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ δὴ καὶ σδ, καὶ ἐμδ. εἶπε δὲ οὐκ μὴ ὠνισυμβαίνει τῆ λέξεσ, τὸ πλὴν διακρίσιμ διασπασμὸν φανερώσ ποιῆσθαι, ἀδιαφορεῖσθαι τὸ ὠνιπλέκεσθαι διαφόροις τῶν γένος, ἢ τῆ πῶσιμ, ἢ τῶν ἀριθμῶν, ἢ τῶν πρόσωπων, ἢ τοιδῶσ τινί. ἀνέλεγκτα γὰρ οὕτω καὶ τὸ μετασχηματισμδ γίνεται. καλῶσ γράφω, γράφεις, ἔγραψα. δὴ ἄλλο γὰρ ὅτι κατὰ ἄλληλος πάντη ἢ σύνταξις. ἢ γὰρ τὸ ὠνιρῆματος σύννοσος μὴ οὐσα δεκτικῇ ἀριθμῶν, ἢ πρόσωπων, ἢ πῶσιμ, ἢ χρόνων, ὦν πρὸς ἀφέχεται τὸ ῥῆμα, ἀκώλυτον πλὴν ἐπιπλοκῶν ἴσθαι, καὶ ἢ κισα ἔκτα ἐλεγχομῶν ὁμοσδδδ, οὐκ ἔτι δὲ ταυτὸ συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῆ καλῶσ. πρόσωπων γὰρ τρίτο ἀριθμδ ἐνικῶσ τῶν. ὅθεν καὶ πρὸς ἐνικὸν τὸ γράφει ἢ σύνταξις. καλῶσ γράφει, καὶ αὐτὸ πάλιν ἔπει τὸ καλῶσ οὐ πρὸς ἐμπήσισι χρόνος σημαίνη ἀδιαφορεῖ χρόνοις σωτασδμῶν διαφόροις. καλῶσ γράφει, ἔγραψα, γράφει.

ΚΑΤΑ ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Ἐπὶ τῶν ἐπιρρημάτων τὰ εἰς διαφόρους ἀναμεριζόμενα χρόνους, πρόσωποις μὲν διαφόροις καὶ ἀριθμοῖς σωτάσεται. χρόνοις δὲ οὐ. κατ' ἐβω χθές, κατ' ἐβη, κατ' ἐβη, κατ' ἐβη δ, ἢ κατ' ἐβησμομα

ἐρχομαι. αν.
πίπτω. αν.
βαίνω. αν.
ὑβρίζω
μέλω. αν.
πίπτω. αν.
ἐλέγγω
σηματίζω
δωρομαι
ἀλεκεω
κολύω

nullo mō. Similiter & q̄ significationē accipiūt modi, ut utinā, age. Imperatiui em̄ significatio nō cōiungit̄ optatiuo. Reliq̄ aut̄ significationis hmōi exptia, liberā hnt̄ circa oēs modos cōstructionē. In cōiunctione.

Coniunctiones uero, si in nihil p̄dictorū fecent̄, citra di scrimē cōnectuntur ad diuersa uel ḡna, uel casus, uel p̄sonas. Quod si in his esset q̄dam particularis differētia, nō ea, q̄ exigit cōstructio, seruarētur. puta & q̄ nōdum facta auferens, uult traducere ea ad potentiā. Vnde sanē & potētialis dicitur, & ob hoc p̄teritis oib̄ cōiungit̄, p̄ter q̄ p̄fectis. Si igitur qs diceret, scribam & m̄, incōgrue componeret.

In pronomine.

Ceterū inter pronōia, mihi, in tertiā p̄sona nō ponitur, nēpe qd̄ reijcitur à cognato, sibi. Manifestū itē q̄ neq̄ & in prima ob eandē causam. Verū ipse cū tertiā sit p̄sona, & primā, & sc̄d̄ae cōiungit̄, cū nulla illi cōsequens p̄sona in cognatiōe existat, q̄ possit eius absurditas coargui. Ipse igitur ego, ipse tu. Scip̄os.

Nullū enim oīno cōtingit uitiū in his, q̄ in cōsequētia definita nō sunt. Hæc tñ si fiant ex aliquo apta, nō p̄perā cōferent̄. Scip̄os igitur in prima nō indecore erit, q̄ a nos ipsos non refellatur. Ceterū seipsum fortasse. Licet em̄ & meip̄m cōiungi. Neq̄ tñ tu, uel ego in diuersis ḡnib̄ in epte, qñquidē illis indiscretū genus. Itaq̄ tu ipse, tu ipsa, ego ipse, ego ipsa. In uerb. transpo.

Eadem uero est & de uerbis ratio. Proprie itaq̄ modi, in p̄sonas, & numeros partiti, absurditatē cōmonstrant, si qua in numeris, p̄sonisue cōmittitur. Infinitiuus aut̄ horum expers, ad oēs personas, omnesq̄ numeros se extendit. scribere me, uos, te, nos. Quia uero tēpus, affectumq̄ habet, si quid in his immutetur, incongruitatē arguit.

In participijs.

Manifestū idē hoc & in p̄cipijs, q̄b̄ cōiunctio ḡnis est &

& m̄ cōiunct. potētialis.

αὐτὸς pro-nomen.

ἐαυτοῦς quib. p̄sonis iungatur

ὅτι. ὡσαύτως δὲ ὅσα σημαίνοντο ἐπιδέχεται ἐγκλίσιος. ὅμοιοι εἶθι. ἄγε. ἢ γὰρ προσεκτικὴ ἀνεπίπλοκος τῆ ἐγκλιτικῆ. τὰ ἄλλα δὲ σημασίας ἀμοιρῶντα τοιαύτης ἀκόλουτον ἔχει ἐπὶ πασῶν ἢ ἐγκλίσιων τῶν σύνταξιμ. κατὰ σωδίσμοιο.

μεριζω ὡ ἀμοιρέω

καὶ οἱ σωδίσμοιοι δὲ εἰς οὐδὲν ἢ ἐρημιζῶν τεμνόμενοι, ἀδιαφορώς τὰς σωδίσσεις ποιοῦνται πρὸς διάφορα γῆνη, ἢ πτώσεις, ἢ πρόσωπα. εἴγε μὲν καὶ ἐπὶ αὐτῶν γρηκταίτις ἐν μέρε διαφορὰ, οὐκ ἂν τὰ περὶ τῶν σύνταξιμ σώζοιτο. οἶοιο ἄν, ὅτι τὰ μὴ γρηγονότα ἀναρῶν, θέλει πρὸς αὐτὰ εἰς τὸ δύνασθαι. ὅθεν ἄρα καὶ δύνητικὸς εἶρηται, διὰ τὸτο πρὸς γρηκταίτις σωτάσσει, πλὴν ἢ πρὸς ἀμύση. εἰ δ' αὖ τις λέγοι, γράψω ἄν, ἀκατάλληλος σωτάσσει.

κατὰ ἀντωνυμίαιμ.

ἐπὶ ἐπὶ τῶν ἀντωνυμιῶν τὸ ἐμοί ἐπὶ τρίτῃ οὐ τίθεται ὡς διελεγχόμενοι ἄν ὑπὸ τοι συζύγῃ τ̄ οἱ. δὴ ἄλλοιο ἄν ὅτι οὐδὲ τὸ οἱ ἐπὶ πρώτῃ διὰ τὸ αὐτὸμ λόγοιο. ἢ γε μὲν αὐτὸς τρίτῃ οὐσα, ὅτι πρώτῃ, καὶ δ' οὐτέρω σωτάσσειται. ὅτι οὐδὲν ἀκόλουτον πρόσωποιο κατὰ συζυγίαιμ ὑπάρχει, ὃ ἄν τὸ ἀλλότριοιο σωελέγξειμ, αὐτὸς οὐκ ἔγω, αὐτὸς σὺ. ἑαυτοῦς.

Ὁλοῦς γὰρ οὐδὲν συμβαίνει ἀμάρτημα, πρὸ τὰ ἐν ἀκολοθῆσει ὀρισμὴ μὴ ὄντα. γινόμενα γε μὲν ἔκτῃ ἀκόλουθα, οὐκ ἔτι παρὰ τὸ δέοιο σωοιοθῆσεται. οὐκοῦ τὸ ἑαυτοῦς ἐπὶ πρώτου ἐμ κάκη. οὐ γὰρ ὑπὸ τοι ἑμαυτοῦς διελέγξειται. τὸ ἑαυτοῦ δὲ ἴσως. ἐστὶ γὰρ ἢ τὸ ἑμαυτοῦς, οὐτὲ μὲν τὸ σὺ, ἢ ἐγὼ ἐπὶ διαφορῶν γενῶν φάυλος. οὐ γὰρ τοι διακριτικὸμ γένος, σὺ οὐκ αὐτός, σὺ αὐτή, ἐγὼ αὐτός, ἐγὼ αὐτή. ΡΗΜΑΤΑ.

Ὁ αὐτὸς δὲ καπὶ τῶν ῥημάτων λόγοιο. αἱ γοῦν κυρίως ἐγκλίσις ἐστὶ πρόσωπα ἢ ἀριθμοῦς μεριοθῆσαι, τὸ ἀκατάλληλοιο σωελέγξει σὶ δι' ἀριθμῶν καὶ προσώπων. ἢ δ' ἀπρὸς ἐμφατοιο ἀμοιρήσασα τῶν, ἐπὶ πάντα πρόσωπα, ἢ ἐπὶ πάντας ἀριθμοῦς ἐπιβάλλει. γράψω ἐμῆ, ἢ μᾶς, σέ, ἢ μᾶς. γρόνθ γε μὲν ἢ διαθέσεως οὐκ ἀμοιρῶσα, πρὸ τῶν τῶν ἐναλλαγῶν τὸ ἀκατάλληλοιο ἐμφανίζε.

μεριζω ἀμοιρέω

Μ Ε Τ Ο Χ Α Ι.

Δὴ ἄλλοιο ταυτὸ τῶν ἢ ἐκ τῶν μετοχῶν, αἰς μετὰ σία γένος, καὶ Κκ ἢ πτώ

& casus, & numeri, circa tamen personae discretionē, affe-
ctus q̄ animalis uolūtatis. Quapropter circa ea, quae abs-
sunt nullū erratum contingit, scribens surrexi, surrexisti,
surrexit, surgito, surgerem.

† at p̄sonae

Verba. †.

Preterea dicebam, & similia singularis numeri, quia co-
incidunt cū tertia p̄sona plurali, nō incōmode cōstruūtur
cū plurali, dicebant illi. Excipiant Dorica. In his eīn re-
tractus acutus tonus, distinguit cū singulari coincidentia.

† at in ge-
nere.

Nomina. †.

Pro cōfesso aut est, & q̄ coincidūt uel in ḡne, uel quor-
modocunq̄, distingui ab incōgruo, ut sapiēs, uel deus. Et
in summa q̄ triū sunt ge. quīs deus manifestū est etiā for-
min. iungi, sed inclyt⁹ & rusticus nunq̄, uñ & hic altera-
tio, inclytus hippodamia. Participia. †.

Iliad. B.

† at in tem-
pore.

In cōfesso quoq̄ est, q̄ scribens construat cū imperfecto,
q̄tenus coincidentia imperfecti recipit, scribens gaudebā,

Infinitiuum.

Rursum uero infinitiuū scribere si assumat cū p̄nti, &
imperfecto, cōgrue absoluit ordē, in cōstructione hmōi
aduerbiorū, cōtingit heri scribere Socratē, cōtingit hodie
scribere Socratē. Genus uerbi.

Certū est etiā & de ḡne. Nam in his quae media appel-
lantur uerba, coincidentia q̄ recipiūt actiōis, & passionis
nihil quantū ad genera atrinet peccari potest.

Persona.

Item in cōcursu p̄sonae clarū & hoc. nā uinco cōuenit
qdē in prima indicatiui, & tertia opta. ut uidere est apud
Alcmanē, uincā uero p̄stātor. nō itidē in sc̄da indicatiui,
q̄ten⁹ sc̄da est uincis. Proinde cōgruū, & nō in cōstructi-
one sic ferē dephendēdū, & itē qd̄ trāsitiuū, & q̄ oīno ad
aliquā aliā partē refert. Nā ut diuersae harū sunt uires, sic
& uarię cōstructiones, uelut in his sc̄da in unū qd̄ patebit.

Quid

πρώσεως καὶ ἀριθμοῦ. οὐ μὲν δὲ καὶ προσωπικῆς διακρίσεως ἐ-
ψυχικῶς τοῖς ἐσλήμασι, διὸ δὴ καὶ πρὸς τὰ μὴ προσόντα ταῦτα
οὐθὲρ φαῦλον συμβαίνει. γράφας ἀνέλιω. ἀνέσης. ἀνέση. ἀνάση.
ἐπι. ἀνασάμη.

ῥήματα.

Ἐπι τὸ ἔλεγον νῦν τὰ ὅμοια ἐνικὰ ὄντα διὰ τὸ συμπίπτεσθαι τῶν
τρίτῳ πληθυντικῶ κατὰ ἀλλήλους σωτάσεται τῶν πληθυντικῶ. ἔλε-
γον ἐκείνοι. ὑπεξαίρειθω τὰ δωρικά. ἢ γὰρ ἐν αὐτοῖς κατασι-
βαζομένη ὀξεία ἀφίσκισι τὴν πρὸς τὸ ἐνικὸν σύμπησιμ.

ονόματα.

Ομολογῶν δὲ καὶ τὰ συμπίπτοντα ἦτοι κατὰ γένος, ἢ κατὰ
θεοποιῶν, ἀφίσσασθαι τοῖς ἀκατάλληλοις, οἷον σοφός, ἢ θεός, καὶ ὅλως
τὰ τριγενῆ. τὸ μὲν θεός σαφές καὶ πρὸς θελικὸν τάσσεται. τὸ δὲ
κλυτός, ἐξ ἄρχιος οὐ, ὅθεν ἐναλλαγή τὸ κλυτός ἵπποδάμεια.

μετοχή.

Ομολογῶν δὲ καὶ τὸ γράφω σωτάσεται πᾶσα ἀνάγκη, ἢ δὴ κα-
λονότι σωέμπησιμ πᾶσα ἀνάγκη ἐπιδέχεται. γράφω ἐχαίρομ.

ἀπαρέμφατον.

καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δὲ γράφω, μεταληφθὲν ἔξ ἐνεσῶτος ἐ-
πᾶσατικῶ, κατὰ ἀλλήλους ἀποτελεῖ λόγον ἐν σωτάσεται τῶν τοιού-
των ἐπιρρήματων. σωέση χθές γράφω σοκράτη. συμβαίνει σὴ
μερῶν γράφω σοκράτη.

διάθεσις

Ἄλλομ δὲ ἐπι διαθέσεως. τὰ γὰρ καλόμενα μεσόπησι
ῥήματα, σωέμπησιμ ἀναδέχονται ἑνεργείας, καὶ πάθος οὐθὲρ
πρὸς τὰς διαθέσεις ἀμαρτάνεται.

Π Ρ Ο Σ Ω Π Ο Ν.

καὶ ἐπι συμπήσεως δὲ προσώπων δῆλον ταῦτο. τὸ γὰρ νικῶ,
κατὰ ἀλλήλους μὲν ἐπι πρώτῃ ὀριστικῶ καὶ τρίτῃ εὐκλειῶ. ὡς ἐχθρὸν
πρὸς ἀλκμάνι. νικῶ δὲ ὁ κάρρω. ἀκατάλληλον δὲ ἐπι δευτέρῃ ὀρι-
στικῶ, ἢ δευτέρῳ τὸ νικῶ. τὸ μὲν οὖν κατὰ ἀλλήλους τε, καὶ μή, ὅτι
σωτάσεως οὐτωπως ληπτέον, καὶ ἐπι τὸ μεταβατικὸν καὶ ὅλως ἐ-
πρὸς ἕτερον ἢ μερῶν, πρὸς γὰρ τὰς διαφόρους τῶν δυνάμεων,
διάφορα καὶ τὰ ὅτι σωτάσεται, ὡς ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα ἔσαι δῆλον.

Kk iij

τι τὸ

λαμβάνω

† at προσώ-
πων.

ἀφίσσασθαι
πίπτεσθαι.

† at γένος.

† at ἁρόνος

λαμβάνω - σν.
βαίνω - σν.

κάρρων ἀγχι τῆ
κρίτων δόρε κῶ

ἔσετε καὶ ἔσαι

Quid recte coordinare.

Quãobrẽ fuerit recte coordinare, nõ inepte cõnectere inuicẽ orationis partes, prout ratio recta dicitur. atq; contrariũ solœcissare. Peccatum em̃ circa cõstructionẽq; & orationẽ, solœcismus est. Rectitudo uero loquẽdi penes eruditiores, quod plerũq; sic loquãtur. Ex his igitur, & circa hæc grãmatices speculatio, methodusq; uerfantur.

De nomine.

CAeterũ inter partes orõis primas fortiumt̃ & nomẽ & uerbũ. Quãdoquidẽ sine alijs fieri poterit oratio perfecta, at sine his nõ poterit. Nihil tñ intererit, nomen sumas, aut pronomen.

Definitio nominis.

Nominis species.

Est aut̃ nomẽ pars oratiõis casib⁹ inflexa, ac significã sine tpe. Species uero huius q̃dã scđm uocẽ, q̃dam scđm significationẽ. Secundũ uocẽ, primitiua, & deriuatiua. Secundũ significatũ uero, propria, appellatiua, adiectiua & q̃ sunt dictæ prius. Diuisa em̃ sunt noĩa deriuatiuæ species, in patronymicum, possessiuũ, cõparatiuũ, suplatiuũ, diminutiuum, denominatiuũ, & uerbale.

De proprio nomine.

Est autem propriũ, quod primã & particularẽ substantiam significat, ut Socrates, Plato.

De appellatiuo nomine:

Appellatiuũ uero, quod secundã & uniuersalem, ut homo, equus.

De adiectiua.

Porrò adiectiuũ, quod de proprijs & appellatiuis dicitur, uiril̃s, uelox.

Constructio adiectiui.

Quippiã uero hmõĩ exiens adiectiuũ, nõ solum in sili gñe in siliq; & casu, & numero, pprijs, & appellatiuis adhibetur, uerũ etiã oblique cõstruit̃ cũ noĩm diuersorũ ac cufatiuo. Nam datiuũ usus nõ admodũ exquisitus. San⁹ igitur corpus, & albus cæsariẽ, & flauus oculos.

Cum

Τὸ εὖ σωτάτην.

Δι' ὃ καὶ εἶναι τὸ εὖ σωτάτην, κατὰλλήλως ἐπιπλέκην πρὸς ἄλληλα τὰ τοῦ λόγου μέρη, ὡς ὁ λόγος ὁ ὀρθὸς λέγει, καὶ τὴν αὐτὴν τὴν σολοικίξην. ἁμαρτία γὰρ περὶ σάυταξίμ τε καὶ φράσιμ ὁ σολοικισμός. τὸ δὲ ὀρθὸν εἶναι τοῖς πρὸ ἐνδοξοτέροις τῶν λογίων ὡς ἐπιτοπολυ λεγομένοισι. ἐκ τούτων γὰρ καὶ περὶ τούτων ἡ γραμματικὴ θεωρία καὶ μέθοδος.

ἀντὶ τοῦ ἐριστικίου διατῆς σιγερῆσεως

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

Τὸν δὲ τοῦ λόγου μερῶν τὰ πρωτῆα εἴληχε τοῦνομα καὶ ῥῆμα. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων χωρὶς γίγνοιτ' ἂν λόγος τέλειος. ἂν δὲ τῶν ἄλλων ἂν γίγνοιτο. Διαφερέτω δὲ μὲν ὄνομα λαβῆν ἢ ἀντωνυμίαν.

ΟΡΟΣ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

Ἐστὶ δὲ τὸνομα μέρος λόγου πῶτικόν, σημασιζόν ἂν ὄντος. εἶδη δὲ τέτρα τὰ μὲν κατὰ φωνήν, τὰ δὲ κατὰ σημασίαν. κατὰ μὲν φωνήν, πρωτότυπον, καὶ πῶγωγόν. κατὰ δὲ σημασίαν, κύριον, προσκγορικόν, ἐπίθετον. καὶ ὅσα εἴρηται πρότερον. διήρηται δὲ καὶ τὰ τοῦ πῶγωγος εἰς πάξωνυμικόν, κητικόν, συγκρητικόν, ὑπὸθετικόν, ὑποκοριστικόν, πῶνυμον, καὶ ῥηματικόν.

ΚΥΡΙΟΝ.

Ἐστὶ δὲ κύριον τὸ φθὶ πρώτης καὶ κατὰ μέρος οὐσίας σημασιζόν. οἷον σωκράτης, πλάτων.

ΠΡΟΣΚΓΟΡΙΚΟΝ.

Προσκγορικόν δὲ τὸ φθὶ δυνάτης, καὶ καθόλου οὐσίας. οἷον ἄνθρωπος. ἵππος.

ΕΠΙΘΕΤΟΝ.

Ἐπίθετον δὲ τὸ κατὰ κυρίων, ἢ προσκγορικῶν λεγόμενον. οἷον ὄν ἀνδρείος, ταχύς. σύνταξις ἐπιθέτω.

τοῖδ' το δ' ὁμ τὸ ἐπίθετον, οὐ μόνον ὁμογενῶς τε, καὶ ὁμοπῶτως καὶ ὁμοαριθμῶς τοῖς κυρίοις καὶ προσκγορικοῖς προσκεται, ἀλλὰ καὶ πλαγίως σωδιάσεται ὀνομάτων ἑτέρων ἀτιατικῆ. ἢ γὰρ φθὶ δλοτικῆς χῆσις οὐ πάνυ τοι ἀκριβῆς. ὑγιῆς οὖν τὸ σῶμα. καὶ λθνκός τῶν τρίχα. καὶ πυρρός τοὺς ὀφθαλμούς.

ENAP

Cum articulis.

Quib. articuli iungantur

Atque alia cum articulo, alia sine articulo. Cum articulo autem quoniam uerbi substantiuu participiu abest, & tamen subintelligit, ut bonus Socrates philosophat. Integrum enim esset. Socrates ens bonus. Unde si proprium nomen proponatur, non ita sine articulo adiectiuum pronuntiandum est. Socrates enim bonus dicimus, utriusque nominum articulum coaptantes. Nempe ita fieri necesse, precedere proprio, uel appellatiuo. Sine articulo uero proferimus, ubi substantiuum uerbum solum adest, uel expressum uel intellectum. Socra, uir bonus. Aristot. sapiens. Tamen si ista in articulatam genitiuum pluralem commutare, nihil prohiberet. Socrates bonorum erat. Aristoteles sapientum.

Aequiuoca

Vniuoca.

Gentilicia, Contentiua.

Fictitia.

Ad aliquid.

Differentia alia.

Aequalitates.

Composita a seorsum

Itaque propria & appellatiua in eodem & genere, & casu, & numero sua adiectiua habent, retinentque. Coniungantur autem his homonyma, quorum nomen quidem commune, uerum in nomine ipsorum ratio substantiae est diuersa. Item synonyma, quorum nomen & ratio commune. Praeterea quae gentem significant, & contentiua, nempe ea quae simul significant continentem, & contentiuum, ut lauretum, cubile. Praeterea quae ad imitationem sonorum, ac uocum qualitates sunt efficta. Ad haec quae genus, aut speciem significant. Item absoluta, ut quae per se ipsa intelliguntur, deus, sermo. Dereliquis autem (iuxta significationem) speciebus, quales constructionem habeant, dicamus. Quae igitur ad aliud semper referuntur, atque ob talem habitudinem nominantur ad aliquid, quatenus per excellentiam, subiectionemque sumuntur, a recto ad genus eorum, ad quae habitus redditur, construuntur, quemadmodum pater filii, seruus domini, duplum dimidium. Consilium uero quod secundum differentiam dicuntur, ut aliud, alterum, diuersum. Vocentur autem differentia alia, quae ex equalitate sunt, a nomen in datiuum, ut amicus alicui, & aequalis, & uicinus, & similis, & idem, & contrarius. Item quae cunctae a simul uel con componuntur, ut comsubstantialis, connaturalis, suffragator, confessor. Nam cum genus haec construere, possessionis fuerit, non relationis uerae. Eodem autem modo & a similis

ΕΝΑΡΘΡΩΣ.

και τα μὴ ἐνάρθρως, τὰ δὲ ἀνάρθρως. Ἐνάρθρως μὴ, ἔνθα ἔστι τὸ ὑπαρκτικὸν μετοχὴ ἀπ' ὅσα, ὁμοῦ ὡς ὡνοῦσθαι, οἷον ὁ ἀγαθὸς σωκράτης φιλοσοφεῖ. τὸ γὰρ ἔντελές ἦν. ὁ σωκράτης ὁ ὦν ἀγαθὸς ὅς. ὡσεὶ εἰ καὶ τὸ κύριόν γε πρότάθητο, εὐδ' οὕτως ἄνθ' ἄρθ, & τὸ ἐπίθετον λέγοι τ' ἄμ, ὁ σωκράτης γάρ τοι ὁ ἀγαθὸς φησὶ μὴ, ἕκατέρω τῶν ὀνομάτων ἄρθρον συσπῆντες. οὕτω γὰρ συμβαίνει ἀνάγκη προσκηρυμλῦσθαι ἢ κυρίως ἢ προσσηγορικῶς. ἀνάρθρως δέ τοι προφέρεται, ἔνθα τὸ ὑπερκλικόν αὐτὸ ῥῆμα μόνον, ἢ λεγόμενον, ἢ νοδόμενον. σωκράτης ἀνὴρ ἀγαθός. ἀριστοτέλης σοφός. ταῦτα γε μὴ καὶ εἰς ἐνάρθρον γενικῶν πλεθυντικῶν μεταβάλλειν, οὐθὲρ ἄμ καὶ λυοί. σωκράτης τ' ἀγαθῶν ἦν. ἀριστοτέλης τῶν σοφῶν.

τὰ μὴ οὐκ κύρια τε, καὶ προσσηγορικὰ ὁμοιογενῶς τε, καὶ ὁμοιοπῆσως, καὶ ὁμοιοσφίσι τὰ ἐπίθετα ἴσχε. συμπτωτικῶς φθω δὲ τῶν καὶ τὰ ὁμώνυμα, ὦν ὄνομα μὴ κοινόν, ὁ δὲ καὶ τοῦνομα λόγος ἐστὶ οὐσίας διάφορος. καὶ τὰ σωνώνυμα ὦν τὸ, τε ὄνομα καὶ ὁ λόγος κοινόν. καὶ τὰ ἔθνη δηλωτικὰ. καὶ τὰ πρῆγεκά, οἷον τὰ ἄμα δηλωτὰ τὸ πρῆγε, καὶ τὸ πρῆγε μόνον, οἷον ἀφνώμ, κοιτῶν. καὶ τὰ μιμητικῶς, πρὸς τὰς τ' ἡχῶν ποιότητας πεποιημῶν. καὶ πρὸς τῶν γένεσ, ἢ εἶδους σημειωτικὰ. καὶ τὰ ἀπολελυμῶν, οἷον τὰ καθ' ἑαυτὰ νοδόμενα, θεός, λόγος. περὶ δὲ τῶν λοιπῶν καὶ τῶν σημασίᾳ εἰδῶν ποῖάμτινα σώματα εἰμ' ἔχου, λέγωμεν. τὰ μὴ οὐκ πρὸς ἔπερον ἀνὴ θεωρδόμενα, καὶ διὰ τὴν τοιαύτην σχέσηιν ὀνομαζόμενα πρὸς τι, καθ' ὑπερκλικῶν μὴ ὄντα, ἢ καθ' ὑποταγῶν, ἀπὸ εὐθείας εἰς γνικῶν, τῶν πρὸς ἃ ἢ σχέσεις ἀποδίδονται. οἷον πατήρ, ἡδ. δ' ἄλλος, δεσπότης. διπλάσιον, ὑποδιπλασίον. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ κατὰ διαφορὰν λεγόμενα. οἷον ἄλλο. ἔπερον. διάφορον. καλείδω δὲ διαφορικά. ἐξ ἴσθ δὲ ὄντα, ἀπ' εὐθείας πρὸς ὁστικῶν, ὡς τὸ εἶλος ἔθ' εἶνι. καὶ ἴσος, καὶ γείτων, καὶ ὁμοίος, καὶ ὁ αὐτός, καὶ ὁ ἐναντίος. καὶ ὅσα ἐκ τῶν ὁμοῦ, ἢ τ' ὡν, πηγῶν συγκείμενα. οἷον ὁμοδσίος. ὁμοφυής. σύμφηρος. σώειδρος. τὸ δὲ πρὸς γνικῶν ταῦτα σωτάσιμ, κτικῶν ἄμ εἶν οὐ τῶν πρὸς τὸ πρὸς ἃ ἐπίμω. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τ' ὁμοῦ

λαμβάνω

περιεργω

ἐκότερος. α. ογ.

ἐκείνος. η. ογ.

similis, & æq̄lis. ac similibus, cōformis, equalis in pugna. Tanquam ad aliquid.

Quæ aut̄ sunt tanq̄ ad aliquid (ut immediate opposita) disiunctiue inuicē cōstruunt̄. uel dies est, uel nox. uel lumē, uel tenebra. uel uita, uel mors. uel morb⁹, uel sanitas.

Interrogatiua.

Ceterū percōtatiua, ut q̄ responsionē definite poscunt, nequaq̄ cū articulis construunt̄ in interrogatione initiali. q̄ onis, q̄ interrogatio ignorātis sit, articulus uero referentis, quis, qualis, uter, quotus, quātus, qualis, cuias, quot. In exceptione tñ interrogationis articulate interdū profertur, ut q̄ia dicis? quem dicis? & quis interrogas? Construunt̄ aut̄ interrogatiua hæc, & maxime hoc nomē q̄s, cū uerbis substantiuisq̄, & uocatiuis subsequēte nomine. atq̄ etiā si p̄nomen tertiæ p̄sonæ adhibeat̄, quis iste? uel quis hic uocat? q̄ Socrates. Et per defectū substantiui, ut quis ipse? Quod si, quis, ponat̄ solū, cū quouis uerbo collocari poterit, ueluti, quis ambulat? q̄s disputat? Et si p̄nomen reddatur, minime subinterrogatione op⁹ erit, ut q̄s scribit? ego. Si nomē, opus adhuc erit interrogat, altera, q̄ nomē cōe ad multa sit, multaq̄ significet, q̄s scribit? Esaias. quis Esaias? filius Nicolai. At ambigue interrogans, subiunctiuo coordinabit, utrū taceam? qd dicā? In summa interrogatio subiunctiuū uerbū requirit, uis, dicam?

Indefinita.

Rursum quæ nihil significāt definite, & ob hoc indefinita appellant̄, nō cōstruuntur cum articulis, quis, qualis, uter, & quis sumptū enclitice. Nam in his initiale o non articulus, sed dictionis pars est.

Relatiua.

Preterea relatiua & ipsa (ut interrogatiua & indefinita) eā de q̄litate, q̄ de quātitate dicunt̄, p̄rijsq̄ & appellatiuis iūgunt̄ in fili ḡne & casu, idq̄ similitudinis, aut demonstrati

μοίς, καὶ ἴσος, καὶ ἴσῳ ποῖστων, οἶον ὁμοιοχῆμων, ἴσοπαλῆς. πάλω

Ω Σ Π Ρ Ο Σ Τ Ι.

τὰ δὲ ὡς πρὸς ἂ, οἶον τὰ ἀμέσως ἀντικείμενα, διεξοχόμενα ὡς ἀλλήλοις σωτάσεται. ἢτοι ἡμέρα ὄσιμ, ἢ νύξ. ἢ φῶς, ἢ σκότος. ἢ ζωή, ἢ θάνατος. ἢ νόσος, ἢ ὑγίεια.

Π Ε Ρ Σ Τ Ι Κ Α.

τὰ δὲ πρὸς τὰ ἀποκρίσιμ ὡρισμῶς ζητούμενα, ἢκιστα πρὸς τὰ ἀποκρίσιμα ἀποκρίσιμα, ἐπὶ ἐρωτήσῃ ἀρκτική λόγῳ. ὅτι τὸ μὲν πρὸς ἀρχὴν ἀγνοουμένων, τὸ δὲ ἀρθρον ἀναφέροντος, τίς, ποῖος, πότερος, πόσορος, πηλίκος, ποδ' ἀπόρος, πρῶτος, ἐπὶ ἀντερωτήσῃ δέ τοι ἢ εἰρημύς καὶ ἐν ἀρθρω ἔσθ' ὅτε. οἶον τὰ ποῖα λέγεις; τὸ μὲν τίνας; καὶ ὁ τίς ἐρωτᾷ; σωἀπτεται δὲ τὰ ἐρωτηματικά ταῦτα καὶ μάλιστ' αὐτὰ τὸ τίς, ἢ ῥημάτων τῶν ὑποτακτικῶν τε, καὶ κλητικῶν, ἐπαγομῶν τε ὀνόματος, καὶ εἰ ἀντωνυμία ἐκ τρίτου πρόσκηται. τίς ὄσιμ; ἢ τίς ὄδε καλεῖται; ὅτι Σωκράτης. καὶ ἐλλειπτικῶς τοῦ ὑπαρκτικῶ. τίς οὗτος; εἰ γελῶ τὸ τίς τάπηται μόνον, πάντι ῥήματι σωἀπτεται δ' ὡσαύτῳ ἔμ' εἶν. τίς βαδίζει; τίς διαλέγεται; ἢ εἰ μὲν ἀντωνυμία ἀποδοθεῖ, ἢκιστ' ἀμ' ἐρωτήσεως δέ τοι, οἶον τίς γράφει; ἐγώ. εἰ δ' ὄνομα, ἔτι δέ ἐρωτήσεως ἑτέρας διὰ τὸ τοῦ ὀνόματος ὁμώνυμον ἢ ἄλλως πολύσημον. τίς γράφει; ἠσαίας. τίς ἠσαίας; ὁ Νικόλαος. Διαφορικῶς δὲ ἐρωτῶν, πρὸς ὑποτακτικῶν σωπταξέτη. πότερον σιωπῶ; τί λέγω; ὅλως τε ἢ ἐρώτησις ὑποτακτικῶν τοῦ ῥήματος ἀπαύτῃ. εἶπα, εἶπω;

Α Ο Ρ Ι Σ Τ Α.

καὶ τὰ μὴ δηλοῦντα δὲ ὡρισμῶς μηθὲν, καὶ διὰ τοῦτο ἀόριστ' ἀποκρίσιμα προσαγορευόμενα, οὐ σωτάσεται ἀρθροις, ὅστις, ὅσοος, ὅποτερος, τίς ἐγκλινομῶν. τὸ δ' ἔν τῶτοις ἀρκτικῶν ο, οὐκ ἀρθρον, ἀλλὰ λέξεως μέρος.

Α Ν Α Φ Ο Ρ Ι Κ Α.

τὰ δὲ ἀναφορικά καὶ αὐτὰ ὡς τὰ πρὸς τὰ ἀόριστα ἐπίτε προσὲ καὶ ποῖς λέγεται, πῶς τε κυρίως καὶ προσχηρικῶς σωτάσεται ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπῶτως, καὶ ὁμοιώσεως ἢ δειξέτω. Λι ἢ ξεως

strationis causa. Non nunquam tamen & admiratiue pferunt. Vocantur autem ira, quod sententiam ad aliquod referant prius cognitorum. Contingit nepe hoc, cum quis dicat, talis erat Achilles, qualis Ajax. Hae igitur fuerint referentia quodam modo prius cognitorum, & similitudinaria. Liceat autem haec & demonstratiua, & redditua nominare, quod saepe utentes nominibus hominum, contemplando ostendimus quod simile, quodque uicissim sese reddunt, praeceduntque, & sequuntur. Quae proprie redditua sunt quae incipiunt a tau, talis, talis, tantus. Quae sane & per de extenduntur, talis, & cum articulis construuntur. Verum, quae a uocali incipiunt, non iunguntur articulis. Non enim de ois dicimus, necque de osos. Praecedunt utique se inuicem in constructione, sequunturque ut dictum est, ut, utinam quanto inferior sum, tanto te superior fore. & Verum non tot fuerunt, quot formosi graeci. Quamquam etiam sine relatiua accipiuntur redditua uel absolute quod est, uel discretiue, uel admiratiue, Tale caput desidero. Multo tamen potius relatiua sine reddituius. Sic quod est, calamitates pessus est, quales nemo, dicimus. Et, sapientibus conuixit, quilibet nemo. Item, bella absoluit, quanta nemo.

Qualis.
Quantus.
Iliad. ω.
Iliad. γ.
Odyss. α.

Comprehensua.

Comprehensua uero, ueluti quae in singulari numero multitudinem significat, singularibus & pluralibus adiunguntur uerbis, populus dixit, populus dixerunt. Quamquam alia omnia nomina singulariter pluralia, singularibus adiungantur uerbis, dualiter uero dualibus, & pluraliter pluralibus. Praeter (quae Attice ordinatur cum singularibus) ueutra pluralia. Attici namque plurales neutrorum nominum rectos singularibus coniungunt uerbis, ludunt pueri. Et si aliqua fuerint formatione quidem pluralia, significatione uero singularia, uel dualia, iuxta significationem uerbis singularibus, aut duali. non oportet conponere, sed iuxta formationem pluralibus. Athenae phia excelluerunt, non excelluit. Et utriusque scribunt, non scribunt d. Ceterum quae ambo, & duo ut significatione, ita & uoce tam dualibus quam

Atticorum canon.
Quae diuersis numero iungantur.
Ambo & duo.

ξίω; ενεκα. Εσι δ' οτε C θανματικως προφερομυνα. ηαλετα δ' ουτω δια το τω διανοιαν επιτι αναφερεται τω προεγνωσμενω. συμβαινει γαρ το τοιδο οταν τις λεγη, τοιδοτς ηρ αχιλλευς, οιος αυας. ταυτα μεν ουω ειη αρ αναποληικα τς τ προσγνωσμυνω, ηη ομοιωμαλικα. Εξεσω δε τοι ταυτα και δεκτικα ηη ανταποδοτικα ονομαζερ, οτι πολλακις ηρωμενοι τοις τοις τοις δεκνυομυν ορωντες τι ομοιομ. ηη οτι προς αλληλα ανταποδοσιδεται ηγδμυνα ηη επόμενα. κυριως δ' ανταποδοικα, τα εχοντα τε τ, δεκτικομ. τοιδοτς, ηηλικος, τοσοτς. α δη ηη τω δε επεκτεινεται. τοιοτς δε. ηη αθηροις σωτάσεται. τάγε μω απο φωνηεντος αρχομυνα, ου σωτάσεται αθηροις. ου γρ ο οιος λεγομεμ, ουδε, ο οσοτς. ηηεται μεν δη αλληλων εν τη σωτάξει ηη ωπλερεταιωτς, ειρητη. οιομ, αβ' οσομ ησων ειμι, τοσομ σιο φερερος ειω. ηη, αλλ' ουτοι τοσοι ησων οσοι ελικωπετς αχαμοι. ηη χωρις δ' αναφορικε λαμβανεται τα ανταποδοικα, απολυτως, ητοι απηματικως, η θαυματικως. τοιω κεφαλω ποθεω. πολλω δε μω λωμ τα αναφορικα, δ'ιχα τω ανταποδοτικωμ. συμφορω γρ πεπειραται, οιωμ ουδεις, φαμυ. ηη σοφοις ενετυχερ οιοτς ουδεις. ηη πολεμωτς διηνησεμ, οσοτς ουδεις.

ΠΕΡΙ ΛΗΠΤΙΚΑ.

τα δε περιληπτικα, οιομ τα δ' ενικε αριθμου πληθος σημαζοντα, ενικοις και πληθωτικοις σωτάσεται ρημασιμ. ο δημοτς ειπεμ, και ο δημοτς ειπομ. καιτοι ταλλα παντα τω ονοματων ενικωτς μεν προφερομυνα, ενικοις σωτάσεται ρημασι. δυικωτς δε δυικωτς. πληθωτικωτς δε, πληθωτικοις. πλω τω απηικωτς σωτασομυνω ενικοις ουδετερωμ πληθωτικωμ. απηικοι γαρ τατς πληθωτικατς τω ουδετερωμ ονοματων ευθειασ ενικοις σωτάσσαι ρημασι. παιζει τα παιδία. καμ η δε απηα τω μεν χηματισμω πληθωτικα, τη δε σημασια ενικα, η δυικα, ταυτα τω μεν συμαινομυνω ρημασιμ ενικωτς, η δυικωτς, ου ηη σωτάτημ τω δε χηματισμω πληθωτικοις. Αθηναμ ειλσοειαρ διεπρεπομ, ου διεπρεπε. ηη αμφοτεροι ησάφειμ, ου ησάφετομ. το δ' αμφο ηη, δυο δυικωτς, ωτς τη σημασια, ουτω ηη τη φωνη, δυικωτς τε, LI ii ηη

λαμβανω. σμ.

Iliad. 6.

quam pluralib⁹ adiunguntur uerbis, cū ppter naturalē significationē, tum quia cōplectunt in plali numero singularis, & dualis. Ambo currūt d. dicimus & ambo currūt. Verūtāmē in omni dictiōe susceptiua numeri utimur plurali frequentius. Nempe unus dixerit, nos scribebamus. Cōtra uero singularib⁹ uti, uel dualibus p pluralibus, uisiosum. nam illud Hom. Ne forte tanq̄ implicamētis reſtis capti rapacis, hostibus discriptio, ac praeda fiat. figura poëtica est, & in soluta oratione nō usurpāda, sed neq; duali cum singulari utimur. Nam qd' duorū significatiuū est, in duali semper manet. Collectiua igitur cū & ipsa appellatiua sint, in eodē gñe, eodēq; casu sibi adiectiua asciscunt, fortunatus populus, beata multitudo.

Partitiua.

E partitiuis aut quadrupliciter formatis, aliud unū notat è duob⁹, alter. aliud duo p unū, uterq;. aliq' unū è multis, alius. aliud plures per unū, unusq; q;. E quib. alterū & aliud recipiūt articlū, utrūq; & unūq; q; nō. oīa tñ gñm optāt uel possessiue, uel discretiue, ut unūq; q; aīalīū, aliq' à lapide est. Atqui ut adiectiua, ita ipsa in eodē genere, eodemq; casu construuntur cum proprijs & appellatiuis.

Ordinalia.

Item ordinalia, puta significatiua ordinis, in eodem & gñe & casu pariter cū proprijs, & appellatiuis cōstruuntur, primus deus, prima substātia, prima species.

Materialia.

Participātia aut materiæ alicuius, & ob id dicta materialia, cum pprijs & appellatiuis constructionem & ipsa habent, sicut adiectiua, lignea tabella, testaceum uas, eiusdemq; & generis sunt, & casus cū subiectis. Sic igitur & quæ secundū significationē sumuntur species.

Patronymica.

Quæ uero scđm uocē, alia qdē à p̄re, & maioribus formantur

καὶ πληθυντικοῖς σωτᾶσεται ῥήμασι. τὸ μὲν διὰ τὴν φυσικὴν καὶ σημασίαν, τὸ δὲ διὰ τὸ ἐμπηρέχεσθαι τοῦ πληθυντικῷ ἀριθμοῦ τὸ ἐν, καὶ τὰ δύο. ἄμφω οὖν ἔχεται, λέγομεν, καὶ ἄμφω ἔχουσι. καὶ μὲν δὴ καὶ πρὶ ἅπασαν λέξιν ἐπιθετικῶν ἀριθμῶν ῥῶμεθα τοῦ πληθυντικῷ πολλαῖς. ὁ γὰρ εἰς λέγοι ἄν, ἡμεῖς ἐξ ἡρώμεν. ἀνάπαλιν γε μὲν ἐνικοῖς ἡρώμεν ἢ δυνικοῖς ἀντι πληθυντικῶν φαῦλον. τὸ δὲ ὁμήρου, μήπως ὡς ἀπίσι λίνα ἀλόντε παλάσσῃ, ἀνδράσι δύσμενέεσσι ἔλωρ, καὶ κύμα γένηθε. οὐ μὲν ποικτικῶν ὄσι καὶ περὶ λόγῳ ἀχρηστον. οὐ μὲν, ἀλλ' οὐδὲ δύϊ καὶ πρὸς ἐνικὸν ῥῶμεθα, δύϊος γὰρ τοῖ σημαντικῶν αἰεὶ τὸ δύϊ κόμ. τὰ μὲν δὴ πρὶ πληθικῶν ταῦτα προσηγορικὰ ὄντα, ὁμοιογενῶς τε, καὶ ὁμοιοπῶτως στίσι τὰ ἐπίθετα σχηματίζουσι. ὁ εὐτυχῆς δῆμος. ἢ εὐδαίμων πλοῦτος.

ἐπιθετικῶν

δύϊ

Ἐπιμεριζόμενα.

τῶν δὲ ἐπιμεριζομένων τετραχῶς σχηματίζομένων, τὸ μὲν εἰς ἓκ δύο, ὡς ἕτερος. δύο καθ' ἓνα, ὡς ἑκάτερος. εἰς ἓκ πολλῶν, ὡς ἄλλος. πολλοὶ καθ' ἓνα, ὡς ἕκαστος. ἕτερον καὶ ἄλλο ὑπὸ ἔχεται ἄρθρον. τὸ δὲ ἑκάτερον καὶ ἕκαστον οὐ. πάντα δ' εἰσι πρὸς γενικῶν ἢ κλητικῶν ἢ διαφορικῶν. εἶον ἕκαστον πῶν ζώων, ἕτερον τοῖ λίθων ἐσίη. ὑπὸ ἔχεται μὲν ταῦτα, ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπῶτως σωτᾶσεται τοῖς κυρίοις καὶ προσηγοτικοῖς.

Τ Α Κ Τ Ι Κ Α.

καὶ τὰ τακτικὰ δὲ, οἷον τὰ σημαντικὰ τάξεως, ὁμοιογενῶς τε, καὶ ὁμοιοπῶτως τῶν κυρίοις καὶ προσηγοτικοῖς σωτᾶσεται. ὁ πρῶτος θεός. ἢ πρῶτη οὐσία. τὸ πρῶτον εἶδος.

Μετουσιαστικά.

τὰ δὲ μετέχοντα οὐσίας τινός, καὶ ταῦτα καλεῖται μετουσιαστικά, πρὸς τὰ κύρια ἢ προσηγορικὰ τὴν σύνταξιν καὶ αὐτὰ ἔχουσι, ὡς τὰ ἐπίθετα. ξύλινος πίναξ ἢ ὄσφρακνον σκεῦος. ὁμοιογενῆ τε ὄσι καὶ ὁμοιοπῶτα τοῖς ὑποκειμένοις. οὕτω μὲν καὶ τὰ κατὰ σημασίαν εἶδη.

Πατρωνυμικά.

τῶν δὲ κατὰ φωνὴν τὰ μὲν ἀπὸ πατρὸς καὶ προγόνων σχηματίζονται

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

mantur, & patronymica ob hoc appellantur, propriae sunt potestati. Unde sane & constructione eandem, quam propria habent cum adiectivis, ut Peides generosus. Quin & adiungere patronymicis licet propria filiorum ipsorum nomina, expressio- nis causa, ubi cois est pluribus generis denominatio, ut atrides Menelaus, priamides Hector.

Possessiva.

Ita & quae sunt subiecta possessioni similiter. Compre- henditur namque in his res possessa, at, ut necesse sit subau- dire quippiam. Nam si quis dicens humanum, non inferat cor- pus vel tale quiddam imperfectum quiddam protulerit. Apponendum igitur aut propria aliquod, aut appellativum. Constructio autem & haec ut adiectiva in eodem casu, eodemque genere cum propriis & ap- pellativis, constructioneque cum articulo eandem habent, quam cum adiectivis. Ionicum indumentum, indumentum ionicum. & trans- sumpti, ionicum genus indumenti. Resolutioque in primitivi- gitum interdum fit, Telamonius filius, Telamonis filius, meum amicum, amicum mei. Platonica opinio, Platonis opinio.

Comparativa, & superlativa.

Comparativa autem & superlativa coiter quidem cum subie- ctis appellativisque & propriis (de quibus praedicantur) constructun- tur, idque ut adiectiva, in eodem genere, & eodem casu. Ad quae tamen habent comparationem, eorum genitum postulant, Achilles fortior Aia- ce, & fortissimus graecorum. Differunt autem hoc quidem, quod non solum singulari, sed & plurali fortiantur genitum, verum superlativum plurali tantum. Comparativum enim per intensiorem vel ad unum assumit, vel ad plura, Socrates Melisso sapientior, & aliis illustribus. Superlativum vero per excessum ad plura semper. Socrates graecorum sapientissimus. At illud optime sui ipsius differuisse aliquem, ita dicitur, ut non ad personam (cuius est ge- nitivus) fiat comparatio, verum ad alias eiusdem disputaciones. In summa alia quaedam semper circa personam consideranda, nepe in his superlativi ratio, ut si dicat quis, optime aliarum sui ipsi disputatio

Græca locu- tio, non lati- na.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

ματισμῶν, καὶ πατρωνυμικὰ διὰ τὸ καλεῖσθαι κύρια τε δὴ νάμῃ ἐσί. ὅθεν δὴ καὶ σῶταξιμ πλὴν αὐτῶν τοῖς κυρίοις ἔχει πρὸς τὰ ἐπίθετα, οἷον πελειίδης γλαυκῶ. καὶ σωτάξιμ δὲ τοῖς πα- τρωνυμικοῖς ἔχει τὰ κύρια τῶν πατέρων αὐτῶν ὀνόματα τοῖς σα- φῶς χάριμ. ἔνθα κοινὸν πλείοσι ἢ πατρωνυμία, οἷον ἀτρείδης μενέλαος, ὁ πριαμίδης ἔκτωρ.

ΚΤΗΤΙΚΑ.

οὐ μὲν δὲ καὶ τὰ ὑποπεπρωκότες τῆς κτήσεως ὡσαύτως. ἔμπε- ρείληπται γὰρ τοῖς τοῖσδε τὸ κτηνολόγιον, ἀλλ' ἀνάγκη προσυ- πακείσθαι. εἰ γάρ τις λέγων ἀνθρώπινον, μή ὑπὸ φέροι σῶμα, ἢ τοῖσδε, ἀπελὲς ἄμ, τι φράζοι. δὲ τοίνυν προσθέτω τὴν τῶν κυρίων, ἢ προσηγορικῶν. σωτάσεται δὲ καὶ ταῦτα ὡς τὰ ἐπίθε- τα ὁμοιοπῶτως καὶ ὁμοιογενῶς τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς, τῆρ τε σῶταξιμ τοῖς ἀφῆσ ὁμοίως ἔξει τοῖς ὑπὸ φέροι. ἢ ἰωνικὴ σολή. ἢ σολή ἰωνικὴ. καὶ μεταλαμβάνοντι τὸ ἰωνικὸν φθί σολῆς. ἀναλύσεις τε εἰς πλὴν τοῖς πρωτοτύποις γενικῆν. πελαμώνιος ἦος, τε- λαμώνιος ἦος. τὸν ἐμὸν φίλον, τὸν φίλον μου. πλατωνικὴ δόξ- α, πλατωνος δόξα.

ἀπίπρω σπ.
κλῆρο μω σπ.
λαμβάνω σπ.

ἢ σολή ἢ ἰωνικὴ
ἐπιπρω σπ.
ξίς

Συγκριτικά καὶ ὑπερθετικά.

τὰ δὲ συγκριτικά τε καὶ ὑπερθετικά κοινῆ μὲν πρὸς τὰ ὑπο- κείμενα προσηγορικά τε καὶ κύρια, ὡς κατηγορεῖται, σωτάσεται ὡς τὰ ἐπίθετα ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπῶτως. πρὸς ἃ δὲ ἔχει πλὴν σύγκρισιν ἰωνικῶν ἀπαρτῆ. ἀχιλλεύς ἰσχυρότερος Αἴαν- τος, καὶ ἰσχυρότατος ἐλλήνων. Διαφέρει δὲ ἢ τὰ μὲν, οὐ μόνον ἰωνικῶν ἀλλὰ καὶ πλεθωτικῶν εἰληχε γενικῆν. τὰ δὲ ὑπερθετικά πλεθωτικῶν μόνον. συγκριτικὸν μὲν γὰρ τὸ καθ' ἐπίτασιν ἢ πρὸς ἐν λαμβανόμενον, ἢ πρὸς πλείον. Σωκράτης μελίσσος σοφώτερος, καὶ ἑτέρων ἑνδόξων. ὑπερθετικὸν δὲ τὸ καθ' ἐπίτασιν πρὸς πλείον αἰ. Σωκράτης ἐλλήνων σοφώτατος. τὸ δ' ἄριστα ἑαυ- τοῖς διαλεχθῆναι τινα, λέγεται μὲν, οὐ πρὸς τὸ πρόσωπον δὲ οὐ ἢ ἰωνικῆ, ἢ πλάθεις, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἄλλας αὐτῶν διαλέξεις. ὅπως δὲ αὐτῶν ἀπὸ αἰ τῶν πρὸς τὸ πρόσωπον θεωρητέον, ἔν γὰρ τῶν τοῖσ- τοῖς τὸ ὑπερθετικόν, ὡς ἂν εἰ λέγοις, ἄριστα τῶν ἄλλων ἑαυτῶν διὰ λέξεων.

λαμβάνω σπ.
τείνω extendo

Mm λέξεων.

Iliad. β.
atq; alias.

Iliad. α.

Iliad. γ.

Iliad. χ.

spurationū. Rursum hæc quidē nō solū ad ea q̄ sunt eiusdem ḡn̄is, artis, uel cognatiōis, sed ad ea q̄ diuersi. Diony. ingeniosior Dione, Homer⁹ Orpheo sapiētior, Demost. Aeschine uehemētior, Diomedes inferior Achille, Ajax fortior troianis. Suplatiua uero ad aliqd simile, & cognatū semp, Hector fortissim⁹ troian. Sed illud Hom. primissimus, tertissimus, figurā solū suplatiui habet. Præterea cōparatiua, cōiunctiōe q̄ interueniente, & deinde casu cōparatiui subsequēte, ordinantur, ut melioribus q̄ uis uobis cōuersatus sum. Etiā si postq̄ secundum, cū actō inferamus, ut plusq̄ secundum hominem. Et postquam plerūq; ut q̄ secundum hominem. Item & cum infinitiuis proferruntur, interueniēte quā q̄q; sola, q̄q; cum ut digressiuo aduerbio, ut egritudo maior, q̄ ut feratur, & ut possit ferri. Ceterū superlatiui cū his assumi non uult. Præterea suplatiua cū maximā intensiōē habeāt, nullū intensiui admittunt aduerbiū, ut sunt ualde, uel maxime, ul' hmōi. Compatiua uero q̄ nō p̄fectissimā intensiōē habent, nō nunq̄ alterā puta aduerbialē assumūt intensiōē, ut in illo Homeri. Multo pauciores & habiliores sanē magis eritis. Rursum est q̄n suplatiui nō redditur ḡtō, cuiusmodi, Hesperus, q̄ pulcherrima in cœlo stat stella, Stella igitur pro stellarū trāsumptiue. Sunt etiā quæ absolute prolata suplatiui fortium cōstructionē ob excellentiā innatā sibi, ut diua & eximius & p̄sultor & solus. Diua enim dearū, & solus omnīū, & p̄sultor & eximius super oēs. Cōtra etiā interdū comparatiuis pro ipsis positiuis licet uti, & notare quippiā positiuis etiā minus, uelle per hæc loquēs uidetur. Vt igitur uniuersaliter dicam, cōparatio inter duos, demōstrat quidē uel p̄sonas, uel cum personis, & rem ipsam. Si em̄ dicat quis, hic mihi notior quā tu, tres sunt personæ. Si uero, hic me fortior, duæ quidē personæ, res uero unica, fortitudo. Quare etiā uocetur alia quidem comparā

ἀξίω. καὶ τὰ μὲν οὐ μόνον πρὸς ὁμοφυῆς, ἢ ὁμότεχνον, ἢ συγγενῆς, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἑτερογενῆς. Διονύσιος εὐφύετος Δίωνος, Ὀμηρος Ὀρφῆος σοφώτερος, Δημοσθένης Αἰσχίνης δεινότερος, Διομήδης Ἡφῶν ἀχιλλέως, αἶας ἰσχυρότερος τρώων. τὰ δ' ὑπερθετικά πρὸς τι τῶν ὁμοίων καὶ συγγενῶν αἰεί. Εὐκτωρ ἀνδρείοτατος τρώων. τὸ δ' ὁμήρου, πρῶτιστος καὶ τρίτατος, ἅμα μόνον ὑπερθετικῶς ἔχει. καὶ τὰ μὲν συγκριτικά, καὶ τὸ ἢ μεσοσυνλλαβοῦτος, καὶ μετ' αὐτὸ πῶστεως ἢ καὶ τὸ συγκριτικὸν ἢ, ἐπαγομένης σωτάσεται, οἶον ἀρείσιμ ἢ ἐπὶ ἡμῖν ἀνδράσιμ ὠμίλῃσασα, καὶ ἔτι μετὰ τὸ κ ρθι κατα σαὺ ἀττιατικῆ προσκλήμυνης. πλέσθῃ ἢ κατὰ ἄνθρωπον. καὶ μετὰ τὸ ὡς ἔδ' ὅτε. οἶον, ὡς κατὰ ἄνθρωπον. καὶ μὲν καὶ πρὸς ἀπρέμφοτον λέγεται μεσοσυνλλαβοῦτος ὅτε μὲν τὸ κ, καὶ ἅμα τὸ ὡς τε ἀποσατικῶς, ὅτε δὲ τὸ κ μόνον. οἶον τὸ νόσκημα μέζον ἢ φέρειν, καὶ ἢ ὡς τε δύνασθ φέρειν. τὸ δ' ὑπερθετικὸν οὐδὲμ τῶν πρὸς λαμβάνειν ἐθέλει. ἐν τὰ μὲν ὑπερθετικὰ μεγίστω ἐπίτασιμ ἔχοντα, οὐδὲμ τ' ὠπτακίω κῶν δέχεται ἐπιρρήματων, οἶον λίαν, ἢ μάλισα ἢ τοῖστότι. τὰ δὲ συγκριτικά ἅτε μὴ τὴν κλειωτάτῃ ἐπίτασιμ ἔχοντα, ἔδ' ὅτε δυντέραν ἐπιρρηματικῶν προσλαμβάνει ἐπίτασιμ. οἶον τὸ ὁμήρου. πολὺ παυρότεροι καὶ ῥηίτεροι δ' ἢ ἄλλοι ἔσεσθε. ἐπὶ τὸ ὑπερθετικὸν ὅστιμ, ὅτε καὶ πρὸς οὐδεμίαν ἀποσίσεται γενικῶν, οἶον, ἔσπερος ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῶ ἴσεται ἀσὴρ. τὸ γὰρ ἀσὴρ, ἐντὶ τῶ ἀσέρω κατὰ μετάληψιμ. ἐπὶ δὲ ἂ καὶ ἀπολύτως λεγόμενα ὑπερθετικῆς τυγχάνει σωτάξεως, δὴ ὑπεροχῶν ἑνυπάρχουσαμ σείσιμ, οἶον τὸ δῖα, κῆ ἔσοχος, Ἐ κορυφαῖος κῆ μόνος. δῖα γὰρ θεάωμ, καὶ μόνος ἀπάντων, καὶ κορυφαῖος, καὶ ἔσοχος πάντων. ἀνάπαλιμ δ' ἐνίοτε τοῖς συγκριτικοῖς ἐντὶ ἀσπῶν δετικῶν ὅστι χηίσασθαι, καὶ τὶ δετικῶ μετρίωτερον βδλεσθ ὁ λέγωμ δοκῆ. ὡς μὲν οὐδ' ὅλωσ ἐπείμ, ἢ σύγκριστις ἐπὶ δνοῖμ, ἐμφαίνεται ἂ γε μὲν ἢτοι πρόσωπα μόνον, ἢ μετὰ τῶν προσώπων καὶ πράγμα. εἰ μὴ γὰρ λέγοι τίς, ὅδε μοι γνωριμώτερος ἢ σὺ, τρία τὰ πρόσωπα. εἰ δὲ, ὅδε ἐμῆ ἰσχυρότερος, δύο μὲν τὰ πρόσωπα, ἐμ δὲ τὸ πρᾶγμα, ἢ ἰσχύς. ὡς, καὶ καλείσθ τὸ μὲν ρθι

151
152

Ats καὶ τοῦ

Mm ἢ συγκρι=

LIBER IIII. DE CONSTRUCTIONE.

comparatiui cōstructio personalis, alia uero realis, hac de causa.

Diminutiua.

Diminutiua uero q̄ absolutā hñt formā, & significatiuonē, diminutionē sine cōparatiuōe indicāt primitiui. Constructionē uero eandē ut ppria & appellatiua cū ipsis adiectiuis habēt, nempe in eodē gñe, & in eodem casu.

Denominatiua atq; uerbalia.

Denominatiuorū, & uerbalium (q̄ peculiari noīe sic dicitur cumt, q̄ a noīe & uerbo transformētur) q̄ quidē sunt propria uel appellatiua, in simili gñe, in similiq; casu sibi adiectiua iūcta habēt, ut dictum est. Quæ uero adiectiua, manifestū ex eadem rōe, q̄ adiectiuorū quoq; more constuantur cū proprijs, & appellatiuis.

Insup de nominū cōstructione cōpendiosius.

Licebit autē & in tria diuidēti nomē, propriū, & appellatiuū & adiectiuū, de eius peculiari cōstructione cōsiderare. Omnia em̄ alia cōstruant adiectiuorū more cū tanq; proprijs, uel appellatiuis subiectis. atq; cōe quidē semp fuerit, q̄ in eodē genere, in eodemq; & casu & numero, conueniāt cū proprijs & appellatiuis. Propriū uero his, quæ nō absolute, sed ad aliud dicunt, uel cū gto, aut datiuo constructui, uel cum actō, aut infinitiuo, & id quidē quadriaria, sic uero cōparatiua q̄dem & suplatiua oīa cū gto cōstruunt. Differūt autē similitudine, & dissimilitudine gñis, item numero, ut dictū est, & q̄tenus suplatiuū quidē sine gto reperitur, cōparatiuū autē nō. p̄terea differētiā notātia, cū gto, ut alterū & diuersum & aliq̄. Et q̄ ad aliqd secūdū p̄minentia, & subiectionē dicūt. Itē priuatiua, paup, orb⁹, indig⁹, & q̄ sunt plenitudinis, diues, abūdās, plen⁹. Ceterū q̄ ut possessiua cōsiderāt, gñaliter. Porro sup̄ta ex equalitate eorū quæ sunt ad aliqd, cū dtō, amic⁹, uicin⁹, equalis, similis. Cum actō autē, & infinitiuo, quæ & proprie adiectiua sunt, & relatiua, ut pulcher formā, & pulcher aspectu,

Differentia
lia.
Ad aliquid
Priuatiua.
Plenitudina
ria.
Possessiua.
Aequalitas
tis.

BIBLION Δ.

συγκριτικῆς σωτάξεως, προσωπικῶν. τὸ δὲ πραγματικῶν διατάττα.
ἱποκορισικά.

τὰ δὲ ὑποκορισικά ἀπολύτων ἔχει τὸ ἄμα καὶ σημαίνόμενον, μείωσιν ἀσυγκρίτως δηλοῦντα τῷ πρωτοτύπῳ. σύνταξιμ δὲ πλὴν αὐτῶν τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς πρὸς τὰ ἐπίθετα ἔχει ὁμοιογενῶς γρ, & ὁμοιοπῆτως.

Παρώνυμα καὶ ῥηματικά.

τῶν δὲ πρῶτων καὶ ῥηματικῶν ἰδίᾳ ὀνομασθέντων, ὡς ἀπὸ ὀνόματος, ἢ ῥήματος ἑχηματισμῶν, ὅσα μὴ ὄσι κύρια, ἢ προσηγορικά, ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπῆτως στίσι τὰ ἐπίθετα σωτασόμωλα ἔχει, ὡς εἴρηται. ὅσα δὲ ἐπίθετα, δῆλον ὡς ταῦτα & πλὴν ἐπιθετικῶν λαμβάνουσι ἄμ σύνταξιμ πρὸς τὰ κύρια τε καὶ προσηγορικά.

Εἰτι πρὶ ὧν τῶν ὀνομάτων σωτάξεως σωποπικότερον.

Εἶη δ' ἄμ & εἰς τρία διελόντι τὸ ὄνομα, κύριον, καὶ προσηγορικῶν, καὶ ἐπίθετον, περὶ ὧν κατ' αὐτὸ σωτάξεως θεωρεῖμ. πάντα γρ τὰλλα σωτάσοι τ' ἄμ ἐπιθετικῶς τοῖς ὡς κυρίοις, ἢ προσηγορικοῖς ὑποτιθεμῶν. καὶ κοινῶν μὲν ἄμ εἶη τὸ ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπῆτως, καὶ ὁμοιοαριθμῶς συμφέρεσθαι τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς. ἰδίῳ δὲ τῶν μὴ ἀπολύτως ἀλλὰ πρὸς ἕτερον λεγομῶν τὸ, ἢ εἰς γνηκῶν, ἢ εἰς δοτικῶν, ἢ εἰς αἰτιατικῶν, ἢ εἰς ἀπῶματῶν. τετραχῶς δ' αὖ, ὡς δὲ, τὰ μὲν συγκριτικά, καὶ ὑπὸθετικά πάντα εἰς γενικήν. διαφέρει δὲ τῶν ὁμοιογενῶν, καὶ ἐπερογμῶν, καὶ τῶν ἀριθμῶν, ὡς εἴρηται. καὶ ἢ δὴ τὸ μὲν ὑπὸθετικῶν καὶ χωρὶς γενικῆς, τὸ δὲ συγκριτικῶν οὔ. εἰτε τὰ διαφορικά εἰς γενικῶν. οἷον τὸ ἕτερον, καὶ διάφορον, & ἄλλο. καὶ τῶν πρὸς τι τὰ καθ' ὑποχλῶν, καὶ ὑποταγῶν. καὶ τὰ σεσημασμένα, πένης, ὄρφανός, ἄδελφός. καὶ τὰ πληρωματικά, πλάσιος, εὐπορος, πλήρης. καὶ τὰ ὡς κηκτικά θεωρεμῶν ὅλως. τὰ δ' εἰς τῶν πρὸς τι εἰς δοτικῶν, φίλος, γείτων, ἴσος, ὁμοίος. εἰς αἰτιατικῶν δὲ καὶ ἀπῶματῶν τὰ τε κυρίως ἐπίθετα, καὶ τὰ ἀναφορικά. οἷον, καλός τὸ εἶδος. καὶ καλός ἰδίῳ.

Mm. iij. καὶ

ctū, & qualis dictū, & auditū. Legē igitur statuentes dici mus ul' cōparatiue uel discretiue uel p' p'eminentiā & sub iectionē, & eq̄litate eorū q̄ ad aliquid, uel p' synecdochen; Constructio itaq; nominū talis inter sc̄se.

De casu.

Casus aut uariatio q̄dā fuerit noīs, uel ntī hñtis rationē huius circa finē. Ex quinq; igitur numeratis casibus, pri mus, quia rectus, inusitatus appellat' casus. Idē eīn rectū esse, & deflexū simul nō potest. Noīatur aut idē & rect⁹ & noīatiuus, cōponiturq; cū recta, & indicatiua oratiōe.

Rectus & noīatiuus.

Genitiui constructio.

Ex quatuor autem obliquis gtīs quidē generatiōis, & possessionis nominibus subiungitur. Filiū enim Socratis esse dicim⁹, domū Aristo. Vnde si q̄s & possessiuū hunc uocet, nihil peccauerit.

Iliad. 2. Iiad. 1. e.

Datiuus item cū quid datur, largitur ue, aut mittit, siue oīno aliter acquirīt, cōstructionē hēt, Glaucus Diomedī arma dedit aurea. Phercelus Alexandro nauē fabricauit.

Accusatiuus.

Accusatiuus uero causam reddentib⁹ potissime est usui ut Socrates dignū putat laudari ob uirtutē.

Vocatiuus.

Homeri cū.

Ceterū uocatiuus, ubi quis accersend⁹, excitand⁹q; est, & intrāsiue cū sc̄s uerborum p̄sonis cōstruitur. Huc ades celeberrime Vlyssēs, magnum decus gr̄corū.

Mutua mutatio.

Distributis aut nominibus in quinq; casus, reciprocas mutationes casuū hmōi aut recipimus tanq̄ figuras, quas linguæ alicuius p̄prietas frequētius admittit, aut oīno reijcimus quasi incōgruas, ineptasq;. Solēt eīn Attici nomi natiuū sumere p' uocatiuo. Macedones uero, & Thessali cōrra. Sed quod & Thyestes Agamēnoni p̄misit gestare multis insulis, & Argo toti imperare. Vbi tamen utūs.

Linguarū peculiare mutationes Iliad. 6.

& no

καὶ οἷος εἶπερ, καὶ ἀκῶσα. καὶ νομοθετοῦντες οὐ μὲν λέγομεν ἢ πρῶτα θε τικῶς, ἢ διαφορικῶς, ἢ καθ' ὑποχλῆν, καὶ ὑποταγῆν, καὶ ἰσότη τὰ τῶν πρὸς τι, ἢ σιωπηλοῦς. Σύνταξις μὲν τοίνυν τῶν ὀνο μάτων τοιαύτη πρὸς ἄλληλα.

ΠΕΡΙ ΠΡΩΣΕΩΣ.

Πρῶσις δὲ μεταβολὴ μὲν εἶν' ἀντις ὀνόματός, ἢ ὀνομασικῶς κατὰ τὸ τέλος. πάντε δὲ ἀριθμοῦ μὲν πρῶσεω, ἢ πρῶτη καὶ ὀρθὴ καταχρηστικώτερον λέγεται πρῶσις. ταυτὸ γάρ τοι ὀρθὸν εἶναι, καὶ πεπρωκὸς ἅμα οὐχ οἶόν τε. ὀνομάζεται δ' ἢ αὐτὴ καὶ εὐθεῶς, καὶ ὀνομασικῆ, ἀρμόζατε τῷ ὀρθῷ καὶ ἀποφαντικῷ λόγῳ.

ΓΕΝΙΚΗ.

τῶν δὲ τεσσάρων πλαγίων, ἢ μὲν γενικῆ γενεαλογίας, καὶ κτηματολογίας σωτέτακται. παῖδα γὰρ Σωκράτους εἶναι φασί, καὶ οἶκον Ἀριστοτέλους. ὅθεν εἴτις καὶ κτητικῶν καλεῖ, οὐκ ἄν ἅμας τάνοι.

ΔΟΤΙΚΗ.

Ἡ δὲ δοτικὴ πλὴν τῶν διδόναι καὶ χαρίζεσθαι καὶ ἐπισέλλειν, καὶ καθόλου πλὴν τοῦ προσηγορεῖσθαι εἴληχε τάξιμ. γλαῦκος Διομήδῃ ὄπλα ἐδεδώκε χρυσᾶ. φέρεκλος Ἀλεξάνδρῳ ἔναυπηγῆσ.

ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ.

Ἡ δὲ αἰτιατικὴ αἰτιολογῶσι μάλιστα ἢ καὶ εἰς χθῆσιν. οἶον Σωκράτης ἀξιότ' ἐπαμειβεσθαι δὲ ἀρετήν.

ΚΛΗΤΙΚΗ.

Ἡ δὲ κλητικὴ ἐπὶ τὸ καλεῖντινα καὶ ὑπὸς φέρει, ἀμεταβάτως τοῖς δυνάτεροις τῶν ῥημάτων προσώποις σωτασομλῆ. Δυρὶ ἀγ' ἰὼν πολύναι' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος ἀχαιῶν.

ΑΝΘΙΡΑΛΛΑΓΗ.

Ἀναμεριθέντων δ' ἢ τ' ὀνομάτων εἰς πέντε πρῶσις τὰς ἀνθυπαλλογὰς τῶν πρῶσεω, ἢ πρῶτα δεχόμεθα ὡς χήματα ἅτ' αὖτε ἀλέκτε τινὸς σωιδέσερον τὸ τοῖστο ἔνδρα μλῆς, ἢ ἀπρῶτα εἰς κῆς ποιέμεθα ὡς ἀκαλλήλας. ἀπικῶν μὲν γὰρ τὸ πλὴν ἐπὶ δεῖται λαμβάνειν ἀντὶ κλητικῆς. μακεδονικὸν δὲ ἢ δεσπολικὸν τὸ ἀνάπαλιμ. αὐτὰρ ὁ αὐτεθεῖς ἀγαμέμνονι λέειτε φορῆσαι, πολλῆσι νήσοισι καὶ ἄργεῖ παντὶ ἀνάσσειν. ἔνθα γεμλῶν ἢ κλητικῆ καὶ.

& nominatiuus coincidunt, utriusque pro formæ argumenti
to licebit assumere, ut dictum est.

De uerbo.

Verbū autē est orationis pars, quæ personas discrimi-
nat, tēporaq; uaria significat secundū diuersas trās-
formationes. Ceterū quid sit tēpus, supra grāmatices fac-
cultatē fuerit cōsiderare, & definire. Sumere ergo hic tps
ut & alia pleraq; confuse oportere, dicimus, sed neq; exar-
cte, & curiose inquirere motus numerum, secundū prius
& posterius. Siquidē nihil ad institutum, nisi definitio
gnitio, nobis cōfert. Distributo igitur tēpore in sex, Pra-
sens quidē rem instantē, imperfectamq; significat. Imper-
fectum uero intentā, at quæ infecta p̄terijt. Sed futurum, q̄
nondū est. Item indefinitū, quæ p̄terijt quidē & perfecte,
non definite tñ, quantū ad actionē, passionēq;. Perfectū
autē, quod p̄terijt nuper, & perfectio est p̄sentis. Plusq; ue-
ro p̄fectum, qd̄ p̄terijt dudū, & p̄fectio est p̄teriti.

Diuisio uerbi.

**Verbū per-
sonale.** Diuidatur autē uerbū latius, sic. Aliud em̄ est personalē,
ut dico. aliud impersonale, ut oportet. Personale rursus
Impersonale. aliud quidē actiuū, aliud passiuū, aliud neutrū, ut uiuo. ali-
ud item mediū, ut cōpello. aliud per se actiuū, pugno. ali-
ud p se passiuū, ut patior. Vocetur autē & aliud oīno acti-
uum in uerbis neutris, cuiusmodi est cōscendo. Et tertium
p se neutrū, ut dītesco. Quēadmodū rursus & oīno passi-
uū aliq̄, qd̄ oīno actiuo in diuisione opponit scd̄ m gen⁹
**Plusq̄ medi-
um.** plusq̄ med. aut plusq̄ cōe. Voco em̄ plusq̄ me. & p. q. c.
Plusq̄ cōe. quod passiuā qdem semp̄ habet uocē, significationē uero
qñq; actiuā, ut pugno. quandoq; passiuā, ut fio. Preterea
& ex neutris, aliud substantiuū, aliud minime. Itē aliq̄ p̄-
fectū, aliud imperfectū. Est uero & impersonale aliud qdē q̄si
actiuū, ut conuenit. aliud uero quasi passiuū, ut dicit. Ex
oibus autē uerbis qdā p̄ imissionē cōsiderent, tanq̄ forin-
secus

καὶ εὐθεὶα σωμεν πῖπτε, οὐδέτερον εἰς ἑλεγχόν. τῶν ῥήματος
ἔσαι λαμβάνειν, ὡς εἴρηται.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Τὸ δὲ ῥῆμα, ἔστι μὲν λόγος μέρος, προσώπων τε διακρι-
κόν, καὶ ῥόνων διαφόρων προσωπωντικόν κατὰ διαφο-
ρας μετασχηματισμῶς. τί δὲ ὄζειν ὁ ῥόνος, πλείον ἢ εἶν ἢ κατὰ
γραμματικῶν θεωρησάμεν, καὶ ὠρίσασθαι. λαβῶν οὖν καὶ τὸν
ῥόνον ὡς καὶ ἄλλα πολλὰ συγκεχυμένως ῥῆναι φασίμεν. ἀλλὰ
μη̄ πρὶεργάζεσθαι τὸν ῥῶν κινήσεως ἀριθμὸν κατὰ τὸ πρότερον τε
καὶ ὑστερον. πλείον γάρτοι οὐδὲν εἰς τὸ παρόν ἢ τὸν διορισμένον
γνώσεις ἡμῖν συμβαλεῖται. Διηρημένον δ' ἄρα τὸ ῥόνον εἰς ἔξ,
ὁ μὲν ἑνεσῶς, τὸ ἑνεσάμενον σημαίνει, καὶ ἀτελής. ὁ δὲ παρα-
ταλικός, τὸ πρῶτα μὲν καὶ ἀτελής τὸ πρῶτον κινήσεως.
ὁ δὲ μέσος, τὸ μήπω γεγονός. ὁ δὲ ἀόριστος τὸ πρῶτον κινήσεως μὲν καὶ
τέλειον, οὐχ ὠρισμένον δὲ τὰ πρὶ τὴν ἑνεργεῖαν, ἢ τὸ πάθος.
ὁ δὲ πρῶτα κινήσεως τὸ πρῶτον κινήσεως ἄρτι, καὶ ἑνεσῶς
τὸν. ὁ δὲ ὑπερωτέλικος τὸ πρῶτον κινήσεως πάθος, καὶ ἑνεσῶς τὸ
πρῶτον κινήσεως.

Διαιρέσεις ῥήματος.

Διαιρέσθω δὲ τὸ ῥῆμα καὶ ἐπὶ πλείον ὥδι. τὸ μὲν γάρτοι προ-
σωπικόν, οἶον λέγω. τὸ δ' ἀπροσωπικόν, οἶον ῥῆ. προσωπικοῦ
δ' αὖ, τὸ μὲν ἑνεργητικόν, τὸ δὲ παθητικόν, τὸ δὲ οὐδέτερον,
οἶον ῥῶ. καὶ τὸ μὲν μέσον, οἶον βιάζομαι. τὸ δὲ αὐτονεργητι-
κόν, μάχομαι. τὸ δὲ αὐτοπαθητικόν, πάσχω. καλεῖσθω δὲ καὶ
ἑτέρον τι ὁλονεργητικόν ἢ τῶν οὐδέτεροις, οἶον τὸ ἀναβαίνω.
καὶ τρίτον αὐτοαδέτερον. οἶον τὸ παύω. ὡς πρὶ αὐτὸν πάλιν, καὶ
ὀλοπαθῆς ἑτέρον τι τὸ αὐτονεργητικῶν ἀντιδιαμεσῶμενον, κατὰ
γένος τὸ ἐπίμεσον, ἢ ἐπίκοινον. καλῶ γὰρ ἐπίμεσον καὶ ἐπικόι-
νον, τὸ παθητικῶν μὲν ἀεὶ ἔχον φωνῶν, σημασίαν δὲ τῆ μὲν ἐνε-
ργητικῶν, οἶον μάχομαι. τῆ δὲ παθητικῶν, οἶον γίνομαι. Ἐπι-
τε ἴν' οὐδέτερον, τὸ μὲν, ὑπερωτέλικόν, τὸ δὲ οὐ. καὶ τὸ μὲν τέλειον,
τὸ δὲ ἀτελής. ἔστι δὲ καὶ ἑ ἀπροσώπων τὸ μὲν, ὡς ἑνεργητι-
κόν. οἶον προσθίκα. τὸ δὲ ὡς παθητικόν. οἶον λέγεται. Συμπάν-
των δὲ ἴν' ῥημάτων τὰ μὲν κατ' εἰσομπλῶν θεωρεῖσθω ἕξω

secus aliqd assumētia. Quaedā p emissionē intrinsec⁹ abij-
ciētia aliqd. Quaedā p acquisitionē ministeriūq̄ sumantur.
Et q̄dam trāsitiue, quaedā intrāsitiue, q̄dam pfecte, q̄dam
impfecte. Constructio igitur actiuorū est, ut actus in aliq̄
quod traducat̄ subiectū, ut secō lapidem, & curo egrotan-
tem. Quibus sanē & passiuū ex eo (quod ipsi subest) gñe
actiuo subinfertur, ut curatur egrotans, secatur lapis.

Actiuum.

Passiuum.

Neutrorum.

Non itē uero & neutra cōueniunt cū actiuis. Quādoz
quidē sum, & uiuo, & sapio, & ditescō, & ualeo, atq̄ id ge-
nus alia à passiuā affectione abhorrent, quippe quæ nec p
indicatiuū modum aut actionis aliquid, aut passionis ex-
hibeant. Quare si quis huiusmodi inflectat in passiuas uo-
ces, dictionē non naturalē aliquā, & cōsistentē declinati-
onem exercet, ueluti si & masc. huius lactans, aut aborta
pronūciat, aut alterius hmōi, q̄ uoce quidē cōuenire, acce-
ptione uero, aut sensu nō possunt. Igitur neutra hoc tan-
tum definiunt, nēpe adesse quod signat̄, ut uiuere, aut sa-
pere, aut senescere, & terminationē in *μαι* nō admittūt.

Mediorum, & per se actiuorum.

Contra uero media & per se actiua. nequeūt enim hec
suscipere, nec finire in *ω*, cogo, pugno. Liqueat igit̄ q̄ omī
passiuo in *μαι* definēti licet actiuum suscipere, si cum ter-
minatione, ea quæ sunt cōstructionis, & sensus, seruetur,
ut amo te, q̄ amor. Habent em̄ uerba oīa casum p̄ceden-
tem, à fronte rectū, qui semp̄ adest, uel *πλatus*, uel *intelle-*
ctus in omni modo, & numero, & persona, & tempore,
præter infinitiua, hæc enim accusatiuū retinent.

Complexio orationis.

Itaq̄ unū cōiungit̄ unī, Socrates phātur, uel unū duob.
Socra. & Plato philosophānt̄. Id aut̄ fit aut natura, aut figu-
ra. Natura quidē, si uerbū p̄ponat̄, uel interueniat singl̄.
ut philosophant̄ Socra. & Plato; Socra. phātur & Plato.

Per

ἐν τῷ λαμβάνοντι. τὰ δὲ κατὰ ἐκπομπὴν οἴκοθεν προσλαμβάνου-
ντάτι. τὰ δὲ κατὰ πρῆποικισμόν τε καὶ ὑπεργίαν. καὶ τὰ μὲν
ἀμεταβάτως, τὰ δὲ μεταβατικῶς. καὶ τὰ μὲν τελείως, τὰ δὲ
ἀτελῶς. Σύνταξις δὲ τῶν ὑνεργητικῶν, ὥστε πῶν ὑνεργείαν ἐπι-
διαβιβάζεσθαι ὑποκείμενον. οἷον τέμνω τὸν λίθον. καὶ ἰατρῆω
τὸν νοσοῦντα, οἷς δὲ τὸ παθητικὸν ἐκ προὔχουσας ἀμύνης διαδί-
σσεως ὑνεργητικῆς ἐπιφέρειται. ἰατρεύεται ὁ νοσοῦν. τέμνεται ὁ λίθος.

ΟΥΔΕΤΕΡΩΝ.

Οὐκ ἔτι δὲ καὶ τὰ οὐδέτερα ὁμοίως τοῖς ὑνεργητικοῖς. τῶν γὰρ
ὑπάρχων, καὶ ζῶν, καὶ φρονῶν. καὶ πλάττων, καὶ ὑγιαίνων, καὶ τῶν
πιδῶν, ἢ παθητικῆς διάθεσις κενωρισμῶν ἐσίμ. ἐπεὶ οὐ διὰ τῆς
ὀριστικῆς τῶν ἐγκλίσεως ὑνεργῶντα ἄτῃα, καὶ πρὸς διατιθέν-
τα πρῆποικῆ. ὥστ' ἔτι τὰ τοιαῦτα κλίνεῖ εἰς παθητικὰς προφορὰς
μελέτημα φωνῆς, οὐ φυσικῆν ἴνα, καὶ συσάκων κλίσιμ ποιῆται,
οἷον εἰ καὶ ἀρσενικὸν τὸ γαλδχῆσασα, καὶ ἐκτρώσασα λέγοι, ἢ
ἑτέρω τῶν κατὰ φωνῶν μὲν συμπιπτόντων, ἢ πρῶσ δὲ
λόγῳ μὴ δ' ἀμύνης. τὰ μὲν οὖν οὐδέτερα αὐτῶ μόνον ἐμφαν-
εῖ ὀρισμὸν τὸ σωθῆναι τὸ σημαίνον μῶν. οἷον τὸ ζῆν, ἢ φρονεῖν
ἢ γινῶν. καὶ πῶν ἴε *μαι* κατὰ λῆξιν οὐ προσίεται τοῖς ἄπαμ.

μέσων, καὶ οὐτενεργητικῶν.

Ἀνάπαλιμ δὲ τὰ μέσα, ἢ αὐτενεργητικὰ. τῶν γὰρ ἄπαράδε-
κτον τὸ λῆγον εἰς *ω*. βιάζομαι, μάχομαι. δὲ ἄλλο οὖν ὅτι πάντος
παθητικῶς εἰς *μαι* λήγοντος ὑνεργητικὸν ὅστις πρῶσ ἐξασθαι. ἔαρ με-
τὰ τὸ λῆξεως ἢ τὰ τὸ σωτάξεως τε, ἢ διανοίας σώσῃται. οἷον *Οι*
λῶσε, ὅτι *Οι* λῶσαι. ἔχει δὲ ἄρα ἅπαντα πῆσιν προὔχουσας ἀμύνης
ἐκ πρώτης ὀρθῆς. ἢ καὶ συμφέρεται, ἢ τὸ λεγομένη, ἢ νοσημένη ἐπι-
πάσης κλίσεως καὶ ἀριθμῶ καὶ προσώπων καὶ χρόνων. πλὴν τῶν
ἢ πρῶσ φάτων. ταῦτα γὰρ ἀτιμῶν πρῆποικῆ.

ΣΥΜΠΚΟΚΗ ΛΟΓΟΥ.

Ἡ γὰρ ἐν σωτάπητῃ ἐνί, οἷον Σωκράτης φιλοσοφεῖ. ἢ ἐν δύοιμ,
Σωκράτης καὶ Πλάτων φιλοσοφεῖ. τῶν δὲ ἢ τὸ φύσει, ἢ χήματι.
φύσει μὲν ἔαρ δὲ ῥῆμα πρῶσάπητῃ, ἢ μεσοσυλλαβῆ ἐνικῶς, οἷον *Οι*
λοσοφεῖ Σωκράτης, ἢ Πλάτων, Σωκράτης φιλοσοφεῖ ἢ Πλάτων.

Νη ἢ χήματι

Per figuram præadiunctiuā.

Figura autē præadiunctiua, si pluraliter, philosophant̄ Socrates & Plato. Socrates philosophant̄ & Plato. Rursum natura, si iungant̄ pluraliter, Socrates & Plato philosophantur.

Per figuram adiunctiuam.

Figura autē adiunctiua, si singulariter, Socrates & Plato philosophatur, cui aduersat̄ cōceptio, ut dixerūt turba, & spargebant̄ unusquisq̄. Recipiunt ergo obliqui uerba trāsitiue, cum q̄bus intrāsitiue rectus cōstruitur.

Species transitiuorum personalium.

Tres spēs
trāsitiuorū
persf.

Species autē singulæ transitionis p̄sonaliū supponantur, ḡnāliterq̄ & simpliciter tres. Prima eorū q̄ cum actō per emissionē cōsiderata, ordinant̄, ut doceo te, & doceo literas. Secūda uero quæ cum ḡtō p̄ admissionē, ut oro te. Tertia eorū, q̄ cū dtō per acquisitionē, ut do tibi. Quar̄te autē sunt cōposita quædā, p̄dictis etiam coīa, quorum nōnulla cum actō, ut doceo te grammaticā, rogo te quæ sunt equa, do tibi aurū. Vocent̄ autē hæc trāsitiua. Quædā rursus cū ḡtō, ut doceo te ob honestū, oro te ob necessitatem, imptio tibi ob defectū. Vocent̄q̄ hæc causalia, uel defectiua. Alia itē cum dtō ut doceo te fortuna bona, oro te tota anima, do tibi manu. Vocent̄ & hæc instrumentalia. Quædā cum infi. dupliciter, nēpe hæc uel ad finē p̄tinet, uel speciē, uel & partim q̄dem finalia, partim uero specifica uocent̄, ut doceo te ratiocinari, oro te ut auxiliēris, do tibi emendū, dico Socratē fuisse sapientē, puto oēs cōfessuros. Addatur etiā & alia quædā cum actō frequentius, ut doceo te longo t̄pe grammaticā. Similiter uero & in reliquis. Vocent̄ autē hæc & defectiua secūda. Et itē alia q̄dam pariter, ad quodcūq̄ idonea aduerbiū, aut per quācūq̄ p̄positionē, doceo te nunc, uel libēter, uel ut ut alias p̄dicare pro usu uisum fuerit, & imbecillis erat ob defectū pecuniæ. Et ut cūq̄ alias uti libuerit p̄positione ratio dictauerit.

Vocetur

Σχήματι προεπιζηνητικῶ.

Σχήματι δὲ προεπιζηνητικῶ, ἔαρ πληθυντικῶ. Φιλοσοφῶσι Σωκράτης καὶ Πλάτων. Σωκράτης φιλοσοφῶσι καὶ Πλάτων. Ἐπιφύσει, ἔαρ ὑπὸ γάτην πληθυντικῶ. Σωκράτης καὶ Πλάτων φιλοσοφῶσι.

Σχήματι ἐπιζηνητικῶ

Σχήματι δὲ ὑπὸ ζηνητικῶ, ἔαρ ἐνικῶ. Σωκράτης καὶ Πλάτων φιλοσοφῶ. ὧ ἀντίκεται πῶς τὸ πρὸς ἀληθινόν. ὧ φασαυὴ ἢ πληθύς. καὶ ἐσκήδναντο ἕκαστος. Ἐκδέχοντες μὲν οὖν αἱ πλάγια τὰ ῥήματα μεταβατικῶς. οἷον ἀμεταβάτως ἢ εὐεῖα σωτᾶνεται.

Εἶδη τῶν μεταβατικῶν προσωπικῶν.

Εἶδη δὲ φησὶ καθ' ἕκαστα μεταβάσεως τῶν προσωπικῶν ὑποκείμενον καθόλου τε καὶ ἀπλᾶ τρία. πρῶτον μὲν εἰς αἰτιατικῶν τῶν κατ' ἐκπομπὴν θεωρητικῶν. οἷον διδάσκω σε. καὶ διδάσκω γραμματικά. Δεύτερον δὲ εἰς γενικῶν τῶν κατ' εἰσαπομνήμην. οἷον δεομαί σε. τρίτον δὲ εἰς δοτικῶν τῶν κατὰ πρὸς ποιήσιν. οἷον δίδωμί σοι. τέταρτον δὲ συγκείμενα ἄλλα καὶ τῶν εἰρημικῶν κοινά, τὸ μὲν εἰς αἰτιατικῶν. οἷον διδάσκω σε τὰ γραμματικά. δεομαί σε τὰ δίκαια. δίδωμί σοι χρυσίον. καλεῖσθε δὲ διαβατικῶν. τὸ δὲ εἰς γηνητικῶν. οἷον διδάσκω σε τὸ καλόν. δεομαί σε τῆς χρείας. μεταδίδωμί σοι φθὴν ἡλείας. καλεῖσθε δὲ αἰτιολογικῶν, ἢ ἐλλειπτικῶν. τὸ δὲ εἰς δοτικῶν. οἷον διδάσκω σε τὴν ἀγαθὴν. δεομαί σε ὅλην ψυχὴν. δίδωμί σοι χίρην. καλεῖσθε δὲ ὀργανικῶν. τὸ δὲ εἰς ἀπρόσμεφατον. διχῶς δὲ. ἢ γὰρ τοι ὡς εἰς τέλος, ἢ ὡς εἰς εἶδος. ὅθεν δὴ καὶ τῆ μὲν κλητικῶν, τῆ δὲ εἰδικῶν καλεῖσθε. διδάσκω σε διαλέγεσθαι. δεομαί σε βοηθῆσαι. δίδωμί σοι πρίασθαι. λέγω Σωκράτην γεγονέναι σοφόν. οἶμαι πάντα ὁμολογήσασθαι. προσκείσθε δὲ καὶ ἑτέρω τι εἰς αἰτιατικῶν κοινότερον. διδάσκω σε χρόνον συχνόν τὰ γραμματικά. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. καλεῖσθε δὲ ἐλλειπτικῶν δεύτερον. καὶ ἔτι ἑτέρω τι ὁμοίως εἰς ὀτιοῦν ἢ προσκλήτων ἐπιφύσει ῥημάτων, ἢ δι' ἰσιν οὐκ ἔστι πρὸς ἑσέω. διδάσκω σε ναῦν, ἢ ἡδύως, ἢ ὡς ἔμ ἄλλως κατὰ γοῦν πρὸς τὴν χρείαν δόκην, καὶ ἀδενῆς ἢ δὲ ἀρρηματικά. Ὅπως ἄλλως χεῖσθαι πρὸς ἑσέω κατὰ λόγον ἄρ ἢ.

Nn ij

καὶ

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

Vocetur itaq; hoc partim aduerbiale, partim diuersi finis. in summa uero cōprædicatiuū. Defectum itaq; ac plenitudinē cōstructionis (prout uisum idoneū fuerit) colligere est ex p̄dictis, ut doceo te differere, doceo te grāmaticā differere exacte. Nam tametsi illi qui in unum cōpræhenderit cōposita, addere aliqd singulis simpliciū pmittatur (ut do tibi aurū usus causa manu propria, ut emas ea quorū egēs) loqui tñ manifestius oportet interposita ul' cōiunctiōe, uel p̄positione, uel aduerbio, uel alio, qd' cōueniat grācismo, ut do tibi aurū præsentis causa indigētice, ut cōparans quorū egēs, habeas, uel ut emas quorū egēs.

Transitiua.

Accessiua. Recipiunt autē & hęc orōes, pugno pugnam, uiuo uitā, & seruiō seruitutē, omnesq; siles tāq; accessiua. Voco em̄ accessiuū, cū trāsitioni aliqd deest, ut doceo grāmaticā.

Loci primæ speciei.

Primi ord. trāsitiua cū accusatiuo. Loci uero primæ speciei, uerba quomōcunq; actiua, si ue secundū maiorē actionē, ut honoro Socratē, siue minorē, ut dico cōuenientia, & sapio uerisilia. Videndū igit̄ est, si ad corporalē affectionē ptineāt, ut exerceo, moueo, lauo, pcutio, corrūpo, soluo, ligo, irrigo, cōpello, tero, teneo tōdeo, meto, uro. Siue ad aīm, & mores, amo, diligo, amo, iuste facio, offēdo, lædo, psum, uitupero, discrucior, cōuitior. Itē laudatoria, laudo, decāto, cano, bñdico. Itē si ueneratiua, honoro, colo, intercedo, adoro, adolor, reueror. Rursū si suspectiua, opinatiāq; aut cognitiua, itelligo, iudico, noui, puto, suspicor. Siue electiua, uolo, eligo, uolo. p̄terea si inqsiitiua, indago, ingro, interrogo, inuestigo, iuenio. Itē si obtētiua, hęc, seruo, cogo, phibeo, p̄pello, uinco. Itē si admonitiua, adhortor, puoco, admoneo, pmoueo, extimulo. & si uocatiua, uoco, noio, uoco. Itē si ad artificiiū ptinēt, edifico, coria paro, curo. p̄terea si ad deceptionē, seduco, decipio, fucū facio, furor, ipono rōibus.

Item

καλείδω δὲ τῆ μὲν προσρηματικῶν, τῆ δὲ ἐπεροπέλει. τὸ σύνολον δέεται συγκατηγορηματικῶν. τὸ δ' ἑλλειπέει, ἢ πληρέσει, ἢ σωτάξει, πρὸς τὸ δοκοῦν, ἰκανῶς ἄμ' ἔχειν ἔσαι ἐκ τῆ εἰρημύω, οἷον διδάσκω σε διαλέγεσθαι, διδάσκω σε τὰ γραμματικὰ διαλέγεσθαι εὔ. ἐπεὶ καὶ εἰς ἐμ συλλαμβάνοντι τὰ συγκείμενα προσιδέναι ἐκάστω τῶν ἀπλῶν εἶη ἄμ. οἷον διδῶμι σοε χυσιῶν ἢ χρείας χερὶ τῆ ἐμαυτοῦ, πρίασθαι, ὡμ' ἄμ' δέη. φράσιν μύτοι ἐπὶ τὸ σαφέσειρον δ' ἔπεντιθέντας ἢ σύνδεσμον. ἢ πρόθεσιν, ἢ ἐπίρημα, ἢ ὡς ἄλλως εὔ' ἔχη ἑλληνισμῶ. οἷον διδῶμι σοε χυσιῶν ἢ πρῶσθαι ἕνεκα χρείας, ὅπως πρίασθαι, ὡμ' ἄμ' δέη. ἢ ὡς πρίασθαι, ὡμ' ἄμ' δέη.

ΕΠΙΒΑΤΙΚΑ.

Εἰλήφθω δὲ καὶ τὸ μάχομαι μάχην, καὶ ζῶ ζωήν, καὶ δαλεύω δαλείαν, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὡς ὑποβατικά. καλῶ γὰρ ἐπιβατικῶν, τὸ δ' διαβατικῶν ἑλληνητικῶν, οἷον διδάσκω γραμματικά.

τόποι τῶ πρώτου.

τόποι δὲ τῶ μὲν πρώτου, τὰ ὁπωσοῦν ὑνεργητικά, εἴτε κατὰ μείζω ὑνεργασίαν, οἷον τιμῶ σωκράτῳ. εἴτε κατὰ ἐλάσσω, οἷον πα, λέγω τὰ δέοντα, καὶ φρονῶ τὰ εἰκότα. σκοπεῖν δ' αὖ εἰ ἐπὶ σωματικῆν διάθεσιν ἀναφέρεται, οἷον γυμνάζω, κινῶ, νίπτω, πλήττω, φθείρω, δύω, δεισμῶ, βρέχω, βιάζομαι, τρίβω, κρατῶ, κείρω, θερίζω, καίω. Ἐτι εἰ ἐπὶ ψυχῆν τε, καὶ ἦθος, θιλῶ, ἀγαπῶ, σέβω, δικαιοῶ, ἀδίκηῶ, βλάπτω, ὠφελεῶ, ὑβρίζω, θενῶ, λοιδορῶ. Ἐτι ἐπισημιακά, ἐπαυνῶ, ἐγκωμιάζω, ὑμνῶ, ἄδω, εὔ' λέγω. Ἐτι εἰ σεπητικά, τιμῶ, σέβω, προσβένω, προσκυῶ, κολάκεύω, ἀδύμα. Ἐτι εἰ ὑπονοητικά, καὶ δειξασικά, ἢ γνωσικά, νοῶ, κρίνω, θίβα, οἶομαι, ὑφορῶμαι. Ἐτι εἰ προαιρετικά. βόλομαι, προαιρέσμαι, ἐθέλω. Ἐτι εἰ ζητητικά, ζητεῶ, ἀνακρίνω, ἐρωτῶ, ἐρδνῶ, εἰρίσκω. Ἐτι εἰ ἐπικρατητικά, ἔχω, φυλάσσω, ἀναγκάζω, εἰργάζομαι, ἐλαύνω, νικῶ. Ἐτι εἰ ποροτρητικά, πρῶκαλῶ, ἐρεδίζω, ποροτρέπω, πρῶμῶ, πρῶξύνω. Ἐτι εἰ κλητικά, φωνῶ, ὀνομάζω, καλῶ. Ἐτι εἰ ἐπισημονικά, οἰκοδομῶ, σκυτοτομῶ, ἰατρεύω. Ἐτι εἰ διακρητικά, πλανῶ, ἁπαλῶ, φενακίζω, κλέπτω, παραλογίζομαι.

Ἐτι

Item si doctrinalia uel affectiua, instiuo, castigo, suadeo, doceo, refrigero, calefacio, dispono. Itē si funebria, iugeo, ploro, lamētor, defleo, misereor. Ruisum si p̄catia, iurplico, obsecro, supplico, rogo, cum idē quod cōsolor, aduoluo uel genibus. Item si cōtractiua signifiatiua, uēdo, auctior, cōfero. Postremo si naturalia, ut gigno, & pduco, & augeo, actō enim iungunt huiusmodi.

Loci secundæ speciei.

Secūdi ord. transf. cum genitiuo.

Secundæ speciei aut sunt p̄ sensum apprehēsiua, ut sentio, audio, tango, gūsto, olfacio, amo, desidero. Atqui uis deo actō iūgitur, q̄ manifeste actiuus sit uisus, maximeq̄ penetret, & cætera his synonyma, aspicio, contemplor. Item cogitatiua & possessiua, cogito, curo, parco, fruor, cōmunico, participo, memini. Et quæ sunt principatus, rego, dominor, dñor, impero, impo, impo. Sint uero tãq̄ possessiua & hæc. Præterea differētia, & separatiua, & excessiua, differo, separo, abstineo, priuo, pecco.

Loci tertiæ speciei.

Tertij ord. uerba cum datiuo.

Quæ uero tertiæ speciei, acquisitiua sunt, & reacq̄sitiua ut do, mitto, dico, gratulor, cōtradico, luctor, aduersor, dubito, pugno. Generaliter aut omne uerbū quodcūq̄ fuerit, tanq̄ acquisitiuū licet accipere. Iuuo enim hoīes, sed & iuuo homines ciuitati, doceo iuuenem, sed & doceo tibi iuuenē. Quēadmodū etiā omne actionis inferioris actiuium esse poterit, ut emi q̄cūq̄ opus erant homini. uisus sum in multis uiro. Iuui libenter in his, quantū potui. Sumatur quoq̄ tanq̄ acquisitiuū & seruiō, & credo, & subseruiō, & sequor, & pareo, & similia.

De compositis.

Manifestū aut ex his, quo nā pacto cōpositis utamur. Siquidē ex dictis simpliciter cōponentes, prout usus sententiæ exegerint, loquemur. Transitiue.

Aut trāsitiue, si opus fuerit (q̄ in actione est) re, ut iuuo homi

Ετι ει διδασκαλικα, η διαβελικα. παιδευω, σωφρονιζω, πειθω, διδασκω, ψυχω, δερμαινω, διατιθημι. Ετι ει οικιακα, οδύρομαι, κλαιω, θρηνω, οικιζω. ελεω. Ετι ει ικετευτικα, αντιβολω, ικετευω, εκλιπσω, λιτανευω, ερωτω, εν ισω το πρκακαλω, γονυμαι. Ετι ει συμβολαιων σημαυτικα. πολω, αγοραζω, συμβαλλω. Ετι ει φυσικα. οιορ γεννω, φνω, αυω. αυτιαλη γρ τα τριαυτα.

τόποι τῶν δευτέρων.

Τῶν δὲ δευτέρων τὰ κατ' αἰσθησιν ἀνακλητικὰ, οἷον αἰσθάνομαι, ἀκδω, ἀπθωμαι, γένομαι, ὀσφραίνομαι, ἐρω, ὑπθιμω. τὸ δὲ ὄρω, αυτιαλη, δια τὸ ἐναργεστάτω εἶναι πλὴν ὄψιν. ἢ ἐπὶ πλέον διήκην. ἢ τὰ ἐπίστω σωωνυμοῦντα, ὄρωμαι, θεώμαι. καὶ τὰ φροντισικὰ, ἢ κητικὰ, φρονιζω, ὑπόμελομαι, φείδομαι, ἀπολαύω, κοπωνω, μετέχω, μέμνημαι. καὶ τὰ ἀρχικὰ, βασιλεύω, δαπάζω, κυριεύω, πρηνω, ἀρχω, κρατῶ. εἰκ δ' ἄν ἡσθ ὡς κητικὰ τὰ τριαυτα. καὶ τὰ διαφορικὰ, ἢ τὰ ἀποσηματικά, ἢ ἐκστατικά, διαφέρω, χωρίζομαι, ἀπέχω, σέρομαι, ἀμαρτάνω.

τόποι τῶν τρίτων.

Τῶν δὲ τρίτων τὰ πρῆποικητικὰ, ἢ ἀντιπρῆποικητικὰ, οἷον διδωμι, πέμπω, λέγω, χαρίζομαι, ἀντιλέγω, παλαίω, εναντιδωμαι, ἀμεισβητω, μάχομαι. καθόλα δὲ πᾶν ῥήμα, ὅπως ἄν ἔχη, καὶ ὡς πρῆποικητικὸν ὄσθ λαμβάνειν ταυτό. ὡφελω γάρ τοι ἀνθρώπους. ἀλλὰ ἢ ὡφελω ἀνθρώπους τῆ πόλει. διδασκω τὸν νέον, καὶ διδασκω σοι τὸν νέον. ὡσπερ ἄρα ἢ πᾶν εἰκ ἄν ἐνεργείας ἐλάσσορος ἐνεργητικόν. † ὠνάμιω ὁπόσα † εἶδ' ἐτ' ἀνδρός. ἐχρησάμιω. † ὠνάμιω πάμπολλα θεῖ ἀνδρί. ὡφέλησα προθύμως τὰ δωατά. εἰλήφθω δὲ ἢ ὡς πρῆποικητικόν καὶ τὸ δ' ἐλύνω, πωτεύω, καὶ ὑπηρετῶ, ἢ ἐκολαθῶ, ἢ εἰκω, ἢ τὰ ὅμοια.

Περί συγκεμένων.

Ἄλλοι δ' ἐκ τῶν καὶ ὅπως τοῖς συγκεμύνοις χρῶμεθα. εἰ γὰρ τῶν ἐρημύων ἀπλῶς σωθέντες, ὡς ἄν τὰ παρὰ φθρείας, καὶ διανοίας ἀπαυτῆ, φθειγόμεθα.

ΔΙΑΒΑΤΙΚΩΣ.

Ἐπὶ διαβατικῶς εἰ δ' εἴ τ' κατ' ἐνεργεσιν πρᾶγματος. οἷον ὡφελω. Οο λω

participatiue, cōico, participo, imptior, dignor. Et an amatorie, seu commiseratiue, amo, diligo, mise. misereor. Generaliter uero qd̄ circa causam deficit, accuso te ingrati tudinis, arguo te calūniæ, criminor te furti. Itē si p̄ negationem t̄p̄is p̄teriti p̄fecti opus fuerit, quantū trāsierit, defini re, nō ueni, nō uidi, nō dixi à t̄p̄e multo. Et si instituisse, & pp̄e cōtigisse q̄c̄q̄ demonstrare oportebit, parū abfuit, q̄n uenirē. propemodū effugissem. Item si à parte, ut suspēdo te pede, bibo aquā, decerpo flores. Præterea si t̄p̄e definito opus fuerit, dieq̄ & nocte operatur, uesperī uenit, hyeme & uere uentres calidi sunt. Manifestū ergo q̄ idem uerbū acceptū uarijs modis, discrepat à seipso, id quod est, & di uersis modis p̄dicatur ac cōstruit̄, ut soluo corporale q̄dē, quatenus opus est corporali actu soluētī. discretiui, quatenus solutū eximit̄ à uinculo. Cōsimili modo in cæteris cōsiderandum est, & ad intellectum semper cōstruendū.

Exemplū ex Hippocrate 3. Apho. lib. α.

Passiuum.

De passiuo ex cōstructione.

Manifestum aut̄ q̄ passiuū totidē modis, quot actiui, cōstruit̄, cōiter quidē à fronte nominatiui h̄ns, peculiariter uero à tergo gtm̄ simul cū a uel ab, uel similibus ut dictum est, cōuersis extremis. Socrates amat Phædrū. Phædrus amat à Socrate, & docetur ab eodē. Fit plerūq̄ etiā ex quarto loco coincidentia casuū, p̄terq̄ in uerbis uocandi, q̄ sic cū recto p̄ferunt̄, uocor Socrates. Dicim⁹ igitur, liber uēditur à Corisco stateris multis. Aurū datur à diuitē pauperi. Peculiaris uero admodū est passiuo synecdochica cōstruc̄tio, ut percutior pedē, doleo caput.

Synecdoche.

Neutrum substantiue.

Ex neutris aut̄ quod substantiui est, cū ntō à tergo cōstruitur, ut Socrates est, uel existit albus. Quamuis existit melius nt̄m participij à tergo regat. Socrates existit ens bonus. Qd̄ si particip. substantiui non sit, nullo op⁹ erit in quarto. Perfecte em̄ dicim⁹, Socrates est ambulās, ul̄ disserens

Verbi τὸ γ χάρις cōstructione.

μεταδοτικῶς κοινωνῶ. μετέχω. μεταδίδωμι. ἀξιῶ. εἶ τι θελικῶς, ἢ οἰκτικῶς. εὐλῶ. ἀγαπῶ. ἐλεῶ οἰκτεῖρω. καθόλου δὲ τὸ πρὶ τῶν αἰτίων ἐλλείπω. μέμφομαι σοι ἀχαριστίας. αἰτιῶμαι σε διάβολῆς. κατηγορῶ σε κλοπῆς. εἶ τι ἀποφάσκει χρόνος παρήκοντος ὑπελθῆς δέοι, πόσον χρόνον προσορίσασθαι. οὐκ ἔλαθον. οὐκ εἶδον. οὐκ εἶπον χρόνος πολλῶν. εἶ τι τὸ ἐγγύς τῆ γυνέου, καὶ πρὸς ἀμικρὸν συμβεβηκέναι τι δηλώσαι δέοι. μικρῶν πρὸς ἄλλοις. μικρῶν δὲ φύγε. εἶ τι ἀπὸ μέρους. οἶον κρεμῶ σε τῷ ποδός. πίνω τῆ ὑδάτος. δρέπομαι τῆ ἀνδέρω. εἶ τι καυρῶ ὠρισμῶς χρεῖα. οἶον ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ἐργάζεσθαι. ἐσπέρας ἤκει. χιμῶνος καὶ ἔαρως αἱ κοιλία δερμαῖ εἶσι. φανερόν δ' αὖ καὶ ὡς τὸ αὐτὸ ῥήμα λαμβανόμενον διαφόρως, διοίσητε ἑαυτῶν θεῖ εἶναι, καὶ διαφόρως προσαγορεύεται, καὶ σωτάξεται. οἶον τὸ λύνω σωματικῶν μὲν, ἢ δ' εἰ σωματικῆς ὑνεργείας θεῖ λύνω. διαμετρικῶν, ἢ τὸ λυόμενον γίνεται ἐξ ὁμοειδῶς, παραπλησίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶ ἄλλω θεωρητικῶν, καὶ πρὸς τὸ ὑπιννοσόμενον αἰεὶ σωτάκτερον.

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ.

τὸ δὲ παθητικὸν δὴλον ὅτι ὁσαυτῶς καὶ τὸ ενεργητικὸν σωτάξεται, κοινὸν μὲν τῶν ἐκ πρώτης ὀνομαστικῆς ἔχον. ἴδιον δὲ τῶν ἐκ τρίτης γενικῆς ὁμοειδῶς τῆ ὑπο, ἢ τῆ πρὸς, ἢ τῶς ἴσοις, ὡς εἴρηται ἀνπεραμμένως τῶς ἀκροῖς. σωκράτης φιλεῖ φαῖδρον, φαῖδρος φιλεῖται ὑπὸ σωκράτους, καὶ διδάσκει πρὸς αὐτὸν. κοινὸν δ' αὖ καὶ τὸ ἐκ πέρας καὶ ὁμοιότητων. πλὴν ἐπὶ τῶ κλητικῶν. ταύτη γὰρ πρὸς ἐνδῆα. καλεῖμαι σωκράτης. λέγομεν δ' αὖ, βιβλίον πωλεῖται ὑπὸ κορίσκου σατήρων πολλῶν. χρυσίον δίδοται πρὸς τῶ πλάτου τῶς θεῖ πένητι. ἴδιον δὲ μάλα τῶ παθητικῶ τὸ σωεκδοχικὸν τῶ σωτάξεως. οἶον πλῆθον τῶν ποδῶν, ἀλγῶ τῶν κεφαλῶν.

Οὐδετέρων ὑπαρκτικῶς.

τῶν δὲ οὐδετέρων τὸ μὲν ὑπαρκτικὸν ὀνομαστικῆς ἐκ τρίτης σωτάξεται. σωκράτης ὄξιν, ἢ τυγχάνει λθνός. τὸ γεμῶν τυγχάνει βέλτιον εἰς ἐνδῆα μετοχικῶν ἐκ τρίτης. σωκράτης τυγχάνει ὡς ἀγαθός. ἢ ὅ ἢ μετοχή μὴ ὑπαρκτικῆς ἢ, οὐδ' ἐνός δ' ἐκ πέρας τῶ. ὑπελθῶς γὰρ φαμῶν, σωκράτης τυγχάνει πρὸς πατῶν, ἢ διαλέγος

Οο ἱη λεγός

serens. Reliquia autem communia cum actiuo habet.

Possessive.

Neutra possessiva.

Ab his uero q̄ p̄missi, ac possess. dicuntur, tertij ord. ḡt̄is regitur, indigeo, disto, repleo, egeo, indigeo, abũdo, lum expers, fruor, delitior, oleo. Instrumentaliter.

Neutra instrumentaliter.

Onero uero, & ualeo instrumentali cū dtō, & uniuersaliter absoluta, si placet addere, ut uigilo, & uigilo, & uiuo & ditescio uirtute, uel p̄ uirtutē, uel utcūq; aliter cōtigerit exprimere causam. Verū acquisitiua cum dtō, cōtingo, adsum, cedo, cedo. Consimiliter uero & reliqua ordinanda, secundū cōiter dicta. Per se passiuū.

Neutra per se passiva.

Per se aut passiuū, neutri quoq; & ipsum est, ueluti nō transformatum p̄ μαι ad passiuā significationē. Nam q̄ p̄ se passiuū uocet̄, ex parte sumptū est, q̄tenus passionē ex seipso significat, & in diuisione opponit̄ oīno actiuo, ac p̄ se neutro, ut patior, corrūpo, pereo, doleo, horreo, febricitō, erubescō, egroto, morior, & silia. Cōstructio aut̄ huius eadē cum passiuis, uti par est, ut patior ab agente: tabescit̄ a corrūpente. Et qd̄ ex eo est, uel in quo, uel p̄ qd̄, & oīno qd̄ causam refert, cōe est. Itē accessiua, & synecdochica cōstructio, patior hęc, & egroto egritudine, & doleo caput.

Omnino actiuum.

Cæterum omnino actiuū appellatū, cum actō uult constructi, ut fugio, & lateo, & abscondo, & differo, & impello, & uolo, & ascendo.

Per se neutrum.

At per se neutri eadē etiā cōstructio cum absolutis est. Absolutū nanq; & qd̄ hmōi, ut uiuo, ditescō, ualeo. Manifestū ergo est scd̄m diuersas horū uirtutes, & usus, constructionē accommodandā esse ad subiecta, ut ascēdo montem, curro ad forū. Sed & curro stadiū. Alterū q̄dem im̄ p̄fecte, alterū uero omnino actiue. Medium.

Mediorum uerborum constructio

Medijs aut, siue cōmunibus eadē cōstructio est, q̄ actiuis, &

λεγόμενος. τὰλλα δὲ κοινὰ πρὸς τὸ ἐνεργητικόν:

ΚΤΗΤΙΚΩΣ.

τῶν τε οὐκ ἐπίπομπήν τε, καὶ κτήσιμ, ἢ ἐκ τρίτου γενικῶς. χεῖρ. διέχω. πληθύω. Δέω. ἀπορῶ. εὐπορῶ. ἀμοιβῶ. ἀπολαύω. τρυφῶ. ὄρω. Οργανικῶς.

βρίθω δὲ καὶ εὐθενῶ ὀργανικῶς δλοτικῆ. καὶ ὅλως τῶν ἀπολελυμένων εἰ δ' οὐκ ἐπιπροσθέναι. οἶον ἀγρυπνῶ. καὶ γρηγορῶ. ἢ ζῶ. καὶ πλατῶ ἀρετῆ, ἢ δὲ ἀρετῶν. ἢ ὅπως ἄλλως ἐγχωρῆ φράσιν τὸ αὐτίον. τῶν δὲ πρὶ ποικτικῶν, ἢ δλοτικῆ. συμβαίνω. ὑπάσχω, ὑποχωρῶ, εἶκω. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν σωλακτέον κατὰ τὰ κοινῆ εἰρημνία. Αυτοπαθητικόν.

τὸ δ' αὐτοπαθητικόν οὐδέτερον μὲν τι καὶ αὐτὸ, ὡς μὴ μετασχηματισμόν τῆμαι εἰς παθητικὴν σημασίαν. αὐτοπαθητικόν δὲ κληθεῖν ἀνά μέρος εἰληπταί, ἢ πάθος ἀφ' ἑαυτοῦ τυγχάνει δλοτικῶν. καὶ ἀντιδιαρῶ μὲν τῶν ὀλοενεργητικῶν καὶ τῶν αὐτοπαθητικῶν. οἶον τὰ, πάσχω. φθίνω. ἐρῶ. ἀλγῶ. φρίττω. πυρέττω. ἐρυθρῶ. νοσῶ. ἀποθνήσκω, καὶ τὰ ὅμοια. σύνταξις δὲ τῶν τοιούτων ἢ αὐτῆ τοῖς παθητικοῖς, ὡς εἰκόσ. πάσχει ὑπὸ τῶν ποιούτων. φθίσει ὑπὸ τῶν φθείροντων. τὸ δ' ἐκ τῶν, καὶ καθ' ὅ, καὶ δὲ ὅ, καὶ ὅλως τὸ αὐτιολογικόν, κοινόν. καὶ ἐπὶ τὸ ὑπὸ βατικόν, καὶ τὸ συνεχδῶς χικόν φθί σωτάξεως. πάσχω ταῦτα, καὶ νοσῶ νόσον. καὶ ἀλγῶ πλὴν κεφαλῆν. Ολοενεργητικόν.

τὸ δὲ ὀλοενεργητικόν πλὴν πρὸς ἀντιαιτικῶν βδέλεται σύνταξιμ. οἶον φεύγω σε, καὶ λανθάνω, καὶ κρύπτω, καὶ πρὸ ἀλλοτῆ, ἢ παρελαύνω, καὶ θέλω. καὶ ἀναβαίνω.

ΑΥΤΟΥΔΕΤΕΡΟΝ.

τῶν δὲ αὐτοπαθητικῶν, ἢ αὐτῆ σύνταξις τοῖς ἀπολελυμένοις ἐσίμ. ἀπολελυμένον γὰρ τοῖ καὶ τὸ τοιοῦτο. οἶον ζῶ. πλατῶ. ὑγιαίνω. δῆλον δ' αὐτὸ πρὸς τὰς διαφόρους τῶν αὐτῶν δωάμας, ὡς χεῖρας πλὴν σύνταξιμ ποιητέον, καὶ τὰ ὑποπεθέντα. ἀναβαίνω τὸ ὄρος. τρέχω ὑπὸ πλὴν ἀγοράν. ἀλλὰ καὶ τρέχω τὸ σάδιον. τὸ μὲν ἀπελάσ. τὸ δὲ ὀλοενεργητικῶς. Μέσον.

τῶν δὲ μέσων εἴ τ' οὐκ κοινῶν, ἢ αὐτῆ σύνταξις ἢ αὐτῶν τοῖς ἐνεργητικοῖς

uis & passiuus. Siquidem ambobus inferuiunt affectibus, Sacrificio igitur deo, & sacrificor ab alio, deo. lædo inimicum, & lædor ab inimico. Et generaliter secundum præscriptas species & formandum, & construendum est. laudabo uirtutem, uti par est, & laudabor ab amico.

Plusquam medium.

Verbum uero plusquam medium id quod per se actiuum est, eandem cum actiuo constructionem habet, quoniam quidem & significatiuum actiouis est. Quod autem omnino passiuum, eandem quoque cum passiuo. Actiuæ enim expressæ existens (usitatae quæ uocis) passiuæ siue significat quiddam passiuum, sicut, pereo, dormio.

Loci plusquam mediij.

Considerandum & de plusquam medio hoc, si acquisitiuum, uel repugnatiuum, aut aduersatiuum. Nam hæc cum dicto, ut ea quæ sunt tertij ordinis, construuntur. uitor, delector, egro, pugno, certo, aduersor, irascor, obsisto. Rursum si dominij, ac possessionis significatiuum, cum actio enim, ut quæ sunt primæ ordinis. possideo, emo, imitor. Præterea an imperfectum, postulat enim id ad quod, uel in quo fiat motus. ut in neutris dictum est, uado Athenas. ibam ad deum. sedeo, uel iaceo hic. Item nunc per sensum apprehensiuum, aut aliter susceptiuum per excellentiam, aut appetituum. Nam cum genitio hæc, ut quæ secundij ordinis, attingo, olfacio, gusto, appeto, cupio, abstineo, contra accuso, super sum. Communis enim causæ usus ubique propter quid, ad quod, ut & quocumque aliter loquendum uidebitur. Impersonale.

Aristophan. Pluto.

Eorum autem quæ impersonalia appellantur, quia non exhibeant personam, quædam per se iacent, nequaquam alteri coniungi nata, tanquam passiuæ. dicitur, dictum est, relinquitur, sacrificatur, dictum sit, & similia. nisi sumantur acquisitiuæ, ut auditum est mihi, & cognitum est mihi. uel tanquam passiuæ, auditum est ab illis.

Possessiuum.

Quædam uero ad aliud, uel possessiuæ, uel acquisitiuæ, uel transitiuæ. Itaque possessiuum cum genitio, & simul cum dicto acquisitiuæ. communio

γυμνασίου καὶ παθητικοῦ. ἀμφοτέρωθεν γὰρ ἐφαρμόζει τὰς διαθέσεις. δύομαι δὲ αὐτῷ θεῷ, καὶ θύομαι ὑφ' ἑτέρου θεῷ. βιάζομαι τὸν ἐχθρὸν, καὶ βιάζομαι ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ. καὶ ὅλως κατὰ τὰ διακριτικὰ εἶδη ἡμετέροις ἐπισημαστέον. ἐπαίνέσομαι ἀρετῶν τὰ εἰκότα, καὶ ἐπαίνέσομαι ὑπὸ τοῦ φίλου.

Επίμεσον.

καὶ τοῦ ὑπὸ μέσου δὲ τὸ μὲν ἀντενεργητικὸν πῶς αὐτῶν θεῶν ἐνεργητικῶς σύνταξις ἔχει, ὡς καὶ αὐτὸ σημαντικὸν ἐνεργείας ὄν. τὸ δὲ ὀλοπαθητικὸν, πῶς αὐτῶν θεῶν παθητικῶς. ἐνεργητικῆς γὰρ ἀμοιρῶν εὐχρηστὰς γε προφορᾶς, παθητικῶς σημαίνει τι παθητικόν. γίνομαι. οἴχομαι. κοιμῶμαι.

τόποι ἐπιμέσου.

σκοπεῖν δὲ καὶ περὶ τῶν ἐπιμέσου τῶν δε, εἰ προσηγορικόν, ἢ ἀντισηγορικόν, καὶ ἐναντιωματικόν, ταῦτα γὰρ δὲ ὀλίγη ὡς τὸ τρίτον. ἄνωμα. ἠδόμεαι. ἰππάζομαι. μάχομαι. ἀγωνίζομαι. ἐναντιόδομαι. ὀργίζομαι. ἀντίσταμαι. ἐπι ἐπικρατείας σημαστικόν. ἀντισηγορικῆ γὰρ ὡς τὸ πρῶτον. κέκτημαι, ὠνόμεαι, μιμῶμαι. ἐπι εἰ ἀπελάς, ἀπαιτῆ γὰρ τὸ εἶς τι, ἢ ἐν ἑαυτῷ, ὡς ἐπὶ τῷ ἀντισηγορικῷ ἐλέχθη, πρὸς ἑαυτὸν ἀθήναξ, ὠχόμεαι ὡς τὸν θεόν. κάθημαι, ἢ κέμαι ἐν ταυθοῖ. ἐπι εἰ κατ' αἰδοῦσιν ἀνακλητικόν, ἢ ἄλλως ἀντισηγορικόν, καὶ ὑποχλωρῶν, ἢ ὀρεκτικόν. γενικῆ γὰρ ταῦτα ὡς τὸ δεύτερον. ἀπύομαι. ὀσφραίνομαι. γένομαι. ὀρέγομαι. ἐφίεμαι. πρὸς ἐξομα. ἀντιλαμβάνομαι. πρὸς γίνομαι. κοινόν δὲ ἢ τῷ ἀντισηγορικῷ ἀπὸ πανταχῶς, δι' ὅ, ἐφ' ὅ. ἵνα καὶ ὅπως ἀπ' ἄλλως φράξω ἢ πρὸς τὰ δὲ ἐάντα.

Ἀπρόσωπον.

τῶν δὲ ἀπρόσωπων ὀνομαζομένων, διὰ τὸ μὴ πρὸς ἄνθρωπον, τὰ μὲν καὶ αὐτὰ, κέεται, ἤκιστα πρὸς ἕτερον σωτάτη ὡς πεφυκότα, οἷον τὰ παθητικά. λέγεται. εἴρηται. λείπεται. θύεται. εἰρήσθω, καὶ τὰ ὅμοια. πλὴν εἰ μὴ προσηγορικῶς, οἷον ἤκιστα μοι, καὶ ἔγνωσα μοι. καὶ ὡς τὰ παθητικά. ἤκιστα ὑπέκεινω.

ΚΤΗΤΙΚΟΝ.

τὰ δὲ πρὸς ἕτερον, ἢ κτητικῶς, ἢ προσηγορικῶς, ἢ ὑπὸ βλάτικῶς. τὸ μὲν δὲ κτητικόν εἰς γυμνασίου καὶ ἄμα δὲ ὀλοπαθητικῶς.

Ρρ μέτεσι

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

cōmunio est huius mihi, refert, curæ est, oportet, uel cōuenit huius mihi.

Acquisitiuum.

Demosthenicum. Acquisitiuū aut̄ cum infinitiuo, & datiuo, uti par est, licet, cōtingit, decet, uidetur senatui, & populo mittendos esse legatos.

Accessiuum.

Accessiuū cū solo infinitiuo, oportet dicere, oportet capere, licet esse, solet fieri, oportet dicere. Cōmune est igit̄ & hic uerbum infinitiuū, sed uel præteriti, uel præsentis, futuri uero nunquam.

Resolutio uerbi.

Porro fit simpl̄ resolutio uerborū in cognatū nomē, uel participiū, & in eiusdē formæ substantiuū, idq; uel pntiū uel per gtm̄, ut Lycij simul pugnabāt cū Troianis, auxiliaries Troianis erāt, ex auxiliarib⁹ erāt, auxiliaries erāt, ex auxiliariis erant. Impleo, plenus fio, ex his q̄ replentur, sum. Et quidē ita hæc.

Modus

Definitio modi. Cæterū accidentiū uerbo modorū definitio hæc q̄dem est. uoluntas, siue affectus animi per uocē significatus.

Indicatiuus.

Indicatiui constructio. Vocatur aut̄ definitiuus, siue indicatiuus, pprie tñ definitiuus, qm̄ p hunc indicantes, definimus. Atq; hinc facta fit, ut quæ uocatur affirmatiuæ cōiunctiones, q̄ insup̄ causales, coaptetur huic modo, scripsi dico, quod scripsi. & q̄ ambulo, moueor. Habēt em̄ uerba indicatiua sibi affirmatiuæ innatā, quā obrē & negadi aduerbiū est conueniens talibus, ut subsistentē affirmatiuæ remoueat, nō scribo. Minime aut̄ impatiuis, uel optatiuis, uel subiunctiuis, q̄q̄ prohibitiuum ne, sit illis peculiare. Et igit̄ dicimus ne cognosce, ne noscas, ne noueris. Sed neq; infinitiuus non cōiungitur. Nihil em̄ hæc affirmāt. Cū uero abijcit indicatiuus in existentē affirmatiuæ, non uocetur indicatiuus, nepe in interrogationē transit, num scribis?

Imperati

ΒΙΒΛΙΟΝ Δ.

μίτεςι τδτδ εμοί. Διαφέρε, η μέλα, η δέ, η προσήκει τδτδ εμοί.

Περιποιητικόν.

Τό δε περιποιητικόν, εις ἀπρέμφατον, ηχοι δοτικώ ωζ εικός εεξισι, συμβαίνα, προσήσα, πρέπη, δοκεί τῆ βολῆ και τωδ δήμω πέμψαι πρέσβησ.

Επιβατικόν.

Τό δ' επιβατικόν, εις ἀπρέμφατον μοναχώς. δέ φάναι. ησ λαβέμ. ενδέχεται είναι. ειλῆ ημεδ. δέ ειωεμ. κοινόν δη ού κενταυθα τό απρέμφατον, αλλ' η πρωχημλις η ενεσωτος. μέλλοντος δε ουδέποτε.

Ανάλυσις ρήματος.

Ανάλυσις δ' απλώς τῶ ρημάτων εις τε τό σύσειχον ονομα, η τῶ μετοχῶ, ηχοι εις τό ομοειδες υπεκτικόν, ηχοι η κατ' ευθεια, η κατὰ γενικήν. οιομ λυκιοι σωμαμάχου τοις τρωσίμ. σύμμαχοι τοις τρωσίμ ησαμ, τῶ συμμαχων ησαμ, συμμαχοαυτες ησαμ, τῶ συμμαχεντων ησαμ. πληρμα, πληρης γίγνομαι, τῶ πληρημλιωμ ειμι, ηχοι δη ούτω ταυτα.

ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Τῶν δε προπομλιωμ τωδ ρηματι εγκλισεωμ, λογος μλι. βδ λημα ειτ' ου πάθημα ψυχῆσ δια φωνῆσ σημαινόμεωμ.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Καλεῖται δε η ορισική, ηχοι αποφαντική, ιδίως μλι τοι ορισική. οτι δια ταυτης αποφανόμεωι οριζόμεθα. οδεμ δη η οι καλεμενοι διαβεβαιωτικοι σωδεσμοι, η προσετι οι αλλολογικοι τεινισιμ επι ταυτω. γεγραφα λεγω οτι γεγραφα. ε οτι πριπατω, κινεμα. εχλ δε τα ορισικα σφισι τῶ κατάφασιμ εγκλημλιωμ. ιδη η το αποφατικῶ επιρρημα κατ' αλληλωμ τοις τοις τοις, ινα τῶ ενεσαμ κατάφασιμ απωσήση. ου γραφω. ου μλι δε η τοις προσακτικοις, η ευκτικοις, η υποτακτικοις. το μλι τοι απαγορευητικον μη τοις τοις τοις οικεωμ. ηχοι οαυ λερωμην, μη γινωσκε, μη γνοιησ, μη γνωε. ου μλι αλλ' ουδε τοις απρεμφατοις το ου σωτασεται, ουδεμ ησ ουδ' αυτα καταφασκε. αποβαλλισαγε μλι η ορισική τῶ ενεσαμ κατάφασιμ, ουκετι αμ καλοιτο ορισική. εις ηχοι επρωπησημ μετρησιμ. ερα γραφαισ.

Pr η προ

Imperatiuus.

Imperatiui
constructio

Prima im-
peratiui pson.

Imperatiuū aut̄ liquet posse cōstrui cum secundis perso-
nis, etiā si uoce cōueniat cum indicatiuiis. Nam & adiecti
uocatiui, atq; annexū illi aduerbiū age, remouēt ambigui-
tatem. Ceterū primas personas nō imperatiuas, sed sibi ip-
sis suggestiuas plurimi uocāt. Videt̄ em̄ modus cōfundi,
& duo modo in unū incidere. Nam qm̄ necq; alloquimur
nos ipsos, necq; mandamus nobis ipsis, suggerimus indu-
ctiua q̄dam hmōi, & sanè comprehensiuā, q̄ ut declinēt in
secunda psona mandatū, cōprehensionē recipiunt in pri-
mam eam, q̄ est suggestiua. Itaq; q̄ deest imperatiuis pri-
ma psona, & quæ itē defunt suggestiuis secūda, & tertia,
in unū cōtrahunt duos modos ita, ut uterq; compleatur.
Nam tertia psona imperatiui mandatū ad absentē perso-
nam manifestat, scd̄a necessario assumpta ad traditionē
mādati. Tanq̄ em̄ non cōstet mandatū hmōi sine secūda

Optatiuus.

Optatiui
constructio

Optadi ad
uerbia.

εἶθε.

Iliad. α.

Porro optat. ab ea q̄ fit optione nomen sortitus est, &
aduerbia habet utinā, utinā, q̄ optatiuis ad maiorē inten-
sionem apponūtur. At indicatiuis necessario, utinā scri-
psissem, nēpe ut indicatiuus optatiuā recipiat cōstructio-
nem. Hoc em̄ interest inter uerba optatiua, & optadi ad-
uerbia. q̄ uerba q̄dem cū subsistēte re, optadi significent
affectū. Siquidē scriberē, optationē explicat actus qui est
scribere, & orarē illius, q̄ orare. Cæterū εἶθε q̄si denoiatio
est optandi. Non em̄ illud cōplectit̄, ad qd̄ tendit optio:
quēadmodū scilicet unus differt ab homo, q̄tenus hec di-
ctio un⁹ denoiatio est soli⁹ numeri, homo uero cū hoc, q̄
cōem substantiā significet, subsistens illi cōplectit̄ unus.
Sifr uero & ego ad scribo se habet, & aliūde ad ab Illo, &
celerim⁹ qdē tanq̄ intētionē in subiecto signi. nō itidē tñ
hæc dictio nimis, quippe q̄ solū intētionis est denoiatio.
Pari modo & scribito ad age. Ceterū hoc utinā in nauib⁹
sine

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Η δὲ προσεκτική, εὐδελον ἄν ἔχοι πλὴν σωταξίῃ τῶν δυντέ-
ρων προσώπων, καὶ ὁμόφωνα ἢ τοῖς ὀριστικοῖς. ἢτε γὰρ σωταξίς
κλητική. τό, τε σωταξόμορον πρόσρημα τὸ ἄγε, ἀείσκει πλὴν
ἀμειλογίᾳ. τὰ δὲ πρωτοπροσωπούτα οὐ προσεκτικά, ἀλλ'
αὐθυπότακτα οἱ πλεῖστοι καλῶσι. ἔσκε δὲ τὰ φθι ἐγκλίσεως συγ-
κεχυῖσθαι, καὶ δύο ἐγκλίσεις εἰς μίαν συμπίπτειν. ὅτι γὰρ οὔτε
προσκαλόμεθα ἑαυτοὺς, οὔτε μὴν προσάσομεν ἑαυτοῖς, ὑπὸ τῆ
δέμεθα δὲ, ὑποθετικά ἄν τὰ τοιαῦτα, συλλαπτικὰ δ' ἢ. ἵνα γὰρ
ἐκκλίνῃ πλὴν γὰρ δυντέρω πρόσαξιμ, σύλλαπτικὴν δ' ἔχεται εἰς τὸ πρῶ-
τον ὑποθετικὸν ὄμ. τὸ μὲν ὁμῶ ἐλλείπον τῆν πρόσεκτικῶν πρῶ-
τον, καὶ τὰ ἐλλείποντα τῶν ὑποθετικῶν δεύτερα καὶ τρίτα, εἰς
ἕνωσιν ἄγει τὰς δύο ἐγκλίσεις, ἵνα ἑκατέρω ἀναπληρωταί. τὸ δ'
τρίτον τῶν προσεκτικῶν πρόσαξιμ ἀπόντος προσώπου δηλοῖ, δ'δυ-
τέρω δ' ἀνάγκης πρῶτα λαμβανόμενος εἰς μετάδοσιν φθι πρόσ-
ξίως. ἀσύστατος γάρ τοι ἢ πρόσαξις ἀνδρὶ δυντέρω.

ΕΥΚΤΙΚΗ.

Η δὲ εὐκτική ἀπὸ φθι γινόμενης εὐχῆς ὀνόμασαι, καὶ ἐπιρρή-
ματα ἔχει εἶθε, αἶθε. ἂ τις μὲν εὐκτικοῖς εἰς πλείονα ἐπίτασιν.
πρῶτίδεται. τοῖς δὲ ὀριστικοῖς δέοντως. εἶθε ἔγραψον. ἵνα ἢ ὀριστι-
κή, εὐκτικῶν ἀναδέξεται σωταξίμ. διαφέρει δὲ τὸ πρὶ τὰ ῥήμα-
τα εὐκτικόν, τὸ πρὶ τὰ ἐπιρρήματα. ἢ τὰ μὲν ῥήματα, μετὰ
τοῖς ἐνόντος πράγματος πλὴν εὐκτικῶν σημαίνεθ' διάθεσιν. τὸ γὰρ
τοὶ γράφοιμι, εὐχὴ ὅτι πράγματος τοὶ γράψω. καὶ εὐλογί-
οῦμαι, τὸ εὐλογεῖν. τὸ δὲ εἶθε σχεδόντι ὀνομάσθην εὐχῆς. οὐ
γὰρ συμπέσεται καὶ τὸ ἐφ' ᾧ τὰ φθι εὐχῆς. ὡς πρὸς ἄρα καὶ τὸ
εἶς διαφέρει τὸ ἀνθρώπου. ἢ τὸ μὲν εἰς ὀνομάσθην μοναχῶς ἀ-
ριθμοῦ. τὸ δὲ ἀνθρώπου πρὸς φθι κοινῆς οὐσίας σημαίνου-
μένω πρῶτα ἀμεινον ἔχει τὸ εἶς. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐγὼ πρὸς
τὸ γράφω ἔχει. καὶ τὸ ἀλλοθεν πρὸς τὸ ἰλίθεμ. καὶ τὸ τάχιστος
δὲ πλὴν ἐπίτασιν, ὡς γὰρ ὑποκαμίνω σημαίνει. οὐκέτι δὲ καὶ τὸ ἄ-
γαμ. αὐτὸ γὰρ μοναχῶς ἐπιτάσεως ὅστις ὄνομα. ὁμοίως δὲ
καὶ τὸ γράφομ, πρὸς τὸ ἄγε. τὸ δὲ, αἰθ' ὄφελος παρὰ νηυσὶν ἄ-
σιν.

sine lachry. & offensione sederes. non ex dependētia est. Discretionē enim addit psonæ ὄφελος, ἣ nō inest in εἶθε.

Subiunctiuus.

Cōstructio
Subiunctiui

Subiunctiuū aut pleriq; dubitatiū appellāt, q; non sit sine cōiunctione dubitativa, si. Non uniuersaliter tñ huiusmodi. Quādoq; dem & quæ uocant finales cōiunctiones, in eandē cōstructionē ferunt, Socrates deābulat, ut sanus sit. Qm̄ igitur nō cōstat, nisi subiungat ppositis cōiunctionib⁹, nūcupatur subiunctiuus. Fertur aut hmoi cū si & similib⁹, in futurū, uel p̄sens, ut si dicēdi studiosus sim, aderit Dion. si legā, adest Theon. Similiter uero & cum ut. ut dicēdi studiosus sim, aderit, uel adest Dion. Qd̄ si constructio p̄teriti accesserit, coniunctio uocetur causalis, ut dicēdi studiosus sim, affuit Dion. quod idem finaliter potest intelligi. Sed in his q; nondū trāsierunt, causalis cōstructio esse nō potest. Siquidē de factis causa redditur, eoq; magis cōgruit coniunctio causalis sequentibus p̄teritis. ut doceret, aderit Dion, non adsit, quanq; in finali locum habeat. Porro ut ad futurū, uel p̄sens subiunctiuum redditur, ita & opratiuum ad p̄teritum, ut affuit Dion, ut docerē uel docuissem. Vult enim natura in omnibus aliqd̄ huiusmodi esse, & si nō semp̄ ita uisus uideamus oratoers.

Infinitiuus.

Infinitiu
constructio

Ceterū infinitiuus nomē est uerbi. & Stoici quidē hūc modū uerbū uocant, reliqua aut oīa p̄dicamēta, seu accidētia atq; cōgruitates. Quāobrē (tanq̄ in cōe nomē) in infinitiuū oīs resoluit mod⁹, ut deābulat Theon, definitio deābulare Theonē, sed ex definito in narrationē trāsferit oīo. Eodē aut modo & in ceteris modis, apposita semp̄ modi p̄prietate, ut opto, uel im̄po. Nam ipsius infinitiui p̄prie nullus erit modus, nullius nāq; affectiōnis est significatiuus, resolui tñ potest sic, Sanus est Dion, dicunt Dionem sanū esse, dicunt Dionē offendisse The. Ad hec &

articuli

Infinitiu
re
solutio.

διακρίσει καὶ ἀπὸ τῶν ἰσοῦν, οὐκ ἐν πρῶτῳ ἀλλὰ ἐν δευτέρῳ. Διακρίσει γὰρ πρῶτος προσώπων τὸ ὄφελος, ἥτις οὐκ ἐν ἐστὶ τῷ εἶθε.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

τὸ δὲ ὑποτακτικῶς ἐνίοι καὶ διατακτικῶς καλεῖται, ὅτι οὐκ ἐστὶ χωρὶς σωδῆσμος διατακτικῶς τοῦ εἶμ. οὐ καθόλου δὲ τὸ τοιοῦτον καὶ οἱ καλεῖται ἄλλοι γὰρ ἀποτελεστικοὶ σωδῆσμοι ἐπὶ τῶν αὐτῶν σωδῆσμων φέρονται. Σωκράτης πρὶς αὐτῶν, ἵνα ὑγιαίνῃ. ὅτι μὲν οὐκ οὐ σωδῆσται, εἰ μὴ ὑποτακτικῶς τῶν προκεκλιμένων σωδῆσμοις, προσαγορεύεται ὑποτακτικῶς. φέρεται δὲ ἡ τοιαύτη μετὰ τοῦ εἶμ καὶ τῶν ἰσοῦν ἐπὶ μέλλοντα, ἢ ἔνεστω. οἷον εἶμ φιλολογῶ, πρὶς αὐτῶν Δίῳ. εἶμ ἀναγινώσκω πρὶς αὐτῶν θέω. ὡσαύτως δὲ καὶ μετὰ τῶν ἰσοῦν. ἵνα φιλολογήσω πρὶς αὐτῶν ἢ πρὶς αὐτῶν Δίῳ. εἶμ γὰρ μὲν σωδῆσται πρὶς αὐτῶν ἐγγενῆται, ὁ σωδῆσμος καλεῖται αἰτιολογικός. ἵνα φιλολογήσω, πρὶς αὐτῶν Δίῳ. τοιοῦτον δὲ ἀποτελεστικῶς ἔχει ἀπὸ τῶν ἰσοῦν. ἐπὶ μὲν τοῖς ἰσοῦσιν ἢ τῶν αἰτιολογικῶν σωδῆσμων φέρονται οὐκ ἐν εἶμ. ἐπὶ γὰρ γεγονόσι τὰ αἴτια ὑπὸ λέγεται. διὸ καὶ κατακλιότερον τὸ αἰτιολογικὸν ὑπὸ φερομένων τῶν πρὶς αὐτῶν ἰσοῦν. ἵνα διαδάξῃ πρὶς αὐτῶν Δίῳ, οὐ πρὶς αὐτῶν θέω. ἐπὶ μὲν τοῖς ἀποτελεστικῶς πρὶς αὐτῶν θέω. ὡς δὲ πρὸς τὸ μέλλον, ἢ ἔνεστω τὸ ὑποτακτικόν, οὕτως καὶ τὸ εὐκλικόν ἐπὶ πρὶς αὐτῶν ἰσοῦν. οἷον παρεγγενῆται Δίῳ ἵνα διαδάσχοιμι, ἢ διαδάξωμι. βλάπεται γὰρ καθόλου τὸ τοιοῦτον εἶναι. καὶ μὴ ἀεὶ οὕτως. πρὶς αὐτῶν ἰσοῦν τοῦ λέγειν.

Απαρέμφατος.

τὸ δὲ ἀπαρέμφατον, ὀνομάζεται ῥήματος. καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ἰσοῦν δὲ τοιοῦτον μὲν ῥήματα καλεῖται. τὰ δὲ ἄλλα πάντα κατηγορηματά, ἢ συμβάματα. διὸ καὶ ὡς ἐπὶ κοινόν ὄνομα τὸ ἀπαρέμφατον, πᾶσα ἀναλύεται ἐγκλίσις, οἷον πρὶς αὐτῶν θέω. ὀρίζομαι πρὶς αὐτῶν θέω. ἢ ἀποφάσεως δὲ εἰς ἀφήγησιν μεταβάλλῃ ὁ λόγος. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων προσκεκλιμέναι ἀεὶ τῶν ἰσοῦν ἐγκλίσεως ἰδιώματα. οἷον εὐχόμεαι, ἢ προσάτη. αὐτῶν δὲ τῶν ἀπαρέμφατων κενῶς οὐκ ἐστὶ ἐγκλίσις. βλάπεται γὰρ οὐδενός ἐστι σηματικόν. διαλύοιτο δὲ εἶμ καὶ ὡς. ὑγιαίνει Δίῳ. φασὶ Δίωνα ὑγιαίνειν. λέγει Δίωνα ὑβρίσαι θέω. ταῦτ' ἄρα καὶ ἢ τῶν

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

articuli appositio cōueniens est, & accōmoda infinitiuis. Pulchrū em̄ dicimus, uirtutē sectari, & philosophari nihil iucūdi⁹. Item, florū est fragrare. loco igitur noīs usus huiusmodi. Propriū aut̄ infinitiui, ut cum alijs modis cōstructus actiōm cōplectatur. Quoniā tanq̄ uerbū uerbi diuersam habebit trāsitionē, ut ignoscere te ei q̄ deliq̄t. Præterea ut omni p̄sonæ, & omni numero applicet̄, p̄pterea q̄ expers sit taliū. Etiam ut cū alijs modis omnibus, & cū seipso cōstruatur, uideo te meditari, ut legas. Et cum participio, meditantē ut legas. Rursum cū noīe, pulcher uisus. fortis ad pugn. Itaq̄ p̄scriptis formis de cōstructione omnibus poterit adiungi. doceo te differere. posco te pecunias ad subiugādos hostes. audio te discere, quæ ad statum urbis. absoluo te uinculis, ut eas quō uisum fuerit. do tibi pecuniam, ut emas ea, quorū eges. cōmunico tibi bona, ne inuidus esse uidear. Sepenumero tñ maioris declarationis causa, ut dictū est, addendū uel digressiuū ut, uel defectiuum τω, uel p̄positio cum articulo, prout usus exegerit, ut adhortor te hæc, ut assequaris, ut assequaris, ut assequaris honoremq̄, & gloriam.

Electiua & subministratiua.

Maxime uero in his, q̄ electiua & subministratiua uocantur, infinitiuis subinferē, uolo uel uolo scribere, cōstituo, uel cupio phāri. desidero medicinā exercere, cupio uidere, cōcupisco auxiliari. scio ul' possum scribere. Identidē & cū impersonalibus. oportet fieri, dicit̄ aduērasse multos.

Præfens indefinitum.

Temporū cōstructio. Reddemus aut̄ (ut dicā paucis) modo quidē finali indefinitum, & præfens. uado ut occurrā uiro, obsecro te adesse, uel occurrere. si semel aut sæpius sit in usu.

Præfens. Indefinitum. Futurum.

Formæ uero specificæ p̄ præteritū, præfens, & futurū. sed nō omnino, uerum narratiue quidem, & optatiue, & cognitiue

ἢ τῷ ἀρδρῶ προοδήκη κατάλληλος τοῖς ἀπὸ ἐμφάσεως. καλὸν γὰρ φασὶν τὸ ἀρεσθῆ ἀντιποιεῖσθαι. ἢ τῷ φιλοσοφῆ οὐδὲν ἡδίστον. καὶ τῶν ἀνθέων τὸ ὀδωδένα. ἀντὶ ἐνόματος οὐκ ἢ χεῖσις. ἰδίον δὲ τῷ ἀπὸ ἐμφάσεως πρὸς τὰς ἄλλας ἐγκλίσεις καὶ τό, τε αἰτιατικῶν πρὸς ἐχέμ. ἐπεὶ ὥστε ῥῆμα πλὴν τῆ ῥήματος διάφορον ἔξει μετὰ βασιμ. οἶον συγγινώσκου σε τῷ ἡμαρτηκότι. ἢ τὸ παντὶ πρὸς ὄψω, καὶ παντὶ ἀριθμῶ σωτάτησθαι, διὰ τὸ ἀμοιρεῖν τῶν τοιούτων. καὶ τὸ τὰς ἄλλας ἐγκλίσεις πάσαις, καὶ ἑαυτῶ δὲ σωτάτησθαι. ὁρῶ σε μελετᾶν ἀναγινώσκου. ἢ μετοχῆ. μελετῶντα ἀναγινώσκου. καὶ ὀνόματι. καλὸς ἰδίον. ἀνδρῆος μάχεσθαι. καὶ τὸ τοῖς διωρισμύοις τρόποις πρὸς σωτάτῃσιν ἀπασιν οἶον τε εἶναι προσκῆσθαι. διδάσκω σε διαλέγεσθαι. ἀπαμῶ σε χεῖματα δὲ λῶσασθαι τοὺς ἐχθρῶς. ἀκῶ σε μαθεῖν τὰ πρὸς πλὴν πόλιμ. ἀπολύω σε τῶν δεσμῶν πορεύεσθαι ὅποι δοκέη. δίδωμι σοι ἀργύριον πρίασθαι ὥρ ἄμ δέη. κοινωνῶ σοι τῶν ἀγαθῶν, μὴ φθονερός εἶμαι δοκέω. πολλαχῆ μλύτοι τῷ σαφεσέρῃ χάρις, ὡς εἴρηται, πρὸς δέτερον, ἢ ἀποστικῶν τὸ ὡς τε, ἢ ἐλλαπτικῶν τὸ τῷ, ἢ πρὸς δέτικῶν, ὁμῶ ἀρεσθῶ. ὅπως ἄμ ἢ χεῖα ὑπαγορευῆ. πρὸς ἀκαλῶ σε ταῦτα ὡστε τυχεῖν, τῷ τυχεῖν, ἐφ' ὧ τυχεῖν τιμῆς τε, καὶ δόξης.

Προαιρετικὰ καὶ ὑπηρετικὰ.

μάλιστα δὲ ἐπὶ τοῖς προαιρετικοῖς, ἢ ὑπηρετικοῖς καλεσμύοις τῷ ἀπὸ ἐμφάσεως ὑπὸ φέρει. ἐδλωμαι ἢ θέλω γράψαι. προαιρέμα ἢ ἐθέλωμαι φιλοσοφῆ. ὑπὸ θυμῶ ἰατρεύου. ποθῶ ἰδίον, πρὸς θυμῶ βοκθεῖν. ἐπίσασμαι, ἢ δάσασμαι γράψαι. καὶ ἔτι γε τοῖς ἀπὸ προσώπων. δέη γενέσθαι, λέγεται ἀεικέσθαι πολλῶς.

Ενεσῶς. ἄοριστος.

Ἀποδῶσομυ δὲ, ὡς ἀπλῶς εἶπῶν, τῷ μὲν τελικῶ κατὰ τε ἄοριστον καὶ ἐνεσῶτα. πορεύομαι ἐν τυχεῖν τάνδρῃ. ἀντιβολῶ σε πρὸς ἀγνέσθαι, ἢ πρὸς ἀγνέσθαι. εἰ τὸ ἀπαξ, ἢ τὸ πολλάκις ἐν χεῖα.

Ενεσῶς. ἄοριστος. μέλλω.

τῷ δὲ εἰδῆτικῶ, κατὰ τε τὸ παρηλικῶ καὶ τὸ ἐνεσῶς, καὶ τὸ μέλλω. ἀλλ' οὐ πάντως. ἀλλ' ἀφηγηματικῶς μὲν ἢ δόξαστικῶς καὶ γινώσκω

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

cognitiue utcunq. dicunt, uel puto, uel scio uirum dixisse, dicere, dicturum esse. Promissiue aut, & denominatiue ad istam dictionem μελλον, pmitto dicturum esse, spero uisurum esse, sum facturus. Congruit tamen & presens quidem cum futuro, sum facturus. Reddunt aut impersonalibus ea circa tempus similiter, quae & finalibus, ut dictum est.

μελλον.

Personae.

Personae uerbitres. Caeterum ex his, quae accidunt uerbo, personae tres sunt. Prima, per quam de se loquitur loquens. Secunda per quam de eo ad quem sermo est. Tertia per quam de alio. Neque eiusdem potentiae sunt, sed multo tertia inferior est & prima, & secunda. Secunda identidem & prima. Proinde secunda assumpta, sine tertia oratio fieri potest. ut Tibi enim ego dico, tu uero sermo de, & mihi iura. Tertia non potest dici, nisi etiam prima, uel secunda expressa, aut subaudita.

Exemplum ex Iliad. lib. α.

Conceptio.

Personarum conceptio mutua. Itaque prima quidem & secunda possunt concipere tertia ad plurale suum uerbum, sed tertia neutram harum. Etenim ego quidem & ille deambulamus dicimus, & tu & ille deambulatis. non autem ille & ego deambulatis, uel ille & tu deambulant. Quae admodum autem tertia ad primam & secundam se habet, sic & secunda ad primam. Siquidem prima concipit secundam, contra uero non. Ego igitur, & tu deambulamus, dicimus, non autem deambulatis.

Participiorum constructio.

De participio.

Participium uero (ut & uox indicat) pars est orationis particeps nominis & uerbi. Accipit autem a nomine genus quidem, & casum, a uerbo affectum, & tempus, & coniugationem. Unde partim ut nomen constructionem habet, partim ut uerbum. Porro quae admodum conueniunt in constructione uerba inter se, & cum nominibus, ita & participia inter se, & cum uerbis, & nominibus. Nam sicut dicimus scribere uolo, & dicere cupio, sic & scribere uolens, & dicere cupiens.

Venustus

B I B Λ Ι Ο Ν Δ.

170

ἠνωσικῶς ὅτι ἔμ. φατῖμ, ἢ δὸκῶ, ἢ οἶλα τὸν ἄνδρα εἰρηκέναι, λέσγαμ, ἐρέμ. ἐπαγγελτικῶς δὲ καὶ ἠθωνύμωσ πρὸς τὸ μέλλον. τὸ μέλλον, ὑπιχνημαί ἐρέμ. ἐλπίζω ὄψεσθαι. μέλλω δρᾶσθμ. κατὰλλήλῳσ γε μὴν καὶ ὁ ἕνεσῶσ τῶσ μέλλοντι. μέλλω δρᾶσ. ἀποδοδῆσεται δὲ τοῖσ ἀπροσώποισ τὰ πρὶ τὸν χρόνον ὁμοίωσ τοῖσ τελικοῖσ, ὡσ εἶρηται.

Π Ρ Ο Σ Ω Π Α.

τῶν δὲ ἠρεπομλύων τῶσ ρήματι τὰ πρόσωπα τρία ὄντα. πρῶτον, ὧσ πρὶ ἑαυτοφ φράζεσ ὁ λέγωμ. δεύτερον, ὧσ πρὶ τοφ πρὸσ ὃμ ὁ λόγος. τρίτον, ὧσ πρὶ ἑτέρωσ. οὐκ ἰσοδύναμα ἀλλήλοισ ὄντι, ἀλλὰ πολὺ τὸ τρίτον λείπεται τοφ πρώτωσ τε, καὶ δυντέρωσ. τὸ δὲ δεύτερον ἔτι τῶσ πρώτωσ. καὶ οὐδὲν πρῶσ καὶ δυντέρωσ λαμβανύσ δὶ χα τοφ τρίτωσ, λόγος ἄμ γίνοιτο. οἶον τό, τὸ γὰρ ἐγῶμ ἐρέω, σὺ δὲ σάωθεο καί μοι ὄμασον. τρίτον δ' οὐκ ἄμ λέγοιτο, μὴ καὶ πρώτωσ, ἢ δυντέρωσ λεγομύσ, ἢ σάωυπακδομύσ.

Σ Υ Λ Λ Η Ξ Ι Σ.

Ἐτι τὸ μὴν πρῶτον καὶ δεύτερον δυνάτων συλλαμβάνειν τὸ τρίτον ἕσ πληθωτικὸν ἰδίον. τὸ δὲ τρίτον οὐδὲτερον τῶτωσ. Ἐγὰρ ἐγῶ μὴν κἀκεῖνοσ πρὶπατῶμεν φαμύ. καὶ σὺ κἀκεῖνοσ περιπατῆτε. οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἐκεῖνοσ κἀγῶ πρὶπατῶσιμ. ἢ ἐκεῖνοσ Ἐ καὶ σὺ πρὶπατῶσιμ. ὡσ δὲ τὸ τρίτον πρὸσ τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἔχα, οὕτω καὶ τὸ δεύτερον πρὸσ τὸ πρῶτον. τὸ μὴν γὰρ πρῶτον συλλαμβάνει τὸ δεύτερον. ἀνάπαλιμ δ' οὐ. ἐγῶ οὐδὲν καὶ σὺ πρὶπατῶμεν, φαμύ. πρὶπατῆτε δ' οὐ.

Π Ε Ρ Ι Μ Ε Τ Ο Χ Η Σ.

Μετοχή δ' ὡσ καὶ τοῦνομα δηλοῖ, μέρος ὄντι λόγωσ μετέχον τοφ ὀνόματος, καὶ τοφ ρήματωσ, μετέχει δὲ τοφ μὴν γένωσ καὶ πῶσιμ, τοφ δὲ διάθεσιμ καὶ χρόνον καὶ συζυγίαν. δὶ ὁ καὶ τῆ μὴν τ' ἀμφὶ τοῦνομα σωτάξωσ ἔχεται, τῆ δὲ ὄσ ἀμφὶ τὸ ρῆμα. ὡσ τε καὶ ὡσ ἔχει σωτάξωσ τὰ ρήματα πρὸσ ἀλλήλά τε, καὶ πρὸσ τὰ ὀνόματα, οὕτω καὶ αἱ μετοχαὶ πρὸσ ἀλλήλασ τε, καὶ πρὸσ τὰ ρήματα, καὶ ὀνόματα. ὡσ γὰρ φαμύ γράφειν ἐθέλω. καὶ τ' λέσγαμ ἐθέμμαι, οὕτω καὶ γράφειν ἐθέλωμ, καὶ τοφ λέγειν ἐθέμμενοσ.

Ωσ ἢ καὶ

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

Homeri-
cū
Hemisti-
chium.
Antimer-
qda

Venustius tñ per futurum participij, uenio dicturus, mit-
to te nunciaturū. Item ut do Socrati, sic & dans Socrati.
Præterea ut amo seruatorē, sic amo seruantem. Et ut spes-
cto luctatores, sic spectans luctantes. Cæterum illud arcu-
bene sciens, poëticum est per antimeriā, ac si diceret arcu-
peritus. Postulant itaq; participia eisdem casus, quos uer-
bum, tamen si reliqua casualia (loquor de his, quæ a uerbo
descēdunt) non eandē cōstructionem seruet. feco hunc,
sector huius. Quomobrē scilicet casualia omnia gtm̄ ex-
igunt, p̄ter participiū. Nempe quēadmodū absolute dici-
mus respicio, & uiuio, & scribo, & gaudeo, sic & respiciēs
uiuio, & scribens gaudeo.

Quare inuentum participium.

Manifestū ergo, q̄ plurimū ad loquēdi compendii, &
figurā græcæ orōnis conferunt participia. Multū em̄ dif-
fert quantū ad ornatū, scribens dicebam, a scribebam &
dicebā. & qui scripsi profui, a scripsi & profui. q̄q̄ signifi-
cationis sint eiusdē. qd̄ si alterius, id necessario. Etem̄ uer-
bum in casualē trāsfigurat̄ speciē. Nam participij ad uer-
bum cōstructio declaratio fuerit causæ, ut idē sit, scribens
p̄fui, cū hoc, ex scribēdo profui.

Oblique.

Vsus obli-
quorū parti-
cipij.

Participiū
cum uerbis
quot modis
cōstruatur.

Frequens aut̄ est usus obliqui participialis, ut me doc-
cente uenit Socrates. & me docente tu discis. Et obliqua
cōstructio hæc, sicut illa recta, sumit̄ uel causaliter, uel p̄ ac-
cidens. Duo igitur modi quibus participiū cū uerbo con-
struitur iam dicti. Alter q̄dem secundū cōgruentiā recti
ad uerbū eiusdē personæ cū recto, qñquidē mutatio p̄so-
næ in hoc loco est solœcismus, ut dictū est prius, Socrates
deambulās differit. Vocetur aut̄ talis modus eiusdē perso-
næ. Alter uero genitiui indifferēter alterius personæ cum
uerbo. ut Socrate differente Dion uel tu scribis. Appelles-
tur aut̄ hic alterius personæ intrāstitiuis, Rursum tertius a
datiuis

B I B Λ Ι Ο Ν Δ.

ἢ καὶ βέλτιόν γε ἐπὶ μέλλοντος τὸ μετοχικόν. ἢ καὶ ἐξ ὧν. πῶς ἐμπα-
σε ἀγγελῶντα. ἐπὶ ὧς δὴ δῶμι Σωκράτης, οὕτως καὶ ὁ δίδους Σω-
κράτης. ἐπὶ ὧς εἰλῶ τὸν σωτήρα, οὕτως εἰλῶ τὸν σώζοντα. Ὡ-
ς θεῶμαι τοὺς γυμνασὰς, οὕτως καὶ θεῶμι τοὺς γυμναζο-
μένους. τὸ δὲ, τὸξωρ εἰ δῶς, ποιητικὸν κατὰ ἀντιμέρημα. ὡς ἂν
εἰ ἐλέγετο, τὸξωρ εἰ δῆλωρ. φέρονται δὲ αἱ μετοχαὶ ἐπὶ τὰς αὐ-
τὰς πῶσεις ὡς ῥήματι, καὶ τοὶ ἄλλοι πῶτικῶν, λέγω δῆ-
τ' ἀπὸ ῥήματος γινόμενων, οὐκ εἰς τὸ αὐτὸ ἢ σωτάξεως φερομέ-
νων. κόπη τῶν τῶν. κοπεύς τῶν. ὅθεν καὶ δηλονότι πάντα τὰ
πῶτικὰ ἐπὶ γενικῶν, πλὴν τῶν μετοχῶν. ἐπὶ ὧς ἀπολελυμέ-
νης φασὲν ἀναπνέω, καὶ ζῶ, καὶ γράφω. καὶ χαίρω, οὕτως καὶ
ἀναπνέω ζῶ, καὶ γράφω χαίρω.

Διὰ τί εὐρεται ἡ μετοχή.

Ὅθεν καὶ δῆλον, ὅτι πολὺ εἰς βραχυλογία καὶ ἑλληνισμὸν
λόγῳ συμβάλλουσι αἱ μετοχαί. πολὺ γὰρ τοὶ διαφέρει εἰς εὐ-
φρασίαν τὸ γράφω ἐλεγορ, ἢ ἐγραφορ καὶ ἐλεγορ. καὶ τὸ γράφας
ἠφέλησα. τὸ ἐγραφα καὶ ἠφέλησα, καὶ τοὶ σημασίας ὁρῶνται
ῥῶ. εἰδὲ καὶ ἑτέρας, δέοντως. καὶ δῆ τὸ ῥήμα εἰς τὸ πῶτικὸν με-
πνέχθη ῥήμα. ἢ γὰρ ῥῶ μετοχῆς πρὸς τὸ ῥήμα σωτάξεις, δῆλω-
μα ἂν εἴη αἰτίας. ὡς ἴσον γίνεσθαι τὸ γράφας ἠφέλησα, ὡς ἔ-
τω γράφαι ἠφέλησα.

Πλαγίως.

Πολλὴ δὲ χεῖσις καὶ τῶν πλαγίῳ ἢ μετοχῶν. οἷον ἐμὲ δίδα-
σκοντ' ἢ καὶ Σωκράτης. καὶ ἐμὲ διδάσκοντες σὺ μανδάνεις.
τότε πλάγιον ῥῶ σωτάξεως τῶν, ὡς ἐκείνο τὸ ὄρῶν, ἢ τὸ αἰ-
τιώδως, ἢ κατὰ συμβεβηκός. δύο μὲν τῶν τῶν τρόποι ῥῶ πρὸς
τὸ ῥήμα μετοχῆς σωτάξεως οἱ εἰρημένοι. ὁ μὲν κατ' ἀκολούθη-
σιν ἀπ' εὐθείας εἰς ῥήμα ὁμοιοπροσωπῶν τῆ εὐθείας. ἢ γὰρ τοὶ πα-
ραλλαγῆ τ' προσώπων ὑπαυθα σολοικισμός, ὡς εἴρηται πρότερον.
Σωκράτης πρὶ πατρὸς διαλέγεται. καλείσθω δὲ ὁ τοῖστος ταυτὸ
προσωπικός. ὁ δὲ ἀπὸ γενικῆς ἀδιαφόρως ἐπὶ προσωπῶντος
τῶ ῥήματος, Σωκράτης διαλεγόμενος, Δίωρ, ἢ σὺ γράφεις. προ-
σαγορεύεσθω δὲ ἐπὶ προσωπικός ἀμετάβατος. τρίτ' ὁ δὲ ἀπὸ

Ῥῶ ἰῆ δῶτικῆς

LIBER IIII. DE CONSTRUCTIONE.

datiuo secundū differentē & hic inductionē uerbi, ut differēti Socrates aderat. Quartus itē ab accusatiuo indifferēter & is quoq; differentē uides & uidit. Gñaliter uero in eodē gñe, & eodē casu cū pcedentib⁹ casualib⁹ cōstructū participiū, uerbi cōgruentiā sequet, uideo te latitantē. mihi uolenti erat, ab hoc quidē abstineruut tanq̄ p̄sciente.

Impersonaliter.

De participijs impersonalib. Exemplum mutuatu ē Thucyd. prooemio

Impersonalibus autē participijs peculiare maxime est, ut rectus neutri gñis ad cōplementū accipiat secundū modi. ut incertū quando quis alius superueniens auferet. Et priuat⁹ erat tanq̄ nō decēs, aut cōueniens illi imperio. Et feci hęc, cum oporteret a'ia. Item cū nunciatū esset illi hostes adesse, obuiā pcessit in pugnā. Simili modo & in alijs.

Personaliter.

De personalibus.

Personalia uero participia, in recto etiā, plata, indifferenter cū quibuslibet uerborū psonis cōstruunt. scribens iuuo, iuuas, iuuat. eo q non distinguāt psonas participia. Et cū nominibus quidē cōposita, uerbi loco accipiuntur, ut orationes laudans. Cum uerbis uero, loco nominis sumuntur, orātes laudo. Item si simul masculina qdē, & foemina pponant participio, p̄stātius genus, id est masculinū, participiū sequet, ut uiri & foemine sedētes differūt. Manifestū igitur q foemininis ppositis cū neutris, participiū foeminino subdemus, tanq̄ potiori, ut hoc Hom. Vestrae autē uxores, & infantes liberi sedent in atrijs auide expectātes. Sin masculina, & foem. simul pcedāt iuxta trāsfiguratiōē uocis, nō iuxta significationē, neutro reddem⁹ participiū, cuiusmodi sanē & hoc. Mens quidē & sensus inter se distincta sunt. Qd si diuersa pponant gña seorsum, participiū p̄pingori cōueniet. Neq; mars seruator ppli, neq; Pallas uidens uituperet. Coaptant & substātius uerbis nihilo plus signifiātia, q̄ uerba unde resoluūtur, ut scribens sum, & scribens fui. Idem em̄ quod scribo & scripsi.

De articulo

Iliad. B.

Homerici.

BIBLION Δ.

δοτικῆς κατὰ διάφορον καὶ οὗτος ἐπαγωγῶν τοῖς ῥήμασιν. Διαλεγόμενος Σωκράτης παρήμ. τέταρτ' ὁ δ' ἀπὸ αἰτιατικῆς ἀδιαφόρως καὶ οὗτος, διαλεγόμενος ὄραξ καὶ ἐώρα. καθόλου δὲ ὁμοιογενῶς ὁμοιοπῆτως τοῖς ἐκ πρώτης πῆωτικοῖς σωτάσασί μὲν ἢ μετοχῇ τῶν τοῖς ῥήματος ποίησεται ἀκολλήθισι. ὄρω σε κρύπτοντα. ἐμοὶ βελομυθῶ ἤμ. τοῖς μὲν ἀπέχοντο, ὡς προσδότης

Α Π Ρ Ο Σ Ω Π Ω Σ.

ταῖς δὲ τῶν ἀπροσώπων μετοχαῖς ἴδιον μάλιστα τὸ τῶν εὐθεῖαν τῶν οὐδετέρων, πρὸς ἀναπλήρωσιν γίνεσθαι τοῖς ὀντέρας τρώων. οἷον ἀδελφὸν ὅμ ὅποτε τις ἐπελθὼν ἄλλος ἀφαιρήσεται. ὁ ἰδιώτης ἤμ, ὡς οὐ μετ' ἢ προσήκοι αὐτῶν ὅτι ἀρχῆς. ἢ ἐπρασσοῦν ταῦτα, δέοι ἐπερα. καὶ ἀκκαθ' ἐμ αὐτῶν τὸν πολεμίσαν πρῶταί, ἀντεπεξῆε εἰς μάχην. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Π Ρ Ο Σ Ω Π Ι Κ Ω Σ.

Αἱ δὲ τῶν προσωπικῶν καὶ εὐθυλογῶν μὲν, ἀδιαφόρως τοῖς τῶν ῥημάτων προσώπων σωτάσασίται, γράφω ὠφελῶ, ὠφελῆς, ὠφελῆ. διὰ τὸ μὴ διακριτικῶς εἶναι προσώπων, καὶ ὀνόμασι μὲν σωτάσασί μὲν, ἢ ῥήματος μοῖρα λαμβάνονται, τοῖς λόγοις ἐπ' παυῶν. ῥήμασι δὲ, ἢ μοῖρα ὀνόματι. τοῖς λέγοντας ἐπαίνῳ. καὶ ὁμοῦ ἀρσενικῶν ἄπ' αὐτῶν καὶ θηλυκῶν προτάσση μετοχῆς τῶν τοῖς ὠδκραςπέρων γῆρας, τῶν τοῖς ἀρσενικῶν μετοχῶν ἐπαίγην. οἷον ἀνδρες καὶ γυναικες καθήμενοι διαλέγονται. ὁ δὲ ὄρω ὅτι καὶ θηλυκῶν προτάσασί μὲν σωτῶν οὐδετέροις, τῶν τοῖς θηλυκῶν ἐποίσασί μὲν ἄπε προτέρας. οἷον τὸ ομήρ. αἱ δ' ἐπ' ἡμέτερα ἄλλοχοι καὶ νήπια τέκνα εἶατ' ἔνι μεγάροις ποτιδ' ἐγμενοι. ἢ μὲν ἀρσενικῶν ὁμοῦ προταχθῆ κατὰ μετασχηματισμὸν φωνῆς ἀλλὰ μὴ κατὰ σημασίαν, τῶν οὐδετέραν ἀποδῶσομεν μετοχῆμ. οἷον δ' ἢ καὶ τὸ, νῆξ μὲν ἦδη καὶ αἰσθησις ἀπ' ἀλλήλων διακριθέντα. ἐπὶ ἑἴμ διάφορα προτάσσηται γῆν χωρῆς, ἢ μετοχῇ τοῖς ἐγγυτέρων ἑσασί, οὐ δὲ κἄρως λαοσάσος οὐδὲ κἄρως τὸν γεῖδ' ὄνοσασίται. σωτάσασίται δὲ καὶ τοῖς ὑπὸ κλιτικῶν ῥήμασι μὲν πλείονος δηλῶσαι τῶν συσσίτων ῥημάτων. οἷον γράφω εἰμί καὶ γεγραφῶς. ἴσομ γὰρ ὄρω γράφω, καὶ γέγραφα.

De articulo.

Articuli de finitio.

Artic. prepositiui constructio.

Artic. quibus iungantur particulis.

αἴτια.

Vfus articulorum cum μὲν & δε.

Articulus autem est orationis quidam casualis pars, preposita nominibus. Diuiditur autem in prepositiuum, & postpositiuum, ut definitum est prius. Proprie tamen articulus, qui prepositiuus, facit enim memoriam precogniti in constructione, ut si dicat quis, homo uenit, incertum de quo homine dicit. Si uero hic homo, certum, nempe de memorato prius aliquo homine. Porro hoc idem uolunt, qui dicunt articulum significatiuum esse tum primae notiois, tum secundae. Itaque prepositiuus articulus omnibus nominibus preponitur, postpositiuus uero soli huic indefinito quis inclinatio, quicumque. Preponuntur similiter & coniunctioni περ, quicquid, & γε, quicquid, & πρὸ quina, poetarum etiam & qui, & qui dicunt. Sed quando simpliciter sic accipiuntur, articulo huic τις copulantur duntaxat aut ex dictis alicui. Cum uero se quis incertum significare uult, etiam ποτε innectit cum quis enclitica, ut quisnam erat ille. Adiciatur uero his & αἴτια, quod cum idem, quod quicumque, preponitur, quicumque dixeris. cum uero idem, quod talia, subiungitur, qualiacumque sint. Item prepositiuus nominibus, & participiis generaliter preponuntur. Pronominibus uero non omnibus. Rursum postpositiuus generaliter nominibusque, & participiis, & item pronominibus subnectuntur. Sequitur itaque postpositiuus partes quascumque casuales, precedit autem uerba, ut si dicat quis, Tempus quod prauis impat cupiditatibus. Unde sane non proprie erunt articuli hi. Verba enim precedunt quae naturaliter articulis non possunt coaptari. Vfus item prepositiuus & in distributis casualibus cum discretiuis coniunctionibus, quidam, & uero, idemque tripliciter. Aut enim per notum, ut homines alij quidam incurfabant, alij uero apparabant. Aut per genitum, Hominum alij quidam graeci, alij uero barbari. Vel per accusatiuum, ut duces alios quidam ceperunt, alios uero capere haud quam potuerunt.

Prolepsis.

Vbi sane & si per praesumptionem plurale uerbum preponitur

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΟΥ.

Tο δε άρθρον, ἐστὶ μὲν λόγος πρῶτικόν μέρος προτασόμενον τοῖς ὀνόμασι. Διαίρεται δὲ εἰς προτακτικόν τε, καὶ ὑποτακτικόν τε, διώρισαί τε πρότερον. κυρίως γε μὴν ἄρθρον τὸ προτακτικόν. ποιεῖ δ' ἀναπόλησιν προεγνωμλύν τῶν ἐν τῇ σωτάξει. οἷον, εἰ μὲν λέγοι τις ἄνθρωπος ἦκε. ἀόκλον μὲν ἄνθρωπον λέγει. εἰ δὲ ὁ ἄνθρωπος, δ' ἦλον. προεγνωσμλύν γάρ τινά τῶν ἀνθρώπων. ποιοῦ δὲ αὐτὸ βέλλοντα καὶ εἰ φάσκοντες τ' ἄρθρον σημασιτικόν πρώτης γνώσεως καὶ δεύτερας. τὰ μὲν οὖν προτακτικὰ πάντων τῶν ὀνομάτων προτίθεται. τὰ δὲ ὑποτακτικὰ ἐνός ἐπιόριστος τῶν ἐγκλινομένων. ἔστις. προτίθεται δὲ ταυτὸ ὁμοίως καὶ σωτάξια τῶν πρὸ. ὅσπερ. καὶ τῶν γε, ὅς γε. καὶ τῶν περ, ὅσπερ. ποιεῖται δὲ καὶ ὅσπερ. καὶ ὅσπερ λέγουσιν. ἀλλ' ὅταν ἀπὸ ὅσπερ οὕτω λαμβάνηται, ἔθ' τις σωτάσσεται μόνον, ἢ τῶν εἰρημένων τῶν. ὅταν δὲ αὐτόν τις ἀγνοῦντα δηλώσει βέληται, καὶ τὸ ποτε ὑπὸ πλείονος ἔθ' τις ἐγκλινομένων. οἷον ὅς τις ποτε ἦν ἐκείνος. προσκείσθω δὲ τῶν καὶ τὸ αἴτια, ὡς μὲν τὸ αἴτια προτασόμενον. αἴτι' ἄρ' εἴπη. ὡς δὲ τὸ τινὰ ὑποτασόμενον. ὅποι' αἴτι' ἄρ' ἦ. Ἐπὶ τὰ μὲν προτακτικὰ, ὀνομάτων καὶ μετοχῶν καθόλου προτίθεται. ἀντωνυμιῶν δὲ, οὐ πασῶν. τὰ δὲ ὑποτακτικὰ καθόλου ὀνομασί τε, καὶ μετοχαίς καὶ ἀντωνυμίαις τυγχάνει ἐπόμενα. ἀκόλουθον ἄρα τὸ ὑποτακτικὸν πάντων τῶν πρῶτικῶν. προεγνωμλύν δὲ τῶν ῥημάτων οἷον εἰ λέγοι τις, σώφρων, ὅς τ' φαύλων κρᾶτ' ὑπὸ θυμῶν. ὅθεν δ' ἢ καὶ οὐ κυρίως ἄρ' εἶν' ἄρθρον ταυτί. ῥημάτων γὰρ προκρίεται τῶν μὴ πεφυκότων ἄρθροις σωτάξιας. χρῆσις δὲ τῶν προτακτικῶν καὶ πρὸ τῶν ὑποτακτικῶν πρῶτικῶν τοῖς μεριστικοῖς καλεμένοις σωτάξιοις ἔθ' μὲν, καὶ δε. τριχῶς δὲ. ἢ γὰρ κατ' εὐθείαν. οἷον ἄνθρωποι, οἱ μὲν ἦδη εἰσέτρεχον, οἱ δὲ πρὸς κούζοντο. ἢ κατὰ γενικήν. τῶν ἀνθρώπων, οἱ μὲν ἔλληνας, οἱ δὲ ἑσθραβοί. ἢ κατὰ αἰτιατικήν. τοὺς στρατηγούς, τοὺς μὲν ἔλαβον, τοὺς δὲ λαβῆν οὐδ' αὖτις ἠδυνήθησαν.

ΠΡΟΛΗΨΙΣ.

ἐνθάδε δὲ καὶ εἰ μὲν κατὰ πρόληψιν πληθυντικὸν ῥῆμα προτίθεται

LIBER IIII. DE CONSTRUCTIONE.

ponit, ante utrumque, quod sequitur, nam oportet precedere in collectioe, ut aquae uolauerunt duae, altera quae ab oriente, altera uero ab occidente. Si ad distributa singulare sequitur, genitiuus necesse est, antecedit pluralis. duarum aquilarum altera quae ab oriente uolauit, altera uero ab occidente. Licet tamen & singulare aliquando in singularia diuidere, aliquando etiam in pluralia, ut humanum genus partim quae bonum, partim uero malum, & humani generis alij quae boni, alij uero mali. Et rursus plale interdum quae in pluralia, interdum uero in singularia. hominum alij qui dem boni, alij uero mali. duarum uolui. al. q. uolabilis, al. u. nō. Si igitur rectus precedat, ponatur in collectioe uerbum. si uero genitiuus, in diuisione, ut ostensum est. Volentibus uero & collectione, & partitione per obliquos, proferre, necesse est utique & participio uti obliqui casus, sumpto loco uerbi, & transitione in diuersam personam facere, ut aquilarum uolantium, huius quidem ab oriente, illius uero ab occidente, equalis uelocitas. Et per dicitur. aquilis uolantibus, huic quidem, illi uero. Et per actum, aquilas uolantes, hanc quidem, illam uero. nam illud Homerus. ambobus uero sedentibus uenerabilior erat Ulysses, solocissimo est sile. Ceterum proprium propositiui neu. articuli, non omnibus modo omnibus partibus, sed omnino ipsi annecti materialiter, ista dicitio homo, haec dicit. mulier, hoc uerbum dico, haec oratio Socra. disputat. Quomodo sumenda erunt ut neu. huiusmodi omnia, & indeclin. Item iste artic. qui si cum actioe nominis copuletur, necesse est, ut non ad precedens nomen solum, uerum etiam subiunctum ipsi, ad aliquid uerbum proferat. Virum mihi dicit musa multiscium, quod prima pagrauit. Transitiō autem hoc loco est a persona in personam. Quod si recte ad iungitur recto, ad eandem personam ambo uerba referunt. uenit uir quod litteras mittebat. Rursus si duo obliqui fuerint, uel ad alteram personam fieri potest, ut hominem (cuius misereor) nutrio. uel per reciprocum. me ipsum, quem diligo, curo. Si autem alter casuum fuerit rectus, alter uero obliquus, interdum ad nominatiuum transitio uerbalis fiet, a persona in personam. laudat Danaos

Ex lib. Iliad. tertio.

Articuli postpositiui constructio

Initium Odyssae Homeri

Homerus,

BIBLION Δ.

178

ταυτετα προδεν εκατερον το επομενον, ενδειγμα δε προκηθησιν εν τη αθροισει. οιορ αετοι διεπησαμ δυο, ο μων απ ανχαλωρ, ο δε απο δυσμων. ει δε προς τα μεριζομενα ενικωμ επεται, γενικωμ δε οι αν ηγεσθαι πληθυντικημ. δυοιμ αετωρ ο μων απ ανατολωρ επη, ο δε απο δυσμων. εξεσι γεμων κρη το ενικωμ οτε μων εις ενικα διελεθμ, οτε δε εις πληθυντικα. τανδρωπειομ γλυθ, τη μων αγαθορ, τη δε φαυλορ. τανδρωπεισ γενεσ, οι μων αγαθοι, οι δε φαυλοι. και αυ παλιμ το πληθυντικωμ, οτε μων εις πληθυντικα, οτε δε εις ενικα. τω ανθρωπωμ, οι μων αγαθοι, οι δε φαυλοι. δυοιμ ορνιθωμ, ο μων πητικος, ο δε ου. ει μων αυ ευθεια ηγεσθαι, κεισθω εν τη αθροισει το ρημα. ει δε γενικη, εν τοις μεριζομενοις, ως διεσκηται. βλομενοις δε και τω αθροισμ, και τον μερισμορ πλαγίως προσενηκεμ, αναγκη δε και μεταχρησθαι πλαγία εν μοιρα λαμβανομενη ρημασ, κρη μεταβασμ επροπροσωπικωσ ποιεισθαι. αετωρ διαπαντων, το μων απ ανατολωρ, το δε απο δυσμων, ισουμ το ταχος. και προς διοτικημ. αετωρ διαπαντι, το μων, το δε. κρη προς αυτιατικημ. αετωρ διαπαντασ, τον μων, τον δε. το δε ομηρσ, αμφω δεξομενω γεραρωτεροσ ηεμ οδυσευσ, σολοικοφανεσ. ιδιομ δε το προτακτικον ουδετεροσ, το πασι τοις το λογωσ μερεσι, και το λογω αυ το σωτατησθαι ορικωσ. οιορ το ανθρωποσ, το γωη, το λεγω. το σωκρατησ διαλεγετ. ωσθ ουτω η ειη αν, ως ουδετεροσ παντα ακλιτα. ετι το δε, ονοματοσ αυτιακη ωπληκεομενωμ, αναγκη μη προς το ηγομενομ ονομα μονομ, αλλα η προς το σωημελωμ αυ το, επερομ ρημα προφερετω. ανδρα μοι εννεπε μεσα πολυτροπομ, δε μαλα πολλα πλαγχθη. μεταβασις δε τειτο απο προσωποσ εις προσωπομ. ει δε ευθεια σωτατηοιτο ευθεια, προς το αυτο προσωπομ αμφω τα ρηματα αναφερετ. ηκεμ ανηρ, δε επεσελλεμ. ει δε δυο πλαγια ειμ, ητοι προς επερομ προσωπομ μεταβασις γενοιτ αν. οιορ τ ανθρωπομ ομ ελεω, τρεφω. η κατ ωπισροφημ. εμαυτομ, ομ ελω, θεραπευω. ει δε η μων τω πωσσεωμ ειη ευθεια, η δε πλαγια, ενιοτε μων κρη προς τω ευθειαμ η μεταβασις τ ρημα τοσ γίνεται απο προσωποσ εις προσωπομ. επανει τουσ δαναουσ.

Ri η ομηροσ

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

Homerus, quē honoro. Et rursus, obiit Patroclus, quē dilexit Achilles. Frequētius tñ ad obliquū, honoro Homerum, qui Danaos laudat. Præterea obliqui articuli qui ad rectos omnium casualium referuntur. Homerus, cuius, cui, quem. E cōtrario qui nominatiuo, omnes aliorū casus cōgrue adiunguntur. Homerus qui Iliada conscripsit. Homero, qui. Homerū, qui. Homere, qui. Item eiusdem qui, obliqui casualiū obliquis omnibus adiungunt. Homerū, cuius, cui, quē. In reliquis sibi adiunctis etiā p̄positionibus, à quo, cū quo, circa quē. Est autē qñ post postpositiui statim participiū inferimus, in eodē gñe, in eodēq; & casu, & numero, ul' oblique cōstructū, idē in gto semp, aut solum, aut cū noīe, uel aduerbio, ut eligo uirtutē, quā præsentē nullus à me auferat. laudo modū Socratis, quo præeunte & sedulo existente, plurimi profecerunt ad uirtutē. Rursus cū aduerbijs, quo optime uitā instituēte. Participiū etiā uariata persona (ut pprijs, & appellatiuis) subiūgimus hoc pacto. laudo Socratē, quē ob uirtutē, q̄ in ipso summa fuit, multi imitati, p̄fecerūt circa honesta. Præterea postpositiui sæpenumero non ad, quē casum exigite sequēs uerbū, redditur, sed ad, quē p̄cedens. Verū atticū est hoc. uitor, quos habeo, libris. & fruor, q̄ habeo, bonis. Ad hæc postpositiuis interdū articulus ad uer. pl̄ale singulariter reddi inueniūt. ut hoīes punitis, quisquis falsum iuramenrū iurauerit. Interdū uero cōtra, ne quisquā grecorū huc uenerit cōsultor, q̄ mihi semp cōsilia cōsulant. Adde q̄ sumere quādoq; licet loco subiūctiui articli p̄positiui, & loco sequētis uerbi participiū ipsum, eadē oratiōis manente sentētia. Esse tñ eiusdē casus, generis, & numeri, q̄ sic trāssumuntur, tā inter se, q̄ cum p̄cedentibus casualibus oportet. Socrates, qui multa fecit bona, multa opatus bona. Qd̄ si non referat p̄positiui ad sequēs uerbū, assumēdum est cognatū, ul' synony. quid, ul' simile sic. Socrates, cuius

Attica constructio.

Ex Homeri carmen Iliad. tertio.

BIBLION Δ. 157

ὁμηρος, ὃν τιμῶ. καὶ πάλιν τίθηκε Πάτροκλος, ὃν ἐδίλετο ὁ ἀχιλλεύς. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ πρὸς πλαγίαν. τιμῶ ὁμηρον, ὃς τοὺς δαναοὺς ἐπαυεῖ. καὶ αἱ πλαγίαι δὲ τ' ὅς πρὸς τὰς εὐθείας ἀπάντων τῶν πῶτικῶν ἀναφέρονται. ὁμηρος, οὐδ' ὃν. καὶ ἀνάπαλιν τῆ ὅς εὐθείας πᾶσαι αἱ τῶν ἄλλων πῶσεις καταλλήλως σωτάσσονται. ὁμηρος, ὃς τὴν ἰλιάδα συνέγραψε. ὁμηρος ὃς. ὁμηρῶ ὃς. ὁμηροῦ ὃς. ὁμηρε ὃς. καὶ ἐτι αὐτοὶ ὃς πλαγίαι ταῖς τῶν πῶτικῶν πλαγίαις ἀπάσαις. ὁμηρος οὐ. ὃν. καὶ ἐπι τ' λοιπῶν ὁμοίως. καὶ ὁμοῦ ταῖς προδέσειμι. ἀφ' οὐ. σὺν ὃν. πρὸς ὃν. ἐστι δ' ὅτε καὶ μετὰ ὑποτακτικῶν εὐθὺς μετοχῶν ἐπάγομαι ὁμοιογενῆ καὶ ὁμοιόπρωτον καὶ ὁμοιάριθμον, ἢ πλαγιοσώτακτον κατὰ γρηκλῶν αἰ. καὶ ἦτοι μόνως, ἢ σωδονόματι, ἢ ὑπὲρ ῥήματι. οἶον αἰρῶμαι ἀρετῶν, ἢ μ' ἔδραμ οὐδεὶς ἂν με ἀφελοίτο. ἐπαίνῳ τὸν τρόπον σωκράτους, οὐ καθηγησαμῶν, ἢ παρδ' αἰς γεγονότος, πλεῖστοι ὠναντὸ τὰ εἰς ἀρετήν. καὶ σωδ ὑπὲρ ῥήματι, οὐ ἀριστὰ τ' βίον διάγοντος. μετοχῶν δὲ ἐπεροπροσωπικῶν, ὡς ἢ τοῖς κυρίοις καὶ πρὸς ἡγορηκοῖς, ἐπάγομαι ὡδε. ἐπαυεῖ σωκράτην, ὃν ἀρετῶν ἢ εαυτῶν οὐσης τελείας, πολλοὶ μιμησάμενοι ἐπέδρασαν πρὸς τὰ καλὰ. ἐτι τὸ ὑποτακτικὸν πολλάκις, οὐ πρὸς, ἢ μ' πῶσιμ' ἀπαυεῖ τὸ ἐπαγόμενον ῥήμα, ἀποσείδεται, ἀλλὰ πρὸς ἢ μ' τὸ ἡγούμενον. ἀπικὸν δὲ τὸ τοῦτο. γρημα οἶς ἔχω βιβλίους. καὶ ἀπόλαυν ὡμ' ἔχω ἀγαθῶν. ἐτι τὸ ὑποτακτικὸν ἐστι μου, οὐ πρὸς πληρωτικὸν ἐνικὸν ἀποσείδόμενον εὐρηται. οἶον ἀνθρώπος τίνυθον, ὃς τις ἢ ἐπίοκρον ὁμοῦ. ἐστι δ' οὐ τὸ ἀνάπαλιν. μή τις ἀχαιῶν ἐνθα δ' ἐπέδρα βυληφόρος ὃι τέμοι. αἰ βελάς βελεύσει. προσκείσθω δὲ καὶ λαμβάνει ἐνθα ὡμ' οἶον τε ἢ, ἀντί τῶ ὑποτακτικῶν τὸ προτακτικόν. καὶ ἀντί τῶ ἐπομῶν ῥήματος μετοχῶν, τὴν αὐτῶν τῶ λόγῳ φυλάττοντας ἔννοιαν. εἶναι γὰρ μὴ ὁμοιόπρωτα καὶ ὁμοιογενῆ, καὶ ὁμοιάριθμα τὰ μεταληθθέντα ἀλλήλοις τε, ἢ τῶν ἡγεμῶν πῶτικοῖς δ' εἶ. σωκράτης, ὃς πολλὰ πεποίηκεν ἀγαθὰ. ὁ πολλὰ πεποιηκῶς ἀγαθὰ. καὶ μὴ ἢ δὲ τὸ ὑποτακτικὸν πρὸς τὸ ἐπαγόμενον ῥήμα, μεταληπτόν τὸ σύνσχημα, ἢ σωδάνυμὸν τι, ἢ ὁμοῖον ὡδε. σωκράτης οὐ

Rr. iij

cuius sermo de uirtute multus, maxime ppter uirtutē lau-
dati, uel longā de uirtute orationē habentis. Socrati, quo
Plato p̄ceptore usus est. docētī Platonē, uel institutori
Platonis.

*vsus articu-
lorū citra
casualia ex
pressa.*

Defectiue. Plerunq; postpositiui articuli etiā cum defectu aliorum
casualitū ponunt. uenit, qui mihi amicus. parco, q̄b⁹ par-
cere dignū. Verū cōe hoc oībus relatiuis. Inueniūtur autē
sine casuali interdū p̄positiui articli, sed tū ad gtm, & eun-
dem aīcedentis casum referunt subintellectū. ut oīo q̄dē
hęc prima, secūda uero q̄ philosophorū. Respondet etiā
huic noi quis interrogatiuo per qui postpositiuū cum uer-
bo eodē p̄cedente, uel cū altero quopiā. ut quis fecit Odyf-
seam? qui & Iliada fecit. Et omissio uerbo extrinsecus a cō-
muni, quis fecit Odyffeā? qui & Iliada. Quādo autē cum
altero, unice, quis Cerberū ex inferno eduxit? qui in Nes-
mea leonē interfecit. Et cū p̄positiuo quidē articlo, & par-
ticipio fieri potest redditio silr, quis fecit Odyffeam? & Ili-
adem modulatus. quis eduxit Cerberū? & leonis inter-
sector.

*Articuli
coniunctio.*

Compositio. Melius autē plerunq; cōpositio oīonis pficitur, si articu-
li a p̄prijs casualib⁹ ita seiungātur, ut quicq; intercedat ali-
ud, ut curā habentes. Quo in loco sanē etiā cōtingit ut
inter sese cōtinui iaceant articuli, neq; eandē cōstructionē
seruent cū p̄prijs casualibus, sed inuersam. Nam primus
articulus semp secundi casualis sit. Loquor de duob⁹ sem-
per ultimis. unde si tres cōtinui fuerint, idē secundo ad pri-
mum cōtinget, quēadmodū etiā primum, & secundū si-
militer ordinari cum suis ipsorū casualibus nihil p̄hibet.
cuiusmodi est, oīma ssumentes curā. Verum hęc quidē
non huius sunt considerationis.

*Pronomi-
nis finitio.*

De pronomine. **P**ronomē uero (put uox sonat) dictio est assumpta
pro noiē. Etenim cum noiā prima, & secūda careāt
persona,

υῦ λόγος ἐπ' ἀρετῆ πολλύς. ἢ μάλισα δι' ἀρετῶν ἐπαίνων μὲν. τῶ
πολύμ ἐπ' ἀρετῆ λόγος ἔχοντες. Σωκράτης, ὡ πλάτων διδασκὰς
λαῶ ἐχρήσατο. ἔθ' διδάξαντι πλάτωνα. ἢ καθήγησα μὲν πλάτω-
νος.

Ε Α Λ Ε Ι Ρ Τ Ι Κ Ω Σ.

Πολλάκις δὲ τὰ ὑποτακτικὰ, καὶ σαυ ἐλλείπει ἐτέρων πῶτικῶν
κεῖται. ἢ κερ ὅς ἐμοὶ φίλος. φείδομαι ὧν φείδεσθαι ἄξιον. κοι-
νὸν δὲ τὸ τοῖδ'το πάντων τῶν ἀναφορικῶν. ἐλλήποπῆωτῆ δ'ε
τι καὶ τὰ προτακτικὰ, ἀλλὰ πρὸς γενικῶν, ὡ ἀφηγημῶν πλὴν
πῶσιμ σωεπιφέρονται νοσημῶν. οἶον λόγος μου ὄντος πρῶ-
τος, δεύτερος δὲ, ὁ τῶν φιλοσόφων. ἀποδίδοται δὲ καὶ ἔθ'
τις ἐρωτηματικῶ τὸ ὅς ὑποτακτικὸν μετὰ ῥήματος τοῦ αὐτοῦ ἔθ'
προσημῶν, ἢ καὶ ἐτέρῳ ἔθ'. οἶον τίς ἐποίησε πλὴν Ὀδυσσεύς;
ὅς καὶ πλὴν Ἰλιάδα ἐποίησε. καὶ ἀνθ' ῥήματος ἔξωθεν ἀπὸ κοι-
νῶ. τίς ἐποίησε πλὴν Ὀδυσσεύς; ὅς καὶ πλὴν Ἰλιάδα. ὅταν δὲ μεθ'
ἐτέρῳ μοναχῶς. τίς κέρβερον δὲ ἀδ' ἀνήγαγε; ὅς καὶ τὸν εὐ-
νεμέα λέοντα ἀνέλερ. καὶ σαυ προτακτικῶ δὲ ἄρθρω καὶ μετο-
χῆ γίνονται ἢ ἀπόδοσις ὁμοίως. τίς ἐποίησε πλὴν Ὀδυσσεύς;
ὁ καὶ πλὴν Ἰλιάδα ποιήσας. τίς ἀνήγαγε κέρβερον; ὁ καὶ τὸν λέ-
οντα ἐνελάω.

Σ Ι Ν Θ Η Κ Η.

Βελτίω δὲ πολλάκις σωθῆκη λόγος ἀποτελεῖται, τῶν ἄρθρων
τοῖς ἰδίοις πῶτικοῖς μὴ συναπῶμῶν, ἀλλὰ τινος μεσοσυλλα-
βῶντος ἐτέρῳ. οἶον, οἱ πλὴν φροντίδα ἔχοντες. ἔνθα δ' ἢ καὶ συμ-
βαίνει ἐπ' ἀλλήλα τε κεῖσθαι τὰ ἄρθρα, καὶ μὴ πλὴν αὐτῶν σαυ-
ταξίμ ἔχειμ τοῖς ἰδίοις πῶτικοῖς, ἀλλ' ἀντίστροφον. τὸ γὰρ πρῶ-
τον τῶν ἄρθρων αἰεὶ τοῦ δευτέρου τῶν πῶτικῶν γίνεσθαι. λέγω δ'
πρὶ δυοῖν αἰεὶ τελευτώντων. ὡς καὶ τρία ἐπάλληλα ἢ, ταυτὸ ἀρ-
θρὸν δευτέρῳ πρὸς τὸ πρῶτον συμβαίνειμ, ὡς τόγε πρῶτον καὶ
δεύτερον ὁμοιοτακτεῖσθαι τοῖς ἰδίοις αὐτῶν πῶτικοῖς εὐδὲμ
ἀμ κωλύοι. οἶον οἱ πλὴν τῶν ἀπάντων ἀνεληφότες φροντίδα. ἀλλ'
λα τὰ μὴ ταυτὰ ἐτέρας ὅσιμ θεωρίας.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΙΜΙΑΣ.

Αντωνυμία δ' ἢ τῶν ὀνομάτων λέξις ὅσι λαμβανόμεν ἀντι ὀνό-
ματος. ἢ γὰρ ὀνομάτων πρῶτα καὶ δευτέρῳ ἀμοιρῶντων
πρῶ

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

persona, hoc quod accessit, quod posset omnem personam exhibere uerbis, ad orationis perfectionem, ego scribo, tu scribis, ille scribit.

Diuisio.

Pronominis diuisio.

Diuiditur autem pronomen in primitiuum, demonstratiuum, & adpositiuum, & in quocumque alia diuisum est prius. Porro aliud est perfectum, hec mihi, aliud inclinatiuum, hec mihi. Rursum quidam per se passa, siue reciproca, meipsum. quidam passa quiddam extrinsecus, ut me.

Primitiua.

Primitiuorum usus.

Primitiuorum igitur nominatiui semper ad discretionem personarum aliarum sumuntur. Nos dicimus, & non alij, ego scripsi, & non alter. Obliqui uero (si quidem debitum habeant tonum) & hi quoque personas distinguunt. me audiuisti, & non alium. Quod si initialiter abijciant uocalem, absolute dicuntur inclinatiui, audiuisti me, & dedisti mihi, & iactificasti me. Omnino autem & haec, & quae uocantur demonstratiua, & relatiua, non suscipiunt articulum.

Deriuatiua.

Deriuatorum usus.

Deriuatiuis tamen articuli praeponuntur, quemadmodum & adiectiuis etiam nominibus. Eandem enim cum illis uim, eandemque omnino constructionem habent, quae & adiectiua, & participia cum nominibus propriis, & appellatiuis, nempe in simili genere, in simili casu, & simili numero, cum propriis, & appellatiuis construuntur. mea domus, mea habitatio, meum domicilium, noster pater, nostra mater, noster filius. Necesse est etiam possessiuis (quae uerbo primae uel secundae personae connectuntur) primitiua adiungi, perinde ac nominibus, ut tu meus puer, discis. ego uero tuus pater, doceo. Quemadmodum tu quidem Plato doceris, ego uero Socrates doceo. Rursum primae & secundae personae possessiua cum assumptis extrinsecus personis apte coniunguntur, ut meus puer te uel illum diligit. Tertiae uero, sine uoce altera possessoris significatione, copulari cum diuersa persona nolunt. Solocismus enim est, si quis dicat, suus filius diligit me. & igitur suus ipsorum

προσώπων, ἢ δε προσεσι δὴ ἀμύλην πᾶν προσώπων πρὸς ἑαυτοῖς ῥήματα εἰς λόγους τελείωσι. ἐγὼ γράφω, σὺ γράφεις, ἐκεῖνος γράφει.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.

Διαιρεῖται δὲ εἰς πρωτότυπον καὶ δεκτικὸν καὶ ἐπιταγματικὸν, ἢ ὅσα ἄλλα διώρισαι πρότερον. ἐστὶ δὲ καὶ ἡ μὲν ἐντελής. ταῦτά μοι. ἢ δὲ ἐγκλιτικὴ. ταῦτά μοι. καὶ αἱ μὲν αὐτοπαθεῖς εἴτ' ὁ αὐτὸς παθεῖς. ἐμαυτόν. αἱ δὲ, ἐπερπαθεῖς. οἶον ἐμέ.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΙ.

τῶν μὲν οὖν πρωτότυπων αἱ εὐθεῖαι πρὸς ἀντιδιαστολῶν αἰεὶ ἐτέρων λαμβάνονται. ἡμεῖς εἶπομεν καὶ οὐχ ἕτεροι. ἐγὼ γὰρ γράφα καὶ οὐχ ἕτερός τις. αἱ δὲ πλάγια, ἢ μὲν ὀρθοτονῶνται, καὶ αὐτὰ δὴ πρόσωπα διασέλλωσι. ἐμὸς ἦκαστος καὶ οὐκ ἄλλος. ἢ μὲν τὸ ἀρκτικὸν ἀποβάλλωσι φωνῆν, ἀπολύτως λέγονται ἐγκλιόμενα. ἦκαστός με. καὶ ἑδωκάς μοι. καὶ εὐφρανάς με. πάντη δὲ αὐτὰ τε, καὶ αἱ καλόμενα δεκτικὰ καὶ ἀναφορικά, οὐκ ἐπιδέχονται ἄρθρον.

ΠΑΡΑΓΩΓΟΙ.

τῶν γε μὲν παραγωγῶν τὰ ἄρθρα προτίθεται, ὡς πρὸς καὶ τῶν ὑποθέτων δὴ καὶ τῶν ὀνομάτων. ταυτὸν γὰρ πως ἐκείνοις δύνανται, ὅπως τε σωτάξις ἔχαστος, ἢ τὰ ἐπίθετα καὶ αἱ μετοχαί. πρὸς τὰ κύρια τε, καὶ προσηγορικά. ὁμοιογενῶς δὲ, καὶ ὁμοιοπῆώς, καὶ ὁμοιοριθμῶς τῶν κυρίων τε, καὶ προσηγορικοῖς σωτάσσονται. ὁ ἐμὸς οἶκος. ἢ ἐμὴ οἰκία. τὸ ἐμὸν οἶκημα. ὁ ἡμέτερος πατήρ. ἢ ἡμετέρα μήτηρ. τὸ ἡμέτερον τέκνον. ἀνάγκη δὲ ταῖς κλητικαῖς, ταῖς δὲ ῥήματι πρώτης, ἢ δευτέρας προσώπων σωαπτομύλαις, τὰς πρωτότυπας σωτάξις, καθάπερ καὶ τοῖς ὀνόμασι. οἶον σὺ ὁ ἐμὸς παῖς, καὶ ἐγὼ δὲ ὁ σὸς γὰρ πατήρ διδάσκω. ὡς περ σὺ μὲν ὁ πλάτων διδάσκει. ἐγὼ δὲ ὁ Σωκράτης διδάσκω. Ἐτι αἱ μὲν τῶν πρώτων καὶ δευτέρας προσώπων κλητικαί, τῶν ἐξωδερμῶν μάλιστ' ἀποσπῶνται. οἶον ὁ ἐμὸς παῖς σὲ ἢ ἐκείνον φιλῶ. αἱ δὲ τῶν τρίτων, δίχα τῶν ἐτέρας τῶν κλητικῶν δηλῶντος αὐτῶν, σωταχθῆναι πρὸς ἕτερον πρόσωπον οὐκ ἐθέλωσι. σολοικισμός ἐστι τὸ φάναι ὁ σφέτερος παῖς φιλῶ ἐμέ. καὶ ὁ αὐτὸς σφέτερος αὐτῶν

ipforum puer, dicendum. uel puer ipforū, sine possessiuo.

Retransitio.

Quando fit in personā mutua transitio. Ex proemio orōis Demosth. περι σφάνδ.

In reciprocatōne tamē bene se habet cōstructio, si suū solum habet. ut pronoiā primæ, & secūdæ psonæ. Voco autē retransitiōnē, qñ ab utraq; psona in utranq; transitio cōspicitur uerbi. ut rogant te, suis auxiliari. & deos, deasq; precor omnes, ut quantā beneuolentiā habere perago & erga hanc urbē & uos oēs, tātundem fore mihi apud uos. Possessiuā etiā (ut paucis dicā) ad ea referunt, quæ possident, nō q̄ possidentur. ut lumē meorū oculorū. nō nunq̄ tamē ad ea q̄ possidentur. meū lumen oculorū. Simile uero & hoc, Nosti Neptune meū in pectoribus consiliū.

Differentia.

Iliad. α. Demost. in oratione κατά άνδρ. σφοτίωνος Verba Chryseili ad. α.

Differt autē in cōstructione deriuatiuū pronomē a primitiuo, quatenus sanè primitiuū adiungit uerbo, & nomini, & participio, ut Filiā autē mihi soluite charā, & qdē mea cōsilia intelligebāt inuito me. Et tā in eadē persona, q̄ in diuersa. Ille imperiū nactus, nihili ducebāt alios. hic uero maxima circa ipsum collecta manu, ibat in hostes. ut sanè & illud Demost. cum pparasset libellū non in me, sed in auunculū meum. Deriuatū uero nominibus solis. luanit Danaī meas lachrymas.

Reciprocatio.

In reciprocatōne tamē neq; primitiuo (cum eadē psona & agit, & patitur) neq; deriuatiuo utimur, sed cōpositis. ut nobis ipsis auxiliemur, & uide te ipsum.

Relatio.

Initium Iliad. μ.

Accidit p̄terea & p̄nomini relatio in tertia psona, per quā p̄dicta quædā noiā cū recordatione p̄ p̄nomē reperiunt, cū sumi nō possint denuo. Iuppiter uero ut troianos & hec̄ora nauib; admouit, hos si uit inibi tolerare laborē, ac erūnas indefinenter, ipse autē retroflexit oculos splendidos. Si em̄ q; Iuppiter rursūm dicat, & nō ipse, nō alliget utrunq;

εὐτῶν παῖς ῥητέον, ἢ ὁ παῖς αὐτῶν, ἀνδρ το κητικῶ.

ANTIMETABΑΣΙΣ.

κατὰ μὲν τοῖς γε ἀντιμετάβασιμ εἶ ἔχει σωτάξεως ὁ σφέτερον μόνου. ὡς κἢ τὰ το πρώτῃ κἢ δευτέρῃ προσώπῃ. καλῶ δὲ ἀντιμετάβασιμ, ἵνα ἐκατέρωθεν ἐπὶ θάτερα μετὰ βασις θεωρεῖται ῥήματα. οἷον Δέοντά σῃ τοῖς σφετέρους ἐπικερῆσαι. κἢ τοῖς θεοῖς εὐχομαι πάσι, κἢ πάσαις, ὅσω εὐνοίαν ἔχωμ ἐγὼ διατελῶ τῆτε πόλει, κἢ πάσιμ ὑμῖμ, τὸσ αὐτίκῃ ὑπάρξαι μοι πρὸ ὑμῶν. Ἐπι αἰ κητικαὶ ὡς ἀπλῶς εἶπῃμ, πρὸς τὰ ἔχοντα, οὐ πρὸς τὰ ἐχόμενα. οἷον τὸ φῶς τῶν ἔμῶν ὀφθαλμῶν. γνίστε μὲν τοῖς καὶ πρὸς τὰ ἐχόμενα. τὸ ἐμὸν φῶς τῶν ὀφθαλμῶν. ὁμοίον δὲ κἢ τὸ ἔγνωσ ἔννοσί γαε ἔμῳ γνὶ σήδεισι βαλήμ.

Δ Ι Α Φ Ο Ρ Α.

Διαφέρει δὲ τὰ πρὸ τῶν σώταξιμ ἢ πρὸ ἀγωγῶς ἀντωνυμία οἷον πρώτοτύπῃ. ἢ δῆ ἢ μὲν πρώτοτύπος σωτάξεως ῥήματι κἢ ἐνόματι καὶ μετοχῇ. παῖδα δέ μοι λύσατε εἰλίω. κἢ μὲν βαλέωμ ξύνιον ἀέκοντος ἐμοῦ. κἢ ταυτοπροσωπικῶς τε, καὶ ἔτεροπροσωπικῶς. ἐκείνος οἷον ἀρχῆς λαβόμενος πρὸ οὐδὲμ ἦγε τοῖς ἄλλοις. ὁ δὲ μεγίστης πρὸ αὐτὸν σωελεγμαλῆς δωάμεως ἦε ἐπὶ τοῖς πολεμίοις. οἷον δῆ κἢ τὸ Διμοσθένες. κατασκηδιάσας γροφῶν οὐκ ἐπὶ ἐμὲ, ἀλλ' ἐπὶ τὸν θείον μῃ. ἢ δὲ πρὸ ἀγωγῶς ὀνόμασι μόνοις. τίσθαμ δ' ἀναοὶ ἐμὰ δ' ἀκρυα.

Α Ι Τ Ο Π Α Θ Ε Ι Α.

Ἐπ' αὐτοπαθείας γε μὲν οὐτ' οὐδ' αὐτὸν πρώτοτύπῃ, ὅταν τὸ αὐτὸ πρόσωπον γίνεργῇ τε κἢ πάσῃ, οὐτ' οὐδ' αὐτὸν πρὸ ἀγωγῶς ῥηόμενα, ἀλλὰ τοῖς σωδέτοις. ἐαυτοῖς βοηθῶμεν, κἢ ὅρα σαυτόμ.

Ε Π Α Ν Α Φ Ο Ρ Α.

συμβαίνει δὲ τῇ ἀντωνυμία κἢ ἐπαναφορὰ γνὶ τρίτῃ προσώπῃ, δῆ ἢς προελεγμαλῆς ἄτῃ ὀνόματι σω ἀναμνήσει ἀρτωνοῦ μάζοιτ' ἄμ, ληφθῆναι γε μὴ δωάμενα ἔτι. ξυὲς δ' ἐπὶ οὐδ' αὐτὸν ῥῶ ἄς τε καὶ ἐκτορα νηυσὶ πέλασσεμ, τοῖς μὲν ἔα παρὰ τῆσι πόσσοντ' ἐχέμεν καὶ οἷον νωλεμείως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεμ ὅσσῃ φαενῶ. εἰ γάρ τις Ζεὺς πάλιν λέγοι κἢ οὐκ αὐτὸς, οὐ σωάξῃ

Σς ἢ ἀμφοῖ

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

utrumque ad Iouem, sed principium quasi orationis alterius faciet. Affine uero huic, & puenit ad Cyrum ipsum magis amas. Vbi non solum p pronome reddidit, ut in caeteris pronominibus animaduertere licet, uerum relatio facta est, q ne in noibus quidem fieri potest, nisi q assumpserint articulos.

Demonstratiua.

Iam non quemadmodum relatiua, itidem & demonstratiua uice antedictorum nominum sumuntur, sed eorum q demonstratiue proferruntur non possunt. Peculiare sane pnomibus & illud, iuxta diuersas uoces diuersas reddere psonas tertias. Nam uerba una uoce pluribus etiam tertijs conueniunt psonis. dicimus itaque, q scribit Socra. uel Callias, uel quicumque alius, non item uero & in pronome sibi. Definiunt autem pronominum psonae non solum p sententia demonstratione, sed & relatione & animaduersione absentium. Quamobrem sane & ab Aristarcho dictum est, cognata esse psonis pronomina. Definiunt enim similiter p omnem psonam aut demonstratione, aut relatione, cum uerba in tertia psona indefinita sint, nisi q excepti actus. ut tonat, fulgurat, pluit. Nam deus sub intelligendus, qui haec agit. Quandoquidem tertia non multum in his definita est. Generaliter autem quemadmodum nomina, ita & pronomina cum uerbis in casu unoquoque construuntur. Et cum rectis quidem intransitiue, ut hic currit. Cum obliquis uero transitiue, huius misereor, huic gratificor, hunc laudo. Nisi uerba absoluta quidem & independentia sint, ut uiuo, ditor, & ualeo.

Discretium.

Caeterum apponimus rectum uerbis plerumque, non tanquam non insit uirtute, & intelligatur, sed uel maioris significantiae causa, uel discretionis. Distinguit enim maxime psonas pronomine. Praeterea & si coniunctio assumat sic, tu quidem docebas literas, ego uero ueniebam ad ludum.

Composita.

Porro compositorum usus (ut dictum est) quoties eadem psona.

Demost. in oratione περι της φωνης.

αμφότερα προς τον Δία, ἀλλ' ἀρχὴν ὡς πρὸς λόγῳ ἑτέρῃ ποιήσεται. Ἐγγύς δ' ἐστὶ τὸ ἐπὶ τὸ, ὑπῆρχε ἑστὶ κύρω αὐτὸν μάλλον φιλῶσα. οὐ μόνον δ' ἂν ἀντωνόμασαι, καὶ δ' ἀπὸ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀντωνυμιῶν ἐπινοήσασθαι ὅτι, ἀλλὰ καὶ ἀναφέρεται γέ. ὅς πρὸς οὐκ ὀνομάτων ἂν εἴη, ἀλλ' ἢ προσλαβόντων τὰ ἄρθρα.

ΔΕΙΚΤΙΚΑΙ.

Οὐ κατὰ τὴν αἰ ἀναφορικαί, οὕτως τοι καὶ αἰ δεικτικαί, ἀντὶ προσληθέντων ὀνομάτων λαμβάνονται τινῶν, ἀλλ' ἀντὶ τῶν δεικτικῶς ἔξενεχθῆναι μὴ δισυμφύτων. ἴδιον γέ τοι τῶν ἀντωνυμιῶν καὶ τὸ κατὰ διαφόρους φωνὰς διάφορα ποιῆν πρόσωπα τρίτα. τὰ γὰρ τοι ῥήματα ἢ μία φωνῶν πλείοσι τρίτοις ἀνήκει πρόσωποις. λέγομεν οὖν, ὅτι γράφει Σωκράτης, ἢ καλλιᾶς, ἢ ὄσις οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἐπ' ἀντωνυμίας ὡσαύτως. ὠρισαὶ δὲ τὰ τῶν ἀντωνυμιῶν πρόσωπα οὐ μόνη τῇ τῶν πρῶτων δειξέει, ἀλλὰ καὶ τῇ ἀναφορᾷ καὶ ἀναπολήσει τῶν ἀπόντων. Ὁ δὲ μὲν δ' ἢ καὶ ἑστὶ Ἀριστάρχῳ εἴρηται, συζύγους εἶναι τοῖς προσώποις τὰς ἀντωνυμίας. ὀρίζεται γὰρ ὁμοίως κατὰ πᾶν πρόσωπον ἢ τοι εὐδείξαι, ἢ ἀναφορᾷ, τῶν ῥημάτων ἐν τρίτῳ προσώπῳ ἀριστάντων, εἰ μὴ τῷ ἑξάρτον τι, οἷον βροντᾷ, καὶ ἑστὶ τὸν γὰρ θεῶν ἐπινοητέον, ὡς ταῦτ' ἕνεργεῖντα. ἐπεὶ τὸ γέ τρίτον οὐ πάντως εὐδ' ἐπὶ τῶν γε ὠρισαί. καθόλου δὲ ὡς πρὸς τὰ ὀνόματα, οὕτως καὶ αἰ ἀντωνυμίας τοῖς ῥήμασι κατὰ πῶσιμ ἐκάστη σὺ τῶν ἀσθενῶν, καὶ τὰς μὲν εὐθείαις ἀμεταβάτως. οἷον οὕτως ἔρχεσθαι. τὰς δὲ πλαγίαις μεταβατικῶς. τῶν φείδομαι. τῶν χαρίζομαι. τῶν ἐπαίνω. ἢ μὴ τὰ ῥήματα ἀπόλυτα ἄτῃ καὶ ἄρχεται ἢ, οἷον τὸ ζῶ, καὶ πλατῶ, καὶ ὑγιαίνω.

Διακριτικόν.

Προσθεμνὸν δὲ τὸν εὐδ' ἑστὶ τοῖς ῥήμασι πολλαχῆ, οὐχ ὡς μὴ ἐνδ' ἑστὶ δισυμίας καὶ νοσημίας, ἀλλ' ἢ τοι πλείονος εὐδείξιος ἐνεκα, ἢ διασολῆς. Διακριτικώτατη γὰρ τοι πρόσωπον ἢ ἀντωνυμία. ἄλλως τε καὶ σὺ δὲ σμους προσλαμβάνηται ὡς δὲ σὺ μὲν ἐστὶ δίδασκες τὰ γράμματα, ἐγὼ δὲ ἐφοίτων.

ΣΥΝΘΕΤΟΙ.

τῶν δὲ σωθέτων γῆσι μὲν ὡς πρὸς εἴρηται, ἐπὶ αὐτὸ πρὸς σωσωρον

sona & agit, & patitur. horū aut unūquodq; in agēs ipm
retorquetur, uel in aliquid illius tanq̄ refractiuū. seruo me
ipsum, seruo q̄ meīpsius. Dici potest & q̄ meīpsius, me
seruant. Itaq; sit dupliciter circa reciprocu possessiuū con-
structio, siue à possessore in rē possessam, siue cōtra. Vbi
etiā assumere licet nomē equalens, quale est peculiare uel
ppriū, uel tale qd. Socrates suiīpsius filiū instituit, & pro-
priū filiū. Licet & nomini ipsi gtm̄ pnois cōpositi adiuu-
gere, relinquo hæredē p̄priū meīpsius filiū. amat unusq;
quisq; propriū suiīpsius filiū. Homeri p̄prius liber, p̄pria
loquētis cura. Cōmune etiā & hoc ipsum possessiuū, ut
tuū utiq; est o Socrates, & hoc cognoscere, oīa iusta inter
nos cognoscētis, & meā quidem ipsius miserī uitā. Nam
illud, me ipsum, intēsiue dicitur, ad imitationē, me iuuat,
absoluti. Verum quia cōpositū singulariter solū p̄fertur,
ideo cum relatiuo cōponimus simplicia, hisq; utimur in
eodē casu tā in duali, q̄ in plurali, ut nos ipsos iuuam⁹, no-
bis ipsis iungimur, uos ipsos iuuatis. Verum in tertia p̄so-
na non similiter. In pluralibus tñ ad hunc modū, nostrum
ipforū, nobis ipsis, nos ipsos, uestrū ipforum, uobis ipsis.
Licet etiā in plurali dicere & suiīpsorum, sibiīpsis, seīpsos,
communiter per omnes personas, seīpsos iuuamus, iuuas-
tis, iuuant. Verū non itē & seīpsum iuuo, aut iuuas. De-
prehendit em̄ incongruentiā habere à meīpsm, ut dictū est.

Mutuopassum.

Consistis aut est quodāmō his & inuicē cōstructio. Nā
loco reciprocatōis uniuersi aggregati, & hæc in cōplexu
accipiētes dicimus, inuicem iuuamus, iuuatis, iuuāt. Sed
quoniā non partes singulae à seīpsis patiuntur, sed ab alia
alia uicissim, nūcupetur nobis nō reciprocatio huiusmo-
di, sed mutua passio. Manifestū igitur, ut talia pronōia,
uerba passiuā nō possint admittere. Etenim reciprocatio,
actus in seīpsum agentis est, ut dictum est.

De præ

Platonis in
Gorgia.

σωπορ ὑνεργῆ τε. ἢ πάχῃ. ἐκάσκη δὲ ἐπὶ τὸ ὑνεργῆ αὐτὸ ἐπίστρε-
φει, ἢ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ὡς περὶ ἀντανάκλωμλῆν. σῶζω ἑμαυτόν,
σῶζω τὰ ἑμαυτῶν. ἔστι δὲ φάναλ, καὶ τὰ ἑμαυτῶν ἐμὲ σῶζει. ὡς
τε διχῶς ἢ πρὸ τὸ αὐτοπαθεῖς κτηλικὸν σῶταξις ἦτοι ἀπὸ τοῦ κτῆ-
νηλικῶς ἐπὶ τὸ κτῆμα, ἢ ἀνάπαλιμ. ἐνθα δὲ ἢ καὶ μεταλαμβάνειμ.
ἔξεσιμ ὄνομα ἰσοδωαμῶν. οἶομ τὸ ἴδιον, ἢ οἰκῆομ, ἢ τοιδτότι.
σωκράτης τὸν ἑαυτὸν παῖδα παιδεύει. καὶ τὸν ἴδιον παῖδα. πρὸς
τε αὐτῷ θεῖ ὄνοματι καὶ πλὴν ἡλικίῳ τῷ σωθεῖς σωτάσασμ. ἀφίκα-
μι κληρονόμομ τὸν ἴδιον ἑμαυτῶν παῖδα. Θιλεῖ παῖς ὁσισῶμ τὸν
ἴδιον ἑαυτῶν ἡομ. ὁμήρῳ ἴδιον τὸ βυβλίον. τῆ ἰδίᾳ τῶν λέγοντες
ὑπὸ μελείᾳ. κοινὸν δὲ ταυτὸ τῶν C πρὸς τὰς κτηλικᾶς. οἶομ σὸμ
ἄρα ὅτιμ ὡς σῶκράτης καὶ τοιοῦτο γινῶναι τῶν πάντα τὰ δίκαια ἢ ἡ-
μῶν εἰδὸς, καὶ τὸν ἑμὸν μετὰ αὐτῶν τῶν ταλαιπώρων βίον. τὸ
δὲ ἐμὲ αὐτὸν ὠφελεῖ ὑπὸ τῶν λέγετη, πρὸς τὸ ἐμὲ ὠφελεῖ ἀπὸ
λελυμλῶν. οἶοι δὲ τὸ σωθετομ ἐπὶ μόνωμ τῷ ἐνικῶν, διὰ τοιοῦτο τῆ
ἀναφορικῆ σωτάσασοντες τὰς ἀπλαῖς χρώμεθα ὁμοιοπῆῶτως ἐ-
πί τε δὴ καὶ πληθυντικῶν. οἶομ νῶι αὐτῶ ὠφελῶμ. νῶιμ αὐτῶ
τοῖμ ἀπῆόμεθα. σφῶι αὐτῶ ὠφελῶμ. οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τρι-
ταῶ δὴ οἶοι. καπὶ τῶν πληθυντικῶν δὲ τοῖ ὁσαύτως. ἡμῶν αὐτῶ.
ἡμῶν αὐτῶ. ἡμῶν αὐτῶ. σφῶν αὐτῶ, σφίσιμ αὐτῶ. σφῶν
αὐτῶ. ἔστι γε μὴν πληθυντικῶν λέγεμ, καὶ ἑαυτῶ, ἑαυτῶ, ἑαυτοῦ.
κοινῆ κατὰ πάντων προσώπων, ἑαυτοῦ ὠφελῶμ, ὠφελῶμ, ὠφε-
λεῖσιν. οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἑαυτῶ ὠφελῶ, ἢ ὠφελῶ. διελέχεται
γὰρ τοῖ ἀκατάλληλως ἔχομ ὑπὸ τῷ ἑμαυτῶ, ἢ σαυτῶ, ὡς εἴρηται.

Α Λ Λ Η Λ Ο Π Α Θ Ε Σ.

Παραπλήσια δὲ πῶς τῶν τοισι, καὶ ἢ τῶν ἀλλήλων σῶταξις. διὰ αὐτῶ
τοπαθήαμ γὰρ τῶν ὅλων ἀθροίσματος καὶ ταῦτα ἐπὶ τῷ συμπλεκόμε-
νων λαμβάνοντες λέγομεν. ἀλλήλων ὠφελῶμεμ, ὠφελῶτε, ὠφε-
λεῖσιν. ὅτι γε μὴν οὐ τὰ μέρη καθ' ἑκάστομ ὑπὸ ἑαυτῶν πάσχα, ἀλλ'
ὑπὸ ἑτέρον ἀμοιβασθῶν, προσαγορεύεσθω ἡμῶ μὴ αὐτοπαθεῖς τὸ το-
ιδτό, ἀλλ' ἀλληλοπαθεῖς. δὴ ἄλλομ δὲ ἄρα καὶ ὡς αἰ τοιαῦτα ἀντωνυ-
μῖαι ῥήματα οὐκ ἀρῶ ἐπισθῆχοντο παθητικά. τὸ γὰρ αὐτοπαθεῖς
ὑνεργῆσθαι τῶν εἰς ἑαυτὸ ὑνεργῶντός ἐσμ, ὡς εἴρηται.

ΠΕΡ

De prapositione.

C Aeterum ppositita dictio omnibus ofonis partibus, eaq; ob rem ppositio noiata, diuisa est quide prius. Hic uero quonā pacto construat, cōsideremus. Preponit itaq; ofonis partib⁹ aut p cōpositionē, aut p appositionē. Cōpositionis em̄ est cōtubernalis, aduena, domestic⁹, inquilinus. Appositionis uero in Atticā, uel de Attica. Hanc aut, q̄ ex appositione est, cōstructionē significare uolūt, ppositionē dicētes pponi tā in cōpositione, q̄ in constructione. Vident aut ppositiones cōiunctionalis cōstructionis esse declaratiuā. Vnde & a Stoicis ppositiuā cōiunctioniones uocabant. Nam, ppter qd dolet, idē qd grā cui⁹ dolet, notat. & ex negligētia, idē qd ob negligentia. Nec sanē latet, si & q̄ cōiunctio, assumpta p, aut scd̄ m, cōstructionē retineat cōiunctionalē. nēpe uerbis semp ex compositione adsunt ppositiōes, ut describo, & ptestor. Fitq; intrinsec⁹ inflexio, ut describēbā, siqd aliud a simplici repr̄sentet cōpositū. Qd̄ si nihil amplius, extrinsecus fit inflexio, uelut & in simplicib⁹, dormio, bam. sedeo, bā. Porro ppositio p appositionē cū recto, aut utō nunq̄ ordinatur. Cōstruit aut cum obliquis ad hunc modū. In.

em ppositio quidē semp cū dtō, in domo, in foro. illud uero in inferni, & in pceptoris, per defectū dicit. Est itaq; hic intelligēdus loco aut domo, datiuus. Eiq.

eiq; semp cum actō, ad cōcionē, ad forū. Ceterū ad inferni, & ad pceptoris defectiue dī, sicut & in em. At em̄ in rebus qdē inaniatis eiq; in animatis uero p̄os maxime utendum est. eo in forū, mitto aurū ad te. Magis pprie tñ eiq; utimur in laudē, & in relationē. p̄os aut contra. Retulit enim ad p̄torem dicimus, & hymnos in Apollinē. Item belligerat aduersus finitimos. Iuxta quā sentētia & eiq; est quādoq; utendū, ut ingrati fuerūt in nos. Eiq.

Ceterū eiq; semp cum gtō. ex Attica, ex edibus. Eiq.

Prepositi-
ue coniun-
ctiones.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ.

H Δέ προτιδεμλκή λέξις πάντων τῶν τοι λόγῳ μερῶν καὶ διὰ τοῦτο πρόθεσις ὀνομαζομένη, διήρηται μὲν πρότερον ἢ ταῦτα δὲ ὅπως σωτάξεται θεωρῶμεν. προτίδεται μὲν οὖν ἢ τοι λόγῳ μερῶν, ἢ κατὰ σώουσιμ, ἢ κατὰ π̄ξάθεισιμ. σωδέσειω μὲν γὰρ τὸ σώουικος, πάροικος, ἔποικος, μέτοικος. παραθέσειω δὲ τὸ ἐπὶ πλὴν ἀπικήμ. ἢ κατὰ φθι ἀπικῆς. ταύτων δὲ πλὴν ἐκ παραθέσειω σώουταξιμ δηλῶν βδλονται, καὶ οἱ προτίδεται λέγοντες ἔντε σωθέσει καὶ σωτάξει. εὐοικασί δ' αἱ προδέσειω σωδεσμικῆς σωτάξειω γενόμενα π̄ξεμφαντικά. ὅθεν καὶ τοῖς σωικοῖς προδετικοῖ σώουισμοῖ ἐκαλῶντο. τὸ γὰρ διατιλυπῆ, τὸ ἔνεκα τίνος λυπῆ π̄ξεμφαίνε. ἢ τὸ ἐκ βραθυμίας, τὸ ἔνεκα βραθυμίας. οὐ δ' ἢ οὖν ἀπεμφαίνομ, εἰ καὶ τὸ ὅτι π̄ξδεξάμενον πλὴν διὰ καὶ κατὰ, σώουταξιμ ἐπέχει σωδεσμικῶ. τοῖς γε μὲν ῥήμασιμ αἰεὶ κατὰ σώουσιμαί προθέσειω. οἷον καταγράφω, καὶ προκαλῶμαι. ἐνδοδέρτε ἢ κλίσιω κατέγραφομ, εἴτι τοι ἀπλῶ διαφέρομ δηλῶται ἐκ φθι σωθέσειω. εἰ γ̄ μὴ ἐντι πλέομ, ἔξωδερ ἢ κλίσιω καδῶπ̄ καὶ τοῖς ἀπλοῖς, καδεδῶ, ἐκάδδουδομ. καθέρομα, ἐκαθερόμω. πρόθεσις δὲ κατὰ παράθεισιμ σωῦ εὐθεία, ἢ κλητικῆ εὐδέωπε τάξεται, σωτάσειω δὲ ταῖς πλάγίαις ὥδε. ΕΝ.

Ἡ μὲν γ̄, αἰεὶ δοτικῆ. γ̄ οἶκω. γ̄ ἀγορᾶ. τὸ δ' γ̄ ἀδῶ καὶ γ̄ δῶ δασκάλα, ἐλλεπτικῶς. δ' εἰ γὰρ κἄν ταῦθ' ὑπὸ νοῦμ πλὴν τόπω. Ὁ οἶκω δοτικῆμ. ΕΙΣ.

Ἡ δὲ εἰς. αἰεὶ ἀτιατικῆ. εἰς ἐκκλησίαν. εἰς ἀγοράμ. τὸ δὲ εἰς ἀδῶ, καὶ εἰς διδασκάλα ἐλλεπτικῶς, ὡς καὶ ἐπὶ φθι εν. ἀλλὰ γ̄ ἐπὶ μὲν ἀψύχωμ τῆ εἰς, ἐπὶ δ' ἐμψύχωμ τῆ πρὸς μάλισά γε ρησέομ. πορεύομαι εἰς ἀγοράμ. πέμπω τὸ χυσιόμ πρὸς σέ. ἰδιώπερομ δὲ τῆ μὲν εἰς ἐπὶ ἐπαίνω καὶ ἀναφορᾶς. τῆ δὲ πρὸς, τὸ ἀνάπαλιμ. ἀνήνεγκε μὲν γὰρ εἰς τὸν ἀρχοντα φαμύ. καὶ ἦς μνησ εἰς ἀπόλλωνα. πολεμῆ δὲ πρὸς ὁμόρως. καθ' ἡμ δ' ἔννοιαμ. Ὁ τῆ εἰς ἐσιμ ὅτε ρησέομ. ἢ γνωμονήκεσαμ εἰς ἡμᾶς. ΕΞ.

Ἡ δὲ εἰς, αἰεὶ γ̄οικῆ. εἰς ἀπικῆς. ἐκ μεγάρωμ. ΣΥΝ. Ττ Η δὲ

LIBER IIII. DE CONSTRUCTIONE.

Σὺν uero semp cum dtō, cum deo, cū ratione. Πρὸς
πρὸς αὐτ cum gtō, & datiuo, & actō. Cum gtō quidem
qñ à psona significat motū, à deo bona. Aut cum refertur
ad iuramentū, uenit p deū. Aut cum corā sig. Corāq; dijs.
beatis, corāq; mortalibus hoībus. Aut officiū, nō est me-
dici sapiētis dicere incātationes. Cum dtō aut, qñ ppe, &
adiacēs signi. ut ante pedes. Cū actō uero, qñ motū ad rē
quampīā animatā maxime, ut alibi iā dictū est. Itē qñ uel
habitudinē aliquā, uel rationē notat, ut sicut duo ad qua-
tuor, ita & quatuor ad octo. Aut exemplū, cātat ad tibiā.

Homericū.
Sophocl in
Aiace fla-
gellifero.

Πρὸ.

Porro πρὸ semp cū gtō, pro foribus, ante tēpus. Ἀνὰ.
Ἀνὰ autem cū accusatiuo, perq; arma & atrū sanguinē.

Homericū.

κατὰ.

κατὰ uero cū gtō, & actō cōstruīt. Cum gtō quidē in
delatiōe, & accusatione, ut cōtra Aeschinē oīo. Et qñ sup,
& circa aliqd, uel de aliquo signat, sup terrā sedeo, de hoīe
animal. Illud uero, ab olympi uerticib⁹, pab. Cum actō
itē, quādo cōparationis est, aut similitudinis, ut scđm Ho-
merū, secūdū mentē pcedit. Aut circa aliqd, & in aliquo,
scđm uīā hęc faciebāt, & māserunt in regione. Aut tps,
nostris tēporib⁹ factus uir clarus.

Ex Home.
hemistichū

Διὰ.

Διὰ uero cum gtō, si actionis alicuius, aut interualli no-
ta est, ut p te hęc forsan melius facta fuissent. Et ibā p forū
Cū actō aut, si causā, ppter te hęc scribo. Hom. tñ & me-
diū cum actō interdū pfert. perq; arma, & atrū sanguinē

μετὰ.

μετὰ aut cum gtō qdē, qñ simul significat, ut Suauis cū
amicis uita. Iam illud, cum tertijs impauit, poēticiū. Porro
actō, qñ post. post festū, & Plato post Socratē.

Iliad. α.

παραίτιδē cū gtō, qñ à persona insinuat motū, ut à deo
bona. Siqdem ἀπὸ & ἕξ sunt existēti à loco motui maxis-
me peculiāres. παραίτιδē uero, & πρὸς motui à persona. Cū da-
tiuo.

B I B Λ I O N Δ. 164

Η δὲ σὺν, ἔει δοτικῆ. σὺν θεῷ. σὺν λόγῳ. ΠΡΟΣ.
Η δὲ πρὸς, γενικῆ, καὶ δοτικῆ, καὶ αἰτιατικῆ. γενικῆ μὲν, ὅταν
πλὴν ἀπὸ προσώπων σημαίνῃ κίνησιν. πρὸς θεῶν τὰ γὰρ ἄλλα, ἢ τὰς ἀν-
τα ἐπὶ ὄρκῳ. ἢ κε πρὸς θεῶν. ἢ τὸ ἐναντίον δηλοῖ. πρὸς τε θεῶν
μακάρων, πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων. ἢ τὸ καθῆκορ. οὐ πρὸς ἰατρῶν
σοφῶν ἢ θεῶν ἐπωδίας. δοτικῆ δὲ ὅταν τὸ ἐγὼς τε καὶ πρῶτα κεῖ
μυσορ. οἷον πρὸς τοῖς ποσίμ. αἰτιατικῆ δὲ, ὅταν κίνησιν πρὸς ἐμ-
ψυχον μάλιστα τι, καὶ ὡς ἄλλως δὴ εἴρηται. καὶ ἔτι ὅταν, ἢ χέει
σίμ τινα, καὶ λόγον. ὡς τὰ δύο πρὸς τὰ τέσσαρα, οὕτω καὶ τὰ
τέσσαρα πρὸς τὰ ὀκτώ. ἢ πρῶτα λέγεται. ἄλλα πρὸς ἀνλόμ.

ταῖς θρησκείαις

Π Ρ Ο.

Η δὲ πρὸ, αἰεὶ γενικῆ. πρὸ τῶν θυρῶν. πρὸ τοῦ χρόνου. ἈΝΑ.
Η δὲ ἀνὰ, αἰεὶ αἰτιατικῆ. ἀνὰ τὸ ἐντεα καὶ μέλαρ αἵμα.

Κ Α Τ Α.

Η δὲ κατὰ γενικῆ καὶ αἰτιατικῆ. γενικῆ μὲν ἐπὶ καταφορᾶς καὶ
κατηγορίας. κατὰ ἀσπίδος λόγος. καὶ ὅταν τὸ ἐπάνω καὶ πρὶ τι, ἢ
πρὶ τῶν δηλοῖ. καὶ γῆς καθῆκορ. κατ' ἀνθρώπων, τὸ ζῶον. τὸ δὲ κατ'
οὐλίμποιον καθῆκορ, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ. αἰτιατικῆ δὲ, ὅταν τὸ πρῶτα βάλ-
λόμενον τε καὶ ὁμοιον. οἷον καθ' ὄμιλον. καὶ κατὰ νῆρ προχω-
ρῆ, ἢ τὸ περὶ τι καὶ ἐντινι. καθ' ὁδόν ταῦτα ἐποίησιν. καὶ ἐμεινον
κατὰ χώραν. ἢ χρόνον. ὁ καθ' ἡμᾶς γεγονώς ἀνήρ ἐνδοξος.

Δ Ι Α.

Η δὲ διὰ, γνηικῆ μὲν ἐνέργειαν τινα, ἢ τὸ μέσον δηλοῦσα. διὰ
σὲ ταῦτα ἀμ' ἀμεινον γίγνοιτο. καὶ ἐπορθόμην δι' ἀγορᾶς. αἰτια-
τικῆ δὲ αἰτίαν. διὰ σὲ ταῦτα γράφω. ὁμηρος δὲ καὶ τὸ μέσον αἰ-
τιατικῆ ἐπίστε φράζει. διὰ τὸ ἐντεα καὶ μέλαρ αἵμα.

Μ Ε Τ Α.

Η δὲ μετὰ, γενικῆ μὲν τὸ ὁμῶς σημαίνουσα. ἢ ὡς μετὰ εὐλαρ ὁ
βίβλ. τὸ δὲ μετὰ τριτάτοισιν ἀνασσε, ποιητικόν. αἰτιατικῆ δὲ τὸ
ὑπερον. μετὰ πλὴν ἐορτήμ. καὶ πλάτων μετὰ Σωκράτημ. ΠΑΡΑ.

Η δὲ παραίτιδē, γνηικῆ μὲν πλὴν ἀπὸ προσώπων σημαίνουσα κίνησιν.
οἷον πρῶτα θεῶν τὰ γὰρ ἄλλα. ἢ μὲν γὰρ ἀπὸ καὶ ἐκ τῆ ἀπὸ τόπος μᾶ-
λιστα κινήσει οἰκείαι. ἢ δὲ παραίτιδē καὶ πρὸς, τῆ ἀπὸ προσώπων. δὲ οἷον

Τι ἢ τικῆ

tiuo aut, cum statū, aut prope. apd me morat. Sed cum actō qñ motū ad aliquid, ad te uenio. Aut ppter qd, propter iniuriā suppliciū. Aut pter cōsiderationem & pmissum, ut pter opínionē accidit.

ΑΥΤΙ.

ΑΥΤΙ semper cum gtō, pro multis, pro uno.

ΕΠΙ.

Cæterū επι & gtō iungit, & dtō, & actō. Gtō quidem tps signi, Imperate Athenis Pythodoro. Vel circa aliqd aut in aliquo. in multis disceret quis q̄ dicunt. Item cum sup. quadrupedes sup terrā. Cum dtō, cum causam reddit cuius grā fiat. ppter bonū oīa faciebat. Aut potestatē, arbitriumq; notās. in arbitrio regis res subditorū. Aut ubi post, ac secūdo. posthæc mltia alia narrabat. Item cū sup. Super fundamēto murus stetit ualido. In sup cū actō, motum aliquē innuens. In Articā ibat. Cæterū cum gtō hoc idem interdū signat. in domū, & in regionē. Recte qdē & attice, uerū nō admodū usitate.

ΠΕΡΙ.

περι aut cum gtō, ubi causam exprimit, ut de ppositiōe scribo. Illud uero de aliquo metuisse, priuati iuris est. cum actō circum notat, aut quādo cōprehensiuū, & cōgregatiuū est, ut circū urbem exercitus. Verū illud, fluet in hæsta, & circa turrin, poëtica sunt.

ΑΜΦΙ.

Αμφι uero ut eiusdem notæ est, sic eiusdē cōstructionis cum περι, usitatio tñ hæc ppositio περι.

ΑΠΟ.

Α, siue ab, semp cum gtō. à iusto, ab alio.

ΥΠΟ.

υπό aut cum gtō, causam significans efficientē, neq; ob paupertatē benefacio. Preterea cum subtu significat, sub ueste occultantē manū. Qd̄ sanē & cum dtō, & actō constructa, significat: sub arborē, & sub arbore.

ΥΠΕΡ.

Super cum gtō auxiliij quidē est, ut pro Ctesiphōte oratio. Et causæ expressiua similiter ut de. de quib⁹ dixi, rursum dicam. Item qñ supra significat. supra fumum ponit clauū. Cum actō uero, quādo plus & ultra & oīno excessum, cōstruit. ut supra hoīem est, qd sit deus, cognoscere.

Compositæ

τικῆ δὲ σάσιμ καὶ τὸ ἐγγύς. πρὸς ἐμοὶ διατρίβα. αἰτιατικῆ δὲ, κίνησιμ ἐπίτι. πρὸς σε ἔρχομαι. ἢ τὸ διάτι. παρὰ τὸ ἀδικεῖμ ἢ τιμωρία. ἢ τὸ ἔξω σκοπεῖμ ἢ ἐπαγγελίας. οἶομ πρὸς γνώμω συμβαίνει.

ΑΝΤΙ.

Η αντι αει γνηκη. αντι πολλωμ. ανθ' ενος.

ΕΠΙ.

Η δ' επι γενικῆ καὶ δοτικῆ καὶ αἰτιατικῆ. γνηκῆ μὲν χρόνον δηλῶσα. ἐπὶ ἄρχοντος ἀθήνησι πυθοδώρῃ. ἢ τὸ πρὸς τι καὶ ἐν τινι. ἐπὶ πολλωμ μάδοι τις ἀμ τὰ λεγόμενα. ἢ τὸ ἐπάνω. τὰ τετραποδα ἐπὶ γῆς. δοτικῆ δὲ αἰτιολογῶσα τὸ οὐ ἕνεκα. οἶομ ἐπὶ ἀσγαδῶ πάντα ἐποίηε. ἢ δύναμιμ καὶ ἀντεξέσσιόμ τι δηλῶσα. ἐπὶ τῷ βασιλεῖ τὰ πῶ ὑπηκόωμ. ἢ τὸ ὑσερόμ τε, καὶ δυντερόχερμ. ἐπὶ τῶτοις πολλὰ ἕτερα διεξήε. ἢ τὸ ἐπάνω. ἐπὶ κρηπίδι ὁ τοῦχος ἐσκεμῖ χυρῶ. αἰτιατικῆ δὲ κίνησιμ τινὰ λέγῶσα. ἐπὶ τῶ ἀττικῶ ἐπορεύετο. καὶ γενικῆ δὲ ταυτὸ τοῦτο ἐοδ' ὅτε δηλοῖ. ἐπὶ οἷ κα. καὶ ἐπὶ οἷ χώρας. ὀρθῶς μὲν, καὶ ἀπικῶς, οὐ καὶ πολλὰ γέ τινὰ χησιμ.

ΠΕΡΙ.

Η δὲ περι, γενικῆ μὲν αἰτιολογῶσα. πρὸς προδίσεως γράφω. τὸ δὲ πρὸς τῷ δεδουικέναι, μοναδικόμ. αἰτιατικῆ δὲ τὸ κύκλω σκῆμαίνσα καὶ πρὸς ποικτικὸμ, ἢ συσατικόμ. οἶομ πρὸς τῶ πόλιμ τὸ σράτθυμα. τὸ ἄερωήσε πρὸς δ' αρι, καὶ πρὸς πύργω, πικτικῶ.

ΑΜΦΙ.

Η δὲ ἀμφι, ὁμοιόσημόσ τε ὅσι καὶ ὁμοιοσάωτακτῶ τῆ περι. σωνδεσέρα μλύτοι γε ἢ πρὸς.

ΑΠΟ.

Η δὲ ἀπο αει γενικῆ. ἀπο δικαία. ἀφ' ἑτέρῃ.

ΥΠΟ.

Η δὲ υπό, γνηκῆ αἰτιολογῶσα τὸ πικτικόμ. οὐδὲ ὑπὸ πενίας εὐεργετῶ. καὶ ἐπὶ τὸ ὑποκάτω σημαίνσα. ὑφ' ἱμάτος κρύπτοντα χεῖρα. ὁ δ' ἢ καὶ δοτικῆ καὶ αἰτιατικῆ σωτῆασομλὴν δηλοῖ. ὑπὸ δένδρον, καὶ ὑπὸ δένδρον.

ΥΠΕΡ.

Η δὲ ὑπερ, γνηκῆ μὲν ἐπὶ βουθειας. οἶομ ὑπερ κτησιφῶντος ὁ λόγος. καὶ αἰτιολογίας ὁμοίως τῆ πρὸς. ὑπὲρ ὧμ εἶπομ, πάλιμ ἔρω, καὶ ὅταν τὸ ἐπάνω δηλοῖ. ὑπερ καπνῶ τίθησι τὸ πηδάλιομ. αἰτιατικῆ δὲ τὸ πλέοντε, ὁ ἐπέκενα, ὁ ὅλωσ ὑπεκείμωμ ἀπφέρεται. οἶομ ὑπερ ἀνθρωπομ, τί ὅσιμ ὀθεός, εἰδέναι.

Tt iij

Σωτε

Nota q hoc uerbu epico postea recipit augmentu in oibz alijs modis atq temporibz semper sonat.

Ulad. α.

Prepositi-
onū cōposi-
tarum con-
structio.

Compositæ aut cum uerbis p̄positiones ppriā retinen-
tes significationē, exigunt suū casum (ut sic dicā) omnes,
accuso te, deficio abs te, supero te, moneo te. Id qđ in pos-
sessiuis, & acquisitiuis non fit. satior, delitior, & fruor te, &
impono tibi. Hæc tñ p̄positio κατὰ & in cōpositione etiā
intēdit, manēte eodē casu, deuorat oīa, dixit mihi. Hęc tñ
& si ut quid cōpositum, ita p̄ferat, quo minus à p̄positiua
pprietate deficiat, nihil impediērit. cōtradīcere igif̄ alteri
dicimus, & deuorare, & intueri. Vocet̄ aut̄ illud quidē p̄-
positiuū, hoc uero uerbale. Anastrophe.

Odyss. A.
Iliad. v.

Inuertitur aut̄ monosyllabæ quidē in fine carminū, ut
in Homericis illis, non tñ malus cognoscit, neq; ex malis.
Et uenit Apollo argenteū arcū habens cū Diana. Dissylla-
bæ aut̄ & in oratione soluta, & in carmine. p̄ter per, & p̄,
ne coincidāt, altera quidē cū hoc actō Iouē, altera uero cū
hoc uctō rex. O rex Latonæ fili. Tonū siquidem habeat pe-
nult. recta intēsiōne, necesse est. Cæterū tritēporeæ nō. ut

Ex Theo-
gnide.

quib. præ-
positionib.
adijctur.

ἀντι, & ἀμφι, ut neq; in qb⁹ redūdat. ut κατὰ, παρα, sup̄,
tanq̄ factæ tritēporeæ. Porro ἐν quādo assumit, & fit ἐνι,
etiā si facta sit dissyllaba, aut bitēporea, inuertit, ut ἐδib. in
nostris. & quo in loco puella cubat. Interdū etiā & dissyl-
labæ quibus bitēporeæ, nō inuertunt. ut Ithacæ regnāt. Et
offendit aut̄ iuxta Patroclū iacentē. Qđ si inter duo noīa
sit p̄positio, alterū propriū, alterū appel. uel adiect. hanc
inuertere necesse est, ut toti p̄ponatur oīoni, ut fluuiō à Sel-
leente, & Xantho in uorticoso. Ad hunc aut̄ modū fit, si
inter ppriā dua, uel appellatiua cadat, cōiunctione p̄posi-
tionē sequēte, ut nauib⁹ ab atq; tētorijs. Agamēnone de
atq; Achille. Et si mediā inciderit, nullaq; alia oīonis pars
interueniat (mō supponat̄ dictioni, quā debebat p̄cedere)
inuertit, ut quo in loco multū laboraui. Ithaca in dor-
mū habitās. à dijs cōsilia sciēs. Si uero inter p̄positionē &
uerbū, uel nomē, ad qđ p̄tinet p̄positio, pars orōis alia iterū
cedat

Homericū
Odyss. σ.
Odyss. α.

Iliad. τ.

Ex catalo.
Homeri.

Homericū.

σωπθεῖσα δὲ τῶν ῥήμασι αἰ προθέσεις, πλὴν ἰδίᾳ ἐτι φυλάττει
σα σημασίαν, ἀπαιτῶσι πλὴν αὐτῶν πῶσι, ὡς ἀπλῶς εἶπερ ἄπα-
σαι. κατηγορῶσα. ἀξιωμασίαν. ὑπερέχωσα. πρῶτα σοι, ὅτι μὴ ἐπὶ
τῶν κλητικῶν, ἢ προποικτικῶν. ἐμφορῶμαι. ἔντροφῶ, ἢ πρῶτα λαύω-
σα. ἢ πρὶ τῶν κλητικῶν. ἢ γεμῶν ἢ σωπθεῖσα ἢ ὑπὸ τῶν ὁμοιο-
πῶτων. κατεδίει πάντα. κατέπεμοι. καὶ ταῦτα μὲν τοι, καὶ
εἴτι ὡς σῶθετο οὐτω προφέροιο ἔπερον, μὴ δὲ τῶν προθετικῶν ἰδίᾳ
ματος ἀπολείπεσθαι, οὐδὲν ἄν κωλύοι. κατέπερ ὁὖν ἑτέρω, ὅ
κατεδίει. καὶ καθορῶ. καλείδω δὲ τὸ μὲν προθετικόν, τὸ δὲ
ῥηματικόν. ΑΝΑΣΤΡΟΦΗ.

Αναστρέφονται δὲ αἱ μὲν μονοσύλλαβοι ἐπὶ τέλει πρὶν ἐπὶ ὧν,
ὡς ἐπὶ τῶν ὁμηρικῶν ἐκείνων. οὐ μὲν τοι κακός εἶδετα, οὐδὲ κα-
κῶν ἔξ. ὅ ἦλθεμ ἀργυρότοξος ἀρτέμιδι ξύμ. τῶ δὲ δισυλλαβῶν
ἔντε τοῖς περὶ ὧν καὶ ἐν τοῖς ἐμμέτροις. πλὴν ὅτι διὰ. καὶ ἀνά,
ἵνα μὴ σωεμπέση, ἢ μὲν τῆ διὰ ἀντιτικῆ, ἢ δὲ τῆ ἀνα κλητι-
κῆ. ὡς ἀνα λητῶς ἦε. ὀρθοτονεῖσθαι ἢ ἐπὶ ὅτι πρῶτα λητῶς ὀρθο-
τάσει ἀνάγκη. αἱ δὲ τρίηχοι, οὐ. οἶον ἦτε αντι, καὶ ἀμφι. ὅθεν
οὐδὲ αἱ τριῶν πλεονάζουσα. οἶον κατὰ. πρῶτα. ὑπείρ. ἄτε δὴ γεν-
ομεναί τρίηχοι. ἢ δὲ ἐν πρῶτα λαύωσα τὸ ἰ. καὶ γινομένη ἐνι, καὶ
δισυλλαβήσασα, καὶ διηχοπήσασα ἀναστρέφεται. οἶον ἢ μετέρω
ἐνι οἴκω. καὶ ὡς ἐνι κέρη κοιμάται. ἐνίοτε δὲ καὶ αἱ δισύλλαβοι,
διηχοῦσαι, ὁμοῦς οὐκ ἀναστρέφονται. οἶον ἰθάκῃ κατὰ κοίραν ἐ-
σι. καὶ εὔρε δὲ πατρόκλω πρὶ κείμυρον. εἰ δὲ μεταξὺ διουῖν ὄνο-
μάτων ἢ προθέσεις, τῶ μὲν κυρίως, τῶ δὲ προσχηρικῶν, ἢ ὑπὸ τῶν
ἀναστρέφει δὲ, ἵνα τῶ ὄνομα προσηγήσεται λόγος. οἶον ποταμῶ ἄπ-
σελλήεντος. καὶ ξάνθω ἐπὶ δινήεντι. ὡσαύτως δὲ καὶ μεταξὺ κυ-
ρίων διουῖν, ἢ προσχηρικῶν κέντα, σωλῆσμος μετὰ πλὴν προ-
θεσιν ὑπὸ φερομένη. οἶον νηῶν ἄπο, καὶ κλισιάων. ἀγαμέμνονος
πέρι, καὶ ἀχιλλέως. καὶ μεταξὺ μὲν ἐμπίπῃ, καὶ μηδὲν ἔπε-
ρον μέρος λόγος μεσοσύλλαβῆ, ὑποτάθηται δὲ οὐτῶς ἐξῆρ προ-
γῆσθαι, ἀναστρέφεται ἔτι. οἶον ὡς ἐπὶ φιλί ἐμὸ γῆσθα. ἰθάκῃ ἐνι οἴ-
κίαν ναίων. θεῶν ἄπ μῆδεα εἰδῶς. ἐὰν δὲ μεταξὺ προθέσεως ἢ τῶ
ῥηματῶς, ἢ τῶ ὀνόματος πρὸς ὃ ἢ προθέσις, μέρος λόγος ἔπερ) πρῶτα
πίπῃ

Iliad. τ.

cedat, nō reflectitur. Hunc autē Tydides inuasit. Si tamen sit in fine & (ut simpliciter dicā) in puncto sentētiæ, inuertitur, etiā si quicq̄ interueniat. Omnes autē excreauit multum cōtra. Quæ uero patiuntur elisionē uocalis, nō reflectuntur, nisi punctū subsequat̄ aliquod, aut significatum corrūpatur nō cōuersæ, ut in hoc, statuebat em̄ à Vulcanō afferre arma. Poëtæ igitur post p̄posi. q̄nc̄ punctum faciunt, oratores uero nō, p̄terq̄ in ad. Hanc em̄ p̄positiōnē solā ante punctū locāt, ut hoc, & ad paruū quippiā. Nōnulli uero & p̄ defectū p̄positionis dici has orōnes aiunt. bouē tritico emo. nempe ut desit per. Sæpe itidem in oratione deficere κατὰ, ut Suaue plantis spirat. & decerpo flores, bibo aquā, & suspēdo te pede, ut desit a.

Aduerbiū.

Aduerbiij
cōstructio.

CAeterum aduerbiū cū uerbis habet constructionē. Semp̄ enim uerbū aut p̄cedit, aut sequitur, his (q̄ uocant̄ actiones) addictū. Vnde & appellationē accepit & definitionē. Est enim pars orationis sine casu, uel de uerbo dicta, uel addicta uerbo, tanq̄ adiectiuū uerbi. Vt igitur nomina adiectiua tam de p̄prijs p̄dicant̄, q̄ de appellatiuis, ita sanē & aduerbia. Nam quāuis inter uerbū, & aduerbiū contingat incidere multa, nihilominus t̄n̄ ipsum aduerbiū referri dicitur. Quinetiā plura sæpe cōnectentes aduerbia, unī uerbo reddimus nō inepte, ut bene, & pie, & necessario fecisti. Sed id quidē commune est. Habent igitur aduerbia constructionē cum uerbo, excepto aduerbio uocandi, & his q̄ sunt exclamandi, & admirandi, ac positiua. Illud enim cum uocatiuo, ut o amice Pole. Hæc uero cum genitiuo, heu mala. O magnitudinē. Rursum positiua cum datiuo, uel accusatiuo. scribendū nobis. scribere oportet nos. Licet etiā uti exclamandi, & positiuis citra aliquod subsequēs casuale. Quadā igitur cū casu constructur, heu magnitudinē. quadā uerbo, bene habet.

quadā

Platonis in
Gorg.

πίπῃ, οὐκ ἀναστρέφεται. ἔθ' ἄ ἐπὶ τυδείδης ὤρῃ. Εἰ μὲν τοι εἶν' ἐπὶ τέλει τοι ἔπαρ, Ἐὰ πλῶς ἰπέμ, ἦν σιγμῆ νοήματος, ἀναστρέφεται, καὶ μεσοσυλλαβῶν τῶν πάντων δ' ἐπίσσε πολὺ κάτα. καὶ αἱ παθῶσαι δὲ ἐκδλίψιμ τῶ φωνήεντος οὐκ ἀναστρέφονται. εἴ μὴ σιγμῆ ἐπιφέρειτό τις. ἢ τὸ σκμαινόμωλον διαφθείροιτο μὴ ἀναστρέφομύνης. ὡς ἐπὶ τοι, σέυτο γὰρ ἠφαῖσοιο πρὸ δισέμην ὄσπλα. ποικταὶ μὲν οὖν κατὰ τὰς προθέσας ἔνιοτε σίρσαι, λογογῆφοι δ' οὐ, ὅτι μὴ ἐπὶ φθί πρὸς. ταύτῳ γὰρ μόνον καὶ πρὸ σιγμῆς τάτῃσιμ. ὡς τὸ, καὶ μικρόν τι πρὸς. ἐνιοὶ δὲ καὶ κατ' ἄλλῃ ψιμ προθέσεωμ λέγεσθαι τὰ τοιαῦτα φασί. βῆμ σίτῃ ὠνδμα. ἔνδ' ἔμ γὰρ τὴν δία. πολὺς τὸν λόγον, ἔνδ' ἔμ τὴν κατὰ. ἢ δ' ἔμ τῶν φυτῶν ἀναπνῆ. καὶ δ' ῥέπωμαι τῶν ἀνθέων. καὶ πίνω τῶν ὕδατος. καὶ κρεμῶ σε τῶ πείδῳ. ἔνδ' ἔμ τὴν ἀπό.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ.

ΤΟ ἄ ἐπίρρημα, πρὸς τὰ ῥήματα ἔχει τὴν σώταξιμ. αἰετὶ γὰρ ῥήματι προσῆθη, ἢ ἐφέπετη ταῖς λεγομύνας ἔνεργείας ἐπιλεγομύλων. ὅθεν καὶ τὴν προσῆγορίαν ἀπκνέγκατο Ἐ τὸν λόγον. ἐστὶ καὶ γὰρ μέρος λόγου ἀπῆωτον κατὰ ῥήματος λεγομύλων, ἢ ὑπὲρ λεγομύλων ῥήματι, καὶ οἷον ἐπίθετον ῥήματος. καθάπερ οὖν τὰ τῶ ὀνομάτων ἐπίθετα τῶ κυρίων κατηγορεῖται καὶ προσῆγορικῶν, οὕτω δὴ καὶ τὰ ὑπὲρ ῥήματα. καὶ γὰρ τὸ μεταξὺ τῶ ῥήματος καὶ ἐπίρρηματος τύχη πρῶτα πρὸς τὸ πλείονα ἄτῃα, ὁμοίως μὲν τοι αὐτὸ τὸ ἐπίρρημα πρὸς τὸ ῥήμα ἀναφερόμωλον λέγεται. καὶ μὲν δὴ πλείω πολλακίς συμπλέκοντες ἐπιρρήματα ἐνίτω ῥήματι ἀποδίδομεν ἰκανῶς. οἷον καλῶς, καὶ εὐσεβῶς, καὶ δέοντως πεποιήκας. κοινὸν δὲ τὸ τοῖδ' ὅ. ἔχει μὲν οὖν τὰ ἐπίρρηματα τὴν σώταξιμ πρὸς τὸ ῥήμα. πλὴν τῶ κλητικῶ ἐπιφθέγματος καὶ τῶ χετλιασικῶν καὶ θαυμασικῶν, καὶ τῶ δεικτικῶν. τὸ μὲν γὰρ τοι πρὸς κλητικῶν. ὡς εἶλε πῶλε, τὰ δὲ πρὸς γενικῶν. φεῦ τῶ κακῶν. ὡς τῶ μεγέδῳ. τὰ δὲ πρὸς δεικτικῶν ἢ αἰτιατικῶν. γῆαπῆορ ἡμῶν. γῆαπῆορ ἡμῶν. ἐστὶ δὲ χετλιασικοῖς τῶ καὶ δεικτικῶν καὶ ἀνὸν τινὸς ἐπεκφορῶς πῶτικῆς. τὰ μὲν οὖν πῶτικῶς σωτῆσεται. φεῦ τῶ μεγέδῳ. τὰ δὲ ῥηματικῶς. εἴ ἔχει.

VII τὰ

quædã cum utroq; , pcul nobis habitat . Item alia utroq; modo, & uerbaliter, ut procul habitat. Alia uero uerbaliter & casualiter, non ex necessitate, & utroq; modo.

Temporalia. Nunc.

Exemplū
primū ex
Iliad. B.
Secundū
ex d' Iliad.
Tertiu' ē ter-
tio Iliad.
Exemplū
ex orat. De
mosth. ωε-
σι' πρ' ἀπρ' ε-
σβίας.

Ex tēporalibus autē, nunc, omnibus tēporis partib⁹ ac cōmodatur, p̄terq̄ plusq̄perfecto. nūc tētat, nunc rursū hasta experiar. nunc qdē Menelaus uicit Minēua auspiz ce. Cum explicat qdem p̄sens tēpus, cum p̄nti cōstruitur solo, initiūq; tenet orōnis. Cū uero cōsequentia aliquā feruat p̄cedētis, neq; in initio est orōis, & semp cum autē con-nectit, ut ego qdē putabā hęc dicturū, nūc autē nihil horū dixit. Opponūtur autē nūc (cū p̄ns significat) statim, & nuper. nunc facio, nup feci, statim faciam. Heri. Eodem modo se habet & heri, & cras, ad hodie. Dicat ergo & cras uenio, si cupis id, quod futurum est fieri magis credibile.

Quando. Tunc.

Cōe autē & hoc qñ, & tunc, nisi q̄ ptm̄ non admittunt. Nuper. Pridem.

Aristoph. Nuper autē & pridē peculiarīa p̄terito. olim aliqñ erant Pluto. strennui Milesij. nuper uenit. Iam.

Cæterū iam cōuenit tā futuro, q̄ p̄terito. Iam iui, iam ibo. Diciturq; de his, q̄ non multū absunt, uelut & nup; Prius.

Item prius cum p̄terito indicatiui, priusq; dixit. Quin etiam cū infinitiuo, priusq; diceret. & intercedēte q̄, priusq; diceret. Quēadmodū interueniēte & in re futura, priusq; fiat, priusquam fiat. Donec.

Sic autē & donec, & q̄ idem significāt, donec porrigā. & donec porrigerem. Quando.

Verum qñ indifferēter cū t̄pibus indicatiui, nisi quicq; potētiāle significet. Optatiu⁹ nanq; est potētiālis, qñ uoluerit. Non amplius. Semper. Rursus.

Item nō amplius, & nunq; , & semper. Verum nunq; so- lum

τὰ δὲ σωαμφοτέρως. πόρρω ἡμῶν οἰκῆ. καὶ τὰ μὲν σωαμφο-
τέρως, καὶ ῥηματικῶς. οἷον πόρρω οἰκῆ. τὰ δὲ ῥηματικῶς, ἢ πρῶ-
τικῶς, οὐκ εἰς ἀνάγκης, καὶ δὴ σωαμφοτέρως.

ΧΡΟΝΙΚΑ. ΝΥΝ.

τῶν δὲ χρονικῶν τὸ μὲν νῦν πᾶσι τοῖς τῶν χρόνων μορίοις σω-
τάσεται, πλὴν τῶν ὑπερσωπελικῶν. Νῦν περᾶται. νῦν αὐτ' ἐγ-
χε παρήσομαι. νῦν μὲν δὴ μενέλαος ἐνίκησερ σὺν ἀθήνῃ. ἢ δὴ
λοῦν μὲν τὸ τῶν χρόνων ἐνεστικὸς, ἐνεσῶτι σωτάσεται μόνω, καὶ
ἐρκλικὸν γίνεται λόγος. ἀκολουθία δ' ἐτινα σωζορ προηγεμλῦς,
οὐτ' ἀρκτικὸν ὅτι λόγος ἔ' ἀεὶ ἔθ' δὲ σωλέσμερ σωάπτητ. οἷον
ἐγὼ μὲν ὄμλω ταυτ' ἐκῆνορ ἐρεῖμ, νῦν δὲ οὐθέρ τῶν ἐρηκεμ. ἀν-
τιπρᾶκεται δὲ ἔθ' ἢ ἐνεσῶτος νῦν, τ' αὐτίκα καὶ ἄρτι. νῦν πρῶ-
ἄρτι πεποίηκα. αὐτίκα ποιήσω.

Χ Θ Ε Σ.

Ὡμοίως δ' ἔχετ καὶ τὸ χθες, καὶ αὔριον, πρὸς τὸ σήμερον. εἶρεῖ
θω δ' ἐ τοι. καὶ αὔριον ἐρχομαι εἰ πρὸς θυμῶ, τὸ μέλλον γίνεται
ὑπὸ πλῆορ πισῶσ.

Ο Τ Ε. Τ Ο Τ Ε.

κοινὸν δὲ, καὶ τὸ ὅτε, καὶ τότε, πλὴν τῶν πρᾶκεμλῦς.

Π Ρ Ω Η Ν. Π Α Λ Α Ι.

τὸ δὲ πρῶτον, καὶ πάλαι, ἴστω τῶν πρῶχρημλῦς. πάλαι ποτ' ἦν
σαρ ἄλκιμοι μιλῆσιοι. πρῶτω ἐλήλυθεμ. ἢ δὴ.

τὸ δὲ ἦδη, κοινὸν μέλλοντος ἢ πρᾶκοντος. ἦδη βεβάδικα. ἦδη
βασίλω. λέγεται τε ἐπὶ τῶν μὴ πολὺ ἀφεισηκότων. ὡς καὶ τὸ
πρῶτω.

Π Ρ Ι Ν.

καὶ τὸ πρῶτον ἢ πρᾶκοντος πρὸς ὀριστικόν. πρῶτον εἶπεμ. οὐ μὲν
ἀλλὰ ἢ σὺν ἀπρᾶεμφάτω. πρῶτον εἶπεμ. ἢ διὰ μέσορ τῶν ἢ. πρῶτον
ἢ εἶπεμ. ὡς πρᾶ διὰ τ' ἀμ ἐπὶ μέλλοντος πρᾶγματ. πρῶτον ἔμ
γρήκται. πρῶτον γένηται.

Ε Ω Σ.

Ὡμοίως δὲ καὶ τὸ ἕως καὶ τὰ ἰσοδωαμδντα. ἕως πρᾶτείνω,
καὶ ἕως πρᾶτεῖναι.

Ο Τ Ε.

τὸ δὲ ὅτε διαφόρως τοῖς χρόνοις πρὸς ὀριστικόν, εἰ μὴ δωκτι-
κόν τι ἐπινοῖτο. ἐκτικῶ γὰρ τὸ δωκτικόν. ὅτε βδλοῖτο.

οὐκέτι. εἰσαεὶ αὐθις.

καὶ τὸ οὐκέτι, καὶ τὸ οὐδέποτε, καὶ τὸ ἀεὶ. τὸ δὲ οὐδέποτε μὲν

νῦ ἢ νομ

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

lum cum p̄terito. Quemadmodū cōtra, semp & rursūm cum futuro, ut semper erit motus. rursūm docebo.

Nondum.

Adhæc nondū & cū p̄terito, & cū p̄nti. nondū sit. nōdū factū est. Licet aut̄ (ut in gñe dicam) & gtō reddere aduerbia tēporis quasi possessiue, ut qñ tēporis. nunq̄ tēporum. Verū absq̄ gtō frequēter in ōrone. Sunt etiā ex tēporalibus alia quidē relatiua, alia uero absoluta. Quam obrē & sese p̄cedunt uicissim, ut tum, cū. tunc, qñ. tādū, donec.

Intensiuā.

Porro aduerbia intēdendi cū adiectiuīs noīm construnt oībus, suplatiuorū uicē supplētia. ualde sapiēs, ualde honorādus. Et relatiue, ille admodū sapiēs. Cum in medio ponūtur, de mediocritatis p̄dicātur aduerbijs, ut scribit ualde eleganter, currit admodū uelociter. Sed & seorsim addunt, ualde laborat, ualde desiderat. Et mediocritati, & eq̄lis potētia alijs gñaliter natura adest uerbale, uiuit caste. merito felix est. specialiter uero, ut se habet cuiusq̄ deriuatio, ita etiā cōstruitur casuale. Quādoq̄dem origini respōdere debet. digneratione, q̄a dignus cuius ratio habetur. & sifr alijs, q̄a similis alijs. & contēptibiliter abiectionorū, quia contēno abiectiona. Cuiusmodi fanē & illud, optime omniū. Conuenit aut̄ his & cōstructus cū habeo gtūs. Sic animo affectus sum. male affectus sum corpore.

Localia.

Localia aut̄ cum gtō, extra regionē, hucusq̄ sermonis, ubi terræ, alibi domus, & sine genitiuo, hic est. Clarius tñ ac usitatius in plerisq̄ loquimur adiecta prapositione, domi in attica. domū ad Ptolemarchi. Quæ oīa cōueniens sibi uerbum & quietis & motus habebunt adiunctum, ut domi sum. uado domum.

Comparatiua.

Comparatiua aut̄, & suplatiua eodē mō cum gtō. magis.

ἔχω cum genitiuo.

Apud Platōnē πολιτικῶν α.

ΒΙΒΛΙΟΝ Δ.

νομ ἐπὶ πρῶτα κλημύνα. ὡς πρὸς τὸ ἐναντίον τὸ εἰσαεὶ ἢ ἀνδρὶς ἐπὶ μέλλοντος. εἰσαεὶ ἐσακίνησις. ἀνδρὶς διδάξω.

ΟΙΠΩ.

τὸ δὲ οὔπω, πρῶτα κλημύνα τε, καὶ ἔνεσῶτος. οὔπω γίνετη. οὔπω γέγονεμ. ἐστὶ δ' ὡς ἀπλῶς εἶπεμ, καὶ πρὸς ἡλικίην ἀποδιδοῦσαι τὰ χρονικὰ κλητικῶς πως. οἶον ποτὲ τῷ χρόνῳ. οὐδέποτε τῷ χρόνῳ. τὸ γεμῶν χωρὶς ἡλικίης πολὺ ἐν ἑσὶ λόγῳ. ἐστὶ δὲ καὶ τῷ χρονικῶν, τὰ μὲν ἀναφορικά, τὰ δὲ ἀπολελυμμένα. ὡς τε ἢ προηγεῖται ἀλλήλων. τό τε, ὅτε. πηνιαῦτα, ἡνίκα. τέως, ἕως.

ΕΠΙΤΑΤΙΚΑ.

τὰ δὲ ἐπιτατικά, τοῖς τε ἐπιθέτοις ἢ ὀνομασίων σωτάσεται πᾶσι, ὑπερθετικῶν χρεῖαν ἀναπληρῶντα. οἶον λίαν σοφός. πάνυ τίμιος. καὶ ἀναφορικῶς, ὁ λίαν σοφός. μεσοσυλλαβῶντα, τῶν τε φθὶ μεσότητος κληγορεῖται ἐπιρρημάτων. οἶον γράφα πάνυ καλῶς. καὶ τρέχει λίαν ταχέως. καὶ χωρὶς δὲ ἐπιλέγεται. λίαν πονεῖ. σφόδρα ἐπιθυμῶ. αὐτῇ δὲ τῇ μεσότητι ἢ τῶν τῶν τοῖς ἰσοδωάμων καθόλου μὲν τὸ ρηματικόν. ἢ σωφρόνως. ἀξίως γε εὐτυχῶ. κατὰ μέρος δέ τῳ ὡς ἕκαστον ἔχει πρῶτα γῆς, οὔτω δὲ καὶ σωτάσεται γε τὸ πῶτικόν. τῇ γὰρ ἀρχῇ σωτάσεται εἶναι χρεῖών. ἀξίως οὖν λόγῳ, ὅτι ἀξίος λόγῳ. ὁμοίως τοῖς ἄλλοις, ὅτε ὁμοίως τοῖς ἄλλοις. καὶ καταφρονητικῶς τῶν εὐτελεσέρων, ὅτι καταφρονῶ τῷ εὐτελεσέρων. οἶον δὲ, καὶ τὸ ἄριστα πάντων. κοινὸν δὲ τῶν τοιδῶν, καὶ ἢ προσκλήμην ἑσὶ ἔχω ἡλικίην. οὔτως ἔχω γνώμης. πονήρως ἔχω τὸ σῶματός.

ΤΟΠΙΚΑ.

τὰ δὲ τοπικὰ γενικῇ. ἔσω φθὶ χώρας. ἔνταῦθα τῷ λόγῳ. πᾶσι γῆς. ἀλλήλων φθὶ οἰκίας. καὶ χωρὶς. ἔνταῦθά ὅστις. σαφέστερον μὲν τοι καὶ εὐχρηστότερον ἐπ' ἐνίωμ τὸ φράσαι προθετοπῶτως. οἴκοι ἐν ἀπῆκῃ. οἴκαδε εἰς τὸν πολεμάρχου. πάντα δὲ τὸ προσῆκον σελίστην ἡρεμίας τε, καὶ κινήσεως ἔξει προσκείμενον. οἶον οἴκοι εἰς μί. πορεύομαι οἴκαδε.

ΠΑΡΑΘΕΤΙΚΑ.

καὶ τὰ συνηρικὰ δὲ ὁ ὑπερθετικὰ ὁμοίως εἰς ἡλικίην. μάλα. ὡς ἢ λον.

Occultandi

Separandi

Quantitatis

Ordinalia.

Collectiva.

Iurandi.

Interrogan-

di.

Confirmandi.

gis alijs philosophatur, & maxime oim. Præterea cōparatiua cum ntō intercedēte cōiunctiōe q̄. magis q̄ alijs. Rursum occultatiua. ut occulte, uel clam alijs facit. Item separatiua. absq̄ alijs. Et quæ sunt quātitatis. semel, aut bis in die. ter in mense. quater, & sæpius in anno. Nec nō ordinalia. duo mox post unum, & secūda nouilunij. Collectiua aut̄ cum dtō. simul & unā cum alijs. & seorsum. Iurandi uero cum actō solū. per Iouē non dixi. per Iouē non dixi. Interrogandi aut̄ capta indefinite, lociq̄ aut figuræ significatiua, inclinātur, nisi fuerint trisyllaba. Nihil em̄ inclinatur, quod sit plusq̄ disyllabū. unde uenit: alicūde ueniēs. quō habet: sic habet. Licet aut̄ & qñ, & ubi, in intergatiōe his ad donec, & usq̄, & usq̄ subiūgere. ut usque quo: usquequo: usquequo: Confirmandi aut̄ cū indica. dicit q̄ ueniet. sic sanē iudicat. ὅτι τῆν & cū opta. si de p̄teritate re, hoc est narratiue dicat. ut nūciabat q̄ fieret, & esset, & erit.

Bifariam narratiuū.

Quamobrē manifestū, ut bifariā narratiuū sumat, uel em̄ intētius, ut infinitiuū. dicit factū esse aliqd. uel remissius, ut & indica. & optatiuū, ut dictū est. Vt summam dicā. p̄teritū optatiuo amicū quodā modo uidetur esse.

Prohibitua.

Quādoq̄ phibendi aduerbiū ad p̄ns nectit subiunctiuum, timui ne sit. Ad p̄teritū itidē optatiuū. timui ne esset. Et qm̄, & postq̄ aduer. t̄p̄is; nō solū cū indicatiuo, sed cū opta. cōstruūt. postq̄ fieret. At optadi aduer. cū opta. & indi. ut dictū est. Cæterū adhortadi, cū secūdis impatiuorū, & item cum sibiipsis imperatiuis. age dicamus. age dic. Sicuti cum tertijs aduerbium phibendi. ne dicat. ne uerberator. Qd̄ conuenit (ut dictū est) & alijs modis. ne noscas. ne noueris. ne no. p̄terq̄ indicatiuo. Huic em̄ aduer. negadi peculiare est. nō dico. p̄fecto dico. Ne p̄ meā iram, pro nō dicit. Similiter autē & q̄ cōiectandi. fortasse dicam.

ἔπει.

ἔπειδ᾽ ἡ.

Optandi.

Hortandi.

Prohibēdi.

Negandi.

Cōiectan-

di.

λὸν τῶν ἄλλων φιλοσοφεῖ καὶ μάλιστ᾽ πάντων. τὰ δὲ συγκρίτει καὶ καὶ πρὸς εὐθεῖαν μεσοσυλλαβῶντος τοῦ ἢ. μάλλον ἢ ἄλλοι. Ἐπι τὰ ἐπικρυσπτικά. κρύφα ἢ λάθρα ἢ ἄλλω ποιῆ. καὶ τὰ διασφραγιστικά. χωρὶς τῶν ἄλλων. καὶ τὰ ποσότητος. ἅπαξ, ἢ δις φθι ἢ μέρους. τρίς τοῦ μηνός. τετράκις, ἢ πολλακίς τοῦ ἡνιαιτοῦ. καὶ τὰ τακτικά. τὰ δύο, ἐφεξῆς τοῦ ἐνός. καὶ ἢ δὲ δεύτερα φθι νημενίας. τὰ δὲ ἀθροιστικά, ὁριστικῆ. ὁμῶς καὶ ἅμα τοῖς ἄλλοις. καὶ χωρὶς. τὰ δὲ ὁμοτικά, αἰτιατικῆ μόνως. νῆ δὲ οὐκ εἴπωρ. μὰ δὲ οὐκ εἴπωρ. τὰ δὲ ἐρωτηματικά, ἀοριστῶς μὲν, καὶ ἢ τοπικὰ γινόμενα νὰ τρόπικα ἐγκλίνεται, εἰ μὴ τρισυλλαβία κωλύῃ. οὐδὲν γὰρ ἐγκλίνεται ὑπερδισύλλαβον ὄμ. πῶδερ ἔρχῃ, ἐλθὼν δὲ ποθεμ. πῶς ἔχει, οὕτω πως ἔχει. ἔξει δὲ ὁ τὸ πότε, καὶ πῶς ἐπὶ ἐρωτησῆ, ὡς ἔως ἢ μέχρι, ἢ ἄχρι ὑποτάσασθαι. οἶον ἔως πότε, ἄχρι πῶς, μέχρι πῶς; τὰ δὲ θεβαῶντικά, ὁριστικοῦ. λέγει ὅτι ἦξει. οὕτω δὲ κρίνει. τό γε μὴν ὅτι καὶ πρὸς εὐκτικόν, εἰ περὶ πῶς χημύδης, τὰ τῆσι δεικνυματικῶς. οἶον ἢ γέλλετο ὅτι γέλοιο, ἢ εἶη, καὶ ἔσοιο.

Διχῶς τὸ δεικνυματικόν.

ὅθεν δὲ ἄλλοι καὶ ὡς διχῶς τὸ δεικνυματικόν. ἢ γὰρ ἔντονωτέρας, ὡς τὸ ἀπὸ ἐμφατοῦ. λέγεται γενέσθαι τι. ἢ ὑπὸ ἰστέρας, ὡς τὸ, τὸ ὁριστικόν καὶ εὐκτικόν ὡς εἴρηται. ὅλως δὲ εἴπωρ τὸ πῶς ἐλθὼν λυδὸς θειλθυκτικόν τι εἰσικεμ ὄμ.

Ἀπαγορευτικά.

Ὅποτε καὶ τὸ ἀπαγορευτικόν ἀπὸ μὲν ἔνεσθαι πρὸς ὑποτακτικόν. δέδοικα μὴ ἢ. ἀπὸ δὲ πῶς χημύδης πρὸς εὐκτικόν. εἰ δὲ οἶσιν κερμ μὴ εἶη. καὶ τὸ ἐπεὶ καὶ ἐπειδὴ χρονικόν, οὐ μόνον πρὸς ὁριστικόν, ἀλλὰ καὶ πρὸς εὐκτικόν. ἐπειδὴ γένοιο. τὰ δὲ εὐκτικά, εὐκτικῶ καὶ ὁριστικῶ, ὡς εἴρηται. τὰ δὲ πῶς ἀκελευτικά τοῖς δὲ δεύτεροις ἢ πρὸς ἀκτικῶν, καὶ προσέτι τοῖς ἀνδυποτάκτοις. ἄγε λέγω μὴ. φέρε εἴπω. τοῖς τρίτοις δὲ τὸ ἀπαγορευτικόν. μὴ λεγέτω. μὴ πύλασθω. οἰκῆομ δὲ ὡς εἴρηται, καὶ ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσι. μὴ γνῶς. μὴ γνῶης. μὴ γνῶναι. πλὴν τῆ ὁριστικῆ. ταύτης δὲ τὸ ἀποφαντικόν ἴδιον. οὐ λέγω. ναί λέγω. τὸ δὲ μὴ δὲ ἐμὴν ἰότητα, ἀντὶ τοῦ οὐ. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰκαστικά. ἴσως ἔρω.

dicam. Quæ si cū opta. nunq̄ fiat sine cōiunctione &u. for
san dixerit. Id qd' cōe est cum uerbo cōstructis oibus, ut
bñ habeat, pcul absit, pet louē dixerim. & similiter in alijs
is. Quæ aut̄ ad cōparationē spectāt cum indi. cōstruunt̄:
ut dicebā sic scripsi. Et q̄ demōstrāt uerbalr. ecce uenit ad
finē, ecce agnus, p defectū uerbi substātiui. Itē remissiuā,
sensim dicere, uix potest. Ceterū digressiuū cū infinitiuiō.
itaq; dicatur. Et cum opta. itaq; dicat. Præterea cū indi.
itaq; dicit. Estq; intensiuū nō solum ad uerbij, sed & nois
similitudinē, aut eqparantiā notātis, ut talis est, ut cogitet
& dicat, q̄ oportet. tātus, ut oēs superet. & sic, ut oēs ad
mirent̄. Aduer. aut̄ cōcedendi esto, oñonis lōgioris finis
& quoddā principiū erit seqntiū, esto aliqd filius Laertis.

Cōparationis
Demōstran
di.

Remissiuā.
Digressiuū
ώσε.

Concedēdi
είερ.

Coniunctio
nis finitio
& constru.

De coniunctione.

C Aeterū cōiūctio (q̄ dictio copulatiua est aliarū oñō
nis partiū) ad congruā cōpositionēq; & ordinē si
milīa cōiungit semp. Nempe nomē nomini, & uerbū uer
bo, & rectū recto, & omnino casum casui, tēpus item si
militer, & modum, reliquaq; pariter. Constructionē aut̄
differenter pro suarū uarietate specierū habet.

Copulatiua.

Inter hæc igitur, q̄ locutionē atq; orationē cōnectunt,
& hanc ob rē copulatiuæ nominant̄, uel quidē p̄ponitur
dictionibus, π uero sequitur, inclinata. Dijq; & uiri. Et
ita inter se construunt̄, ut sequentem π p̄cedat uel. Cum
tamen initialis est καί, oportet omnino uel alterā uel seq,
quæ uel uerbum cōplicet uerbo, uel nomē nomini, quoz
modocunq; construat̄ prior. Si enim quis dicat, & deam
bulat Socrates, inferat necesse est, & disputat, aut tale qd.
Si uero & Socrates scribit dicat, adiicietq; utiq; & Plato,
uel alius quispiam. Generaliter em̄ quoties precedit copu
latiua, uel disiunctiua, similem exigit partem uel casualē,
uel sine casu. Quod si casualē, eundem casum, Sin exper
tem ca

ucl.
π.
Iliad. B.

έρω. ει δ' ευκτικω, ουχ αμ ειη χωρις σωδ' εσμε. ισως φαιη αμ.
κοινον ε τοπο αν ρηματικωσ σωτασομλυωμ απαντων: οιορ ευ
αμ εχοι. πορω αμ ειη. νη δ' ειποιμ' αμ. ομοιωσ δε ηυλ επι τωμ
ελλωμ. και τα πρ' αβολικα δε οριστικοις, ωσ ειπομ, ουτωσ εγγραφα.
και τα σφητικα ρηματικωσ. ιδου ηκεμ εις τελωσ. ιδου ο αμνωσ.
ελληπτικωσ ε υπωκτικωσ. και τα ανελικα. ηρεμα λεγερ. μωγιε δ' υ
νωται. το δε απωσαλικωμ, απρεμφατω. ωσπε λεγερ. η ευκτικω.
ωσπε λεγοι αμ. ηυλ ετι οριστικω. ωσπε λεγφ. ωυλιτατικωμ τε ου μο
νομ ωυλρηματωσ, αλλα ηυλ ονωματωσ ομοιωματικωσ, η πρ'ισωτι
κωσ. οιορ τοιτωσ οδωμ, ωσπε κομνωσ ηυλ λεγερ τα δ' εοντα. τηλε
κωσ, ωσπε απωωντασ υπωβαλλερ. ε ουτωσ, ωσπε παντασ θαι
μαζερ. το δ' απωδωτικωμ ειερ, λογωσ μακροτερσ περασ, κατιε
ερχη εσα τωμ επομλυωμ. ειερ τι δ' κωσ ο παωσ ο το λαερτιε.

ΠΕΡΙ ΣΙΝΔΕΣΜΟΙ.

Ο Δε σάνδεσμοσ λέξιεσ σωδωτικη ούσα τώμ ετέρωμ ε λόγ
ωσ μερῶμ ειε κατ' αλληλωμ σωθεσίμ τε, και τάξιμ τα όσ
μοια σωάπηε αεί. όνομα γωρ ενόματι, ηυλ ρημα ρήματι, ηυλ
ειθεαρ ειθεια, ηυλ όλωσ πωσισμ ομοια πωσισ, η γονομ ομοιωσ,
ηυλ εγκλισιμ. ηυλ τα λοιπα δε ομοιωσ. σωταξιμ δε διαφορωσ
κατα τλω αυτω διαφοραμ τωμ ειδωμ εχε.

ΣΙΜΠΛΕΚΤΙΚΟΣ.

τῶμ δ' αὖ ἐπὶ πολὺ ἐκφερομλυῶ τῶν ἐρμηνείων συμπλεκόντων
ηυλ δια τοπο συμπλεκτικωμ καλωμλυωμ, ο μωμ ηυλ πρ'οτασσε
τα τωμ λεξεωμ. ο δε π, επιφερεται εγκλινομωσ. θεοιτε, ηυλ
ανερεσ. ε ουτω τοι αλληλοιε σωτασονται, ωσπε τομ τε προηγει
οται το και. αερτικωσ δε υπαρχωμ ο ηυλ, δ' ε παντωσ η ετερομ
ηυλ επιφερεοται, ητοι ρημα συμπλεκοντα ρηματι, η όνομα ονω
ματι, οπωσ ετυχε σωτασομλυωσ ο πρ'ωτε. ει γαρτιε λεγοι, και
πρ'ιπατε σωκράτηε, επιφεροι αμ ε αν' αγκηε, ηυλ διαλεγεται η
τοιτωότι. ει δε, και σωκράτηε γράφφ λεγοι, εποισε δηωσ, ηυλ
πλατωμ, η αλλόσ τιε. καθόλω γαρτοι ηγ' αμωσ ο συμπλεκτι
κωσ, η ο διαβουκτικωσ, ομοιομ απωαιτε μέρος, ητοι πωτικωμ, η α
πωτομ. και ει μωμ πωτικωμ, τλω αυτω πωσισμ. ει δε απω
X X τωμ, τλω

tem casus, eundē modū, at nō necessario. ut & scribo, & intelligo. uel scrib, uel intel. & meus seru⁹ & tu⁹. Licet autē in eadē cōstructione cōiungere articulares rectos cū genitiuis, ut optima Homericā carmina, & Hesiodi. Sed si diuersus sit modus, idē uerbū seruare necesse est, ut & scribo, & scriberē. & dicebas, & dic. Quāuis eodē manēte, diuersa ponantur uerba, & deambulo, & disputo. Itaq; casus eosdē postulant & copulatiuæ, & disiunctiuæ tā pcedentes, q̄ etiā in medio positæ, quoties ad idem referuntur uerbum, ut & ego & tu scribimus. uel mihi uel tibi parcat. Sed quidē dictionē nō pcedit, nisi statim in principio dictionis. de uero cōiunct. (q̄ subiunctiua est, & orōnis, & dictionū) ad μὲν sequi solet. Alij qdem dii dormiebāt tota nocte, Iouē autē nō tenebat dulcis somnus. Est autē & transitiuā, siue digressiua tanq̄ p ipsam fiant & in sentētia, & in narratione digressiones. Porro ἀτάρ, & αὐτάρ initiales sunt, quibus idē, quod autē significēt. At ubi pot⁹, & cibi desideriuū exemerūt. Sed nihil mihi hīc tale. ἀλλὰ uero ἀρpositiua est. Tyde⁹ paru⁹ qdē erat corpore, at pugnator. Itaq; & cōiunctionē qdē seq̄ & hæc poterit. ἢ μὲν uero & ἢ δὲ sunt inchoatiuæ. Verū ἢ μὲν orōis qdē, & dictionis. ἢ δὲ uero dictionis tantū, illi respōdens. Et quicq; habitāt cœlum, & quicq; fortiti sunt terrā. q̄q̄ poëticæ & hæc. Quales sanē & ἦτοι, q̄ initialis orōis & ipsa est. nēpe ille sic fat⁹, confedit.

Disiunctiua.

Disiunctiua uero sunt, q̄ disiecta cōponunt, & uel rē à re, uel personam à persona seiungentes orationem copulant. Nunc tempestiuū aut perire, aut seruari. Unus autē quispiā uir imperator esto, uel Aiax uel Idomeneus, uel diuus Vlysses. Itaq; ἦτοι (si idē ualet quod uel) præcedit siue. Siue bonum, siue malum. Cum uero idem quod qdem, initialis est orationum apud poëtas, ut dictum est. nempe ille sic fatus, Itaq; cum disiungit, non sine altero profert,

μει. δε. Iliad. β.

ἀτάρ. αὐτάρ. Iliad. α.

ἀλλὰ. Iliad. ε.

ἢ μὲν. ἢ δὲ. Homericā.

ἦτοι. Iliad. α.

Constru- etio et si- gnificata τὸ ἦ.

Iliad. β. ἦτοι.

Iliad. α.

τομ, πλὴν αὐτῶν ἐγκλισίμ. ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀνάγκης. οἶον ἢ γράφω, ἢ νοῶ. ἢ γράφω, ἢ νοῶ. καὶ ὁ ἐμός δ' ἔσλος, ἢ ὁ σός. καὶ ἐξέσι δὲ ἐπὶ τ' αὐτ' σωτάξεως σωάπησιν ἀρθρικὰς εὐθείας ταῖς γενικαῖς. οἶον ἄρισα τὰ ὁμηρικὰ ἐπὶ, καὶ τὰ ἡσιόδου. Διαφερέσεως δὲ οἷον ἐγκλίσεως, τὸ αὐτὸ ῥῆμα φυλάττεσθαι γε ἀνάγκη. οἶον καὶ γράφω, ὁ γράφομαι. καὶ ἔλεγε, καὶ λέγε. τῆς αὐτοῦ δὲ οὐσης, διάφορα κέεται τὰ ῥήματα. καὶ περιπατῶ, ὁ διαλέγομαι. καὶ πῶσθε δὲ τὰς ἀντὰς ἀπαυτῶσιν οἷτε συμπλεκτικοὶ καὶ διαζυγτικοὶ, ἢ γόμενοι τε, καὶ μετὰξὺ τιθέμενοι, ἕκαστ' πρὸς τὸ αὐτὸ ἀναφέροντ' ῥῆμα. οἶον καὶ ἐγὼ, καὶ σὺ γράφομεν. ἢ ἐμῶ, ἢ σῶ φείδετα. ὁ δὲ μὲν, λέξεω μὲν οὐδ' ἀμῶ ἀρκτικός, λόγος δὲ. οὐδέτοι δὲ ἐπιτακτικός ὦρ, καὶ λόγος καὶ λέξεως ἐπακολοθητικός ὅστι τὸ μὲν. ἄλλοι μὲν γὰρ θεοὶ εὐδ' οὐρανὸν παννύχιοι. Δία δ' οὐκ ἔχε νῆδυμος ὕπνος. τυγχάνει δ' οὐ αὐτὸς καὶ μεταβατικός ὦρ, ὡς δ' ἰ αὐτὸ γινώσκω μὲν ἢ πρὸς τὸ νόημα ἢ διήγημα μεταβάσεωρ. ὁ δ' ἀτάρ ὁ αὐτὰς ἀρκτικοί. καὶ τοὶ τῶ δ' ἰσοδυναμῶντες. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδ' ἡτύος ἐξέρομ' ἔντο, αὐτὰρ οὐτί μοι ἐνθάδε τοῖον. ὁ δ' ἀλλὰ ὅστι ἐπιτακτικός. τυδ' εὐς μικρὸς μὲν ἔλω δέμας, ἀλλὰ μαχητής. ὡς τ' ἐν ἄμ καὶ τὸ μὲν ἐπακολοθητικός δ' ἢ καὶ οὐτος. ὁ δὲ ἢ μὲν καὶ ἢ δὲ ἀρκτικοί. ἀλλὰ ὁ μὲν ἢ μὲν λόγος, καὶ λέξεως. ὁ δὲ ἢ δὲ λέξεως μόνος, τῶ δ' ἢ μὲν ἐπακολοθῶρ. ἢ μὲν ὅσοι ναύσιμον οὐρα νόμ, ἢ δὲ ὅσοι κληρώσαντο χθονά. ποιητικοὶ δ' ἐγε οὗτοι. οἷον δ' ἢ καὶ ὁ ἦτοι, ἀρκτικός λόγος καὶ αὐτὸς ὦρ. ἦτοι ὄγ' ὡς ἐπὶ κατ' ἄρ' ἔξετο.

ΔΙΑΖΕΥΚΤΙΚΟΣ.

οἱ δὲ διαζυγτικοί, τὰ διαζυγμύα σωτιδέασιν, καὶ ἢ πρᾶγμα ἀπὸ πράγματος, ἢ πρόσωπον ἀπὸ προσώπου διαζυγνύωτες, πλὴν φράσιν ἐπισωδῶσιν. ναῦ ἄρκιον, ἢ ἀπολέσθαι, ἢ ἐσθ' ἦναι. εἰς δ' ἐτίς ἀρχὸς ἀνήρ βασιφόρος ἔσω, ἢ αἴας, ἢ ἰσομενεύς, ἢ δ' ἰσοδυναμῶν. ὁ γὰρ ἦτοι ἰσοδυναμῶν τῶ δ' ἢ, προσκακτικός ὅστι τ' ἢ. ἦτοι ἀγαθὸν, ἢ φαῦλον. ἰσοδυναμῶν δὲ τῶ δ' ἢ, ἀρκτικός γίνεται λόγος τῶς ποιηταῖς, ὡς εἴρηται. ἦτοι ὄγ' ὡς ἐπὶ πῶρ. διαζυγνύωρ μὲν τῶν ὁ ἢ ἀορίσως, οὐκ ἀνδ' ἑτέρω ἢ Χχ ἢ λέγεται.

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

Verba Agn
mem. Iliad.
α.

Iliad. i.

Iliad. deci-
mo octavo.

profertur, siue appposito, siue intellecto. Definite aut, seu declaratiue, sola iacet. Malo ego populum saluum esse, q̄ perire. Significat enim & nō perire. Vnde fortassis & sublatiua proprie uocari poterit. Suo aut iure cōstruitur, & cum dubitatiua est, aut solutiua cum dubitatione. qd aut populū adduxit huc: an nō propter Helenā comprā. cur itaq; quidā ignorat quid n̄ significet: an q̄ nunq̄ didicit. Illud aut. nēpe admodum iam mortuus Menoetij fortis filius. & alia id ge. aduerbiorū, cōstructionē habent affirmadi, ut fanē & illud. q̄tenus fas, p̄inde ac similitudinis.

Continuatiua.

Porro cōtinuatiuæ, hoc est, q̄ p̄cedentiā q̄dem non, sed cōsequentia aliquā & ordinē mōstrant, copulat qdē imperfectos sensus. Construunt uero tā recte, q̄ inuerse. Precedunt enim, aut sequuntur, & cum p̄cedunt quidem, recte. Quod si iram ipso die cōcoxerit, in posterū tamen durat, tenetq; odiū, donec ulciscat. Cum aut sequuntur, p̄postere. Certe gaudebit Priamus, priamīq; filij, cæteri q; Troiani gaudebunt multū animo, si de uobis hæc audierint purgnatibus. Cum subiunctiuo itaq; ei cōiunctio ordināda est, p̄sertim si cum &, capiatur. & gñaliter si cū alijs conjunctionibus. Item cū optatiuo, & indica. prout incidere certitudinis, aut ambiguitatis cōsequentia. Vide ē em, q̄ certitudinis nota est, aut indicatiuū, aut subiuu. uelle. q̄ uero ambiguitatis, optatiuū. Vñ fanē & potentialē & ad id ipsum magis proprie reddiderim⁹. ut si uoluptas ipsum bonū esset, hoc pacto definirī posset felicitas. At nō semp sic usus. Si qdē de re p̄terita indicatiuus semp dicif. si erat, & si erat.

Subcontinuatia.

Eodem aut modo & subcōtinuatiuæ ordinant, p̄terq; q̄ p̄cedentiā cum ordine significant & hæc quoq;.

Causalis.

γάρ.

Cæterū causales & p̄ponuntur dictionibus. p̄ter γάρ, & recte,

λέγεται ἢτοι προσκείμενα, ἢ νοσημύνα. ἐρισμύνας δὲ εἴτ' οὐκ ἀποσφαιτικῶς, μόνος κέτα, κέλομ' ἐγὼ λαοῦ σόου ἔμμενα, ἢ ἀποπέδαι. σημαίνει γὰρ τὸ κρητικὸν ἀποπέδαι. ὅθεν ἴσως κῆ ἀναρετικὸς ἄμ οἰκείως προσαχρεῖοιτο. μοναδικῶς δὲ σωτάσεται, καὶ ἀπορηματικὸς ὦμ, ἢ λυτικὸς τις. ἀπορηματικὸς. τί δὲ λαὸν ἢ γὰρ ἐνθάδε, ἢ οὐχ ἑλένης ἐνεκ' ἠὲ κόμοιο. τί δὴ ποτέ τις ἀγνεῖ τὸ, τοῖ ἢ σημαίνοντο; ἢ ὅτι οὐδέ πώποτε ἔμαθον; τὸ δὲ ἢ μάλιστα δὴ τέθνηκε μενοιτὶς ἄλκιμος ἦος, κρητικὰ ὅμοια, ἠὲ ῥηματικῶν σωτάξιμ' ἔχει τῶν βεβαιωτικῶν. οἶον δὴ κρητικὸν, ἢ δέμις, ἢ ὁμοιωματικῶν.

ΣΥΝΑΠΤΙΚΟΣ.

οἱ δὲ σωαπτικοί, τῶν ἐπιμῶν μὲν οὐ, ἀκολοθίαν δὲ τῆ να κρητικῶν δηλώντες, σωαπτικοί μὲν ἀπελθεῖς ἴναίνας. σωτάσεται δὲ κατὰ τε ὀρθόν, κρητικὸν ἀντετραμμύον. ἢ γὰρ προηγόνται, ἢ ἐπαχόνται. κρητικὸν προηγαμύοις μὲν τὸ ὀρθόν. εἴπερ γὰρ τε χόλονγε κρητικὸν αὐτῆμαρ κατὰπέψη, ἀλλάγε κρητικὸν μετόπιθεμ' ἔχει κότομ' ὄφρα τελείωσι. ἠὲ ῥηματικῶν τὸ ἀντετραμμύον. ἢ κρητικὸν γηθῆσαι πρίαμος πριάμοιο τε παῖδες, ἄλλοι τε τῶνες μέγα κρητικὸν χαροίατο θυμῶν εἰ σφῶν τὰ δὲ πάντα πυθοίατο μαρναμένοισι μ. κρητικὸν πρὸς ὑποτακτικὸν μὲν οὐκ τὸν ε σωτακτέον. ἄλλως τε, κρητικὸν σωτῶν κρητικὸν λαμβάνοιτο, κρητικὸν ὅλως μεθ' ἐτέρων σωτάσμων. κρητικὸν πρὸς ἐνκτικὸν πρὸς ὀριστικὸν, ὡς ἔτυχον ὁμολογίας, ἢ ἀμειλογίας ἢ ἀκολούθησις. εἶκοι γὰρ ἐπὶ μὲν ὁμολογημύων, τὸ ὀριστικὸν τε καὶ ὑποτακτικὸν βέλεσθαι. ἐπὶ δὲ ἐνδιαζαμύων τὸ ἐνκτικὸν. ὅθεν δὴ κρητικὸν δωητικὸν ἄμ ἐπὶ τὸ τειχῶν οἰκιστέρας ἄμ ἀποδείκνυμι. οἶον εἰ ἠδ' ὄνῃ τ' ἀγαθὸν εἶκ, ταύτη ἄμ ὀρίζοιτο ἢ ἐνδαιμονία. ἀλλ' οὐκ ἀεὶ οὕτως ἢ κρητικὸν. κατὰ πρῶτη μὲν γὰρ μὲν πρῶτα μὲν τὸ ὀριστικὸν ἀεὶ. εἰ ἢμ. εἰ καὶ ἢμ.

ΠΑΡΑΣΥΝΑΠΤΙΚΟΣ.

Παράπλησιως δέτοι κρητικὸν οἱ πρῶτα σωαπτικοί σωτάσονται. πλὴν ὅτι καὶ ὑπὲρ μετὰ τάξεως σημαίνονται οὕτωγε.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΟΣ.

οἱ δὲ αἰτιολογικοί, προτακτικοί τε εἶσι τ' λέξεων. πλὴν τῶν γ.

& recte, & inuerſe cōſtruunt. Præterea ſubiunctiua uerborum cōſtituunt nonnullæ harũ . ſi diſcam, ut doceam. Et aduerbialiter . poſtq̄ docuero, uel qñ docuero. ἵνα τῆν, & quæ idem ualent, etiã cum optatiuo cōſtruuntur, ſi de re p̄terita fiat ſermo. ut uenit, ut ſpectaret. Et cum impfe cto indicatiui, ubi aliqd de re p̄terita uolumus ſubeſſe aut non. Oportebat eũ accipere ſyngraphã, ut poſſet iure exigere. Verũ ὅπως pro quomodo, hortatiue cũ futuro indicatiui. Spectate autem hoc, ne uerba quidem faciant. Alioqui omni etiã cōgruít tēpori. Cæterũ cum indicatiuo ὅτι cōſtruítur. quando nulla merces, neq; ars. ἐφῶ itē cum indicatiuo, & infinitiui. Quare ſcripſit, eo ut accipiatur, eo ut meminerit. Item ἐνεκα cum genitiuo. Nam p̄p̄te rea quod Chryſen cōtempſit ſacerdotē, Ionicũ eſt. Porro γὰρ cuiuſ parti orationis ſubiungit̄, & initialis nũq̄ eſt. nempe eĩm. neq; enim. neq; Dryantis filiũs.

Aduerſatiuæ.

Quæ uero dicunt̄ aduerſatiuæ, & p̄ponuntur dictionibus, & poſtponũtur. Orationi tamē p̄poni nullo naturali modo poſſunt. feſtuſum admonēdo, uerũ admonēbo adhuc, quanq̄ feſtinãſ, tamē non potui aſſequi.

Rationatiuæ.

Interrationatiuã (ut q̄ illationibus, & cōcluſionibus accommodantur) ἀλλὰ, & ἀλλὰ μὲν p̄ponũtur dictioni tantum. Cæteræ uero omnes p̄poni, & poſtponi poſſunt. Omnis homo animal, atqui omne animal ſubſtãtia, oĩſ igitur homo ſubſtãtia.

Dubitatiuæ.

Dubitatiuæ aut̄ dubitãti, & interrogãti uſu ueniunt. Nũq̄ quid igitur bonũ uoluptaſ; p̄cedũtaũt dictiones, niſi qd per hyperbaton accĩdat.

Expletiuæ.

Expletiuæ uero nomē quidē inueuerũt ab eo, q̄ orationē cōplent uel carminis, uel ornat⁹ cauſa. Hñt aut̄ ſæpe & ſigni. diuerſam, ut γε diminutiua eſt, ἄν circũſcriptiua & tran-

ἵνα.

ὅπως.

ὅτι.

Ariſtoph.

Pluto.

ἐφῶ.

ἐνεκα.

Iliad. α.

γὰρ.

Iliad. ε.

ἀλλὰ.

ἀλλὰ μὲν.

ἀρα.

ἀρα.

γε.

ἄν.

καὶ κατ' ὄρθον, καὶ ἀντιτραμμένον ſαωτάσονται. καὶ τὰ ὑποτακτικά τῶν ῥημάτων ποιῶσιν ἐνιοὶ τῶν. ἐὰν μάθω, ἵνα δὲ δάξω. καὶ ὑπὸ ῥηματικῶς. ἐπειδὴ μὲν διδάξω, ἢ ὅταν διδάξω. Ο γε μὴν ἵνα, καὶ τὰ ἰσοδυναμῶντα, καὶ πρὸς εὐκτικὸν ἔτι ſαωτάσονται, εἰ περὶ πρῶτη μὲν ὁ λόγος. οἷον ἀείκετο ἵνα δεῶτο. καὶ πρὸς ὀριστικὸν πρῶτατικὸν, ἐν δὲ τι περὶ παραφρασεῶς ἀξιούμενον ὑπάρχει, ἢ μὴ. οἷον ἐξήμ' αὐτὸν λαβῆν' ſυγγραφῶν, ἵμ' εἴχειν ἀπαίτεῖν κατὰ νόμους. τὸ γε μὴν οὕτως ἀντι τοῦ πῶς, πρῶτα γελματικῶς πρὸς ὀριστικὸν μέλλοντα. ſκοπεῖται δὲ τῶτο, ὅπως μὴ λόγους ἐρῶσιν. ἄλλως δὲ πάντι ἐφαρμότῃαι χρόνω. Πρὸς ὀριστικὸν δὲ ὅτι, καὶ τὰ ἰσοδυναμῶντα. ὅτι οὐδεὶς μισθός, οὐδὲ τέλει. τὸ δ' ἐφῶ πρὸς τε ὀριστικὸν καὶ πρὸς ἀπὸρρηματικὸν. ἐφῶ ἐργασίην. ἐφῶ κομιδῆται. ἐφῶ μεμνήσθαι. τὸ δὲ ἐνεκα, ἡλικίης. τὸ δὲ, οὐνεκα τὸν χρόνον ἢ τὴν ἀρετὴν, ἰωνικὸν. Ο δὲ γὰρ πάντι μέρεσιν λόγους ὑποτάσσεται, καὶ ἀρητικὸς οὐδὲ μὲν ἔστι. ἢ γὰρ. οὐδὲ γὰρ. οὐδὲ δὲ ῥυαντὸς ἦος.

ἐναντιωματικοί.

Οἱ δὲ λεγόμενοι ἐναντιωματικοί, καὶ προτάσονται τῶν λέξεων, καὶ ὑποτάσσονται. λόγους μέντοι προτάσσεσθαι οὐδὲ μὲν πεφύκασιν. ἕκα μὲν παραίνων, ἀλλ' ὅμως πρῶτα ἐπινοῶμαι ἔτι. καὶ τὸ πῶς ἔσται, ὅμως οὐκ ἔχον καταλαβῆναι.

συλλογιστικοί.

τῶν δὲ συλλογιστικῶν, οἷον ἔπιφοραῖς τε, καὶ συμπεράσμασιν προσηκνῶμενων, ὁ ἀλλὰ, ἢ ἀλλὰ μὲν προτακτικὸς ὅτι λέξεως μόνως. οἱ δ' ἄλλοι πάντες, ἢ προτάσσεσθαι, καὶ ὑποτάσσεσθαι δύνανται. πᾶς ἀνθρώπος ζῶον, ἀλλὰ μὲν πᾶν ζῶον οὐσία, πᾶς ἄρα ἄνθρωπος οὐσία.

ἀπορηματικοί.

Οἱ δ' ἀπορηματικοί, ἐπ' ἀπορῶντι, καὶ ἐρωτῶντι εἰς χρόνιον ἢ κῆσιν. ἄρ' οὐκ ἀγαθὸν τὸ ἡδύ; προηγνται δὲ τῶν λόγων, εἰ μὴ τίγε καθ' ὑπερβατόν.

παραπληρωματικοί.

Οἱ δὲ παραπληρωματικοί, τὸ μὲν ὄνομα ἔχον, ἀπὸ τοῦ πῶς φράσιν πρῶτα πλεῖον, ἢ μέτρον, ἢ κόσμον χάριν. ἔχουσι δὲ πολλάκις καὶ σημασίαν διάφορον. οἷον ὅγε μεθ' ἑαυτοῦ, ὁ δὲ πρὸς ἀλλοῦ.

Xx iij καὶ

Constructio
coniunct. & μ

& transitiva, & confirmativa, & μ potentialis & indefinita. Omnes tamen reliquis orationis partibus subiunguntur. ut reliqui quidē dij. Preterea, & μ etiā subiungit indefinite prolata, quācumq; dixeris, quācumq; dix. Cum uero potentialis, in presentī quidē, & in futuro cum optatiuo. ut non dicas, nō dicas. uel nō potes dicere. siue proponatur, siue postponatur. Et cum indicatiuo, nō potes dicere. uerū raro id. Ceterū in preterito cum indicatiuo. non dixisses, aut dices res. Item explicatius siquidē & ante uerbū, & post uerbū poterit considerari indifferentē cum optatiuo. Quod nisi utrisq; ponatur locis, cum subiunctiui solū. Preterea assuetas mentes infinitiui ad indicatiui congruā constructionē, dicimus potentialiter secundū tres temporis differentias, dicere, dixisse, dictū ire. Item cū participio, dicētes, dicturos, & dicens, & dicentiū. Similiter uero & in cæteris. Nequaquā tamē preteritū & μ recipit. Partes itaq; ad hunc modum conuenientes, congruā fecerimus orationē.

De recte enuncianda distinctione.

Triplex distinguendi ratio.

Enunciatio autē constructorū, non solū in gestu, & accentu, uerū & in distinctione consistit. Ita enim orationis sententia fuerit lucidior. Sūt itaq; scribentibus puncta ad distinctionē obseruanda, & loquentibus distinguendū triplex, aut perfecta, aut imperfecte, aut modo medio. Vbi enim quā ad sententiam spectat terminata absoluuntur, membrīs distinguendū in fine sententiæ sermo est, & plusculo tempore gescendum, ut reddat perfectio. Vbi uero imperfecte oratio se hēt, intermissa aliquātiſper uoce, & quā minimo intervallo proferendū. Medio tamen modo, tam quā membrorū, quā quæ totius integra comata reddere oportet. ut ego quidē doceo, tu uero discis. Collocandū itaq; punctū scribentibus. secundū dictas differentias, ut perfectū quidē in medio ponam. imperfecte uero deflectam ad partē imā. ceterū mediū deflectamus ad supremā.

Epilogus.

Et quidē de declinatione, formatione, diuisione, nominatione,

καὶ μεταβατικὸς. καὶ βιβλωτικὸς. ὁ δὲ ἄμ δωητικὸς, καὶ ἀοριστικός. πάντες γεμῶ τοῖς ἑτέροις τοῦ λόγου μέρεσι ὑποτάσσονται. οἷον ἄλλοι μὲν ῥὰ θεοί. οὐ δὲ ἄμ ὁ ὑποτάσσει ἀοριστολογικὸς ὡς ὅσα ἄμ λέγεις, ὅσα ἄμ εἶπες. Δωητικὸς δὲ κατὰ μὲν ἕνεσώτῳ καὶ μέλλοντος, πρὸς εὐπτόκῳ. οὐκ ἄμ λέγεις. οὐκ ἄμ φαίης. οὐκ ἄμ λέξεις. εἴτε προτάσσοιτο, εἴτε ἐπιτάσσοιτο. καὶ πρὸς ὀριστικῳ οὐκ ἄμ ἐρεῖς. ἀλλὰ σπανίως τὸτό γε. κατὰ δὲ πρῆκοντος πρὸς ὀριστικῳ. οὐκ ἄμ εἶπες, ἢ ἔλεγες. ἐπι δὲ γνωριμώτερον ἄμ μεν καὶ πρὸ τοῦ ῥήματος ἢ μετὰ τὸ ῥήμα δύνηται ἄμ θεωρεῖσθαι ἀδιαφορώς πρὸς εὐπτόκῳ. ἄμ δὲ μὴ ἐπαμφοτερίζῃ τοῖς τόποις, πρὸς ὑποτακτικῳ μόνον. καὶ μεταλαμβάνοντες τὸ ἀπὸ ἐμφατοῦ πρὸς πλὴν τὸ ὀριστικῷ κατάλληλον σώταξιμ, λέγουμιν δωητικῶς κατὰ τὰς τρεῖς τοῦ χρόνου διαφορὰς. λέγειμ ἄμ, εἶπέρ ἄμ, ἢ ἐρεῖμ ἄμ. καὶ πρὸς μετοχίμ. εἰπόντας ἄμ, ἢ ἐρεῖντας. καὶ εἰπώμ ἄμ, ἢ εἰπόντων. ὁμοίως ἄμ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλωμ. ἡκιστα δὲ ὁ πρῶτος μενος τοῦ ἄμ ἐπιδεικτικὸς. τὰ μὲν οὖν μέρη οὕτω σωτάσσοντες κατὰ ἄλληλον ἄμ ποιούμεν τὸν λόγον.

Περὶ τοῦ ἀπαγγέλλειν διαστολῆς.

Ἀπαγγέλλειν δὲ τὰ σωτάτα γμῶ μὴ μόνον καθ' ὑπόκρισιν τε, καὶ προσφάσιμ, ἀλλὰ καὶ κατὰ διαστολήν. οὕτω γὰρ ἄμ ἢ τὸ λόγῳ διάνοια εἶναι συμφανεστέρα. καὶ γράφοντας οὕτω τι σικτέον εἰς διαστολήν, καὶ φθερομῶδες διακριτέον τριχῶς. ἢ γὰρ τελείως, ἢ ἀτελῶς, ἢ μέσως. ἐνθα μὲν γὰρ τὰ πρὸ πλὴν ἔννοια σωαποτελόμενα λίγαι, τῶν κώλοισι διασαλτέον ἐπὶ τέλει ἔννοιας τὸν λόγον, ὁ πλεοντι χρόνον ἀποσηματιστέον εἰς ἀπόδοσιν τοῦ τελείου. ἐνθα δὲ ἀτελῶς πάμπαν ἔχει, ὑπανιέντας τι φθῆ φωνῆς ἢ ἐπ' ἐλάχισον διασηματίζοντάς γε ἀπαγγελλτέον. μέσως δέ τοι, τὰ κώλωμ τε, ἢ τοῦ ἔντελῶς ἀπὸ τισιν ἀκόμματα ἀποδοτέον. οἷον ἐγὼ μὲν διδάσκω, σὺ δὲ μαυθάνεις. καὶ σίξेम δὲ γράφοντας κατὰ τὰς εἰρημέναις διαφορὰς, τὸ μὲν τέλειον ἐφεξῆς ἕν ὅρι μέσῳ. τὸ δὲ ἀτελές πρηνικλίνοντα πρὸς τὸ κάτω. τὸ δὲ μέσον πρηνικλίνοντα πρὸς τὸ ἄνω.

καὶ πρὸ μὲν κλίσεως καὶ σχηματισμοῦ καὶ διαμεσέως ὁ ὄνομασίας

LIBER IIII. DE CONSTRUCTIONE.
 tione, accentu, orthographia, quantitate, & cōstructione
 grāmaticorū, & in summa de barbarismo, & solcecismo.
 sit iam dictū satis, quantū ad introductionē attinet. Etem
 copiosius, & accuratius de his dicere, haud quā hu
 ius fuerit instituti. Post hæc aut̄ quomodo
 oportet interrogare iuxta ppositū a
 nobis compendū dicamus.

FINIS QVARTI.

BASILEAE APVD VALENTINVM
 CVRIONEM. MENSE AVGV.
 ANNO DOMINI
 M. D. XXIII.

BIBLIOTECA
 UNIVERSITARIA
 DE
 CANADA

B I B Λ I O N Δ.

17

μασίας καὶ προσώδίας καὶ ὀρθογραφίας καὶ ῥήθων καὶ σωτῶν
 ξέως τῶν γραμματικῶν, καὶ ὅπως πρὶ βαρβαρισμῶ, καὶ σολο
 κισμῶ, ἔσω δὴ εἰρημύοι ἀποχρώντως, ὡς εἴ εισαγωγῆ. τὸ γὰρ
 ἐπὶ πλέοι, καὶ ἀκριβέστερον πρὶ τούτων εἶπερ, ἡκιστ' ἄμ δ'
 πρὸς ἡμῶν εἶν προδύσεως. μετὰ ταῦτα δὲ ὅπως δὲ
 ἐρωτηματικῶν κατὰ τὴν ἐκπεθεῖσιν
 τῶν δὲ ἡμῶν μέθοδον, λέγωμεν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ.

ERRATA, QVAE INTER CASTIGAN
 dum praeterita sunt, hic subnotauimus.

Fo. 23. pro ἡδὴ lege ἡδῆ. Ibidē	Fo. 99. lege ἱπποδῶσα.
pro κακῶς lege κακῶ.	Fo. 109. lege febris algida.
Fo. 24. lege ὠφελον.	Fo. 113. pro τὸν lege τὸ υ.
Fo. 27. lege ἐπιμεριζόμενα.	Fo. 121. lege σύμφωνον.
Fo. 34. pro currus lege orna tus capitis.	Fo. 133. lege σημανομύση.
Fo. 43. lege πρὸς ἐθεῖα.	Ibidem σημασία.
Fo. 64. lege φυλακτομύση.	Fo. 142. le. erro pro pecco.
Fo. 75. lege ἀποκοπή.	Fo. 110. pro optatiue lege opinatiue.
Fo. 83. lege ἄπασιν ἐνικῶς.	Fo. 154. le. erit articulus hic Et paulo post, praecedit.
Fo. 92. le. maneo p manebo.	Fo. 158. lege Nos diximus.
Fo. 94. lege ops pro uoce.	

1
συγγι^ο.

επιτο^ολυ. πλε^υμη^φ

δείνα. ος. α. ι. α

δαι^ατα βρα^ατα^ασι

εο^οη^ολε^ο